LeMan

Cilt: 45

Sayı: 734-743

LeMan

Cilt: 45

Sayı: 734-743

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20 GBP

734

1 Aralık 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/49 Halen 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

CIA HAVAYOLLARININ İŞKENCE SEFER SAYILI UÇAĞI İSTANBUL SABİHA GÖKÇEN HAVA-ALANINA İNMEK ÜZE-REDİR. KAPTAN İŞKEN-CECİNİZ HAYIRLI İŞKEN-CELER DİLER ....

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Feyhan — BAYIR GULU

guverfeyhan@hotmail.com

ERDENER Abi

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

Amerikan gizli servisi CIA'nın, El Kaide şüphelilerini üçüncü ülkelere götürmek üzere işkence uçakları kullandığı iddiasına Türkiye boyutu da eklendi. Path Corporation adlı paravan CIA şirketine ait bir uçağın 15 Kasım'da Bakü'den Sabiha Gökçen Havalimanı'na geldiği ortaya çıktı. Uçak 16 Kasım'da İstanbul'dan kalkıp Amsterdam'ın Schipol Havalimanı'na indi, oradan da İzlanda'ya gitti..

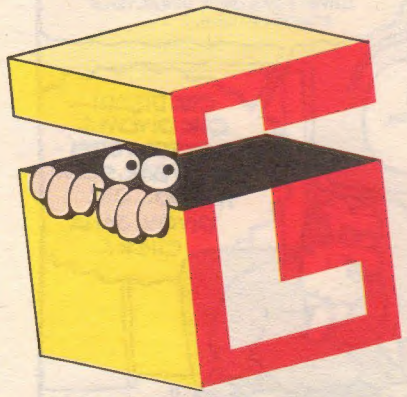

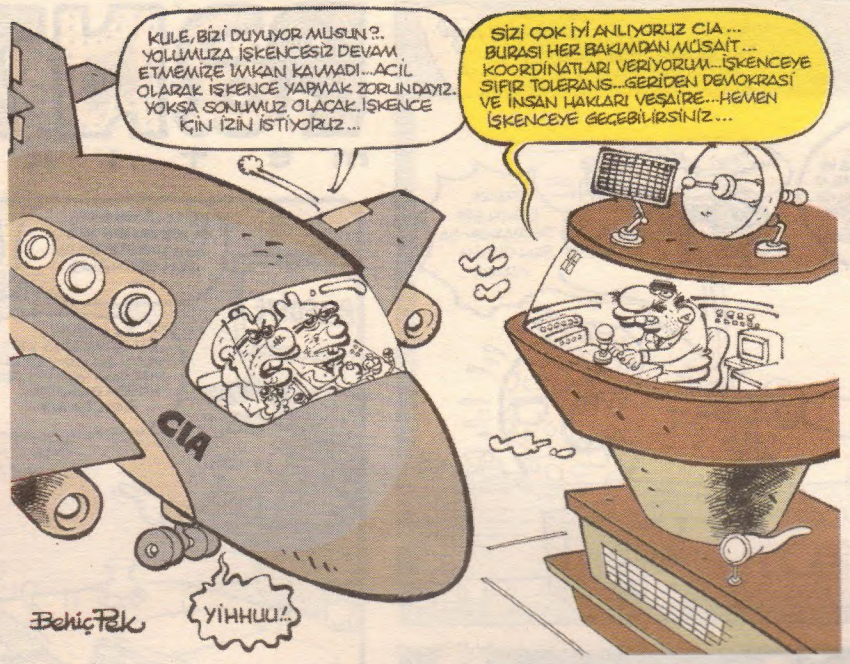

Sağlık Bakanı'nın "Sigarayla mücadelenin en iyi yolu zam yapmak" görüşüne katıldığını savunan Unakıtan sigara hariç 2006'da vergi artışı düşünmediklerini söyledi.

Başbakan Tayyip Erdoğan Şemdinli'de: **"Bazıları puslu havayı sever"** şeklinde bir açıklama yaptı!!!

Abdullah Gül'ün eşi Hayrünnisa Gül, modacı Atıl Kutoğlu'nu arayarak **"Bu yılın modası nasıl giysilerimde işleme taşıyabilir miyim.. "** diye sormuş..

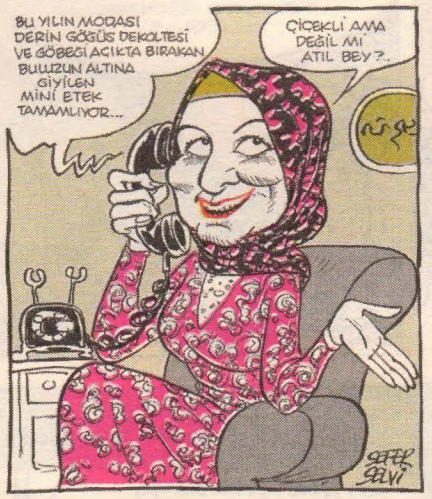

24 kasım öğretmenler gününde devletten "devlet memuru" öğretmenlere vefa dayağı..

Ankara'ya yürüyen öğretmenlerin coplanmasını savunan Erdoğan, **"Onlar öğretmen değildi"** dedi. **Biz de iddia ediyoruzki öğretmenlere saldıranların hepsi polis değildi!..**

Arsız, hayasız, ilkesiz kadın programları, 6 kişinin ölümüne neden oldu..

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

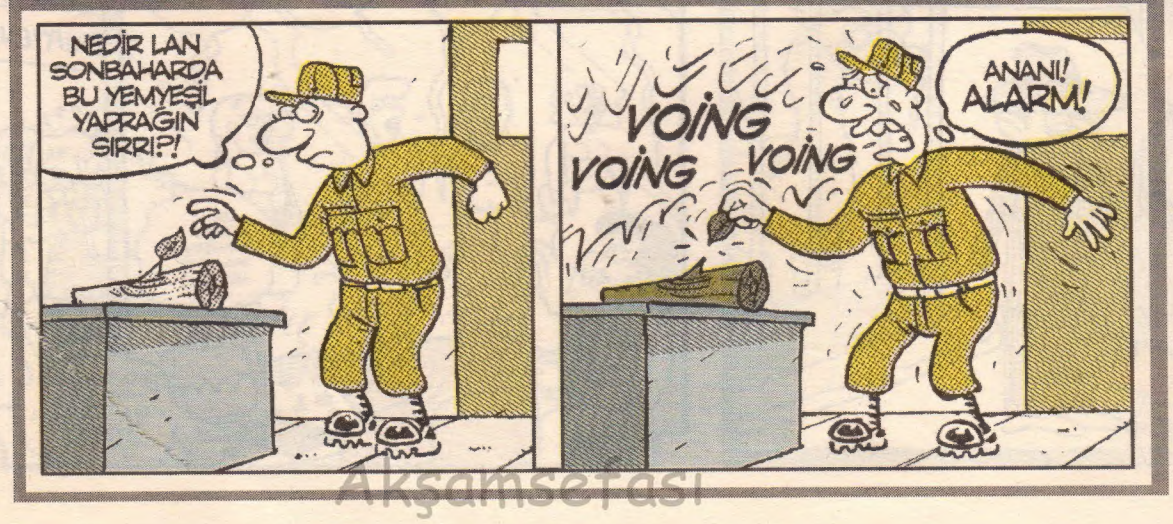

Akşamsetası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

METİN FİDAN

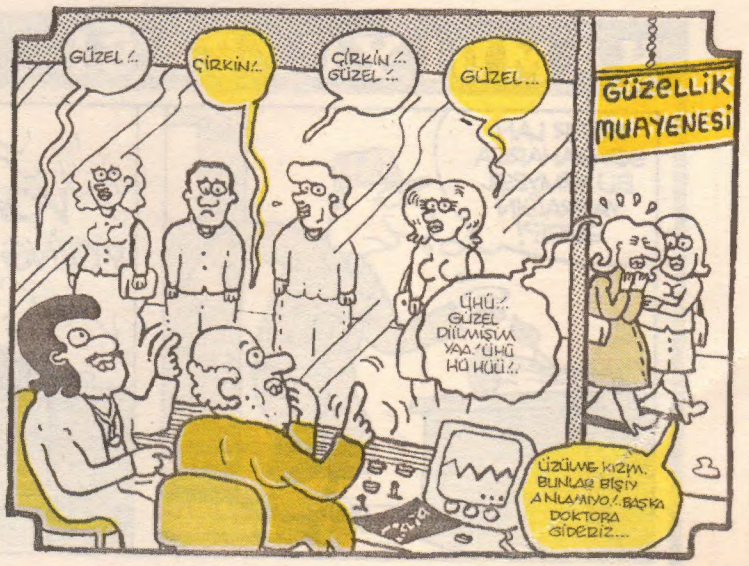

Akşamsefası

metinfidan@leman.com.tr

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BİSKOİTEK BOYSAL

HAZIRLAYAN: BAHADIR BOYSAL

Üç-dört sene evveliyatı.. Diskotek müziğinin tavan yaptığı vakıtlar.. Gece kulüpleri yetmez olmuş.. Pis hangarlarda.. Terkedilmiş şantiyelerde coşumculuk.. Onların hepsi, hemen aynı ailenin evladı gibiydiler.. Nereden gelip nereye gittikleri mechul leylekler gibi... Veya köyleri gezen çingene alayı gibi delire delire dansederler..

Pötür pötür diceyler türemeye başlamıştı.. Fakat kadın di-cey yok denecek kadar azdı.. Onu işte bi kaç haftadır bu pis hangarda çalarken gördüm.. Süslü inhinalarla ruhu döndüren güzel yılanlar gibi plaklarla oynuyor ve yaptığı şu müzik arza yalnız küfür ve lanet yağdırırken, buraya sırf onun için geldiğimi nerden bilecekti?..

İçtimai muzahrefat!.. sen bir bataklık çiçeğiydin.. Bende kalabalıktan uzak... Arkalarda... Bir duvar dibinde öylece izliyordum...

Fakat saatler geçmeye başladıkça çaldığın müzikte anlamsızlaşmaya başladı.. Karanlıkta seçtiğim kadarıyla suratı da şekl-i alâsını kaybetmeye başladı.. Aldığın uyuşturucu ve uyarıcılar iyiden iyiye etkisini göstermeye başlamıştı çünkü...

Bak yine seti bırakıp beş dakkalığına arkaya gittin.. İçme işte şu mereti!! Şimdi mukaddesat namına bütün abidatın gözlerimin önünde birer birer çöküyor işte...

Müzik iyice anlamını kaybetti artık... Ortamdaki herkes üçer beşer extacy yuttuğundan kafa olarak zaten artık başka yerdeler..

Sabaha ulaşan tam o kör vakitte birden DRANK! diye kapılar açıldı, yıkıldı!.. NARKOTİK!.. Akın akın içeri daldılar.. Işıklar yandı... Artık o büyülü füsun gitti..

Adamlar profesyonel... Yuttukları uyarıcılaryüzünden gözbebekleri devyarasa büyümüş çocukları ayıklayıp topladılar..

İçerisi artık sustu.. Boşaldı.. Bi kaç kişi kaldı.. Dicey'in çaldığı yer yüksekte... İşte tam da usul usul çıkıp tanışma vakti... Nasıl bir mahluk olduğunu bilmeliydim değil mi?..

Ama ah ne çare! Polislerden biri benden önce yanına çıkmış.. Hayatımdaki en saçma ve de komik diyaloğu duydum orda!! Küfür için bile çalışmıştı olsa... Güzel bir mihrabı devirmek bu kadar kolay olmasaydı...

DURUN!.. BEN Dİ-CEY'İM!..

HADİ HADİ!.. KARADOLDA DERSİN DİVCENİ!

DARALLAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER ÇAĞLAR

daral@leman.com.tr

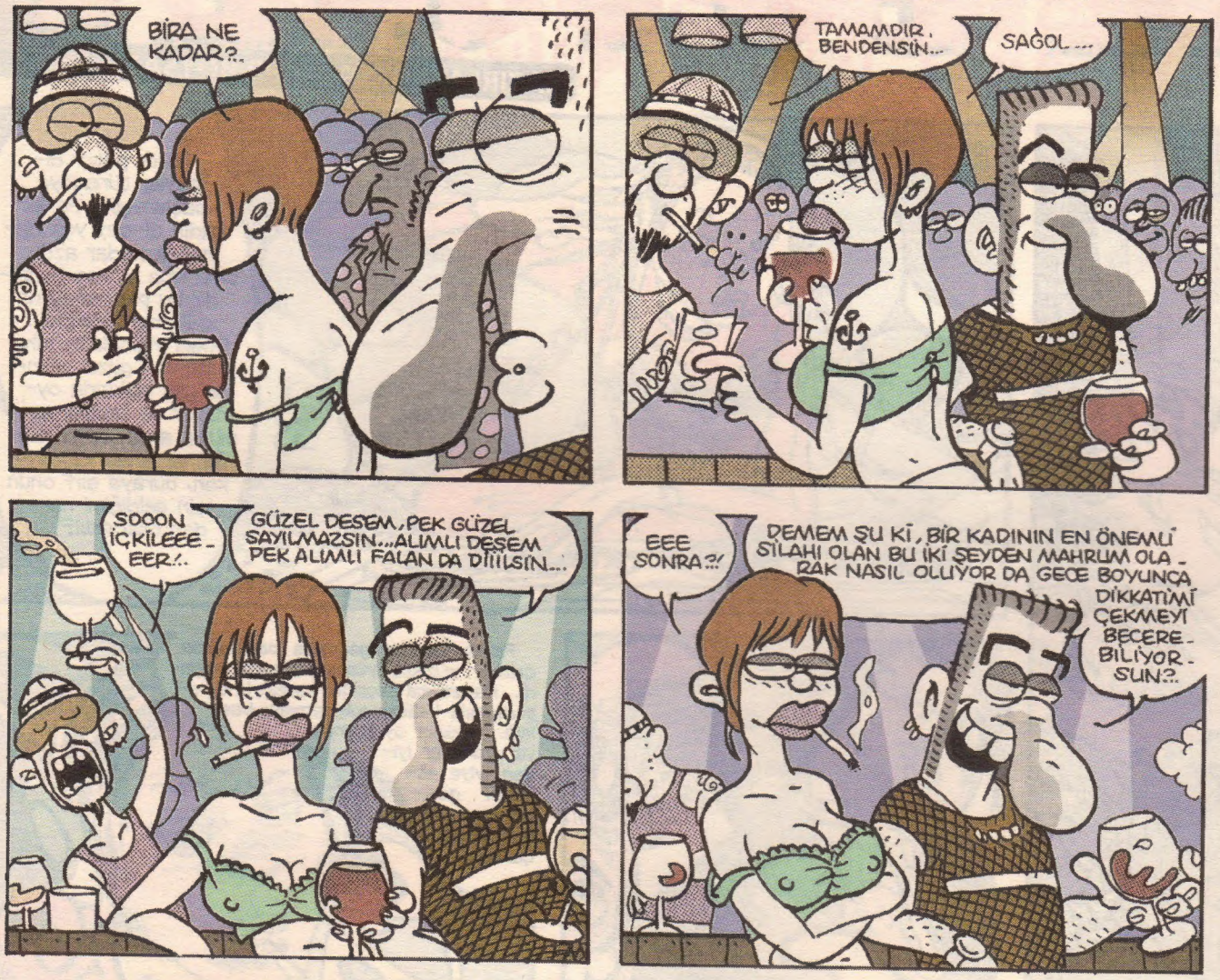

SIKILHAN
Atilla Atalay

- Napıyon lan yiyişkenlerin Sıkıl? Araba alıcak dayısı yeğenine, arkasına "Dayım sağolsun" yazdırıcak

- Dayım kapatsın...

- Bi dinle lan, ben diil ama seni birine kapatıcaz, altına araba çekicez. Sâbinaz ablanla konuştum; "Çocuk üç gece gönlümü yapsın ben de onun yüzünü güldürürüm elbet" diye açık kartını koydu ortaya. Dul, 53'lük, mihrap yerinde... Baktın olmadı, yumarsın gözünü paşa paşa arabanı hayal edersin anlatabiliyo muyum?

- Ben anlamamış olıyım kapansın... Telefonu da lütfen bir şekilde dayı...

- Dur öyle hemen indirme yelkenini yeğenim. Sâbinaz ablan, af buyur yıllarca gittik geldik bize baktı. Hatrı sayılır bi aşk kadınıdır kendisi. Yeni nesil durmadan fik fik ediyo, şanslısınız, tamam. Ama tecrübe başka bişeydir yiğenim. Sâbinaz'la yıldızınız barışır, komple sunar imkanlarını sana, geleceğin kurtulur fena mı? Bak akıllı ol, su akarken küpünü doldur, hem öyle gezdiri yediri içiri de yok. Bi kaç gün hoş tutsan yeter... Sen seç arabanın modelini ben ablanın telefonunu mesajlıyorum sana...

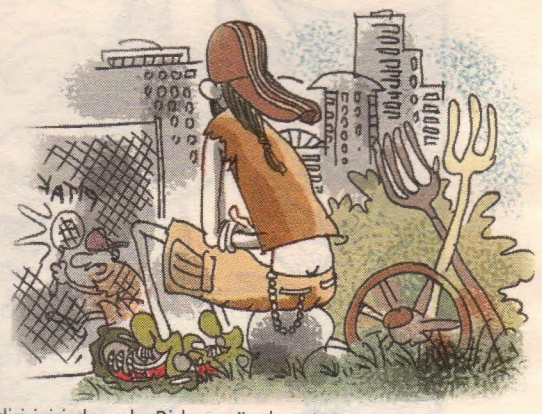

- İstemiyorum abla. İstemiyorum dayı. Olmasın hiçbiriniz!

- Alooo? Bak oğlum yeğende pişer dayıya da düşer, aklını kullan... Aloo? Yarın bi gün sen de yaşça olgun, deneyimli, mevzuya hakim birini arayan bi arkadaşını bulur getirirsin fite fit geçeriz senin evin odalarına ayrı ayrı... Aloo! 53 ama 35 gösteriyo, bakımlı abla lan! Aloo ama!

- Uffh, tabiat ananın zulasını patlattık lan en dibinden... Uffhh, ne kafa kaldı ne şuur kanki. Dümdüz lan dünya, gel bi şişe de sana yapalım Sıkılım. Döne döne, temizz... Pırıl pırıl, avuçla lan... Burnumuzun dibindeki beleş madene daldık, akıyo lan... Şarıl şarıl kafa... Bin milyon beşyüz iki...

- Kusasın Buğra, aksırasın... Kapatasın Buğra... Uzayasın Buğra...

- "Akasın, Buğra" diceksin hocam, yutasın, kana kana takılasın ortama diceksin. Tertemiz, en doğalından anamızın sütü gibi helal mala takılıyoruz. Musluktan doldurup doldurup su içiyoruz bu da mı kimyasal bu da mı illegal lan? Ha, Terkos Gölü'ne biri zulasını attıysa onu bilmem, belki de bi fabrika acaip bişe boşaltıyodur. Her neyse işte bu su bana ii geliyo babuş, çiçek gibiyim. Var ya, bir haftadan beri doksan iki litre götürmüşümdür kendimi bulamıyorum evin içinde lan... Yakalandım stresi yok, kokucam takıntısı yok... Su lan bu, hayat işte... Damarına girdik diyorum, aç tuvaletten takıl sen de ordan hacı...

- Şişesin Buğra! Patlayasın, tıksırasın Buğra, kopasın Buğra...

- Pardon ama limitimizi bilicek kadar olgunlaştık be hocam, altın vuruş bardağına daha nerden baksan iki buçuk litre var. Uçkan diye bi arkadaş demin köpük çıkardı ağzından, onu soğutma moduna aldık. Ben yedire yedire geçiyorum kendi turumu. Sek musluk tabikine komaya götürür. Şebeke suyunu damacana suyuyla seyrelte seyrelte hafiften... Çişimi tutuyorum o da ii geliyo bak, titretiyo adamı sallanıyorum bööle zangır zangır. Kapadın mı bana mı ööle geliyo, kafam ii de. Hiç açtın mı peki?.... Herneyse.

- Sıkılhan, hoca ben Murat, laf geçirgeni kardeşin, kar lastikli türkçemizin çift anlamlı çocuğu, ihehe... Hava soğuk da onun için aradım...

- Yaptın olm bu sefilliği "Hava soğuk arkana kalın bişeyler al" dedin. Bi daha tekrar etme, iki çeki odunla kafana vururum.

- Yok be hoca şömine yaktık evde biraz kozalak topla sen de gel diycektim. Sucuk felan pişiririz. Sen şimdi "nerden bulıyım lan ben kozalağı" diyceksin, haklısın...

- Demiycem...

- De lan kötü bişe yok...

- .....

- Olm ibişlik yapma lan, desene. Bak sabaha kadar arar laf üstüne laf geçiririm. Hemen telefonu kapayıp da ayar etme adamı... Alo... Kapadın mı lan. Bak kapamadıysan söölüyorum. Geçme Namık Kemal Köprüsü'nden ürkütürsün vakvakları, ebenin bi tarafına çam diktim git topla kozalakları... Alo duydun di mi? Aloo? Bahçelerde vşak vşak, gene mi kapattın yavşak...

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ULAAN! BU NE LAN!.. YANLIŞ BU LAN!.. SOS YERİNE SOZ YAZMISSIN HAYVAN!.. KURTARMA EKİPLERİ, UÇAKLAR FALAN DEMEK BUNUN İÇİN GERİ DÖNÜYOLARMIŞ... ALLAH KAARETSİN SENİ YAA!..

BAARMA BE! KENDİN YAZSAYDIN O ZAMAN... BEN İLKOKULU ANCA BİTİRDİM... BU KADAR YAZABİLİYOM

KIZ TARAFI ÇOK NALET YA! HİÇ BİRİNİN YÜZÜ GÜLMÜYO... NE SURATSIZ SÜLALEYMİŞ, IYY!

SUS BE! SALAK MISIN?

SÖZÜ GEÇEN BAYANA TECAVÜZ ETMEKTEN SUÇLU BULUNDUN... BİR DİYECEĞİN VAR MI?..

HIRSIZLIK AMACIYLA GİRDİĞİN EVDE BULUNAN EŞEĞİN IRZINA GEÇMİŞSİN... NE DİYOSUN?..

Anlatayım. Hap almıştım hakim bey. Penceresi açık bir eve girdim o gece.

Tam etrafı araştırırken bir gürültü duydum ve yatağın altına saklandım...

İşte o anda içeri giren eşeğin bacaklarını gördüm. Haplıydım, tahrik oldum...

VE SALDIRDIM... AMA KİM OLSA AYNI ŞEYİ YAPARDI EFENDİM...

OHA! SAPIK!

O DEĞİŞİK Bİ EŞEKTİ... GÖRÜNCE BANA HAK VERECEKSİNİZ...

KURBAN EŞEK, MAHKEME SALONUNA ALINSIN!..

ÇIKAR!.. ONU DA ÇIKAR!..

ÇIKAR, ÇIKAR!..

HİÇ BİŞEY KALMASIN... HEPSİNİ ÇIKAR...

ÇIKAR AMAÇLI ÇETE KURAN ADAMLARI BULDUK KOMSERİM!..

OOOHHH!

VAAOOVV!..

ÜFF... ADAM HAKLIYMIŞ...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

ERHAN GÜNEŞ

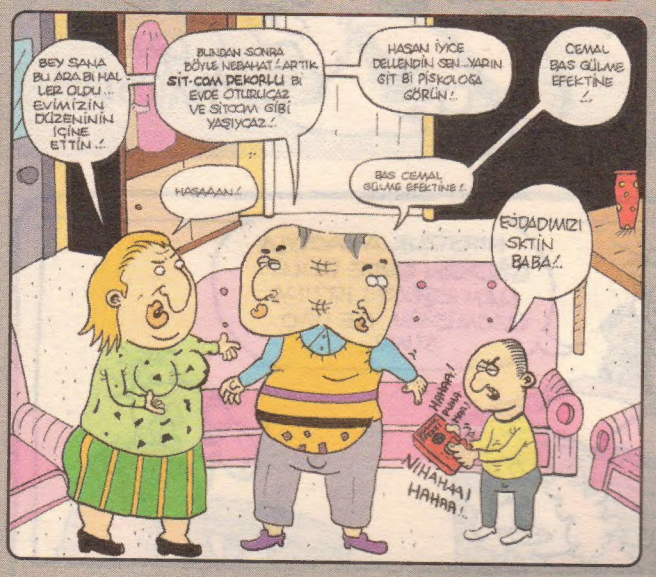

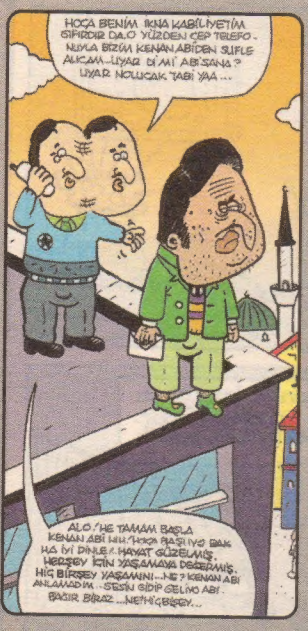

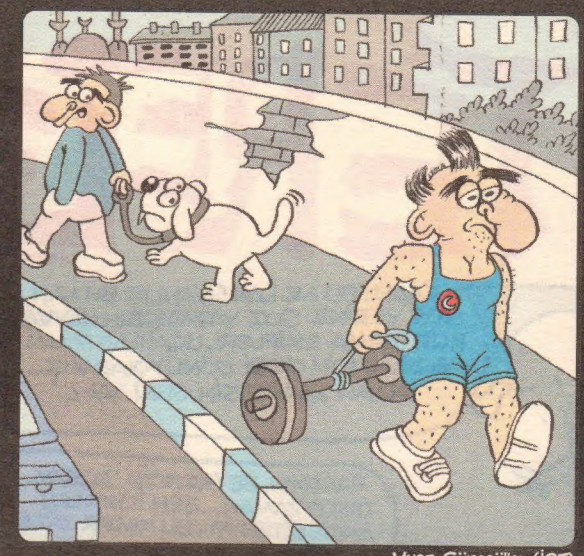

Bayram Şahin (İST)

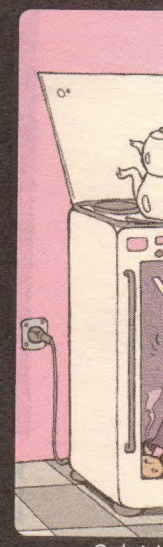

Sevilay Ayata (İST)

ENGİN ÇELİK

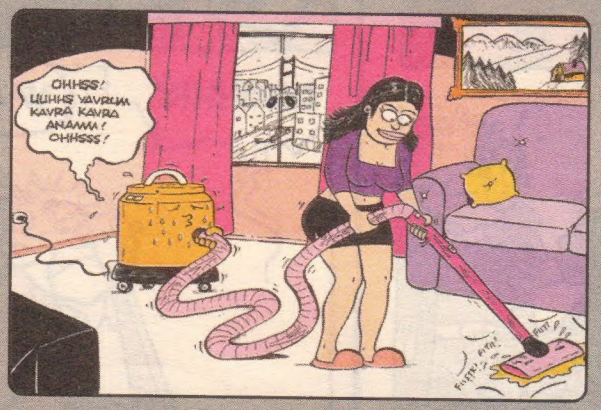

GERGİN ERGEN

YAĞIZ SAKALLIOĞLU

ARşamsefası

Eşemen Merdan (İST)

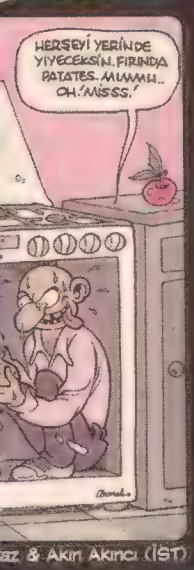

az & Akın Akıncı (İST)

Harun Durgun (İzmir)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

İbrahim Büyükak (Bursa) & Fatima Yıldız (İST)

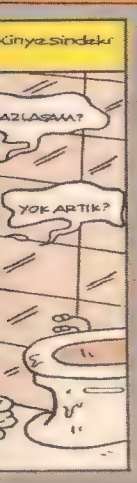

Aksum Yayıncılık

MURAT UZUN & EVRİM GAYRET

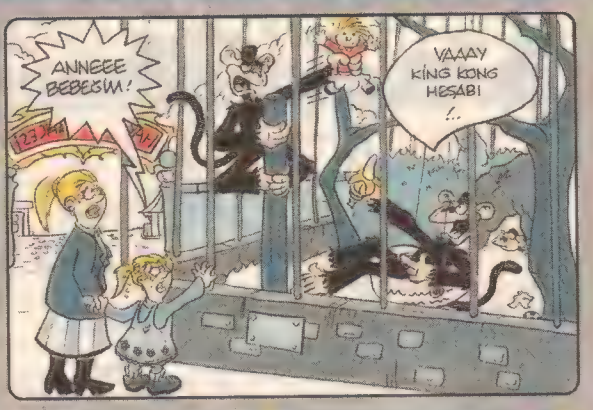

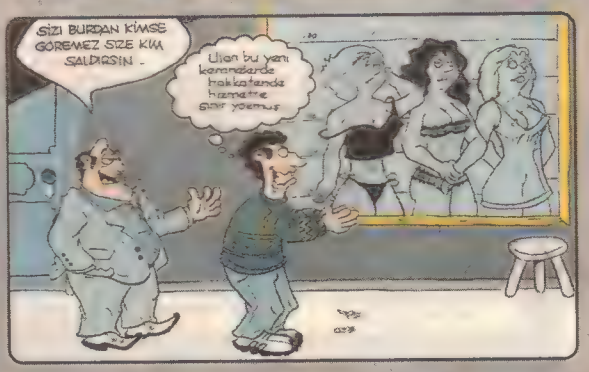

BARBAROS ALTUĞ

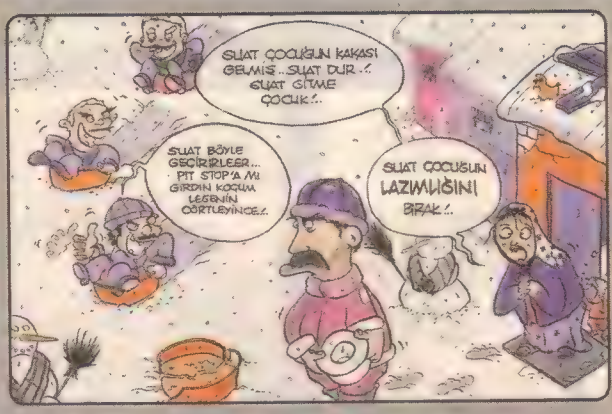

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı kedi profesör Yahara Valli...

Hocam bazenleri birdenbire "Tan!" şeklinde "Tıron" şeklinde arkamdan hocam birileri bağırıp koşarak hocam beni yakalamakları dövmek arası belirsiz işler var burda hocam. Delire delire mi hocam, nasıl kaçayım? Diniliyon mu hocam?

Rumuz: Hocam

Cevap: Sus yavrum.

Hocam, kim bunlar hocam?

Cevap: Kuyruğuna yavrum.

Ne kuyruğu hocam? Allah'ını seversen, ne diyon hocam?

Cevap: Teneke yavrum. Bağlamışlar. Konser ver kutusu. Arkandan konser veriyo.

GÜZEL AMA BÜYÜK SÖZLER!..

(Hem de özlü özlü...)

Beyler, az biraz toparlanalım da kral da otursun bak tahtına. Ayıp oluyo adama.

Vezir Altıncı Lou Balli

Bir dilek tutunuz sevgili kraliçem. Bakınız yıldız kayıyor. Buraya mı geliyor o? Hastir yav! Kaçınız. düşman mancınıkla ateş topağı atıyor.

Kral İkinci Maldini

Akşamsefası

YENİKÖY'DE HAKKÂRİ MANZARALI PİKASSO PENCERESİ

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçen cumartesi **Hakkâri'**deydim. Geceyi **İstiklâl Caddesi**'ne bakan bir otelde geçirdim. İnanılmaz kalpli baksır gibi donumla **taklamakan gibi** yatarken bir yandan **Barolo Bağları** üzümlerinden üretilmiş iki milyar 400 milyonluk Sperss şarabımı yudumlayıp bir yandan da içinde **otuz iki milyon** şarkı bulunan aypodumdan **altı parmaklı Çek piyano virtüözü Ayseliçka Kombiliev**'den çağdaş Rus kompozitör **Vladislav Kopyaçek**'in otuz beş mandolin için bir defada kaos gibi sanki kafa zitmek için yazdığı **"Tırışburg'da gözüme cezerye kaçtı benim"** adlı halk ezgisini ben dinleyince içim geçmiş, sızmışım. Sabah ağzım terbiyesiz bir Avustralya dingosu köpek leşi gibi kokarak müthiş bir sarsıntıyla uyanınca bakınız hemen pencereye koşup dışarı baktım. Gördüğüm o inanılmaz şey karşısında gözlerim sevimli bir çizgi film **Sünger Bob'u faresi lapacısı** müthişi gibi yuvalarından fırlayınca bakınız gördüğüm o dehşetli manzara neydi? **Otelin hemen önündeki iskeleye bir vapur inanılmazı yanaşıyordu.** O anda meş'um bir tuzlu su deniz hıyarı gibi kendimi **inanılmaz şaşı** yapıp vapurun adını okumaya çalıştım. Vapurun burnunda **"Büyükada"** yazıyordu.

YERDE YATAN LÜFERİ TANIMAYAN GARSONLAR

Biraz daha dikkatli baktığımda vapurun altında **Johann Sebastian Bach**'ın Brandenburg Konçertosu iriliğinde **24 tane kamyon tekerleği** olduğunu farkettim. O vapur oraya padişah gibi karadan gelmişti. Bakınız, ben bu olayı gerçekte yaşamadım. **Ama yaşayabilirdim.** Şunu demek istiyorum. Biz bir boğaz vapuruna tekerlek takıp **Hakkâri** caddelerinde dolaştırsak, sokaklara da balık koysak, **İstanbul Boğazı** inanılmazının **emlâk vergisi birim değerini** Hakkâri'deki o vergiyle eşitlemiş olur muyuz olmaz mıyız? **Bence bu mümkün.** Çünkü ben **Yeniköy**'deki yalımın penceresinden caddeye bir İstanbul gecesi yıldızı inanılmazı masalı gibi baktığımda **Hakkâri**'yi görebiliyorum. Çünkü her gece karşı kaldırımda bir **Ömercik Ediz Hun'u Kemalettin Tuğcu**'su gibi inanılmaz çağdaş yatan Fransızların tam da **"Garson"** dedikleri türden **bir grup çocuk uyuyor.**

SAKIZ ÇİĞNEYİP ŞIMARIK ŞIMARIK PATLATAN HİNDİ

Geçenlerde **Las Vegas'**ta **Prime Steak House Restoran**'daydım. **Chivas Regal** firmasının **Kraliçe Elizabeth**'in taç giyme töreni için özel olarak 225 şişe ürettiği viski o restoranda **bardağı bin dolardan** satılıyor. bakalım Türk insanı bu viskiyi içebiliyor mu diye kendime **anket gibi** bir bardak söyleyince sonuç son derece olumlu çıktı. İki bardak daha içince Türk insanının **geldiği ama göremediği** o hârika noktayı çok net gördüm. **Sizce bir hindi sakız çiğner mi?** Bu soru şimdi size belki de tuhaf gelecek. **Ama soru Türkiye'yi ve Türk insanını yakından ilgilendiriyor.** Ben Las Vegas'tayken, Niyork'ta çok enteresan bir yarışma yapıldı. Yarışmayı **Sonya Thomas** kazandı. Güzel Sonya **12 dakikada** tam **4,5 kilo hindi** yedi. Biliyorsunuz **Turkey** İngilizce'de **hindi** anlamına geliyor. Haberin Türkiye'yi ilgilendiren tarafı bununla da kalmıyor. **Bence Türk insanı son on yıldır inanılmaz iyi sakız çiğniyor.** Ayrıca sakız çiğnemek insanı şişmanlatmıyor da. Bunun konuyla ne ilgisi mi var? Bakınız, **Sonya Thomas,** hindi yeme yarışmasına hazırlanırken sürekli sakız çiğnemiş. Ben buradan şu sonuca varıyorum. **Türk insanının şu anda bol bol sakız çiğnemesi ilerde ekonomi düzeldiğinde hindi yemesini inanılmaz kolaylaştıracaktır.**

TÜRK İNSANI YILIN ALTI AYINI YATINDA GEÇİRİYOR

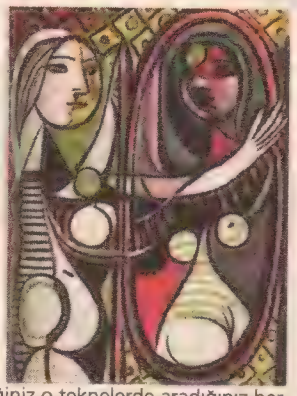

Şu sıralar bilmiyorum Türk insanının büyük çoğunluğunun **ev problemini çözdüğünden** haberiniz var mı? Kira öder gibi ev sahibi olma projesi kapsamında satışa çıkarılan evler peynir ekmek gibi satıldığı için açıkta kalanlar, bu evleri **maket halindeyken** satın almaya başlamışlar. Bu bana inanılmaz bir **Pikasso dehası tablosu Avignon'lu karısı cadalozu** gibi müthiş bir fikir veriyor. **Acaba o maket evler biraz daha büyük yapılamaz mı?** Ya da binlerce Türk insanı **"Eyvah çocuklar küçüldü"** filmi esprisi içinde Türk ailesi geleneklerine uygun bir yöntemle küçültülüp o maket sitelere yerleştirilemez mi? **Biraz ütopik mi oldu?** Bence de. Peki buna ihtiyaç var mı? Gazetelerde görüyoruz. **Artık Türk halkı yılın altı ayını marinalarda demirledikleri tekne evlerde geçiriyor.** Ve bu insanların çoğu emekli. **Bir milyon dolara kadar** alabileceğiniz o teknelerde aradığınız her türlü konforu bulabilirsiniz. İşte **Hakkâri** ile **İstanbul**'u inanılmaz yaklaştıran bir ortak nokta daha. Meselâ benim teknemde kış geceleri eşimle tekne gezintisi yapıp yüzebileceğimiz sıcak bir havuz bile mevcut. **Yeniköy'**deki yalımın az ilersindeki **mezbelelikte** inanılmaz duran kar altında o hârika **sandal leşinde** yatan da var. **Bence İstanbul Boğazı bu coğrafya'da özgürlüklerin sonuna kadar yaşandığı hârika bir mozaik jüstinyeni Pikassosu ulanı oluşturuyor.**

NOT: Bu arada Emirgân'da Atlı Köşk'te inanılmaz Avrupa'lı bir Pikasso sergisi açıldı. **Pikasso'yu anlama sergisi. Ben Pikasso'nun resimlerine inanılmaz bir Guernika öküzü gibi gözümü büyük yapıp bakıyorum.** Ve gençlik günlerimden beri deliler gibi Pikasso'nun **gizini çözmeye çalışıyorum.** Pikasso'nun beni en çok ilgilendiren yanı **Onasis'ten dört kat daha büyük servet yapmış olması.**

Zuğaşiy üveş

enderoz@leman.com.tr Ender Özkaramanlar

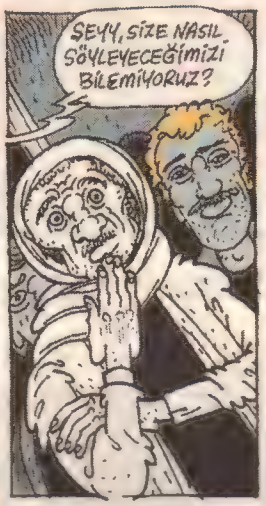

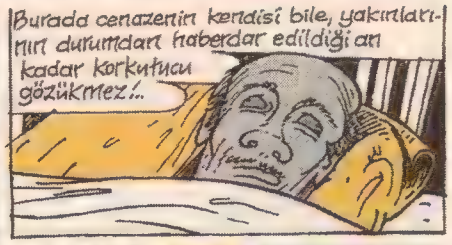

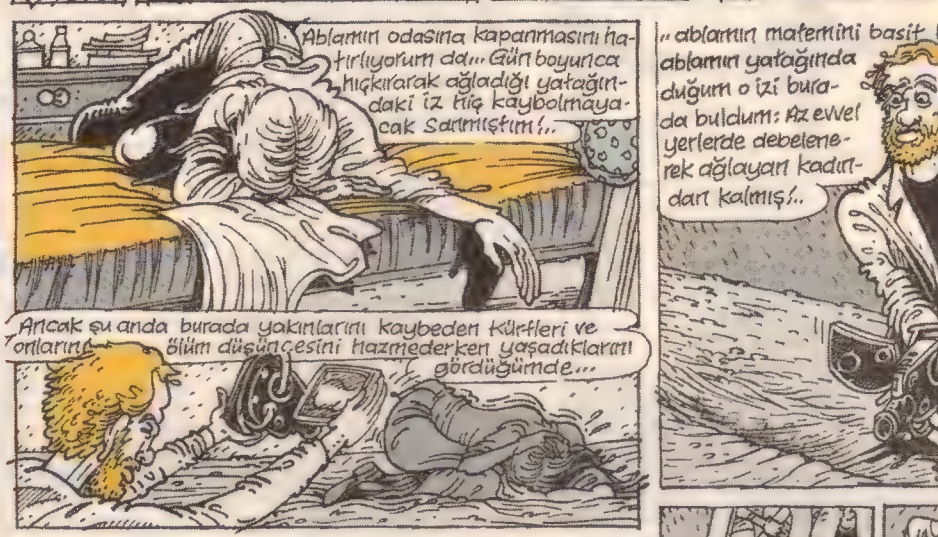

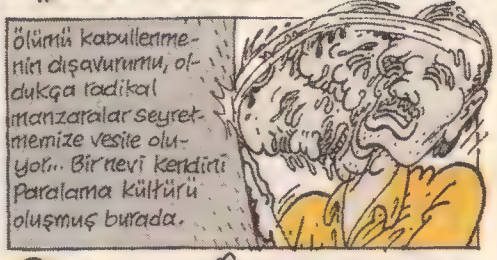

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur detayları
dumurdetaylari.com.tr

KONTIRLA GİDEN DEMİRLER

Işıl ışıl işlenmiş, kıvrım kıvrım eski kapı-pencere demirlerine olan sanatsal hayranlığımı dumurdostları bilirler... Bu kapı pencere demirleri arasında öyle muhteşem olanları vardır ki, bazıları ait oldukları mimari yapıyı bile gölgede bırakacak kadar güzeldir. Kapı-pencere demirleri de şehir dokusunun vazgeçilmez elemanlarındandır... Şimdilerde yapılan hazır ferforje demirler veremiyor o tadı... Ben de bu işe merak salıp, yapabilir miyim diye atölyeme örs aldım, ağır çekiçler edindim, başladım demir döğmeye ve nihayetinde iki-üç tane pencere demiri yaptım, çok büyük bir zevk aldım, hele yerine taktığımda sevinç çığlıkları attım. Zira artık dumura uğramamanın yolunu da bulmuştum; sürekli demir büküp, demir döğüyordum, demire vurdukça dumur gidiyordu başımdan... Oohhh ne zevk, **çang çung çang, vur babam vur, gidiyor başımdan tüm dumur...** Böylece öyle bir seviyeye geldim ki, artık demiri bükerek imza atabilir hale gelmiştim. Mesela barok bir soba maşası yapmak toplam dört dakikamı alıyordu... Hali hazırda şu sıralarda da demir bükmekteyim, ister inanın ister inanmayın, dumurlardan ve iki boyutlu çizgi dünyasından biraz kurtulmak için demir ve taş oymacılığına verdim kendimi... Kimse kalmadı etrafımda, kafayı mutlu mutlu sıyırıyorum...

İşbu güzergah çerçevesinde birgün Çukurcuma eskicilerinde dolaşıyordum... Birinin önünde ustaca işlenmiş eski pencere demirleri duruyordu... Fiyatını sordum, çok çok ucuzdu, epey cazipti. Bu işlemeler nasıl bu kadar ucuz olabilirdi, aynısını yapmaya kalksan aylar sürüyordu, oysa bunlar hakikaten ucuzdu... Hele dükkanın içinde duran başka bir dış kapı demiri vardı ki, kalın kalın lama demirlerinin kıvrım kıvrım şahane motifler haline getirilmesi akıl alır gibi değildi... Al önünde tarihi film çek... Kocca iki kanatlı sanat eseri demir kapıya 200 milyon falan demişti galiba... Ancak benim o

"kendi yaptığım bir pencere demiri örneği"

an o kadar param yoktu ama gerçekten bilen birisi için hayli ucuzdu... Yazıktı yazık, bunlar orda kalmamalıydı, benimse hepsini alacak durumum yoktu. Bütün tanıdıklara söyledim kimse de ilgilenmedi... Neyse bir zaman param olursa alırım, en azından bana numune olur bu demirler diyerek sabırla bekledim. Nasıl olsa kimsenin bunlarla ilgilenip almayacağından emindim... Bu arada ben de aynı şekilde demir bükmeye, kapı-pencere demiri yapma çalışmalarına devam ettim. Bir kaç ay sonra elime para geçince aynı eskiciye gittiğimde demirlerin yerinde olmadığını gördüm. Amanının o da neydi!. Eskici de yerinde yoktu!... Eskici kafe olmuştu artık!... Aklım gitti, garsona eski eskicinin nereye taşındığını sordum... Karşı sokaktaki küçük bir dükkana taşındığını söyledi. Hemen oraya koştum, derhal eskiciyi buldum. Getirisi yok diye kafeye kiraya vermiş dükkanını... Selam, kelam faslından sonra hemen demirleri sordum... **"Sattım"** dedi. **"Kime sattın abi?... O kadar kişiye zaten ben gösterdim, kimse almadı, kime sattın ki?..." dedim telaşla. "Japon'a sattım Japon'a... Japonun biri aldı hepsini kontıra yükleyip Japonya'ya götürdü. Orda bi ev yaptırıyormuş, oranın kapı-penceresine koyacakmış demirleri... Hem de sana dediğimin iki katını verdi Japon, dolar olarak..."** Nee, donmuş kalmıştım... Burdan Japonya'ya niye demir gitsin ki?... Demek Japon anlamıştı işi... Vaay be güzelim demirler taa Japonya'ya gitmişti... Bunun Berlin'e giden Bergama **Zeus Sunağı**'ndan ne farkı var ki?... Dumur kıvrım kıvrım dönüyordu beynimin kıvrımlarında... Bu arada eskicinin konteynıra ikide bir **kontır** demesi de ayrı bir dumur zerketmişti damarlarıma... Ne yaparsam yapayım bana dumurdan kaçış olmadığını anlamıştım...

STAND DEM

Daha sitkom'ların sitendup'ların çıkmadığı zamanlardı... Dergi sabahlama günlerinde sabahlara kadar gülünür, dionisyak bir halde neşe içinde coşa tukça coşulurdu... O kadar çok gülerdik ki, o demler hiç bitmeyecek sanırdım. Dergi çalışma sonraları, hemen her gün birinin evinde muhabbet masaları kurulur, asla unutamadığım komiklikte muhabbetler yapılırdı... Yine bir gün mizah camiasının, karikatür aleminin bütün usta muhabbetçileri toplanmıştı. Müthiş yaman bir geyik dönüyordu. Kanatlı sözler havada birbirine çarpmadan uçuşuyordu. Ben daha çömez bir muhabbetçi olarak ustalarımı hayranlıkla seyrediyor ve dinliyordum... Huşu içindeydim, mutluluk içinde zaman durmuş, herkes ovırdoz komik muhabbete kitlenmişti. Derken kapının zili çaldı. Muhabbete yeni dostlar geldi. Altıncı kattaydık, otomatik çalışmıyordu, gelenlerin apartmanın giriş kapısını açmaları için aşağı anahtar atmak gerekiyordu. En küçük olduğum için anahtarı atmak üzere ben kalktım, fakat muhabbeti kaçırmıyım diye aceleyle pencereye gittim, anahtarı aşağı attım ve hemen muhabbet masasındaki yerime geri döndüm. Az sonra bulunduğumuz dairenin kapısı çaldı, yine gidip kapıyı ben açtım ki, bir de ne göreyim; **'kocaman gözlüğünün tek camı kırılmış bir halde şaşkınlık içinde biri...'** Gözlük camının birinde sanki örümcek ağı var gibi karşımda duruyor... Meğer karanlıkta aşağı attığım anahtar şarapnel parçası gibi direk şişe dibi kalınlığında gözlük camına isabet etmiş... Biçarenin gözlük camı yüzünden ben göze çarptım ve muhabbet aleminde söz ustalarından takdir alıp masada nüfuzlu bir yer elde ettim. Kahkahalar alemi çınıl çınıl çınlattı... Sonra ne mi oldu?... O demler geçti gitti, o masalar yok artık... Muhabbetler içimde birikir, yığılır durur, ağır ağır çökertir beni...

Akşamsefası

YİNE YAPRAKLAR

Nihat Genç

Bir sonbaharı daha kaçırdım. Ağaçların hışırtısı sona erdi. Kış boyu susacaklar. Yaprakların rüzgarlarla verdiği çılgın eğlenceler sona erdi. Dalları zayıfladı. Cansız kuru ağaç kabukları ortaya çıktı.

İç çatışmalar, kardeş savaşı, Irak savaşı, bomba görüntüleri, ekranlar beynimizi doldurdu. Savaş etimizi bokumuza karıştırıyor, amansız vicdani darbeler alıyor, insanlığımızı unutuyoruz.

Yaprakları unutuyoruz, tabiatın muhteşem kahramanları artık bizimle konuşmak istemiyor.

Çok üzülüyorum, örtüsünü işte tam bu mevsim kaybeden, soyulup soyulup yapraklarını topuklarına eteklerine indiren ağaçların yanında olamadım. Artık fırtınalar gelse ne yazar, ağaçlarda yaprak kalmadı, zehrim suratımda kaldı..

En güzel hangi ağaçların yaprakları sararır. Şüphesiz iri yapraklı ağaçlar. At kestanesi, çınar ağaçları. Kocaman yapraklı ağaçların eteklerinde yaprak denizleri sapsarı dalgalanır. Hiç süprülmeden kalabilseler, çınar ağaçlarının altına dolu şan yaprakların duygu denizi gibi çalkalandığı... Duygusal çatışmalar en şiddetli halini alır. Sanki artık hor görüyoruz yaprakları. Ey, dolar, hisse senedi, emlak, apartman sahibi, ey pis kokan insanlar, buhranla öfke nöbetleriyle bitiriyorsunuz hayatınızı.. Bizim Tanrıya dokunan tenimiz yapraklar!.

Yerlere dökülmüş yaprak denizleri içinde kaç bin cins ayrı sarı.. İçine doğru kuruyup kıvrılmış.

Korkmayın, paniğe kapılmayın, artık dallarından koptular, rüzgarlara dallara şehrinize problem çıkartmayacaklar.

Her bir sarı yaprak kalbimizden vurmaya yemin etmiş. Ah, dünyayı bu yapraklarla fethe çıktık.. Ekim sonu Kasım ortası savaş kızışır. Dallardaki son askerlerimiz de yıkılıp yere düşer.

Biliyorum, soğuk rüzgarların katile benzer yanı yok, ama, sesim titriyor, biliyorum mevsimi geldi, çok bitkinler, dermansız, mecalsiz, artık rüzgarlar gelmese de bırakıyorlar kendilerini.. Taşları bir bir sökülmüş camiler gibi, dağılmış bir millet gibi, yapraklar!.

Korkmayın, paniğe kapılmayın, dallarına artık topluca tutunamayacaklar! Topluca ağaçlarını savundular, şimdi teker teker düşüyorlar.. Yerlerde sürünüp tek tek uçuşuyorlar. Mutlulukla hızla süpürüp çöplüğe dökeceksiniz! Keyfiniz yerine gelsin, sokaklarınız temiz kalacak, hayatınız rüzgarsız sessiz danssız curcunasız yapraksız devam edecek..

Ah kardeşlerim, binlercesi toprağa yapışıp düştükleri yere çürüyüp yavaş yavaş gömülecek. Birçoğu yağmur sularıyla toprağın derinliğine nüfuz edecek.. Yaprakları dallara bağlayan özsuyu zinciri tükendi. Artık sarı sarı gülümsüyor sarı sarı ölüyorlar.. Yüzlerinde acı bir gülümseme ama çok tatlı derin kıvrımları! Kıvrım kıvrım kalpleri ne kadar güzel!. Yüzümün kalıbı, ıstırabın kalıbı.. Sizin kadar tapınmadım hiçbir şeye, sizin kadar azap veren hiçbir şeyle karşılaşmadım..

Gelin kardeşlerim, coşkuyla savunalım, koynumuza atalım, defterlerimizin aralarına incecik kemikli ifademiz gibi ıstırap ıstırap dolduralım.. Ne kadar zayıflar ne kadar kuru! Yapraklar gibi kovalanıyoruz, sığınacak yer bulamıyoruz.. Onlar gibi yorgun, yıpranmış.. Küstah insanlar temaşayla manzarayla geçirdi vakitlerini.. Dallarından düşüp bu yapraklar gibi uçurumun kıyısından soyuta sonsuza başkaya öteye uçamadılar.. İşte kaçışıyorlar dünyadan.

Bahar, yaz boyu, bir tablo gibi eğlendirdi sizi, tabiata, insanlık telaşınızdan curcunasından kurtulmak için sığındınız..

Esrarengiz sapsarı güzelliğinde başka birşey var. Her bir yaprağın ıstırap halini alması, söyler misiniz nedir şimdi duygularımızın bu kadar etkilenmesi..

Bir rüyadan fırlamışcasına rüzgarda savrulmaları. Rüzgar göklerin senfonisi. Ağaçlar evlatlarını kaybeden bir tiyatro kahramanı. Acıklı bir dram sahne alıyor. Sonbaharın bize sunduğu eşsiz tablo şimdi nasıl içimizi kıyıyor!

Kıvrımlı sivri uçları içimize batıyor, üşümek, ürpermek, titremek, sürüklenmek, kopmak, iç hayatımızla çılgın şiddetli tasvirler çizmek, duygularımızı kamçılamak. Başka nedir, söyleyin, ucu bucağı olmayan bir dünyanın ta ortasından konuşuyoruz. İşte yine yapraklar peşinizden koşuyor!.

Ağaçları böyle çıplak gördükçe, panikle daha sıkı daha kalın giyiniriz. Soğuğa değil ölüme karşı mı giyiniriz!.

Biz de böyle düşeceğiz dalımızdan, biz de böyle savrulacağız dört yöne, rüzgarla, biz de böyle toprağa karışacağız..

Zalim, soğuk duygular sonbaharla, hançer, zehir sertliğinde ölüm duygulaşır. Yaprakların içler acısı ölümüyle hayatı, ölümü, sınırlı dünyayı kabulleniriz. Durun hele, durun hele bu kadar hafif bir suluboya tablosu değil dünya!.. Gizli heyecanlarımız sararmış havalarda uçuşur. Sokağın pis çamurlu köşelerinde çiğnenir. Ölüm ezmesi.. Bedenimizin çürümesi.. Rahatlar, hadi eyvallah mı deriz..

Sonbahar neden duygusal taşkınlığımızı tahrik eder? Ruhumuz yaprakları bıçaklarla deşilir! Koptu kopacak yaprakları iyice kızartan buzlu sert rüzgarlar neden içimize işler? Sonbaharda rüzgarlar neden ruhlarımızı kovalar? Başıboş yapraklar gibi sonbaharda ruhumuz neden sokaklarda sarhoş berbat kalıverir!

Sonbaharın dökülen yaprakları neden gerçeği aşan bir manzara çıkartır! Olgunlaşan meyve, yeşeren fidan, patlayan tohum, birbiriyle şakalaşan dallar ve kendini yerlere atarak uçuşan oynayan mistik bir topluluk! Kabuklar dallar çatlayıp kuruyup kırıldıkça sancılı bir renk değişimi! Bambaşka dünyaların renkleri! İklim değişimi değil dünya değişimi. Soyunup dökülen hüzünlü yapraklarda başka hayaller. Yaprak dökümü felaket değil, umutsuzluk değil, zevk dolu haz dolu bir duygu hiç değil. Kırılmış yaralanmış incinmiş beli bükülmüş, ışığını, canlılığını yitirmiş, ama hayalleri güçlenmiş. Kahraman yapraklar acı çektikçe mi kuvvetlenir. Yerlerde sürüklenen yapraklar bitmiş bir hayatı son günlerimizi mi tasvir eder.

Yeryüzünde olup biten umutsuzlukları anlayışla mı karşılarız. Sefahat içinde ömür geçirdiler. Meyvelerinin balı aktı, rüzgarların en tatlısıyla gece yanlarına kadar şarkılar söyleyip oynadılar ve sabah güneşiyle minicik yüzlerce kuş doluştu dallarına.. Öptüler öpüştüler söyleştiler, birbirlerini en narin incecik yerlerinden ısırdılar, gagaladılar. Acı çekmeyi kabullenecek kadar keyifle göklerin altında rüzgarlarla içip içip dansettiler.

Yapraklar taştan betondan şehri sapsarı renkleriyle tören yerine çevirir. Betonu yumuşatır. Soğuk kalbimizi ısıtır. Kaldırım üzerinde sapsarı ışıldayan yıpranmış çürümekte ezilmekte olan yapraklar! Ağaçları çırılçıplak yalnız bırakıp ordular halinde kalbimizin ta içine hücum eder. Ayaklarımız altında hunharca çiğnendikçe kıvılcımlı çıtırdılar duyarız. Neyin sesi gelir kulağımıza. Duyularımızın hepsi işe karışır. Kocaman ağaç gövdelerinin altında geniş bedenli yaprakları çiğnemek tatlı bir zevkten öte başka neler anlatır bize..

Yaprak çiğnemenin de örfü adetleri mi var, üstünde yumuşak adımlarla sünger üstünde hoplar gibi denizleşmiş yaprak dalgalarına bata çıka neden yürürüz. Çınar yaprakları çiğnendikçe başka, kestaneler başka mı meşe yaprakları bambaşka sesler getirir kulağımıza..

Yaprak denizlerini tekmelemenin bizde bıraktığı esrarlı duygu nedir? Hangimiz yapraklara bunu sorma cesareti bulmuşuzdur. Aramızdaki bu yoğun duygu alışverişinin kökü nerelere dayanır. Hangimiz keyifle çiğnememiş, taşkınlığımızı dizginleyebilmişizdir.

Duygularımızın arkeolojik eskiliğinde tuhaf davranışlar bulabiliyoruz. Çok zengin bir insan dahi yerde bir kaç kuruş görse eğilip alır. Derin bir içgüdü. Neden eğilir beş kuruş paraya.. Bu davranış kuşların gördüğü herşeyi gagalaması gibi birşey.. Ya da avcı-toplayıcı hayvan günlerimizden genimize yazılmış bir davranış kodu mu? Görgülü kültürlü bilgili insanlarız ama yerde gördüğümüz değersiz bir şeye dahi birden kendimizin eğildiğini görürüz. Niçin istemesek de yere eğilir, bakar, inceler, kurcalarız.. Milyon çağ öncesinden bir yerlerimize kodlanmış bir davranış..

Mesela kadınlar, küçük kara böceklerden, şu minnacık hamamböceklerinden neden korkar. Bu korku sakınola, ağaçlarda yuva yaptığımız karanlık orman günlerinden kalmasın. Ağacın dalında uyuyan dişilerin kanamalı yerlerine tam da uyku sırasında saldıran ta rahmin içine sızan böceklerin derin tarih öncesinden kalan bir ürküntüsü olmasın.

Yaprakların dökülmesi bizde tarih öncesinden kalan bir korkuyu hatırlatıyor olabilir mi? Ağaçlar yapraklarını döktükçe, dalında gizlenen bizler, dışarda kaldık, açıkta kaldık, ormandaki vahşi yaratıklar, düşmanlar şimdi görür, saldırır, endişesine mi sürükleniriz..

Yaprakları çiğnedikçe, dayanamayıp elimize alıp yakınlaşırız. Artık koklamak değil... Elimizde ufalarız. Yaprağın elimizde çıtırdayarak ufalanması bize neyi hatırlatır. Bu yaprağın sağlam lifleri olmadığı, neden dökülüp kırıldığını, güvenilir bir örtü olmadığını mı tahlil ederiz. Kurumakta olan, çıtır çıtır, çok tehlikeli bir derinliğe doğru bizi sürükleyen bu duygu nedir? Toprak altında unlaşmış kemiklerimizin ufalanması gibi. Böyle anlarda neden susup konuşmayız. Sanki bir hayat çırpınır avuçlarımızda. Sanki meleklerin tülden giysisi, meleklerin teni gibi incecik, kırılgan. Ama ebedi bir sırra bağlanmış, gayıptan haber veren muska parçaları gibi. El yazması eski kitaplar gibi. Hayatımızı deşen şu başıboş rüzgarların sürüklediği karmakarışık yapraklar.. Bu yapraklar tekin değil, onların örttüğü ağaçlara sığınmak emniyet değil... İşte düşüyorlar, sığınağımızı değiştirme zamanı.. İnsanoğlu toprağa sonbaharda mı indi!..

Yaprakla duygusal bir temas mı, yoksa güvenlik gibi endişeleri mi konuşuyoruz. Şimdi evimizde büfe, mobilya, tablo, kilimler, ne çok eşyalar var. Her birinin sağlamlığı güzelliği... Bir zamanlar bu yapraklar evimizin ta içiydi. Onların dal yaprak aralarından dünyaya bakıyorduk, ormana. Çok eski eşyalarımıza bakar gibi yeniden bizi orman günlerimize döndüren tehlikeli bir duygu. O yaprağın nasıl fidanlaştığı çiçekleştiği meyveleştiği ve nasıl kocamanlaştığı ve sonra nasıl kuruyup düştüğünü bir ömrün öyküsü gibi izledik.

Yapraklarla söyleşi, bizi, ormanların kalın dev ağaçların üstündeki ilk günlerimize mi döndürür. Genlerimizin kökenlerine kazılmış temel davranışlarımızın izini mi süreriz. Örtümüz yatağımız battaniyemiz kaybolursa, yani, dökülür çıplakta kalırsak üzülürüz. Örtüyü kaybetmek ölümdür. Düşman bizi görecek. Hemen atılıp sokacak. Parçalayacak, saldırıp yokedecek. Yanımızdaki dişiyi elimizden alacak. Dua edelim dökülmesinler.

Uyurken, güven duyduğumuz, sarıldığımız, koklaştığımız, cinselliğimizi, yemeğimizi, çocuklarımızı bölüştüğümüz birisi olmalı. Ben yiyecek toplamaya giderken yuvayı terketmemeli! Başka erkeklere yüz vermemeli. Çakallar kurtlar sırtlanlar etrafı sardığında dişi pençelerini çıkartıp cıyıltılarla saldırmalı! Ta uzaklardan beni çağırmalı...

Yapraklar dökülür örtümüz kaybolursa, işte herşeyiyle çırılçıplak güvendiğimiz sevgilimiz av haline gelir! Evimizi sevgilimizi kaybedebiliriz. O halde sevgiliye sahip olabilmemiz için önce örtüye ihtiyacımız var, kuytuya, karanlığa, gölgeye, görünmeyen çalı aralıklarına. Aşk, yaprakların derinliğine sığınıp kaybolmak demek. Yaprakların koruyucu gölgeleri tehlikelerden korur..

Aşk güvenliktir, insanın kendini güvende hissetmesi. Şimdi dökülüyorlar. Aşk, kendini yapraklarla koruyan, mahremleşen, dünyaya kapanmış sevgili demek. Yapraklar sonbaharda dökülüyor. Sevgilimin mahrem yerleri görülüyor, dişi eti memesi ortalıkta, aşkımız tehlikede. Sevgilimi yabancı vahşi canavarlar kapabilir. Küçücük ağacımıza ormanın mahlukatları yaratıkları saldırıya geçebilir.

Aşk, örtünmek, korunmak, gizlenmek. Dünyayla aramıza kalın yünlü battaniye perdesi çekmek. İçine sadece iki kişi girebilmek, iki kişiden bir dünya!.

Aileyi doğuran dalların kaç kişiyi kaldırabilecek gücü müdür. Bir dalın ki-

Erhan Candan

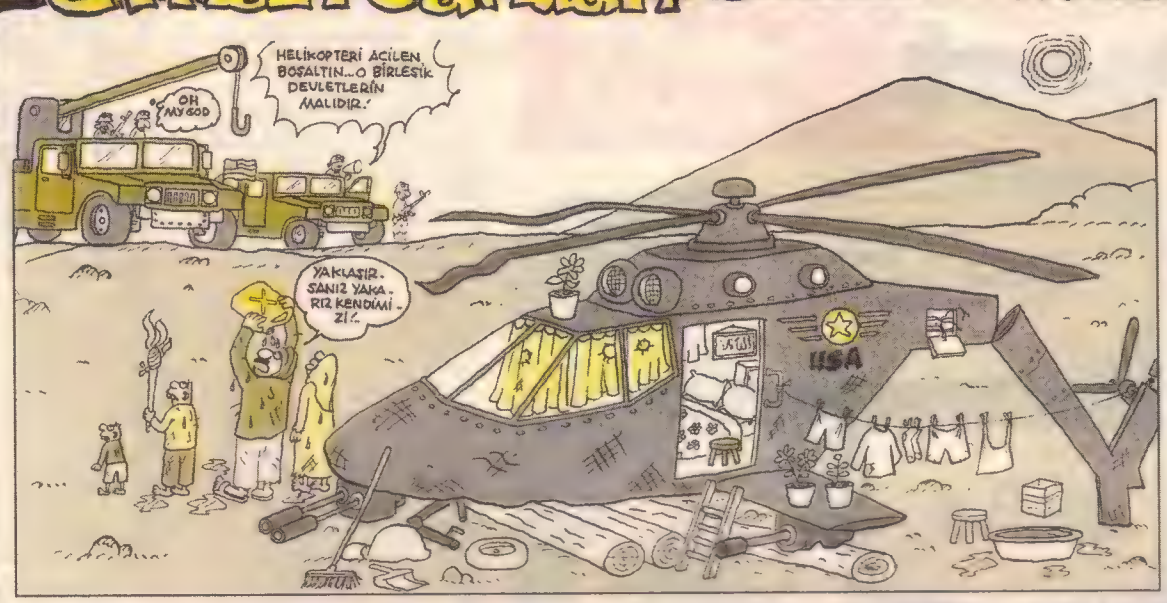

rılmayacak ölçüsü bir anne bir baba bir de çocuk.. Çocuklar çoğaldıkça dallar kınlır, tarihin ilk aileleri, çekirdek aile mi, çoğaldıkça daha kalın ağaçlar daha sıkı örtüler aranız. Daha yüksek daha korunaklı ağaçlar!..

Şimdi, ağaçları terkeden yaprakları elime alıyor, derin korkuyla, tabiatın arkaik tarihine girip en temel duygularımı deşip deşip uyduruyorum bunları..

Yoksa aşk çeviklik mi, inlere, mağaralara, sonra barakа, kulubelere geçmek, düz yataklar, yumuşak toprak bizi gevşetti mi? Korumak için dallara sıkıca tutunmak, her bir dalı bükebilmek, her bir ağacın her dalına çeviklikle atlayıp kaçabılmek ve iri yaprakları ustalıkla üstümüzü kapatacak şekilde saklanmak.

İnsan aynı ağaçta uyuduğu sevgilisini seviyorsa, uyanık, çevik olmalı. İnsan ruhunun rüzgarlarla düşmanlarla ırılı ufaklı bilinmez mahlukatlarla boğaşacak gücü, direnci olmalı... Hala öpüşmek koklaşmak oynaşmak için parklarda iri ağaç dallarının koruyucu gölgelerini aranız.

Şimdi insanlar sevgilisine güvenmiyor. Sevgilinin bizim aslan koruyucu kollarımıza itimatı kalmadı. Şimdi, insanlar, devlet ure, ordulara, bombalara, silahlara güven duyuyor. Nükleer bombalar sevgililerimizin güvenliğini sağlıyor, bombalar vatanımızı, ailemizi, toprağımızı, aşklarımızı, evlerimizi, parklarımızı koruyor.

Büyük toplulukların büyük koruyuculara ihtiyaçları var. Silahlar gittikçe çoğalıyor. Eskiden olduğu gibi bizi koruyan şeylere tapıyoruz. Bizi koruyanlara aşık oluyoruz. Devlet, ordu, nükleer silah ihtiyacı katıksız bir aşk haline geldi..

Ağaçların üstünde koklaşıp çiftleştiğimiz sevgilimiz bizi düşmana karşı koruyordu. Güçlü pençeleri yırtıcı dişlerin sahibiydi.. Dünyanın milyonlarca canavarına karşı iki kişiydik.. Şimdi sevgilimi korumak için orduya, polise, yasalara, vahşi silahların sahiplerine ihtiyaç duyuyorum.

Yapraklar kamufleydi, bizleri milyon çağlar boyunca düşmandan korudu. Dalların üstünde milyon çağlar boyu seviştik. Ağaçların dalları iki kişilik ağırlık kaldırıyordu. Çılgın sevişmelerimizin patırtısına alışıktı. Milyon çağlar sevgilimizle yanyana kucak kucağa yanak yanağa üstünde tuttu, besledi, korudu..

Yine ağaçlar soyunuyor, ama şimdi korkuya kapılmıyoruz. Tatlı evlerimiz binlerce silahlarımız yasalarımız var. Yaprakların ağaçları terketmesi umurumuzda değil. İçimizde birkaç şair ruhlu insan eğilip kurumuş yaprakları eline alıyor, duygusal bir şey deyip geçiştiriyoruz.

Yapraklar mı anlamını yitirdi insanlar mı? Yapraklar mı yönlerini kaderlerini değiştirdi, insanlar mı? İşte, en işlek caddelerde çiğneyip çürütüyoruz.

Ama neden kurumuş bir yaprağın bizi götürdüğü ilk çağrışım hala sevgili, hala aşk! Kaybettiğimiz aşklar!

Aşk mektuplarımı hatırlıyorum. Şu cümleler ne çok yazılmıştı. **"Aşkım, sen varsın dünya umrumda değil..." "Aşkım, aşkın tüm dünyamı örtüyor. Bu dünyada yalnız ikimiz varız..."** Benzer cümleler ne çok..

Aşkımız ruhumuzun bedenimizin güvenliğiydi. Aşkımız, beş milyarlık insanlık içinde iki kişilik özel bir dünya kurmaktı. Aşkımız kınlgan dallar üstünde iki kişinin tüm psikolojik yükünü kaldıracak güçteydi. Aşkımız, hangimiz bir küçük söz söylese bitebilirdi. Aşkımız herkes tarafından görülebilirdi. Aşkımız düşebilir, parçalanabilirdi..

Bir sonbahar daha kaçtı.. İş, güç, telaş, Leman yazıları, TV konuşmaları, seminerler, Irak savaşı, artık vahşi hayvanlar gibi kaçışarak koşuşarak yaşıyoruz.. Bir sonbahar yaprağını elimize alıp dertleşecek zamanımız kalmadı.

Erişilmez derin kuvvetler aldığım Sonbaharlar nerede? Bilgisine, sansına, hikmetine, aşkına, yaprağına, rüzgarına, soğuğuna, iman ettiğim Sonbaharlar nerede? Çınar ağaçlarının eteklerini deniz dalgaları gibi doldurmuş kurumuş yaprakların üstünde yattığım geceler nerede?.. Sevgiliyle şehirde el ele dönüp dolaşıp ve sonra üstünde oynaştığımız yapraklar nerede? Son damlasına kadar içtiğim sonbahar çekip gitmiş..

Bazen, kaldırımda çürümüş bir yaprakla gözgöze gelirim. Çiğnenmiş. Dizlerimin bağı çözülür, kalakalırım. Gönlümün bahçesinde ağaçlı yapraklı ayrılmaklı şarkılar başlar.. O yaprak denizi altında gizli bir kuyu açılır. Eşeler tekmeler o kuyunun içine düşerim. Ne Irak'taki çocuk ölümleri, işkencehaneler, ne kardeş kavgası umurumda. O kuyuya yeniden girmek isterim. Bu çocuğu o yapraklar düşürür. Soğuk kalbim kendini hatırlar. Keskin kezzaplar gibi azaplarım titreşir üşütür. Yine yaprakları kandırırım. Estetik şarkılı oyunlar oynarım. Romantik tasvirler yaparım. Suluboya tablolar çizer gibi hafif hafif konuşurum. Güya yalancıktan şarkılar söylerim.. Romantik estetik hüzünlü oyunlarla yapraklardan kurtulmak isterim. Katılaşmış ruhum cicili bicili sözlerle ağır ağır çözülsün isterim, çözülmez..

Ebedi tasvirler, bu suluboya manzaraları, bu eşsiz kelimelerle kurulu tablo, bu şarkılar hepsi yalan..

Şimdi ayağımın altında ezilen yaprağı elime alıp ona yine yalanlar numaradan şarkılar söyleyeceğim..

O da biliyor, onunla numaradan aşk oyunları oynadım. Ona süsten oyundan canı sıkıntısından vakit doldurmaktan oyunlar kurdum. Sayfalar boyu güya gönüllerini aldım, dertleştim, numaradan felsefeler yaptım, yalanları birbirine düğümledim.. Süsle, cicili bicili kederli efkarlı kelimelerle oyaladım..

Oysa bir yazar yapraklara ihanet etmemeli. Aşk, cümle kurma sanatı değildir. Aşk, gevezelik değildir. Aşk, incecik bir dalın üstünde dünyanın bütün canavarlarına karşı sarılarak kapanmaktır. Oysa bir yazar, dünyayı açıklamak, konuşmak, ayrıntıları ifşa için yazardır. Sevgiliye değil, bizi karşı dallardan izleyenlerin gönlünü alacak oyunlar yazdım. Aşkı göstermek aşkı inkardır. Tutkulu konuşmalar heyecanlı kelimelerle kandırmaya çalıştım. Yazmak, rüzgara, mevsimlere, kara kışa, tuhaf korkunç yaratıklara, kara böceklere, soğuğa tedbirli olmak demek. Yazmak, bedenimizi yapraklar arasındaki kınlganlığından alıp! Tabiat içinde hayatın tehlikeleri karşısındaki incecik dalından alıp, sayfaların güvenli manşetlerine sokmak demek. Kelimeler, kitaplar, şiirler, metinler, kütüphaneler, sayfalar, cümleler hepsi korunaklı, hepsi güvenli bölgeler. O halde yazmak, kendi varlığına uzanmış tehlikeli bıçaklardan kurtulmak demek. Kendine, sevgilisine hain olmak. Düşmansız tehlikesiz bir hayat aramak! Kelimelere boyasını çekip güvenli hijyenik steril biblo gibi sevgililer aramak!

Artık yazarın yapraklara ihtiyacı yok!..

Sevgilimizi kaptırmamak için, birlikte sarılıp kucaklaşıp dünya dolu tehlikelerle karşı koyun koyuna kavga edeceğimiz hayatların çok uzağına düştük..

Artık yeni sevgilimiz yasalar, belediyeler, ordular, polisler, nükleerler, sansür, telif yasaları, basın yasaları.. Hepsi korunaklı. Daha güzel, daha renkli yazmamız için devlet polislerini veriyor. Parkta dokunan olursa polisler imdadıma yetişiyor. Emniyet veriyor. Parkları bahçeleri düzenliyor, kuytu yerler, gölgelik yerler, izbe yerler, sota yerler ayarlıyor. Çıkın ve sevgilinizle güvenlik içinde oynaşın, öpüşün, koklaşın, hava alın. İçiniz açılsın, kendinize gelin..

Kendimize gelemiyoruz, hava alamıyoruz. Hayat ve hayaller, vahşi bedenimizin iştahları, dışardan gözlemleme, polis denetimiyle yaşanmıyor..

Aşk dolu tabiattan tümüyle sıyrıldık. Başka bir gerçekliğe, güvenlikli bir yere geçtik. Ve ama...

Üstümde bir leke kaldı.. Hissediyorum. Bir insan lekesi, tarih öncesinden. Sarılmanın, kucaklaşmanın, öpüşmenin, yapraklarla örtünüp, vahşi dünyaya karşı birlikte iki kişi kurduğumuz bir dünyadan kalmış bir leke. Belki şimdi şehrin tekin olmayan varoşlarında garson çocuk yeni evli sevgilisini bırakıp işine gidemiyordur. Birileri kapar, sevgilim kaçar, ya da her akşam eve ölümüne bir heyecanla koşuyordur. Beni bekledi mi, birisi kaptı mı, gözü dışarda kaldı mı, o halde perdeleri çekeyim, kapıyı kilitleyeyim, ne çok düşünmüştür.

Kıskançlık dolu bir leke, kaptırmamak lekesi. Bütün dünyayı karşına alıp savaşmak lekesi.. Ruhumdaki bu lekeyi yapraklarının uçuşmalarında görüyor, tanıyorum. Yaprаklar ağaçları çıplak bıraktıkça içimde derin bir eyvaaah!.. Yaprağın incecik kınlgan bedenini inceliyorum. Hatırlıyorum. İncecik kınlgan dokusuyla yüzümüz arasında bir güvenlik ilişkisi var.. Zayıfladığı için mi terkediyor, rüzgarlar güçlü olduğu için mi, yoksa, aşk tek bir mevsim mi?.

Ağaçları birlikte bölüştüğümüz yapraklarla örtülmüş duygularımızın kökeninde sahiden neler var?

Yaprakların sararması bir tehlike sinyali.. Sararmışsa zayıflamış düşecek demek, terkedecek, örtümüz kalkacak, görüneceğiz, açıkta çıplakta tek başına kalacağım demek. Sarı alarm.

Ayrılık alarmı, bitiş alarmı, aşkımız ölecek alarmı, kaybolacağız, onu bir daha göremeyeceğim alarmı.. Yerlere düşeceğiz parçalanacağız alarmı..

Parka koşuyorum lekenin peşine, bir iz bulabilir miyim? Yaz başından beri sarmaşıklara bakıp bakıp, sonbahar gelse de iyice kızarsalar, kıpkırmızı olsalar, diyordum..

Etraf mahallelerde yan sokaklara geçip ne kadar sarmaşık var hepsini biliyorum.. Ekim sonu kızarıyorlar, yapraklar kıpkırmızı.. Kızıllaşan sarmaşıklar sanki evet düşmeye yakınız, ayrılmak üzereyiz, ama ateş gibi yanıyoruz hala, diyor!..

Ne zaman koşsam sarmaşıkların başına çöpçüleri buluyorum.. Ellerinde küreklerle sarmaşık yapraklarını kazıyarak soyarak yırtarak çırparak parçalayarak zorla dökülüyorlar..

Sıyırıyorlar kıpkızıl yaprakları. Kaç kez yalvardım çöpçülere. Ne olur bırakın şu yaprakları, kendiliklerinden nasılsa dökülecekler.. Onların derdi, yapraklar mazgal deliklerini tıkayacak, sular mazgal ağzında birikecek, o halde kazıyalım. Her sabah saldırıya geçiyorlar. Küreklerin sert demir testere ucuyla yaprakları sıyırıp sıyırıp kazıyıp kazıyıp çıkartıyorlar..

Kaç kez bu sütunda yazdım, şu yaprakları, akşamları süpürelim. İnsanoğlu birkaç saat yaprak deniziyle karşılaşsın, yüzleşsin, çiğnesin.. Belki içimizde bu yaprakları tanıyanlar çıkabilir. Belki kendimizdeki insan öncesi lekeleri tanıma şansı buluruz. Biraz yüzümüze çarpsınlar yüzümüz kızarmayı öğrenir belki, biraz ayaklarımıza çarpsınlar, ayaklarımız dünyayı tekmelemeyi öğrensin yeniden.. Ağaçların eteklerinde süprülmeden bir zaman kalsınlar.

Dinleyen yok, kime anlatacaksın, belediyeye, man kafa çöpçülere mi. Gerçek bir meczup, bir deli, evet, bokundan yemiş deli gibi bakıyorlar yüzüme.. Beni görünce **"çatlak"** diyorlar, **"git kardeşim işin yok mu?"..**

Cumhurbaşkanına mektup yazmaya kalktım, şu gece boyu dökülen yaprakları sabah sabah çöp kamyonlarına doldurmayalım, akşamı bekleyelim, yine kaldırırsınız..

Yapraklar suç işlemiş gibi kazılıyor, kopartılıyor, yolunuyor. Sapık bir cinayetin faili gibi yokediliyorlar. Çuvallara, vagonlara bidonlara tıkıştırılıp üstüne basılıp basılıp şehrin dışına kovuluyorlar.

Yapraklara katil muamelesi yapıyorlar. Guetemela üssüne **CIA**'nın gizlice kaldırdığı ajan uçakları gibi, suçluları doldurup doldurup çöplüklere döküyorlar..

O yaprakların öz suyunu baharla minicik dallarına içten içe bir sızı gibi taşıdığı günleri ne çabuk unuttuk. Fidanlaşması, çiçekleşmesi, yapraklaşması, rüzgarla kuşlarla oynaşıp şarkılar söyleyip dansetmesi...

Umurumuzda değil, fazlalık, çöp, pis, fare leşleriyle birlikte aynı kovalara dolduruyoruz. bizi koruyan bize güven veren başka şeyler var, ordular, polisler, nükleer silahlar... Belediye çöpçülerini maaşlarını da onlar veriyor. Hijyenik olsun sokaklar, steril, tertemiz, bembeyaz, tek bir minik yaprak kalmasın..

Sonbaharla kızıllaşmış kıpkızıl sarmaşık yaprakları kazma küreklerle kazıyıp vahşice parçaladıklarında zafer kazanmış gibi haz duyuyorlar. Yapraklara savaş açıyorlar.

Sokağı kaldırımları kirletiyormuş, pislikmiş çöplükmüş... İşte uygarlıkta ulaştığımız son zirve... Yapraklar daha düşmeden dallarından tek tek yolunup kazmalarla vurulup kırılıp soyulup dökülüyor..

Birileri şehrimizin temizliği için yoketme soykırım girişimi hazırlıyor...

Hangi temizlik?

İnsanoğlunun işte bu mevsim giriştiği gizli çatışmaların birileri farkında mı? Yapraklarla örtülü tek bir ağaç, tüm dünyaya karşı iki kişilik kudrettir, aşktır, bunun mu farkındalar..

Yoksa nükleerler, ordular, polisler bize yetmeli.. Artık aşk dediğimiz temiz kaldırımlar üzerinde başıboş yürümek, hijyenik süslü yataklar üstünde oyalı işlemeli kanaviçeli gül desenli sarılmak. Dünyaya rahatlık konfor içinde kapanmak.

Birileri nükleer bombalarıyla Irak'ı Bosna'yı Çeçenistan'ı, Afganistan'ı yüzbinlerce çocuğu kazıyıp öldürüp yokediyor, temizliyorlar dünyamızı...

İnsanlığın en vahşi safhasına geldik. Nükleer bombaların radarların sesten hızlı uçakların göklerden uzaylardan bizi düşmanlara karşı örttüğü koruduğu bu dünyayı kabullendik.

Yaprakların örttüğü dünya nedir ki, bir rüzgar esse, aşkınız sona erer..

Yapraklara kimsecikler güvenmiyor. Dünyanın tek güvenli bölgesi aşkla kimse örtünmüyor. Ya aşkımıza güveneceğiz ya nükleer bombalara diye çığlık atanları bokundan yemiş deliler gibi gülünç acıklı buluyoruz.. Bir tek kişinin sevgisini kazanan bütün dünyaya meydan okuyacak kudret kazanır diyenlere gotümüzle güluyoruz..

Ağaçlardan yapraklar işte bu mevsim düştü, işte bu mevsim, örtümüzü kaybettik ve toprağın üstüne indik..

Ama hala bir umudum var, söyler misiniz neden, tek bir yaprak düşse aşkımız bitecek gibi korkuya kapılıyoruz hala!..

nihatg@leman.com.tr

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

Arşimet M.ö 287-212, Isaac Newton 1642-1727 Nur içinde yatsınlar...

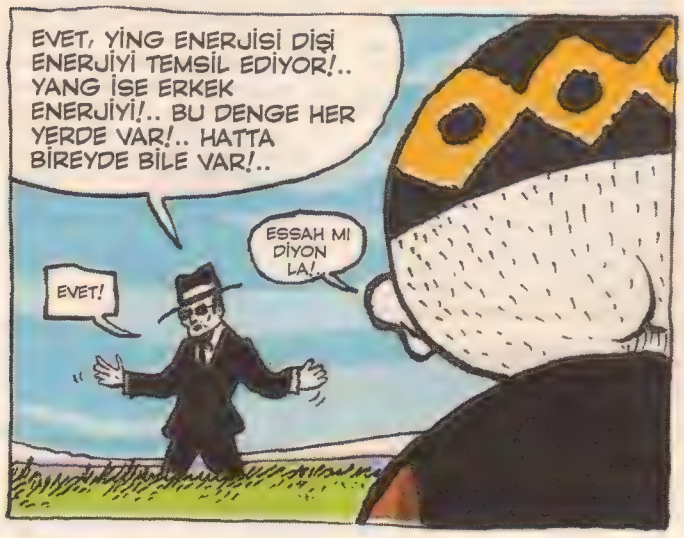

AYRINTILAR

Kalem, döne döne, çok da sakin, yavaşçana yuvarlanmaya başladı masanın kenarına doğru... Baktım ona... Durur diye ümit ediyordum. Seyrettim. İyice yaklaştı kenara, uçuruma doğru: Tıkır, tıkır, tıkır, tıkır, tıkır... Düşerse eğer, eğilip yerden almak gerekecekti. Çok fazla boşveriyordu insan bazen, hayata. Kaldırdım elimi! Uzanmıştım ki.. birdenbire abartılı bir şekilde hızlandı sanki, ve yuvarlandı kenardan!.. Az öncesi geldi aklıma... Durmuş, öylece seyrediyordum onu, ağır ağır yuvarlanışını.. Yakalayabilirdim halbuki!.. Eğildim, aradım yerde. Koltuğun altına kaçmıştı.. Biraz daha eğildim, elimi uzattım içeriye, belirsizliğe ve karanlığa.. Çekti! Birşey, elimi tutup çekti! Koltuğun altındaydım şimdi! Bir otomobili filan tamir eder gibi.. Ama, dışarı çıkamıyordum.. Çünkü kafam sıkışmıştı. "Kalemini mi istiyorsun" dedi bir ses!.. Konuşamadım. "Düşürdüğün şeyi mi istiyorsun!" diye sordu aynı ses. "Evet" dedim, "ver onu!..." "Bi öpücük ver önce" dedi!.. Sinirden, güldüm, "Manyak mısın?" dedim!.. "Öpücük ver önce!" dedi, "Yoksa, ne eşyanı alırsın geri, ne de çıkmana izin veririm!." "Ama," dedim, "seni göremiyorum ki, nerenden öpücem!." "Ben, öpmeni istediğim tarafımı, sana yaklaştırmış durumdayım şu an," dedi, "Sen sadece dudaklarını uzat, ve öp.." Ona hiç güvenmiyordum!. Boşluğu nasıl öpebilirdim ki hem?. Hiçbirşey gözükmüyordu; bir ses, çıtırtı, küçük bir ışıltı, minik bir yanılsama bile yoktu.. Ama, çok da zor diildi heralde. Tek yapmam gereken... Dudaklarımı kıpırdattım, araladım, uzandım, ve gözlerimi kapatarak... "Aaa!" dedi, "Gözlerin açık olsun! Neyi öptüğünü görmeni istiyorum!.." İyicene baskı kurmaya başlamıştı. Gayet ciddii olduğunu anladım. Elbette ki çirkin şeyler de düşünmeye başlamıştım ayrıca.. Fakat, bunu niye yapsındı; ve bu belirsiz yaratığın bir kıçı, başı filan olabilir miydi ki!?. Bunlar aklıma gelince, o ânın saçmasapan büyüsü bir anda kayboldu. İlk başlarda biraz korkmama rağmen, şimdi bir tür belirsizliğin yumuşattığı, sıcak bir düş kanalındaydım sanki... Sonra, daha da netleşti herşey.. Daha etkili bir dille konuşuyordu, çıkardığı garip sesler daha az neşeliydi.. İlkbaşta, sadece benimle oyun oynuyor gibi gelmişti. Ama şimdi, o da biraz gergindi sanki.. Ve sesini, bir şeyin sesine benzettim.. İnsan dili ve cümleleri ile konuşsa da.. yine de.. sanki?... "Öp!" dedi. "Son kez söylüyorum!.." Gözlerimi faltaşı gibi açtım. Dudaklarımı araladım. Ve uzanıp, önümdeki, onun bana yaklaştırdığını söylediği tarafını, yani o an için oradaki boşluğu -fazla içeri sokulmama gayreti de göstererek- o'nun şimdi daha fazla yaklaştırdığını hissettiğim yeri -dudaamın ucundaydı artık- ..öptüm..... Maavi tükenmezimi verdi geri. Geri geri gidip, çıktım hemen koltuğun altından... Masama geçtim... Kafamı öne uzatıp, uzaktan, koltuğun olduğu yere baktım: Örtü ve halının ucu, sıyrılmıştı. Birisi vardı orada! Uzanmış, koltuğun altındaki başka birisiyle konuşuyordu. Yeşil çoraplı ayaklarını görüyordum sadece.. Siyah bir eşofmanı vardı üzerinde.. Anladığım kadarıyla, orada birşeye sıkışmıştı, ve çıkmak istiyordu.. "Yardım et!" diye bağırdı!. Irkildim! Su bardağını devirdim masada, klavye ıslandı.. Bana diyor olmalıydı. "Yardım et!" diye inledi tekrar.. Korktum, hızla geri çekildim! Masanın üzerindeki herşey bir tarafa devrildi!. Duvara sinmiştim. "Yardım et noolur!" dedi... Onun, kim olduğunu bilmek, yüzünü görmek istemiyordum şimdi!.. O tarafa bakmadan yaklaştım, kafamı çevirerek ayaklarından tuttum, çektim!.. Ağır bir çuval gibi geliyordu, sürtünme sesi duydum. Çektim biraz daha... "Sağol" dedi... Hiç yüzüne bakmayıp, hemen yatağa zıpladım, yorganı kafama örttüm!. Bi parça bile uykum yoktu ama.. Karanlıkta bir ses duymaya çalıştım... Belirsizlik, iğrenç birşeydi. Kendime: "Onun konuşmasını istiyorum," dedim. Sonra, "Kimin?" dedim... "Onun" dedim... Sonra, "Hayır!" dedim, hayır, istemiyorum. Karnım da ağrımıştı sinirlenince. Sağa sola dönüyor, o an neyi istediğime karar vermeye çalışıyordum!.. Sayıkladım... Yorganı usulca araladı, kıvrılarak yanıma, yatağa girdi!. Az ötemde uyuyan ve soluyan, sıcak bir nefes yayan bir beden vardı.. Sakinleşmiş gibiydi. Arkasından baktım ona. Sonra yana döndü, ve sıyrılmış tişörtünün altındaki çıplak karnının üzerine elini koydu, orada öyle tuttu.. Güldüm! İnsan hareketlerine benzer şeyler yapıyordu. Halbuki sadece bir kavram, en fazla güçlü bir duyguydu o sadece.. Karanlıkta, "Sağol" dedi fısıltıyla. "Beni oradaki, bana sahiplenen belirsizlikten kurtardığın için. Halbuki sana aitim ben. Çoğu zaman sana sıkıntı versem, acı çektirsem de, beni koruman gerekiyor..." Sözlerini, kırlarda gezintiye çıkan bilincimin arkasından, bir hayal gibi duymuştum. Tamamen uykuya dalmadan, hatırladığım son şey ise: Yanımdan kalkıp gitmeden önce, yastığın kılıfını araladı: Kılıfın içindeki terleyen ellerimin üzerine, biraz serin hava üfledi...

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Yaşam... Bir pamuk ipliğine bağlı... Var olmanın vermiş olduğu rahatsızlık içinde geçerken zaman, hep biraz daha ötesini merak etmeden, sabırsızlanmadan, kaygılanmadan yaşamak çok zor!:.

Anlamak ve anlaşılmak yapılmak istenen belki yalnızca bu... Belki düpedüz bencillik yaşadığımız..

Karmaşa, çelişki anlamlandıramadığım anlamlar ve yakından göremediğim gerçeklikler.

Belki içine çeken bizi kurallarını kendimizin koyduğu dünya! Kurallarına uydurmak istediğimiz insanlar. Hani "sevgi" yalanıyla kandırdıklarımız ve insanların bu koca yalana inandıkları anın vermiş olduğu zafer ışıltısını içimizde hissettiğimiz zamanlar..

Aranılan olmak ama asla aramamak... Elimizi her attığımızda altında mutlaka birkaç "dost" bulabilmek için tuzağa düşmüş "saf" bir kaç insan!.

Hayatlarımızı düzene sokamayacağımızı bile bile yapılan zavallı planlar ve daha zavallı olan iradesizliklerimiz... "delilik" ve "akıllılığın" sınırlarında yapılan yolculuklar ve... en sonunda gerçekliğin ruhumuzla çarpıştığı acılı dakikalar, saatler, haftalar, yıllar ve koca ömür!..

Ardından gelen çaresizlik.. Bir küçük parçacık sevgicik için yapılan aciz kölelikler... Sahte gülüşler, bakışlar, konuşmalar... Ve şanslı olunan zamanlarda yakalanan mutluluk ve ardından gelen, peşini hiç bırakmayan, süregelen, takip eden, seyreden, asla ve asla bitmeyen, tükenmeyen, ebediyyen...

Yaşam... Bir pamuk ipliğine bağlı!.. Var olmanın vermiş olduğu rahatsızlık içinde geçerken zaman, hep biraz daha ötesini merak etmeden, sabırsızlanmadan, kaygılanmadan yaşamak çok zor!..

Yaprak/Balıkesir

Merhaba LeMan Emekçileri

Çizimlerimle yanınıza gelmekti amacım ama bir türlü bunu başaramıyoruz. Bir kareyi satırlarla anlatıyorsun geçebiliyor aynı konuyu çizime döküyorsun takılıyor. Ortaya anlatılmak istenen yasaklanmıyor çıkıyor. Bu kadar korkutuyor demek ki çizgiler..

Bir kaç ay önce sizlere yolladığım çizimler disiplin kurulunca sakıncalı görüldü.. Bunu adli makamlara taşıdım onlardan da idare kanalını onaylayıcı karar geldi. Bu belgelerden üç adet size yolluyorum, bilginiz olsun dedim.

Bizler aynı kararlılıkla, umutla yürümekteyiz. Alanlarımızı daralttıkça daha büyüyor hayallerimiz umudumuz. Çizmeye devam ediyoruz elbet.

Çizim ve dergi hayatınızda başarılar dilerim. Sevgilerimizle...

Ufuk/1 No'lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza ve İnfaz Kurumu - Kocaeli

KİMLİĞİ :Ufuk KESKİN Fahrettin-Neriman oğlu 1976 doğumlu Samsun Alaçam Nüf.Kayıt

OLAY :Kurumumuz hükümlülerinden Ufuk KESKİN tarafından hazırlanarak komisyona teslim edilen mektubun incelenmesi sonucunda içinde Leman Dergisine gönderilmek üzere 8 adet karikatürün bulunduğu,bunlardan 5 tanesinin üzerinin Ufuk KESKİN tarafından karalandığı tespit edilmiş, karikatürler üçüncü şahıslara,askere ve başbakan'a karşı hakaret ve küçük düşürücü çizim ve ifadeler içerdiğinden dolayı Kurumumuz Mektup Okuma Komisyonunun 07/9/2005 tarih ve 72 sayılı kararı ile sakıncalı görülmüş ve disiplin kuruluna tevdii edilmiştir.Bu doğrultuda;

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ :Kurumumuz hükümlülerinden Ufuk KESKİN tarafından hazırlanıp komisyona teslim edilen mektubun sakıncalı görüldüğünden gönderilmeyerek hükümlünün infaz dosyasında saklanmasına, 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu gereğince kararın itiraz yolu açık olmak üzere kişiye tebliğine oy birliğiyle karar verildi.13/09/2005

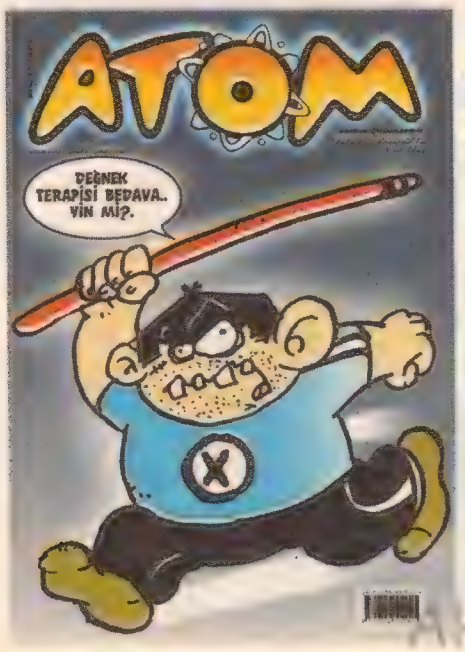

kızalak ateşi

kazzi@leman.com.tr ÇAÇAR

Entarlisiii dımdım yaaar en soonundaa buldum yaaar..♩

Belki bir gün şehre bir PIÇASSO geliiiir,bir güzel ortaaam oluuur camiaadaa..Özümseeee... ♫

Picasso İstanbul'da...Yüzyılımızın şahikasını görmeyen Kızalak olsun mu?..Olsun.

Yaaredir siiinedeeeee eski sevgiiliii eski sevgiiliii eski küüneeer ♫

Espri: Dr. Murat.

LeMan
SAYI: 734
1 ARALIK 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇÖĞLÜ ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Beni Hep Gördükleri Gibi Sandılar

CEZMİ ERSÖZ

Hem herkes gitti. Evde yapayalnızım şimdi.

Artık iyi anladım, kimselere benzemiyorum. Bu beni ürpertiyor, ama yalnızlığımla iyiyim yine de...

Günlerdir öyle çok kaçmışım ki kendimden, içim-e konuşmayı unutmuşum. Unutmak değil aslında bu, bir yorgunluk; bir tür bitkin düşme. Yaşamaktan, herkesten biri gibi olmaya çalışmaktan bitkin düşme bu... Mutlu gözükmeye uğraşmaktan... Her şey yo-undaymış gibi yapmaktan bitkin düşme...

Evim doldu boşaldı bu yaz. Ama sonunda herkes gitti. Ve gidenlerin çoğu **beni gördükleri kadar san-dılar.** Onların bunda bir suçu yok aslında, öylesine yorgunum ki, kimseyi suçlayamam artık. Hem ben böyle olmasını istedim. Çünkü yorulmuştum ken-dimden. Yorulmuştum kimselere benzemezliğim-den... Hem kime neyi kanıtlayacaktım ki. Birbirimiz için kısa, keyifli, ama önemsiz birer molaydık artık... Gece konuştuklarımızın gündüzleri hiç hükmü yok-tu. Para ve zorunluluklar bizi gündüzleri tanınmaz hale getiriyordu. Bıçak gibi kesiliyordu geceyle gün-düz. Ekonominin güçlü ve değişmez yasaları o azı-ık kalmış, o zavallı özgürlük düşlerimizi durmaksı-ın aşağılıyordu... Bugün tanıdığımızı sandığımız bi-i, yarın hiç tanınmaz hale geliyordu... Ama hiç...

Üstelik ne kadar istese de kimse kimseyi gerçek-en tanıyamazdı artık. Oysa herkes içiçeydi yine e... Dipdibeydi. Gürültü, bağırış çağırış içinde. ma yine de birbirinden çok uzaktaydı herkes. Tek ile değil, yalnız bile değil. Hiçkimse bile değil. Kor-ak, bencil, zavallı, hesapçı tetikte... Ve uzaktaydılar. Uzaktan, onca yitiriş içinde yine de onu nasıl biliyor-a, işte o kayıp sevgiyi, işte o neyse ve ne için, pe-i öyle diyelim, kırmayalım kimseyi, sevgilerini diye-m, işte onu veremiyorlardı... Ama öylesine uzak-aydılar ki, artık bir sevgileri olup olmadığını bileme-ecek kadar. Belki de olup olmadığını bilemedikleri evgilerini vermemek için kendilerinden uzağa at-ışlardı kendilerini... Bu yüzden sevmedikleri ve se-ilmedikleri için ölmekten delice korkuyorlardı... ma en çok sevemedikleri için... Böyle söyleyelim, ırmayalım kimseyi, sevgiyi kırsak bile!..

Ama kendini yitirmek pahasına ve ondan aha çok, amansızca kazanmak istiyor-u herkes. Ve kazandıklarından emin ol-uktan sonra sevgilerini vermeyi he-aplıyorlardı. Evet, dünya ve insan uydu. Sevgiyi vermek bile bir hesap tap işiydi artık... Kazandıktan sonra onuşulacak bir zamanlama işi. Herşey bir asaya bağlanıyordu. Sevgi de, özgürlük de ep bir yasaya bağlanıyordu; sevginin ve özgürlü-ün aşılmaz sınırları vardı.

Her sabah insanlar uyanır uyanmaz ilk iş bunu ğreniyorlardı. Bugün sevgiye ne kadar özgürlük ta-nmış, bugün özgürlüğe ne kadar sevgi tanınmış... nırlarını zihnine kazıyor, bu yasaları ezberliyor ve na göre hareket ediyorlardı...

Sahi neyi arıyorum, bekliyorum bu insanların rasında. Onlara benzeyip, aralarında kaybolup git-eyi mi. Sahi ne bekliyorum? Yaşamın katı kuralla-ı kabul edip, susmayı ve oynamayı mı tercih et-eliyim yoksa...

Sahi neden herkesten biri gibi olmayı oynuyorum en... Sevilmek için mi? Hiç olmayacak bir şey için, evilmek için; evet, belki de.

Ama beni kimse gerçekten tanımıyor ki.. Tanıma-kları birini nasıl gerçekten sevecekler. Beni tanıyıp evmeleri mümkün mü?

Kimin buna zamanı var... Hem herşey bunca anlıyken... Gündüzlerin o değişmez, o korkunç ya-lan geceleri kurduğumuz o küçük özgürlük düşle-nizle bile alay ederken...

Peki, beni gerçekten tanıyan birinin beni sevme-mümkün mü, herşeyimle?.. İmkansız değil, ama saydı, kesin lanetlenirdik birlikte. Bizi kimseler ara-n almazdı. Toplum dışı olurduk. Ama müthiş bir k olur. Ve bizi en çok ölüm severdi. En çok ölüm llardı. Güzel olurdu ve en çok ölüm okşardı saç-ımızı...

Ama yok, olmadı böyle bir şey. Çünkü önce va-labilmem gerekli, varolabilmem için lanetlenmem; na bunun için hep birini beklediğimi biliyorum. Va-labilmek için bile birine ihtiyaç duyuyorum çünkü. benim en büyük trajedim, derin eksikliğim... Evet rolmak, bu yüzden kaçınılmaz olarak lanetlenmek iyorum, ama bunun için mutlaka birisine ihtiyaç yuyorum. Bir yoldaşa, bir sevgiliye, bir yoldaş vgiliye...

Oysa varoluş yolculuğuna tek başıma çıkmam rekir. Çıldırmayı, yok edilmeyi, ya da kendimi yok meyi göze almam... Hem de yanımda hiç kimse-yokken...

İşte belki ancak bundan sonra, benim gibi varo-yolculuğuna çıkmış, çıldırmayı, lanetlenmeyi, k edilmeyi, ya da kendini yok etmeyi göze almış iyle yoldaş sevgili olabilirim...

Oysa gizlice görüyorum kendimi. Gizlice ve acı-ak izliyorum yaptığım herşeyi. Korkuyorum oysa, iler gibi korkuyorum lanetlenmekten. Dışlanmak-... Ne kadar karşı çıksam da toplumda saygın bir rim olsun istiyorum. Saygınlık için uğraşanlardan adar nefret etsem de bu böyle. Hep yalnız kala-cağım, bunu iyi biliyorum; ama az da olsa biraz gü-cüm olsun, beni yok edemedikleri bir yerde olayım, işte o zaman, bütün mazlumlar ve ezilenler, üzüldü-ğüm ve ezilen kendim gibiler için savaşırım diyo-rum. Ancak o zaman, ama şimdi, beni farkedip, yo-ketmesinler istiyorum. Onlarla hesaplaşmaya hazır olduğum güne kadar bana izin versinler... Bunu be-ni yoketmek isteyenlerden diliyorum. İşte kendimi böyle aldatıyorum. Ve bu ana kadar, onlarla hesap-laşacak gücü elde edene kadar, razıyım kendimden uzak olmaya, kendimi sayıklamaya, razıyım varol-mamaya, yeter ki beni yok etmesinler, dışlamasınlar, razıyım sanki herkesten biri gibi görünmeye... Razı-yım sanki kendimi sayıklamaya... Sayıklar gibi yaşa-maya... İşte kendimi böyle aldatıyorum.

Mevsimler hızla geçiyor oysa. Geçsin, aslında istiyorum bunu. Kendim olmadan geçen bütün mevsimler geçsin istiyorum. Dün yazı özlüyordum. Öğrenilmiş bir çaresizlikle şimdi kış gelsin istiyo-rum. Acılar ve yoksulluk biraz daha artacak, biliyo-rum...

Belki bizim buralarda evsiz, kimsesiz birkaç şa-rapçı daha ölecek çok soğuk havalarda. Ve ben ça-dırlarda yaşamak zorunda kalan insanları utanarak düşüneceğim başımı pencereme dayayıp... Ama sonunda hiçbir şey değişmeyecek... sonuçta yine yaşlı bir kurt gibi yalnızlıktan ve kimsesizlikten par-layacak yollarda gözlerim. Yine sonsuz bir açlık ve merakla bakacağım yanımdan gelip geçen insanla-ra... Yine yollarda yürürken, insanlarla gözgöze ge-lirken garip bir suçluluk duygusu, yapışkan bir kibir, iyileşmesi mümkün olmayan bir çekingenlik duya-cağım.

Yine sırf konuşuyor olmak için, içimden hiç gel-meyen, aslında hiç merak etmediğim şeyler soraca-ğım karşılaştığım insanlara. Yine onlar bana cevabı-nı çok önceden bildiğim şeyler söyleyecekler. Yine ben sırf konuşmak için konuştuğum, cevabını bildi-ğim şeyler sorduğum için küçümseyeceğim kendi-mi... Bu hep böyle olacak...

Çünkü biliyorum, varolamadığım için zayıfım. Belki de beni benden kopartanlar kadar güç-süzüm, korkağım ve muhtacım beni ben-den kopartan insanlara bile...

Ne yazık ki muhtacım kendimi hiç ol-madığım, hiç hissetmediğim gibi göster-meye...

Oysa çoktan anladım, dilsizim ben. Bu yüzden çok konuşuyor ve durmaksızın yazı-yorum. Dilsizliğim anlaşılmasın diye her soruyu daha sorulmadan cevaplıyorum...

Ve kendim gibi bir dilsizi özlüyorum çaresizce. Mükemmeli oynayan. Herkes gibi biri olmaya çalı-şan. Onu kendisinden kopartanlara bile saygıda ku-sur etmeyen bir dilsizi.

Kimse kendisini incitip, küçümsemesin diye ken-disini sayıklayan bir dilsizi...

Herşeyi bilip de hiçbir şey yapamayan, en fazla evine kapanıp, bir süre kimseleri aramayan, ama, yine de onu kendisinden kopartanlara muhtaç olup, aramak zorunda kalan birini...

Aradığım insan bana benziyorsa, benim gibiyse eğer, yorulmuşsa kendisini sayıklamaktan, o da be-nim gibi muhtaçsa varolmak için kendi gibi birini bulmaya, o zaman bağışlamasın istiyorum hiçbir yalanımı, bütün dengelerimi birer birer bozsun, kına-sın, yerin dibine batırsın beni, küçümsesin, yüzüme vursun istiyorum bütün zaaflarımı.

Ben de, ben de aynı şeyi yapmalıyım ona.

Birbirimizi bulmuşken yitirmek pahasına hem de. Tek başımıza varolamayışımızın acısını birbirimizden çıkarmak pahasına... Ama biliyorum onun elinden gelmez kimseyi kırmak. Hele kendisine benzeyen bi-rini hiç... Çünkü bilir benim gibi o da, en büyük acı-yı ve kırgınlığı o yıllardır aradığı, ona en çok benze-yen insanın yaşatacağını... Bilir bunu, ama yine de engel olamaz kendisine... Öylesine bıkmış, öylesine tükenmiştir ki onu kendisinden kopartanlardan; ama madem o da benim gibi bir başına varolamıyor, en büyük yıkımın kendi gibi birinden gelmesini ister. Tek başına varolmayan, kendisini özlemekten bık-mış birinden gelsin ister... tıpkı benim gibi... Yalnızlı-ğı gibi sever, ürperişi gibi sever onu. Saçını gerçek bir sevgiyle okşayan ölümü gibi... Korkup da vere-mediği sevgisinin hayaleti gibi...

Bilmek istemez, uğruna ölümü bile göze aldığı bu insandan bile aslında ayrı ve farklı bir insan olduğu-nu bilmek istemez...

Bu hayatta insana en büyük yıkımın, en güvendi-ği ve herkesten çok inandığını sandığı insandan gel-diğini bilse bile, bilmezden gelir... Çünkü içinde yıl-lardır taşıdığı o karanlık gizi, o da taşır... Ve herkes-ten çok onlar iyi bilir bu karanlık gizi taşıdıklarını...

Hem o da benim gibidir, bilirim; kimi en çok kay-betmekten korksa, onu o anda yitirmeye başladığını anlamıştır hep...

Herkes gitti... Yaz da bitti. Evde yapayalnızım şimdi... anladım kimselere benzemiyorum ben. Ve ezilmiş, küçümsenmiş sevgimle başbaşa kaldım yi-ne. Tıpkı onun gibi.

17.haziran.2005

cezmier@leman.com.tr

...dana. ... Aralık Cumartesi günü saat 14:00-16:00 arası **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**'ndeyim.. Karasoku Mah. Abidin Paşa Cad. Boğa Apt. ...-Adana.. Tel: 0322 - 351 74 03 * **Antalya.** 5 Aralık Pazartesi günü saat 15:30-17:00 arası **Akdeniz Üniversitesi**'nde **Sinema A Salonu**'nda ... söyleşim var... * **Manisa.** 15 Aralık Perşembe günü saat 14:30'da **Manisa Celal Bayar Üniversitesi**'ndeyim.. ... 16 ...ralık Cuma günü saat 14:00-17:... arası **Karşıyaka Belediyesi**'nin **Kitap Çadırı**'ndayım.. Tren İstasyonu Çarşı girişi / İzmir...

735

8 Aralık 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/50 Hediyesi 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

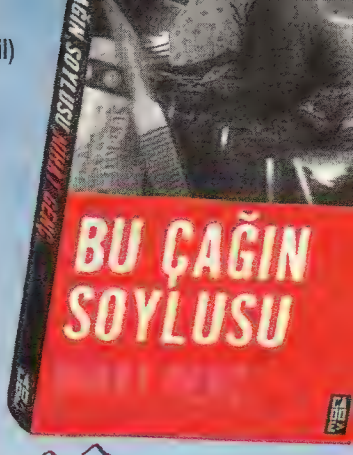

ISSN 0-1300-48
9 770130 0486

BAŞBAKAN VE MAİYETİ FİTTİR FİTTİR GEZİYOR... SON OLARAK AİLECE YENİ ZELANDA'DA GÖRÜLDÜLER

SAYIN BAŞBAKANIM ISSIZ BİR ADAYA DÜŞSENİZ YANINIZA ALACAĞINIZ ÜÇ ŞEYDEN BİRİNİN BEN OLACAĞI HİÇ AKLINIZA GELİR MİYDİ?

BİNALİ GÖZÜNÜ SEVEYİM Bİ SUS!

AHMET YILMAZ & ERCAN

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20

İKİMİZ BİR FİDANIN FALAN FELAN

İclal Aydın

Sabah gene güne gülümseyerek uyanıp, sağ ayağımı sol ayağımın önüne attım... Biraz düşündüm... Ve sonra sol ayağımı da sağ ayağımın önüne attım... Bir kadın, bir anne olarak yıllardır bu uğurlu hareketim sayesinde hayata karşı, mutfağa doğru adım adım ilerliyordum...

Ne zaman tam pişiyor bu pilavlar? Ne zaman insanın içine, midesine karışmaya hazır oluyorlar? Sana soruyorum annem! Beyaz taneler suyunu tam çektiğinde mi? Kim bilir, belki de doğru olan insanların çakmağı çakmadan önce gazı açmasıdır! Bu sefer size soruyorum, neden hayat bu kadar karmaşık ki? Neden herşey kitaplarım gibi 5-10 aynı kelime etrafında dönüp durmuyor?

Ama gene de hayat güzeldir... Ve tam da kopyalarını hazır etmediğim güzel bi hayat sınavı içimi kemirirken Tuna çıktı karşıma... O karısından, ben kocasından ayrılmış iki cesur edi-büdü-cüydük, aman yaa edebayatcıydık işte biz...

Sevgi pıtırcığı Boys Anılar'ın klibi "Gitcek gelcek dellenecek"deki gibi motosikletlerin üstündeydik sanki... Tuna kitabının reklam çekimleri için ayağımı yerden kesmişti... Onunla hayatın içinden, gördüğüme sevindiğim, paylaşılan şeylerden koca bi gülümseme vardı aramızda...

Artı ikimizin de gamzeleri var, ne güzel... Ayrıca iki elimiz ve toplamda 5, 10... A dur dur, 15, hatta 20 parmağımız var... Anneeem! Yıllar sonra kendime baktım ve yeni bişey keşfettim... Ben simetrikim... Yani sağımda ne varsa, aynı sayıda solumda da var... Bana yıllar önce babam hakkında sana beyinsel genlerini verirken cimri davranmış demiştin... O göz kamaştırıcı bol ışınlı bahar gününde anlamamıştım ben seni... Şimdiyse bu şirin yağmurlu sonbahar öğlesinde... Hala anlamıyorum...

Tek bildiğim Tuna'yla yaşadığımız bi aşk değil... Bu sanki bi AIDS hastasının çöken avurtlarının yüzünde oluşturduğu sanal gamze gibi... Sanki iki tapir yavrusunun karınca yuvası bulup öpülesi hortumlarıyla yuvanın giriş çıkışını kapatması gibi... Vee sanki "hatırlar mısın bi İlhan İrem vardı, nooldu ya ona!" durumuna düşmemek adına alınan cesur bi karar gibi bişeydi.

Gülümsüyorum...

A.ğ.Ş.ğ.K.ğ.

NEYİN KISALTMASI

Tuna Kiremitçi

İclal çok güzel geğirir... Onunla sohbet ederken ağzından minicik gaz taneciklerinin çıktığını görürsünüz... Aşk der, kuşlardan, böceklerden bahseder harf aralarına küçük ğ'ler katarak... Hemen anlarsınız yemekde hazım problemi çekip, bide üstüne soda içtiğini... Ama hazımsızlık sadece ona ait değil, biz birlikde hamileyiz onunla bu hazımsızlığa...

Ben bu aşkı, mahzunca kırpışan kırık farlarıyla yamalı otobandan hızla geçen virane bi otobüsün bayan yanı koltuğunda yapılan tekerlek üstü yolculuğa benzetiyorum... Bu yolculukda İclal'in hafifce boynu tutulur can kırıklarından vuran rüzgarla... Gözleri çapaklanır, muavinden su ister, meyvalı topkek yer... Ve cam kenarında oturuyorsa mutlaka yolda üç kişiye sevgi aşılar İclal...

Karmakarışık entellektüel buhranları yoktur İclal'in yazarken... Tıpkı Mek Danılds'da bi kakao alıp, en dip masaya sinerek on saat boyunca etrafı kesen elleri ketçap lekeli esmer delikanlılar gibi sade, ama onlara nazaran kılsızdır, kızıldır İclal... Sevdiğine bebek taklidi yapıp, mesajlarında v harfi yerine f'yi kullanır "sevgilim" yazarken...

Bir gün git kendini sevdirmeden demişti bana, sakın ardına bakma... Bu işte bi yanlızlık var gibi hissetmiştim... Belki de dönüp baktığımda burnunu karıştırırken yakalanmaktan korkuyordu... Çünkü o günlerde ağır bir grip geçiriyordu ve ben bu korkuyu gözlerinden okuyabiliyordum... Gerçi onlar lensti ve bu model lens takan herkesin gözünde aynı korku okunuyordu...

Peki İclal'in yazılarını eleştiren profesörler bu korkuyu hangi sevgi antibiyotiğiyle kapatabilirdi ki!? Ya da Cihangir'de oturan şairlerin dizeleri gülümseyen bu kıza hayat yokuşunda cillop bi park yeri bulabilir miydi tam Firuzağa kahvesi önünde!?

Vee oğlum! Sana seslenmeden bitirmek istemedim yazımı... Oğlum, büyüdüğün zaman süpermarketlerde, kasiyerlerin önündeki raflarda, para üstü cikletlerinin hemen sağında benim kitaplarımı göreceksin... Sanma ki baban vitaminler, mineraller ihtiva eden, çiğneme ya da yutma yoluyla tüketilebilecek şeyler yazıyor, üretiyor... Sanma ki babanın permatiği sakalını dibinden alamıyor... Ve sanma ki her yeni kitabı çıktığında 16-35 yaş arası bayan okuyucu kitlesinin aklını almak için yeni oyunlara dalıyor... Çünkü... Evet çünküüü... (Dikkat, alakasız ama afilli kısım geliyo) Yuvasından hoşçakal diyemeden ayrılmakdır yazarın en büyük ödülü...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

ANKARA KRİTERİ! Ankara'da, götürüldüğü üç hastaneden de geri çevrilen 18 yaşındaki hamile genç kadın, gebelik zehirlenmesinden hayatını kaybetti..

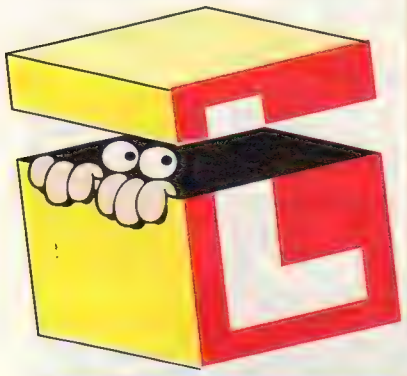

Behiç Pek

IMF Türkiye temsilcisi Hugh Bredenkamp: "Türkiye, gelecek 10 yıl içinde Avrupa kaplanı olabilir" demiş...

17 Ağustos depreminde Düzce'de 15 kişinin öldüğü apartmanın müteahhit, mimar ve mühendisi altı yıl sonra ellişer YTL para cezasına çarptırıldı.. (Ölen her bir kişi için 3.3 YTL)

BUSH'TAN IRAK'TA İNSANİ YAKLAŞIM!!! Amerikan ABC televizyonu, Irak'ta tutuklulara işkence yapılması için 2002 yılında Bush tarafından izin verildiğini açıkladı..

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, Türkiye'de 21 saat kalan işkenceci CIA uçağına kılıf uydurdu, "İsterse bir hafta kalsın. Ne kadar çok kalırsa, o kadar kazanırız."

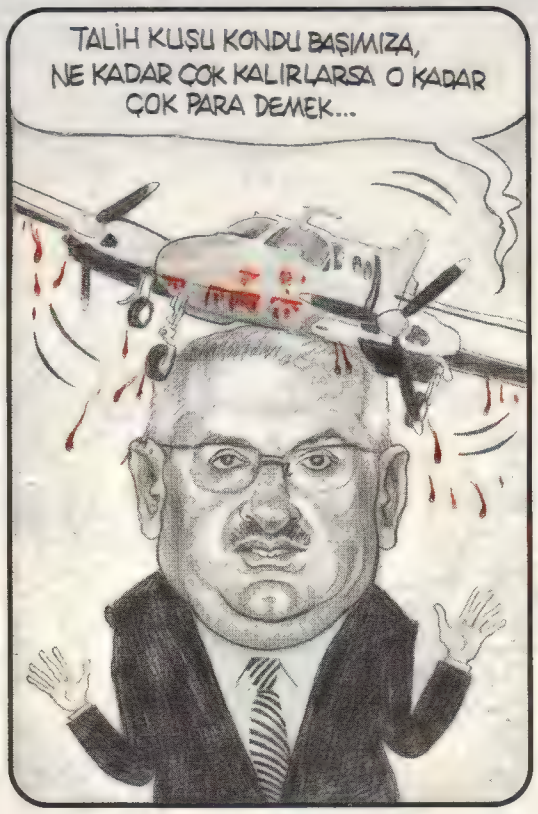

Hasan Cemal Cumhuriyet gazetesi anılarını kitaplaştırdı!..

Başbakan Erdoğan, musluklardan kanalizasyon suları fışkırırken AKP'li belediyelerin içki yasağına, "Gençlerimizi alkollü içeceklerden korumak anayasal görevimizdir" diyerek sahip çıktı.

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 18 yaşından küçükler için etkileyici ve iç gıcıklayıcı bulunmuştur...

ARALIK SAYISI BAYİİLERDE

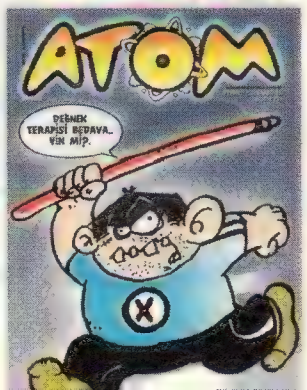

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

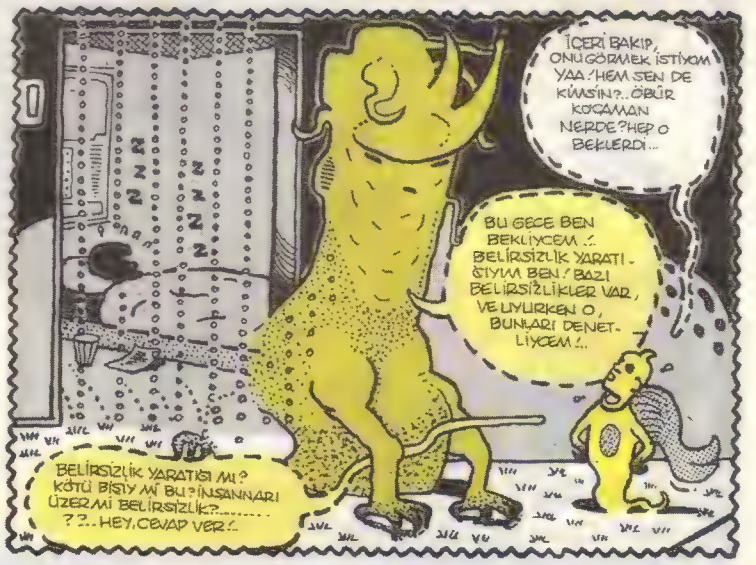

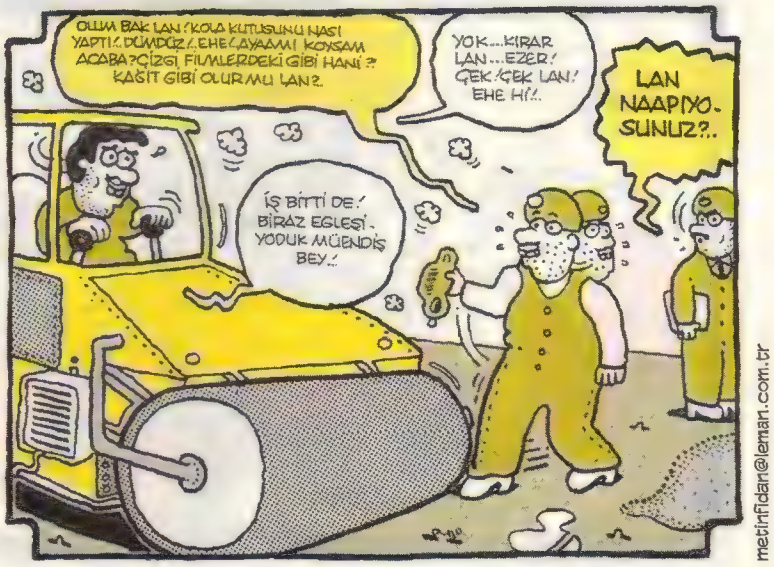

metinfidan@leman.com.br

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

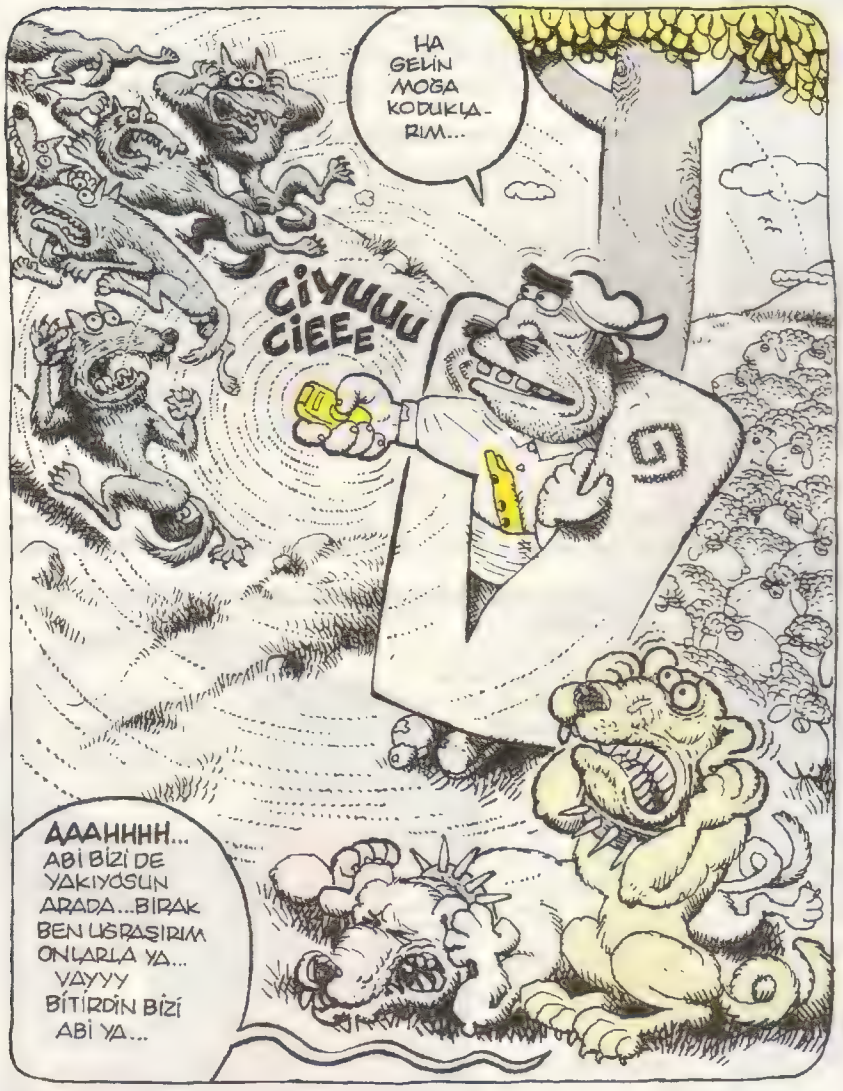

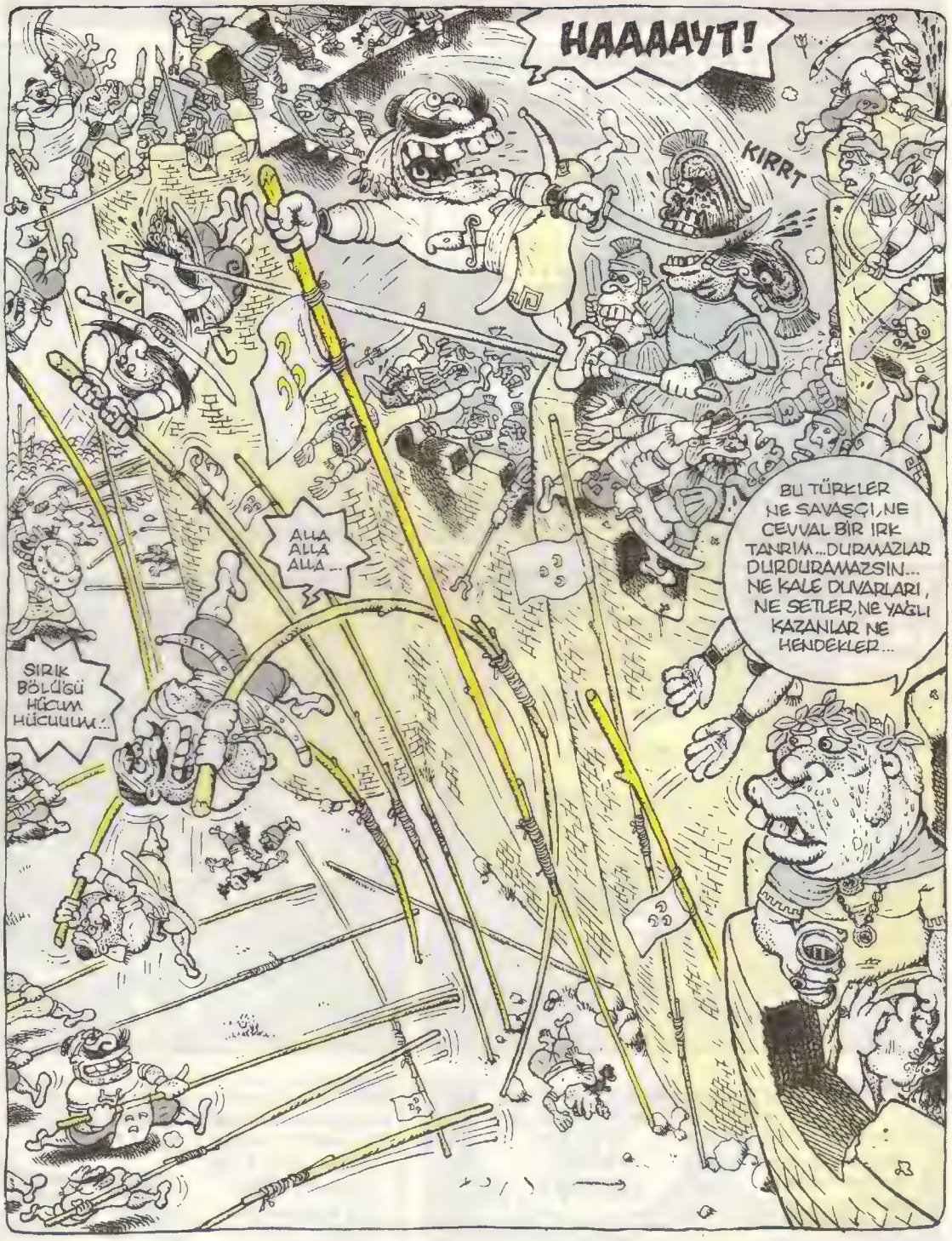

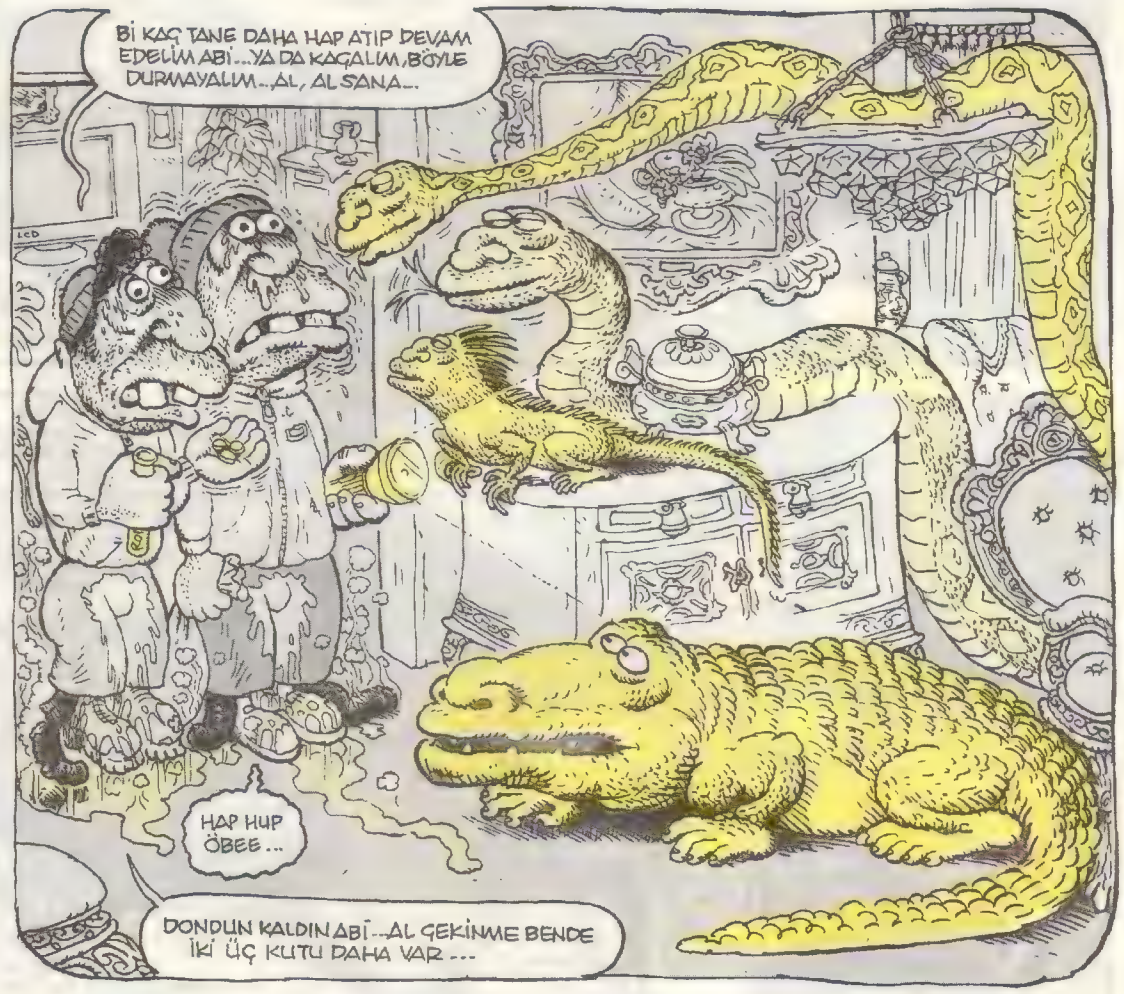

Akşamsefası

daral@leman.com.tr

DARAL'LAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

SIKILHAN

Atilla Atalay

- Selamın aleyküm koç... Dediğimi tekrar et bakalım nası olucak?... "Teyzecim, yemin ediyorum, yanlış bi anlaşılma söz konusu. Biz Mutafcan kardeşimizi çok severiz. Bağrıma basarım, ölümüne gider, beş kuruşunu almışlığım yoktur dinime imanıma..."

- Aynen Hırgürkan kardeşin dediği gibi teyzecim.

- Hah, öyle de de dilini, bademiciğini gırtlağından kerpetenle çekiyim çıkarıyım Sıkıl! Tiyatro mu oynatıyoruz lan burda, artislik mi yapıyon reisine! Dediğim lafları ben diil sen söyliycen. Bak yarın ceketini ütüle, o ayva tüyü bıyıklarını jiletle, kravatın bağını sağlam eşkenar üçgen görücem oyar oyar koparttığım dilinin içine doldururum... Anladık mı?

- Onur kolu başkanı felan mı seçildin Hırgürkan kardeş?

- Hah, öyle dötünden anla da ben de kerpetenle dişlerini söküp kendime tespih diziyim! O Mutafcan denen godoşun annesi yarın okula geliyo yine lan... Gitmiş "Harçlığımı haraca bağladılar, her teneffüs cebimden alıyolar" diye ötmüş anasına ibibik! Kadın: reis, baron, çete filan dinlemiyo yakaladı mı tokadı basıyo... Kulak çekiyo herkesin ortasında... Kaldıramam bilader ben böyle şeyleri bu noktada...

- Kerpetenle ojeli tırnaklarını sökseniz olmuyo mu peki?

- Hah, öyle konuş da yarın kulaklarını söküp kemerime süs yapıyım! Kadına el kalkar mı lan yavuşşak! O da biliyo bunu ama şerefsiz, ibna kadın.. Favorilerimden tutup çekiyo saçlarımı... Burnuma fıskeyle vuruyo... Alooo! Sen özür diliycen, duyuyon mu! Efendi ol lan, krem, parfüm felan da sür, cillop ol! Aloooo!

- Ya bak ne diycam, senin o ananenin sandığında Müseyyan Sanar, Nesrin Sipahyi ya da Serap Kutlu Akmutluluk diye birisin 45'liği falan var mı? Şöyle ağır ritmik ama yanık genizden sesler lazım da bana?

- O saydığın birileri yok zaten Bunalgül. O sandıkların başka başka insanlar.

- Ya ben isim ya da eserin altını çizmiyorum ki, renk lazım bana. Ses rengi, tını. MC Angood diye bi dicey çocukla tanıştım, "Kız sende emprovize müzik kulağı dehşet gelişmiş, neden deneysel olarak benle takılmıyosun? Belki aramızda kısa vadeli de olsa bi sinerji doğar" dedi. Sahne alıyorum yani, yalnız eski sanat müziği halk müziği filan onlardan 45'likler lazım. Tempoya ve atonal çalışmalara yakın ritmler atıcam. Sikreç yani. Hip-hop'taki gibi... Plağa sürtüyosun ya hani müzik çalarken...

- Olsa da o 45'liklere sürttürmezdim zaten Bunalgül, kıymetli şeyler onlar.

- Ama bu kadar da geri kafalı olmanı istemem yani Sıkılhan. Neticede o yapılmış bir müzik, biz de üstünden geçicez kendi formumuzda. Hayır MC Angood'a takıldıysan bilemem tabi. Neticede yetenekli, başarılı ve kitleleri etkisi altına alan birisi. Ben olsam ben de kıskanırdım şahsen... Ama olay tamamen yaratıcı bağlamda bi birliktelik, sonrasını konuşmak içi erken. Ama aynı tınıyla hayata karşı titreşmek hoş bişi olsa gerek. Alo, kapadın gene di mi hayvanlar aleminin GEO'su!... Alo?

- Alo, Bunalgül ben, demin hat kesildi... Yine kesilebilir diye söylüyorum, o Mek Angut defterini kapadım ben. Demin, yani on dakka önce bi arayıştaydım ben, şimdi geçti.

- İiimiş eheh... Ama arayıştayken beni arama istersen, neyi arıyosan onun numarasını tuşla.

- Ya taam, kadın ruhu benimkisi bi takım gel gitlerim oluyo tebi. Ama sadık ve sıcak bi ilişkiye geri dönmek, kuytu bir limanda ruhumda kopan fırtınaları dindirmek kariyer merdivenini tırmanırken, şefkat dolu ama beni koruyacak derecede güçlü ve girişken kolların o merdiveni sıkı sıkıya tuttuğunu bilmek arzusundayım. Ama gamzem yok diye tüm bunlar bi çırpıda yok olsun da istemem yani, anlatabiliyo muyum?

- Gamzem yok diye mi? O ne ya. Gel git mi oluyo gene?

- Bal gibi de anlıyosun Sıkılhan. Senin gamzen var, benim yok. Oysa Çisil'in gamzesi var... Ve şu sıralarda gamzelilerin birbiriyle çıkmasına kitlendi medya. Iclal Aydın- Tuna Kiremitçi aşkı çalkalanmış diyetkola kutusu gibi ortalığı daattı. Yalnız şunu söyliyim, bunu da bil yane; o Çisil denilen salağın iyi kötü iki tane gamzesinden başka fazlalıkları var. Duyunca çok şaşırıcaksın, evet: Çisil'in bir ayağı altı parmaklı, üzgünüm...

- Git kendini çok üzdürmeden...

sklhan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

TP'nin sunduğu

1. ÖYKÜ
SADO GELİN MAZO DAMAT

TP'nin sunduğu

2. ÖYKÜ
BİR ADAM NEREYE NEREYE GİDER...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER
(oldukça da olumlu.)

Biz onları yediğimiz zaman, içimizde peynir de oluyor kıyma da... Demek ki biz börek gibiyiz. O halde dünyanın tepsi gibi olduğu doğru.

Kral Agüstos Onbeşiyaz

Saçlarını pencereden sarkıtıp yukarıya tırmandırttığın o adamın çatıyı tamir etmeye gelen usta olduğuna inanayım mı inanmayayım mı?

Kont Aleksandır Raportz

KEDİNİZİN KÖŞESİ
siyamlı kedi profesör yattara Valli

- Hocam, bedenen aynı, ses ve renk itibarı aynı, et olarak tam et... Dişliyorum, diş güzel işliyor. Ama fakat çeneyi gevşetince diş geri geliyor ve ürün tat vermiyor. Var mı böyle bişi hocam?

Rumuz: Yaş tahta
Cevap var yavrum.

- Eee hocam? Açabilir misin?

Cevap: Fare tutmuşun.

- Eee hocam? Dinliyorum..

Cevap: Oyuncak fare kauçuk olur. Bırak bak kaçacak mı?

- Kaçmıyor hocam.

Cevap: Gördün mü?..

Akşamsefası

Çalın Kapıyı: Mutlaka Açılacaktır...

Üç-beş yıl önce, yaz aylarından birindeydi. **İzmir Mezopotamya Kültür Merkezi**'nde bir söyleşim vardı. Yoğun katılımın olduğu bir söyleşi oldu. Yaptığım söyleşiyi tamamladıktan sonra, derneğin fuayesinde okurlarımla sohbet ediyordum. Yanıma üç genç kız geldi.

Yirmili yaşlarında, coşkulu, hayat dolu insanlardı. Çok heyecanlı görünüyorlardı. Beni sevdiklerini, beni burada görmüş olduklarından dolayı çok mutlu olduklarını söylüyorlardı. Ayak üstü biraz sohbet ettik. Daha sonra, "**lütfen evimize gelip bir çayımızı içer misiniz?**" diye sordular. Nazik tekliflerine teşekkür ederek; **İnanın çok isterdim ama vaktim yok, isterseniz burada içelim, burada konuşalım** diye yanıtladım onları. "**Lütfen bize gidelim. Ailemiz de sizi çok seviyor. Onlar da sizinle tanışmak istiyorlar. Bize gelirseniz hepimizi çok mutlu edeceksiniz**" diye ısrar etmeye devam ettiler. Çok içten görünüyorlardı.

Fakat benim o saatte, onların evlerine gitmem mümkün değildi. Çünkü, diğer okurlarımla ilgilenmem gerekiyordu. Ayrıca **İzmir**'de uzun zamandır görmediğim dostlarım ve yapmak gereken bir çok iş vardı bu şehirde. Ve saatte o eve gitmeme hiç uygun değildi. Gelemeyeceğimi söyledim. Onlarsa ısrar etmeye devam ettiler, ancak onların ısrarını geri çevirmek zorunda kaldım. Fakat içimde bir burukluk oluşmuştu, ayrıca onları istemeden kırdığımı da düşünmüştüm.

İşlerimi hallettim, görmediğim dostlarımı gördüm. Akşam oldu. **İzmir**'de çok sevdiğim bir arkadaşımın eşiyle birlikte evine davet etti beni. Onların evine gittik. **İzmir**'in dışında çok şirin bir evleri vardı. Bize birbirinden güzel yemekler hazırlamışlardı. Birkaç şair arkadaşım, evin sakinleri, dışardan gelen birkaç dost hep birlikte içki içip söyleşmeye başladık. Zaman ilerledikçe sohbetin seyri beni sarmamaya başladı. Pencerenin kenarına gidip yıldız dolu geceyi seyretmeye başladım. Çok güzel bir yaz gecesiydi. Önümde bir çayırlık uzanıyordu. Ayışığı, toprak bir yolu aydınlatıyordu.

Bir süre sonra çok uzaktan, derin ve etkileyici müzik seslerinin geldiğini duydum.Uzaktaki bir evden geliyordu bu sesler.Duygulanmıştım. Bir müddet dinledikten sonra arkadaşlara dönüp; "**Arkadaşlar, hadi hep beraber kalkıyoruz, bu eve gidiyoruz. Onlara katılalım. Onlarla beraber, onların bu müziklerine, duygularına ortak olalım.**" dedim.

Arkadaşlar şaşırdılar; "**Olur mu?**" dediler. "**Tanımadığımız insanların evine gecenin bu saatinde nasıl gideriz.**"

Onlara, "**N'olur, beni kırmayın. Ben sizin misafirinizim, rica ediyorum bu eve gidip, bu insanları tanıyalım, çünkü çok güzel müzikler çalıyorlar.**" diye ısrar ettim. Misafirleri olduğum için beni kırmadılar. Hep beraber ayağımızda sandaletler, elimizde kadehler, üzerimizde şortlar , ay ışığının aydınlattığı toprak yoldan, etkileyici müzik seslerinin geldiği eve doğru ilerlemeye başladık. Toplam yedi-sekiz kişiydik. Garip bir heyecan vardı hepimizde de. En önde ben vardım. Eve doğru yaklaştıkça müzik sesleri de arttı. Merdivenleri çıktık. İçimden; "**Tanrı misafiriyiz, deriz kovarlarsa da kovarlar n'apalım.**" diyerek

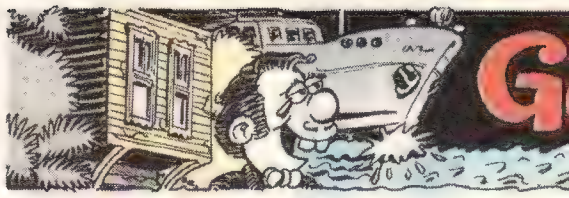

Kışlık Tişörtlerin

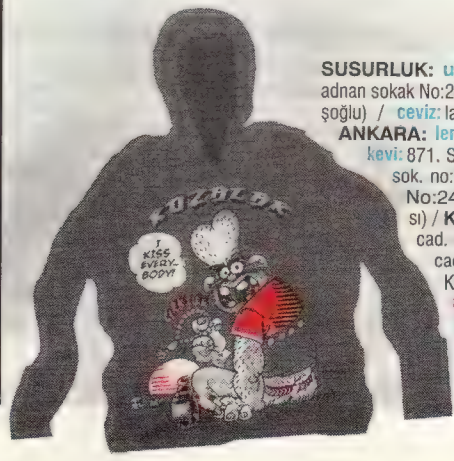

SUSURLUK: ulusoy tesisleri-kamil koç tesisleri (assos, bodru adnan sokak No:20 **beyoğlu**/ **prene müzik ve elektronik:** mühürdar caddesi şoğlu) / **ceviz:** lamartin cad. 35/1 (taksim iş bankası sokağı) **taksim**/ **kari ANKARA:** leman kültür: konur sokak **kızılay**/ **ümit usta** limon bazaar y kevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı** (mağaza leman tişört sok. no:2/b **karşıyaka**/ **ESKİŞEHİR:** leman kültür: hoşnutiye No:24/A / **ADANA:** safir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 2 sı) / **KONYA:** taraftaryum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** güldem giyim: karatarla cad. no:117 / **BALIKESİR:** future sound (cansu şıkyıldız) h Konyaaltı cad. Akdeniz apt. No:11-2 **BARTIN:** umut (ayşe s **amasra**/ **İZMİT:** ıvır zıvır: ömeraga mah. belsa plaza 5-6b **şah istir):** atatürk cad. ığdır pasajı 37/2 **ığdır**/bu arada ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya **0535 722 12 59** mizahtrakya@mynet.com **toptan yim@gmail.com merkez mah. yavuz sok LeMan'da her hafta yeni adresler eklenmektedir**

suatozkan@leman.com.tr

Sinül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

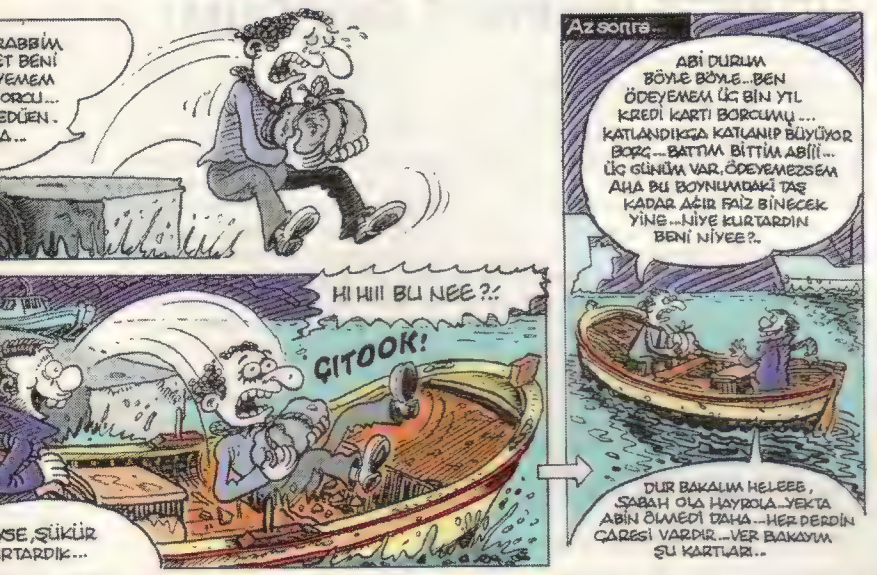

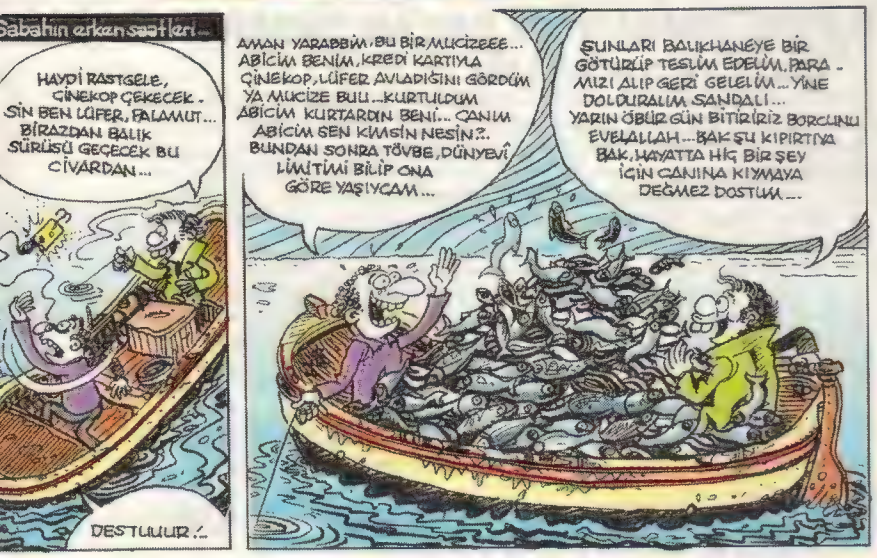

kendimi sakinleştirmeye çalıştım.

Yavaşça kapıyı çaldım, kapı bir müddet sonra açıldı. Kapıyı genç bir kız açtı. Beni görünce bir çığlık attı. Elleriyle yüzünü kapattı. "**Gördüğüme inanamıyorum, bu olamaz.**" dedi..Heyecandan konuşamıyordu. Daha sonra kapıya bir başka genç kız geldi, beni görünce kapıyı bana açan kız gibi bir çığlık da o kopardı. Şaşkınlıklarını gizleyemiyorlardı. Bir anda evin içinde bayram telaşına benzer heyecan yaşandı. Bizi içeri buyur ettiler. İçeri girdiğimizde şunu gördüm.Söyleşimden sonra beni evlerine ısrarla çay içmeye davet eden kızların eviydi burası!

İzmir'de kaç yüz bin tane ev vardı bilemiyorum. Nasıl olduysa işte o gece bu götürmüştü ayaklarımız bizi..Bugün bile o büyülü tesadüfü hatırlayınca ürperirim. Bu üç genç kız, kardeşmiş ve konservatuarda okuyorlarmış. Herbiri değişik entümanlar çalıyorlardı. Anneleri ve babaları da seslerimize uyandı ve onlar da bizlere katıldı...Sevgi dolu ve misafirperver bir Alevi bir aileydi bu...Zaten kendimi bildim bileli Alevilere derin bir yakınlık duymuşumdur...

Sabaha kadar bağlama eşiliğinde türküler, şarkılar söyleyip eğlendik. Yanımdaki **İzmir**'li dostlarım da tanıktır buna.

Son günlerde nedense rastlantılar üzerine düşünüyorum....Aslında rastlantılar bizim dışımızda oluşmuyor...Biz çoğu kez farkında olmayarak seçiyoruz rastlantıları...O üç kız kardeşi istemeden de olsa üzdüğümü düşünüp , keşke evlerine gidebilseydim, diye gün boyu aklımdan geçirerek bir anlamda onlarla ruhsal bir alışverişe girmiştim. Onları konuşmamızdan kısa bir süre sonra unutsaydım belki de bu rastlantı gerçekleşmeyecekti...Onlarsa benim evlerine konuk olmamı yürekten istemişlerdi...Aslında biz bu rastlantıyı seçmiştik...

Çalın kapıyı...Mutlaka açılacaktır...

cezmier@leman.com.tr

* **Manisa.** 15 Aralık Perşembe günü saat 14:30'da **Manisa Celal Bayar Üniversitesi**'ndeyim
* **İzmir.** 16 Aralık Cuma günü saat 14:00-17:00 arası **Karşıyaka Belediyesi**'nin **Kitap Çadırı**'ndayım.. Tren İstasyonu Çarşı girişi / İzmir...
* **Kocaeli-İzmit.** 25 Aralık Pazar günü saat 20:00 - 22:00 arası **Sabancı Kültür Sitesi**'ndeyim... **Siyah-Beyaz Dergisi**'nin odül törenı olacak..

Kırık Dökülebi

SUAT ÖZKAN

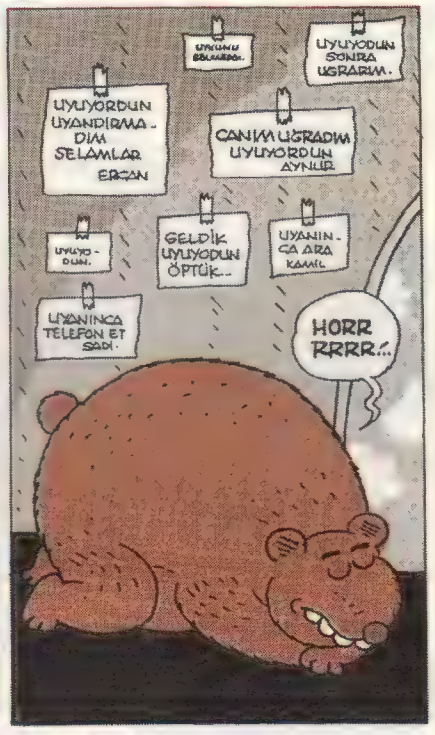

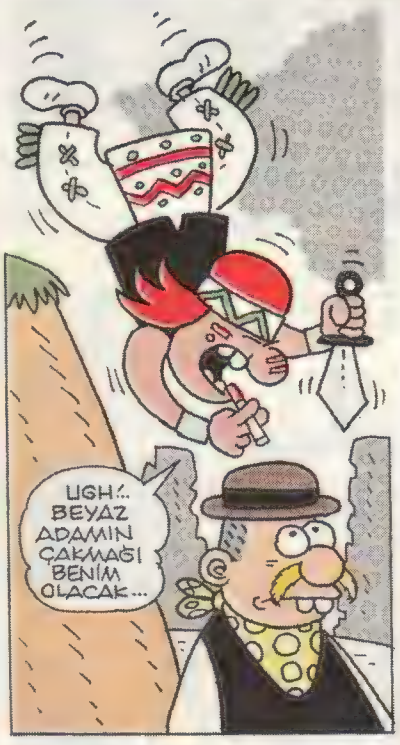

...izi bulabileceğiniz adresler...

marmaris'e akarken susurluk'ta ayran ve tişört molası) / **İSTANBUL:** leman kültür: istiklal caddesi imam mar pasajı 70/10 **kadıköy**/ köstebek: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş** (faruk batürcüler derneği: alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı **sultanahmet**/ raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 **beyoğlu**/ sel cad. 8/a-b/3 kızılay/ **ÖDEMİŞ:** mena butik: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **İZMİR:** berfin kitap ve müzi-rumlusu güsfen emekçi) / kitabe: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 **aliağa** afiş: (hüseyin kocabaş) 1718 ah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **SAMSUN:** Elimin Altı(Ercan Aykan): Karadeniz mah. Aziziye Cad. (pasta pastanesi sokağı / **FETHİYE:** Karga müzik kitap tişört: cumhuriyet mah. 504 sok. No:10 (eski doğum evi karşı-2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** fima final marketing: atatürk n. eskisaray cad. turistik gaziantep çarşısı no:49 **şahinbey**/ **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk ümet cad. no16 **bandırma**. **ANTALYA:** akyarlar giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel 50m. yanında)/ oops! tap uzun): kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c yüksel konfeksiyon (Çoşkun yüksel) kum mah. hamam sok. no:7 k:1 No:106 **TOKAT:** orhan müzik tişört: g.o.p bulvarı niksar yolu kavşağı No:73-D / **IĞDIR:** yazın kitap dünyası(gül-rizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor lecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **Trakya bölgesi satış sorumlusu:** Murteza Arslan; **ve parekende satış ve yazışmalar için irtibat** mehmet çevik 0538 4189177 **komikgi-no:5-1 yenibosna/İstanbul** (ayrıca t-shirtlerimizi www.leman.com.tr adresinde daha detaylı görebilirsiniz.) **(Dikkat**

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

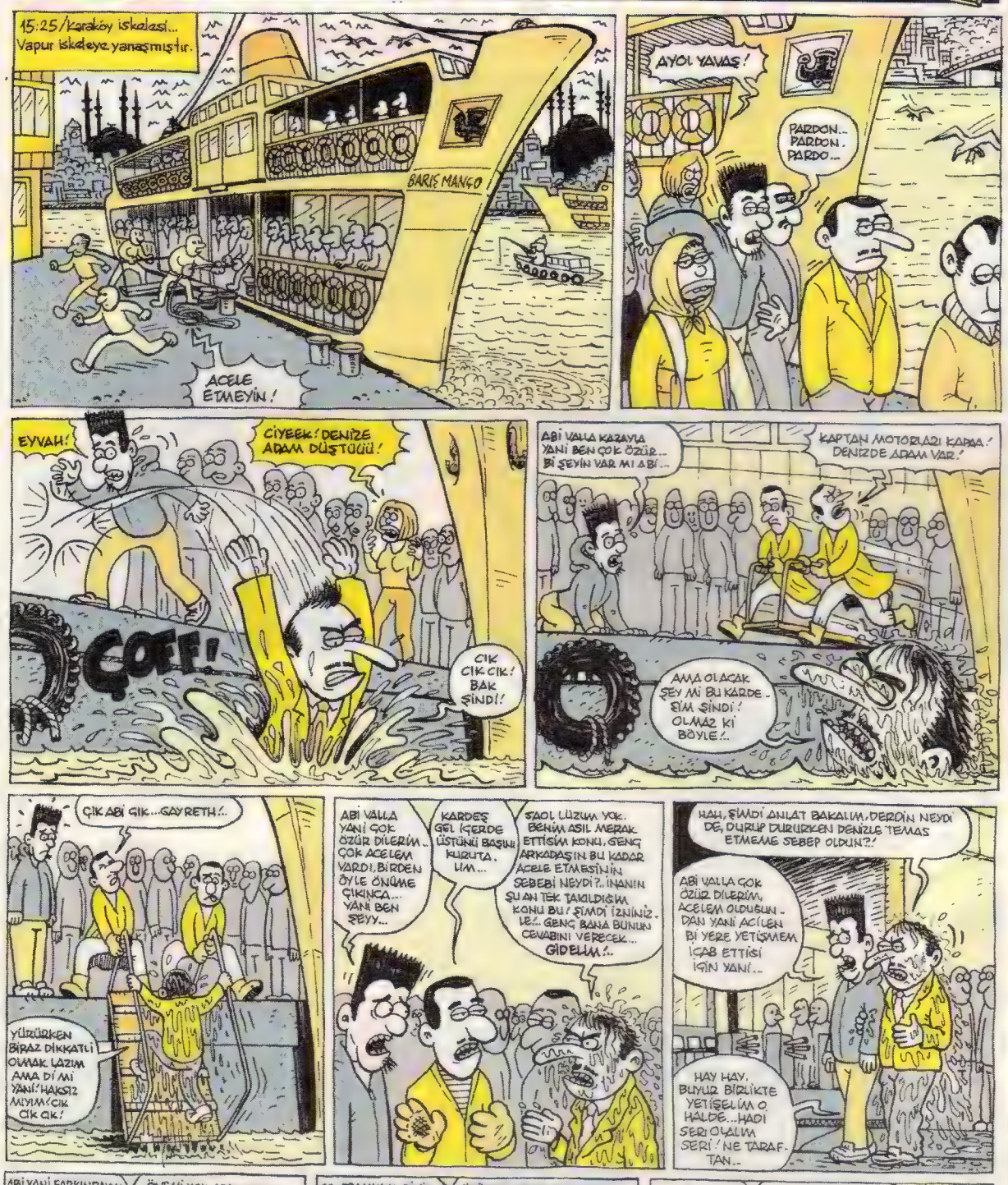

meliksah@leman.com.tr

Akşamsefası

Aksaray PAŞAOĞLU

AMSTERDAM'A UÇAN MEŞ'UM UÇAKTA İŞKENCE GÖRDÜM!

Yeterince duyulduğu için artık yazmamın sakıncası yok. Hani şu 16 Kasım'da **İstanbul**'dan kalkıp **Amsterdam**'a giden **o esrarengiz işkence uçağından** biraz söz etmek istiyorum. Şimdi burada duralım ve serçe parmağımızı kulağımızdan beynimize sokup beynimizi **tırnağımızla** bir an için 16 Kasım gününe gelene kadar geriye döndürelim. **Bakın o gün uçakta nasıl bir insanlık ayıbı yaşandı.** Hayır. Simülasyon yapmayacağım. O gün uçaktaydım ve olayı kendim birebir yaşadım. O uçak inanılmazı İstanbul'dan havalanıp rotasını **Amsterdam**'a çevirdiğinde koltuğumda oturmuş, alt dudağımı **Mister No inanılmazı tavuk büzüğü gibi** öne uzatıp sorumluluk sahibi bir Türk gazetecisi gibi kaşlarımın inanılmaz kıllarını **müthiş bir kaşriko tavrıyla** alttan üflemeye çalışırken o anda uçağın koridorunda insanın kanını donduran bir **aysberg Titaniği frigofriği inanılmazı buzu** gibi duran o korkunç işkenceciyle gözgöze geldim. Galiba dramatik bir hata yapıp yanlış uçağa binmiştim. O insan elindeki **o şeyle** bana doğru yürümeye başladı. Korkunç gerçeği yanıma gelince anladım. Getirdiği şarap, benim favorim olan on bin dolarlık **"Moreau Ebeö"** değildi. Onun yerine **"Öeau böe"** üzümlerinden yapılmış sekiz bin dolarlık dandik bir **"Şatoeau Matou Öeerkk"** şarabıydı ve bu bence **herhangi bir uçakta bir insana yapılabilecek en aşağılık işkenceydi.** 16 Kasım günü alanda bekleyen iki uçaktan CIA'nınkine değil de **şaraptan hiç anlamayan** bir havayolu şirketinin Amsterdam seferi yapan tarifeli uçağına binmiştim. Sizce öbürüne binsem daha mı dramatik olurdu? Evet diyorsanız **hiç kötü şarap içmemişsiniz.**

NEVRESİMİN İÇİNE KAÇAN YABANCI DİLLİ YILAN BALIĞI

Amsterdam'a indiğimde hemen o dünyaca ünlü **"Supper Club"**e gittim. O çok hârika. Mekâna genişçe birkaç **baza ve yatak** koymuşlar. İsterseniz **yatarak yiyip içebiliyorsunuz.** yanınızdakiyle burun buruna gelip rahatsız olmayın diye bakınız **siz böyle yatıyorsunuz o böyle yatıyor.** Onun ayakları sizin başınızın şu tarafına geliyor. Yatakta benim yanıma düşen adam sanıyorum **inanılmaz Fransızdı** ve çorapları çıkık olduğu için parmak araları inanılmaz yeşil yeşil **kültür mantarı Gastonu kaptan Hadoku küflü peyniri** gibi teke kokunca herif bir de yorganı hep kendi üstüne çekiyor ve sizin **tabağınızdaki somon balığı canlı olduğu için** sürekli çarşafın arasına kaçıyor ve herif osura osura inanılmaz benim midem bulanınca ben kustum ve yatağın altında yatan ve ordan **Anglo Sakson** gibi bir sesle **boynu olan bir adam** sürekli öksürüp tıksırınca ve binanın bodrumundan **arapça bir takım çığlıklar gelince** sabaha kadar uyuyamadım ve gün ağarana kadar bir **kumkumav veya aguk gibi** sürekli şunu düşündüm: **"Acaba biz o uçak konusunda CIA'ya ve Avrupalı dostlarımıza haksızlık mı ediyoruz?"** Ben buna cevap vermiyorum. Bakın kim veriyor...

UÇAKTA YANIMA OTURAN GİZEMLİ BAYAN "BAYAN BACAK"

Amsterdam'dan **inanılmaz bir tepe sersemi gibi** Los Encılız'a uçarken uçakta yanıma **son derece çekici** Amerikalı bir bayan oturdu. Peşindeki it sürüsü gibi gazeteciden onun ünlü biri olduğunu anlamam zor olmadı. **Yolculuk boyunca hiç konuşmadı.** Biraz tedirgindi. Bir ara bakınca **kadının bıyıklı olduğunu farkettim.** Ama bu beni şaşırtmadı. Kadının bütün bacakları çok biçimliydi. Ona refakat eden erkeklerden birine onun kim olduğunu sordum. **Kedi olduğunu söylediler.** Arkasında kuyruğu da olduğu için bunu tahmin etmiştim. Adı **"Emily"**miş. Yanlışlıkla bir kargo konteynırına girince ABD **Appleton**'daki evinden **Atlantik okyanusunu aşıp uçakla Fransa'ya gitmiş.** Orada birkaç gün aç sefil dolaşmış. Bulunca **Continental Havayolları** kendisine 6 bin dolarlık birinci mevki bir bilet vermiş. **Bu insanlığı acaba biz yapar mıydık?** Ben yukardaki soruyu bir de "Emily Kedi"ye sordum. Soru şuydu: "Acaba biz ABD'li ve Avrupalı dostlarımıza haksızlık mı ediyoruz?" **"Emily Kedi"**nin susarak ikrardan verdiği cevap kısa ve net oldu: "Evet." **cevabı Türkçe vermişti.**

MARS'TA BAŞARIDAN BAŞARIYA KOŞACAK TÜRK ÇOCUKLARI

Biliyorsunuz benim **iki şapkam var** ve ben iki şapkayı aynı anda giyebilmek için inanılmaz **iki kafam olsun istiyorum.** Bazen o lânet olası kafamı inanılmaz bir **metamorfoz mitokondrisi eskalop milanezi gibi** ortasından nacakla ikiye ayırıp **çıldırık gibi** çırçıplak kıllı vücudumu Yenikapı Sahil Yolu'nda sergileye mahmuzlaya koşturmak istiyorum. Bakınız az önce uçaklardan bahsederken benim aklıma hemen ne geldi. Şu anda Türkiye'de çocuklar için bir uzay kampı var. Onun adı: **"Uzay Kampı Türkiye".** Bu modern uzay dersanesinde 9-15 yaş arasındaki çocuklar için bakınız **bilimsel deneyler ve uzay simülasyonu** yapılıyor. Ayrıca **yıldızlar ve gezegenler macerası programı** da var. Kamp fikri çok hârika. Ama bir eksiği var. O ne mi? **Bence altı yaşın altındaki çocuklarda hızla bu programa dahil edilmeli.** Neden mi? Çünkü yoksul çocukların **sokağa düşme yaşı artık beşe inmiş.** Ve biz bu sokak çocuklarını ne yapıp edip 2020 yılına kadar **topluca uzaya fırlatmalıyız.**

OLMADI, RAM BAHADUR FORMÜLÜ

Diyelim teknolojimiz bunu yapmamıza izin vermiyor. O zaman biz umutsuzluğa mı kapılalım? Asla. Bakınız geçenlerde gazetelerde bir haber gördüm. Nepal'de 15 yaşındaki **Ram Bahadur** adlı çocuk **6 aydır yemeden içmeden** bir ağacın dibinde **Lotüs pozisyonunda** oturuyormuş. Şu sıralar bütün dünya basını onunla ilgileniyor. **Bu Türkiye'nin tanıtımı için muazzam bir fırsattır.** Bizde her ağacın dibinde, her taşın üstünde 6 aydır hiçbir şey yememiş içmemiş, sayısız Ram Bahadur'lar oturuyor. Bizim yapacağımız tek şey bu çocuklarımızı **Lotüs pozisyonunda oturtabilmektir.** O zaman **Türkiye şahlanır.** Görüyorsunuz ki Türkiye'nin sorunları hiç de öyle çözülmeyecek sorunlar değil. Sizi bilmiyorum ama bu bana **daha şimdiden inanılmaz pahalı şaraplar içirtiyor...**

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BENCİL BOYSAL

Semra ile başbaşa, şakak şakağa, başımız sersem olana, beşeri acılardan tamamıyla berî, muarra kalana kadar içtik... Beynimiz bir bahar mesti içinde kaldığı zaman, yerdeki yumşak tüylü kaplan postu üstüne yaslandık.. O zamanlar 18 yaşındaydım... İlk aşkımdı... Benden iki yaş büyüktü... Konservatuar'da, klasik gitar bölümünde okuyordu...

Hayatımın ilk ve uzun ilişkisi.. Sevgili.. Abla, anneydi.. Okulu bitti.. Ne yapıcaktı burda, elinde klasik gitarla?.. Anne, baba alkolik... Amerika'ya, kuzeninin yanına gitti.. İlişki bitmedi... Böylece yarım kaldı.. Fakat o gider gitmez korkunç kötü oldum.. Tüm cinnetler.. Aşk.. Galeyan ve ihtiraslarla malâmâl haftalar..

Semra'nın hiç haberi yok.. Ardından Amerika'ya uçtum.. Hayatımda ilk defa bu topraktan başka bir kıtaya... Onu nasıl bulacaktım?.. Nihayet New York'tayım... Babamın verdiği bi adreste... Onun ülkücü arkadaşlarıyla garip bi evde...

Allah'ın işine bakınız ki, geldiğimin ikinci haftası onu buldum... Tamamen tesadüf.. Ortak arkadaş çevresinden... Dünyada hangi kuvvet aşkın müessir cereyanı önünde durabildi?..

Meğer tamamen kendi korkularımla yüzleşmek için gitmiştim New York'a... İşte yanına geldim diyebilmek için. Üç beş gün takıldık... Koptuk sonra.. Hatta bi ara yolda gördü beni. Seslendi... Kaçtım.. Kaçtım!..

DON'T WALK
GAP
UNIC
STAR BUCK
BAHA-DI!!!!-IIIIR!!!

Kafa olarak bambaşka bi yerdeydim artık... Topraktan çok uzakta kendimi yakalama derdindeydim.. Bir yandan da her hafta Leman'a çizip yolluyordum.. Fakat City Bank faiz bindirip maaşın yarısını kesiyordu...

CITI BANK

Beraber oturduğum ev arkadaşım eroinman dostlarıyla tanıştırdı... AIDS'li şırıngalarını bile isteye ortak kullanıyorlar.. Hayatın, başka türlü bişey olabileceğini o küçük kafamla böylece anladım..

Parasız Türk gençlerin garsonluk yaptığı çok popüler bi mekan vardı. sahipleriyle tanıştık. 12 Eylül zamanında Türkiye'den kaçmış iki militan..İkisi de eşcinsel olmuş...

İlk defa aklını oynatmış renklerle dolu bi mekandaydım yani... Üstelik yurdum insanı işletiyor... Gecenin kör vakti, kalın vücutlu, üst tarafı sadomazo, alt tarafı balerin etekli bi zenci beni zorla bacaklarının arasında ezip dansederken ilk defa ibneliği gördüm...

Sabaha karşı bu curcuna mekana bir çift geldi.. Allah bilir hangi parti bitişi çorba içmeye.. Kadın masada yemekte... Adam boynunda zincirli.. Göt baş açıkta.. Adeta köpek gibi yerden ağzıyla yiyor!!!

Bir mübalağaymış Amerika... Baştan sona abartıymış... Döndüm geldim... Ne aşkı?.. Bir köpek zilleti...

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

ANİMAL VE MİNİMAL MEKAN KILLANMASI

Bir kafedeyim, yan masada dört kişilik bir bayan grubu oturuyor ve bu grubun iki köpeği var... Köpeklerden biri uslu duruyor, diğeri ise arada bir huzursuzlanmakla birlikte o da uslu duruyor diyebiliriz... Bir yandan gazetemi okuyor, bir yandan da havlama türü sesler gelince hafif bir tedirginlikle mekan içinde bana çok yakın duran köpekleri izliyorum... Köpekli grup birazdan hesabı ödeyip gidiyor, bu arada masayı toparlayan garson, arada bir huzursuzlanan o köpekle ilgili bir şeyler anlatıyor ki, donup kalıyorum. Köpeğin çok acayip ilginç bir huyu varmış; gittiği yeni bir mekanı 15 dakika gezmesi, tanıması, mekanın hemen her yerini görmesi gerekiyormuş, aksi takdirde çok çok huzursuz olurmuş... Böylece kafeye ilk girdiğinde 15 dakika gezdirmişler köpeği, bütün masaları, sandalyeleri tek tek koklamasının yanısıra tezgah arkasına, çay kahve yapılan yere, ahçının oraya, vestiyere falan her yere bakıp öyle oturmuş yerine... Garson arkadaş iç mekanda gezen köpeği, çay-kahve tezgahının arkasında su bidonlarının arasında falan görünce epeyce şaşırmış. Mekanı beğenmeyince oturmayan, kıllanıp giden köpek vakasını duyunca ben de çok şaşırdım... Ortada bir iç mimar reenkarnasyonu durumu mu var yoksa?....

KEDİ ADAM MİYAV DEDİ

Yukarıdaki insan gözüyle mekana bakan köpekten sonra şimdi de olaylara kedi gözüyle bakan bir insanı izleyeceksiniz...

Kızkardeşim Raziye görmüş ve narenciye sıkacağındaki suyu alınmış bir portakal gibi olduğu yerde kalakalmış... Bir bakkalın önünde park etmiş bir süt firmasının dağıtım minibüsü ve minibüsün açık olan arka kapılarının önünde duran bir adam dışarıdan, süt kolileriyle ağzına kadar dolu olan aracın içine doğru **"miyaaaavvv miyaaaaavvv miiiyaaaaaavv"** diye yırtınarak bağırıyormuş. Sesi de hiç mi hiç kedi sesine benzemiyormuş... Kardeşim uzunca bir süre bir doğa belgeseli gibi izlemiş olayı... Sonra bakkal kardeşime izah etmiş durumu, meğer bu miyavlayan adam bakkala süt siparişi getiren süt dağıtım elemanıymış ve minibüsün içeriye girip süt kolilerinin içinde saklanan minik bir kediciği dışarı çıkarmak için miyav miyav bağırıyormuş... Uzun bir uğraştan sonra kediciği çıkaramamış tabii... Herhalde öylece gittiler depoya... Belki depoda da devam etmiştir miyavlama efektlerine... Abicim **"gel pisi pisi"** de bari, ne feverana veriyorsun ortalığı pisipisine bağırıp...

KÜRESEL ISINMAYA ESNAFIN BAKIŞI

Ortada o kadar çok küresel ısınma sonrası dünyamıza neler olacağı tezi var ki, Büyük Sahra Çölü'nde kış turizmi yapılacağından tut, Sibirya'da oluşacak tropik ortamdaki kumsallarda sörf yapılacağına kadar bir sürü tez dönüp dolaşıyor ortada... Ne yazıkki bu hazin çevresel felaketlere karşı turistik açıdan yaklaşan zihniyetlerin ne küre umrunda ne de ısınma... Meselenin net olarak idrak edilmemesi bir yana neler olacağı hakkında ortaya çıkan bu garip tezler ve görüşler durumun önem derecesini de azaltıyor sanki... Bu turistik bakışların yanı sıra bu konuyla ilgili komplo teorileri de çoktan üretilmeye başlamış... Bunlardan birini bizim sokaktaki marangozdan dinledim ki, aman diyorum: **"Küresel ısınma sonrasında Arap Yarımadası'ndaki geniş çöller tümüyle cennet gibi yemyeşil olacakmış. Çöllerin her tarafından sular fışkıracakmış, zira Sibirya'da eriyen buzulların suları yer altından Arabistan'a akıp çöllerden fışkıracakmış... Hah işte bu yüzden Amerika buraları toptan almaya çalışıyormuş...."** Pehheeey bu neymiş yahu, vaay ki vaaay heey ki heeey!... Neyşınıl Ceografik gibiymiş marangoz abimiz...

SORMA GEÇ AP.

Bu dumur Çanakkale'den . .
Yorum yok:). ..
Nunu (Nihan Susulu/Çanakkale)

Gerçekten de yoruma meydan bırakmayan bir dumur deyatıymış bu, en iyisi biz de sormayıp geçelim... Fakat bende nar ekşisi tadında bir merak duygusu da uyandımadı değil, kimbilir ne muazzam bir dumur hikayesi vardır bu olayın, kimbilir ne olaylar, ne yılgınlıklar yaşandı da bütün öykü süzülüp iki kısacık kelimeye indi; "Sorma Geç" Serde entellik var, neyi sormayalım, nasıl sormayalım, geçelim de nasıl geçelim?... Bir de bunun posta adresi boyutu var, elinize böyle apartman ismi olan bir mektup gelse şaka sanırsınız ama var işte.

GARSON ÇAGIRMA ZİLİ

Murat Kapıkaya

Murat dostumuz bize yine yorumsuz hoş bir detay göndermişsin ki, burası neresi, ormanlık alan mı, garson nereden geliyor, lokanta veya restoran bu zile ne kadar mesafede, şahsen merak içinde bir dumura uğradım... Her masada var mı bu zil, yoksa merkezi bir tek yerde mi duruyor, yani garsonu çağırmak isteyen kalkıp, gidip zile mi basıyor, bunu da merak ettim doğrusu... Bu neyin nesiymiş yahu, hayran olmamak elde değil... "Ormanda Fantom on garson gücündedir" derler...

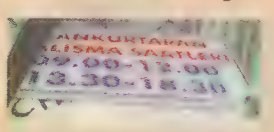

CANKURTARMA MESAİ SAATLERİ

Abimle İzmir'in Dikili sahilinde dolaşırken **"cankurtaran çalışma saatlerini"** gösteren levhaları gördük!!! Meğer can kurtaranlar zaman dilimleri arasında çalışıyormuş, bak sen şu işe!. Abimle aklımızdan bir tek şey geçti; **'Bunu Leman Dumur'a göndermek'** Leman Dumur'a bizim de katkımız olsun istedik ve gönderdik...

Egemen Kudun

Çok iyi ettiniz Egemen, sayenizde 12:00-13:30 saatleri arasında o bölgede denize girmenin can sağlığına pek iyi gelmediğini öğrenmiş olduk... O saatler arasında part time çalışan bir cankurtaran bulsalar olmaz mı,?... Ya da cankurtaranlar fazla mesai yapınca ek mesai ücreti alsalar ne iyi olurdu... Mesela cakurtaran abi eve yorgun geliyor, eşi soruyor, "hayrola bugün geç geldin. nooldu?..." Cankurtaran cevap veriyor, "bugün fazla mesaiye kaldım hanım, akşam oniki kişi kurtardım..." Nasıl işler bunlar yahu, aklım almıyor, beynim sıkışıyor, denize bile girmeden karada boğulur gibi oluyorum bazen!...

Erhan Candan

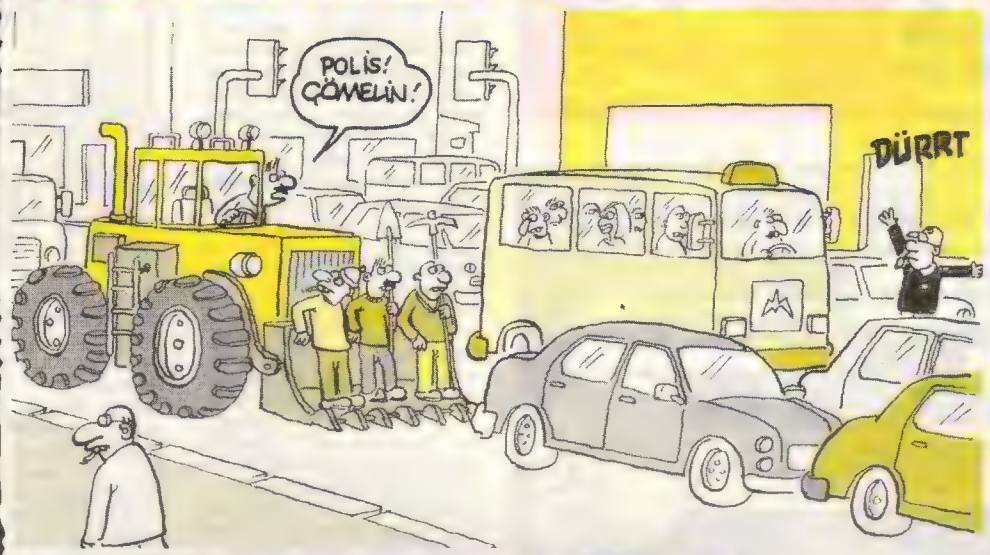

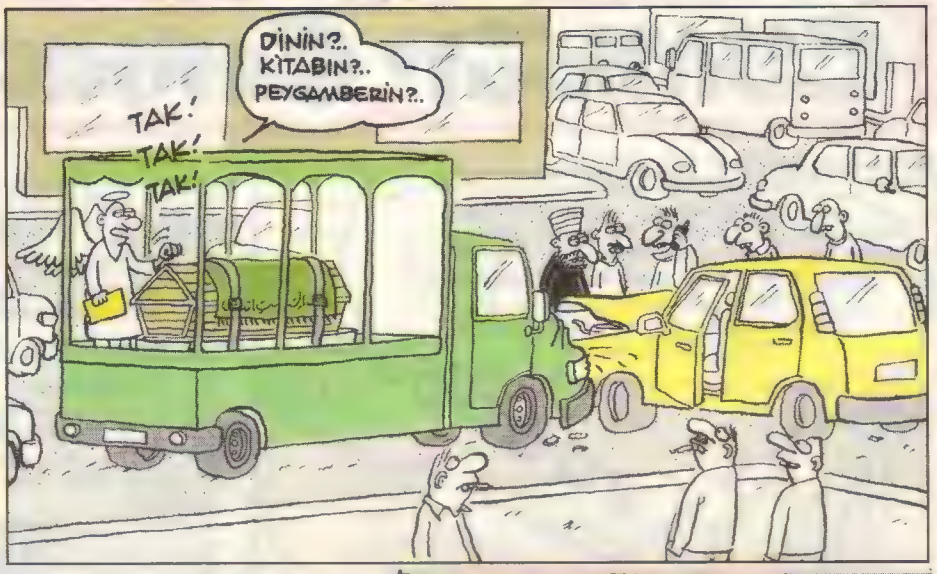

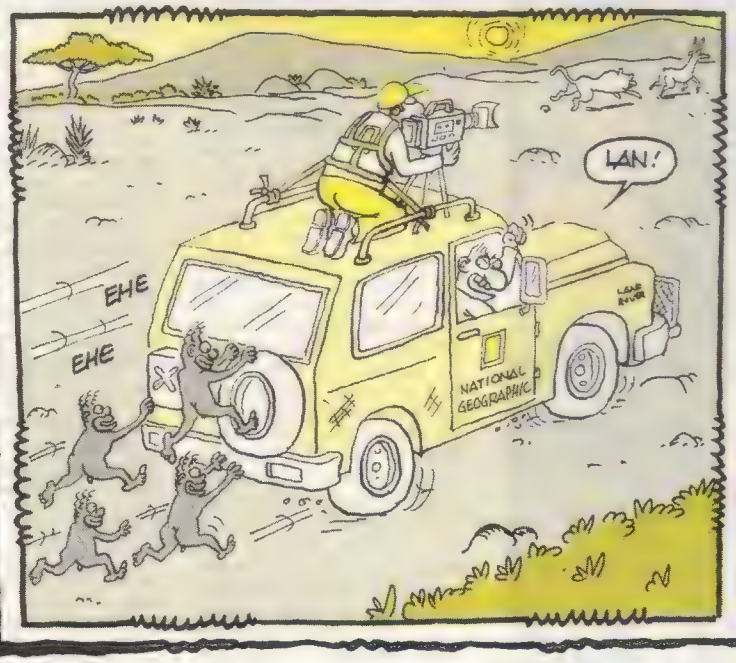

MACERADAN

MACERAYA

Filtresiz yeniHarman'da Bu Ay

Prof. Yalçın Küçük: "Ve Deccal'i de görüyorum. Bir Deccal var. Geziyor. Bütün çizgileri bozuyor. Bütün kabulleri yok ediyor. Deccal var, dolaşıyor. İnsan sanıyorlar, imam diyorlar, görüntüye aldanıyorlar, o, oligarşidir. görüntüsüne bakmamalı, oligarşi'dir. Oligarşi, kıran'dır. Kıran kırıyor. Ahlaksızlıktır ve herkes bir gecelik aşık oluyor. Efemer yaşıyorlar. Karanlıkta ve ancak kin ile yaşayabiliyor. Yaşadıkça dolaşıyor ve siliyorlar. Tek sevdikleri sürüdür. Sürü ile yattıkça mutlu oluyorlar. Bunun için matbuat ve ekran, sürü imal ediyor. Mamulleri, kendilerine benziyor. Sadece kendileriyle yatabiliyorlar. Bu yüzden homoseksüalite kural'dır. Çizgileri kazınmış, kabulleri ezilmiş olan artık sürü'dür. İnsan, Kant'ın çok güzel söylediği üzere, insan, aklındaki design ile, görüyor. Deccal, bütün dizayn'ları siliyor; buna sürü imalatı diyoruz. Mamulatı kör'dür. Aydın Doğan, bir kör fabrikatörüdür. Genel yayın müdürleri, kör imalatında usta başıdırlar. Yök de buradadır."

"On yedinci yüz yıl Osmanlısı'nda cerre çıkan softalar misali, ay boyu, oligarklardan para toplayanlar var. Para toplamaktan. Maç anlatmaktan, varlıklı kasapların sağlıklı oğulları tipi ile televizyonlara çıkıp millicilere küfretmekten hocalığa zaman bulamayanlar var. Öyleyse yök, yok'tur."

Nihat Genç: Ortadoğu topraklarında devletten en bağımsız aydın topluluğu Türkiye'de var

Can Dündar: TAYYİP ERDOĞAN İTAAT KÜLTÜRÜNDEN GELİYOR...

Bayii-lerde

Yeryüzüne Sürgünlerin Dergisi Kaçak Yayın'da Bu Ay

- Paris'teki ateşten, İstanbul sokaklarına! **Ömer Türkeş, Nevzat Çelik, Zeki Coşkun** yazdı; **Varoşların Pedagojisi!**
- **Vladimir Mayakovski:** Paris'e Veda
- **Hz. Ali**'nin şiirleri gün ışığına çıktı!
- **Paulo Coelho**'dan Hocalar Ve Yollar üzerine
- **Metin Kaçan** İstanbul'u anlattı
- **Cecelie Ahern:** İrlanda Başbakanı'nın yazar kızı!
- L-manyak çizeri **Soner Günday** ile çizgiroman üzerine
- Amatör yazar ve şairler için **Kanat Alıştıranlar** Eki!
- Ayrıca yazı ve çizgileriyle Cezmi Ersöz, **Mehmet Çağçağ**, Adnan Özer, **Aslan Özdemir**, Atilla Birkiye, **Oktay Taftalı**, Hasine Şen, **Ender Özkahraman**, Hürriyet Yaşar, **Tülin Er**, Eflatun Nuri, **Özlem Kumrular**, Gültekin Emre, **Oktay Güzeloğlu**, Metin Aksoy, **Nafer Ermiş**, Serdar Paktin...

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

PAVLOV'UN KÖPEĞİ.

AYRINTILAR

Hava erken kararmıştı. Akşam mıydı, akşamüzeri miydi, pek karar veremedim. Aslında, kendi başıma acil bi karar filan almam da gerekmiyordu. Böyle durumlar için, 'saat' denen mekanik veya elektronik cihazlar tasarlanmıştı: 'Beş buçuk'tu o.. Altı'ya doğru, pasajın merdivenlerinden indim. Yanımdan, iki kişi yukarıya çıkmaktaydı. Bir tanesi, uzun pardesülü bir adamdı; diğeri öğrenci bir kız.. Otomatik kapı açıldı, ve içeriye girdim. Her zaman yaptığım gibi, önce, hediyelik eşya dükkânının vitrinlerine baktım biraz: Gözümü yoruyordu ama, yine de bu tuhaf biçimler, zorlama figürler ve kötü renklerden oluşan karmaşıklık, zihnimi dinçleştirmişti. Hediyelik eşya dükkânları, sadece vitrinlerine bakmak içindi sanki; buralardan birisine bi hediye almayı hiç aklımdan geçirmemiştim.. Zagor ve kızılderili biblolarına da biraz göz atıp yürüdükten sonra, dövmeci dükkânının önünden geçerken, içeride tuhaf bi durum ilgimi çekti. Daha öncesinde, dövmecinin vitrinindeki dövmeli kollar, dövmeli bacaklar ve dövmeli sırt resimlerine hızla göz atmıştım. Kafamı çevirmeden evvel, açık kapının önünden ilerlerken, içerde, koltukta oturan kız'ı garip bulmuştum: Herhalde dövme yaptırmaya gelmiş olmalıydı. Dövmecinin arkadaşı olduğunu sanmıyorum; çünkü dövme yaptıracakmış gibi uzanmıştı deri koltuğa. Bana ilginç gelen ise, kız, tam bir kadın gibi, yani kadınların o klâsik, kanapeye hafif yanlamasına, nârin bir şekilde uzanma pozisyonuyla yerleşmişti koltuğa: Başı dik ve ilerideydi, göğsü de ilerideydi; kucağında, omuzuna asılı çantasını tutuyordu. Ve bacakları; kalça bölgesinden hafif bir kavisle ama belirgin bir biçimde, bitişik olarak bir tarafına doğru kıvrılmıştı. Tam bir, kadın uzanışı dedim! Sonra, evde, benim de bazen öyle uzandığım aklıma geldi. Eğer, vücudu rahat bırakmak isteniliyorsa, o şekilde uzanmak iyi oluyordu. Belki de, bacaklar zarifçe birbirine bitiştirildiği ve kalça bir tepe şeklinde yukarıda kaldığı için, kadın duruşunu andırıyordu. Sonra, kanepede bir ayağımı dizimden kırıp havaya dikiyor, aha, erkek duruşu diyordum. Bi süre sonra yoruluyor, tekrar kadın uzanışına dönüyordum. Gene de, kızın, dövmeci koltuğunda bile bu şekilde uzanması tuhafıma gitmişti. Bu uzanışla birşeyleri saklama çabasında gibiydi. Alt kata da biraz göz atmak için, hareket etmeyen yürüyen merdivenlere girdim.. Tahta merdivenlerin garip bir samîmiyetinden, ve taş merdivenlerin de hissettirdiği sert ama sıcak bir güvenden söz edecek olursak; metâl merdivenler, içlerinde en ruhsuz olanıydı! Aşağıya inerken, ayaklarımın altında Dan dun diye iğrenç inîltiler çıkıyordu; terkedilmiş dev bir transatlantiğin içindeydim sanki. Artık yürümeyen, ölü bir merdiveninin verdiği histi bu.. Aşağıda bakacak pek bişey bulamayıp tekrar yukarı tırmandım; çıkıştaki maketçi dükkânındaki tren maketlerine de biraz göz attıktan sonra, sokağa daldım.

Biraz ilçe dışına taşma, merkezden ve kalabalıktan uzaklaşma vaktiydi. İstasyon civarındaki parka varana dek, ne düşündüğümü hatırlamıyorum! Bu, aslında kimi zaman arzuladığım bir ruh hâliydi. Sorgulamamak, bişeylerin peşini bırakmak ve herhangi bir çözüm üretmemek. Saf bir dinlence; sadece yürürken. Ve, her istediğimde olmuyordu ama böyle; kendi başına gerçekleşiyordu! Habersiz. Kilometreler sonra. Ne düşünüyordum acaba, ben az önce diyordum. Meselâ, istasyonun önünden geçerken.. İstasyon mu?! Ordan geçtiğimi de unutmuş oluyordum bâzen. Başka bir zamana atlamak gibi. Hoşuma gidiyordu. Tekrar yapmak istiyordum! İsteyince, olmuyordu. Öyleyse, istememeyi istemek? Hayır, o da kurnazlıktı; ve bu tür muhteşem saflıktaki duygular, kurnaz bir yaklaşımı kilometrelerce öteden sezebiliyordu. Duygularına, yalakalık yapamıyordu insan... Sert bir rüzgâr esti, yapraklar havalandı. Başımın, montumun üzerinde, sarı, kuru yapraklar uçuşmaya başladı birdenbire! Yerden mi kalkmıştı hepsi, yoksa ağaçtan düşenler de var mıydı içlerinde. Köprü altından geçerken, elimle, saçlarımı ve elbisemi silkeledim. Sırtımda, veya kafamın üzerinde komik bir yaprak taşımayı istemezdim. İnsanın, kafasını silkelemesi daha da komikti ama! Sanki, banyo yapmış gibi; veya kafasından memnun değil ve onu değiştirmeye, biçimini bozmaya çalışıyor. Tren köprüsünün altında, bir köşeye çekilmiş, elleriyle kafalarını silkeleyen on beş kişi görseydim, güler, en önemlisi çok şaşırırdım herhalde. Sanki, görebilecekmişim gibi, elektrik trafosunun bulunduğu ıssız bölgeye çevirdim bakışlarımı... Kimi zaman, çok istediği birşeyi görmek için gözlerini boşluğa çevirdiğinde insan; daha doğrusu çevirmeden önce.. henüz yavaşça dönerken.. yarı yolda.. o kadar güçlü hislerle dolup taşıyor ki, dönüp de baktığında, görebileceğine inanıyor. Sonra, o çok istediği şeyi karşısında bulamasa bile, bu tuhaf ve güzel geçen muhteşem bir iki dakika için Tanrıya şükrediyor, hayâl gücü denen o müthiş enerjinin neler yapabileceğine bir kez daha iknâ oluyor!.. Üstgeçidin merdivenlerini tırmandığımda, Kadıköy tamamen arkamda kalmış sayılırdı. Kuyubaşındaki pastahanede bir kahve içip mola verene dek, artık başka birşey düşünmemeyi istedim...

Kafama, bir şey takılmış mıydı acaba?.. Caddeden geçen minibüsleri, otobüsleri ve arka taraftaki binaların tepesindeki renkli tabelâ ışıklarını izlerken; gene böyle sordum: Takılmamıştı. Ama, saçmaydı! Hani, istediğim an olmuyordu bu? Sonra, istemediğimi hatırladım acı bir şekilde. Kendime, küçük bir yalan atmıştım. Bir nevi, dejavu sayılabilirdi: Aslında, sadece bir tek şeyi kafaya takıp bir süre onunla ilgilenmiş, yolu yarılayıp pastahaneye yaklaştığımda ise, takmadığıma dair güçlü sebepler icat etmiştim içimde. Böylelikle zamanı geriye alıp, düşünmediğime inanmıştım!? Bu iş daha fazla karmaşıklaşmadan, hesabı ödeyip kalktım. Oturmak yaramıyordu pek.. Gene de, güzel oturmuştum. İki sigara içmiştim, etrafı seyretmiştim. Küçük kesme şeker paketlerini açmak keyif vermemişti yalnızca. Öfkelenmiş, kağıtlarıyla fincana atmayı aklımdan geçirmiştim. Yan masadaki genç bir kız ve aynı yaşlardaki bir erkek; internetteki messenger isimli sohbet programının faydaları ve zararları hakkında lafılıyordu. Yoldan, bir ışık geçmişti! Bir otomobilin, karanlığa bıraktığı ışık demetiydi, veya büyük bir tabelânın parıltısıyla beraber, gözüme öyle görünmüştü.. Daha önceleri de hep sapmak istediğim bir sokağa, şimdi saparak, eve dönüş yoluna girdim. Küçük, ıssız sokakta, ellerinde poşetlerle ve çantalarla evlerine dönen insanlar geçiyordu ara sıra, yanımdan.

Bir, geçit vardı galbâ ileride. Üzerinden tren, altından insan geçen.. Daha önce, geçmemiştim oradan. Görmüştüm ama, geçmemiştim. Girişteki ufak bir lambanın, ilk basamaklarını aydınlattığı geçide yaklaşırken; bu konuda, yani geçitler hakkında yapılmış gizemli ve etkileyici filmler geldi aklıma: Bir taraftan bir tarafa geçerken, mutlakâ yoğun hisler yaşıyordu insan. Bir aşamaydı, karanlıkta, ışığa doğru uzun bir yol! Hayâl enerjimi kontrol ettim: Vardı stokta. Bu bildik geçit gizemine, yeni şeyler bile ekleyebilirdim yani! O heyecanla indim basamakları, ağır ağır. Ve içerdeki dönemece, gerçek geçit alanına yaklaşırken, nefesimi tuttum nerdeyse. Sonra, hiçbirşey düşünemeden, geçidin öte yanında, sokakta buldum kendimi. O kadar, kısaydı ki çünkü! İki adımda yürüyüp bitirilen, tuhaf bir geçitti! Tekrar geçmeyi düşünerek, duraksadığımda; karşıdan gelen yaşlı bir teyze gördüm. O'nu bu hâlimle ürkütmemek için, yürüyüp yoluma devam ettim.. Aşağıdan, gene bol ışıklı bir caddeye çıkacaktım.. Asfalttaki, yağlı bir su birikintisine gözüm takıldı. Dikkatlice bakarken, bir yaprak motifi görmek istedim: Binbir türlü ışık yansıyordu, kirli suya. Herşey, herşeye benzeyebilirdi! Bu müthiş belirsizliğin verdiği keyifle, caddeye doğru adımlarımı hızlandırdım.

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Ağır Çekim : Babam ve Oğlum...
Masal Kahramanı : Adile Naşit...
Lama : Hele bi de konuşabilse, ne feci küfür edicek eşşoğlusu...
Kaptan Mağara Adamı : Her maceranın sonunda bi gemi batırabildiğine göre aynı zamanda armatör olmalı...
Gönder : Bayrak çekicileri derneği...
Tutamaç : Amerikan futbolu...
Perişan : Alişan'ın dişisi... Hehehe şaka şaka. Şimdi bu kızar bana. "Sensin perişan" diye demeç verir...
Türkçe Altyazı : Türk dilinde alta yazmak ama genelde kimbilir ne yazmak...
Hatıra Defteri Kilidi : Tüh, şimdi nası okuycaz bunları. Çilingir çağıralım bari...
Böcek İstilası : Iraklılar'ın başına geldi, bize de olabilir...
Patlıcan : Patladığı filan yok işte, şu nimetin adını değiştirelim artık...
Alıntı : Alırken akmış mıdır nedir...
Hırsızlık Süsü : Hırsızlığa cinayet süsü versek daha mı iyiydi yani...
Takır Tukur : Şapır şupur yenmeye çalışılan beyaz leblebi...
Atmaca : Belli ki yalan yanlış ötüyodu hayvanat...
Mısır Gevreği : Hüsnü Mübarek...
Geçici Dövme : Niye? Gerçek sopayla vurmuyolar mı?..
Hüdaverdi : Bisiklet Murat 124'ü...
Ebe Hatası : Okuyup da doktor olmamaktan daha büyük hata mı olur...
Şemşiye : Islak şemsiye...
Doğumgünü Partisi : Çok iyi fikirmiş lan. 9 Ekim doğumlular örgütlenebilirsek bigün iktidara gelebiliriz...
Seç Beğen Al : Müşteri madem her dediğini yapacak kadar salak, o zaman niye direk al demiyosun?..
Çimen : Üstüne fil basmış çim...
Mönü : Çıplak inek tablosu..

kozdak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAĞCAĞ

LeMan
SAYI: 735
8 ARALIK 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LeMan Baf Takım

Akın Akıncı (İST)

Erdal Küçük (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Engin Çelik (Kocaeli)

Ufuk Ünal (İST)

İpek Özsüsli (İST)

Demir Dedeoğlu (İST)

Volkan Dalyan (İST)

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

Erman Güneş (İST)

Bayram Şahin (İST)

Engin Çelik & Fatma Yıldız (İST)

736

15 Aralık 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/51 Gelişi 1 YTL (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

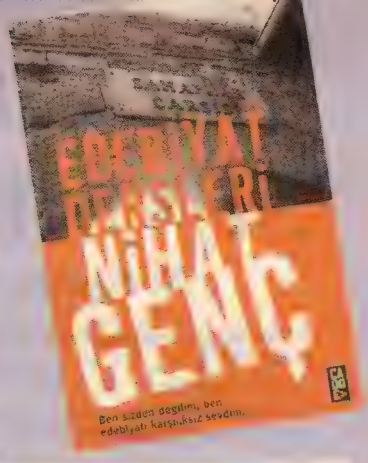

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

TAYYİP'İ ÇOK SEVMİŞTİM

İlk ağızdan demeçler...

Din bir çimentodur: Bana inanmıyosanız açıp okuyun bi Nutuk'u, bi das Kapital'i, bi Posta'nın yurdumun şairleri köşesini... Oralarda da bunun aynısı yazıyo... Tam aynısı yazmıyo da "Din bi ulusun kıyafetlerini bir tutan portmantodur... Gabardin, pantolonla vücudu birleştiren unsurdur... Kapıyı din din din diye çalan sendin, işte geri gelip beni sevdin!" falan yazıyo...

İnşallah bu çimento bizi bir, laikleri de ayakları 20 kiloluk yağ tenekesi içinde, denizin dibinde tutacakdır... Bide "Brululuru! Din afyondur. Boğuluyoğğ, bruluuuulu" diyo ya bunlar... Ama siz de biliyosunuz, din ne afyon ne merzifon, olsa olsa bi poşet balidir... Gece vakti, ıssızda elinde baliyle birinin karşısına çıkıp "Bilader bi 50 milyonun var mı?" diye sorsan, tabii deyip vermez mi karşıdaki! Zaten bu yardımlaşma değil midir toplumu ayakta tutan, bir tutan ha...

Ateş sarısı sokak projesi: Yaptığımız anketlerde gördük ki, alkollü sürücüler yoldaki sarı ışığı yanar-döner meyve tabağının alevi sanmakdalar... Sarıyı gören vitamine kavuşma heyecanıyla başlıyo ellerini çırpmaya... İşte kazaların yüzde sekseni de bu çırpılan ellerden çıkıyo zaten...

Şimdi biz bu içki içilen yerleri "ateş sarısı sokak projesi"yle kentin yoğun metan gazı birikmiş bölgelerine taşısak... Sonra sınırları iyce belli olsun, istemeyen giremesin diye, girişlerde küçük küçük ateşler yaksak kötü mü olur ha?

Hem içinde bi şişe alkol barındıran bünyeler eve omuzlarda sırtlarda taşınırken, içinde binlerce şişe alkol bulunan mekanlar neden taşınamasın ki? Gidip uzakda zıkkımlanın yaav, ne eksiğiniz olucak? Nasıl? Fasıl mı! Sonra söz gideceksiniz ama! Öhhümm, beraber yürüdüüük biz bu yollardaaaa...

Türkiye bi mozaiktir: Neden pazıl ya da lego değilde mozaik hiç anlamam anlayamam... Ayrıca alt kimlik-üst kimlik derken, Kürtler'in cüzdanını pantolon, Türkler'inse ceket cebinde taşıdıklarını söylüyodum... Ya da söylemiyodum, bunu bilemezsin! Kimse bilemez... Belki de sanıldığı gibi etli bulgur değil, etnik unsur yedim dün yemekde! Haa? Buna ne diyeceksin peki! Ya aslında Türkiye bi mozaik değil de, Mozambik'se ne olacak! Ya hepimiz aslında zenciysek, ama albinoysak da! Ya da içi karamel, dışı çikolata kaplı Ülker albeniysek... Hımmm, karıştı mı kafan iyce? Güzeeel...

Türban sorunu: Gene kavramları birbirine karıştırıyo bunlar..: Bağlama şekline göre gıdının yüzde onunu açıkda bırakırken, yağ bezeleri ve siyah noktaların tamamını örten bu moda şey kesinlikle türban ya da başörtüsü değil, zinçakofildir! Eskiden Anadolu'da kolpadan empati sağlamak için babalarımız takarmış bu zinçakofili... Taaaki psikiyatri diye bi iş kolu çıkıpda, tımarhaneler gündelik yaşamın bi parçası olana kadar sürdürülmüş bu gelenek...

Ayrıca bu sorun öyle bi hal almıştır ki, duyumlarımıza göre Özhan Canaydın bile türban yasağını protesto ederek takımının maçlarına gitmemekdedir...

Cumhuriyeti Çok Sevmiştim: Orhan Pamuk kadar ilgi görmesem de onun ve öbürlerinin kitaplarını falan okuyorum... Cumhuriyet'i çok sevmiştim manşetli bi kitap var yeni... Benimde hedefim Şebnem Ferah gibi çok şeyler yaşayıp iyce büyüyerek, on yıla kadar bu kısa cümleyi kurmak... Maziye bakıp tabii... Tersden okuyarak bide...

Ankara'da asker görmekden rahatsızız: Bu partimizin içinden kişisel bi görüştür... Şahsen ben katılmıyorum... Neden Ankara'ya bi ayrımcılık, bi özelcilik yapılmış anlayamadım! Gene de askeri bölgeleri ateş sarısı sokak projesi kapsamına alırsak, en az 300 gökdelenlik alan elde ederiz gibi geliyo bana... Neee? Zıııt Dubai!

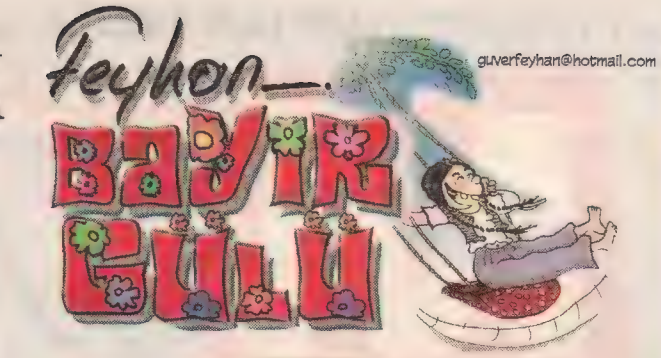

Şerın Sıton Kurtlar Vadisi'nde oynıycak: Türkiye Cumhuriyetliler, az önce yanlış bi bilgi alıp vermişim size... Canaydın aslında türban yasağını değil, bu olayı protesto edip maçlara gitmiyomuş... Sıton'un karısını uçakla Türkiye'ye gelmeye ikna edemeyince, onu Kulüpler Birliği'ne transfer edemeyip vadiye mi kaptırmış ne! Bu arada uçak demişken... Özledim lan birden...

Tarihe geçecek adamım: 2109 yılında adım tarih, coğrafya ya da biyoloji ders kitaplarında Batı Egzorogonya'yadaki ikisi dizinin altında toplam üç kaya kafalı, manstrikleri keşfeden yüce adam olarak geçerse şaşırmam... O diil de "7'den 77'ye Barış Manço" gibi oldum yav geze geze... Oku bakiiim... 10 10 10 10 milyon dolaar... Müsadenizle çocuklar...

Ama Atatürk'ü geçme düşüncem yok: Aramızda bi rekabet yok, olamaz... Ayrıca Atatürk yaşasaydı AKP'yi tutar, içkiyi de bırakıp Duman Avcıları'na katılırdı... Bide 124 yaşında olurdu...125 ya da...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

Fuzuli işler hükümeti AKP'nin seçmenine yaranma çabaları sınır tanımıyor.. Şimdi de memleket içki yasağı tartışmalarına boğuldu..

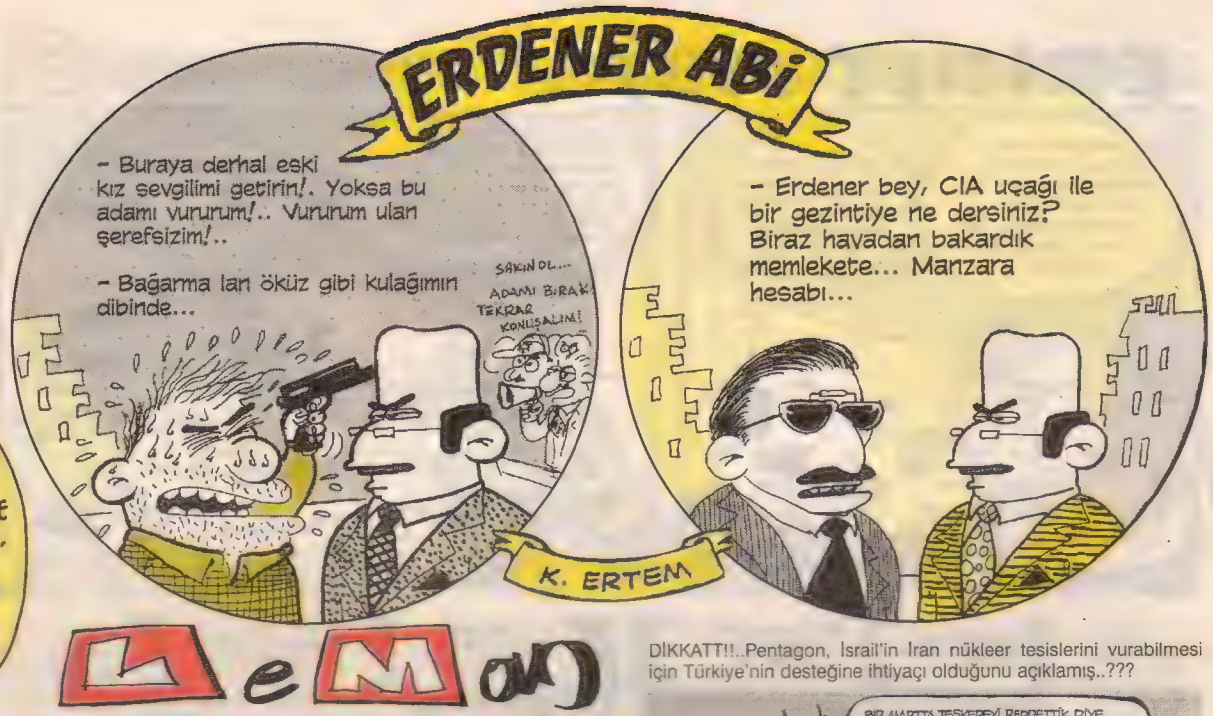

LeMan

Altı ay içinde 448 kişinin silahlar yüzünden, "KAZA SONUCU" öldüğü bildirildi.. (Son olarak Gaziosmanpaşa'da 18 yaşındaki abisinin ruhsatsız silahıyla oynayan 7 yaşındaki çocuk, 2.5 yaşındaki kardeşinin ölümüne neden oldu)

Mersin'de beş öğretmen derslerde "evrim teorisini" anlattığı ve öğrencilerin dini inançlarını sarstığı gerekçesiyle sürgün edildi. Vali açıklamasında bu gerekçeye yer vermezken, milli eğitim müdürünün yazısı gerçeği ortaya çıkardı.. Sürgün edilen öğretmenlerin "alevi" olduğu belirtildi

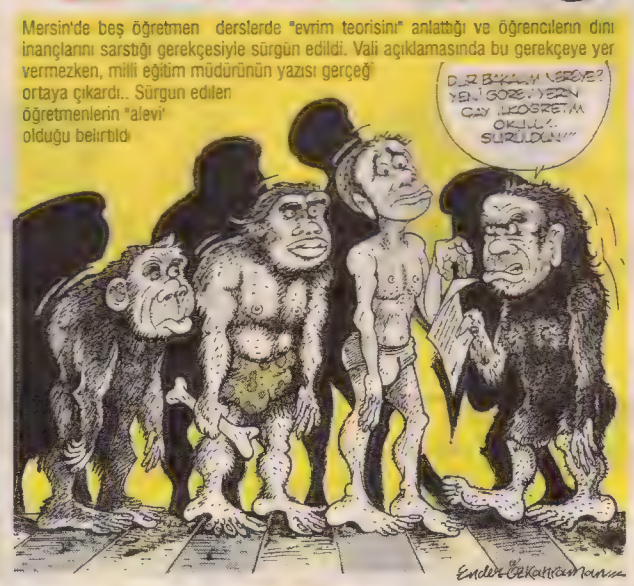

DİKKATT!!..Pentagon, İsrail'in İran nükleer tesislerini vurabilmesi için Türkiye'nin desteğine ihtiyaçı olduğunu açıklamış..???

Milli Piyango'nun yılbaşı çekilişi 20 milyon YTL..

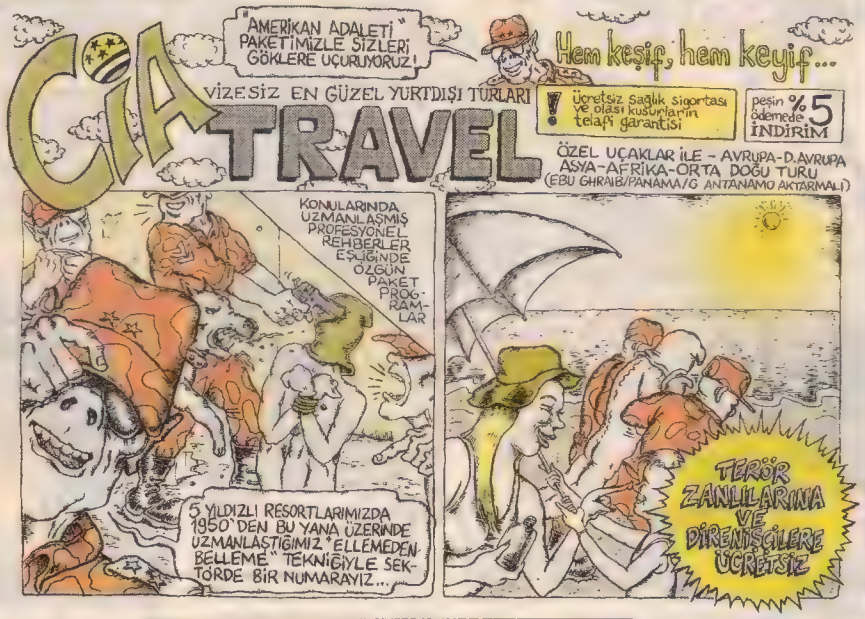

2005'İN SON DERGİLERİ

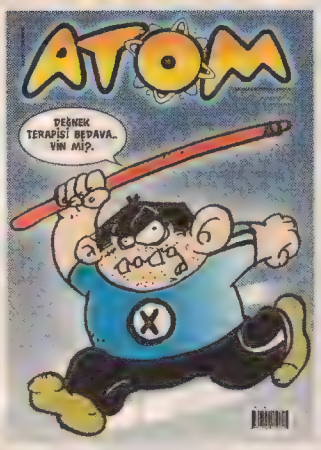

İran Cumhurbaşkanı Ahmedinecad: "Avrupalılar toprak versin, İsrail Avrupa'ya taşınsın" şeklindeki çıkışı "şoke olma sorunu" yaşayan batılı liderlerde şokeye yol açtı..

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖRKEŞ

Can Barlas

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

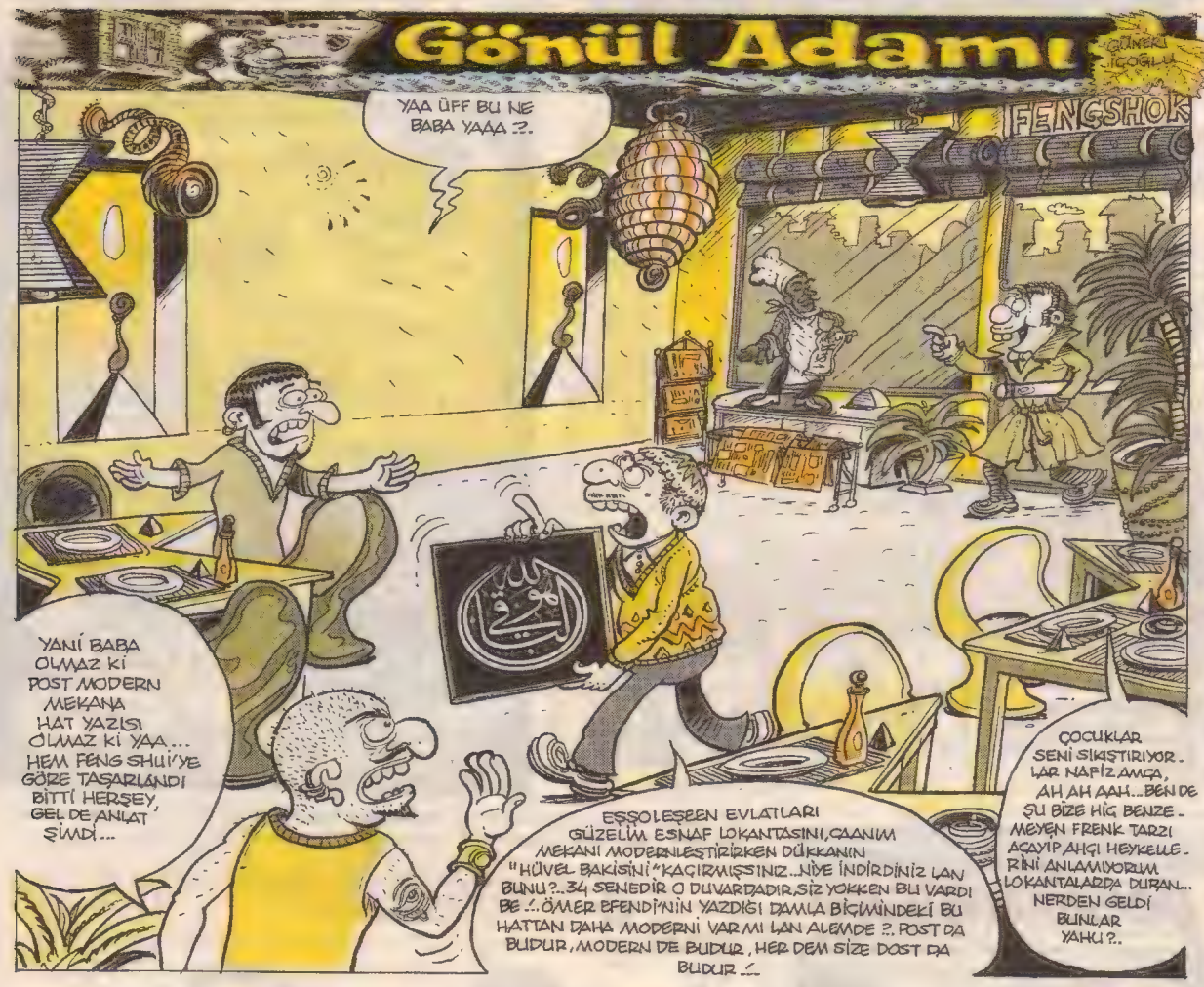

HAMDİ YÜZBAŞI

★ ★ ★

MAHMUT TİBET

merinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

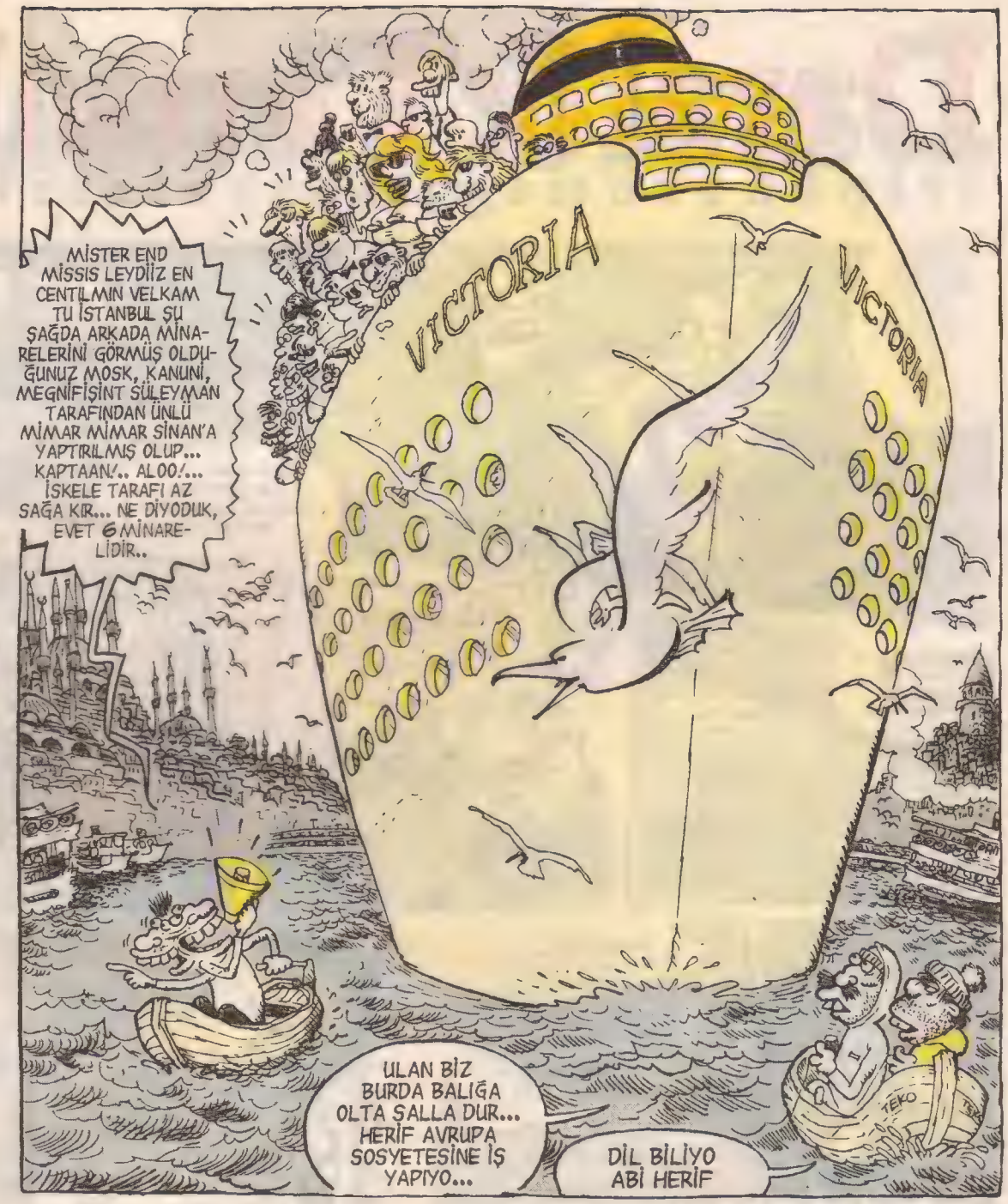

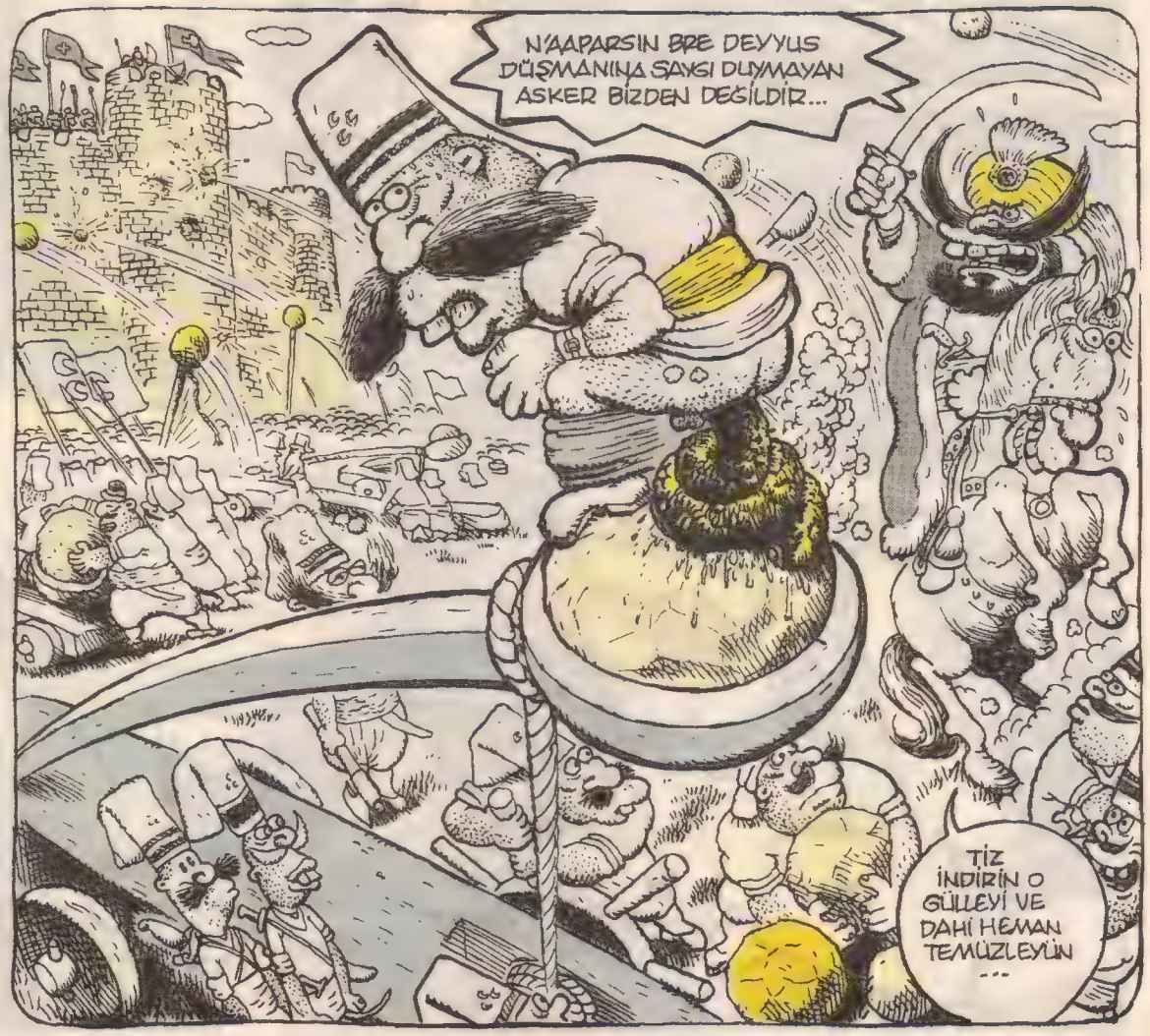

Akşamsefası

Daral&Timsah çakma

tripanazomigambiyetsizler daral@leman.com.tr

Espri için Ugur Bayram Gitgel'e teşekkürler...

SIKILHAN

- Alo, Sıkılhan annen yavrum ben. Seni seviyoruz çocuğum. Bi problemin olursa bizimle paylaşmalısın, evet. Sana doğumgünün için domates tabletleri aldım, içinde likopen var. Başarılı bir antioksidan, bilhassa karalahana haplarıyla beraber alındığında düzenli kullanımla altı haft...

- Bugün o gün diil anne. Gerçi sen daha iyi bilirsin ama devletin kayıtları esastır, nüfuskağıdıma göre mart ayında doğmuşum ben... Gene de Karahindibâ tabletleri için teşekkür ederim. Sizlere layık bir evlat olmaya çalışacağım, yutacağım.

- Çok yoğunum Sıkılhan, iş yerinde denetleme var, otuzbir onikiye kadar çarçları peyc edip obşinıl poziyşınları kapamamız isteniyo. Geo'muz Bokhan Bey çok abanıyo bize, çok acımasız bi insan, Danıld Tramp bile onun yanında aprantis kalır. O yüzden bazı şeyleri karıştırıyorum. Ginko biloba tabletleri hafıza için çok ii aslında, sen de almalısın.

- Bişi sorucam anne sen benim MP3çalarımı yutmuş olabilir misin? Bulamıyorum da.

- Bu nası bi sual böyle Sıkılhan? Ben manyak mıyım, evet, niye senin elektronik cihazlarını yutıyım?

- Hayır yani ufak bişey de... Hap filan zannetmiş olabilirsin, o bakımdan. "Manga" adlı bi gruptan durduk yere şarkı mırıldanmaya başladığın oldu mu mesela, eheh...

- Komik olduğunu mu zannediyosun çocuğum? Mizah bu diil Sıkılhan. Yapmamalısın, evet, hiç uygun diil, egzajere etme hemen...Bu tip konuşmalardan hoşlanmadığımı biliyosun, sana biber tableti yutturucam. Evet, acıbiber tableti yutmalısın.... Alo... O şırıltılar nerden geliyo Sıkılhan, annenle konuşurken düşündüğüm terbiyesizliği mi yapıyosun yoksa yine, evet?

- E naapiyim, sıkıştım, konuşma da bitmek bilmedi, kaka tabletleri yapıyorum.

- Kaka tabletleri mi?

- Bööle keçi, koyun şeysi filan gibi yani, tabletler halinde...

- Bu ... Bu hiç mi hiç kabul edilemez. Mizah bu diil Sıkılhan. Serotonin düzenleyici bi tablet yuttuktan sonra ilk işim gelip senin baba tarafından gelen genlerini çakmakla yakmak olucak, kapamadın mı hâla, kapamalısın, evet...

- Sıkılhan, aloğ, bitkinim, çabuk dinler misın lütfan.

- Bunalgül?

- Evet, benım. Daha doğrusu benden geriye ne kaldıysa oyum yane... Kalçama ayna parçaları girdi Sıkılhan, yaralıyım, bir çorba, dost bir el, bir şevkat istesem, benim için yapar mısın.

- Elbette Bunalgül, ama yanlış anlamadım di mi? Kalçama ayna mı girdi dedin? Doğru mu duyuyorum, yoksa düşbükey bir konuşma mı bu, rüya mısın?

- Direkman ayna diil aptal, banyoda düştüm ayna parçaları girdi kabaetime. Elimde aynayla sabuna bastım yane. Aslında sorumlusu sensin.

- Obaa, iyiymiş, onör duydum, beni düşünerek elinde aynayla bişeler mi yapıyodun.

- Seni ve Çisil salağını düşünüyodum desek daha doğru.

- Bana uyar. Da...

- Yivrançsın Sıkılhan. Hayvanlık sektöründe ödüle doymayan lider bi yaratıksın. Hemen konuyu oraya çekme taam mı? Artık Gamzeli çiftler trendi biliyosun. İclal ve Tuna aşkı atyarışı bültenlerine kadar her yerde çıkıyo. Bende seninki gibi gamze yok ama Çisil'de var. Sektör bööle, gamzesi var diye gönlün ona kayabilir, hiç bişe demem. Yalnız şunu bilmeni istiyorum...

- Onu biliyorum sanki; "Çisil'in bi ayağı altı parmaklı"

- Artı, benim de bi çift gamzem var. Gamze dediğimiz bi tek yanak kenarında olmuyo biliyosun. Benim belimle kalçam arasında iki tane gamze bulunuyor. İşte onlara bakıyodum banyoda ben, sabuna basınca düştüm ayna parçaları şooldu. Yaralıyım, artı, gamzeliyim.

- Beynimde gamze çıktı Bunalgül, gidiyorum kendimi çok yormadan.

- Hacıı, Sıkıl, Buğra ben. Baba, var ya... Yeraltı kaynaklarımız muazzam lan bizim. Bir linyit kömürünü ele alalım. Ne kadar güzel bişe, kara elmas... Kafam nası biliyo musun ova gibi lan, dümdüz abi dümdüz. Buymuş olm, madde defterini kapadım ben. Olay linyit abi. Servis şöforu Celil uyandırdı, ehehe... "Buğram hava lodosa kesti, gel bi kömür sobası yakıp tüttürelim" dedi. Kardeşim olmaz bööle bişe.. Uçtuk, harbi uçtuk. Madde yalan lan, en kralı soba zehirlenmesi. Üç saattir, beynimde ne klipler dönüyo aklın almaz... ahah... Herneyse, hava poyraza döndü açıldık azcık. Kafası güzel de çok hararet yapıyo be hoca. Bi termosa damardan sirkeli sarmısaklı bi işkembe çorbası alıp gelebilican mı sen? Hatta iki üç termos... Bana bak, bulabiliyosan işkembe uçağı bul da gel lan uhuhuh... Sıkıl, orda mısın? Alo,,. Sıkıl... Oldu mu abi bööle bi konuşma.... Senle konuştuk mu şimdik, açtın mıdı telefonu yani. Alo... Herneyse konuştuysak kap gel işkembeyi.

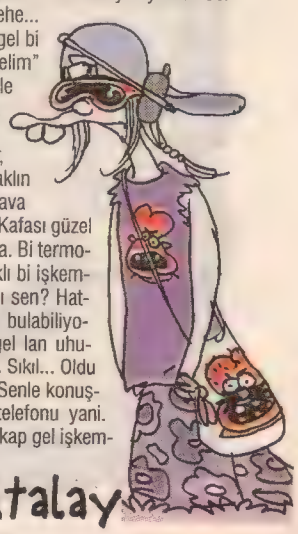

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı kedi profesör Yattara Valli...

Hocam ilerde ilk katın pencere kedisi var. Ben onun yalancısıyım. Cihyaz varmış, dümesine basıtınca köpekleri tiz ses yapıyor ve kaçıyormuş. Frakansız dalgası saçıyormuş. Köpek kulağına ayarmış. Ne diyosun buna hocam? Gerçekçi olur mu bu tip şey?

Rumuz: Pireli Takvimi

Cevap: Var öyle yavrum. Kapağı var alttan pilli gibi. Pil bilmezsin sen. Sindiril biçimde. Kuzey kuttu var, Alasya Kurdu var. Varoğlu var.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Şu adamı derhal aç köpeklere atın. Ulan çok enteresan yahu. Daha uzağa atın bakayım.. Vay anasını, köpekler geri getiriyorlar adamı yahu.

Vlasvakya Arşidükü Sekizinci Hayret

Geçen defa tatile giderken mancınıkla gittim, hiç memnun kalmadım. İyileşeyim de sadece ulaşıma mahsus özel bir mancınık sipariş edeyim.

Aşağı Tınşka Derebeyi Mankafa Poldi

HAFTANIN MEKTUBU HAFTANIN PAF'I

Merhaba

20 küsür yıl önce yine böyle bir hapishane odasında Çiçeği Burnundakiler'e katılmak için sevgili Oğuz Aral'a ilk mektubumu yazarken de herhalde bu kadar heyecanlıydım.

Paf Takım kapısını tıklatmak daha da zor gibi. Hayli zamandır kapının önündeyim. 2005/31. sayıdaki (Paf Takım fotoğrafındaki) ihtiyar talebeyi fakretmeseydim çoktan dönmüştüm kapıdan. Bu ihtiyar Paf Takım'a sızmış usta bir Le-Man ajanı da olabilir. Olsun. Ben bu durumu, Paf Takım'a katılmaya davet edilen "genç mizahçıların" arasına ihtiyar olanlarında sıkıştırılabileceği şeklinde algılıyorum.

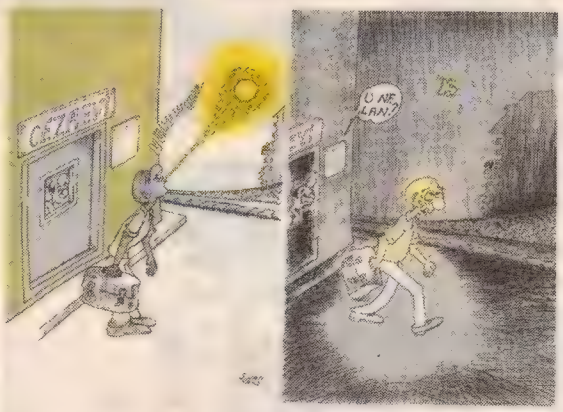

Şimdi diyeceksiniz ki: "Be adam Gırgır'ın o zamanlarından bu güne köprülerin altından akmadık su mu kaldı?" Netekim dahi değme nüistlere nal toplatırken sen halâ, o moruk halinle, burnunun üstündeki kılları çiçek diye yuttu-rup, gençlerin ekmeğine sulanıyorsun "Haşa!" Aksine. Onlar ekmeklerinin yanında bal da yiyebilsinler ve yadınlıkta büyüyebilsinler diye açlığa ve ve karanlığa katlandığı çok zamanları vardır bu ihtiyarın. Hatta yıllar sonra mizahçıların kapısına yeniden dayanmamın da, gençlerin mutluluğuyla yakın ilişkisi vardır.

Çağla (14) ve Yiğitcan (12)'ın amansız ısrarları bu eylemimin esas etkenidir. Mahpus çocukları. babalarının içerde olmasını kendileri anlayamadıkları gibi arkadaşlarına anlatmakta da zorlanırlar. benimkiler, karikatürist babanın "mahpus olma halini" daha kolay anlatabileceklerini düşünmüş olmalılar. Her baba çocukları mutlu olsun diye, takla atar. Ben bu yaştan sonra çift burguyu deniyorum. Mahpus babaların işleri, özgür olanlara kıyasla biraz daha zordur doğal olarak.

Oğuz abinin önderliğindeki Gırgır emekçilerinin müthiş desteğine rağmen 80'li yıllardaki hapishanelerin malum koşulları, çok hevesle başladığım çizme maceramı sürdürmeme izin vermedi. Gün oldu kalemi, kağıdı, Gırgır'ı bulamadık, gün oldu çizecek, okuyacak aydınlığı. Kimi zaman onca özen ve he canla çizip, inilediğim, ö zulalarda koruduğum ka katürlerim (buna diğer kadaşların şiir, resim ve küleri de dahildir) Mo akınlarının tozuna, duma na karışıp kayboldular. C sa o zamanlarda, müthiş uğraştı yazıp, çizmek içe dekiler için. Duvarın öte y nına taşmak sesimizi duy rabilmek yarı özgürlük biydi. Bugün de çok far değil aslında.

Yazıp çizdiklerimizi pa laşamaz olduk zamanl Derken soğuduk, yitirdi s caklığını sanat hevesi. Gı gır'ın içerdekilere verdiğ desteğin en anlamlı hatıra olan "İçerden Dışarıya Sev gilerle" karikatür albüün bile seneler sonra tahliye olduktan sonra alabildim..

1991'de çıkan terörle mücadel eyasasıyla tahliye edildim. Askere çağırdılar gitmedim. 35 yaşındaydım. Yeniden gün saymak zorunda kalacak olursam aklımı yitirebileceğimi dü şünüyordum. Firara düştük dolayısıyla. Firariyken ev lendim. İki kişi kaçmaya başladık polisten. Sonra üçe, dörde çıktı sayımız. Ailece dağlar açıkmak aklı mıza yatmadığından kent lerde gizlendik yedi yıl bo yunca. Kızımızın okul çağı na kadar sürdü bu durum. Erkin Koray gibi, okula göndermeden evde eğit meyi de düşünmedik değil Çağla'yı. Aklımıza yatmadı Mecburen yazdırdık okula devletle kurduğumuz bu resmi yasal ilişki firariliğin sonu oldu.

Yakalandığım mekânda bulunan ruhsatsız silah nedeniyle şartlı tahliye kararım geri alındı. 36 yıl olan ve 13 yılını bitirerek çıktığım eski cezamın kalan kısmını çekmek üzere tekrar hapishaneye döndüm. Bir kaç aylık askerliği göze alamamıştım, şimdi şafak 15 yıl.

Mahpusluğumun ikinci etabının üzerinden yedi yıl

HAZRETİ ALİ'NİN ŞİİRLERİ GÜN IŞIĞINA ÇIKTI!

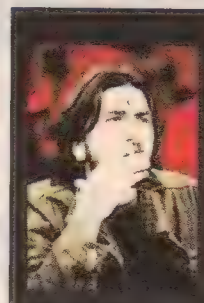

Nihat

Bütün Kitaplarıyla Cadde'de,

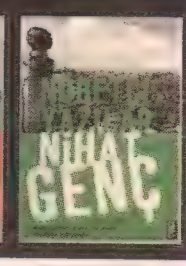

geçti. büyük şairin duruma uygun şiirindeki gibi karım dışarda ben içerde ihtiyarladık. Ama cümle hapishane şiirlerinin atladığı bir imgeyi keşfettim bu arada; "bu durumda, en çok çocuklar ihtiyarlıyor.."

hapishaneler eskisi gibi değil artık. Dış faktörlerin de etkisiyle çok hızlı bir değişim yaşanıyor duvarların bu yanında. Seminerler, konferanslar ve her dalda kültür sanat etkinlikleri.

En son, konusu, cezaevinde sanat olan, Prof. Rana Aybay, Günsel Koptagel ve başka bilim sanat ihsanı zatların katıldığı bir söyleşi düzenlendi. Anlatılanları çok fazla anlamadıysa da hapishane sakinleri, bu önemli şahsiyetlerin burada bulunmalarının kendileri adına önemli bir adım olduğunun farkındaydılar.

Ruhi Su'nun talebelerinden Ruhi Su türküleri Jülide Canca Eke'den viyolonsel dinletisi, Çağdaş Türk Sineması'ndan film gösterileri, kısa süreli de olsa heykel, resim, ebru kursları.

İlkin Bandırma ve Kars cezaevlerinde başlayan bu etkinlikler Avrupa Konseyi'nin hapishaneleri dönüştürme projesi için ayırdığı mali desteği kullanmakla yetkili Anadolu Kültür A.Ş. adında bir vakfın organizatörlüğünde yapılıyor. Ve devlet bu işi çok ciddiye alıyor. Yasalarla tüzüklerle resmileştiriyor, kalıcı hale getiriyor.

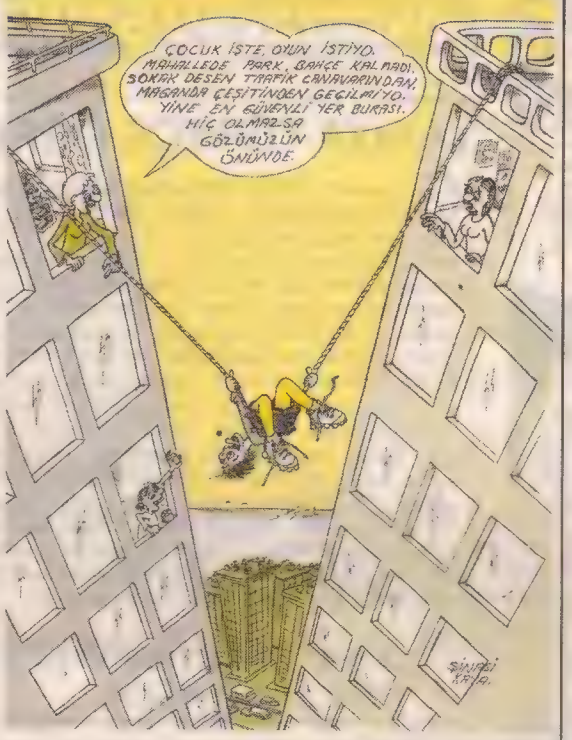

Bu arada bizim karikatür kursu açılmasına ilişkin yaptığımız başvurular sonucu Semih Poroy hocalığında bir kaç saatlik bir kursumuz da oldu. Çizdik, hapishane duvarlarına asıp sergiledik. Hatta gazetelere, tv'lere bile çıktık. Bu vesileyle ben de yirmi küsür yıl sonra ve yaşım elliye dayanmışken, yeniden çizmeye başladım. Paf Takım cinlerimizin hızına yetişemesem de bu defa parkinson olmadan bırakmam kalemi.

Bu günlerin hesabını yapmadan dünyaya gelmelerine sebep olduğum çocuklarıma bırakacak hiçbir şeyim yok. Yaşama hazırlanmalarına da fazla bir katkım olmuyor bu koşullarda. Hiç olmazsa diyorum, birkaç kare gülümsemem asılsın duvarlarında odalarının.

Biliyorum çok uzattım usta. Ama artık mektup okumakta herkese nasip olmuyormuş oralarda. Yeni iletişim araçlarının ruhsuzluğuna inat mektuplaşmak lazım arasıra.

Sabrınız için teşekkür ederim.

Tüm LeMan ailesine selam ve sevgilerimle.

Şinasi Kaya
Bandırma

Kıtık Lebleble

SUAT ÖZKAN

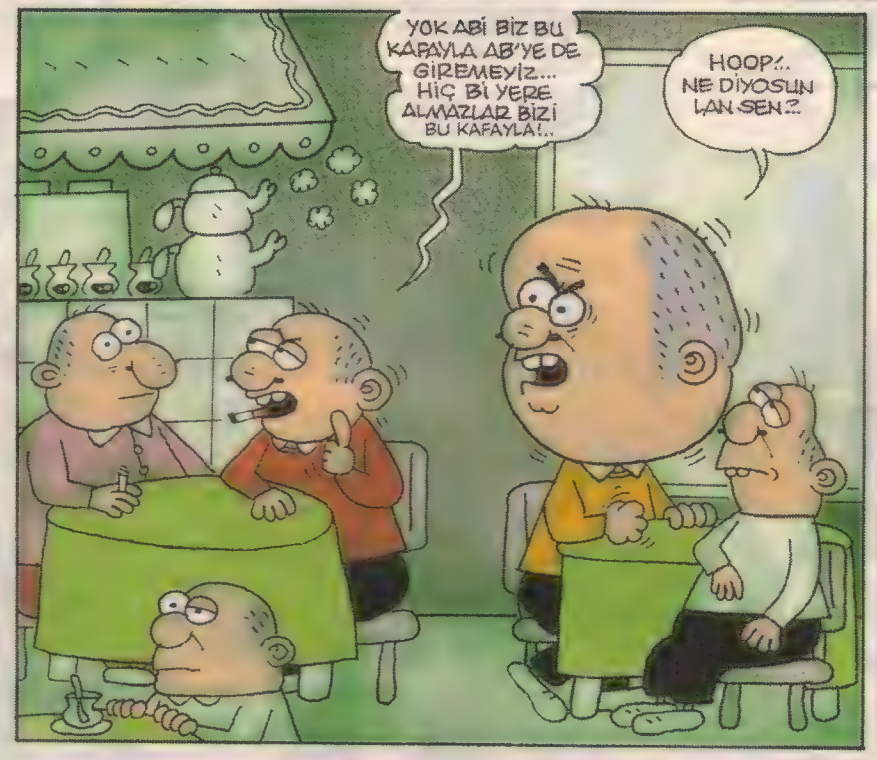

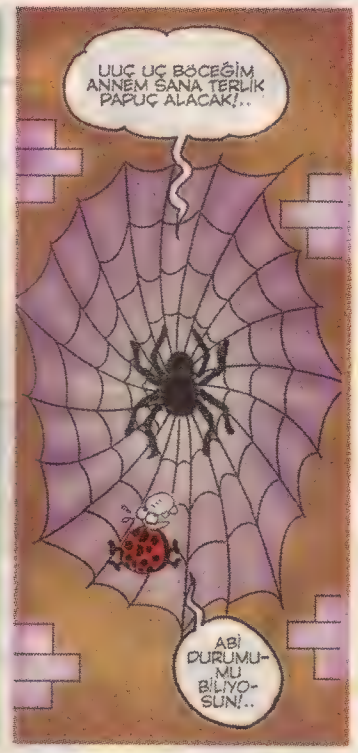

Sözcüklerin Efendisi Lütfü Oflaz

Cumhurbaşkanlığı adaylığından sonra bu kitabıyla Nobel tartışmalarına da son noktayı koyacak gibi görünüyor..

Akşamsefası

KISA METRAJ

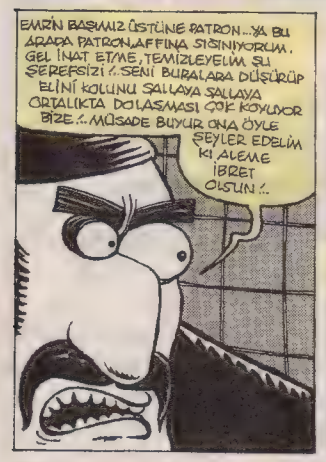

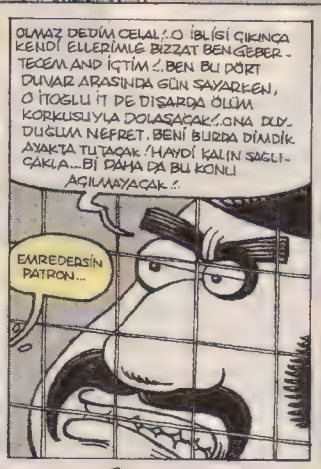

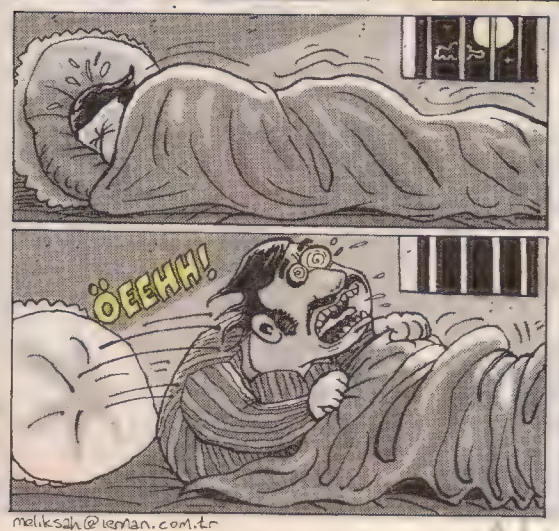

melikşah@ixman.com.tr

Aksaray PAŞAOĞLU

DÜNYA TÜRKÇE ÖĞRENİYOR!

Geçenlerde bakınız **ahtapot kafası kepeği çorbası** içmek için uzakdoğudaydım. Oradan **ABD**'ye ünlü şarkıcı **Christina Aguilera**'nın düğününe uçtum. Onu az sonra anlatacağım ama bakınız daha önce çok ilginç neler yaşadım. Bindiğim uçak **Singapur Havayollarına** aitti. Havalandıktan bir süre sonra **son derece çekik** bir hostes gelerek bana **"Ne içersiniz?"** diye sorunca ben dudaklarımı inanılmaz büzüp işaret parmaklarımla kulaklarımı öne itip lâfları ağzımda **son derece akıcı bir singapurca gibi** yapmaya çalışarak **"şörr-röp"** yapınca o hemen şarap istediğimi anladı ve ben yolculuk boyunca Singapurcamı inanılmaz ilerletip **anadilim gibi** konuşmaya ben başladım. Bilmiyorum mucizelere inanıyor musunuz? **Bence babanıza bile inanmayın.** Meselenin aslı şu: Singapurlu hostes meğer benle Türkçe konuşuyormuş. Singapur Havayolları uzun uçuşlarda **yolcularına Türkçe öğretmeye** başlamış. Bu haber gerçek ve bence bu da bir **Türk mucizesi**. Ama Türkçe, o uçaklarda öğretilen 22 dilden sadece bir tanesiymiş. Olsun. **Bence o da mucize.** Önemli olan sizin küçük mucizelerle, hatta **"mucize olmasa bilelerle de"** mutlu olabilmeniz.

ALPAYLI TÜRKİYE DÜNYA KUPASINDA FİNAL OYNAYACAK

Türkiye'yi uçuracak haberler bu kadarla bitmiyor. **Sizce Türkiye 2006 Dünya Kupası'nı kaçırdı mı?** Bence babayı kaçırdı. İddia ediyorum, türkiye Dünya Kupası'nda yapılacak bütün kritik maçlarda **başrol oynayacak.** İsterseniz daha da edepsizleşeyim. **Türkiye, final maçına da adını yazdıracak.** Çünkü Dünya Kupası'nda kullanılacak futbol toplarının üzerindeki resimleri **bir Türk çizdi.** Onun adı **Seren Yenilmez.** O, 14 yaşında. **Yani on yedi yaş altı.** Türkiye, "Dünya Kupası'nda ben de varım" diyor. Ve bence o topun üzerindeki futbolcu resimlerinden biri dışbükey bir ayna tutup aynadan bakarsanız **Alpay'a inanılmaz benziyor.** Bence salak olan sizsiniz ve kendinizi tamamen **gerçeklerden kaçmaya** ve **başarısızlığa** şartlandırmışsınız.

İNGİLTERE'DE "TÜRKÜM" DEYİNCE AKAN SULAR DURUYOR

Bence bu yıl **Noel tatilinde** mutlaka **Büyük Britanya**'ya gidin. Neden mi? Şu sıralar orada herhangi bir Makdonalds'a girip Türk olduğunuzu söylerseniz **çok rahat ediyorsunuz.** Birbirinden **London** traşlı inanılmaz **Büyük Britanyalı** irili ufaklı yüzlerce çocuk, çil yavrusu gibi beyninizi şişleyen tiz çığlıklar atarak ve birbirlerini çiğneyerek mekânı birkaç saniye içinde **tamamen boşaltıyorlar** ve siz koca Makdanılds'da hamburgerinizi kendiniz, servis yapan çocuk da tezgâhın üstünden atlayıp o da kaçıyor ve patates de alıp **ölüm sessizliği içinde yiyebiliyorsunuz.** Çünkü masalımtrak gibi inanılmaz Hari Potterimsi **"Narnia Günlükleri"** adlı film serisinin **"Aslan, Cadı ve Dolap"** bölümünde çocukları **Türk lokumuyla** kandıran inanılmaz iğrenç bir cadı var. Ben filmin afişini yaladım. **Lokumlar gerçekten Türk lokumu.** Ama filmde cadı için "İllaki Türktür." denmiyor. **Zaten bana da daha çok Iraklı veya Suriyeli gibi geldi..**

O GÜN BAYRAKLARINIZI ALIP SOKAKLARA DÖKÜLÜN

Bu arada bir müjde vereyim. **Britanya veliaht prensi Charles**'in mezun olduğu **Gordonstoun Lisesi Squash takımı,** Etiler Alkent'teki **Hillside City Club'ın Squash takımıyla** bir dostluk maçı yapmak üzere önümüzdeki günlerde İstanbul'a geliyor. Dev maçın oynanacağı gün bütün dünyanın gözü üzerimizde olacak. Ben halkımızın **Squash ne** demeden sağduyulu davranacağına ve Hillside City Club takımımızın geçmişine yakışır şekilde o gün Türk halkına o büyük sevinci yaşatıp kahraman Türk halkını bayraklarla sokaklara dökeceğine inanıyorum. Lütfen sevincimizi silahlarla göstermeyelim. **Zaten bugün ABD Irak'ta silah kullanıyorsa hiç kimse bunu sevindiği için yaptığını söylemez.**

AGUİLERA'NIN DÜĞÜNÜNDE İLGİ ODAĞIYDIM

Yazımın başında **ABD**'li ünlü şarkıcı **Christina Aguilera** ile yapımcı **Jordan Bratman**'ın düğününden söz etmiştim. **Düğüne Türkiye'den akredite tek gazeteci bendim.** Türkler ABD'de **inanılmaz itibar görüyorlar.** Yalnız Amerikan yönetimi ne şekilde olursa olsun **şahit istemiyor.** Onun için nikâh şahitlerini son olarak **CIA mensupları tarafından** zorla **bir uçağa** bindirilirken gördüm. Düğünün en çarpıcı ânı damat **Jordan Bratman**'ın **"Aguilera gelin"**in jartiyerini çıkardığı andı. **Nedense bizdeki düğünlerde bu yapılmıyor.** Gecenin bir vakti, davetliler düğün pastasını didikleyip yüzüme atınca ve **"Aguilera gelin"**in yerde cansız yatan jartiyerini iki tane büyük elleri olan ajanımsı adamlar zorla bana giydirince ve beni masada akıcı bir İngilizceyle **"oyna Türk Lokumu"** diye oynatınca ve sabaha karşı **sempatik sarhoş damat** bana: **"Lütfen ayrılmayın, Christina ve ben sizi zifafta da aramızda görmek istiyoruz."** deyince e ben artık kerkenez gibi kendimi inanılmaz irkiltip şatonun penceresinden yetmiş metre nehre atınca **akıntıyla çok hârika uzaklaştım.**

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

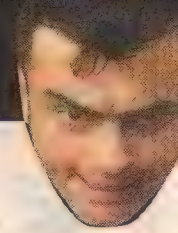

Hangi yaz gecesiydi nebilim.. Harbiye'den beriye, Taksim meydana doğru yürüyordum.. Şu sarı sıcakta, adi ve riyakar gözler görmesin istedim.. Mütefessih vücutlar, sefil riyakar gözler istemedim!.. Başım önüme eğik... Karşıdan bi travestiyle pezevengi buraya doğru yürüyordu..

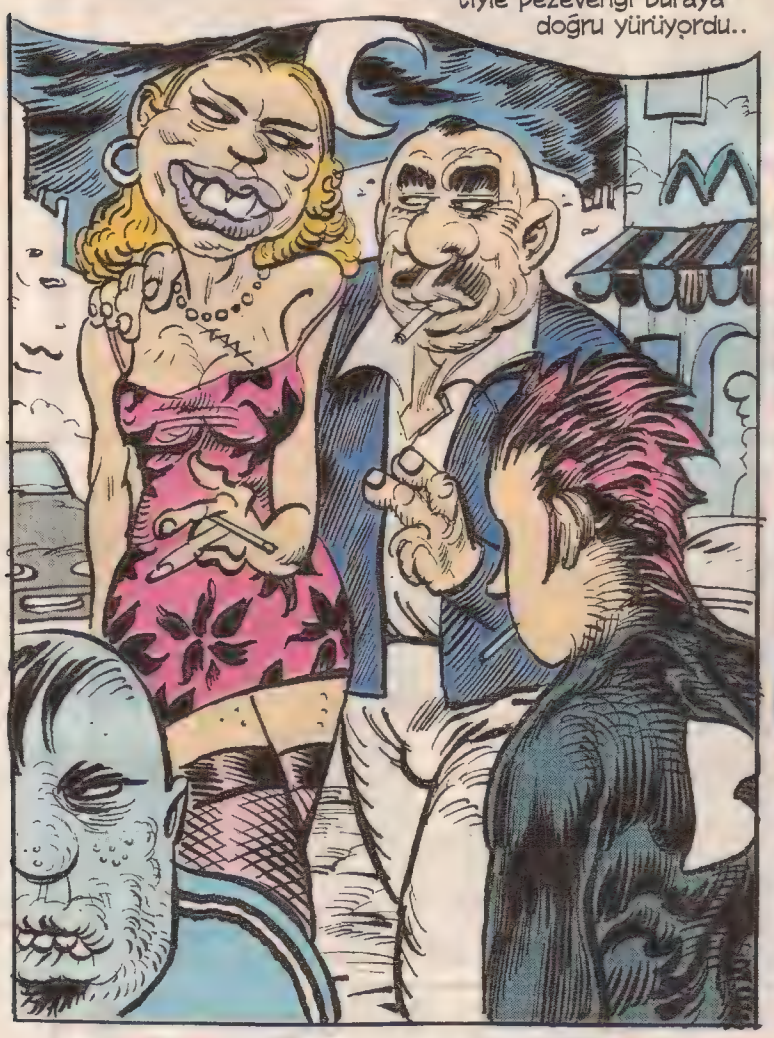

Travesti yanımdan teğet geçerken, ulvî bir hasletle eğildi.. Fevkalbeşer dudaklarını usulca aralayıp "Kurtar beni bu bataktan..." diye usulca inledi!!! Hiç ümit eder miydim ki bir gün sokakta dirsek vuran böyle bir kadın benim taht-gah-ı vicdanımı devirebilirdi?..

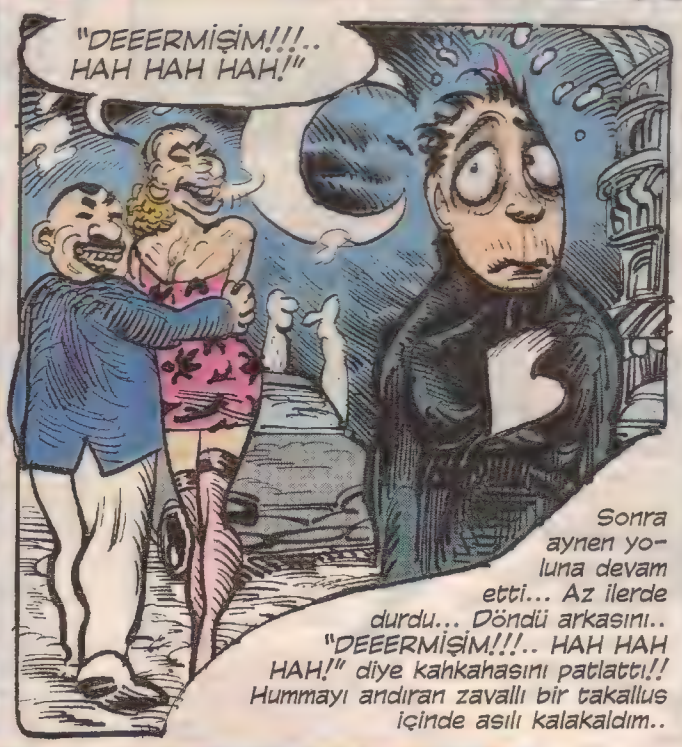

Sonra aynen yoluna devam etti... Az ilerde durdu... Döndü arkasını.. "DEEERMİŞİM!!!.. HAH HAH HAH!" diye kahkahasını patlattı!! Hummayı andıran zavallı bir takallus içinde asılı kalakaldım..

Yediğim o lafla kendimden geçmiştim... Sanki sarhoş bi babayla, fahişe bir anan dölünden gelmiş zavallı bi kız gibi utanıyor.. Ama artık ben d adeta yanda yemiş bir tra vesti misa yalpalayı ama şaşı rarak yü rüyor dum.

Taksim'den aşağı nihayet oturduğum mahalleye vardığımda, az ilerde birilerinin bi arabanın kapı aralığında birisini çok fena harcadıklarını farkettim..

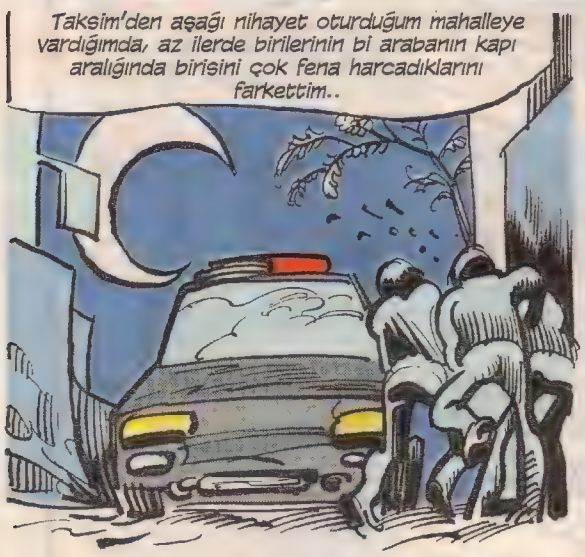

Eh yani, haftasonu gecesiydi işte... bundan daha doğal ne olabilirdi ki?.. Fakat az daha yaklaşınca farkettim ki polis arabasıydı.. İhtimal esrar satıcısı, bir Afrikalıyı dövüyorlardı... Ben Afrikalının çığlığıyla iyice bir şaşırdım!..

Bu medid tarhipten sonra anladımki herşey herşey yalan.. Vicdan, namus, ahlak... Hepsi hepsi çirkin ve müstekreh bir yalandan ibaret!..

Yürüye yürüye sabaha karşıyı etmişim... Adeta bir peri misali uzandım yatağa... Sabah ezanı başladı asude... tam Allahuekber derken balgam geldi hocanın boğazına...

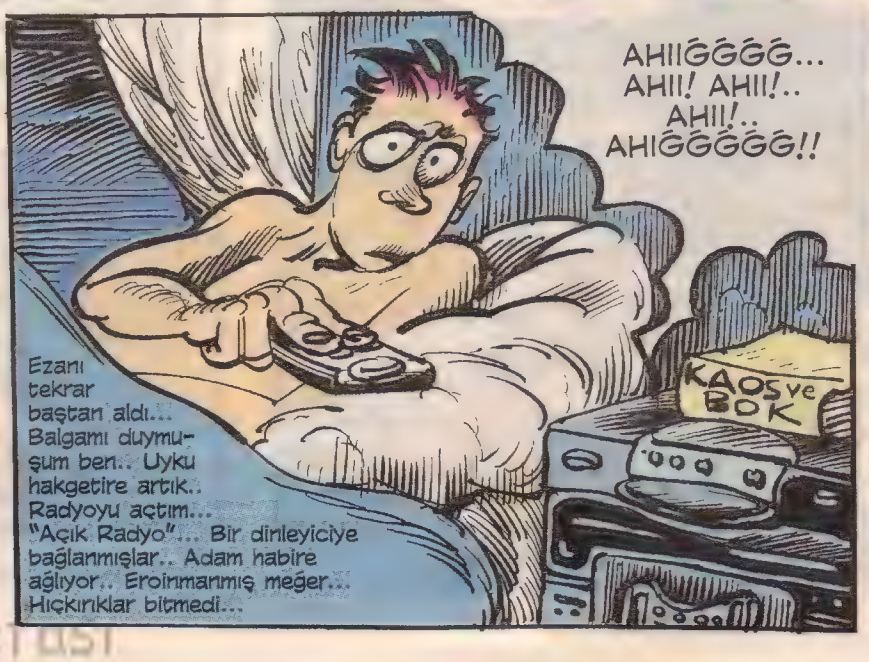

Ezanı tekrar baştan aldı... Balgamı duymuşum ben.. Uyku hakgetire artık.. Radyoyu açtım... "Açık Radyo"... Bir dinleyiciye bağlanmışlar.. Adam habire ağlıyor.. Eroinmanmış meğer... Hıçkırıklar bitmedi...

Dinleyiciyi iç hata almak zorunda kaldılar.. Ve onun şerefine Orhan Gencebay'ın çok eski bir şarkısını koydular, cızırtılı bir taş plaktan.. Ne geceymiş ama... Nihayet, şarkıyla beraber, Slüm kaygılarını yaymak için uzaklara gitti..

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

Erhan Candan

Naçar

enderoz@leman.com.tr Ender Özkaramanlar

Bir baykuşun ki kadar olmasa da görüş mesafem kuvvetlidir.. Lâkin, yine de bir iş, bir boşluk, henüz kapılmamış bir köşe bulabilmiş değilim şu İstanbul'da...

Geceleri Zeyrek'te, hemşerilerimin kaldığı bir bekâr evinde geçiriyorum.. Sabahları da Unkapanı, Kapalıçarşı, Tahtakale istikametinden Eminönü'ne değin yürüyorum.

Burada,, LANET OLSUN; her seferinde tam da burada ayaklarım beni YERALTI ÇARŞISI'na sürüklüyor!

Biliyorum, bu tür alışveriş mekânlarında oyalanmamın bir faydası olmayacak.

Lâkin, ayaklarıma söz dinletemiyorum; özellikle de tam burada, şu vitrinin önünde duruyorlar beni...

Durup şöyle bir bakmadan geçemediğim camın ardında,, yoldan geçenleri gösteren bir ekran var...

Beni huylandıran şey, ekrandaki suretimle kuramadığım göz teması!.. Ne yapsam, başımı hangi yöne çevirsem bu mümkün olmuyor.

Vitrinin bir ucunda beni dikizleyen küçük bir kamera olduğunun bilincindeyim!

AHA!! İŞTE ORADASIN!!!

Bu kameraya baktığım andan itibaren ise ekranla kurulan irtibatım tamamen kesiliyor.

HAY ALLAH!! Bİ BAK BE!.. Bİ BANA BAK BE!!!

Aylaklık takviminin yaprakları eksildikçe sahiden de insanın medenî cesareti artıyormuş. Artık şehrin nezih semtlerinde bulacağım, her neyi arıyorsam!

KAHRETSİN!.. BENİ ŞÖYLE BAŞI DİK HALDE GÖSTEREN Bİ EKRAN YOK BU SEMTTE DE.. PLASMA KADRAJLARDAN MAADA, BURDA DA HERŞEY AYNI!..

Yine aynı hiss: BOŞLUKTAYIM!.. Yerçekimsiz bir odada taklalar atan su damlacıkları gibi. Ama artık bir bardağın şeklini almak istiyorum.. ablacığım...

AAH.. ÇANTAM, EŞYALARIM.. İMDAT!

Artık, uzun bir süre vitrinlerin önünde boy göstereme yeceğim

Göz teması kurmaya çalıştığım bir aksim de olmayacak artık, özel amaçlı kameradan şu ekrana taşınan...

Birçoğunuz şu anda önümden geçip gidiyorsunuz, bunu biliyorum!..

ŞİMDİ DE BİR SONRAKİ HABERİMİZE GEÇİYORUZ...

Sonuçta şu camın öte yanında olmasam da beni, artık milyonlarca ekrandan yayımlanan ve hepinizle göz teması kurabilecek derli sihirli bir aksise duruyorum karşınızda!..

NİŞANTAŞI'NDA BİR KADININ YARALANMASINA SEBEBİYET VEREN KAPKAÇÇI YAKALANDI SAYIN SEVİRUM...

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KİNG KONG

ULUSLARARASI İLİŞKİLER ÖNCESİ İDMANLAR

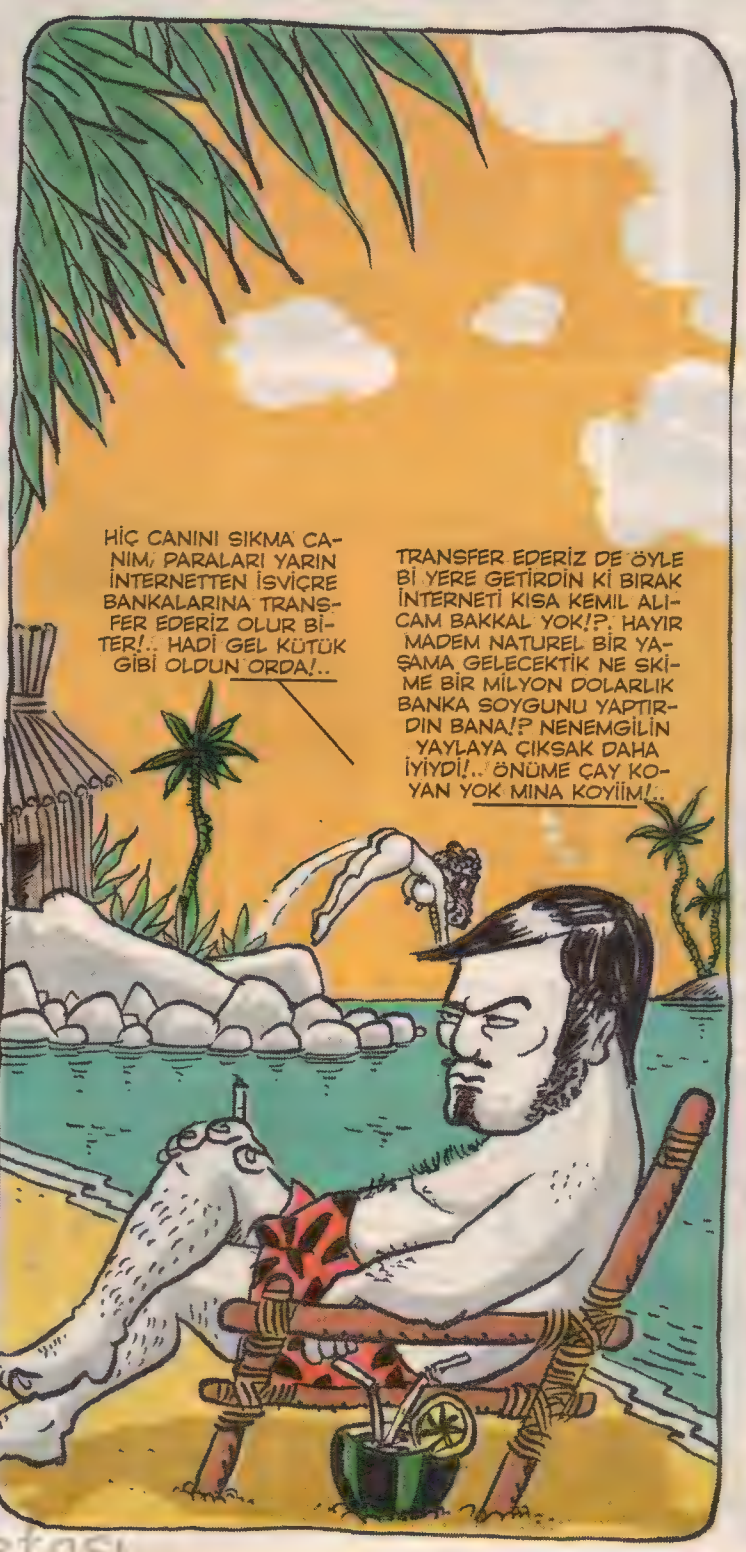

GÖREVİMİZ TEHLİKE

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DONALD DUCK'TAN İBRET AL

Dergi çalışma gecesi tam dumur köşesini hazırlarken Çağçağ internettten kısa bir film gönderdi ki, kendimden geçtim, dumur berzahlarında kalakaldım sabahın esselatında... 18 saniyelik bu kısa filme "altın dumur portakal" ödülünü direkman veriyorum... Takım elbiseli gayet ciddiyetli bir insan kalabalığı var, geri planda çelenkler, çiçekler, balonlar falan, neresiyse bir yerin açılışı yapılıyor ve asûde bir ortamda kurban kesiliyor... Hoca kurban duaları okuyor, insanlar iki elleri açık

halde amin deme duruşundalar... Derken fonda dualar okunurken kamera sağa doğru ilerliyor, ilerliyor, o da ne, **Donald Duck** açmış ellerini amin diyor... Arkasında da **Miki Maus** var... Kamera ilerlemeye devam ediyor ve hayır duaları okuyan hocayı, nihayet yerde yatmış adak kurbanını ve kesen kasabı gösteriyor, arka planda Donald Duck, önde hoca, kasap ve koç kurban... Kurbanınız olayım yapmayın, bu nedir yahu, nasıl çıkarım ben bu işin içinden?... Elbetteki bunlar alış-veriş merkezlerinin ya da fast food'ların önünde durup çocuğu olan müşterileri çekmek için ilgi çekici kostümler giymiş elemanlar fakat burda öyle ince bir kutsal frekansta kavram buluşması olmuş ki, Disneyland'a dönmüş mübarek kurban kesme vecibesi...Gerçeklikten öte dumursal bir hakikat bu... Olmayacak bir çelişki, yine nasıl olmuşsa olmuş, vuku bulmuş... Hergün bilgisayarı her açışımda on dakika seyrediyorum filmi... Fonda hocanın hayır duasının sözleri; **"İlahi Yarabbelalemin, kesilen bu kurbanı, açılan bu merasimde yapılan dualarda açılan ellerin yüzü suyu hürmetine ahseni kabul ile makbul eyleee..."** ve arkada yana iki eli yana açık duran, amin diyen nur yüzlü **Donald Duck...**

TAŞA OYULMUŞ İKAZ

Dumur dostları bugüne kadar ne uyarılar ne ikazlar gördüm, eğrisiyle doğrusuyla binbir çeşit, binbir tarz duvar yazısıyla karşılaştım fakat ilk kez mermer üzerine oyularak muntazam ve muazzam yazılmış bir ikaz görüyorum... Bağlarbaşı'nda bir çeşmedeki bu eşsiz yazıt, dumur literatüründe önemli bir belge niteliğindedir. Zira **" bu çeşmeye zarar veren Allahından bulsun"** yazıtının sağ üst köşesinde **"6-8-1994"** tarihi vardır. Yazıldığı zamanı belirten ilk ve tek uyarıdır bu... Gel gör ki, zarar verene edilen mermere oyulmuş bu bedduayı umursamaksızın zarar üstüne zarar verilmiş, gelen yazmış, giden çizmiş, grafiticilerin hünerlerin akıttıkları bir yazı çeşmesi haline gelmiş...

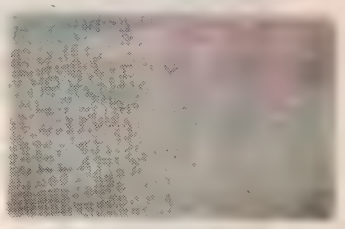

YERLİ YERİNDE DUMURLAR

*Uzun süredir yerli filmleri yad etmedik, haydin siyah-beyaz aleme nostaljiye kapılmadan ying-yang kıvamında şöyle bir dalalım... Bir Filiz Akın- Edis Hun filmindeyiz... Kadın ve adam, sanıyorum miras için sadece bir yıllığına anlaşmalı bir evlilik yapmışlar. Fakat kadın daha ilk günlerde şöyle diyor; **" Bu bir anlaşmalı evlilikte olsa resmen kocam olan adamın ihmali beni çıldırtıyor..."** Hadi buyuuur... Bir de gerçek evlilik olsa kimbilir naapıcak?...

*Macaristan mı ne, oralarda bir yerde Macar orduları kumandanı bir ara yanlış bir hareketle işler beklediği gibi olmayıp yenilince; **"Dimyat'a pirince giderken eldeki bulgurdan olmak diye buna derim işte ben..."** dedi ki, olmadık bir adama hiç bilmediği diyarların bir özdeyişi bu kadar mı alakasız söylettirilir be arkadaşım, helal olsun... O adam nerden bilsin eldeki bulguru, Dimyat'ın pilavını?... Neredeyse senaryo gereği Yeşilçam'ın tahta kılıçlarından tahta kaşık yaptırıp bulgur pilavı yedirteceksiniz elin şövalyesine... Sanat budur işte...

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemker@leman.com.tr

kemalkenanergen

Yuvarlak Masa Şovalyesi: Kare masada pısırığın teki yani. Ne saçma...

Kesif : Koku ölçü birimi...

Müstehcen : Eski filmlerde yanak yanağa yapışıp, ufuklara bakma sahnesi...

Sırrı : Güzel fahip ismi olurmuş...

Yediveren : Kaç tane aldığı da önemli. Yüzde kaç kar ettiğimizi bilelim, ona göre sevinelim, derim...

Dikkafalı : İdmi ne peki, Düleyman mı?..

Gelincik : Kızcaazı kimbilir kaç yaşında evlendirdiniz lan ayılar...

Sarı Işık : Kornaya bas! Kornaya baas!.. Neyse boşver, gazla...

Ham Petrol : Ne öneriyosun yani? Bikaç milyon yıl daha bekleyip, olmuşlardan mı toplayalım?..

Dinleme Cihazı : Elektro psikolog...

Uyku Sersemi : Uyanınca dahi oluyosun sanki... Sssalakk!..

Gülücük : Cüce kahkahası...

Otlu Peynir : Olum bu ineğin çok ciddi sindirim sorunları var galiba lan. Veterinere götürsene şunu. Baytar da olur...

Fil : Fil aktivitesi...

Büyük Kanyon : Küçüğüne de kanyonet deniyodur bunun. Denmiyosa da artık denir...

Yarı Tanrı : Rahman ama rahim diil...

Çift Kaşarlı : Parası neyse vericem, lütfen malzemeden çalmayın'ın epey bi kısaltılmış hali ama anlayana tabi...

Zekeriya Beyaz : Pembesi de çok şirin olurmuş...

Attila : Atilla'nın İngilizce sürümü...

Sıcak Şarap : Alkollü çorba...

Sonradan Görme : Hiç görmesek mutlu olucan dimi eşşoğleşşek...

Şıkşıkırdak : Donald Duck, Oskar törenlerine gelmiş...

Pratisyen Hekim : Akut doktor...

Vida : Mevlevi çivisi...

Gandalf : Ak sakallı efemine dede...

kozdak atak

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

Kozmonot Kozzi beşeri ilişkiler uzayda serisi..Bölüm beş...

espri:Dr murat

Erdener Abi pek muhterem bir insandır benimkisi ona güçcük bir ikramdır.

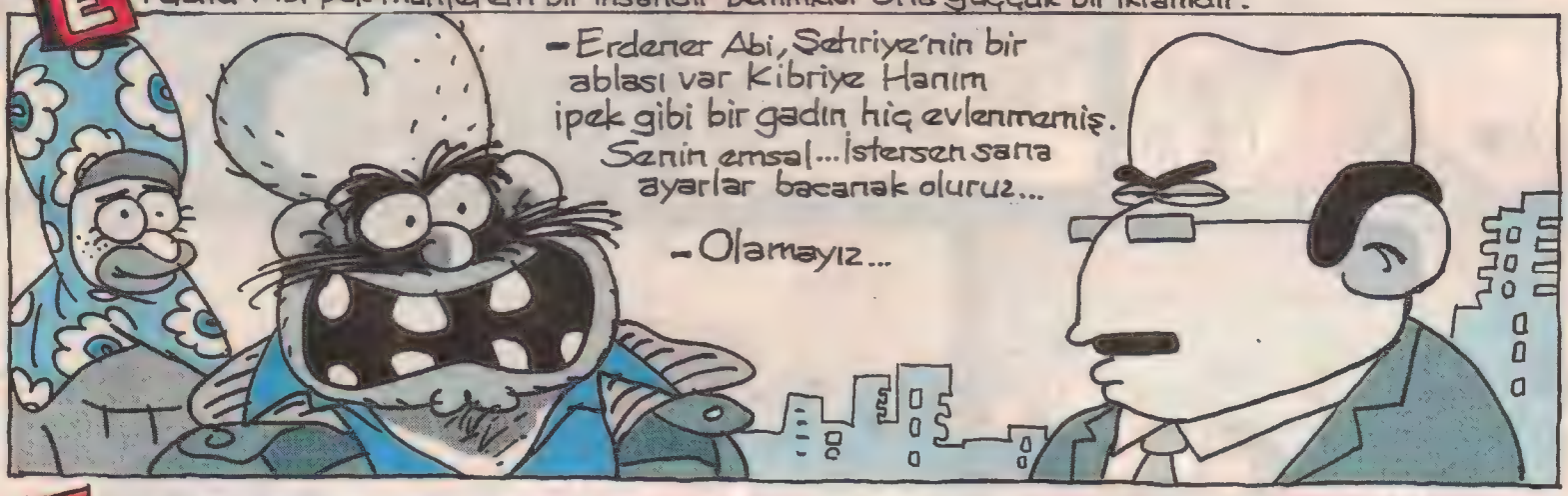

Tıbdaki gelişmeler ve organ naklindeki son ilerlemeler.

Sinemada son noktayı Kozzi koyar..Sharon ve Andy Garcia'yı 500 Dolara porno filmde oynamaya ikna eder.

espri:İpek özsüslü

LeMan
SAYI: 736
15 ARALIK 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● YAYIMCI: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● GENEL MÜDÜR: Tuncay AKGÜN ● YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ende ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyum Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LeMan Paf Takım

Yaşar Kemal Turan (Konya)

Doğan Devrim Akıncı (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

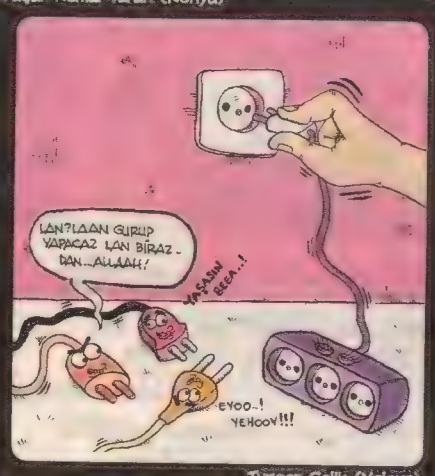

Tuncer Çelik (Yalova)

Egemen Merdan (İST)

Ertan Pirk (İST)

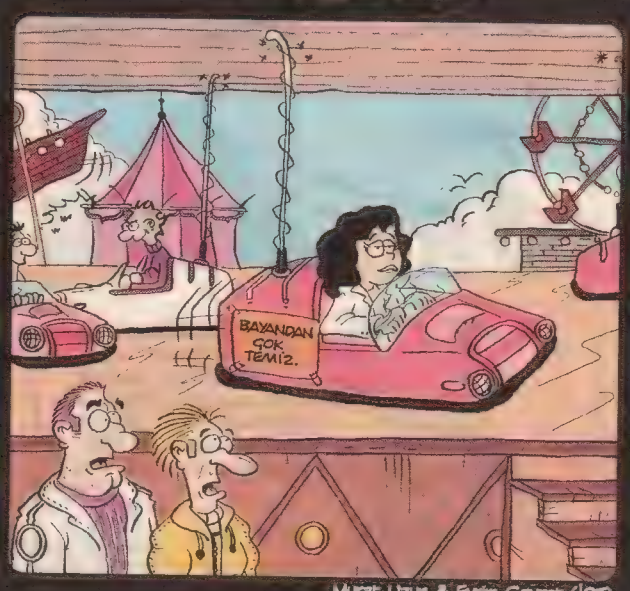

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Egemen Merdan & Barbaros Altuğ (İST)

Ertan Günay (İST)

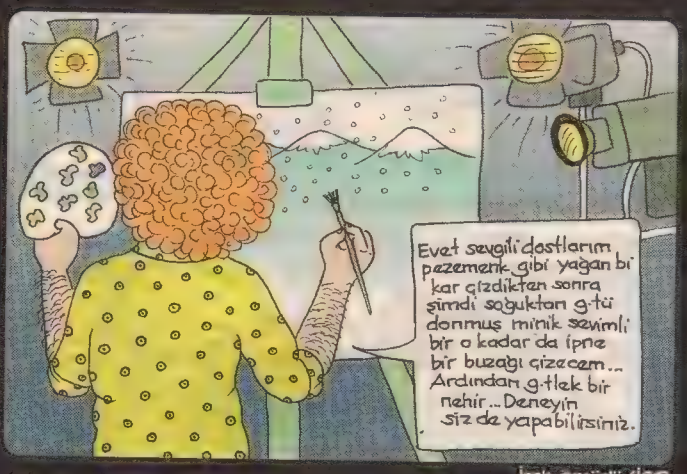

İpek Özeüslü (İST)

Doğuş Azergün (İST)

Sevilay Ayata (İST)

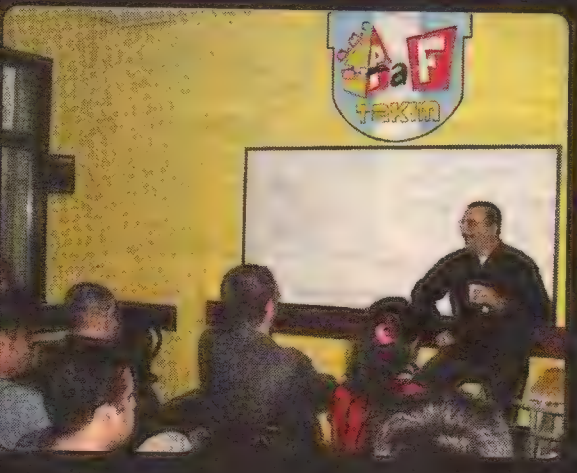

Paf Takım antrenmanının bu haftaki konuğu **Kaan Ertem** oldu. Kısaca geçmişten günümüze karikatür tarihinden kesitler anlatan ustamız, karikatüristlik yolundaki tecrübelerini Paf Takımın genç mizahçılarıyla paylaştı. Öğreten Adam ve Oğlu, Erkut Abi, Zıçan Adam, Ezik Şarkıcı Altuğ ve Erdener Abi gibi bir çok tıplemeye imza atan Kaan Ertem, Bir tiplemenin yaratım aşamasını ve karikatüristin kendi yarattığı karakterle kurduğu bağı anlattı... "Eyvallah" diyoruz ustaya...

Ayrıca iki haftadır çalışmalarımızı izleyen **32.gün** ekibinden **Banu Acun** ve arkadaşlarına da gösterdikleri ilgiden dolayı teşekkür ediyor, 32.gün programının 20. yılını kutluyoruz...

32 gün

Paf Takım Antrenörü
Gürcan Yurt

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya Paf takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir. Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI : .....

SOYADI : .....

DOĞUM TARİHİ : .....

ÖĞRENİM DURUMU : .....
(Öğrenciyse okulu ve sınıfı)

ADRESİ : .....

TEL NO (EV) : .....

TEL NO (CEP) : .....

E-MAİL ADRESİ: .....

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI : .....
Banka

Şube : .....

Şube Kodu : .....

Hesap Numarası : .....

(737) 22 Aralık 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/52 Hediyesi 1 YTL (KDV Dahil)

LEMAN

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.
ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

KING KONG IN TURKEY

HER YERDE LİNÇ VAR

● Görevli olarak **Adana**'ya giden TRT kameramanı **Serdar Arslanoğlu** kapkaççılardan kaçarken sığındığı sitede hırsız sanılarak linç edilip öldürüldü...

● **Şanlıurfa**'da işsiz **Şefik Al** aynı yerde ikinci kez intihar girişiminde bulununca çevre sakinleri! tarafından linç edilmek istendi...

● **Samsun**'da Temel Haklar Federasyonu üyesi dört kişi **"AKP'den Hesap Soralım"** başlıklı özel sayı dergilerini dağıtırken linç edilmek istendi...

● Handan bozma adliye binasında tıklım tıkış, tekme tokat yargılanan **Orhan Pamuk** ve **Avrupalı parlamenterler** linç edilmek istendi...

● **Trabzon**'da TAYAD'lılar, **Bozhöyük**'te DEHAP'lılar taşlı sopalı lincin ne ilk ne de son kurbanları...

● Uzmanlar sahte bir kamuoyu ve duyarlılık yaratılmak istendiğine dikkat çekerek paramiliter güçlerin provakasyonuna dikkat çekiyor..

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR GÜLÜ

TUHAF ŞEYLER

Televizyonda Tuhaf Şeyler adında talk-show gibi bişey var... Bunlar heralde ismimizin altında ezilmeyelim diye bu hafta Boys Anılar'ı çağırmışlar programa...

Boyslar önce **repçi Fuat**'la göçebelik, Alamancılık gibi kavramları tartıştılar kıyısından köşesinden... Sonra **repçi Fuat** şarkısına başladı, **"Yarah, yarah... Boys Anılar... Soytarılar!"** Hahhaa, tamam belki cevap olarak aşıkların atışması gibi **"Fuat... Ulan kavat... At işkembeden at... Tarraaa"** gibi minimal kafiyeli, akrostişli bi karşılık beklemiyodum... Ama gene de **Boys Anılar**'dan **Minto** ve **Tugay**'ın (ya da **Fred** ve **Barni**, isim konusunda tam emin değilim) uçarak sümsüğü (ya da toynak, anatomileri konusunda da emin değilim pek) **Fuat**'ın ense köküne yerleştirmeleri garip geldi...

Hele kavganın onuncu saniyesinde yayının kesilip ekrana dev bi devekuşunun çıkmasıyla afallayıp, bunun **"aşırı badi ve deri kıyafetler"** sonucu ters evrimleşme olduğunu sanarak korkuyla ellerindeki dambılları fırlatan kitleyi ve toplumda açılan bu derin yaraların nası kapanacağını düşünemiyorum bile...

Yaniii bizim boybendler öyle **Amerika**'daki gibi feminen-metroseksüel falan olmaz, boşuna pazu biriktirmezmiş... Bu mantıkla taraftarlar maç sonu stüdyo basmalı (Gene de **"Selamın aleyküm Metin abiiii"**li kısım hoştu)... Her protesto menemen muamelesi görmeli (Bedri Baykam'ın **"maç lig tv'de izlenir"** adamları gibi anca elde pankartla protestosu da ilginçmiş! Ayrıca **Baykam Baykal**'dan sadece bi harf farklı, söylerken pek belli olmuyo sanki de yazarken keşfediliyo)... Ve her alkol alıp direksiyona geçen dişi şarkıcı da kendini Leydi Di kaderli ilan etmeliymiş... Ki şey olalım! Hımmm bak gene finalde mesaj kısmına gelip tıkandık... O zaman şöyle yapalım en iyisi... Dağılalım...

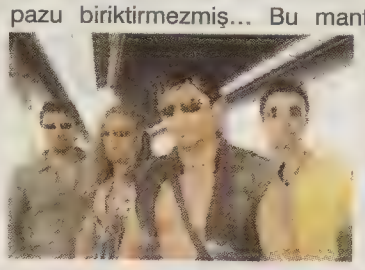

Ya da durun, baştan alalım burayı... **Dağılalım!** Zaten insan neden dağılır ki, yeniden toparlanmayacaksa! (Peehh, **Tuna Kiremitçi**'liğe vermişim ki kendimi iyce... Bak düşün bide, son dakka manevrası bu, plansız yani)

OLGUN BUDAK olgun@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

L e M an

Amerika Ortadoğu'da komşuyu komşuya düşman etmek için elinden geleni yapıyor.. Kışkırtmalar bu toprakların insanlarına sökmeyecek..

ERDENER ABİ

İsrail başbakanı Ariel Şaron, geçen hafta inme geçirerek hastaneye kaldırıldı.. Şaron'un bir süre bilinçini kaybettiği belirtiliyor..

2003 yılındaki çuval vakasında Amerikalıların gözaltına aldığı 11 Türk askerine tercümanlık yaptıktan sonra Amerika'ya iltica eden Tuncay Çelik ve Savaş Dalkılıç, 3 yıldır ailelerini görmüyormuş..İki Türk, Amerika'da işsiz, kimliksiz dolaşıyor..

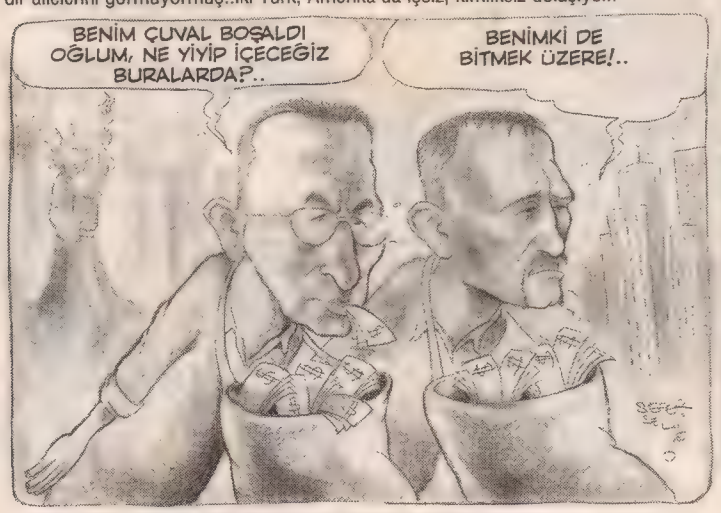

ABD, yeni bir imaj oluşturabilmek için Ortadoğu'da ABD lehine yazılar yazacak gazetecilere dağıtılmak üzere 400 milyon yeşil dolar bütçe ayırmış..

2005 SON

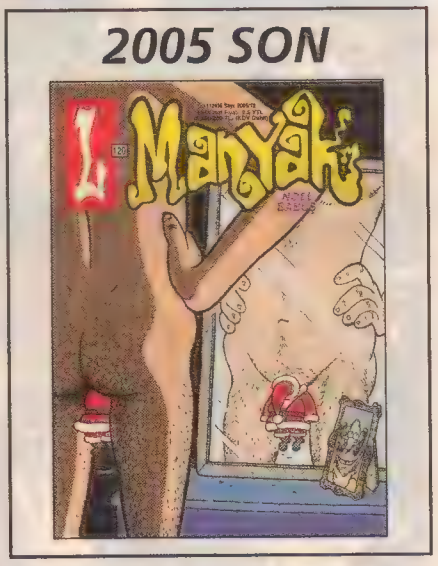

Bir yıl önce babasıyla birlikte "terörist" diye öldürülen 12 yaşındaki Uğur'un 13 kurşunla sırtından vurulduğu ve kurşunların 9'unun aynı noktadan vücuda girdiği adli tıp kurumunca ortaya çıkarıldı..Çatışma sırasında öldürüldü denilen baba oğlun bu raporla çatışmaya girmesinin imkansız olduğu da vurgulandı..

ABD'de tutuklanan 21 İsrailli'nin, ABD'nin İran'a saldırmasını sağlamak için bazı kentlerini küçük çaplı nükleer silahlarla vurma hazırlığı içinde oldukları tespit edilmiş... İran'da Suriye'de kuş uçsa hep birlikte ayağa kalkan batı, bu faaliyetler karşısında neden dut yemiş bülbül gibi oturuyor.. Muamma..

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

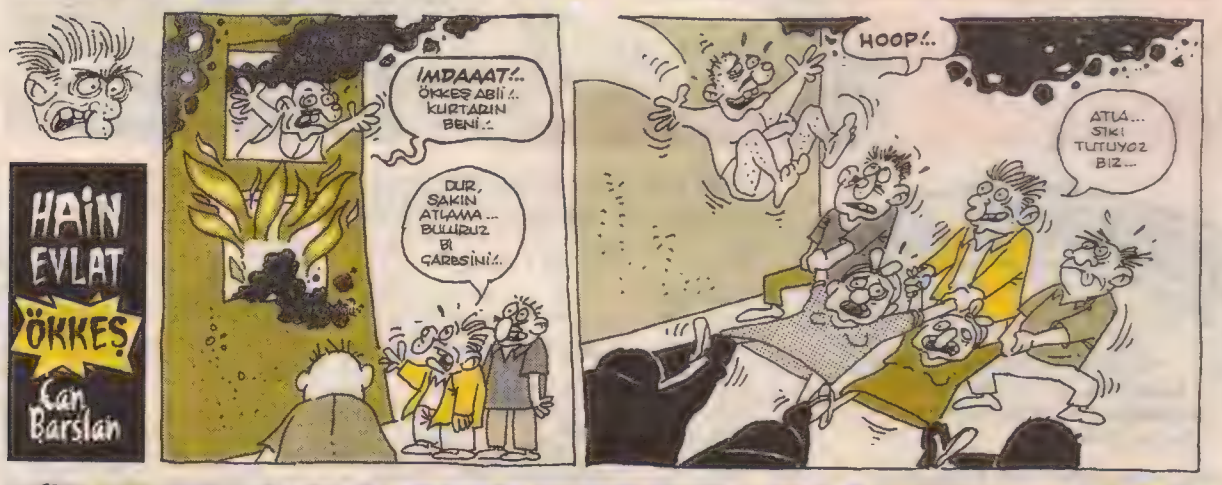

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

★ ★ ★

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

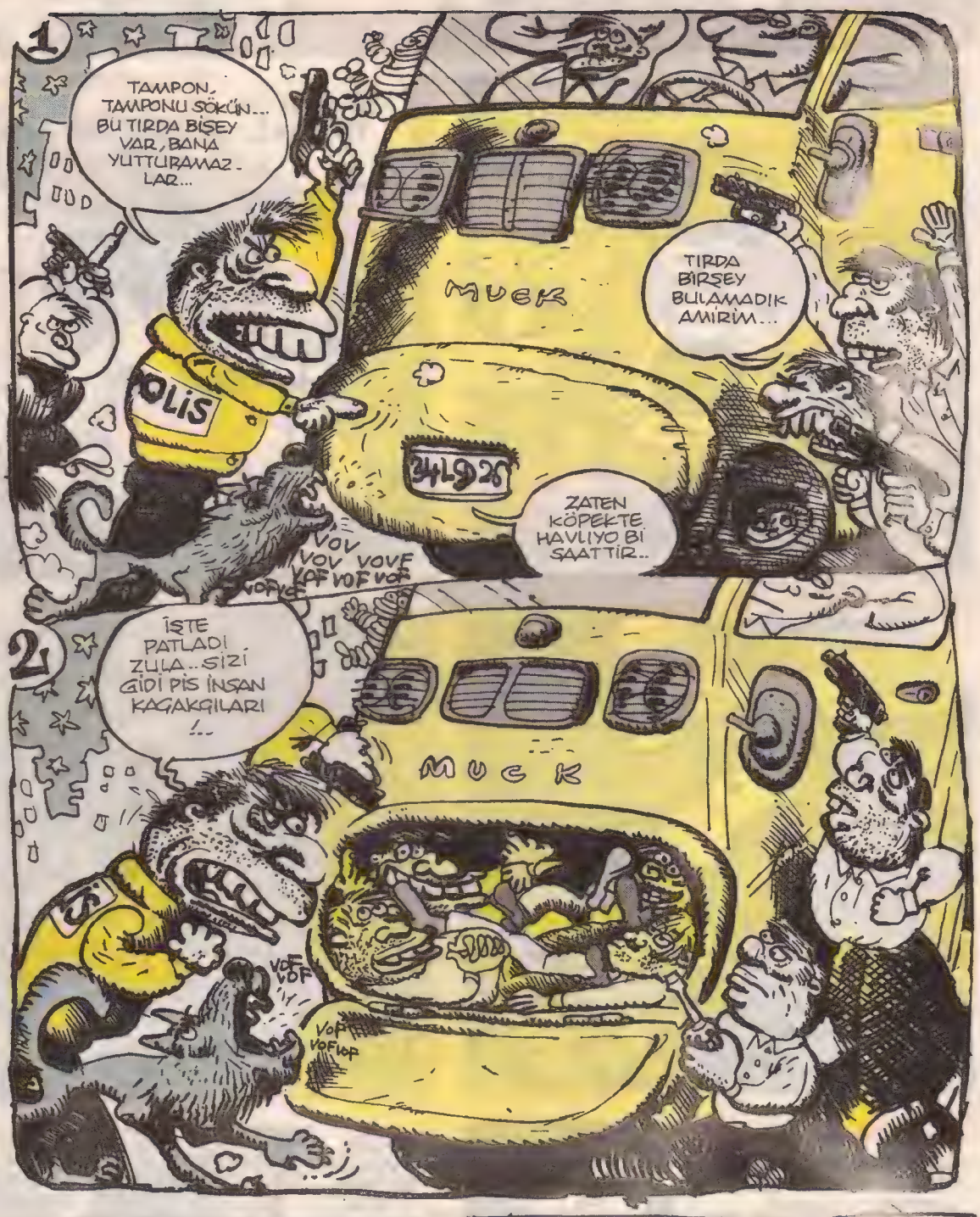

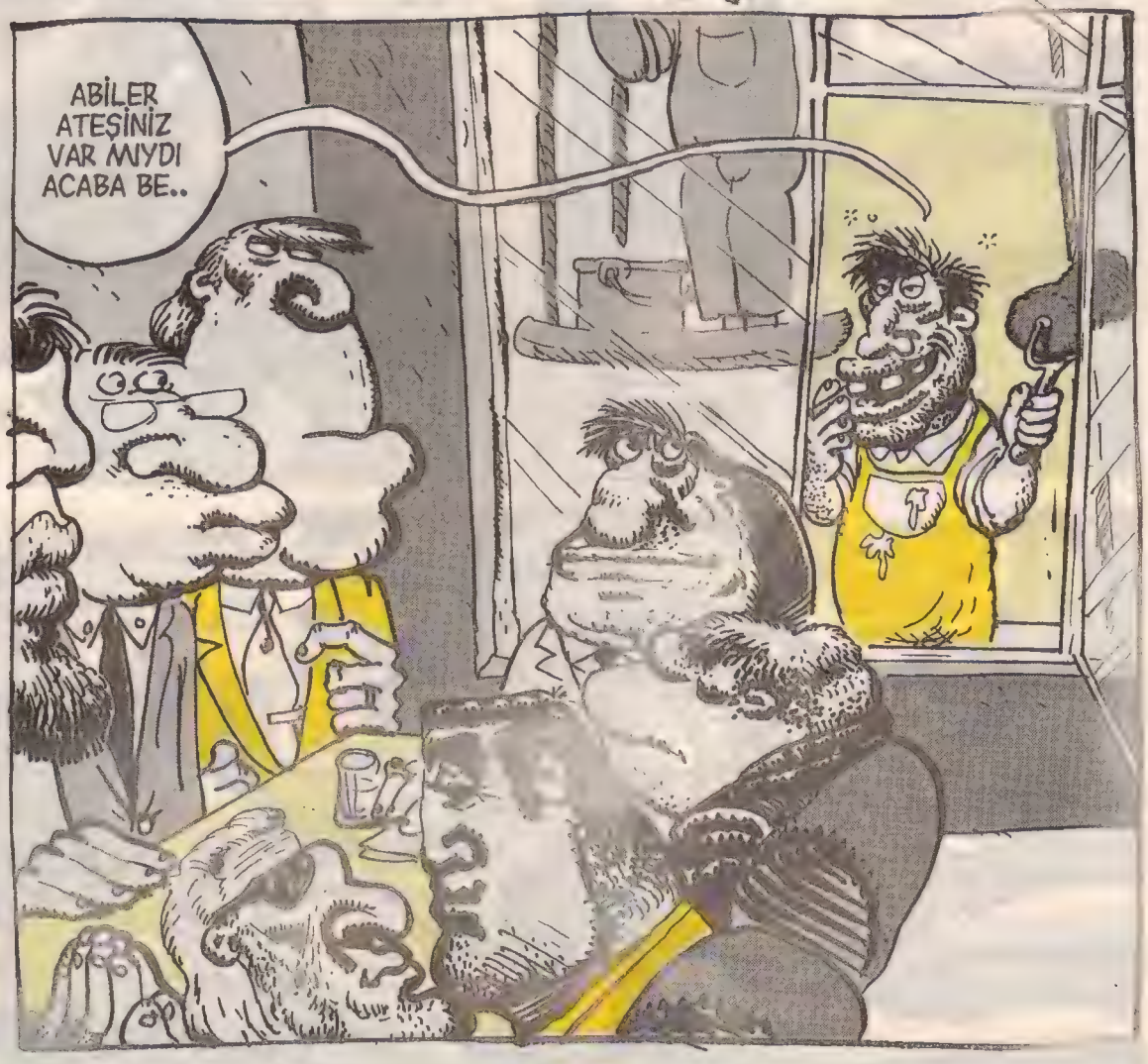

Akşamsefası

DARALLAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

daral@leman.com.tr

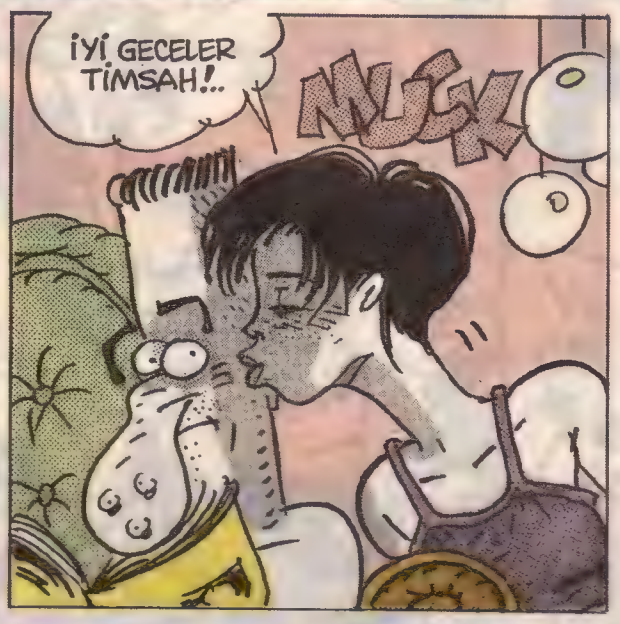

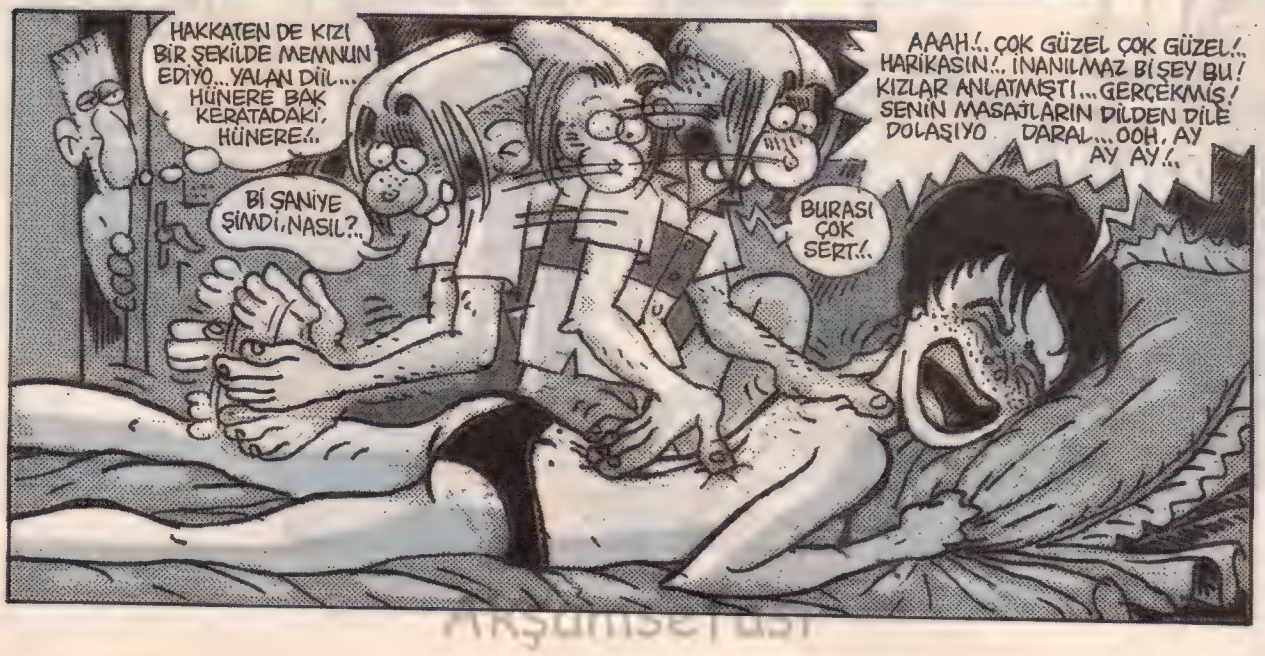

SIKILHAN

Atilla Atalay

- Selamın aleyküm genç kardeşim. Sürgün günlerimiz bitiyor Allah'a çok şükür, kavuşuyoruz. Damlaydım yağmur oldum, aktım sel oldum. Bir baktım hala kuruyum Sıkılhan kardeşim. Artık dövmek yok ihtar var, kesmek yok affetmek var. Artık başka bir Hırgürkan var...

- Tanıştığımıza memnun oldum. Eski Hırgürkan hiç aramazdı, sen de onu aratma kardeş...

- Korkma aramadın diye bozulmadım. Eşzamanlı büyük çapta bir sahte döviz operasyonun görgü tanığı olduk istemeden, büyük baron abilerimiz bir haftalığına Yalova'da bi çiftlikte sakladılar beni sağolsunlar. İnek sağdım, at güttüm, keçi süstüm, kuyu suyu içtim Sıkılhan. Erdim erdem edindim. Artık işleri tepeden yeni olgun Hırgürkan tek parmak şıklatmayla halledicek sağolsun...

- Biz de tarihten sınav olduk, fizikçi sözlü yaptı. Bedenden de voleybol takımına seçildim ehehe....

- Sürgün günlerimde okuldaki küçük vurdu kırdı işleri sana devretmeyi düşündüm Sıkılhan. Kendime bi ofis açmayı, kaçak araba işi yapmayı, sahte para basmayı düşündüm Sıkılhan. Artık geri dönemem. Ottum çiçek oldum, kök salıp ağaç oldum... Artık delmek yok tebessüm etmek var, artık şiddet yok boşvermek var.

- Sahte lise diploması basmak da var mı peki? Hün?

- Var godoş, var! Alaya çekme şurda başka bir Hırgürkan'ı yaşıyorum eskime dönüp dayamıyım emaneti kaba etine! Sus da dinle şimdi, oğlaktım keçi oldum... Aloo? Kapattın mı lan? Alooo! Bi kerelik dönücem eski halime, onu da senin için... Hırgürkandım Sıkılhan'ın yedi düvel belası oldum lan, uydu mu godoş! Bozdurdun lan yeni halimi... Aloo? Diriydin morgluk oldun, yavvuuşşşak seniii...

- Alo? Tık yok de mi yeğenim? Bak bakalım, yatağının altına demir kilit kitlenmiş de bırakılmış mı? Yoksa, yazlık giysilerinin birine neft yağı sürülmüş kaz tüyü de bağlamış olabilirler... Bi de ayakkaplarının tabanına el gezdir, zerdaçallı domuz yağı sürülmüş mü?

- Ömür dayı? Yoktur öyle bişeyler ama nedir yani bütün hepsi şimdi?

- Belini bağlamışlar yeğenim. Yengengil Summuhan teyzenlerle bir olup bana sana babangile büyü yaptırmış. Kendimden biliyorum, geçen Salı benim ikinci bayana gittim. Söylemesi ayıp tam ateş bastı derken tısss, kahve içip oturduk. Sırtıma vura vura: "Olur böyle stresindendir" diye diye uğurladı kadın beni...

- Doğru söylemiştir stresindense stresindendi dayı. Hadi güle güle o zaman...

- Dur kapama, sen bilmiyosun bu yengengili bi teşkilatı kurdular mı yedi sülalemizi bağlarlar mazallah. Annengil ikinci çocuğu yapmasın diye dedikoduya girdiydiler, duydum. Temizlikçi kadını ayartıp ekleştirmişlerdir her yere büyüyü... Yanlış anlama ben de burada "küçük tosun, büyük şehirde tuttuğunu ediyo" diye laf etmiştim. Kurunun yanında yaşı da yaktılar zaar!

- Yanmadı Ömür dayı, ama sit alanı kendim koruyorum. Çok sağol, yine güle güle...

- Aloo, ben büyüye karşı büyü okutuyorum korkma yeğenim. Sen kendini üç beş gün besiye çek on güne kalmaz gönderirim sürersin orana burana gönderdiklerimi... Aloo? Duydun mu len? Aloo, orana burana derken şeye sürme bak toptan yakmıyalım kuruyu!

- Alo Murat ben. Lastikli Türkçe uzmanı, kelimeler prensi, çift anlamlar dükü... Şunun için aradım Sıkılhan, yılbaşı geliyo sana çam lazım mı?

- Diil. O çamı nereye diktiğini kestirebililiyorum, gidiim toplıyım kozalakları, hemen bitsin bu geyik....

- Vaay tıktın aazıma lafı ha... Konuşturmadın çocuu... Uyduramadım...

- Evet...

- Uyduramadım...

- Hıı ööle oldu...

- Uyduramadım yancığına, bin devenin kancığına, Sıkılhan gelirsem oraya şeyederim ebeninin şeyciğine...Uhaha, bu nası peki...

- Şeycik!

sklhan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

BU HAFTA: Hayvan dostlarımız

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ
Siyamlı Kedi Prof. Yattara Valli

Hocam, apartmanda kapak var. İnsan geliyor apartmanın kapağına bakıyor, kapak "tırrt!" ediyor, insan, evine çok güzel mis gibi giriyor. Ben geliyorum hocam, apartmanın kapağa bakıyorum "tırrt!" etmiyor. İki saat önünde oturum yapıyorum, dikkatleri kapağa bakıyorum, "tırt" etmiyor hocam. İnsana tırt mı eden özel atomatik kapak hocam.

Rumuz: Kapağa Bakış

Cevap: Az yokarı bak yavrum. Parmak basıyor kapağın orasına. Orasına parmak basılan kapı tırt eder açılır. Ya da mini deliğe cisim sokup kıvırtıyor, "tılık tılık tılık" olunca oluyor.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Hayat öyle bişeydir ki... Doğarsın meselâ... Doğdun diyelim. Hadi büyüme de görelim. İster istemez büyürsün. Küçülmeye çalışsan küçülemezsin. Karınca küçüktür de fil meselâ dev gibidir. Ayı da büyüktür..

Markız Agugila Gugulik

Şu ülkeyi de fethedeyim de o zaman çok şahane kupa bi at arabası alcıam sana Margaret.. Altı atlı. Dört ileri iki geri..

Kral Yüzbininci Yuhha

AMERİKAN HALKININ KALBİNİ FETHE

Bakınız geçenlerde ben çok inanılmaz ne yaşadım. Arkadaşlarla sabaha karşı gittiğim işkembecide bir ara tabağımdaki **pilav üstü yarım başa** iyice odaklandığımda **tabaktaki koyun beyninin bir kısmıyla düşünebildiğimi** hayretle ben farkedince ben o sırada çok enterasan trans halinde olduğum için arkadaşlar küçük bir panik yaşadılar. Ve dolayısıyle beni rahatsız etmek istemediler. **Hesabı onlar ödediler.** Bu da beni inanılmaz mutlu etti. Belki inanmayacaksınız, eve döndüğümde **beynimin alt kısmında** hâlâ **bir kaç pirinç tanesi** duruyordu gibiydi ve eşime de inanılmaz öyle geldi. Bunu niçin anlatıyorum?

TÜRK SİYASETÇİDEN MÜTHİŞ BİR PİYANO RESİTALİ

Bu olaydan bir iki saat sonra evde otururken gazeteyi açtığımda, gazetenin arasında **Dışişleri Bakanı** sayın **Abdullah Gül**'e rastladım. Biraz sohbet ettik. **Elbette kendisi fotoğraftı.** Onun için **sesimi dargın-mahmur karışımı** yapıp sayfanın arkasından onun yerine de ben konuştum. Fotoğraf, dışişleri konutunda çekilmişti ve sayın **Gül**'ün hemen arkasında inanılmaz **batılı bir piyano** vardı. **Göz kapaklarımı tersine çevirip** fotoğrafı dikkatle inceledim. Bilmiyorum siz de farkettiniz mi? Ama ben piyanonun tuşlarında sayın **Gül'ün parmak izleri** olduğunu farkettim. Demekki o piyanoyu az önce inanılmaz çalmıştı. Hemen fotoğrafı bir milyon kez büyüttürüp **göz kapaklarıma dikine birer kibrit çöpü sokuşturdum** ve gözümü kırpmadan **tam altı saat** bakarak hangi tuşlara hangi sırayla vurduğunu anlamaya çalıştım. Bilmiyorum **sağ yanımın müzisyen yanım olduğundan** söz etmiş miydim? Sayın **Gül**'ün vurduğu tuşları tesbit edince hemen **salonun duvarını inanılmaz yıktırıp** açılan devasa delikten salona bir piyano koydurdum ve müzisyen yanımın eliyle o fotoğraftaki sıraya sadık kalarak elimi **manyak bir Rubinştayn inanılmazı gibi** yapıp burun damarlarım fırlaya fırlaya tuşlara vurmaya başladım. Piyanodan tavana doğru yükselen melodi **Figaro'nun Düğünü**'ydü. Demekki sayın **Gül** az önce o piyanoyla inanılmaz çağdaş **Figaro'nun Düğünü'nü** çalmıştı. O anda aklıma hemen şu soru geldi: **Sayın Gül'ün yorumunda acaba Figaro'nun düğününde bir kadeh şarap içebiliyor muydu?** Ben hemen garsonu çağırınca oradan genç **Rosine**'nin aşığı **Kont Almaviva** gelerek bana Fransızca olarak: **"Sen kimsin**

Aksaray P

ulan teres? Ne işin var bu ona **"Ben sizdenim."** demey **lüğünde kara üzümler** atm tım, işkembecide yarım başl kat evde tekrar fenalaşınca ü

ASIL MAĞDUR O

Bakınız bu arada **AB** için **Ortadoğu**'da bazı gazete marlama yazılar yazdırdığı şe **re mal bulmuş ağribi gibi** a sözkonusu olunca dillerini y duydunuz mu? O Amerikan d dınları yüzünden **ABD** yönet uyardı. **Mutware, Ruanda Ak** hortumuyla havaya toz püs **ABD** vatandaşları bundan rah reye girdi ve **ABD** yönetimi bi **re** ve onun gibilere insan dem

ABD-TÜRKİYE İLİŞ

Şimdi size birini tarif edec nim. Önce gözünüzün önüne **kafa getirin.** O kafanın üstü ı sız o kıl bloku, sanki şahlanıv vererek iki parmak genişliktek yı hasretle fışkıran **ayakkabı** ve siyah kaşlarla kucaklaşma Buna inanılmaz tehditkâr bak tersine, içinde yüzde binbeşy

CEZMİ ERSÖZ

Oraya Benimle Gelir misin?

Bugün gökyüzüne bakıp durdum... Orada yalnızlığımın solgun yüzünü aradım durdum hep... Birini neden sevdiğini bilmeyenlere kızardım... Şimdi ben onların durumuna düştüm... Bilmiyorum seni neden sevdiğimi... Aklım buz gibi sana karşı... Defalarca ölçüp biçiyorum. Seni olmadık insanlarla kıyaslıyorum. Zaaflarını düşünüp duruyorum...

Çelişkilerini... Sıradanlıklarını... Özentiliklerini... Arkadaş çevreni... Aşkla, sevgiyle, hayatla ilgili söylediğin ve bana hiç uymayan sözlerini geçiriyorum içimden... Seni unutabilmek ve bu çektiğim acıdan kurtulabilmek için benim kutsal, vazgeçilmez saydığım değerlerin üstünden hoyratça geçmeni istiyorum.

Seni sürüden biri olarak görmek istiyorum... Beni incitecek sözlerini karnımda saklıyorum... Günü gelince yüzüne vurabilmek için o kirli anılarımı içimde saklıyorum. Suçluluk duygusu uyandırmak istiyorum sende...

O sözlerini, o kirli anılarını sana hatırlattığımda bana şimdiye dek kimsenin saldırmadığı gibi saldırmanı, beni kimsenin kırmadığı gibi kırmanı istiyorum... Öyle bir yanını açığa çıkarmak istiyorum ki, o aklım tutulduğu bu büyüden kurtulsun, yüzüme o soğuk, işte bu da oldu, diyen yenilirken kazanmış o buruk ifade gelsin istiyorum.

Yeniden bu kıstırıldığım acıdan, bu dilsizliğimden, bildiğim, her günkü hayatıma geri dönmek istiyorum... Ama olmuyor, ne yapsam olmuyor... Gerçi kibarlığımı elden bırakmıyorum...Arada bir dalıp gitsem de, sonra yine toparlıyorum kendimi. Ellerimin titreyişini saklıyorum görünmesin, diye... Aklımın başında olduğunu kanıtlamaya çalışıyorum. Evet, buradayım, gitmedim hiçbir yere, sizlerleyim, demek istiyorum onlara...

Oysa hiç de onlarla değilim... Kibarlığım bir refleksten ibaret... Arada bir dalıp gittiğim yerdeyim asıl... Asıl hayatım ellerimin titrediği yerde. Sözcüklerin anlamını çoktan unuttum. Sahi, onca yıl ne konuşmuşum insanlarla ben? Neyi kazanmak, neyi anlatmak, neyi çözmek için konuşmuşum.?.. Beni ne tutmuş onca yıl ayakta?..

Bugün çok uğraştım... Seni sevmem, sana bağlanmam için hiçbir neden bulunmadığına kendimi durmadan inandırmaya çalıştım. Bugün durmadan gökyüzüne baktım. Durmadan evlere, yollara, arabalara, insanlara, gözlere baktım... Nereye, kime baksam her yer bomboştu... Nereye baksam her yer seninle doluydu... Tren istasyonlarına, vapur limanlarına, duraklara, cami avlularına, pazarlara gittim... Hayatın ve insanların yıllardır benden bu kadar uzak, bu kadar bilinmez ve bu kadar sensiz olduğuna şaşarak baktım...

Bazı anlarda aklım seni anlamakta, seni neden sevdiğimi çözmekte bir zavallı kadar çaresiz kalıyordu. O anlarda nefessiz kalacağımı, bedenimin ansızın infilak edeceğini sanıyordum... Çünkü seni aklım, o sürgündeki, o seni sevdikçe umutsuz bir sürgünde olduğunu daha iyi anladığım aklım değil, bedenim seviyordu aslında... Çünkü aklım bana ait değildi yıllardır. Aklım başkalarının eseriydi. Başkalarının korkusuydu... Aklım büyüklerin... hayatın derinlerde yatan anlamlarıyla yüzleşmekten korkup kaçanların sefil bir parodisiydi... Aklım beni bu hayattan koparmakla görevli bir bekçi köpeğiydi.

Kendimden ne zaman kurtulmak istesem önüme birden duvarlar diken, beni bilmediğim yolculuklara çıkmaktan alıkoyan, alışkanlıklarıma, kaçışlarıma, yalanlarıma gerisin geri döndürendi o... Aklımın seninle ilgili söylediği her şey suya yazılan sözler gibi hızla kayboluyordu... Aklım seni her küçümsediğinde bedenimdeki yangın biraz daha büyüyordu... Tren raylarının üzerinde yürüdüm bütün gün. Çocukların uzak diyarlardan gelen yorgun trenlerin üzerine yazdıkları her şeyde senin ismin vardı...

Apartman çatılarının üzerinde yanıp sönen neonların üzerinde senin bana söylemek isteyip de söylemediğin sözler gizliydi sanki... Gidecek bir yerim yoktu bugün... İnsanlar işlerinden çıkmışlardı... Aklım amaçsızca dolaştığımı söylese de sanki ilk kez kutsal bir amaç için yürüyordum sokaklarda... Başım kesikti sanki bedenimden. Aklımla değil, bedenimle seyrediyordum sanki dünyayı, insanları... Böyle seyredince sanki her şeyin arka yüzü çıkıyordu ortaya... Varlıkların, anlamların arka yüzü çıkıyordu... Sanki ilk kez insanlar kendilerinden kaçmıyordu... Kimi görsem, kime dokunsam, evlerine, korkularına, kaçışlarına değil de kaderleri ne ise ona, uçurumları neyse, can sıkıntıları, yıllardır biriktirdikleri boşlukları neyse onun üzerine cesurca gidiyordardı sanki...

Gökyüzü boşalmıştı bugün... Bütün tanrılar yeryüzüne inmişti... Gözlerim aklıma ait değildi artık... Gözlerim başımdan kopmuş bedenime aitti... Sonsuz bir hasretti kime ve neye baksam, kime baksam ümmetsiz bir tanrıydı, kime dokunsam hayata isyan etmiş, mutsuz ve boşluğunu arayan bir tanrıydı.

Kiminle konuşsam kendini hiç saklamadan olduğu gibi anlatıyordu... Kiminle gözgöze gelsem, bu hayat uçsuz bucaksız bir can sıkıntısıydı ve cesurca katlanıyordu bu can sıkıntısına... Kiminle yola çıksam evine, kaçışlarına, korkularına değil kendine gizlediği, yıllardır yok saydığı kalbine doğru gidiyordu... Aklımı susturduğum zaman anlıyordum ki her şey her anlam, her duygu, her istek aynı yere akıyor, aynı yerde birleşiyordu... Aklımı susturduğum zaman bu parçalanmış hayat, bu paramparça olmuş insanlık tek bir kalpte birleşiyordu... Sen kıskançlık nedir bilmiyorsun sevgilim... O kutsal amaçsızlığınla dolaşırken gördüm ki aslında herkes seni arıyor sana kavuşmayı özlüyordu...

Sen kıskançlık nedir bilmiyorsun sevgilim... Seni, söylediklerini, kalbini anlamadığım için düştüğüm yolda kimi görsem, kiminle konuşsam seni benden daha iyi anlıyor, seni benden daha derin, daha soylu özlüyordu..

Hem ben senin anlamını bulmakta kiminle yarışabilirdim ki; bu sevgide öylesine birleşmişti ki dünya, sadece insanlar değil, sadece gökyüzünden inmiş tanrılar değil; trenler, evler, sokaklar, çatılardaki neon ışıkları, köpekler bile senin varlığını benden daha iyi biliyor, senin bana söylemek isteyip de söylemediğin şeyleri benden daha iyi anlıyor ve benimsiyorlardı... Aslında içten içe biliyordum... Hayat bu gördüğüm gibi değildi... Kimsenin seni bildiği yoktu... İnsanlar ne seni görüyordu, ne de beni... Trenlere yazılan benim ismim değildi... Sokaklar bin yıldır nasılsa öyleydi... Neonlar sadece ona bakanlara kendi yalnızlıklarını hatırlatıyordu... Evler yeni bir can sıkıntısına hazırlanıyordu... Işıkla altı karanlıktı... aşkın altı ışsızdı... Gökyüzü bomboştu.

Gökyüzünden yeryüzüne inmiş tanrılar insanlar kamutsuz, insanlar kadar yabcıydı kendilerine... Kimse naşanması gerektiğini bilyordu... İnsanlar durakları limanlarda, yollarda kaçambakışlarla birbirini gözlüydü... kimsenin kimseye ilecek bir doğrusu yoktu... sanlar bildikleri hakkında değbilmedikleri şeyler üzerinkonuşuyorlardı durmadan Herkes işinden gücünbahsediyordu, daha kolay, cha basit nasıl yaşarız onu knuşuyorlardı... Ama kimse cha anlamlı yaşam nasıl olonu bilmiyordu... Ama hiçbkim olduğunu, nasıl bir hasürdüğünü göremiyordu Herkes günlük çıkarlarısımsıkı sarılmış, ama hayatının nereye gittiğinin farkıbile değillerdi... Karanlıktakorkan çocuklar gibiydiler Bir yerlerden bir ışık görünekadar akıllarına ne gelirse sölemek zorundaydılar sanki Birbirini asla tanımayacak isanlar bir araya gelip durmadan bir şeyler konuşuyorlardı... Yanyana, içiçe duruyorlaama birbirlerinden o kadauzaklar ki...

Oysa hepsi biliyordu gizden gizliye onları bir boşluğçektiğini... Bilinmeyen bir boşluğa doğru... En bilinçsiz insan bile farkındaydı o boşluğun... En bilinçsiz insan bilyaptığının ne denli anlamsolduğunu içten içe seziyordu... Gökyüzü bomboştu. Bütün tanrılar yeryüzüne inmişti... Bir tanrı ne kadar hayransa kendisine herkes o kadar hayrandı ki kendisine. Gökyüzünden yeryüzüne inmiş bir tanrı ne kadar mutluysa o kadar mutluydu herkekendisinden...

Kimi tanısam, kime dokunsam en karanlık, en gizli yerinegizlenmişti... Kiminle derinleşmeye çalışsam, indiğim o yerde görüyordum ki durmadaöç almaktaydım kendisinden... Kiminle yola çıksamhissediyordum ki durmadanparçalarını ayırmaktaydı kendisinin... Bilinmeyen bir esanki insanların içinde durmadan çalışıyordu...

Kimi anlamaya kalkışsam o el gizliyordu onu benden... Tam ulaştım, tanıdım dediğim an, o el, ansızın yeni bir boşluk açıyordu onda... Bir insanı tanımak demek onun durmadan çoğalan boşluklarını, ansızın beliren uzaklıklarına düş-

Akşamsefası

suatozkan@leman.com.tr

N TÜRK AOĞLU

'pis kara kafalı?" deyince ve ben lan herifler kafama **karpuz büyük**ıyınca yazımın başında anlatmış-rken biraz ayılır gibi olmuştum fa-**rap adamı demek böyle yapıyor.**

ARAF AMERİKA

iya bozulan imajını düzeltebilmek **0 milyon dolara** boğup onlara ıs-r takım iddialar var. Bu tip haberle-**ABD**'nin uğradığı iğrenç saldırılar r. Bilmiyorum **Mutware** adını siz ir terörist, **Mutware**'nin çirkin sal-vatandaşlarını **Mutware**'ye karşı **lusal Parkı'nda yaşayan bir fil.** Ve ; arabaların üstüne yürüyor. Bazı nca geçen hafta **ABD elçiliği** dev-ik uyarısı yayınladı. Bence **Mutwa-** yanlış. **Bence o bir hayvan.**

Rİ İNANILMAZ DÜZELDİ

Onu hemen tanıyacağınızdan emi-**kavun biçiminde koca gibi iri bir ız sıklıkta kıl kaplı** olsun ve aman-ndini yokuşaşağı çılgınlar gibi koy-ık alnı bir solukta atlayıp kavuşma-**bönlüğündeki** inanılmaz çatık gür ı kendini ıkınarak zaptediyor olsun. içimsiz bir burun, **Mona Liza**'nın analizi duygusu bilgisayarı barın-

dıran, **ancak amu-da kalkarak ba-karsanız** görebile-ceğiniz bir gülüm-seme hâli ve ölü-müne bakımsız bir sakal ekleyin. O bi-çimsiz kafanın al-tında kıl okyanusu-nu andıran pasifik bir göğüs, uzun ve kıllı kollar, daha aşağıda da inanıl-maz kıllı ve kısa bacaklar tahayyül edin. **İşte onun fizyolojik portresi.** Buna, deniz manzaralı bir yerde otururken kıçını denize dönmesini, kadınları koca eliyle taciz etmesini ve şehir trafiğine çıktığında canavarlaşmasını, araçlara büyük hasar vermesini de ekleyin. **Onu tanıdınız değil mi?** Çünkü hepinizin evinde ondan bir tane var. **King Kong posterinden söz ediyorum.** O tam bir maganda. Ben iddia ediyorum ki **o bir Türk** ve o Türk şu anda bir **Amerikan filminde başrolde yer alıyor** ve etrafını saran canavarlarla boğuşuyor. **İlişkiler şimdi çok hârika.** Şarap içesim geliyor. Biliyorsunuz **günde bir kadeh şarap kalbe yarıyor.** Hatta beş şişe içerseniz **sansar gibi kapı altlarından kolayca geçebiliyorsunuz.**

MERAKLISINA COŞTURUCU MÜJDELER

Bu arada size çok hârika başka haberlerim de var. Meselâ **uzaylı türkücü** olarak tanınan sayın **Mustafa Topaloğlu** saçının yan tarafına tıpkı **İngiliz futbol yıldızı Beckham** gibi **üç tane ince çizgi çizdirdi.** Bence bu, Türkiye'yi inanılmaz batılı yapan soyut ama çok anlamlı yeni bir **Pikasso** sergisidir. Bir olumlu gelişme de **İstanbul** trafiğine bulunan hârika çözümdür. **Kaya Çilingiroğlu: "İstanbul'da kadınlar trafiğe günde iki saat çıkarlarsa trafik sorunu çözülür."** demiş. Aynen katılıyorum. Daha da ileri gideyim mi? Trafiğe sadece **"Aldatılmamış kadınların"** çıkmasına izin verilirse İstanbul'da trafik inanılmaz rahatlar. Son olarak da işsizlere bir müjdem var. **Japon robot Asimo, Honda firmasında resepsiyon görevlisi olarak iş bulmuş.** Nisan ayından itibaren müşterileri karşılayıp kahve sunacakmış. **Yani mutsuz olmamak lâzım.**

KIRTIK DEBİLEBİ

SUAT ÖZKAN

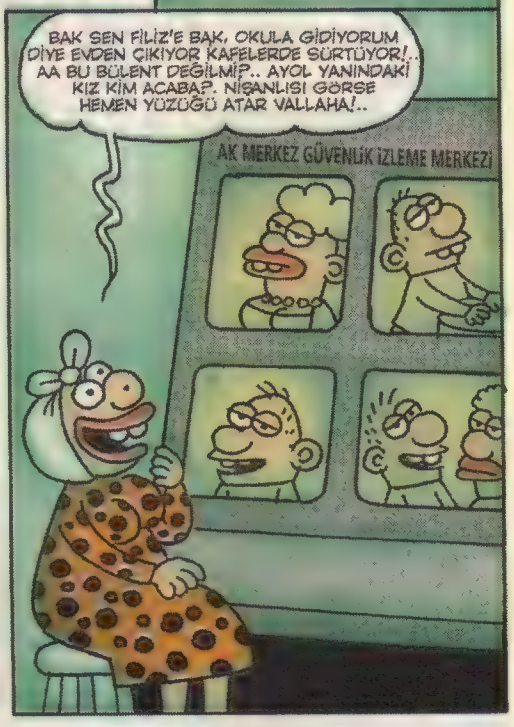

mek anlamına geliyordu... Öyle çok uğraşıyordum ki boşluklarındaki asıl bir varlığa ulaşmak için, anlıyordum ki kimse gizlediği yerin neresi bile olduğunu bilmiyordu...

Ve asıl acısı kimse bu hiçleşmiş hayatından kurtulmaya hazır değildi... Hazır olmaktan öte kimse hayatının hiçleşmiş olduğunun farkında değildi... Oysa ben bu insanların arasında yıllardır yaşadım... Ben bu insanların arasında tıpkı onlar gibi yaşadım... Tıpkı onlarda olduğu gibi her sabah işe gidip geldim... Bildiklerim üzerine değil, bilmediklerim üzerine konuştum... Başkaları nasıl yaşıyor diye kaçamak bakışlarla gözledim onları... Hayatımın ne olduğu ve ne olacağını bilmediğim için günlük çıkarlarıma sarılıp durdum ve onlarla hep bu konular üzerinde konuştum...

Karanlıktan korkan çocuklar gibiydim bende. Bir yerlerden bir ışık görünene kadar aklıma ne geldiyse saçma sapan konuşup durdurdum karşılaştıklarımla... Beni asla tanımayacak olanlara o bilmediğim hayatımı anlatıp durdurdum... Onlar gibi bilinmeyen bir boşluğa doğru koşup dururken kendimi nasıl güvenceye alabileceğimi düşünürdüm. Oysa bunları düşünürken ne denli saçma ve anlamsız bir hayatım olduğunu içten içe seziyordum. Ama bunu kendimden çok onlara belli etmemeye çalışıyordum. Gökyüzünün bomboş olduğunu bile bile oradan bir umut geleceğini bekleyerek yaşıyordum...

Bir tanrı kendisine ne kadar hayransa o kadar hayrandım kendime... Gökyüzünden yeryüzüne inmiş bir tanrı ne kadar hoşnutsa o kadar hoşnuttum ve o kadar mutluydum kendimden... Oysa ne kadar mutlu ve hoşnut görünsem de, durmadan nedensizce öç alıyordum kendimden. Kiminle yola çıksam garip bir korkuyla kendimi parçalara ayırıyordum... Kim beni tanımaya kalksa içimdeki gizli bir el durmadan bir boşluk açıyordu içimde... Kim beni anlamaya kalksa o el beni ondan gizliyordu... Kim bana yakınlaşmaya çalışsa içimde ansızın uzaklıklar beliriyor, beni içimdeki gizli bir yere taşıyordu... Bu gizlendiğim yeri kendimce çok önemsiyor olsam da aslında bu gizli yerin neresi olduğunu ben bile bilmiyorum. Hayatımın bir hiçlik üzerine kurulu olduğunu hep bilmezlikten geliyorum... Ve asıl acısı onu değiştirmekten ölesiye korkuyordum... Çünkü kendi hayatımdan, bu hiçlikten başka bir şeyi bilmiyordum. Eğer onu değiştirirsem onun yerine ne koyacağımı bilmiyordum...

Bilinmezlik bu yaşadığım hiçlikten daha çok korkutuyordu beni... Tıpkı can sıkıntısından korktuğum gibi... Evet, ben de tanıdığım, karşılaştığım insanlar gibi can sıkıntısından, içinde boğulmaktan, ona gömülüp kalmaktan çok korkardım. İçine doğru çeken bir kara delik gibi ürkütürdü can sıkıntısı beni... Benim gibi hiçlik içinde yaşayan insanlarla olmak daha iyi gelirdi... Yalnız, bir başıma olmaktansa hep kalabalıklar içinde olmayı isterdim. Boşluğumun o ürkütücü, o beni içine çağıran gürültüsünü dinlemektense, insanların o saçma sapan konuşmalarını, o boş, o bir Pazar yerini anımsatan gürültülerini dinlemeyi tercih ederdim... Can sıkıntısını ayak seslerinden tanırdım ve o zamanlarda beni ondan koparıp uzaklaştıracak bir şeyler mutlaka bulurdum... Çünkü hiçbir zaman hazır hissetmiyordum kendimi onun beni çekip götüreceği boşluklara, uçurumlara, karanlık ve belki de içi hayatımın binbir enkazıyla, binbir pişmanlığıyla dolu yerlere... Yanın kalmış yaslanma, içimde keşfi hep eksik, hep yalan kalmış yanlarıma...

Oysa yıllardır kendimden kaçacak hiçbir nedenim kalmamıştı artık... Hiçbir özrüm... Ve bu nedenimi anlamlı kılacak bir şeyleri bekleyip duruyordum sadece... Şimdi seni sevdim ve hiç bilmediğim bir kendimle başbaşa kaldım... Artık kimseye kendimle ilgili bir yalan söyleyemem... Aklım söyleyebilir, dilim söyleyebilir, ama artık onlara inanan kim... Sen ruhumu kabuğumdan soyup öylece bıraktın beni... Her şeyin aslını görüyorum artık... Varlıkların, insanların, bana bunca yıldır anlam diye gösterilenlerin, anlamların arka yüzünü görüyorum... Aklım seni ölçedursun, başkalarıyla kıyaslamaya devam etsin... Senin açıklarını, sıradanlıklarını, zaaflarını arayadursun, bedenim inatçı bir çocuk gibi bildiğini okuyor... İçimdeki o zalim el usulca geri çekiliyor...

Yıllardır ikiyüzlü bir köle gibi boyun eğdiğim o zaman çoktan anlamını yitirdi... Ortalıkta dolaşan bir varlık diye sanıldığım, ama içimdeki boşluğu daha da büyüten o avuntular beni hiç çekmiyor şimdi... Artık yaban hayvanları gibi sadece güneş ve ayla değişiyor duygularım... Geldiği yeri özleyen bir tanrı gibi yaşıyorum ne zamandır... Bu hayat ve sundukları çoktandır bana yabancı... Beni senden kopartma ihtimali olan ne varsa hepsinden seve seve vazgeçiyorum... Sana olan sevgimi zayıflatma ihtimali olan bütün fırsatları elimin tersiyle ve büyük bir gönül rahatlığıyla geri çeviriyorum... Bütün evler, bütün sokaklar, bütün dükkanlar üzerime kapanıyor... Yakın bildiğim kim varsa o eski bildik hiçliğine gömülüyor... Kimse ne söylediğimden bir şey anlamıyor... Konuştuğum dil çok yabancı geliyor insanlara... Kutsal bir tesadüfüm artık kendime... Bu aşk yıllardır kendimden ne denli ayrı olduğumu hatırlattığı için çok üzgünüm... Çünkü onca yıldır birlikte yaşadığım alışkanlıklarımdan, o sahte hazlarımdan, onca yıldır yaşamanın kendini ve beni koruduğunu sandığım yalan kişiliğimden ayrılıyorum...

Bir şeyler kopuyor içimde, tuhaf bir sızı bu, içimde bir şeyler yanıyor... Yıllardır süren sürgünümden hiç görmediğim, bilmediğim vatanıma dönüyorum ve beni burada nelerin karşılayacağını bilmiyorum... Ama asla mutsuz değilim... Çünkü ne istemediğimi biliyorum artık... Döndüğüm yer neresi olursa olsun, orada iki ayrı hayatım olmayacak... Tutkularım, rüyalarım, özlemlerim neyse yaşadıklarım da ona benzeyecek... Döndüğüm yer neresi olursa olsun orada kendime anlamsızca acı çektirmeyeceğim... Ne söylüyorsam kalbimden geçenleri söylüyor olacağım...

Orada bilmediğim şeyler üzerine değil, sadece bildiğim şeyler üzerine konuşacağım... İçimdeki gizli bir el durmadan içimde boşluklar açmayacak, kim beni tanımaya kalksa içimde bir şey kendini parçalara ayırmayacak; bir zamanlar nerede olduğunu bile bilmediğim o gizli yerin ta kendisi olacak varlığım... Hayatın bence açtığı yaraları başka insanların yaralarında gizlemeye çalışmayacağım... İşte bir hiçlikten ibaret olan hayatımı korumak için ezberlediğim her yalanı unutuyorum... Ben değilim, bir başkasıyda orada hiç tanımadığı ve tanıyamayacağı insanlarla yıllardır yaşayan... Belki çektiğim bu acı onadır... Başkalarının yokluğunda büyüttüğümüz sandığım aşkların hayaletidir içimi bu hüzünle dolduran... Başkaların ben diye hayallerimle yanıttığım içindir bu derin keder...

Şimdi pişmanlıklarım, yanılgılarım, alışkanlıklarım yanıyor ben değil; ben değil bir başkası yanıyor... Burada yalan bir hayatı değiştirmekten korkup yaşadığım için olmadık zamanlarda ruhumu nedensiz huzursuzluklar; neyle dolduracağımı bilmediğim doyumsuzluklar, burada, böyle yaşayarak asla dolmayacak boşluklarım, doyumsuzluklarım yanıyor.

Ben burada, bu hayatta aşk diye başkalarında yarattığım acıda kendimi kıskanır, bu acıda hiç bilmediğim kendimi özlerdim. Şimdi artık kaçışlarım, gerçek bir acı çekmekten duyduğum korkularım, o sahte özlemlerim yanıyor ben değil..

Başkasında yarattığım acıda anlaşılmayı beklerdim boşuna... Kendimden kaçabilmek için kötülükleri kendimde değil başkalarına yükleyişlerim yanıyor şimdi... Şimdi kendimi içime katmadığım özleyişlerim yanıyor, şimdi başkalarında karşılıksız yarattığım acılar yanıyor... Ben burada birilerini baştan çıkarıp orada kendimi seyretmeyi severdim... Ben değil, bir seyirci gibi yaşadığım ve onca ziyan olan yıllarım yanıyor... Kendimi değerli görmem için birilerini değersiz görmem gerekiyordu... Ben değil, onca yıl kendimde değerli gördüğüm o boşuna, o yalan yerlerim yanıyor...

Kendimden hoşnut olmadığım için durmadan bedenime zarar veriyordum, oysa bedenimde bana can veren, bana ilk sevgiyi veren annem yaşıyormuş; yıllardır içimdeki anneme acı veren o sahte hoşnutsuzluklarım yanıyor, ben değil... Tutkularım bile maskeliydi burada... Ben hep bu hayatta tutkulu olmayı, aşık görünmeyi, şefkatli olmayı, iyi biri olmayı oynardım... Şimdi ben değil, oynadığım bütün roller yanıyor... Onca yıl çektiğim acılar gerçek değilmiş, şimdi anlıyorum... Anlıyorum asıl acılar şimdi başlıyor benim için...

Oraya benimle gelir misin, bilmiyorum... Ama biliyorum ki, ben orada seni daha eksiksiz seveceğim... Oraya benimle gelir misin bilmiyorum... Ama nerede olursan ol, orada seninle daha çok, daha sahici olacağım. Orada seni ışığını tutkulardan alan sonsuz bir aydınlıkta göreceğim... Orada bana söylemek isteyip de söylemediğin hiçbir şey kalmayacak.. Çünkü ben orada seni neden sevdiğimi eksiksiz bileceğim...

Oraya gelir misin bilmiyorum... Ama ben orada seni kimselerin sevmediği kadar sonsuz bir tutkuyla, lekesiz ve sonsuz bir acıyla seveceğim... Ve bu acı bana sadece mutluluk verecek...

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

MACERA NO: 1

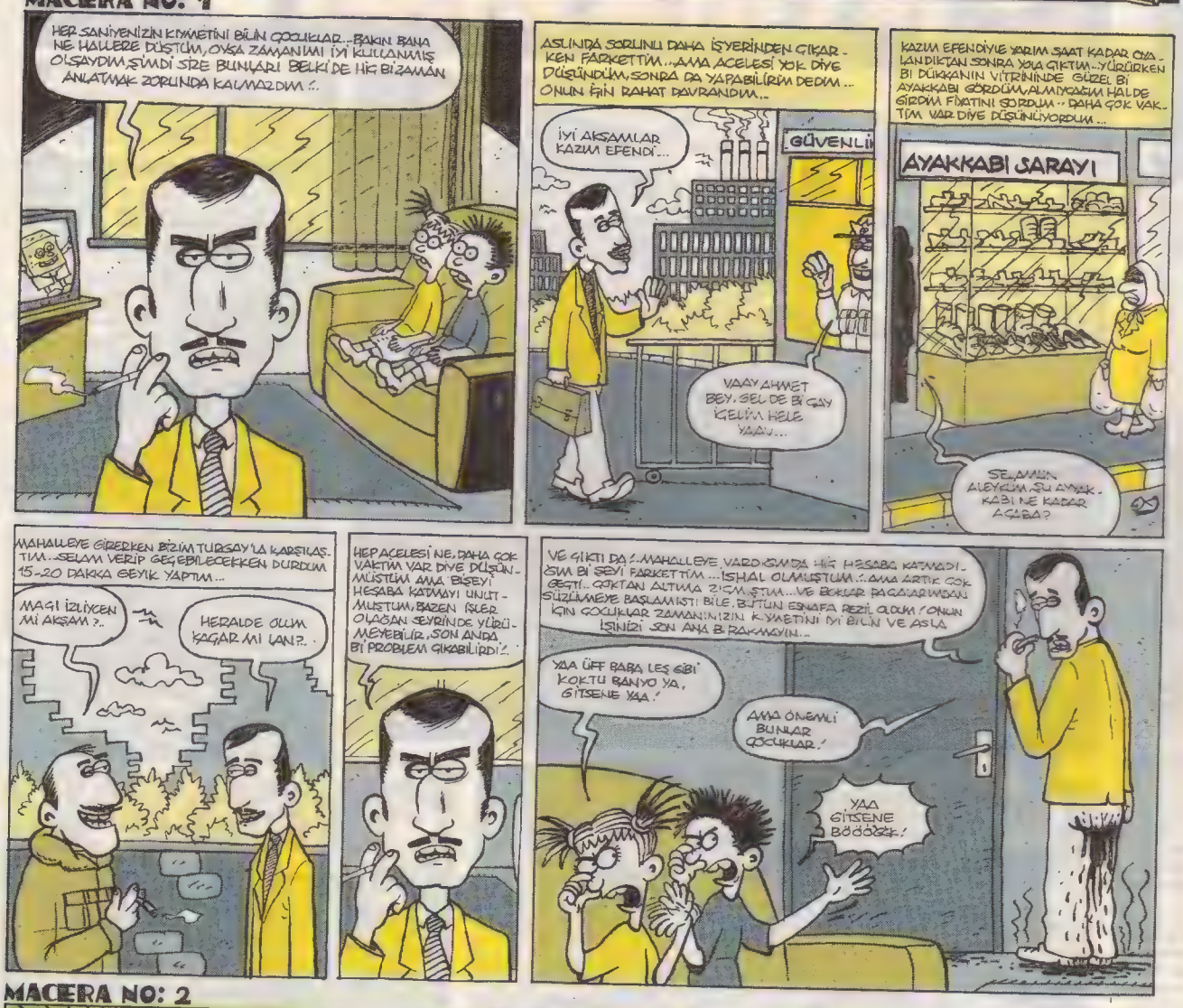

MACERA NO: 2

meliksah@leman.com.tr

Dumur hava Durumu

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur detayları
dumur@leman.com.tr

Havalar soğudu, önümüzdeki günlerde kar geliyor. Görünen o ki, bastıran ani soğuklar giderek etkisini arttırıyor... Tahtakale civarındayız. Sattığı korselerden birini kafasına geçirmiş bir işportacı, soğukların ne derece soğuk olduğunu gayet güzel gösteriyor... Bir korse de karşındaki muzcunun kafasında tüm heybetiyle duruyor. Böylece mehter takımındaki yeniçerilere dönmüşler ya, ne diyelim önemli olan kafayı soğuktan kurtarmaktır gerisi boş. İmaj herşey değildir... Dostlar siz de bu şiarla sıkı sıkı giyininiz. Bunu bir de aruz vezniyle kadim usülde anlatalım;

Bırak imaj kalsın yaza bahara.
Karizma gelir ol dem karara.

Hayır değil dekor

Tahtakale candır, hayattır, Tahtakale dumurdur... Karaköy Perşembe Pazarı bir, Tahtakale iki, en büyük zevkimdir buralarda esnafın arasında dolaşmak... İşte Tahtakale civarında Mercan Yokuşu'na doğru büyük bir hana girip az ilerleyince duvara yaslanmış kırık parça camların arkasındaki bir panonun üstünde yazıyor: **"HAYIR DEĞİL BUNLAR BURANIN DEKORUDUR"** Vay be demekki kendine göre bir dekor yapmış esnafımız, **Bertolt Brecht** tarzı bir **epik tiyatro** oynuyor, fakat herhalde bunu anlamamış cama ihtiyacı olanlar, parçaları alıp dekoru bozuyorlar. Bu dekorun ait olduğu epik tiyatro eserinin adı da; **"Bir parça cam, sevinir bir can"**

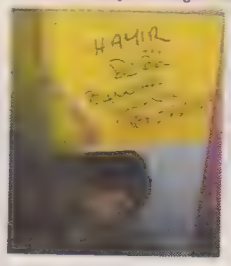

Çine, Japona

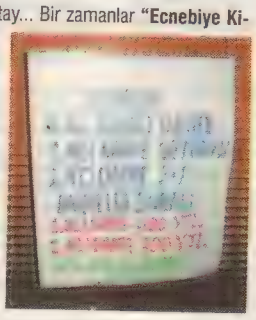

Yine İstanbul'un Cihangir semtine has ilginç bir detay... Bir zamanlar **"Ecnebiye Kiralık"** formatıyla başlayan ve bu civarlarda İngiliz, Fransız, İspanyol vesaireyle devam eden yabancıya ev kiralama yani **"For Rent"** olayı, bugünlerde Çinli ve Japonlara gelmiş... Demekki, Çin Dünya ekonimisinde büyüme sürecini hızla sürdürüyor diyebiliriz bu ilana ilk bakışta... **Çin ve Japona** demiş, velakin benim bildiğim Çinli, Çinli diye bilinir ama neyse... İlandaki **sütüdyo** dediği bu daire çok küçük acaba onun için mi Japona kiralanıyor, çünkü duyduğuma göre Japonya'da daireler çok çok küçükmüş... Bir de arkadaşım, nasıl anlayacaksın ki Çinliyi, Japonu, kimliğini okuyabilecek misin sanki?. Çekik gözlü adam **Korelidir, Tayvanlıdır**, oturur çıkmaz, kontratı yersin sinirinden...

Çöp istasyonuna kaç durak var?

"Buraya çöp atmayın Cami önünde çöp istasyonu var" diyor... Burdaki ince dumur detayı şudur ki; böylesine özenli, kelli felli, allı morlu bir levhayı hakkettirecek derecede benimsenmiş bu nokta çöp koymak için... Nedendir bilinmez, burayı benimseyenler çöp koymaya devam etmişler, levhada reklam broşürlerine renkli bir fon oluşturarak gerçek işlevinden geri dönüşü olmayan bir yöne sapmış... İstasyon olmayan bir yerden trene binmek gibi birşey buraya çöp koymak. Fakat işin enteresanı çöp arabasınca orda bırakılmayıp mecburen durak harici alınıyor bu çöpler ve hemen sonra yine yeni çöpler konuluyor demekki... Camii önündeki çöp istasyonu yolun karşı tarafında ve trafiğin yoğun olduğu cadde oldukça işlek... Bu durumda çöplerle karşıdan karşıya geçmek zor olur desek, yolun bu tarafında niye bir çöp istasyonu bulunmadığını açıklayamayız. Bir muammada kalakalınız nedenler arasında... Bağlarbaşı'ndan Üsküdar'a inen yoldadır bu detayımız...

Deneme yanılmama

Dumur pide yediğimiz lokantadan çıkarken yaşandı.Yemekte dokuz arkadaştık ve aynı masayı paylaşmıştık. Hesabı ödemiş ve lokantadan ayrılmış, onbeş-yirmi metre uzaklaşmıştık ki, arkadan seslenen lokantacının sesiyle durakladık. İçimizden bir kişi masada güneş gözlüğünü unutmuştu. Herkes cebini kontrol etti. Gözlüğü unutan bir bayan arkadaşımızdı. Lokantacı iki eli arkasında geldi ve iki elinde iki gözlük uzattı. Bayan arkadaşımız, kendisine ait olan gözlüğü tanıdı ve aldı. Lokantacıya öbür gözlüğün de mi masada unutulduğunu sorduk. Aldığımız cevap şöyleydi: **"Gözlüğün size ait olup olmadığını anlamak için getirdim onu..."**

"Bülent Sezen/ Samsun

Water City'li

Abi ben bir yaşıma daha girdim. Gecenin bir yarısı saf saf dolaşırken, hayatımın vurgununu yedim. Bilmem sen ne düşünürsün?... Tüm Leman okuyucularına, saygılar...

Ali Bağdadlı

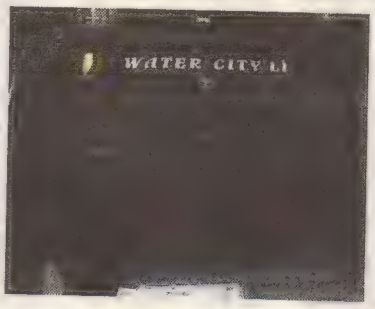

Arabanın ön camında "WATER CİTY'Lİ" yazıyor ki, ne diyeceğimi ben de bilemiyorum... Eğer SUŞEHİRLİ demek istiyorsa başımdan aşağı kaynar sular dökülür... Bu neymiş arkadaş yahu, WATER CİTY neresi?... Bana da vurgun yedirdi bu dumur, ben de toparlanamam gayrı... Detayın İstanbul'a ait olduğunu belirtmekte yarar var, zira şahıs metropol tarzında bir dumur çoşkusuna girmiş, kendinden geçmiş...

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

Efendim, yine o ecbeni yaz vakitleri idi... Bir neşe, pürtelaş hangi vuslata erilecekti bilmiyorum amma... Ben de bu teknedeydim işte... Geç bir vakitte Kabataş'tan birmiş Kınalıada'daki eğlence ve elektro gayz cümbüşüne doğru akıyorduk... Küçük bir müfreze halinde, örs ve çekiç ritmi... Hop hop zıp çıp alevde kızaran demir! Şedid haykırışlar... Bitab ve harab güvertede yerli düşüşler...

Ben de güvertenin tam dip taraflarında, muhtarın oğluyla, sadece kendi günahlarımızı ve seyyiatımızı örten sükun bi ses tonuyla muhabbet ediyorduk... Varlık evhamı... Aşk... Meşk..

Birdenbire cümbüş kesiliverdi!.. O gürültü patırtı cart diye sustu...

Meğer sabah ezanı okunuyormuş civarlardan... Di-cey de bunu duyup o an müziği kesmiş... Allahallaa?? "Hem nalına, hem mıhına" yani...

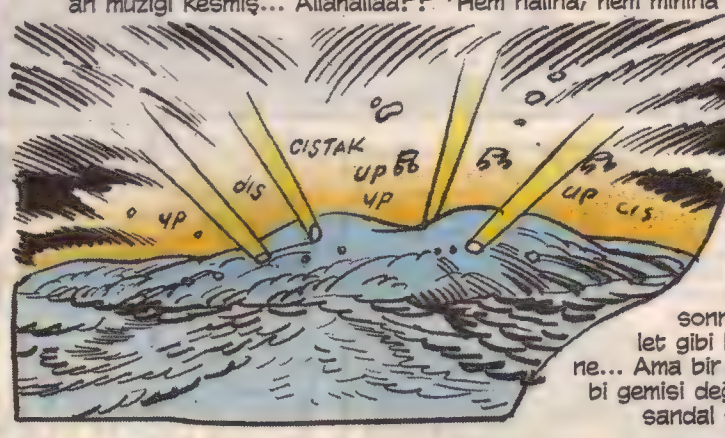

Neyseki zaten Kınalıada göründü... hey babam hey. Doksanından sonra gelen devlet gibi kudurdu tekne... Ama bir İstikbal harbi gemisi değil, Lale devri sandal sefası işte..

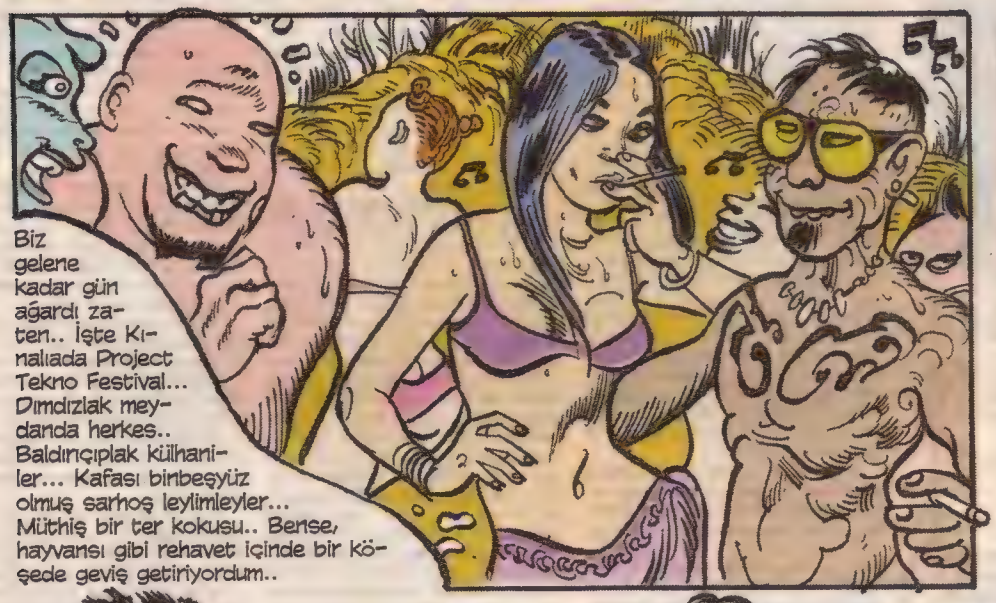

Biz gelene kadar gün ağardı zaten.. İşte Kınalıada Project Tekno Festival... Dımdızlak meydanda herkes.. Baldırıçıplak külhaniler... Kafası binbeşyüz olmuş sarhoş leylimleyler... Müthiş bir ter kokusu.. Bense, hayvansı gibi rehavet içinde bir köşede geviş getiriyordum..

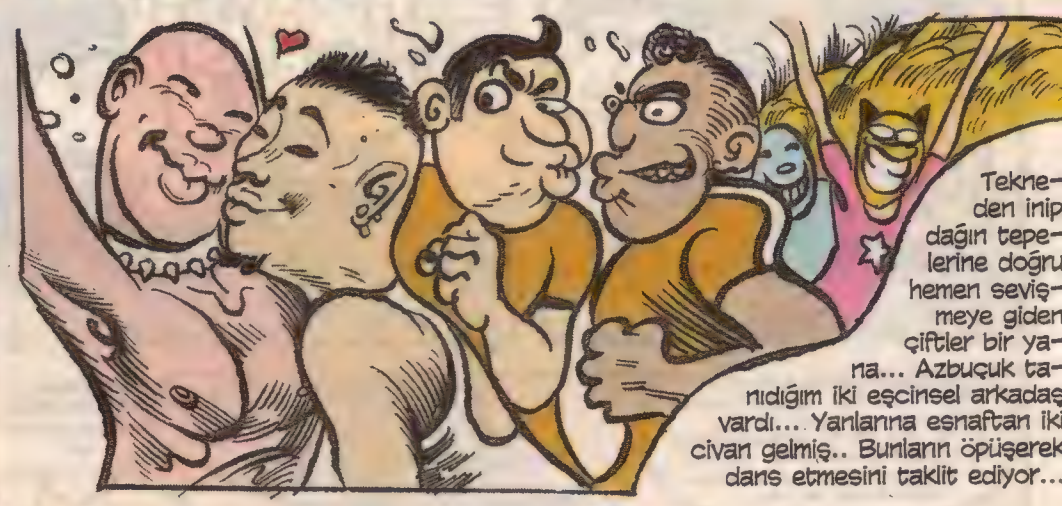

Tekneden inip dağın tepelerine doğru hemen sevişmeye giden çiftler bir yana... Azbuçuk tanıdığım iki eşcinsel arkadaş vardı... Yanlarına esnaftan iki civarı gelmiş.. Bunların öpüşerek dans etmesini taklit ediyor...

Kavga çıktı tabi hemen orda... Dördü birbirine girdi... Kızın biri ayırmaya çalışırken yumruk yedi...

Baktım az sonra eşcinsellerden biri bi ağacın arkasına saklanmış kükrüyor ordan... **"ULAN ON YILIMI VERDİM BEN BU ALEME!"** diye.. Neye?.. İbnelik alemine mi?..

Az biraz daha oyalanıp bi kaç kişi, sabah sekize doğru civardaki bi balıkçı kotrasına bindik.. Dönüş yolu... balıkçı denizin ortasında sazını çıkardı... İşte hakiki bir intizar içinde eridiğim andı o... O saz, tüm o gürültüyü aldı gitti.. Nasıl bir dinginlik... habide sûkun... Ve bir yunus balığı göründü gitti...

Akşamsefası

BİR KAPKAÇ HİKAYESİ

Türkiye'nin başşehri Ankara, merkezi Kızılay. Şehrin bütün kalabalığı düzensiz gürültülü Yüksel, Karanfil, Konur, Selanik, Sakarya sokaklarına tıka basa doluşuyor. Ziya Gökalp ve Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'nda kafeler ve dersaneler olmazsa, şehir bomboş bir hayalet şehir olacak. Sıhhiye'den Bakanlıklar'a Demirtepe'den Kolej'e insan seli. Yüzlerce dersane, lüks mağaza, büfe, lokanta, kebapçı, işportacı, bar, kafe, pastane şehrin çirkinliğine çirkinlik katan ama hiç telaş etmeyen milyonları ağırlıyor.

Kalabalığın iğne atsan yere düşmez hale geldiği bu sokakların en şöhretlisi **Konur Sokak,** artık biraz da şehrin misafirhanesine dönüverdi, dışardan gelenlerin şöyle bir tur attığı.

Dershanelere giden yüzbinlerce pırıl pırıl ve genç çiçek gibi çocuklar işte bu sokaklarda korku ve şok dolu günler yaşadı. Kaç tanesi kapkaççı terörüne kurban gidiyordu.

Gördüklerimi anlatacak kelime bulamıyorum, şaka ve nükteyle bu vahşi dehşet anlarını karikatürize etmek hiç istemiyorum. Sıkı tarih okurum. Moğol istilası ya da Celali ayaklanmaları... Şehrin bu denli açık, savunmasız, canavarlara teslim olduğu günlerin yüzyıllar öncesinde kaldığını sanıyordum. Çünkü kalabalıkların sıkı su geçirmez dokusuna güveniyordum.

Tarihteki büyük istilalar, şehri yağmalayıp talanlayanlar, terör estirenler, nihayet vahşetlerini birkaç gün ya da birkaç ay yapar ve çekip gider.. İşte Amerikan Ordusu dahi dönmeyi planlıyor. Bu sokaklarda artık birkaç aylık vahim bir hadise değil terör. Onbinlerce polis uğraşamıyor. Sokağı tıka basa dolduran yüzbinlerce insan başedemiyor.

Geçtiğimiz beş yıl içinde iki büyük mafya savaşına şahid oldum. Ki, anlatsam inanmazlar. Bir meydan savaşı. Birincisi, korsan CD günleriydi. Yaşları 17/25 arası. Sıfır traşlı. Çizgili takımlar. Etraflarında on/onbeş çakal. Apartman içlerinde sotaya saklanmış karton kutular getirdiler, acilen. Her kutu tıka basa, döner bıçağı, demir çubuk, satır, silah dolu. Açıldı ve elemanlara pay edildi. İçlerinden birkaç kişi silahlarını çıkarıp eline aldı. Ve bir saat süren, kılıç, silah, döner bıçağı, sallama, maraş satırları savaşı. Savaş kalabalığın tam ortasında, yani, yüzbinlerin aktığı sokağın tam ortasında.. Tarih boyu doğu topraklarının büyük şehirlerinde böyle savaşlar olmuş muydu? Hayır! İstilayı ya da saldırıyı haber alan şehirli çoktan savunma önlemlerini alır ya da şehri terkeder..

Geçtiğimiz sene, ikinci bir savaş. Ellerinde döner bıçağı, sallamalar, maraş satırları, on/onbeş kişilik bir çete, ipini koparmış hayvanlar gibi dolu dizgin, parlamış atlar gibi kalabalığın ta ortasına doğru hücuma geçti. Kime saldırıyorlar? Herkese. Küfürler yağdırarak ellerinde bıçaklar Konur Sokak'tan girip aşağıda **Karanfil Sokak**'a doğru hücuma geçtiler. Yüzlerce insan yerlere savruldu. Dükkan içlerine kaçışanlar. Düşenler, çığlık atanlar. Ortalık bir anda açıldı. Ellerinde döner bıçakları herkese her tarafa savurarak kalabalığı bıçaklarla yırtarak yararak ilerlediler. Freni kopmuş yokuş aşağı düşen kamyon gibi onlarca çakal kalabalığın tam ortasına saldırdılar. Suçun ve dehşetin büyüklüğünü hukuk ve ahlak terazisinde tartacak gücümüz yok!..

Göğüs göğüse kanlı meydan savaşı, filmlerden bile görmüş olamazsınız. Tam bir meydan savaşından farkı, iki grup, tarla, dağ, bayır, ormanlık yerde savaşmıyor. Savaş kalabalığın tam ortasında, onbinlerce dersane çocuğunun tam içinde.. Kalabalık kaçıştı ve ortada yalnız ağaçlar kaldı, ellerinde döner bıçağı çakallar hırslarını cansız kuru ağaç gövdelerine sokarak kelle doğrar gibi vurarak aldılar.

12 Eylül öncesi anarşik olaylar, 90'lı yılların Susurluk hadiseleri ve futbol maçı kavgalarına kadar yüzlerce sosyal karışıklığa şahit olduk. Bu çete savaşlarının benzerlerini görmedim, duymadım. Altlarında bir atları eksikti, halkı kılıçtan geçiren Moğol ordusu. Dükkan içlerine kaçışanlar şanslı. Yerlere düşüp imdat çığlıkları atanlar. On dört yaşlarında çalı kadar ince, süs çiçeği gibi bir ortaokullu kız, ayaklarının altında kanlar içinde ağlıyor. Yüzündeki dehşeti tanımlamak mümkün değil. Anne babası dünya güzeli biricik bu kızlarının halini bir görse ülkeyi terkeder..

Henüz iki gün geçmedi, **Selanik Sokak**'ta onlarca polis iki kapkaççıyı derdest edip kavrayıp paketleyip yakalamaya çalışıyor. Kıskıvrak yakalayıp ekip arabasının içine sokmaya çalışmaları mümkün değil. Çakal oğlan çırpınıyor, dalaşma, arbede, havalarda tekmeler yerlerde sürünmeler, tepinmeler, dile kolay iki saat sürdü. Avrupa'dan gelen yeni yasalardan şikayetçi herkes, işte polis zanlıyı, hırpalamadan, dövmeden, sürüklemeden ekip arabasına yasal ve muntazaman bu yüzden sokamıyor..

Tarihe not düşmek için belirtelim. İki binli yılların hemen başı, kapkaç, yankesicilik büyük hız kazandı, tarihteki en şiddetli noktasına ulaştı. Sokağa çıkan herkes birkaç kapkaç, yankesici vakası ya görüyor ya mağduru oluyor.

Ve artık yanınızda berinizde o kadar çok oluyor ki kayıtsız kalamıyor mutlaka müdahale etmek istiyorsunuz.. Önce insanlar bir merak duygusuyla orda ne var gibisinden hadise etrafında toplaşıyor, seyrediyordu, şimdi, orada veba var dehşet var gibi bir kapkaç hadisesi olduğunda herkes görmezden gelip hızla kaçışıyor..

Kalabalık birlikte namaz kılan değil birlikte kaçışan bir cemaat!. Gözüm korktu. Önceleri saflıkla ben de müdahale ediyordum. Kerhane sokağında cam arkasından orospuları seyreden kalabalıklar, burada da kapkaç mağdurunu seyrediyor. Kalabalık değil, boktan çamurdan hamur karışımından yapılmış bir batakhane.

15/16 yaşlarında kızcağız, soyulmuş, işte hemen önünüzde.. Tabii ki hücuma geçeceksiniz. Kızcağıza bıçak dayanmış, soyulmuş, işte hemen yanınızda, buna nasıl can dayanır. Kalabalıklar artık herşeye dayanır. Kız çocuğu etrafına boşuna, ağbi birşey yapın, yardım eden yok mu, ağlıyor tepiniyor zırlıyor gözyaşlarına sümükleri karışmış, umursayan yok. Herşey birkaç saniye içinde olup bitiyor. O an çantayı alan çocuğun ölümüne üstüne atılacaksın, başka şans yok.

Birkaç defa nafile atladım, acemilik günlerimdi. Her defasında etrafta gizlenmiş gizli yardımcıları/erketeler etrafımı çevirip çoğaldılar. Bıçağı girtlağıma dayadılar. **"Sen ne diyorsun lan!"** deyip üstüme çullandılar, ellerimi esir olmuş gibi kaldırdım, kıpırdayamıyorum. Yerde kız perişan, ben, ellerim teslim olmuş havada, boynumda bıçak, kazık gibi donmuş, etrafımda üç dört çakal oğlan yüzleri şehvetle kızarmış, onbeşinde ihtiyarlamış yüzleri.

Bu bıçaklar kızarmamış ve kebap kokmuyor. **Şu maraş satırı?** Nasıl tarif etsem. Birazdan leş baklavası açacak gibi. Önümde soydular işte on dört yaşlarında minicik kız.. İncecik beyaz bacakları, bir çalımla eteğini savurup çantası boynunda yürüyordu. Sıskacık. Gözleri üstü mor dudaklarını anarşist havayla siyaha boyamış, biraz önce nasıl neşeliydi.. Şimdi önüne çıktı, karga, yılan, çakal, panter, bıçak karışımı bir karaoğlan. Kızın burnuna dayanan bıçak, kemiklerinden daha kalın. Çaresizlik duygusu değil, bu vahşi tecavüz, tüksintiden, panik, nefret, vahşetten öte birşey. Çırpınıp duran kurbanlık koyun..

Sosyal ahlak denilen şey nedir? Kişilik, yurttaşlık, toplum, erkeklik nedir? Herşey burada yeniden başlasın. Şimdi bu savunmasız kızcağızı korumak için bıçağın keskin tarafını avcunla kavrayıp sıkacaksın, başka tür iyilik kalmadı. Bıçak parmak kemiklerini kesecek. Ahlaki değer için bıçaklarla süslenmiş bu çakalların hepsinin üstüne ölümüne atılman gerek. Hadi, yiyorsa saldır... Ahlak, duayla, vaazla, yazıyla, temiz giymekle, gusül abdest almakla olmuyor. İşte önünde tecavüz ediyorlar, dünyalar güzeli minicik bir kızı kıtır kıtır kesiyorlar, hadi, saldır satırların üstüne..

Buna can dayanmaz, buna hayat denmez, tam önümde soydular kızı. Kızcağız nasıl çığlık çığlığa.. Ablası Muş'ta öğretmenmiş... Ankara'ya kaçamak tatile gelmişler. Paraları cüzdanlarındaymış dönüşlerine de para kalmadı. Yankesiciler kayboldu. Etekleri yırtıldı, gömleği parçalandı, yüzleri kan içinde, sıynk dolu. Hala mağdurların yanına yanaşmaya korkuyorsun, etrafı kolaçan ediyorum, çünkü etrafta çeteden biri pusuda tetikte bekliyor.

Yapacak birşey yok ama yine geçmiş olsun, yere düşüp ağlayan kıza yardım. Kızın hıçkırık dolu küfürleriyle ağzından kopan sözler ruhunuzu parçalıyor, burada öleyim, diyorsunuz. Kendisi soyulurken etraftakilerin, bizlerin, sessiz kalması canına tak etti, çok ağrına gitti.. Son bir umutla, işte oradalar kaçıyorlar, niçin bakıyorsunuz suratıma, oradalar diye bağırıyor. Orada olsalar ne, daha kötü, kim müdahale edecek, hiç kimse... Çakal, hırsız, kapkaççı hep orada, kim yanına gidebilir? Biz oturup sümüğümüzü silelim, saçımızı toplayalım, yırtılmış eteğimizi düzeltelim.. **"Ağbi bak ordalar, ordalar!"**.. Ne diyeyim kıza, patlamış mermi kovanı gibi gözleri.. Hala bir umut kalabalık içinde yankesici suratları anyor. Beni itiyor, ağlıyor, arkadaşına anlamsızca polis polis diyor, polisin numarası kaçtı diyor, karakol nerde, diyor, zangır zangır ağlıyor, götü başı memesi dökülmüş ortalıkta, o hala kalabalıktan "yardım" bekliyor!..

Ne yapalım şimdi? Örgütlenelim ağbi.. Okullardan medyadan gazetelerden annelerden babalardan daha büyük örgüt mü olur? Örgüt dediğin, üç/beş kişi sapık düşüncelerle yanyana gelip tüm sokakları afişler, bağırır çağırır, yüz yıl bağırır, sayıları yine onbeş'tir. İşte Nihat Atsız'ın ölüm yıldönümü, turancı lider Nihat Atsız diye onlarca afiş.. Sanki onbinlerin örgütü, değil, üç/beş kişi. ODTÜ'ye girersiniz her taraf bir illegal örgütün sloganlarıyla dolu, oysa, üç kişidirler ama okulun her duvarında kırk yıldır aralıksız vardırlar.. Örgüt dediğin birkaç kişinin manyaklığı.. İşte KESK Kızılay'dan onbinlerce öğretmeniyle Apo'ya özgürlük diye bağırarak geçti.. Örgüt dediğin aklını yemişlerin cenneti artık.. Kalabalığın içinden sanki birşey boşalmış. Bu kalabalık o kalabalık değil. Kalabalık içinden üç/beş zeki adam çıkıp işte bu akıldışı insanlıkdışı örgütlerin lideri oluyor.. Sonra kalabalık kendine örgütüne liderine hiç ama hiç inanmıyor.. Kalabalık 14 yaşında bir kızı bıçaklarla parçalayıp çantasını çaldıklarında, bir sıkıntı yaşamıyor. Bir spazm. Gerginlik. Telaş, panik, kaçışma, tedirginlik hiç yok.. Kalabalıkların içinden çıkan bu örgütler vahşi kapkaç çetelerinden daha vahşi bir akılla kurulmuşlar..

Çok çok eskilerde, tenha yerler dağ başları, tekin değildi. Küçükken annemiz, oğlum kalabalıktan git, ıssız sokaklardan gitme, diye tenbih ederdi. Şimdi canavar kalabalığın ta ortasında.. Kapkaççılar mitolojik canavarlar gibi, kalabalıkları sindirmiş, sessizleştirmiş, ürkütmüş, tam bir iktidar kurmuşlar. O kadar kötü örgütler, o kadar vahşi manyak sendikalar partiler dernekler kurulmuş ki, örgütlenmek tüm felaketlerin en manyağı gibi görülüyor artık..

Birgün sokakta oturup bu sokakta çalışan yankesici çetelerini saydık. Bir sokağa beş/altı çete düşüyor. Akşam vaktine doğru sayıları yedi/sekiz oluyor ve saat onsekiz sıralarında yan sokaklardan gelen takviyelerde, misafir çetelerle dokuza, on'a çıkıyor. Ege sahilleri tatili başlayınca birkaç ay duruluyor, Eylül'de tekrar eski mekanlarına geri dönüyorlar. Genellikle iki/üç kişi çalışıyorlar. Her çetenin içinde mutlaka 15/16 yaşında yaşı küçük biri var. Koyu renk giyiyorlar, malı çalar çalmaz hemen yanında gizlenmiş arkadaşına veriyor. Yanındaki kalabalık içinde kayboluyor. Siz hırsızın üstüne boşuna çullanıyorsunuz.

Şimdi şimdi sıradan adi yankesiciler diye bir kavram gelişti, varoşların çocukları, soğuk bir yüz ifadesiyle çalmadım, ben yapmadım, der sıvışırlar. Arkadaşları olay yerine hızla yanaşır çocuğu korur, kaçırır, sizi gizlice çembere alıp sıkıştırır, kalabalık içinde sizi tecrit edip ortaya kek gibi düşürürler. birden çevrildiğinizi görürsünüz. Hırsız çocuğa karşı müdahaleniz sertleşirse bıçaklar çekilir, siz, polis, yetişin diyene kadar, kalabalık içinde kaybolurlar.

Şimdi, birkaç yıldır PKK'lı yankesiciler moda. Bunların diğerlerinden farkları çok, mesela kaçmazlar, üstünüze saldırırlar, ben yapmadım, biz almadık diye inkar etmezler, müdahale eden olursa bıçağı alenî kalabalığın ortasında boynunuza dayarlar, polis görünene kadar kalabalığa tehdit küfürleri, ellerinde bıçak sağa sola hamleler, vahşeti sindirmeye dönük sürdürürler.. Bunların hepsi silahtan korkar, silahın kendisinden değil, silah taşıyan sivilin polis olma ihtimalinden.

İki hafta önce **Bayındır Sokak'ta**, yan sokaktan mesaiye doğru çıkarken, PKK'lı çeteyle adi yankesici çete sokak savaşına girdi. PKK'lı çete varoşların bebelerini zıbartb, yerlere yatırıp çiğnedi.

Konur Sokak'ta yankesiciler bu son yıl alınan tedbirlerle güçlerini kaybetti, yan sokaklara dağıldılar, ancak bir yıl öncesine kadar durum feciydi.

Yedi-sekiz yankesici çetesinin kol gezdiği **Konur Sokak**'ta hemen hergün partiler, dernekler, sivil kurumlar basın açıklaması yapar. Basın açıklamalarında legal/illegal örgütlerin slogan ve taşkınlıklarını önlemek için çevik kuvvet polisi gün boyu nöbet tutar. Siyasi polis onbinlerce... Ama hırsızlık için tek polislik tertibat yok..

Şikayet ettiğimizde, bölgede ekipler olduğunu, durumu fazla abarttığımızı, yankesicileri şahid olarak gösterdiğimiz takdirde hemen yakalayacaklarını, şikayetimizi yapıp gitmekten başka şansımız olmadığını, söylerler.

Kaç kez esnafı birebir ziyaret ettik, tertibat alın, güvenliği kendi aranızda sağlayın, yirminin üstünde garson çalıştırıyorsun kendi mekanın içinde kapkaça engel olamıyorsun, giriş çıkışları kontrol edin, polisle toplantılar yapın, nafile... Boşuna, esnaf, toplum, bir tedbir olarak örgüt benzeri laf eden herşeyden iğreniyor, işin içinde bir pislik var mı diye uzak duruyor. Ancak sizi destekleyen birkaç küfür edip onlar da veryansın şikayet edip sonra dükkanlarının sessizliğine gömülürler..

Zabıta, polis, güvenlik, asayiş tarihiyle ilgili cilt cilt kitap okudum, mesela Osmanlı, esnafı esnafın tuttuğu kiraladığı güvenlikçileriyle koruyor. Zabıta/polis köyün kasabanın çarşılarını sokakların güvenliği için esnafın kendi aralarında güvenlik oluşturmasını sağlıyor. Şimdi esnaf, yüzlerce garson çalıştırıyor, kendi masası, sandalyesine sahip çıkamıyor.

Artık bu güvenlik işleri, telkin, tavsiye, şikayet, konuşma işi değil.. Yankesiciler kalabalıkların esnafın halkın örgütten ve örgütlenmeden ne denli tırsıp korktuğunu farketmiş ve kafeleri ve kalabalık sokakları büyük bir bereket, büyük bir av sahası haline getirdi..

Sonuç, yeni tür PKK'lı yankesiciler türedi, gizlice sinsice soymuyorlar, aleni soyuyorlar, müdahale ettiğinizde saklanmıyor, inkara yanaşmıyor, kaçmıyor, ben yapmadım demiyor, kalabalığı fırsat gizlice sıvışmıyor..

Tam tersine müdahale ettiğinizde 16/17 yaşında çocuklar etrafınızı sallamalarla çevirip bıçağı girtlağınıza dayıyorlar. Ana avrat küfür, bıçakları doğrultuyor, polise gittiğimiz takdirde doğranacağımızın müjdesini veriyorlar. Ve yollarına bıçaklarını gizlemeden, kapatmadan, ellerinde sallayarak devam ediyorlar..

Tabii biz sıradan insanlar birkaç çay içmek için sokağa çıktığımızda bıçakla burun buruna gelmemek için kullanacağımız bir ilaç türü yok.

Modern insan, başına gelebilecek her türlü felaketi, doktora sorarak, ilacını alarak, uzmanına danışarak çözebileceğini düşünür.

Güvenlik hapları yok, asayiş şurupları yok, tehlikeleri atlatabilmek için yemeklerden önce sonra haplar yok. Aç karnınıza da dayıyorlar tok karnınıza da..

Benim torpilli dayım var, amcam var, milletvekili tanıdığım var diyerek her türlü felaketten korunduğunu sanan insanlar, evet, jeep ve özel korumalarla bir müddet sağlıklı kalabilir.

Ancak, hem emniyet müdürünü bir telefonla ulaşabilecek kadar tanıyor ama hem de yayaysanız yine şansınız yok.

Hepimiz büyükşehirlerde birbirimizle emniyet ilişkileri kurarak tanıştık, buluştuk, biraraya geldik. Birileri zengin dostlarına diğerleri ideolojik arkadaşlarına, diğerleri hemşehrilerine, köylüsüne, amcasına, hepimiz zor günde birbirimizi koruyacak güçlü dostlar edindik. Tek tek hepimiz o zor günde kendimizi kurtaracak bağlantılarla hayatımızı kurduk. Şu sorunun cevabını kim verebilir, ideolojik örgütlerin ya da hemşehri dernekterinin yüzlercesinin olduğu bir sokakta rekor sayıda kapkaç hadisesi nasıl neden niçin yaşanır. Çünkü herkes toplumdan soyutlanıp kendi örgütünden üç/beş arkadaşıyla ilişkiye giriyor.

İşte boğazıma bıçak dayandığı o an, bu bağlantılarım, film şeridi gibi gözümün önünden geçti. Şimdi beni bu an kim nasıl kurtaracak. Meclisten arkadaşlarım beni bulana kadar, saatler geçer. Bıçak girtlağıma bir saniyeden daha az yakın. Emniyet müdürlüğünden arkadaşım bulana kadar çoktan leşimin üzerine gazete kağıdı örtmüş, kırmızı şeritler olay mahallini çevirmiş ve Ankara valisi açıklamasını yapıyor olacak.

Bağlantıları yanlış mı kurduk. Hepimiz

Akşamsefası

Erhan Candan

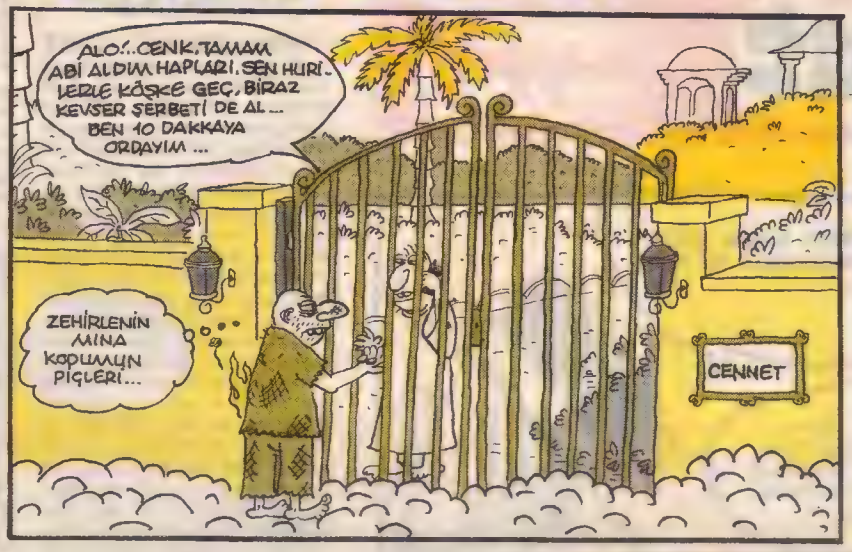

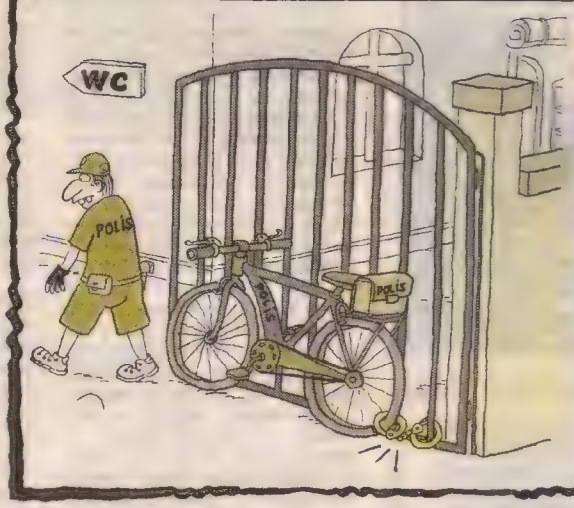

erhancandan@leman.com.tr

toplumla değil, bencilliğimiz ve dostlarımız ve fikirdaşlarımızla bağlantı kurduk. Toplumla bağlantılarımız olsaydı, toplumun, üstü altı yoksulu ilerisi gerisi hepsiyle bağlantımız olsaydı, şu bıçak şimdi gırtlağıma dayanır mıydı?..

Neyse, hikayeye geçelim. Uluslararası terörizm konusunda doçent olmuş, TV'lerde kendini çok göstermiş, ahkam üstüne kaymaklı vaazlar vermiş bir arkadaş yanımdaydı. Ayaküstü laflıyoruz.

Hemen önümüzde bir kapkaççı hadisesi patlak verdi. Doçent arkadaşım, kibar gözlükleri, içi dolu parlak çantası, fiyakalı spor kadife takım elbisesi ve ıslanmış gibi tertemiz düzenli taranmış saçlarına bakmadan atılıverdi hadiseye.

"Dur, dur ne yapıyorsun karışma" dememe kalmadan. Atılmakta haklıydı, 16 yaşlarında bir kız yere fırlatılmış, erkeğiz, yurttaşız, el koymalıyız.

Evet, defalarca el koydum, ama eskidendi, canımdan oluyordum, akıllandım. Şimdi doçent arkadaşımın vicdanını dindirmek için ona gösteri olsun diye yeniden bıçağın üstüne atılamam. Ancak o an böyle seri kararlar verilemiyor. Doçent arkadaşımla elinde bıçak çakalın arasına göğsümü verdim. Sakin, yalvaran bir dille çocuğu sakinleştirdim, tamam çocuklar, işinize bakın, tamam..

Doçent arkadaş tırsmış gözü korkmuş çakallara yalvaran halimi görünce utandı. Üstelik beni cesur atak yazılarımdan tanır. O an gözünden düştüm. Teslim oluşum, alttan alışım, soygunun devamına müsaade edişim, şaşırttı. Bittim yani adamın gözünde.

Biraz sonra, arkadaşın gözündeki itibarım için bir yığın açıklama yaptım. Başıma gelen felaketleri sıraladım. Çetenin saklanmış gizli elemanlarını uzaktan gösterdim. Şu anda dahi etrafımızın çevrili olduğunu esrarlı bir suskunluğun kaş göz işaretiyle anlatıp ikna etmeye çalıştım.

Sonunda, dur bir dakika, senin ikna olacağın yok, birazdan birini daha indirirler, ben kaybolayım, sen doya doya duruma müdahale et, polis çağır, yumruklarını konuştur, yurttaşlık sınavını ver, ahlak olarak vicdanını dindir ve çakalları tekme tokat dövüver, dedim...

Tırstı, işi şakaya vurdu..

Başka bir hadise. Yüksek rütbeli bir subay kaldırımda önüme gülümseyen yüzüyle çıktı. Nihat bey sizi çok takdirle izliyorum, tanışabilir miyiz? Ayaküstü tanıştık. Hayranlık ifadesi birkaç cümle.. Allah sizlerin yardımcısı olsun gibi dualar. Sonra, çay içebilir miyiz, teklifi.. hay hay diyecektim ki, önümüzde bir kapkaç olayı patlak verdi.

Sonradan, **Gabar** dağında çatışmalara girip çıktığını öğrendiğim komutan arkadaş hızla kapkaççıya doğru fırladı.

Kolundan tuttum. O bir saniyelik tereddüt anı, kendime dedim ki, niye tutuyorsun, şekil olarak bile ayıp. Makam sahibi rütbe sahibi bir insan yol ortasında üniformasından çekiştirilmez. Ne ayıp!

Üstelik komutanım güvenliğin ta kendisi olur, bak nasıl cesur, belki bir hayır vardır, son darbeyi koyuverir.

Çakallar, kalabalığın arasına sıvışıp kayboldu. Komutanım hırsını hıncını alamadı, kalabalığa doğru bağırdı. İçinde küfre benzer şeyler de vardı. Millet dönüp dönüp baktı.

Ama hızla kalabalık değişmiş yeni bir kalabalık hızla akarak etrafımıza toplandı. Kalabalık, komutanıma niye bağırıyor, deli mi, nedir, üstelik üniformalı.. Bir makaranın daşşağın içine düşüyor gibiyiz. Komutanımı apartman içine doğru kibarca çektim..

Henüz tanışalı iki dakika olmuyor. Komutanım: **"Yahu kızcağız nasıl ağlıyor, ulan dağbaşı mı burası!"**.. diye hayıflanıp birden bana döndü, sitemle: **"Siz de müdahale etmediniz, seyrettiniz, o seyretsin bu seyretsin, nereye kadar?"**..

Ne desem komutanıma **"ağanın elinden tutulmaz, vur vuracağın kadar mı desem!"**.. Biz tırsağız komutanım biz yavşağız mı desem.

Komutanımın yüzünde bana dair tuhaf bir şüphe yerleşti. Herhalde, bu adamlar yazıyor ama neye yazıyor hava civa der gibi..

Ne diyeyim, alttan aldım. **"Ya komutanım hergün kaç tane karşılaşıyoruz, Allah inandırsın şaşırdık!"**..

Benimle ilk karşılaştığında yüzünde oluşan hayranlık, iltifat dolu beğeni cümleleri kayboldu. Komutan bana karşı soğuk, umutsuz ve biraz toplumsal sorumluluğa davet çağrısı yapan birkaç cümle söyleyip yoluna devam etti..

İşte böyle rezil oldum. Bu kapkaç işi, benim, otuz yıl durmaksızın yazarak gece gündüz çalışarak oluşturduğum yüksek rütbeli sağlam ilişki ve bağlantıları da kopartıyor. Gözden düşüyorum.

Bunca yıl koruma kabul etmedim. İddialıyım isterneyeceğim. Ama şimdi farklı düşünüyorum. Korumayı beni korumaları için değil... Yanıma yüksek rütbeli insanlar tanışmak için geldiğinde, etrafta bir patırtı gürültü olmasın diye tutacağım. O çakallara müdahale edip, benim görüşmelerimi saygı ve sakinlik için yapılmasını sağlasınlar..

Yani, korumalar, ben ayaküstü görüşürken, etrafım, yani şu sokak, bir büro temizliği ve sakinliğinde oluversin..

Sanki sokağın kahyası benim. Alt tarafı akşama doğru sıkılıp iki bardak çay için sokağa çıkıyor, kitapçı önünde kafe içlerinde ayaküstü laflıyor dönüyoruz. Şu düştüğüm duruma bakın.

Komutan uzaklaşırken, keşke komutana, komutanım, beni malül gazi yerine koyun, malüller artık cepheye sevkedilmez..

Komutanın, beni toplumsal bir hadise karşısında sessiz beceriksiz tırsak sütlaç muhallebi korkak bulmasına içerledim.

Ne deseydim komutanıma: **"Ağzının tam ortasından öpeyim, komutanım ne kadar haklısın ge-ne sen haklısın?"**..

Ama komutanım bu çakalları tanıyorum ben, onlar bıçağı ibadet eder gibi çekiyor..

Öyle sert bir psikolojik baskı altında kaldım ki, bu aşağılamalarla benim harekete geçeceğimi sanıyorlar, aldanıyorlar!..

Bir başka aynı hadise. Amatör ama pek zekice dergiler çıkaran genç bir edebiyatçı arkadaş, ki, beni peygamber yerine koyuyor, övüyor, pışpışlıyor, yere göğe koyamıyor, yanımdaydı. Dergisi için yapacağı röportajın teknik ayrıntılarını ballandırarak, felsefi derinlikler vererek izah ediyor. Çocuğun gözü birden sokakta cereyan etmekte olan yankesicilik hadisesine kaydı.

Ve beni bırakıp hücum eder gibi çocuğa saldırdı. Al başına iş.. Oysa kardeşim sen edebiyatçısın, biraz soyut bir adamsın, şimdi olan gerçek birşeyden sana ne? Sen kitaplar içinde bir fanisin.. Sen İzmit depremine şiir yazmış şair gördün mü, Irak savaşıyla ilgilenen bir edebiyatçı romancı gördün mü. Sen Kafka üzerine dergilerde yazılanları oku, sana ne kapkaççının üstüne atılmak.

Çocuk, karga yılan sırtlan karışımı yankesiciye öyle ani hücuma geçti ki, durdurmam imkansız. Ancak tecrübeliyim. Araya girdim.. Göğsümü gerdim. Yankesici çakal maraş satırını çekip gırtlağıma dayadı.

Tecrübeliyim dedim, alttan aldım, sakin olun, birşey yok, tamam tamam, bu arada, ellerim havada. Bizim dergici oğlanı uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Bizim edebiyatçı, ki bunların hepsi kapsalaktır, yediğim korkuyu gördü, sesini kısar gibi oldu, sinip bir kenara çekildi. Ben yine çakalların ortasında kaldım..

Yankesici çakal bıçağı gırtlağıma dayadı, bıçak tutan eli çenemin tam altında yumruk, başım havada, artık ağzımı dilimi gırtlağımı oynatamıyorum, gıkım çıkmıyor..

Bizim edebiyatçı salak uzaklaştığı yerden ortalığı velveleye verip durumu ciddileştiriyor, polis polis yok mu adam öldürüyorlar diye bağırıyor.. Ağbi korkma, korkma, diye feryat ediyor. Kalabalığa dönüp, birşey yapsanıza diye bağırıyor. Senin yapacağın edebiyatın .mına koyum, hayvan herif kalabalık birşey yapmaz, biz tarihle uğraşıyoruz, kalabalıktan medet umanlar edebiyatçı olur mu orospunun çocuğu, kurban ettin tufaya getirdin, tuzağa düşürdün beni, puşt!..

Bıçak birkaç dakika o yana bu yana çekiştirilip gırtlağımda kaldı. Derimin bıçakla tiksintiyle çizildiği. Nefes alamaz bir durum değil, başka birşey..

Ne diyeyim şimdi gırtlağıma maraş satırıyla dayanmış çakal oğlana, ne desem sesim çıkmıyor, içimden geçiyor.

Şimdi ne kadar rahat konuşuyor durumumla eğleniyorum. Ne diyeyim, ben de ekmeğimi bu satırlardan yiyorum. Çakal oğlan için de bu bıçak, sevgilisinin kalbine aşkla giren ok.. Ne kadar binlerce güzel söz söyledik, kurbanın olayım, yaralı gönlüm, diye, laflar güzeldi, şimdi..

Üstelik gırtlağıma dayanan o kara bıçak, çakal oğlana ölümsüzlük bağışlayacak. Şehvet, sevgili, macera, nataşa, para, sabaha kadar bira, arabalar. Ben de aynı sonsuz iştah ve servet için yazmıyor muyum? O bıçakla istiyor, ben bıçak gibi kelimelerle. İkisi de yakıcı, sert, ama risk onun riski..

Ben de ağır cezalara çıkıyorum ama bir umut basın özgürlüğü.. Çakal oğlanın şansı hiç yok.. Bıçak bıçaktır, keser doğrar, işini bitirir. Birazdan hırlamaya başlarsın..

Bu çakal oğlandan daha şanslı hiç değilim. Yazdım yazdım sonunda türbemi yapmayacaklar. Oysa gırtlağıma bıçak dayayan bu çakal, bu gözüpek vahşi korkusuzluğuyla hızla sınıf atlar..

Siyaseten büyür, kimbilir gün gelir gazeteler çıkarır, yazarlar satın alır ve kimbilir öldüğünde Süleymaniye avlusunda Sultan Süleyman'la yanyana türbesi yaptırılır.

Üstelik onun da yüzü kara. Üstelik, şimdi Allah desem de faydasız Muhammed desem de..

Penceremdeki kumru kuşları gibi acımasız, gaddar.. O kumrulara otuz yıl yalvardım, kaç kez pencereden atladım atlayacağım her saniyesi ağladım. Bir boklu çamurlu buğdaya koştular, unuttular beni kumrular. Bu kara çakal oğlan da birazdan tüyecek, istediği beş/on kuruş..

Gırtlağıma bıçak dayanmış o an, sonradan oturdum süsledim o anı, neler geldi aklıma, yanağından ısırdığım kızlar geldi aklıma, gençliğim boyu sahilde seyrettiğim o bitmez dalgalar, ısıran bendim ama sanki kırbaç benim yüzümde şaklıyordu, çakal oğlan: "Polise gidersen senin ananı .ikerim" diyor, bıçağı benim boynuma, küfür tehditleri kalabalığa doğru yapıyor. Gırtlağımı .ikiyim. Ne savunmasız yermiş. Hayatın böyle biteceğini biliyordum, bu yüzden sevgilinin ayaklarını toprağım gibi durmaksızın öpüyordum..

Orada düşündüm, zayıf olmak, güçsüz olmak ne bela şeymiş.. Adele kuvvet çalışmalıymışım, Şekspir'inin Mevlana'sının hepsinin... Küfürler savuruyorum, adale oğlum adale.. Şiir felsefe nereye kadar, kuvvet oğlum kuvvet, karanın ver artık silah taşı.. Silahsız şiir yazıyla artık olunmaz.. Silahsız felsefeden tarih boyu hiçbir şey olmadı..

Birkaç hafta olayın şokundan kurtulamadım. Hatta bir zaman sokağa çıkamadım. Sonra sonra..

Üç hafta sonraydı galiba **Bosna**'ya yolculuk..

Saray Bosna dağlarında yirmi metrelik süs ladinlerinin altındayken Türkiye'den bir telefon. "Ağbi, yankesicileri yakaladık. Bir şahit lazım. Emniyette gitmeliyiz. Sen gitmezsen bırakacaklar.."

Unuttum, hangileri, sen kimsin, niye beni arıyorsun, emniyete niçin gidecekmişim, telefonu kim açtı? Gelince görüşürüz, dedim.

Metroda/bulvarda halka bedava dağıtılan bir yerel/belediye gazetesinin manşet haberi için **"Kapkaççılar yazar Nihat Genç'e bıçak çekti"** haberi yazılmış..

Sinirlerim tepeme toplandı, beni niye karıştırıyorsunuz.. Haberi yapan muhabir gazetecilik hevesiyle yanıp tutuşan acar bir gazeteci. Kendisini kapkaç işine adamış. Çantasında sopalarla dolaşıyor. Çok düşük paraya çalışıyor, ağzında diş ayağında ayakkabı yok. Emniyetle çok acil görüşürken dahi telefonu yok. Tanımadığı yankesici, polis yok. Kaç kez meydan savaşına girmiş, yankesiciler kaç kez saldırmış, yani, çattık belaya..

Azimli bir gazeteci. "Kardeşim o olayda çok insan vardı, niye özellikle benim adımı yazdın?."

"Ağbi, ünlü yazarların ismi ses getirir!"..

"Kardeşim beni tanımadığın belli, benim adım Nihat Genç, ben papayla eşcinsel ilişkiye girsem dahi yine ses gelmez!"..

"Ağbi siz kamuoyunda tanınmış insanlarsınız bu mücadeleye öncülük edeceksiniz..".

"Bak kardeşim ben neye öncülük edeceğimi biliyorum, beni sırtlanların ortasına tavşan leşi gibi atıyorsun.. İşim başımdan aşkın baksana Ermeni konferansıyla ilgili kaç yazı yazdım.."..

Acar gazeteciden kurtulmak mümkün değil. Ne zaman telefon etse dayanamıyor kapatıyorum. Öyle imanlı gazeteci ki beni kapkaççıların önüne Malkaçoğlu gibi sürmeye yemin etmiş. Ben oralı olmayınca, artık ağır ahlaki suçlamalara başladı..

"Ağbi siz de susarsanız kim mücadele edecek, sokaklarda yürünmüyor, zavallı genç kızları yerlerde sürükleyip öldürüyorlar, buna nasıl dayanıyorsun.."

Ve acar hevesli idealist azimli hızlı gazeteci bana öyle misyon biçiyor ki, ben olmazsam, kapkaç hadisesi Türkiye'de son bulmaz..

İkna mümkün değil. Ertesi gün yine yine yine telefon. Bugün yine yankesiciler kıstırmış. İşimin tam ortasında nakden canlı yayın yankesici takibini bana aktarıyor. Takip ediyormuş. Şimdi polisler yetişmiş. Büyük bir zevkle hazla anlatıyor. Üstelik polislerin isimlerini tek tek söyleyerek.: Şiddetli bir aşk sahnesi anlatıyor gibi yankesiciler şu anda sokakta turluyormuş, emniyet harekete başlayacakmış, suçüstü yakalanamadıkları için, benim şahit olarak koşup gidip polise yardımcı olmam lazımmış..

Sonunda gazeteci oğlana teslim oldum. "ee ne yapacaksak hemen yapalım.."

"Ağbi emniyete kadar gideceğiz, korkma ağbi, arka kapıdan gizlice alacaklar bizi kimse görmeyecek!"..

"Arka kapı" ne kadar ispiyoncu bir cümle.. Ödüm koptu.. Üstelik emniyet.. Emniyetle işbirliği yapmak. Bu cümleleri ben hayatım boyunca temizleyemem. Korku göte dayanınca artık herkesle, kimbilir daha kimlerle işbirliğine başlarız..

"Ben kimseyi teşhis edemem!" dedim. "Ağbi ne kadar korkaksın, insanlık diye birşey var, hepimiz bu şehirde yaşıyoruz, şahit çıkmazsa bırakıyorlar..!"..

"Bak kardeşim, bana bir daha korkak deme.. Hala yaşıyorsam bu şehirde, korktuğum içindir!"..

"Tamam ağbi sakin ol. Komserimle görüştük. Cam arkasından bakmayacağız. Orda yankesici klasörleri var. Defter gibi. Açıp bakacaksın. Bilgisayar istersen orda da kayıtlar var, görüntüler tık tık inecek, bakarsın! Hepsi beş dakika tutmaz!".

Zihnimde, bana bıçak çekenleri, çeteyi, yılanları, panterleri, çakalları tek tek hatırlamaya çalışıyorum, boşuna. Güç bela çıkartır gibi oluyorum simalarını, ama tam bir resim yok zihnimde. Tanımadığım birini de suçlayamam.

İdealist gazeteciyle **Kızılay**'da buluştuk. Gazeteci sağda solda gördüğü polislere adıyla hitap ediyor ve ayaküstü kısa konuşmalar yapıyor, selamlaşıyor. Çantasındaki sopaları çıkartıp gösterdi. Sonra sokakta yankesicilerden birini teşhis eder gibi oldu, peşinden koştu, yanlış adam çıktı, bir küçük heyecan korku yaşadık.

Korkudan, **"taksiyle gidelim"** dedim, ben öderim. "Ne taksisi be ağbi, metro var şurda beş dakika tutmaz!."

Senin işlerin hepsi de beş dakika tutmaz oluyor ama aylardır benimle işini bitiremedin, atla şu taksiye atla..

"Ağbi taksi israftır, gözünü yiyim metro beş dakika!"..

Gerçekten büyük yazar oldum galiba. İdealist insanlardan nefret ediyorum. Taksiye biniyorum diye beni halktan uzak, paranın .mına koymuş sabahlara kadar nataşa düzen biri yerine koyuyor.. Şu sokak idealistlerinin hiçbirini sevmiyorum. Biri kapkaç işini beş dakikada bitirmeye yemin etmiş, çantasında sopalar. Diğeri borla çalışan araba yapar. Diğeri krom madenlerinin nasıl çalındığını ispat için araştırmalar peşinde kansını boşamış evini satmış.. Ben ne yapmışım taksi çağırmışım, yaptığım .ötverenliğe bak. Çocuğun gözünde sıfır oldum sıfır..

Metroyla gittik. Emniyetin etrafına dağılmış binalar içinde koridorlar, içinde başka koridorlar, dolaşıyoruz, kapılar üstünde cinayet masası, suçüstü, hepsi ürkütücü.. Kapılarda polisler yüzüme bakıyor, sırtımıza bir polis vurup hadi geçin diyor, koridorda sıkışıp bir ömür çıkamayan uyuz köpekler gibiyiz.. Sonunda kapkaççıların sorgulandığı o ünlü koridora sağ salim çıkabildik..

Allahım bu ne çok polis. "Yok ağbi onlar stajyer.."... Binlerce genç polis duvarlara dayanmış oda içlerini kapı önlerini doldurmuş.. Hepsi 17-20 yaşlarında..

Koridorun tam ortasından ilerliyoruz. Birden **"kaçın kaçın gizlenin, yere yatın"** diye bağırıldı. Neye uğradığımızı şaşırdık.

Meğerse bizim azılı kapkaççı kelepçelerle bir bölük polisin ortasından getiriliyor. Bizi görmesin diye bağırılıyormuş. Şahidleri görürseymiş cezaevi çıkışı doğrayabilirmiş..

Kelepçeli kapkaççıyla gözgöze geldik. Nasıl sinirlendim, acar gazeteciye dönüp, küfürler savurarak "Hani lan görmeyecekti.. Hani arka kapıdan girecektik, hani cam arkasından teşhis, üç aydır görmeyecekler diye kafamı .iktin.. Ne oldu lamba gibi ortada kaldık!"..

Acar gazeteci utanarak: "Ağbi bir terslik oldu, şanssızlık bize denk geldi. Aslında emniyette sistem sağlamdır, ama hala problemler yaşanıyor. Olsun ağbi, seni farketmedi, ben uzun boyluyum, beni gördü, seni kesinlikle görmedi!"..

"Ne görmedi lan, kapkaççı oğlan yirmi polisin ortasından öpücük bile gönderdi bana! Utanmadan nasıl görmedi dersin.. Burun buruna geldik. .mına koyacağım senin teşhisinin, bittik oğlum bittik..!"

"Ağbi valla komserimle görüştüm söz aldım. Ben de beklemiyordum böyle kabak gibi karşılaşacağımı, neyse ağbi olan oldu.."

"Senin yaptığın yapacağın işin .mına koyum, kabak gibi keriz gibi düşürdün bizi, boku yedik oğlum.."

Gazeteci: "Ağbi gözünü seveyim sakin ol. Seni fazla tutmayacağız. Bıçaklanmış küçük kızları düşün.." deyip beni karga tulumba bir odaya soktu. Küçük bir büro.. Faal. İki masa. Ağır demir dolaplar. İki bilgisayar. Sivil polisler.. Telsiz telefonlar, kapıya birikmiş onlarca öğrenci polis..

Komiserle beni tanıştırdı: "Ağbi yazardır, şahitlik işi için geldik..!".. Komser yüzüme bakmadan: "Birkaç iş var, bekleyin bir saat geçmez bakarız!"..

Sandalyeye oturup beklemeye başladık. Giren çıkan polislere sanlan öpen dualar eden.. Kapkaç mağduru halktan insanlar, polislere yalvararak dualar ediyor, övgüler yağdırıyor..

"Siz bizim şerefimizsiniz, sizden Allah razı olsun.".. Aklıbaşında iyi giyimli kültürlü insanlar öpmek için polislerin ellerine uzanıyor, "başımızdan eksik olmayın".. duygusal ağlamalar, polislere sanılmalar. Bir halk polis buluşması.

Polisler övgülere çok alışık, oralı değiller. Kendilerini kahramanca öven bu insanları kapı eşiklerinde görmezden gelerek başka bir kapkaç olayına doğru telsizlere sarılıyorlar.

Halkımız kızgın öfkeli alevli sözlerle polislere zafer kazanmış ordu gibi haykırarak şükranlar sunuyor. Kim gelse imdat diyor, kim işini bitirmişse "başımızdan eksik olmayın" diyor.

Burada başka bir hava var, şaşınp kaldım. Biz 12 Eylül günlerinden ve 90'lı yılların Susurluk'unda tıkanıp kalmışız, şöyle, polisten çekinen, polise şüpheli bakan, polisten kuşkulanan ve polise asla güvenmeyen.. Burada durum farklı, 15/20 dakikada bir koridora kelepçeli bir katil kapkaççı girip çıkıyor. Fabrika gibi, şaşılacak şey de bu, polisler onları tekmelemiyor yumruklamıyor küfretmiyor kötü kötü bakmıyor, sadece işlerini yapıyor. Eskiden böyle miydi, bu koridora geldiğinde onlarca küfür tekme yer yüzüne tükürülürdü.. Şimdi bu kapkaççı işi, dosya arası bir evrak gibi, büroların içine katil kapkaççılar bir dosya gibi girip çıkıyorlar.

Bir an önce kurtulmalıyım, yarım saat, bir saat.. Artık polislerin ortasındayız, bizim gazeteciye de küfredemem. Nihayet komserin işi bitti.. "Beyfendinin işi neydi?"..

Bizim hızlı gazeteci araya girdi: "Ağbi yazardır?", sonra bana ağbilere cicilerini göster der gibisinden "senin kitapların da var değil mi?"..

Komsere baktım, benden cevap bekliyor, üç kitap desem ne onaltı desem ne olacak? Keşke gazete yazarı olsaydım, onlar tanındıkları için kitap yazmasalar da yazar yerine geçiyorlar.. Bense her yerde kitaplarımı adlanyla dökümleriyle vermek yazarlığımı ispatlamak zorundaymışım gibi.. Söylemedim.

Komser, arkadaşın fazla vaktini almayalım "hemen bilgisayardan gösterelim" dedi.. Sonra "yok yok bilgisayar da zaman alır, size klasör çıkartayım!"..

Demir dolabı açtı, koca koca klasörler. Hepsine mi bakacağım diye ödüm koptu. Sonra, içlerinden sadece birini önüme sürdü..

Klasörün içine şöyle kabaca baktım, "hepsine mi bakacağım?" dedim. Oysa klasörün içindeki kapkaççı yankesici suratların hepsi tanıdık. Aşinayız. "Komserim, bunların hepsi biraz önce topluca metrodaydı" dedim, güya espri yaptım.

Komser, kulağıma eğildi, gizlice : "Ben seni tanıyorum, TV'den izledim, sen harbi adama benziyorsun, seni yormam, şimdi sana bir kıyak geçeyim, torpilimi unutma.."

Ne torpili?.

Yine kulağıma: "Sen bu klasorün tamamına değil, önden birkaç sayfaya bak yeter, yorma kendini."

Bir Aziz Nesin hikayesi gibi hoşuma gitti, gülmekten yıkıldım, birkaç sayfaya da çabucak bakıverdim.

Komserim yerinde şimdi bizim hızlı gazeteci olsaydı, bu koca klasörü koltuğumun altına verir ve beni de sokağın başına yerleştirir, akşama kadar titrelere bak, aynısı çıkarsa, diye sokak nöbeti verirdi.

Komser, klasörü alıp demir dolaba koydu.. Tamam gidebilirsin. Arkama bakmadan kaçmak istiyorum..

Ama biliyorum, burası emniyet, burada, kaçan herşeyi yakalıyorlar. Sakin yavaş olmalıyım..

Yüzlerce polis metro durağını kalabalıklaştırmış, taksi çağırdım.. Bu minik hikaye, sizler için önemsiz sayılabilir, ama benim vatanım ve halkımla aramda ciddi bir sorun çıkabilir diye bayağı endişe ettim..

Aradan bir hafta mı ne geçti, **Bayındır Sokak**'ta Vadi Yayınları önünde oturmuş çay içiyorum, bizim kapkaççı çakal önümden geçmesin mi, yanında kedi kadar küçük kedi bacaklı bir kız..

Oğlana değil, kıza baktım.. "Lan bu kedi için mi gırtlağımızdan doğruyordun bizi.." .. Ancak çakal oğlanla sevgilisini iyice süzdüm, çok kibar görünüyorlardı, birbirlerine çok sadık, dürüst bir halleri vardı. Oğlanın suratına bir de sevgilisiyle konuşurken baktım, çok dokunaklıydı yüzü ve tehlike geçmiş gibi açık seçik bir neşe vardı yüzünde!. Rahattı yani.. Zaten evrensel insanlık sorunumuz da bu değil mi?.. Benim değil, onun yüzünün içten bir neşeyle kendine güven duyması...

Nihat Genç

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

FRANKO & DUDUDİL (HORROR-MORROR)

Bu maceranın sonu...

Akşamsefası

-DEĞERLER-

('Yükselen Değerler') 1- PARA:

Pir dolar altmış üçsent lira, onsekiz mark sekizyüz kronyendir! Kâğıt, madenî, banknot, senet, aydınger, sahte, deve, çuval gibi türleri vardır! Bu muhteşem değerin, herşeyi satın almaya gücü yettii söylenir. Bu değer ile; gazoz, kek, ölü veya diri et, bilgisayar hoparlörü, kibrit, otomobil, tren, ıssız ada, ıslı ada, yarımada, apartman, kıymalı pide ve nükleer füze alabilirsiniz. Biterse, ve başka almak istediğiniz şeyler varsa, daha fazlasını kazanmanız gerekmektedir. Satış ve pazarlama, bu sırada başlar: Gazozunuzu, kekinizi, etinizi, bilgisayarınızı, adanızı ve pidenizi satabilirsiniz. Bu alım ve satım işleri sırasında, duygusal Değerler de işe karışmaktadır: Alın teri, kara para, kan parası, baba parası, kanlı para, yetim hakkı, miras, piyango, sokakta bulunan, maaş, üç aylık gibi türleri mevcuttur. En nefisi 'alın teri' gibi gözükse de, ter'ler de kolayca satın alınabilmekte, herşey gene karışmaktadır! Emeğin gerçek bedelini belirlemek, türlü kurnazlıklarla, anlaşılmaz hale getirilmiştir. Üstelik bu değer, emeği de satın alabilmektedir! Ortada duran, isterse herkesin ulaşabileceği bir değer olarak sunulduğundan; tuhaf satın alma işlemleri, pek tepki görmemektedir. Çünkü istenirse, tepkiler de öncesinde satın alınabilir; böylece harika bir kısırdöngüye girilir! Bu değerin çok fazlasına sahip olanların, nefis yemekler yediği, muhteşem bannaklar icat ettikleri, ve nefis kadınlarla beraber oldukları söylenir. Bütün insan icâdı değerler gibi, bu değer de, temel ihtiyaçlarımızı giderme amaçlıdır. Tek farkı; kişileri, bütün yemekleri yemeye, bütün evleri satın almaya ve bütün kadınlara sahip olmaya iten tuhaf bir özellik taşımasıdır. Bu değere ait olan, dünyadaki en yüksek miktar 600.000.000.000 dolaryen, şu anda 'Ferotelya' müzesinde sergilenmektedir! (100.000.000 dolaryen'i, 5. nükleer savaştaki yıkımda tahrip olmuştur.) Medeniyetimizin 'değerli' bireyleri, eski insanların bu saçmalığını müzeye giderek görebilirler. Müzeye girişte, bir şaka olarak 'üç birim' para alınmaktadır. (Bir portakal kabuğuna, üç çimen yeşili çizgi çekerek, bunu kolayca yapabilirsiniz. Ben de birazdan yazımın karşılığı olan, sembolik 'dört gümüş öpücüğü' almaya gideceğim! :)

Yükselen Değerler 2- Gadın Vücudu:

Zaten başlıca değerlerden biri olan Kadın; görüntüsü ve çıplak etiyle, farklı bir değer olarak da sunulmaktadır: Bu değere olan yoğun talep; şehvet ve ihtirası kışkırtan söz oyunları, veya direkt görüntüler pompalanarak körüklenebilir, (misal, 'Pompalamak' sözcüü!). Esmer gadın, sarışın gadın, kumral minyon, kızıl gadın, mor kadın gibi türleri vardır. Bu değerin satışa sunulduğu yerler; genelevler, özel evler, Tv programları, kopya porno Cd'ler, ormanlar, afişler, arasokaklar, otobanlar ve yarışmalardır. Rahatça kadın satışı yapılan köle pazarları artık bulunmadığı için; günümüzde sunuş mekânı (Şovrum) ararken, daha zekice (best-model v.b) yöntemler seçilmektedir. Yönetimler, yabancı uyruklu kadınların seks tuzağına düşmemesi için 'Alo' önlemleri alırken; potansiyel bir et-sunucusu olma yolunda çok daha önceden heveslendirilen ve şartlandırılan Tv kızları içinse, akıllar daha fazla karıştırılmaktadır. Meta Kadın değeri, kapuçino gibi ikrâm edilebilen bir değerdir: 'Kan ister misin abi?' Bu pis değerin en şeytanca özelliği; sunulduğu andan itibaren, ereksiyon başlatabilmesidir! Erkeklerin çoğunun, kafası siginde gezdiği düşünülürse, bu kaldıraç özelliğiyle, diğerlerinin üzerine çıkan bi değerdir. Bir yan değer türü de, 'belden aşağı' olarak ifade edilen sözcük, espri ve çağrışımlar öbeğidir. Normal, kendi yağında kavrulan dobra dobra bir esprinin aksine; bu tarz 'espri'lerde cinsellik öğesi gizlice kullanılmakta (reklam-satışları), kadının etinden sütünden, gölgesinden inatla faydanılmaktadır. Uzmanlar, 2567 yılında meta kadın satışının sona ereceğini hesaplamaktadır. Haberi önceden alan tacirler; şindiden gadın eti depolamaya başlamışlardır.

Yükselen Değerler 3- Kariyer, Nam, Şöhret:

Kişinin; gururlanma, kibirlenme, hodurdanma ve böbürlenme güdüsünü karşılayan değerlerdir! Bir görevi yerine getirmek, bir amaca ulaşmak gibi yoğun çabalardan ziyade; bir türlü köretilemeyen anlık tatminsizliği ifade ederler. İlk belirtisi, mutlaka bir unvana sahip olma deliliğidir. Ateşli kariyer ve şöhret sayıklamalarında; 'Aptal, öküz, saalak, şerrefsiz, horospuçocuu, yavşak, katil' şeklindeki tuhaf unvanlar bile, kişiye memnuniyet verebilir. İlgi ve sevgiyle ulaşılan bir uzmanlığı gerektiren, 'Meslek' denilen benzerinin aksine; kolayca sanal'ı türetilmiş, binlerce kopyayla ortalığa çerez niyetine sürülmüş bir değerdir.

AYRINTILAR METİNLERİDAN

Yükselen değerler 4- Karizma, İmaj, Vizyon:

Sigtiredelim bunları şimdi! İşimiz var başka! (Fekat; bööle sert konuşarak da, bi karizma ihtiyacına mı yenik düştük yoksa? Yok lan, vizyon o! E, imaj hankisiydi? Üslup di mi! Üsküp?)

Normal Değerler: Vatan:

Çok mühim bir değerdir! Ne alçaltılmasına, ne de yükseltilmesine lüzum yoktur; zaten ayak bastığımız yerdir. Dili, kültürü, sanatı ve işlenen toprağı ile canlı kalır. Türkiye, yeni zelanda, niyork, istanbul, şırnak gibi türleri vardır. 'Memleket' de denir. Üzerinde doğulan değil, karın doyurulan kısmı makbuldür. Bazı yerlerinde karın da doyurulamaz bazen. Uzaklarda kalınca, hasreti çekildiği bilinir. Çok bağrına saplanıp kalınca ise, dünyâ özlenmektedir bir yandan. Bu iki nefis özlemi kafa kafaya tokuşturmamak için, kendi içinde özgürlüğü yaşatmalıdır! Bir değer olarak paketlenip ambalajlanmadıkça, daha faydalı olacak muhteşem bir toplam gücü barındırır.

'Alçalan Değerler' 1- Üretmek:

Kolay yaşam hırsına yenik düşen, pek farkına varılamamış nefis bir değerdir! Ivır-zıvır teknolojisi, yenilgisinde sorumlulardan biri olmuştur. Çalışmayı, zorlanmayı, güç harcamayı ve acı çekmeyi çağrıştırır. Bu berbat çağrışımlardan tırsarak, henüz cicim aylarında terk edilen bir değerdir. Bir anlamlı söz ile, bir dinleyen bakış, bir açılan kucakla da kolayca birşeyler üretilebileceği unutulur. Doğurmaktır. Kollayarak büyütmektir. Kimse, böyle saçmalıklar için acı çekmeyi tasarlamaz elbet.

Alçalan değerler 2- Soru sormak - Merak etmek:

'Kim anyo yaa?! 'Özel numara diyo burda?!' gibi, kutsal merak anları dışında, kurcalanmaya değer görülmeyen bi değerdir! Bişey merak edilip, sorulmadığı gibi, güzel sorulara da tam cevap verilmez. Hayvan gibi, tuhaf bir refleksle yaşanır, gidilir! Hoş yanıtlar alınamadığı için, sormaya gerek yok sanılır. Sormanın, düşünceyi kışkırttığı hesap edilmez. Nereye gittiğimiz, hiç merak edilmez. Dangıl dungul gidilir. Yuvarlanırkenki korkunç ninni sesinden uykuya dalınır. (Bu değerleri, farklı bir alanda sınamak için, galbâ önümüzdeki sayılarda küçük bi 'Ayrıntı Yanşması' yapmaya ihtiyacımız var :)

Alçalan Değerler 3- Aşk:

Kimileri, bittiğini iddiâ eder. En azından, diğer değerlerin de abanmasıyla altlarda kaldığı doğrudur. Üzerine şarkılar, şiirler (ve garanti satan öykü kitapları) yazılan bir değerdir. Sahip olunursa eğer, diğer değerlerin (para) hiçbir öneminin kalmayacağı söylenir: 'Senin gibi bi sevgilim olsun, yüz milyar borcum olsun!', gibi. Bu nefis 'A' değerinin (adını tam olarak zırt pırt anarak, içine etmemek gerekir), bütün dünyayı kurtaracağı söylenir. En azından, yaşandığında, iki kişi kesinlikle kurtulacaktır. Ünlü A.. oyunları yazarı Şekspir, bir Sone'sinde, onu layığıyla yaşamamakla ilgili şöyle der: /..oysa sen bağlanmışsın kendi parlak gözlerine / kendi ışığının alevini / kendi yakıtınla besliyorsun../ Büyük irâde gücüne sahip, manyak bi değerdir: Çünkü, diğer değerlerin aksine, bu değerde, İki adet insan vardır! (tek kişili olanlarına plâtonik denir ki, nefis bi hüzün yaratması dışında çok sigim de bi değeri yoktur). 'A' değeri, süper soyut özelliği ve azalmayan ateşi nedeniyle, yoklukta bile şahaserler yaratır! Kavrulan zihinleri, çağrışım yağmuruyla sırılsıklam eden bi değerdir. Akıl ve bedende zigzaglar çizerek derin izler açarken; diğer ('soru sorma' gibi) değerleri de 'gel lan buraya' diyerek harekete geçirir. Bazen, öteki yükselen lavuk değerler ortada yokken, bişeyden tırsıyorlarken, ve zifirî karanlıkken; bu Değer 'ciyuvv! diye ortaya fırlayıp 'buyur abi?' der! Çok cesurdur. Canım!

Diğer Değerler:

Meyve, yemiş, gülüş, geviş, kahır, kitap, yatak, saçak.. (Adını hatırlayamadığım tüm diğer Değerler, kusura bakmasın! Yalnızca, bunlar aklıma geliverdi şimdi.)

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

İçki Yasası : İçkili kafayla yapılmış gibi duruyo ya hadi neyse...

Vurkaç : Kapacak bişey bulamazsan aktivite olur, haybeden kaçmayasın yani. Maksat suç olsun...

Kumbara : Çocuk ruhlu kasa...

Ayçiçeği : Ama sadece Dünya'da yetişiyo öyle mi? Sittirgit...

Deli Raporu : Israrla adını söylediğinde Napolyon'a da aynı muameleyi yapmıştır bu piskologlar. Adı üzerinde işte, pis...

Salak Maili : Bi kere o piskolog diil, psikolog-tur...

Paralı Asker : Onlar da bizimkilere züğürt asker diyo olmasın la sakın...

Sallanan Sandalye : Depremde yıkılmıyodur, ne güzel...

Adele : Tokmakçı kası...

Egoist : Hieeyt! Yenicem seni İstanbul...

Paskalya : Yumurta bayramı...

Çil Yavrusu : Emel Müftüoğlu...

Mithat Bereket : Genellikle haberin kendisi gibi duruyo ya, en çok ona hasta oluyorum...

Büst : Vesikalık heykel...

Film İcabı : Yoksa pornolarda gerçekten şeyetmiyolar insanı...

Sorunsal : Niye, ıssız adaya mı düştün enayü?..

Anadolu Kaplanı : Gaplan...

Balık Ayhan : Bunu tutup pişirdiler galiba, uzun süredir ortalarda görünmüyo...

Times New Roman : Bok new. Çocuktum gene bunla yazıyoduk...

Dangalak : Aptal Danimarkalı...

Tek Tanrılı Din : Bi de tek dinli Tanrı çıksa da rahatlasak...

İkili İlişki : Kemal ile Kenan...

Güneyt İnay

Ötenazi : Bu ötüce diğer Nazilerin yerini de bulduk...

Hayat Okulu : Yeni mezunlarımızı törenle toprağa veriyoruz...

Gensoru : DNA testindeki sorular...

BİR KOZZİ NEFESİ

YURDUN EVLADI

ÇAĞÇAĞ

kozzi@leman.com.tr

mür biter abazanlık bitmez yurdumda, sektörel yaratıcılıklar da bitmez.

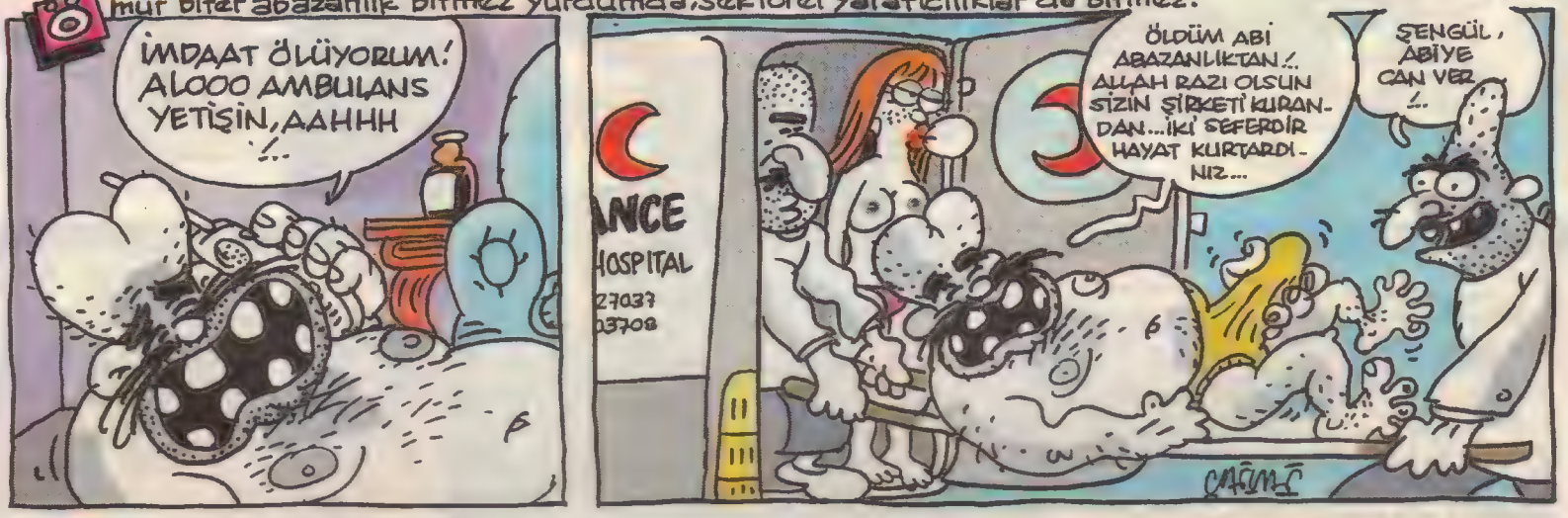

Komser Kozzi sorgu sualde...

Kozzi monot ya da Türkçesi Gökmen Kozzi..Mars'ta bilimsel araştırmalar.

Mutluluğu her daim yakalamasını bilen Kozzi

Not:Eyy Eskişehir hediyesi lületaşı Kozzi piposunun mechul ustası .bu nadide hediyedeki ustalık ve çarpıcılık için porsuk çayı kadar teşekkür ederim..cc...

LeMan
SAYI: 737
22 ARALIK 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeMan PAF Takım

Demir Dedeoğlu (İST)

Evrim Gayret (İST)

Harun Durgun (İzmir)

Musa Gineşilke (İST)

Egemen Merdan (İST)

Hasan Uğuralp (İST)

Bayram Şahin (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Erhan Güneş (İST)

Erdal Kütük (İST)

Uğur Atay (İzmir)

Zafer Bayraktaroğlu (Hatay)

Mesut Ensarioğlu (İzmir)

Hasan Uğuralp (İST)

LeMan Paf Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya Paf takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir. Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI .....

SOYADI .....

DOĞUM TARİHİ .....

ÖĞRENİM DURUMU (Öğrenciyse okulu ve sınıfı) .....

ADRESİ .....

TEL NO (EV) .....

TEL NO (CEP) .....

E- MAİL ADRESİ: .....

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI

Banka .....

Şube .....

Şube kodu .....

Hesap Numarası .....

738

29 Aralık 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2006/01 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

BUSH'SUZ, SAVAŞSIZ, TERÖRSÜZ, KANSIZ, KAPKAÇSIZ, GASPSIZ, LİNÇSİZ, CİNNETSİZ, TÖRE CİNAYETSİZ, BORÇSUZ
NAH 2006!

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

BAK OĞLUM BİZ DE GENÇTİK ÖYLE BARIŞ MUTLULUK, MİLENYUM AYAKLARINA YATTIK AMA BAK GÖRÜYOSUN HALİMİZİ HICK! BARIŞ YERİNE DE, HUZUR YERİNE DE HERKES BABAYI ALDI! HICK!

HICK IHH

YOK SAĞLIK, HUZUR GETİRİCEK-MİŞİZ DE... SIRF BENİM ZAMANIMDA SAVAŞTAN, TERÖRDEN, AÇLIKTAN KAÇ KİŞİ ÖLDÜ... NE KANLAR AKTI... EVLAT ENÇOK DA BU YIL AMERİKA'YA DİKKAT... SANA DİYİM HICK!

HICK IH.

SİTTİRET DÜNYAYI OĞUL SEN TÜRKİYE'YE BAK... MİLLET ZİL... KİMSEDE PARA YOK. KREDİ KART BATA-ĞINA SAPLANMIŞ. CARİ AÇIĞA AMAN DİKKAT! GÖZÜNÜ SEVEYİM HICK!

2003
2004
2000
2005
2006
PÜRÜT

DR. MURAT KAYA ★ CAPULO 2005

OĞUL DİNLEME ŞU KİTİPİYOZ BİTİKLERİ... NE YAPMIŞLAR DA KONUŞUYOLAR NASİHAT VERİYOLAR... TAMAM ÇOK ZOR GÜNLER GEÇİRDİLER AMA NE ZİKE DERMAN OLDULAR... BİR SÜRÜ SORUNU BANA SÜPÜRDÜLER, BEN DE SANA... SEN BİZE BENZEME, AMA BİZİ DE ARATMA... TARİH YAZ, GELDİĞİNDE ALNINDAN ÖPELİM... GELİRKEN DE BİRAZ ŞİRAZ BİRAZ DE CEREZ... HADİ YINLA SENİ BEKLİYOLAR...

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBI

YILBAŞI PAKEDİ

Olgun Budak

Yılbaşı tipleri ve alternatif ortamlar...

• MANDALİNA KABUĞUNDAN GEMİLER YAPMAK: "Ortamların hassasıyım! Dış atmosfer gerip katılaştırır vücudumu, alemlere akamaz, amorf kalırım hep!" diyen evcillerin uğraşısı... 60 yaş üstü için Viktorya Sıkrıt izlerken tombala çekmek önerilmez... Tabi öneren kişi yaşlıların solucan gibi kıvrılıp debelenmesinden zevk alan bi manyaksa ayrı, öneredebilir o zaman...

• EV PARTİLERİ: Ben, kızkardeşim, iki abim, annem, babam, Hüzeyin amcamgiller ve biri ölü iki dedemle (23:30 ruh çağırma sekansı) evde kutluycaz biz bu yeni yılbaşını... (Pardon bi yanlış anlama olmuş galiba. Şöyle bi madde yukarı alabilirsek sizi!)

• HAH, İŞTE GERÇEK EV PARTİLERİ: Mekana para ödenmese de "bi içki alıp gideyim bari" klişesi karı sıfırlayabilir... Kankalara güvenip çift gelinmemesi yeni adaylarla kaynaşma sağlamayacağı gibi, 12'de ışıkları kapatma, konfeti atma, sızanları uyandırma gibi ayak işlerini de yanında getirir... Dalgın ve düşünceli adam tipinin de prim yapmadığı ender ortamlardandır buralar...

• DİYANET İŞLERİ'NİN YILBAŞI FETVASI: Kutlama için şampanyanın tercih edilmediği ortamlardan biri... Işıkları kapatıp ondan geriye saymak ve yanındakini öpmek ha keza!

• UYGURLAR: Devlet olanı yeni yılın gelişini "Zaman samanlıkda iğnedir" mantığıyla samanların içine dev iğneler atıp hep beraber arayarak çılgınca kutlarmış... Gerçi baktığında bugünkü Süheyl-Behzat Uygurların oyunlarından daha da manyakca gözükmüyo ama...

• SENE SONU MUHASEBECİLERİ: Geçen bi yılda ne yapmışım diye son gününü muhasebeyle geçirenler... Bide bunların yıl boyu muhasebeci olan modelleri vardır ki... Allah düşmanıma göstermesin! (Sizi nası sevdiğimi ve birilerine görünmenizi dahi nası delice kıskandığımı anlayın artık muhasebeci arkadaşlar)

• SÜPER MARYO BİRADERLER: Yılbaşı gecesi İstiklal'e çıkan Süper Maryo'lar tıpkı oyundaki gibi, çukurlardan atlama, alev saçan maytap, beton saçan greyder ile pandik saçan dijital kahraman kıçı hastası bünyelerden kurtulma görevlerini yerine getirip 2005'i tamamlamaya çalışacaklar...

• ALTERNATİF PARTİLER: Yeni yıla buz dolu dev bir küpün içinde çırılçıplak Stalin'in ürettiği maymun savaşcılar ordusuyla (Gerçi tarihler tam tutmasa da Boys Anılar'dan şüphelenmiyor değilim) deve güreşi yaparken... kırmızı donuma doldurduğum Petrus şaraplarımı çılgınca firenç kis yaptığım midillimin göbeğine dökerek yalayıp, 10'dan geriye çığlık çığlığa Farsça sayarak gireceğim...

• SENEYE GÖRÜŞÜRÜZCÜ VERSİYON 2005: "İstisnasız 57 yıldır yer yılbaşı günü bu espriyi yaparım, ne hayatta tutunacak tek bi dalım, ne de evimde iki adet halım var!" "Hımmm, sizi de arabasının kontağını çevirmeden ısıtan ve buna inanmayıp "aaatüüüyöösüün" diyen arkadaşların yanına alalım. Şimdilik ayakda durursak yalnız... Ucu sivri çam ağaçları henüz gelmedi de!"

• AVUSTRALYA DÜŞMANLARI: Televizyonda sırasıyla Avustralya, Japonya ve Rusya'nın bizden önce yılbaşına nası girdiği izlenir... Havai fişek ve ışık oyunlarını gören kişide, gereksiz bi hırs ya da öykünme oluşabilir... Bu anca Fransa, İngiltere ve Amerika'nın bizden sonra yeni yıla girecekleri düşüncesiyle dengelenir... Ha bana kalsa adamın şirazesi kaymış bi kere, daha neyin dengesini arıyon sen ama...

• İŞ PARTİLERİ: "Haluk Bey... 10, 9, 8... Şu evrakı bi inceleyebilir misiniz acilinden... 6,5... Noolduuu, açık büfeden beleş kanepe yeyip, yılbaşı paketleri karşılıksız çift çift götürebileceğini mi sandıydın ponpon bereli ibişim! Bak 1,0... öndeyim gene yihhuuu!"

• KABUS 2005'CİLER: Gelen mailler sonucu, yılın en kabus klibi "Yabadabadu-Boys Anılar"eşliğinde, 2005'in en kabus adamı "Deniz Gökçe"yle, senenin en kabus filmi "Büyü"yü tartışacaklar olanlar... Ki yok böyle adamlar aslında, sonuçları dip not olarak vermemek için benim yaptığım bişey bu, ilüzyon yani! Der is no supuun, kaşık yok gibi bişey işte...

olgunbudak@leman.com.tr

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR ÇULU

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

King Kong : 6 film bir arada...

Yeni Yıl Dileği : Bi daha kimse böyle saçma sapan şeyler dilemez iişallaaah!..

Laz Fıkrası : Sittir lan öyle olsa lazca olurdu...

Uyku Hapı : Bir uyanık icadı...

Erzak : Rum kökenli vatandaşlarımızın doğru telaffuz ettiği ender kelimelerden. Belki de sırf bu iş için icad edilmiştir...

Ufo Isıtıcı : Uzaylıların kalbini kırıyoruz gibime geliyo...

Ölü Yıkayıcı : Denk düşerse canlı da yıkıyolardır da bize söylemiyodur kurnazlar...

El freni : Nikah yüzüğü...

İdareten : İdare etmenin sırrı bu işte...

Yayaya Şaşaşa : Arabayı yeni almış, yayalarla daşşag geçiyo görgüsüz...

Kontrol Kalemi : Bakalım pirizin içine de yazabiliyo mu?..

Yönetim İstifa : Ayıp lan. Onlar taraftar istifa diyo mu...

Deniz Mili : Yüzgeçi ve de pulları var deme dayağı yersin...

Sus Payı : Paydayı da süle bakim, ona göre susup susamıcaamızı bildirelim...

Arama Kurtarma Ekibi : Her an, Kaybolma ve Kurtarılmayı Bekleme Ekibi'ne dönüşme riski var tabi... Akut'un 10. senesiymiş. İlgi ve destek gerek...

Konuşmama Hakkı : Susmama hakkına sahip miyim peki? Mühim olan o...

Trojan : Bilgisayar frengisi...

Sokak Lambası : Yazık la belediye şunlara bi sığınma evi filan şeyetse keşke...

Tişört Tasarımı : Mahmutpaşa'dan boşunu alıyosun, koltukaltlarına böyle böyle ter izi yapıyosun. Çok kolay...

Market Arabası : Metropol küfesi...

Kıyma Makinesi : Aynı mantıkla leoparlara da kaka makinesi diyebiliriz ama o kadar çıldırmadık çok şükür...

--Cüneyt İnay--

İşçi Sınıfı : Örtmeniiim, Ali kafama 17-18'len furduuu!..

Abdülhamid Düşerken : Korkacak bişey yok, bungee jumping...

Gazi Koşusu : Yuh! Adamları yaralı yaralı koşturuyo musunuz lan adiler...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

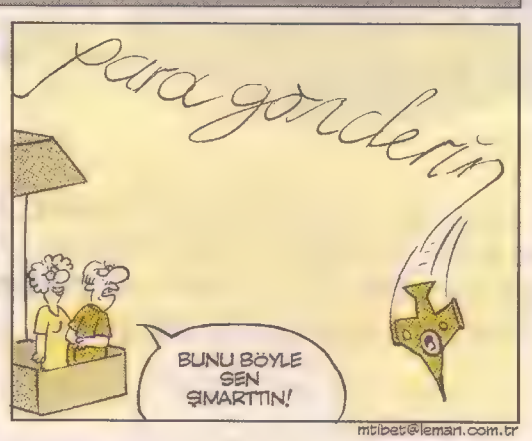

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

Hükümet asgari ücretliyle dalgasını geçiyorrr.. Asgari ücrete günlük 1 YTL zam!!!

Öğretmen Serpil Yeşilyurt'u tecavüz ettikten sonra 100 bıçak darbesiyle öldüren, annesi Hanım yeşilyurt'u 38 kez bıçaklayarak ağır yaralayan dört kişiden üçü serbest..

Tayyip Erdoğan, yargıyı etkilemeyin diye veryansın ederken, kendisi savcıları üstü örtülü göreve çağırıyor..

Hükümetin 301.madde inadı sürüyor..Başbakan yardımsıcı Gül, "düşünceden hapis yatan yok" derken bu maddeden açılan davalar birer birer mahkumiyete dönüşerek paraya çevriliyor..

MODERN EVLİLİK REHBERİ

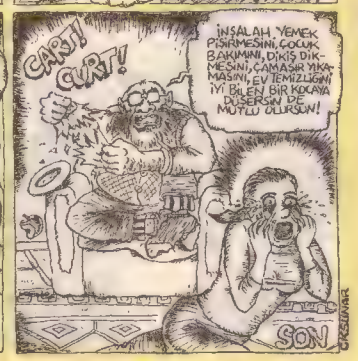

Ev hanımlığı hakkında ünlü kadınların sözleri:

• "Ben altın şamdam da olsam mumu dikicek, altın bilezik de olsam kolu sokacak, altın altın da olsam bozdurup harcayacak gene beyimdir, kendisi tam bi beyindir... Halı sahada, orta sahada!"

• "Keşke otuz milyon herifin tanıdığı bi şarkıcı değilde, bi minyon beyimin tanıdığı ev hanımı olaydım. Minyon olsun benim olsundu!"

• "Çocuk da yaparım kariyer de derken, arabayla bariyere çarptım. Bu ilahi mesaj sonrası kocama hizmet etme yetimi kaybettim. Gerçi doktorlar hizmet etme yetisi yerine bitkisel hayat diyolar buna... ama ben dinlemiyorum onları. Erkek ya hepsi!"

• "Ben bilmem beyim bilir!"

Steril koşullarda üretilmiş, ambalajından eğitimli zevce seçme rehberi:

• Aslında bu namus olayı kafada biter... Hatunun kafasını açıp saçına baktığınızda sizden önce berbere gidip, erkeklerle meç yapıp yapmadığı açıkca anlaşılır... Seçmeyin öylesini!

• Eş olarak kendinden düşük seviyedekileri almalı... (Not: Boys Anılar grubu hariç tabi... Dimi ama, akşam konserden eve gelip, eşinden istemişin bi muz! Zar zor bulmuş üçgen kabın içinden, sonra oturup kendi yemeye başlamış şempanze... Olmaz öyle şempanzeden eş!)

• 16 yaşındaki boy fotoğrafıyla şimdiki halini kıyaslayıp, göğüsleri mıncıklanıp büyütülmemiş olanı tercih edilmeli... Diğer yandan 16 yaşında boy fotoğrafı çektiren kafadan elenmeli ya zaten!

Ev yaşamıyla ilgili progresif-agresif şiirler:

• Erken kalkmazsa hatun, vur kafasına odun, derse ki çok oldun, anında kapıya koydun!

• Belli bi yakınlığa gelince, "kış kış cinler kış kış, yallah cinler yallah" demeli, mesafe 10 santime inmeden az önce, iki rekat sonrası sevişmeli...

• Bak çayı açık yapmış gene, salona da doluşmuş kene, elimin kirini yıkarkene, düşündüm de oyun kurucu mevkiine ne zaman gelecek ikinci bi Orhun Ene!

Okumak isteyen iffetli kızlara ibretli fıkra:

Genç kız heyecanla (ama fıkrayı dinleyenler tahrik olmasın diye bu heyecanını ve kesik kesik solumalarını belli etmeyerek) babasına ödülünü gösteriyordu... "Bıbacıım bıbacıım bak kansere bulduğum çareyle Nobel Tıp Ödülü'nü aldım." Babasının cevabıysa şu oldu, "Bir ki üç tıp artık, sus artık kızım! Ya da dur, susma da şunu söyle sen bana bakiim... O elindeki neşterle kocana erişte kesip doyurabiliecek misin onu acaba? Ya da o uğraştığın mikroplardan, virüslerden korumak için tarhana çorbası yapabilecek misin ha kocana? Umarım ki hamile kalmayı da bilen bi koca bulup mutlu olursun kızım!" Genç kız o günden sonra da akıllanmayıp kendini böyle bi robot koca icat etmeye felan verdi... Sonra da yanlış bi kabloyu tutup çarpıldı, böyle yamuk yumuk kaldı itaatsizlikden... Şimdilerde o küçümsediği tek hücreli canlılar, virüsler bile bakmıyo artık nemrut yüzüne...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

Yeni ABD Büyükelçisi Ross Wilson, Irak'ta Türk askerlerinin başına çuval geçirilmesi olayı için "Çok geride kaldı! Biz geleceğe bakıyoruz" demiş..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

METİN FİDAN

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI ★★★

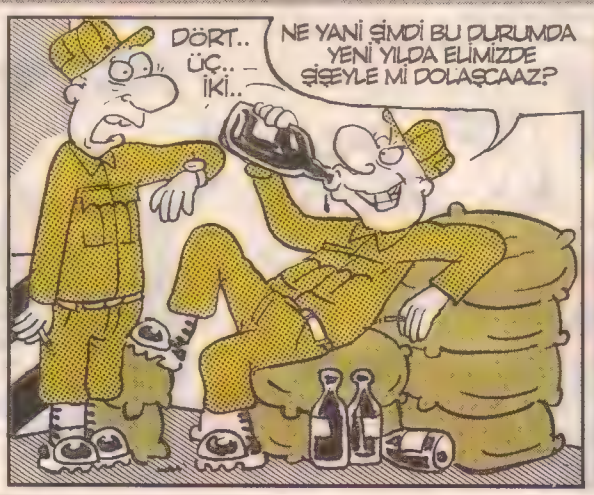

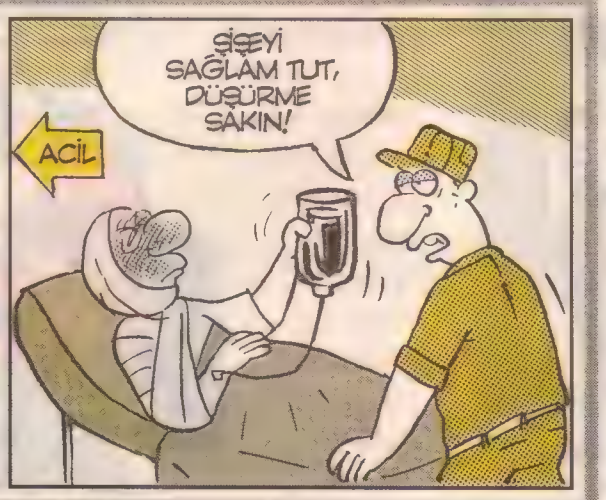

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

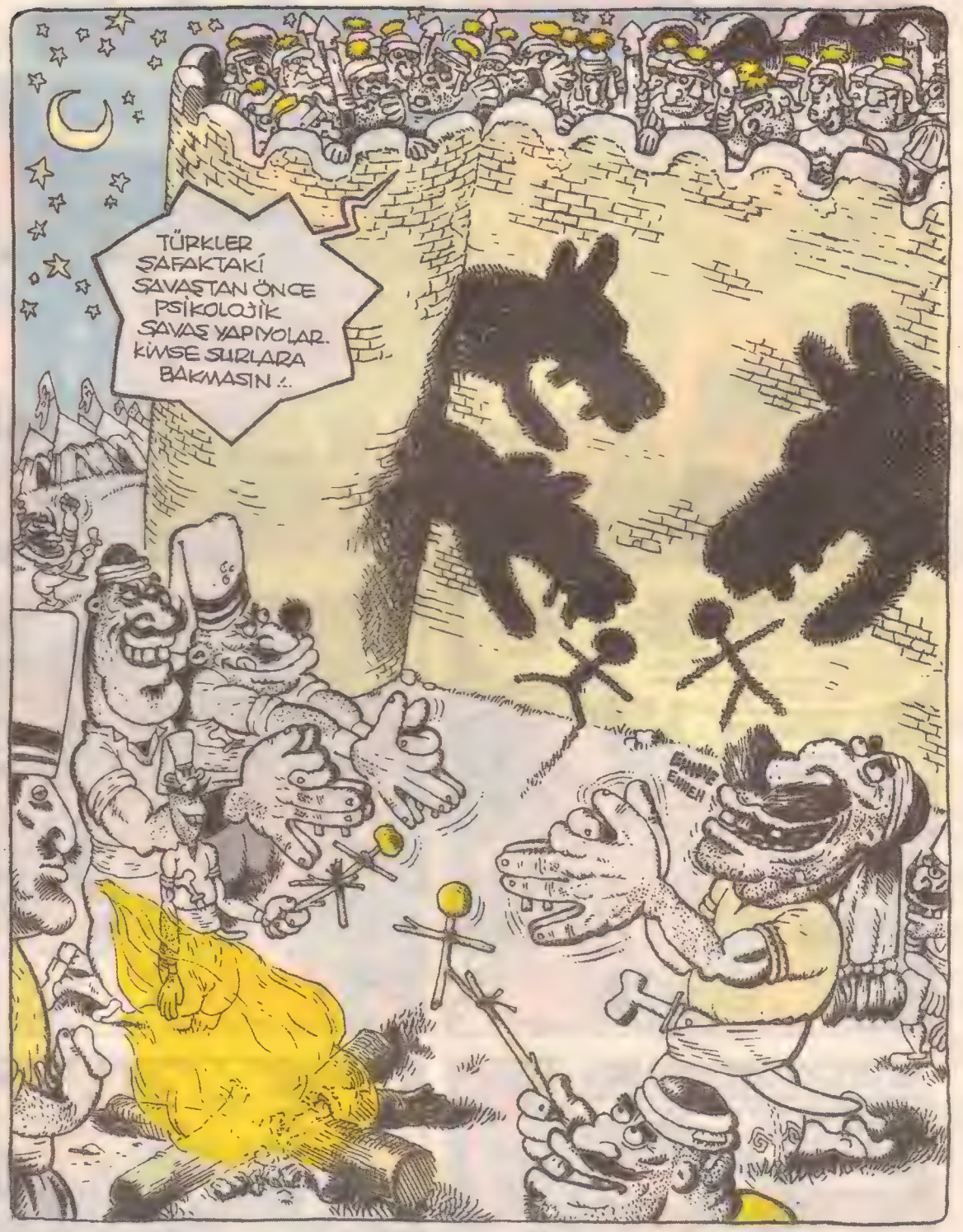

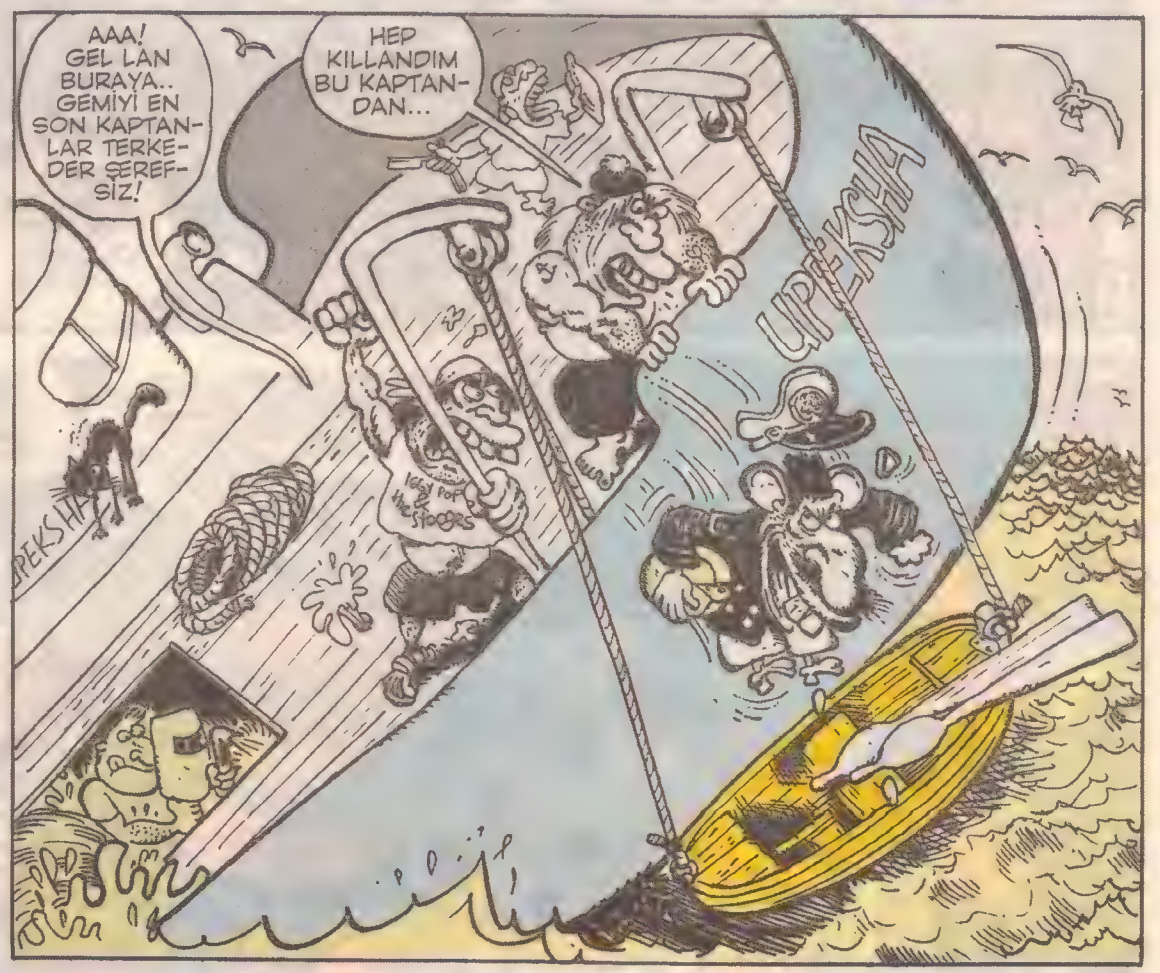

Akşamsefası

DARALMIŞ CAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

daral@leman.com.tr

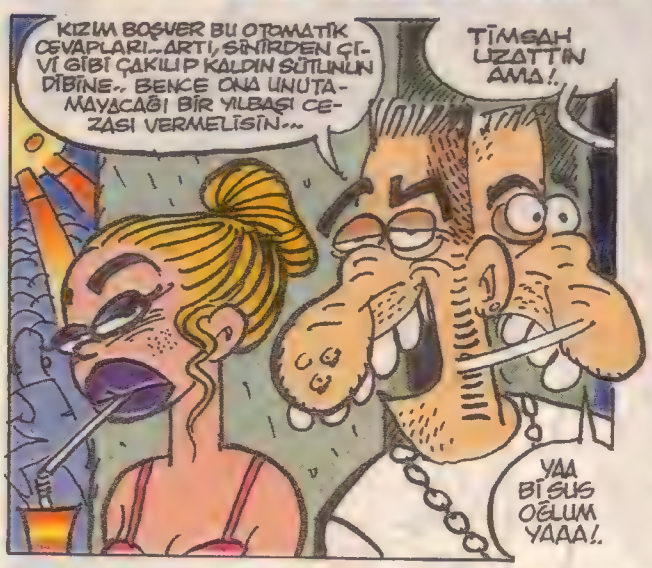

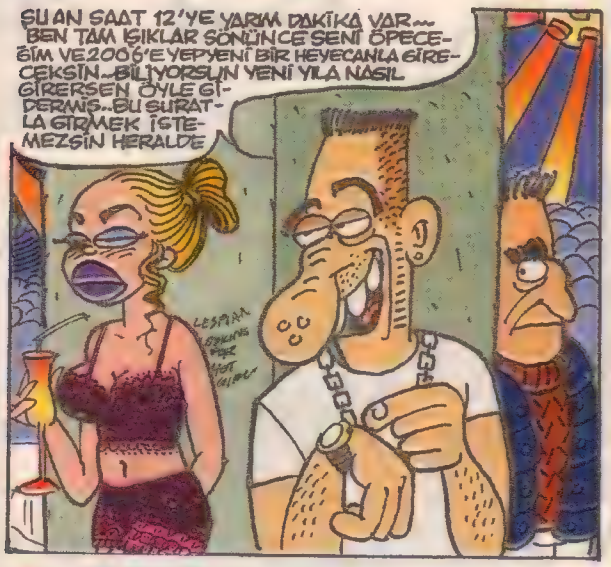

SIKILHAN

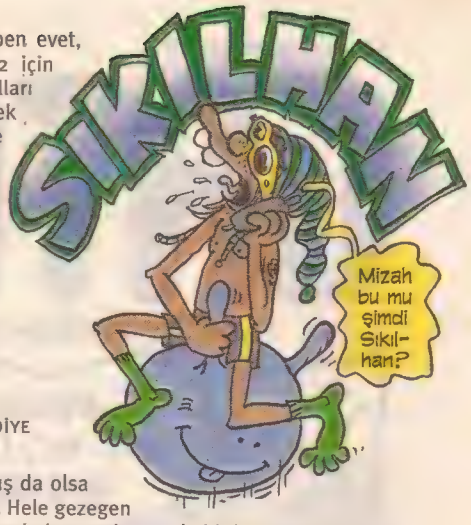

- Sıkılhan, alo, annen ben evet, ofisteyim. Yoğunum, 31.12 için çarcları peyc ettik obşınıllları fiksledik, projeksiyonları çek ettik, dabıl, ufak bi 2005 e veda partisi verdik, sen naaptın?

- SEZERCİK DİYE BİFİLM VAR TELEVİZYONDA ANNEANEMLE ONA BAKIYORUZ...

- Eve hayvan almamalısın çocuğum. Gerçi ergenlerde sorumuluk duygusunu geliştirir ama, anneannen var ona bakıyosun işte...

- "EVE HAYVAN ALDIM ANNE" DİYE Bİ SES Mİ DUYDUN SEN ORDAN?

- E bişey "cik" dedi ama... Kuş da olsa hayvan hayvandır Sıkılhan, evet. Hele gezegen kuş gribine karşı alarmdayken, ne baban ne ben evde bir hayvanın cik demesine izin veremeyiz. Derhal kapıcıya ver o kuşu...

- CIK CIK CIK, FİLM DEDİM AMA ANNE YAA, UYDURCELL ABONESİ MİSİN, NESİN?

- Orda hâla cık cık diye bişey ötüyo bak! Sıkılhan, evet seni özgür yetiştirelim istedik. Aktif, girişken, iki dil bilen, gusto sahibi, çöpü dışarı çıkarıp sevgilisine kimileyin bir buket çiçek, yerine göre kırmızı don, bazen bir şişe şarapla taçlandırılmış sürpriz bir piknik sepeti hazırlayabilen, lifli besin tüketen, günde iki litre su içmeyi ihmal etmeyen bir insan olasın istedik. Ama sen özgürlüklerini kötüye kullanırsan, eve hayvan getirmeye kalkarsan, seninle diyalog kuramayız. Seni seviyoruz ama sınırlarımız var... Niyçün sessiz kalıyosun yoksa kapadın mı telefonu? Evet? Çocuğum seninle iletişim kurmaya çalışıyorum ben, evet. Orda mısın?

- KENDİMİ KAPICIYA BIRAKTIM ANNE.

- Mizah bu mu şimdi Sıkılhan?

- CIK.

- Moruk, 1988 yılının hepimize kutlu ve mutlu olmasını diliyorum. Hatta cebine bakarsan "1988 yılında mutluluk ve başarı yağmurları altında şemsiyesiz kal e mi, Can Kardeşin Buğra" die mesaj da attım sana. Geldi mi?

- GELELİ EPEY OLUYO, GİTMİYOLAR.

- Anladın di mı espiriyi hihoha... 2006 diil yani, bi nüans var burda... 88 benim doğum tarihim, ikibinaltıda yeniden doğuyo bu kardeşin, onu dile getiriyorum yani. Madde defterini kapatıyorum, servis şöförü Celil Abi'den ot bok almaya, internetcafe deki Babür Abi'nin getirdiği barbütürat haplarına, tevbe ediyor, çızgısız bir kiyat gibi dümdüz bir kafayla yeni yıla giriyorum. Masum çukulata piko'ya vuruyorum kendimi. Zillere geel zillere gel, çalsın ziller hey, hiho...Gülegüle 2005, hoş geldin 1988.

- PEK GÜZEL, GÜLEGÜLE BUĞRA...

- Ehehe... Şimdi diyorum ki, daha doğrusu Celil Abi açtı mevzuu "Bi Jübile yapalım da beraber bırakalım, arkadaşlarını da çağır, dividimiki, müzik, dans ortamları, son bi kafa yükseltelim, belli bi saatte 'sıra geldi elleşmeye' yaşayalım, elveda diyelim" diyo, adresi yaz... Alo, aldın mı kiyadı kalemi... Alo... Lan? Orda mısın olm...

- SAYIN ABONEMİZ, BİNDOKUZYÜZSEKSENSEKİZ YILI İTİBARIYLA HENÜZ CEP TELEFONU OLMADIĞINDAN ARADIĞINIZ NUMARAYA ULAŞILAMIYOR. DÜÜT DÜÜT DÜÜT DİYOR, MUTLU YILLAR DİLİYORUZ.

- Hade lan ordan. Yeniyılda mutluluk ve başarı yağmurlarının şemsiyesi dötüne girsin, kalleşsin olm sen.

- Sıkılhan, Hırgürkan ben, nasısın kardeşim. Bak ne diycem, senin ingiliscen iyi, sana bi numara atıcam, orayı arayıp karşına çıkan yavşağa ingilizce olarak önce bi maadır avrat vayf filan düz git sonra da "Hırgürkan seni baldırından infaz edicek, etek giydiricek" de, "Arçibıld şaşırma, sabrımızı taşırma!" diye bağır, yeni rota için benden komut bekleyin.

- YES SÖR, EHEH. KİM BU ARÇIBILD, NİÇİN İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATIYLA ÇATIŞMA ÇIKARIYOSUN..

- Konsülos... Türbünden arkadaşlarla bayram için bi yurtdışına gidelim dedik. Yok fonu beyaz resim çektirip kokmayan sıvıyla yapıştırılcak, kağıtları incitmeden doldurucan kutuları taşırmıycan, yok görevliyle konuşurken çızgıyı geçmiycen, hay bükmeyiniz, hay örselemeyiniz, tırtıklı yerlerden ok yönünde kıvırınız... Yirmi günüm geçti lan. Derken kuyrukta güzel bi abimiz "Koç önayak olalım" dedi, bi miktar ödeme yaptım, "Senin iş tamam aslan parçası vize bölümünden Arçibıld' ı görücen" şeklinde bağladı... O ne lan ne "dındırı dındırı dındırı" yapıyon...

- "CENDERE" DÖŞÜYORUM FONA, KURTLAR VADİSİ'NİN MÜZİĞİ.

- Sıkıl, aslan parçası, aldırtırım seni bak, akıllı ol, lafımı bitiriyim. Neyse gittim ben bu Arçibıld'a almış parayı beni tanımazdan geliyo lavuk, evrak eksik, resim bükük dedi vermedi yavvuşak vizeyi. Lan dedim, altıyüzyıl bizimdi oralar, sokturtma resminin beyaz fonuna, bi gömdüm kafayı. Aldılar tabi elimden ama daha hesabım var o şerefsizle. Lisan bilsem çağırıcam dışarı. Harneyse, yaptım ben planımı, sen bi telefonunu et de... Alo... Kapadın mı lan, kaçtın mı hemen davadan. Birlikte olmamız lazım olm, Çılgın sedatlarız biz, Deli Bedişleriz... Alo... Ölü Sıkılhanlarsın artık sen... Bitik şerefsiz.

ATİLLA ATALAY

sklhan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

PİTİR PATIR FİTİR

ÇIT!!

PAT

Bu söylemler, birer komplo teorisi olmaktan çıktı bence...

Radyoaktif madde kaçakçılığı haberlerini izliyor musunuz? İzlemiyorsanız öldünüz demektir.

Nükleer bomba yapmak için uranyum ve plütonyum izotopları gerek. Özellikle de plütonyum... 6 kilogram plütonyumun ne kadar korkunç olabilece-gini hayal bile edemezsiniz.

Daha birkaç ay önce bir yük gemisinde 6 kilo plütonyum ele geçirildi... Kuzey Kore'ye da Çin'e gittiği sanılıyordu...

ABD ve Rusya'nın elinde toplam 10 binin üzerin-de nükleer başlıklı roket var.

İsrail'de de 500'e yakın olduğu biliniyor. Ve artık hedef İran... Bunu bir çocuk bile anlaya-bilir...

İran ve Ortadoğu'da çok sayıda nükleer başlık ve bomba yapımın-da kullanılan plütonyum gizleni-yor...

Fransa ve İngiltereyi saymıyorum bile... Görünüşte tüm bu silahlan-manın savunma amaçlı olduğu masalı uyduruluyor... Pöh!..

Hindistan ve Pakistanın da gizlice elde ettikleri plütonyumu nükleer silah teknolojisi için kullandığı biliniyor.

Ve şimdi bakın dünyaya... Bakın ve nasıl patlamaya hazır bir bombanın üzerinde olduğumu-zu görün...

Herhangi bir senar-yo başlatılabilir... Belki ortadoğu'dan.

Belki Kuzey Kore'den... Ama kesinlikle ateşlenecek ve 3. dünya savaşının başlamasıyla bitmesi bir olacak...

Birşey dışında! Radyoaktif serpinti... O asla bitmeyecek... Tüm insan türü... Tüm canlılar yok olana dek...

Biri hariç... Hamamböcekleri! Onlar, kabuklarındaki kitin ve hücrelerindeki özel protein sayesinde radyasyondan etkilenmeyecek tek canlı türü olacak...

Ben uyanığım ve hazırlıklıyım... Binlerce milyonlarca hamambö-ceği biriktirdim ve onlardan kendime bu elbiseyi yaptım. Radyasyona dayanıklı hamamböceği giysisi...

Siz gülün ve ölün! Ben de o zamanı gelince size güleceğim!.. Hazırım. Şarkı bile söyleyebilirim artık.

BEN BU GECEEE, KA-RAAR VERDİİM...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Emrah Koçak (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

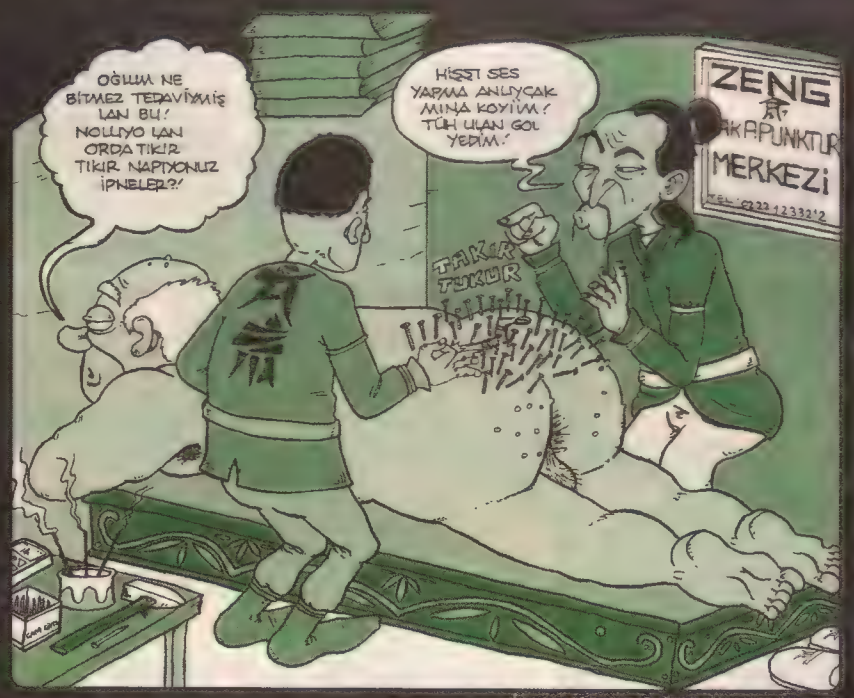

İbrahim Büyüak & Fatih Akturan (Bursa)

Engin Çelik (Koca

Harun Durgun (İzmir)

Murat Uzun & Yusufcan Lurci (İST)

Çağatay İleten (İST)

Nankör Bebeğim

Beni teyzenle tanıştırdığın günü hatırlar ilişkinin kaderi olan teyzen buluşmuştuk lişecek olayları düşünmek adeta imkansı ısmarlayacak kadar kendimden, canımda Hatırlar mısın nasılda girivermiştik o küçü sisli alıp üçümüz yemiş, tek ayrana 3 kaş naşma olsun, samimiyetimiz gelişsin diy karşı kışkırttı sevdiceğim... **"Ulaaan bu** dedi dediii dediiii...Şimdi soruyorum sa rıp teyzene vermedim mi?.. Yerken **"ayy** salaklar gibi coşmadı mı? Kendinden geç insafsızmış... Ağzının kenarı hep ayran Ama ben bu yüzden senden hiç tiksinm ye hızlı hızlı da tekrarlamıştım içimden... **bir Ali iki"** diye sayıp **"Aaa elli bir elli** rumculuk sanat akımlarına doğru kayıyo

Yasin Yirmibeşoğlu (İST)

İpek Özsüslü (İST)

HAZIR MISIN KINGKONG ÇEKİM BAŞLIYO!

HAZIRIM ABİ, BAŞLASIN!

EVET İZLEYENLER...KİNGKONG'UN HORMONLARI BOZUK...YAŞIYLA - RIYLA OYNAYAMIYOR KENDİNE GÖRE GİYECEK BULAMIYOR...ASİK OLUYOR AMA SUSUYOR.... KİNGİN BOYNU BÜKÜK...

AĞIIIIM ABİ, AĞIIIIM ABİ!..

Egemen Merdan (İST)

SENİN DE ADIN CİMİHUMUHUMULKULUKU, BENİM DE... BU BÖYLE OLMAYACAK!.. BUNDAN SONRA SENİN ADIN MUSTAFA CİMİHUMUHUMULKULUKU OLSUN!..

AHA BAMBUKYA!

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Uğur Günel (İzm

ALO! OO ALEYKÜM SELAM NEVZAT ABİ! TABİ ABİ MUTFAK DOLABIN HAZIR, YARIN Bİ ZIMPARA ATIYORUM! PAZAR GÜNÜNDE TAKMAYA GELİYORUZ İNŞALLAH! YALNIZ ABİ BURASI ÇOK GÜRÜLTÜLÜ BEN SENİ SONRA ARAYAYIM ABİ OKEY!

BÜLBÜL SESİ VAR ŞARKILARIN NAMELERİNDEEE

NAMELER N-95

Ufuk Ünal (İST)

INGGH! DAHA KUVVETLİ İTTİRİN ASSAA DOĞRU! DAHA KUVVETLİ! TAKMALISINIZ O BİLEZİKLERİ BOYNUMA YOKSA BOYU DEVRİLEŞİCE KOCAM RECEP HERŞİNİ BOZDURUR! HADİ DEVAM, YIUMAK YOK!..

ZEYNEP ABLA BOŞA ZORLAMAYIN GEÇİREMEZSİN KAFANDAN O BİLEZİKLERİ! SEN BANA NE BAKMIŞSIN? BİZE ÇOCUKKEN TAKMA - YA BAŞLARLAR. VE HER SENE SAYISI ARTAR! YANİ BİZİM FİZİKSEL SERİLİMİZ ALIŞIKTIR BU DURUMA! ANLAYACAĞSIN SENİN ÇABALARIN NAFİLE ZEYNEP ABLA...

SUSSUZ ORISPİ! AŞILIN GIZLAR! HA GAYRET! INGHHH! NSIGNHH!

Erman Güneş (İST)

AAA! SUPHİİ GEL BAK HATIRA FOTOĞRAFI ÇEKTİRELİM!

İSTANBUL HATIRASI

Murat Uzun & Demir Dedeoğlu (İS

e Mektuplar

n?.. Pazar öğleden sonrasıydı... Sen, ben ve aşta her şey o kadar güzeldi ki, zamanla ge- .. İçimde büyük bir coşku vardı. Size yemek an bilmiştim teyzeni...
ma sıcacık sevgi dolu büfeye... Nasıl da 2 so- a dalmıştık... Ben bunları hep aramızda kay- apmıştım; ama teyzen anlamadı! Seni bana **cuğuuun g.tünde donu yok napıcaksın"** ebeğim; Sosislinin en büyük parçasını kopa- **ğzuuum ketcap oldu hühühühühü"** diye esine doymadı mı?.. Ama nankörmüş teyzen, uştu teyzenin, hatta zamanla kurumuştu... n... **"O benim canım, o benim canım"** di- ndi sildim seni bebeğim... Artık içimden **"Ali der gibi oluyooo laaaaan"**diyerek dışavu- ...

Egemen Merdan

MÜDÜR BEY BANA YARIN İÇİN İZİN VERİR MİSİNİZ? BENİM ÇOCUK FENA ÖKSÜRÜYO.. DOKTORA GÖTÜRMEK İSTİYORUM.. MUHASEBEDEN VİZİTE KAĞIDI ALICAM. İMZALARSINIZ ARTIK Bİ ZAHMET!

HİKMETCİM, SEN Bİ PORNO FİLM AKTÖRÜSÜN,.. SANATININ HER SEYDEN ÖNCE GELMESİ LAZIM. KUSURA BAKMA İZİN VEREMEM... YARIM SAAT SONRA ÇEKMİN, BAŞLIK... HADİ SİT HAZIRLAN. DUYMAMIŞ OLİM BUNLARI!

SANATINI SKİİM! ZAMANINDA GÜL GİBİ TORNACILIĞI BIRAKTIK... ŞİMDİ ŞU DÜŞTÜĞÜMÜZ HALLERE BAK...

Hasan Ülgüralp (İST)

YAV DEMİRCİ BABA NAPTIN SEN? BEN SANA KESİLEN KOLUM YERİNE PENÇE YAP DEDİM, BU NEMİNA KOYYİM YAA?.

NE BİLEYİM YİĞİDİM BÖYLE DAHA FONKSİYONEL OLUR DİYE DÜŞÜNDÜYDÜM...

Tuncer Çelik (Yalova)

SAĞĞ BAŞTAN SAAYY!

Alim Şahinoğlu (İS

Yağız Sakallıoğlu

Altı aylık uykunun her dakikasında RÜYALANMANIN

Pahayyy!! Bir deri, bir kemik lan!

44 kilo olmuşum.

TİRİR TİRİR

GURR GIRR

260 kilo vermişim!

Rüyalarını süsleyen gün gelmişti ama...

Aşk nankördü...

TOKUSS!

Bırakma beni yalvarırım geri dön!

Sktir lan kedi yavrusu.

somsefası

ŞÜKRAN BU MUMLAR NE BÖYLE?

ŞÜKRAN KIRKAM ŞİMDİ O OLMAYAN KAFANI TAM OLACAK. KAHVEDE ÇOCUKLAR BEKLİYO AÇ ULAN IŞIĞI, TASI BULA. MIYOM!

BEY TELEVİZYONDA SOSYETİK KADINLAR, BANYOYU MUMLARLA ÇİÇEKLERLE SÜSLEYİP, ŞAMPANYA İÇEREK KOCALARIYLA BANYO YAPIYOLAR, ONLARA İMREDİM BEN DE... RAKINI DA GETİRDİM, BUYUR HASANIM!

Bayram Şahin (İST)

EVET, SAYIN SEYİRCİLER. İNANILMAZ BİR OLAY GERÇEKLEŞİYOR BURDA. BİR VATANDAŞ ALDIĞI CD'LERİ ARKADAŞINA GERİ VERİYOR. HERKES ŞOK İÇİNDE!

AL ARKADAŞIM CD'LERİNİ İZLEDİM. GERİ GETİRDİM. TEŞEKKÜR EDERİM...

SAĞOLASIN...

Doğan Devrim Akıncı (İ

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@iaman.com.tr

Tuncay AKGÜN

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

DEV YARASA 2006 LEMAN TAKVİMLERİNİZ HAFTAYA!..

BAYİNİZDEN AYIRTMAYI UNUTMAYIN

Aksaray PAŞAOĞLU

TÜRK İNSANI,AKŞAM YEMEKLERİNİ KEYİFLİ EĞLENCELERE DÖNÜŞTÜRÜYOR.

Bilmiyorum farkında mısınız ama Türkiye son derece enteresan bir ülke olmaya başladı. Geçenlerde hepimizin çok iyi tanıdığı çok ünlü bir gazeteci arkadaşımızın **Japonya**'daki evine akşam yemeğine davetliydik.Yemekten önce hepimiz aperatif olarak **ikişer şişe şarap aldık.** Arkasından **birer şişe de şarap içtik.** Yemek vakti geldiğinde yine hepimizin çok yakından tanıdığı jet-setten çok ünlü bir bayan birdenbire **sitriptiz inanılmazı erotiği cüretkarı dansözü cömerti gibi** soyunmaya başlayınca bir ara bende mambo gibi gömleğimi dansederek ritim tipinde inanılmaz çıkarınca meğer olayı ben tamamen yanlış anlayarak o sırada kadın çırılçıplak bir sırtüstü inanılmazı gibi sere serpe masaya uzanınca görevliler o bayanın üzerine hemen envai çeşit suşiler ve mezeler dizdiler ve biz yemeğimizi onun üstünden yemeye başladık. Bir ara **yemekte böbrek de mi var** diye ben yeni doğmuş bir ikircik gibi ordan kaşlı kaşlı bakınca davetliler arasında bulunan ve otuz yıldır **Amerika**'da yaşayan ünlü operatör bakınız alkollü kafayla sadece çatal ve bıçak kullanarak yemeğin altında çıplak yatan o bayanın bir yandan suşisinden yiyor bir yandan da o bayanın böbrek taşını almaya çalışıyor. Ve eliyle şişeden bayanın ağzına rakı dökerek narkoz gibi kadın yarı baygın vaziyette Fransuva Hardi'nin o çok sevdiğim **"reve Leneön'ler"** adlı şarkısını söylemeden yatıyor.. **Bunu neden anlatıyorum?** Bu sahneler bana inanılmaz ilham veriyor ve bakınız şöyle düşünüyorum. **Türkiye'de pek çok insan akşam yemeklerini son derece keyifli bir eğlenceye dönüştürebilir.** Varoşlarda yaşayan pek çok erkeğin veya kadının eşinin yemeğe zaten yarı çıplak oturduğunu biliyoruz. **Bu insanların sadece bir kaç şişe pahalı şaraba ve bir miktar suşiye ihtiyaçları var..**

BUİCK OTOMOBİLLE GEZEN TÜRK ÇIRAK

Sizce bir Türk çırak, kazandığı parayla kendine lüks bir otomobil alabilir mi? Cevabınız hayır mı? O zaman siz bu ülkenin gerçeklerinden çok uzakta ıssız ve turp kaplı ıslak bir bayırda, kapısında manyak ve dişsiz iki çoban köpeği yatan metruk bir kulübede komplo teorilerinizle başbaşa yaşıyorsunuz. Bakınız daha birkaç gün önce **bir çırak kendi parasıyla kendine muhteşem bir Buick Lucerne marka** otomobil aldı.Ve doğal olarak bu olay bütün gazetelerimizin birinci sayfalarında haber oldu. O çırağın adı Dawna Stone. "Dawna çırak", ABD'de **yaşam gurusu** Martha Stewart'a ait NBC televizyonundaki "çırak"yarışmasını kazandı ve **yılda 250 bin dolar maaşla Body+Soul dergisine yönetici oldu.** Demek ki bu mümkün. Peki **"Dawna çırak"bir Türk mü?** Adına bakarsak evet diyemeyiz. Ama hiç kimse bana "Dawna çırak"ın bir **Meluncan** olmadığınıda söyleyemez. **Bakın, Amerika'da yaşayan Meluncan'ların Türk oldukları**nı **ben iddia etmiyorum. Kendileri ediyorlar...**

"SARHOŞUM GEL" HİZMETİNE İNANILMAZ KARŞIYIM.

Bilmiyorum hiç dikkat ettiniz mi? **Türkiye her yıl ocak-şubat aylarında inanılmaz özgür, inanılmaz demokratik bir ülke oluyor...** Çünkü karlı günlerde hava aniden don yapıyor ve araçlar zincir veya kar lastiği takmamışlarsa otoyollarda buz üzerinde **inanılmaz özgür ve bağımsız hareket edebiliyorlar.** Ben yönü ve sınırları önceden belirlenmiş yol kavramına oldum olası karşı çıktım. Eğersiz bir otoyolda frene bastıkça hızlanan ve direksiyonunu bu yana çevirdikçe inanılmaz öte yana giden tamamen özgür bir aracın içinde, **bir buz patencisi artistik Rusu inanılmazı Ukraynalısı burgu hareketi gibi** yüzünüz dört tane olurcasına aynı anda dört yöne birden bakarak üveyik gibi inanılmaz üçyüzaltmış derecelik bir görüş açısıyla şarap da içerek meçhul bir yöne doğru ilerliyorsanız, **kusarak da olsa ülkenize bambaşka açılardan bakabiliyorsunuz.**

TÜRK İNSANI, BELEDİYE OTOBÜSÜNDE JAPON ORKİNOSU TUTABİLECEK.

Bilmiyorum siz hiç otobüse bindiniz mi? Ben binmedim. **Ama onu inanılmaz biliyorum.** O karavansı ve onun içinde inanılmaz varoş insanları var. Şimdi size bir soru; Bindiğiniz belediye otobüsü bir saat boyunca akşam trafiğine takılırsa vakit geçirmek için ne yaparsınız? Hemen cebinizden oyunlara girip **Worms Forms** mu oynarsınız? **Ben otobüsün penceresinden inanılmaz orkinos tutmayı yeğlerim.** Bu mümkün değil mi diyorsunuz? O zaman siz Türkiye'deki gelişmeleri yakından izlemiyorsunuz. Bakınız geçenlerde **Denizli**'de bir yelken klubü kuruldu.İtiraz cümlenizi biliyorum. **"Denizli'nin en yakın kıyıya uzaklığı 200 km."** diyeceksiniz. İsterseniz size donunuzun rengini de söyleyeyim. O beyaz. Bakınız Denizli'de bugüne kadar **tam 14 kişi kaptanlık sertifikası almış** ve onlar hayatlarını Denizli'de kaptanlık yaparak kazanıyorlar. Onlar bir omuzlarına yeşil diğer omuzlarına kırmızı lamba asıyorlar ve şehirde yüzer gibi geziyorlar. **Evet Denizli'de deniz yok.** Orada gemi de yok. Ama ben orada **inanılmaz psikolojik balık tutulabileceğine** ve **inanılmaz psikolojik ton balığı fabrikaları kurulacağına** ve bu yaz sadece Almanya'dan **en az 10 milyon psikolojik turistin yüzmek için Denizli'yi tercih edeceğine inanıyorum.** Ve bence psikopat olan sizsiniz.

NOT: Avrupa'nın ünlü illüzyon ikilisi **Urban Magic** İstanbul'da. Göz boyama sanatının iki ustası **Vern ve Mikey** gösterilerine devam ediyorlar. Cumartesi akşamı şovlarını izledim ve kendilerini inanılmaz kutladım. Onlar da yazılarımı ilgiyle izlediklerini ve **o yazılardan pek çok şey öğrendiklerini söylediler.**

Akşamsefası

GÜRÜLTÜYE VERİLEN ÖNEM

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur detayları
dumur@leman.com.tr

Olacak iş değil, gerçek mi yoksa hayal mi bu?... Karşıma çıkan dumurlar bitmek tükenmek bilmiyor... Herşey bir dumur detayı mı yoksa artık tüm hayat bana dumur olarak mı görünüyor?... Neyseki fotoğraf denen somut bir olgu var ki, detayı tamamen gerçek kılıyor... Kadıköy Hasanpaşa civarında bir apartmanın giriş kapısında yazana bakın;

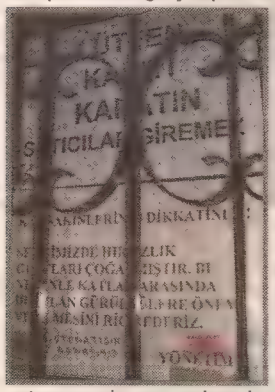

KAT SAKİNLERİNİN DİKKATİNE!!!
SEMTİMİZDE HIRSIZLIK
OLAYLARI ÇOĞALMIŞTIR. BU
NEDENLE KATLAR ARASINDA
DUYULAN GÜRÜLTÜLERE ÖNEM
VERİLMESİNİ RİCA EDERİZ.
YÖNETİM

Sevgili dumurdostları bu ne demektir, dondum, şaştım kaldım... Hırsız, katlar arasında duyulacak kadar gürültü çıkarır mı yahu, King Kong' mu o?... Hadi "ses" desen neyse, gürültü niye yapsın yakalanacağını bile bile?... Bir ikincisi, gece uykunun en derin reminde, katlar arasındaki gürültülere nasıl ve ne derece önem verilir ki?... Ayrıca bir de bu enterasan duyuru sadece bu apartmanın sakinlerine yapılmış, aslında tüm semte yapılması gerekir ki, cümle alem gece boyunca Buda gibi Nirvana halinde oturup katlar arasındaki gürültülere önem versin...

ALOO RESEPSİYONDA KİMSE VAR MI?.

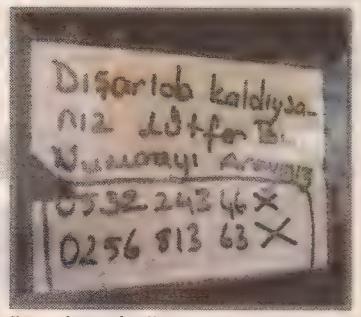

Didim'de gördüm, bir otelin kapısında müşterilerine yazılan not;
"Dışarıda kaldıysanız Lütfen Bu Numarayı Arayınız 0532..... 0256....."
Vayki vaaay, bu ne gevrek resepsiyonistmiş arkadaş yaa... Dışarda kalıp cepten arayarak en az beş kontörünü yakacaksın odana girmek için, yok eğer cep telefonunu odanda unutup bırakmışsan telefon kulübesi ara dur bakalım gece gece karanlıklarda oteldeki yatağına ulaşmak uğruna...

SAÇLARIN ARASINDA KREDİ KARTI

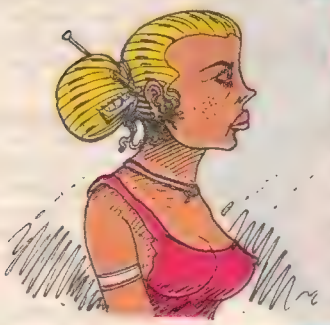

Bunu da duydum ya tamamdır, çetin şartlarda dünyayı dolaşmış Avusturyalı bir genç kız Kill Bill'deki Uma Thurman gibi Meksika'da dolaşırken kapkaçta gitmesin diye kredi kartını saçlarının içinde saklıyormuş... Saçını topuz yaparak kredi kartını bu şekilde gizliyormuş... Pehheeey be arkadaş, bu nasıl bir ekşın tavrıymış, helal olsun... Bu arada Meksika'da da kapkaç almış yürümüş demekki...

DAHİ BEBEK

Bir dostumuz anlattı... Bunun 8 ve 10 yaşlarında iki kızı ve 2,5 yaşında bir erkek bebeği varmış... Dostumuz gece mesaisinden eve dönüp geçmiş günün haberlerini dinlermiş. O gün yine işten eve dönüp haberleri izlemek için televizyonun kumandasını aramış, bulamamış. Daha sonra kızları ve hanımı olmak üzere bütün ev halkı seferber olup kumandayı aramışlar fakat yine de bulamamışlar, arayıp tarayıp umudu kesmişler... Derken 2,5 yaşındaki bebek kalkmış, gelmiş, kumandayı şıp diye bulmuş, gidip babasının önüne koymuş sonra da gidip yatmış... Dostumuz çocuğunun bu hareketinden duyduğu gururla ve gözlerindeki sevgiyle dolu bir şaşkınlıkla, kumanda elinde öylece kalakalmış...

PİKNİK MASA ÜCRETİ

Kıbrıs'dan Selamlar...
Ufuk Arıkan/Kıbrıs

Bu da nesi, benim bildiğim piknik yere, çimenlerin üstüne örtü serilip yapılır, piknik masası ne demekmiş ki?. Piknik tesisi burası galiba... Salıncak yapmak üzere demir borulara da ip bağlanması durumu için "salıncak boru ücreti" diye başka bir levha daha gerekiyor bence...

BİLSARLI KANTAR

Bu resmi sizden başkasıyla paylaşamam, içindeki dumur detayını anca sizler anlasanız...
Mehmet Murat Santırcı

Bilsarlı Kantar nedir yahu?... Belkide bilgisayarı hasarlıdır, "bilsarlı" diyerek bilgisayarının hasarlı olduğunu ima ediyordur, kimbilir?...

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı Kedi Profesör
YATTARA VALLİ

Hocam, bazenleri bahçede yan yatarken bahçe duvarına inip çıkan durup giden tipinde aydın leke geliyor. Gelen lekeye kışkırıyom hocam. Atlayı atlayı üstüne pati basmamla aydın leke patiye çıkıyor. Kışkırdıkça bende atlama artıyor, aydın leke hızlanıyor.
Rumuz; Bahran

Cevap; Ayrıa camı var velette yavrum. İndir kaldır yapar velet. Kediyi tez coşturur, duvarda gezdirir. Yani tepeden dev şua indirir, ısrarla güneş parçası dolandırır. Yat sen...

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Gladyatöre söyle,işaret verdiğimde arabayla dörtnala gelsin.Ben şimdi sırtüstü yatacam. Arabanın üç bıçaklı tekerini güzel ayarlasın. Birinci bıçak sakallarımı keserken arkadan ikinci üçüncü bıçak gelsin,kılların diplerini alsın.Ama çok dikkatli olsun.
Kral onaltıncı Alafortonfonl

Kim osurdu? Sen mi osurdun Filip? Antonyus mu osurdu? Biriniz osurduruz ama hanginiz? Eşşolueşşekler.
Kral en alttan dördüncü Ziyus

Dengeli beslenme

kaan ertem gurur la sunar

BİR REZALET SORMAYIN

Geçtiğimiz günlerde yine Konya'da Mevlana'yı anma geleneksel gecesi Şebu Arus töreni gerçekleşti. Mevlevilik şehirli bir tarikattır. Mesela Kadirilik Nakşilik gibi tarikatların kökeni köydür. Bu yüzden müziğe ve dansa karşıdırlar. Mevlevi dergahları asırlarca büyük konservatuarlar gibi çalışmıştır. Tarihimizin en büyük müzisyenleri Itri, Dede Efendi Mevlevi şeyhleridir. Yüzlerce tanınmış müzisyen bu dergahlarda yetişmiş, ustalaşmıştır. Ki, gayrimüslim Ermeni, Yahudi müzisyenler dahi bu dergahlarda yetişmişlerdir. Mevlevilerin İstanbul'da Beşiktaş, Yenikapı ve Galata mevlevihaneleri meşhurdur. Kaç asır bu dergahlar Osmanlı'nın büyük kültür merkezleri gibi çalışmışlardır. Bayram, Kadir Gecesi, Peygamberin doğum günü, özel gün ve yıldönümlerinde İstanbullulara ve padişahlara dergah kubbesi altında konserler/ayinler tertip edilirdi. Büyük üstatlar bu özel gecelere çok sıkı hazırlanır ve bugün bildiğimiz birçok ünlü beste padişaha bu gecelerde büyük sanat olayı olarak takdim edilirdi.

Batılılaşmayla birlikte birçok köklü sosyal kurum kaldırıldı. Bektaşilik gibi Mevlevilik de kapandı. Uzun yıllar gizli gizli çalışan bu dergahlar sonra sonra özel izinlerle ya da göz yummalarla hayatlarını bitkisel olarak devam ettirdiler.

Bugün ise Mevlevililik artık bir tarikat değil bir kültür kurumu olarak değerlendiriliyor. Ve bu kültür kurumunun iki faaliyeti var. Birincisi geleneği/klasikleri bugüne aktarmak; ikincisi turistik değeri yani bu klasiklerin dünyaya tanıtılması.

Mevlana'nın insanlığı kucaklayan felsefesi bugün basit bir slogan olarak dilimizde: Kim olrsan ol gel, diye... Oysa Mevlana'nın insanlığa sevgi çağrısı birkaç cümlelik slogan hiç değil, bir büyük felsefenin özetidir. Mevlana'nın oğlu tarafından kitaplaşan mesnevisi yüzlerce sayfa bir aşk felsefesini anlatmaya çalışır. Çeşitli dilde, dinde, ırkta insanların birbirleriyle Tanrıyla, dünyayla, sevgileriyle, alışverişleriyle, hak hukuklarıyla felsefi bir hesaplaşmadır bu... Bu aşk felsefesiyle Hint'ten Cezayir'e kadar yüzlerce ayrı dinde, dilde ve ırkta insanlar aynı tasavvuf şemsiyesi altında buluşmuşlardır. Dünya nedir, ölüm nedir, ayrılık nedir, sevgili nedir gibi yüzlerce ebedi sorunun cevabını Mevlana aşk felsefesinin şiirsel hikayeleriyle cevap verir. Mevlana'nın aşk felsefesini anlamak için önce Muhittin Arabi'yi sonra Şemsi Tebrizi'yi ve birçok İslam filozofunu tanımamız gerekir.

Ney kamıştan yapılır, Mevleviler kamışlığa Neyhane der. Ney, Mevlevilikle özdeşleşmiş bir müzik aleti. Dünya müzik literatüründe ney kadar deruni ve gaybı tasvir eden bir müzik aleti yoktur. İnsan ruhunu fetheden/kuşatan ney bütün mevlevi ayinlerinde baş enstrümandır. Bu dünyanın değil, öbür dünyanın müziği gibidir. Zaten, Mevlevi müziğinin hedefi de sırlar dolu öbür dünyayı çözümlemek, tasvirleştirmek ve öbür dünyanın manzarasını anlatmaktır.

Mevlevilik tarikatının neden müzikte derinleştiği ve Mevleviliğin neden bir müzik konservatuarı şeklinde çalıştığı bir büyük maceradır. Mevlevi dergahında yetişen ve şeyhlik yapanlar dini müzik alanında olduğu gibi din dışı alanda da büyük eserler vermişlerdir.

Şu, köylü/şehirli ayrımına da dikkat çekmemiz gerekir. Köylü, cemaat içinde yaşayan, içe kapalı, sert, bağnaz, fikirleri çok daha köşeli demek. Şehirli insan, çok ilişki içinde, çeşitli dünya görüşleri ortasında yaşayan, daha geniş, daha hoşgörülü, sert fikirleri törpülenmiş ve ruhu tornadan geçmiş demek. Mesela tarih boyu şehirlerimizde cemevleri açılmamıştır. Ancak bugünlerde şehirlerde cemevleri açılıyor. Oysa cemevleri köy ve kasabalarda, şehirde ise Bektaşi dergahları açılmıştır. Cemevleri köylü, Bektaşilik ise şehirliyi ifade eder.

Osmanlı köy ve kasabalarında yaşayan Alevilerin çok sert fikirler taşıdığı düşünülerek şehre gelen Alevilerin olgunlaşması, tornadan geçmesi, şehirleşmesi Bektaşi dergahlarıyla olmuştur. Osmanlı şehirlerinde, şehir insanının yetişmesinde Bektaşiler önemli rol oynamıştır. Çünkü şehirdeki çok farklı din, dil, ırklar karşısında Bektaşi felsefesinin genişliği/hoş görüsü, Osmanlı şehirlerinin sosyal dokusunda çok büyük kültür kurumları gibi işlev görmüştür.

Şüphesiz bugün bu dergahlar, kurumlar, tarihe karıştı... Ancak, elimizde bu dergahlarda yetişmiş insanlardan kalmış müzik eserleri, felsefeler, hikayeler, fıkralar kaldı. Bugün bizim şehir kültürümüz nedir dediğimizde Bektaşilerin ve Mevlevilerin geliştirdiği tasavvuf edebiyatı, müzik, felsefe, en büyük eserlerimiz olarak aklımıza gelir.

Bektaşilik ve Mevlevilik çok farklı iki ayrı tasavvuf kültürü ortaya çıkarttı. Dine, şeriata bakışları çok başkadır. Ancak bütün bu farklılıklarına rağmen Bektaşi ve Mevlevi dergahları aynı sokak içinde hatta kapıları karşı karşıya yüzlerce yıl hiç problem çıkartmadan kardeşçe yaşadılar. Osmanlı uygarlığının özeti işte budur: Bektaşilik ve Mevlevilik kapı kapıya komşu... Çünkü her iki dergahta şehirliydi. Her iki dergahta aşk ve kardeşlik büyük felsefeler içinden geliyordu. Oturmayı/kalkmayı, çelebiliği, neşeyi, aşkı, sohbeti, sevgiyi, kardeşliği birlikte geliştirmiş, aynı sokakta iki ayrı gönül kapısı olarak bu ülkenin en yüksek kültürünün sahibi olmuşlardır. İkisi de bir insan felsefesi, bir aşk felsefesi. Yani bir tasavvuf felsefesi geliştirip kendi insanlarını/şehrin insanlarını terbiye edip şehre kamil insanlar hediye etmişlerdir.

Bu kısa ve genel bilgileri konuya ısınmamız için veriyorum. Konya Belediyesi Mevlevi Törenlerini kutsal bir emanet olarak üstlenmiş hatta törenler için büyük bir kapalı salon yaptırmıştır. Her yıl Şebu Arus törenleri halkımıza ve turistlere takdim edilir.

Mevlevi törenleri şüphesiz yediyüz yıllık bir gelenekten durmaksızın kesintisiz süregelir. Bu gelenek bu toprakların en yüksek, magazin diliyle en sosyetik, en klas kültür değerini ifade eder. Neden? Çünkü bu topraklara aşk anlayışı, tasavvuf anlayışı, müzik anlayışı, dans anlayışı ve hepsinin birleşimi Şebu Arus törenlerinde görücüye çıkar.

Nihayetinde turistik bir gösteridir. Ancak bu gösteri bu toprakların en yüksek sanatının ifadesidir. İlahiler, ayinler, dönülen sema... Tarihimizin en eşsiz mutasavvıfı/evliyası ve en eşsiz müzisyenleri Itri, Dede Efendi'nin eserleriyle yani yediyüz yıllık birikimin bir bileşimidir.

Bu toprakların sanat müzik ve tasavvufun ilahi sırların derinliğine ne denli indiğini, yeryüzü ve ruhlarımızı nasıl derinden kuşattığını gösteren yüksek bir sanat ziyafeti...

Ne kadar övünsek azdır, çünkü dinimizi peygamberimizi sevgimiz, dünyayı Tanrıyı sevgimiz, insanlığı sevgimiz, ailemizi, yurdumuzu sevgimiz hepsi bu yüksek sanat klasikleri içinde dillendirilir...

Hem müzik hem dans, ilahi ve esrarlı bir hal alır. Sebep, hem müzik hem dansın ebedi güzelliğidir. Ve hem müzik hem dansın manevi yolculuğu ve ötelere ulaşma arzusudur. Müzik ve dansın coşkulu temposuyla başka bir dünyaya yolculuk yapılır. Hayranlık duygularımız en yüksek seviyeye çıkar. Daha da ötesi böyle bir yolculuğa çıkan tennurelerden hanendelere kadar herkes yani dünün dervişleri, bugünün sanatçıları, bu yolculuk içinde alçak gönüllülük öğrenir. Dervişlikleri ve sanatkarlıkları, Allah karşısında, insanlık karşısında sonsuz bir saygının ifadesidir...

İşte Mevlevi törenlerinde dönenler, ilahiler söyleyenler, Allah, dünya ve insanlık karşısında coşkuyla aşka gelip en yüksek saygının ifadesiyle derinleşirler...

Mevlevi törenlerinde ayrıca yediyüz yıllık bir geleneğin muhteşem sanat gücünü, derinliğini, olgunluğunu izliyoruz. Dünyanın ve tanrının sırlarıyla coşmuş, aşka gelmiş, vecd halinde huzurdan kaynaklanmış bir derin kuvvet görürüz.

Sanatçıların duruşunda, ruhlarındaki neşede, saygı ve sadakat vardır. Bu ayinler, ilahiler, besteler, yüzlerce Mevlevi üstadının asırlar boyunca çalışıp düşünüp vecde gelip çıkardığı sihirli eserlerdir. Bu yüzden birçok eserin insan elinden çıktığına inanılmaz, gayplerden, sırlardan çözülüp indirildiğine inanılır. O kadar abidevi o kadar eşsizdir!

Mesela Mesnevileri diğer tarikatlardan ayıran en büyük özellik şudur, aşka geldiklerinde bağırıp çağırmazlar, içinde bulundukları deruni saygının ölçüsünü asla bozmazlar.

Mesela Mevleviler, gülünç, basit, ilkel müziğin düşmanıdırlar. Mesela Mevleviler harcıalem sözler ve günübirlik şakavari fıkravari hikmetleri sevmezler. Çünkü söz ve hikmetlerin en alalarıyla yetişmişlerdir. Çünkü Mevleviler bu toprakların en yüksek klasik eserlerini çalıp söyleyip dönüp ruhlarını bu ilahi neşenin en muhteşem melodileriyle tıka basa doldurmuşlardır.

Yani Mevlevi ayinleri her şeyden önce saygıdır, ölçüdür. İlahi bir hiyerarşi ilahi bir disiplin her şeyi kuşatır. Uzay boşluğu gibi bir sessizlik her şeydir. Mevleviler geleneklerine bağlılık hususunda hepimizden daha hassastırlar. Çünkü taşıdıkları kutsal emanetlerin sahibi, baş döndürücü büyüklükte Mevlana ya da Itri gibi yüce insanlardır. Gelenekten gelen ritüellere eserlere asla müdahale etmezler. Giyimleri, notaları, üstatları, her şey geçmiş manevi pirlerin büyük mükafatları gibi harfiyen uygulanır. Geçmiş büyük bir saygı görür. Yedi deliği

Akşamsefası

Erhan Candan

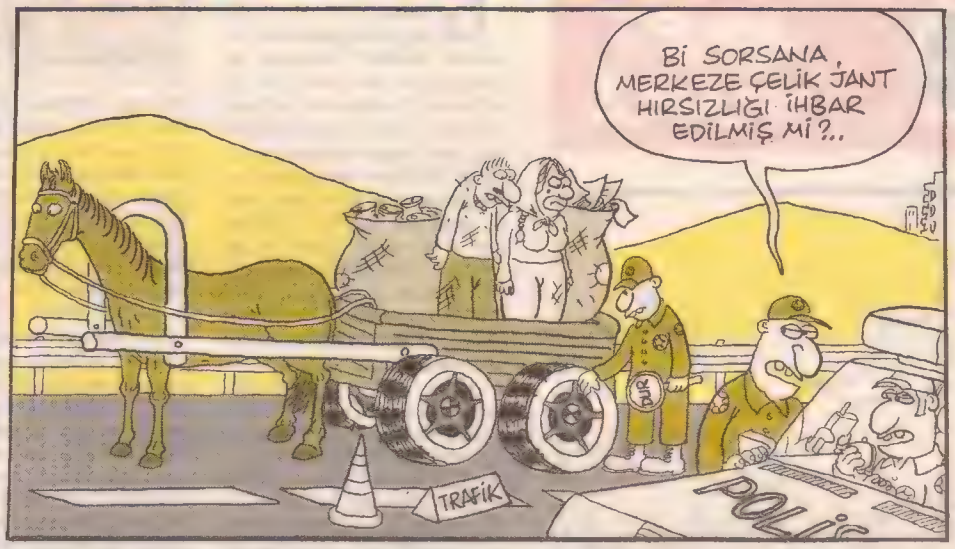

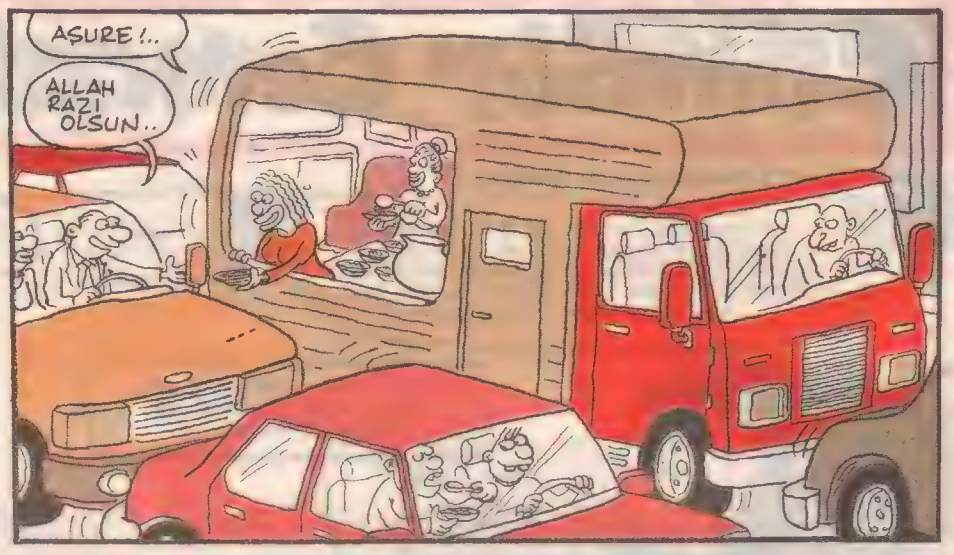

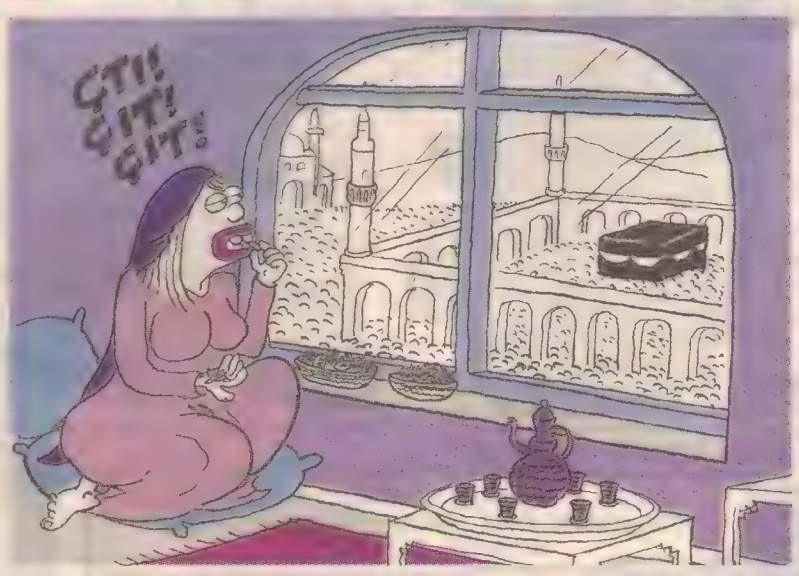

olan neye bir delik daha açabilmek için yedi asır düşünmüşlerdir.

Velhasıl, Mevlevi kültürü bu toprakların "klasik" kültürüdür. Mevlevilerin şarkıları, ayinleri, semaaları bu toprakların en yüksek sanat estetik birikimini ifade eder.

Şimdi konumuza girelim.

2005 yılının Şebu Arus töreni yine TRT 2'den naklen/canlı yayın verildi. Tören, kabaca, dini şarkıların okunduğu birinci bölüm, tennurelerin döndüğü semayla iki bölümden oluşur.

Ve yıllardır Ahmet Özhan adında şarkıcımız Mevlevi törenlerinde baş köşede ilahiler söyleyip takdir toplar. Ahmet Özhan mevlevi müziği ve geleneklerine bağlılığıyla kitlelerce sevilmiş bir sanatçımızdır.

Rezalet o ki bu kültürlü sanatçımızın korkunç cehaletiyle dehşete kapıldık. Bu toprakların soylu sanatları kimlerin eline düşmüş diye dizlerimizi dövüp içler acısı halimize ağladık.

Bu, üzücü olmaktan çok öte kepaze hadise şöyle gelişti. Klasik ilahilerin/bestelerin okunduğu ilk bölümde Ahmet Özhan bir değişiklik yapıp arkasında kanun çalan bir sanatkarın bestelerini okudu...

Bu bestelerin güfteleri de Mevlana'nın "kim olursan ol gel" diğeri "ya olduğun gibi görün..." ünlü sözlerinden derlenmiş!

Ve, müziğin/sanatın Mevlevi kültürünün/geleneklerinin alçaltıldığı/aşağılandığı saçma sapan şeyler olmaya başladı...

Çünkü bu parçaların/bestelerin sanat müziğinin melodik yapısıyla uzaktan yakında ilişkisi yoktu... Kilise korosu gibi makamlar aryalaşmış... Ahmet Özhan Bey sahnede arya söyleyen kilise sanatçıları gibi "ooooooolllll geeeeeeeeell!" diye tadına zevkine hiç alışık olmadığımız Pavarotti tarzında söyledi...

Olmayacak bir iş, Mevlevi ayininde kilise korosu özentisi... Ziyaretçiler, davetliler, ekran başındakiler kafayı yedi... Bir rezillik ki sormayın. Arya özentisi besteler Ahmet Özhan'ın ağzında. Daha da faciası Mevlevi töreninde... Utanç doluydu. Lanetle protesto etmek, kime, nereye?

Mevlevi kültürü/sanatı bu kadar alçaltılamaz.

Ahmet Özhan, ki bu gelenek içinde yetiştiğini söylüyor, bu mu bilgisi, kültürü? Şebu Arus'da aryalar, kilise korolarıyla Ooooooolllll geeeeeeeell! demek mi?

Klasik geleneğimizi bilmesi gerekenler bu sanatçılar değil mi?

Itri gibi Hamamizade gibi soylu sanatçıların yücelleştirdiği o makamlara, arkadaşlarının torpili, bir yakınlarının hevesli bestelerini, (arkadaş yapmış söyleyelim) diyerek icra ediyor.

Klasik müziğimizin makamlarını/melodik yapısını en iyi bu sanatçılar bilmek zorunda değil mi? Şimdi Sulukule'den darbuka çalan altı yaşında bir velet getirsek bu kadar vahim hata yapmaz.

Velhasıl Ahmet Özhan Bey'in elleri ve iyi niyetleriyle (!) Mevlevi töreninde klasik müziğimize bir saldırı düzenlendi. TRT yıllardır bunu zaten yapıyordu... Hevesli bürokratların saçma sapan besteleri elli yıldır repertuara alınarak sanat müziği basit, ucuz, ilkel binlerce eserlerle dolduruldu... Koro da, şefler de, denetim de, torpilini bulan hevesli bürokrat bestekarlar saçma sapan çocukça bestelerini yıllarca ekranlarda dillendirdiler... Yani klasik müziğin ruhuyla oynadılar!

Yani, sefaletle boğuşuyoruz. Önüne gelen beste yapıp her yere sızıyor, giriyor. Geleneksel törenlerimiz olur olmaz bestelerle işgal altında; kapkaççılar sokaklarda saldırıyor, acemi bestekarlar Itri'nin, Hamamızade'nin mevlevilerin hatıralarına saldırıyor. Kim birazcık yetki buluyorsa, kendini olmuş bitmiş anlamış kabul edip, istediği besteyi istediği törende sahnede utanmadan takdim edebiliyor...

Kültürümüz/klasiklerimiz üzerine artık hep birlikte umutsuz çığlıklar atmaya başlayalım... 30 yıl sanat müziğiyle düşüp kalkanların yaptığı rezalete bakın, Mevlevi töreninde aryalar söyleniyor...

Bu toprakların sadece madenleri değil, şarkıları da yağmalanıyor!

Bu klasikler/bu kültür bizden sonraki kuşaklara nasıl ulaşacak? Bu cahil hevesli, torpilli arkadaşlı sanatçıların ellerinden klasiklerimizi alıp, adları şöhretleri kim olursa olsun dokundurtmamalıyız.

Mevlevi kültürü artık bir tören olsun turistik olsun ya da Mevlevilik tarikattan çok uzakta bir kulüp sevgisi olsun bizim için fark etmez. Oraya renk veren, şan veren, soyluluk veren klasiklerimizdir. Orası asırlar boyunca tarihin en büyük müzisyenleriyle doldu taştı... İnsan utanır! Bu olağanüstü sanatçıların ruhları karşısında bir nebze çekinir, dikkatli olur, sakınır... Bir kilise korosu/arya özentili benzetmeli bestelerle hele de mevlevi töreninde boy göstermez...

Beğenin ya da beğenmeyin halk müziğinde kendini yetiştirmiş büyük sanatçılar, türkülerini olur olmaz yerlerde olur olmaz insanlara söyletmiyorlar. Halk müziğinin tadından havasından lezzetinden haberdarlar ve gözleri gibi sakınıyorlar... Sanatçılarımız birkaç türküyü koruyabilmek için ömür veriyor, kokluyor, öpüyor, kudsuyor, koruyor, eserlerine sahip çıkıyor.

Halk müziğimize sahip çıkıldığı gibi sanat müziğimize ve klasiklerimize sahip çıkanları mumla arıyor, bulamıyoruz.

İşte geleneksel klasik müziğimize 30 yılını vermiş sanatçıların kepaze halleri... Şarkısından geleneğinden soylu sanatından habersiz zavallılar!..

Bu muhteşem klasik besteleri birileri hızla kalın bir mücevher sandığına bavullayıp bu ülkeden uzağa kaçırsın...

Şuraya bakın Mevlevi dergahında arya özentsi şarkılar, ölelim artık.

Bu, sonradan görme derme çatma bilgilerle sanatçı olanlara bir tuzaktır. Allah'ın bir hikmetidir bu tuzak... Çünkü onlara şekil olarak bir şeyi taklit edebilirsiniz ama "ruh" olarak o şeyi giyinmek, ruhunuza sindirmek mümkün değildir demek istiyor... Siz, 30 yıl boşuna söylemiş, boşuna ötmüşsünüz. İşte kültürünüz bu kadarcık. Sahnede arya özentisi makamları övüyor, pohpohluyor, halka da alkışlattırıyorsunuz.

Yerin dibine girdik, rezalet karşısında utandık. Konya Belediyesi başta Ahmet Özhan ve adını bilmediğimiz görevlilerin hepsinden tiksindik.

Oysa yapılacak tek şey var. Klasikten asla şaşmamalı... Bu tür tören ve konserlerde "klasik eserler" dışında eserlerin söylenmesine müsade edilmemeli...

Eğer Ahmet Özhan beyin kanuncu arkadaşları gibi hevesli bestekarlar varsa, bu acemi, çocuksu, ilkel aryalar sağda solda beş/on yıl söylenip denendikten sonra sahneye çıkarılmalı...

Kardeşlerim, yetmiş üniversitemiz var, yetmiş gazetemiz var, yetmiş TV'imiz var ve halkın elektrik paralarıyla yayın yapan TRT'ye bağlı korolar/kanallarınız var. Hiçbiri klasiklerini koruyamıyor...

Kardeşlerim. Kutsal emanetleriniz ayaklar altında...

Bu eserlere layık bir nesil ne zaman gelecek! Bu eserleri ruhuna saracak bu eserlerle ağlayıp bu eserlerle gülecek nesiller feryatlarını ne zaman yükseltecek. Dedelerimizin atalarımızın ıstıraplarını ne zaman merak edip bu melodilerin derinliklerine ineceksiniz?

Artık birer ayet gibi tek kelimesini dahi değiştirmenin en büyük kültürel günah olduğunu ne zaman anlayacaksınız?

Şöhret meraklısı bürokrat bestekarların çılgınca heveslerine ülkenizi var eden kutsal değerleri daha ne kadar peşkeş çekeceksiniz!

Bir mevlevi töreninde aryalar söyleniyor ve ülkenin gazeteleri, aydınları, TV'leri tümüyle habersiz. Tek yazı tek eleştiri çıkmıyor.. Yani karanlıkta ırzına geçiliyor. Yani, cehaletin mağaralarında boğduruluyor eserleriniz! Itriler'i Hamamizadeleri birileri eline geçirmiş tekme tokat dövüyor!

Oysa onların bize bıraktığı kutsal emanetler, ayinler, besteler, gelenekler, Anadolu topraklarının eşsiz ruh zaferleridir...

O soylu sanatkarlar şimşek gibi çakıp birkaç saniye sonra kaybolmadılar. Bakın göklerinize kubbelerinize hala onların aydınlığı ile yaşıyoruz!.. Bakın neşenizin, üzüntünüzün, kalbinizin, ıstırabınızın en derinliklerine, hala onların kurduğu sözler melodilerle aşık oluyor coşuyor kendimizden geçiyoruz... Bu sözüm ona sanatçılar magazin beğenilerle şöhret oldular ve klasik bestelerimizi geleneklerimizi kapkaççılar gibi gaspçılar gibi kaçırıyor leşe döndürüyor...

Şuraya bakın, mevlevi töreninde ayinler yerine aryalar söyleniyor, hanendeler kilise korosuna özeniyor. Ne kadar utansak azdır. Bu toprakları düşman askerleri işgal etse kültürümüze bu kadar şerefsizce davranmaz!..

O soylu besteler ki, sadece bir tanesini sevmeye bir ömür yetmez!..

Kardeşlerim, klasik bestelerimiz, büyüden, bilimden, sırdan, öbür dünyadan, gönülden, aşktan ve insanlıktan yapılmıştır! Bu olağanüstü bileşimi/terkibi yüzlerce yıl uğraşsanız bir daha yapamazsınız!..

Bir kere torpil, bürokrasi, adam kayırma, arkadaşını tutma gibi çamurların batakların içine gömülmüşsünüz. Bir kere kulak/göz/zevk/konuşma/ruh zevkleriniz kaybolmuş, yerine hırs, ihtiras kar şöhret geçmiş...

Bu topraklar asırlarca Mevlevilerin müzikleriyle danslarıyla gurur duydu. Mevleviler döndü Anadolu toprakları aşka geldi. Mevlana konuştu Anadolu toprakları insanlığa sarıldı. İlahiler söylendi Anadolu toprakları coşkuyla kendinden geçti. Şimdi bu torpilli bestelerden adam kayırmalardan bunları yapanlardan utanıyoruz...

Düşünün torpilli cahiller Mevlana'yı, Itrileri tecavüze yelteniyorlar.

Kardeşlerim, hafızanızda binlerce klasik beste olabilir. Bilgide birikimde bir deha olabilirsiniz ama "ahlak" başka bir şey... Ahlak, o klasik makamların ve müziklerin değerlerinin ne olduğunu ve onlara nasıl bir saygıyla davranmanız gerektiğini yine o eserleri okuyup dinleyip vecde gelip ruhuna girip bilmeye çalışmaktır.

Bilmek, öğrenmek ayrı şeydir, ahlak başka...

Klasik eserlerimizi kaybetmenin ıstırabıyla gözlerimizde derinleşmiş bir hüzün! Ancak o kadar karanlık içindeyiz ki gözlerimizdeki hüznü kimse göremiyor.

Ya da sahnedeki sanatçının gözlerinde o denli yüksek elektrik voltaj, kibirli, neonlu ışıklar var ki biz onların yüzlerindeki lakaytlığı, ukalalığı görüyoruz, onlar bizim gözlerimizdeki ıstırabı göremiyor!..

Mevlanayı dahi vur patlasın çal oynasın gibi adam sende gibi umarsızlığımızla kirletiyoruz!..

Oysa biz her gün her saat her dakika her nefes alışımızda tanrıya, dünyaya, Anadolu'ya, birbirimize Mevlana'yı soruyoruz!..

Mevleviler ruh eşyalarını, kutsal emanetlerini bu kadar harcıalem bozdurtup yiyemez.

Kubbelerimiz bu büyük müzisyenlerin besteleriyle genişledi, dünya kadar kocamanlaştı, kubbelerimiz şimdi cahil cıyıltıları ve aryalarla çöküyor!..

Bu topraklarda bizleri askerler dahi, padişahlar dahi dize getiremedi, ama Mevlana'nın bir sözüyle aşkın hizasına dizildik, Anadolu olduk, yazar olduk, insan olduk...

Yeryüzü topraklarında Mevlanalar'dan Itriler'den Hamamizadeler'den daha güzel sesli kim var?

Artık bu soylu mübarek insanları, siyah kukuletalı cübbeli papazların aryalarıyla mı anıyoruz. Bu çanlar kimin için çalıyor!

erhancandan@hotmail.com

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KADIKÖY-SİRKECİ ŞEHİR HATLARI SEFERLERİ

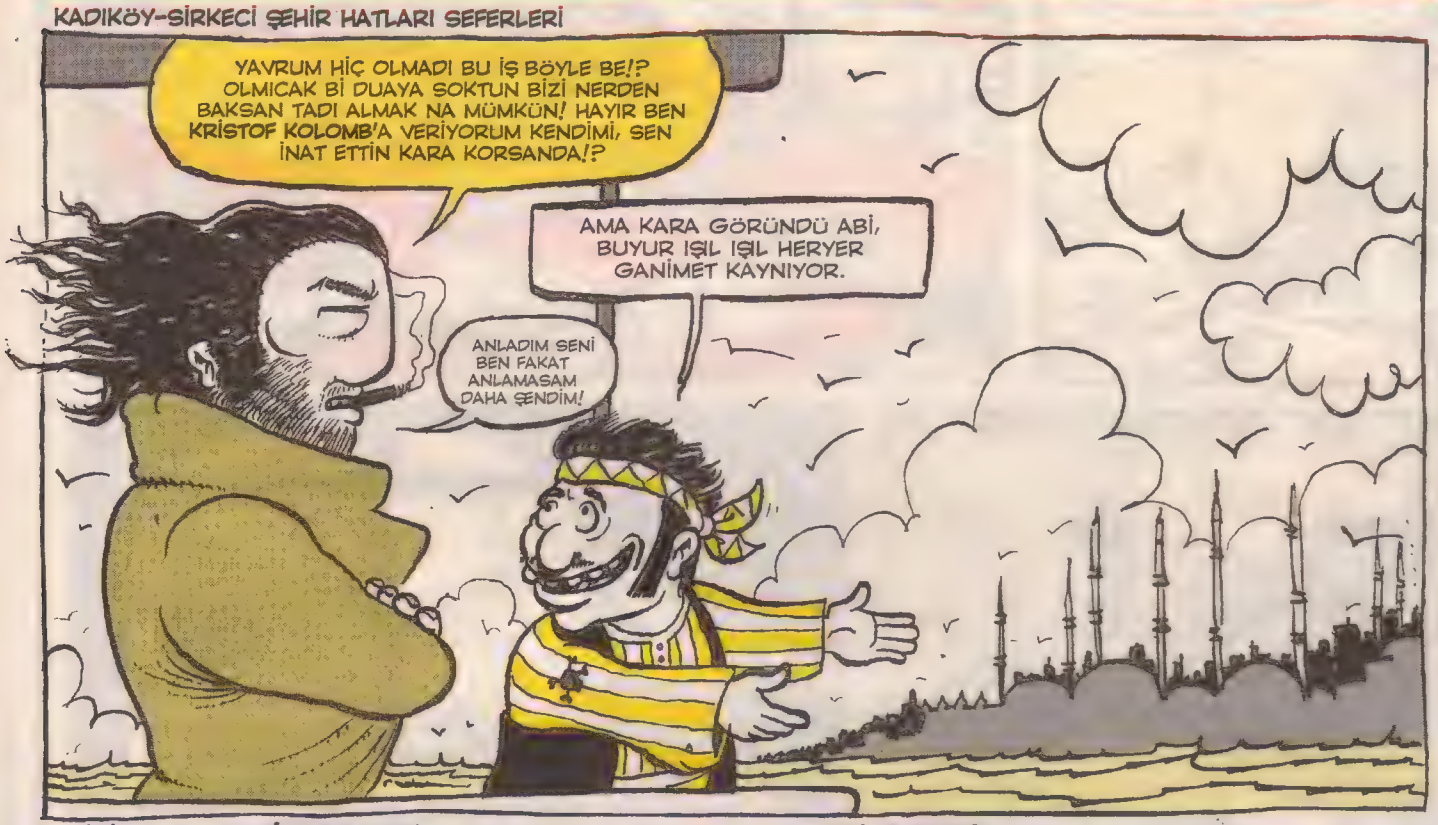

• BİLİM ADAMI TİMURLENK

• RAPUNZEL

• KILLANAN ADAM

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Garip bir yol ayrımıydı. Otomobillerin geçeceği yol, köprü öncesinde birdenbire daralıyor, insanların yürüyeceği alan da gereksizce genişliyordu. Önümdeki bu açıklığın gözümde daha da tuhaflaşması için, tuhaf şeyler düşünmeye çalıştım! Yürürken gördüklerim ve baktıklarım gerçekten garip miydi, yoksa ben mi onlara fazladan birer anlam yüklemiştim; bu belirsizlikten kurtulmayı istemiyordum. Arasıra, küçük çığlıklar gibi netleşiyordu herşey. Sıkıntı veya keyif, minik iğne batmaları şeklinde ansızın belli ediyordu kendisini. Sonra, tekrar belirsizlik. Karmaşık düşünceler. Daha da karmaşıklaşmasını arzuluyordum sanki. Elimde, düğümün bir ucundan tuttuğuma inandığım ufak bir ip vardı; istersem herşey tekrar netleşebilecekti. Kontrol etmek ise yorucuydu bir yandan! İpi, kimi zaman bir çite bağlamak gerekebilir, diye geçiriyordum aklımdan. Yolun genişlediği alanda, kaldırımın ucunda durmuş, birşey bekleyen bir kadın gördüm. Gözlerimi daha öteye diktim, ve dikkatli bir şekilde bakmamaya çalıştım ona. Hava kararmıştı, akşam vaktiydi; böyle durumlarda, yalnız insanları dikkatlice süzmemek icap ederdi. Kendisine, 'müşteri bekleyen bir fahişe' etiketi yapıştıracak, o sorgulayıcı ve çirkin bir merakla dolu, sinsi bakışlardan fırlatmamalıydım. Eğer, yürüyüp gitseydi benimle aynı yönde; muhtemelen ben de daha hızlı yürümeye başlayacak, ve ilerleyip onu geçecek; böylece arkasından işiteceği sert adımlardan ürkmemesini sağlayacaktım. İşin ahlâki veya duygusal yönü bir tarafa; daha çok küçük bir oyun hissi yaşıyordum böyle anlarda. En azından, bir yürüyüş rakibi bulmuş oluyordum kendime... Bulunduğum yolu takip ederekten, yavaşça, az ileride bekleyen kadına doğru yaklaştığımda; biraz daha ötesinden geçmeyi düşündüm. Bir ara, kafasını bana doğru çevirir gibi olmuştu. Ona doğru yaklaştığımı, çok yakınından geçeceğimi biliyordu. Başka şeyler düşünmeye çalışsa bile, bunu biliyordu. Tedirginliğini hissediyordum. Etraf çok ıssızdı. Ama yolumu da değiştiremezdim. Önce ben bu yönde yürümeye başlamıştım; o sonra orada durmuş olmalıydı. Belki de, sandığım kadar tedirgin değildi. Erkek arkadaşı veya kocası, az öteden otomobillerini almaya gitmişti ve o da onu bekliyordu güvenle.. Bunları, ve araya nasıl sığdırdıysam başka şeyleri de düşünürken, kadına daha fazla yaklaştığımı farkettim. İstemeden olmuştu. Dalmıştım. Onu rahatsız etmemek için az uzağından geçmeyi planlarken, üstüne üstüne gittiğimi farkettim. Ve neredeyse burnunun ucundan, ki o sırada endişeyle kafasını çevirmişti, onbeş yirmi santim önünden geçerek yoluma devam ettim.. Köprüye yaklaşırken, güldüm sonra! Neredeyse, içinden geçektim kadının. Hâlâ orada mı diye, arkama dönüp bakmak istedim bir an. Güzel bir istekti. Arkada, geçmişte ve öncesinde neler olduğuna dair, sıradan, hoş bir merak ihtiyacı. Ama ille de giderilmesi gereken bir ihtiyaç değil! Bazı sorular sordurması, yeterli.. Köprüye girdim.. Köprü, tuhaftı. Basit, sıradan yabancı karşılaşmalar ânında bile bir tuhaflık icat edebiliyorsam, artık herşey tuhaf gelebilirdi! Hem, bir tür refleksti bu sanki. Yalnız, köprü gerçekten de, hayır, köprüyü değil de, köprünün sol tarafındaki apartmanları ilginç bulmuştum. Demir korkuluklara tırmansam, apartmanın balkonlarından birine atlayabilirmişim gibi geldi bana. Veya tam tersi; o apartmanda yaşasam, dışarıya çıkmak için balkondan köprüye atlamayı düşünürdüm belki. Mesafe, gene de uzak sayılırdı.. Apartmana, ışık yanan odalara dikkatlice bakmamaya çalışarak yürürken, sol bacağımda birşey titrer gibi oldu. Önemsemedim. Sonra, bir de zil sesi duydum ayrıca. Cebimden telefonu çıkarıp baktım.. Çok garip. Motoru mu güçsüzleşti bunun, nedir. Titreşimleri çoğu zaman hissetmiyordum; ve daha sonra bir özür sunmak zorunda kalıyordum o kişiye, 'aradığını farketmedim' veya 'duymadım' diyerek.. Bu kez gelen, güzel bir telefondu. Mutlu olmuştum. Eğer, biraz daha mutlu olsaydım, önce tuhaf düşüncelerimin akışını, sonra belki yürüyüşümü, ve ardından bu yazıyı hemen bitirmem gerekebilirdi. O yüzden, önce bana saçma ve çirkin gelse de, bir şekilde mutlu veya umutlu olmamaya gayret ettim. Bunu yapabilmem için, yeterli sebepler var sayılırdı elimde; onlardan bir tanesini kafama koyup, kurcaladım. Sonra, o da usulca diğer kurcalanmış düşüncelerin arasına karıştı, ve az önceki belirsizliğin tadında, tekrar yürüyüşe devam ettim.

Bu köprüden, daha önce geçmemiştim. O yüzden, farklı bir yere çıkacağımı sanıyordum. Öyle olmadı. Tanıdık bir caddeydi: Şu ışıltılı, gürültülü, kalabalık ve uzun caddelerden biri işte. Ama hepsi de hoşuma gitti. Sahiplenmiyordum nasıl olsa; sadece geçip gidecektim.. Parıldayan tabelalar, taksi kornaları, hızlı adımlarla yürüyen, yavaş adımlarla gezinen insanlar, trafik lambaları.. Caddeye çıkmadan evvel, köşedeki pastahaneye girmiştim önce. "Tazeyse?" diyecektim ama. Kaliteli malzemeden yapılmamışsa, iki günlük ayçöreklerinin tadı berbat oluyordu. Bozukluk aradım cebimde. Sorduğumda da, "Bugün çıktı" dedi adam, "Sabah yedi'de." İyi. Bugün çıkmış olması iyidir en azından. Paketletip, kasaya yaklaştım. Kek mek bakınan bir müşteri vardı; birşeyler soruyordu, patron gibi görünen kasiyere. Patron, önce benim küçük işimi halletmek için, bana döndü. "Bi tane ayçöreği" dedim. Birşeyler dedi, -'bir' işareti gibi bişey yaparak- anlamadım. "Bi tane" diye tekrarladım. O da aynı şeyi yineledi, gene anlamadım. "Bir milyon" dedi, üzerine basarak; bu kez anladım. Kek bakınan adam, geç anladığım için bana içerlemiş gibiydi; hiç anlamadım.. Işıltılı yola çıktığımda, ve ilk ısırığı aldığımda, çöreğin iğrenç olduğunu farkettim. Zoraki bir ısırık daha alıp, paketine geri sardım, cebime tıkıştırdım.. "Parasını ödemediniz!" dedi adam; ve elini cebime sokup paketi çıkardı! Anlamıyordum. Kek bakınan adam da, "Bazen anlar gibi oluyorum, ama çok yorucu, o yüzden vazgeçiyorum," dedi. "Siz karışmayın, lütfen!" diyerek, adamı uyardı pastaneci. Kapının, buğulu camı ardında, köprü kavşağında gördüğüm kadın duruyordu; aynı bekleme pozisyonunda! Kadının, dizleri titremeye başladı sonra. Telefonu çalacak sandım. Hayır! Benim telefonumdu. Elimi cebime attığımda, içindeki malzemesi erimiş, çamurlaşmış ve katranlaşmış ayçöreği artığı bulaştı parmaklarıma. Köprünün korkuluklarına tırmandım! "Parasını ödemediniz" diyordu adam! "Bazen anlar gibi oluyorum!" diyordu öteki! Kendimi, ileriye doğru fırlattım. Ve anca, karşı balkonun alt demirlerine tutunabildim parmaklarımla! O halde ne kadar kalabileceğimi, bayağı merak ediyordum...

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Okul yönetimi Öğrenciye yanıt versin...

Geçen hafta okulumuzda silahlı-satırlı saldırı yaşanmıştır..Silah çekenlerden biri mühendislik, ikisi teknik bilimler öğrencisi olup dördüncü kişi okul dışından gelerek saldırıyı gerçekleştirmiştir..

Olay başında itibaren birçok öğrenci, öğretim görevlileri ve TBMYO yöneticileri tarafından görülmüştür..

Kısaca o gün olanları anlatırsak; Salı günü çeşitli tehditlerle başlayan olay, Çarşamba günü 4 ülkücü-faşistin silah sıkıp, pala sallamalarıyla fiili saldırıya dönüşmüştür..Saldırıyı gerçekleştirenler olay yerinden kaçmaya çalışırken saldırıya uğrayan öğrenciler tarafından etkisiz hale getirildikten sonra güvenlik görevlileri tarafından gözaltına alındılar..

Ne acıdır ki okulumuzda 4 çeşit güvenlik birimi olmasına karşın bu olaylar 45 dakika sürmüştür ve hiçbir güvenlikçi olayın yanından dahi geçmemiştir..Bütün bunlar olup bittikten sonra kabak yine solcu öğrencilerin başına patlamış, içlerinden yedisi tanıklık amacıyla götürülürken kendilerini sanık sandalyesinde buluvermişlerdir..
Mahkemede saldıranlarla bir tutularak olay sağ-sol çatışması şeklinde gösterilemeye çalışılmıştır..Sağ taraf olarak atfedilen düşünce satır ve silahlar iken sol düşünce ise bunların her daim karşısında olacak üniversite öğrencileri ve duyarlı öğretim görevlileridir. Olaylara Avcılar yerleşkesi öğrencileri okul önünde basın açıklaması yaparak tepki göstermişlerdir..

Bundan sonra bizlerin beklediği bu saldırıyı gerçekleştirenlerin okul yönetimi tarafından da gerekli cezaya çarptırılmalarıdır..Afiş astığı için ölü öğrenciye dahi soruşturma açıp okuldan atanların, ellerinde silah ve satır bulunanlara ne yapacaklar doğrusu merak konusudur..

İstanbul Üniveristesi
Avcılar Yerleşkesi Öğrencileri

LeMan
SAYI: 738
29 ARALIK 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
- Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü** : Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

BİR KOZZİ NEFESİ

YURDUN EVLADI

ÇAĞÇAĞ

kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

CEZMİ ERSÖZ

ÖYLE BİRİ

Yazı masam beni yanına çağırıyor, ben kaçıyorum. Mutfağa gidip bir şeyler atıştırıyorum, olmuyor; çamaşır yıkıyorum olmuyor; çiçeklere su veriyorum olmuyor; yazı masam beni çağırıyor, ben kaçıyorum. Yazacak bir şeyim mi yok, yoksa yazacağım şeyin zorluğu ve karmaşası mı beni ürkütüyor, bilmiyorum; evin içinde dört dönüyorum, olmuyor. Sonunda kitaplar, dergiler, dosyalar, yazı ve kitap taslaklarıyla dolu bu kutsal zindanımı, yani evimi farkediyor, kendimi sokağa atıyorum...

Bir kutu bira alıp, kıyıya, balıkçı barınaklarının hemen yakınındaki kayalıklara oturuyorum. Güneş muhteşem bir hüzünle batmak üzere. Çevrede birkaç sevdalı genç, ve yalnızlığın bu saatlerde gerçekten bir lüks olduğunu bilen bir iki kişi var. Balıkçılar lüks lambalarını yakıyor ve o mübarek ve becerikli elleriyle içkilerine meze hazırlıyorlar. Başlarında yaz gecelerinden kalma bir yıldız, onlara mahzun mahzun gülümsüyor. Nasıl da coşkulu ve canlı insanlar bu balıkçılar diye düşünüyorum. Bizim gibiler evlerinde kuru ve soyut bilgilerle uğraşırken, onlar tam hayatın ve doğanın içindeler. Hayatı kitapsız biliyorlar. Hangi havada insanlar mutsuz olur, hangi rüzgâr insanları coşturur, güneş ışığı ne zaman ve nasıl gelirse insanlar hayata sımsıkı ve umutla bağlanırlar, hangi havada insan âşık olur; hepsini onlar biliyor. Bütün bu bilgiler onların o mübarek ve emekçi ellerinde toplanıyor sanki...

Bir an her şeyi, Leman'daki yazarlığımı, radyo programcılığını, söyleşileri, imza günlerini, kitap yazmayı bırakıp balıkçı olmak geliyor içimden. Bu düşünceyle kalbim neşeyle ve heyecanla çarpmaya başlıyor. Yeni bir hayat işte, diyorum kendime. Sade, iddiasız, sıradan, mesut bir hayat! O zaman benim de ellerim şu seyrettiğim balıkçılar gibi mübarek ve bereketli olur, o zaman ben de onlar gibi beni her an terketmeye ve hayal kırıklığına uğratmaya hazır insanları değil, sadece denizi ve rüzgârları ciddiye alırım. Böylece içimdeki bu zehirli kavga, yaratma arzumun o beni tüketen hırsı son bulur. Ben de onlar gibi küçük, ama gerçek mutluluklarla yetinmesini öğrenirim.

Zaten hep kıyılarda yaşadım. Balık tutmasını, olta kullanmasını, kürek çekmesini az çok bilirim. Az çok balıkları da tanırım, rüzgârlara aşinayımdır. İşte balıkçılar saygıyla oturdular teknelerine kurdukları içki masasının başına. Kadehler kalktı, tokuşturuldu. Sonbaharın kederli, içe kapanık mehtabı kadehlerini tek tek ışığıyla selamladı işte.

Sonra da Boğaz'daki balıkçı kasabalarının birinde yaşayan anasız babasız bir kadınla evlenirim. Sade, sıradan, iddiasız, malda mülkte gözü olmayan, merhametli bir kadınla. Küçük bir evimiz olur, mahalle arasında, akşamları yoğurtçuların geçtiği... Penceresinde fesleğenler, karanfiller, içi sabun, çiçek, ağzına haram lokma girmemiş insan nefesi ve ekmeğini emeğiyle kazanan insanların hak edilmiş teri kokan bir ev... O bana sen otur dese bile sofrayı birlikte hazırlarız. Ben onu rakı içmeye zorlarım. Ayıp sevişmeye... Yumuşacık güler, terslemez beni, hazırdır hayatın her sürprizine, her yeniliğine... Meyve ve lavanta kokulu odamızda sevişirken gözlerini kapatmaz; her halimle tanımak, daha iyi tanımak ister beni... Zorluklar ve baskılar altında geçen hayatına rağmen sevişirken mutlu olduğunda gözyaşı dökecek kadar korumuştur ruhunun inceliğini... Aşk, cinsellik, sevgi üzerine konuşmayız. Birlikte çözeriz o rengârenk ağlarımızı, birlikte tamir ederiz oltalarımızı, ben teknemizi boyarken, o bir taraftan içkimi tazelerken, bir taraftan bahar rüzgârlarıyla dağılan saçlarını toplar... İlk kez onunla kırarız feodal balıkçı geleneğini. Uğursuzdur, balıkçı teknesine kadın alınmaz dense de, inadına birlikte çıkarız balığa... Kimi zaman tuttuğumuz balıklardan hasta, yoksul, çok çocuklu olanlara dağıtırız...

Bahar bayramı Hıdrellez'de gece hiç uyumaz, iyilik tanrıları dileğimizi kabul etsin diye, birlikte kartondan kocaman, rengârenk tekne maketi yapar, sabaha karşı bahçedeki bir ağacın yanıbaşına koyarız...

Kimi zaman mahallenin kahvesine gider, benim gibi sıradan insanlarla, balıkçılarla, emeklilerle, esnaf takımıyla altı kol iskambil oynarım. O, pazardan dönerken eğer bana ihtiyacı varsa kahvenin buğulanmış camlarını yumuşacık siler, yüzünü gösterir, hafifçe gülümser bana... Ben de onu çok bekletmeden eve gelir, odun keser, kömür taşır, sobayı akşama hazırlarım. Akşam olur, başbaşa eski bir Türk filmini izleriz. Ağlayacağı tutar, sonra da hafif alaylı bir sesle: **"Ne o ağlıyor musun?"** diye sorarım. Tabii o hazırlıksız olduğu için ağlamasına hemen engel olamaz ve belli etmemek için, yüzünü benden kaçırarak, hatta biraz kızarak: **"Yok, ağlamıyorum, hem ne var ki ağlayacak, alt tarafı bir film işte"** der, sonra da daha rahat ağlayabilmek için çay getirme bahanesiyle mutfağa gider. Bu arada ben de gözyaşlarımı özgürce koyveririm...

Kırk yılda bir eski günlerim aklıma gelir, içime bir kurt düşer, karıma haber bile vermeden alır başımı giderim: Beyoğlu'na... O eski alışkanlıkları, o iddialı, gösterişli, ama içi kof hayatları, ayakoyunlarını, o aptal kıskançlıkları, ikiyüzlülükleri görürüm yine... Arada bir özlediğimin, beni kendine çekenin bir kez daha sahici olmadığını iyice anlar, en önemlisi beni mutlu etmediğini bir kez daha hissederim; ama o gece eve dönmem, gider denizle öpüşen rüzgârları içime çeke çeke teknemde uyurum, balık kokusu sinmiş ağların üzerinde. Bu hayatı, balıkçılığı seçtiğim için bir kez daha mesut, bir kez daha bahtiyar ve başımda serseri bir yıldız uyurum... Sonra uyanır, balığa çıkarım bir başıma. Ertesi akşam eve giderim, karım ona haber vermediğim için biraz küskündür, yemekte konuşmaz. Gider erkenden yatar, gecenin bir vakti yanına gider, mis gibi sabun kokan sıcacık bedenine sarılırım; o sanki yatağa yattığından beri beni bekliyormuş, sanki derin bir uykudaymış gibi, düşlerle kanatlanmış sözler mırıldanır belli belirsiz, ve sanki bilinçsizmiş, küs olduğunu bu yüzden unutmuş gibi, bana sarılır, göğsüne bastırır beni, adımı sayıklar... İşte asıl o zaman uyur... Ben ise bu anlarımın tadını bir süre daha çıkardıktan sonra...

Bu hayal ettiklerim içimi bir anda öylesine ısıttı ve bana öylesine yaşama umudu verdi ki, hep yanımda taşıdığım okul defterime bir iki dize yazmaya başladım. Ama bu sırada içki içip sohbet eden balıkçıların sesleri kesilir gibi oldu. Bana doğru bakmaya başladıklarını hissettim. Sonra gençten bir balıkçı, biraz ürkek, biraz meraklı, yanıma usulca yaklaştı, ben bir an yanıma yaklaşan balıkçıda gördüklerimi kendime unutturup, işte beni teknelerine çağırıyorlar, anladılar benim de onlardan biri olabileceğimi, kısmet belki bu gece onlarla balığa çıkarım diye düşünürken: **"Beyefendi, afedersiniz, burayı yıkacak olan mühendis siz misiniz, yani liman yapacaklar, bizleri buradan kovacaklarmış da"** dedi...

Öylece bakakaldım. Hiçbir şey diyemedim, ağzımdan tek bir söz bile çıkmadı. Çünkü ben o an benim için bütün kutsallığını yitiren ve kara bir sudan başka bir şey olmayan denize dökülen hayallerimi seyrediyordum derin bir kederle...

Teknedeki balıkçılardan biri uzaktan bağırdı: **"Ne diyor, ne diyor?"**

Yanıma gelen, ellerini iki yana açıp: **"Hiçbir şey söylemiyor, susuyor"** diye seslendi tekneye doğru. Bu defa bir diğer balıkçı, **"tabii susar, hiç söyler mi biz buraları yıkacağız diye, geçen hafta da öyle biri gelip elindeki kağıtlara bir şeyler çizip gitmişti..."**

Öyle biri... Evet balıkçı hayallerime set çekmiş, adeta yazgımı çizmişti... Öyle biri... Öyle biri olmamak için saatlerdir burada kurduğum hayalleri ona anlatsam zaten inanmazdı ki... Yazgım çizilmişti. Kalktım, biraz yürüdükten sonra bir taksiye atlayıp Beyoğlu'na geldim. Sevmediğim, ama benim olan hayatıma geri döndüm... Balıkçının o saf, o duygusal karısını ise hiçbir sahtelik, hiçbir yalan karışmamış olan o çocuksu düşlerime emanet ettim...

cezmier@leman.com.tr

PRAKSİS. Aylık kültür, sanat, edebiyat dergisi, **İzmir**'deki üniversiteli öğrencilerin büyük özverilerle çıkardığı bu dergiyi candan kutluyorum ve sürekli takip ediyorum. **Adres:** Hürriyet Mahallesi Hasan Şarlayan Sokağı No: 5/1 Şirinyer-Buca/İzmir

Akşamsefası

5 Ocak 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/02 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.25 YTL.

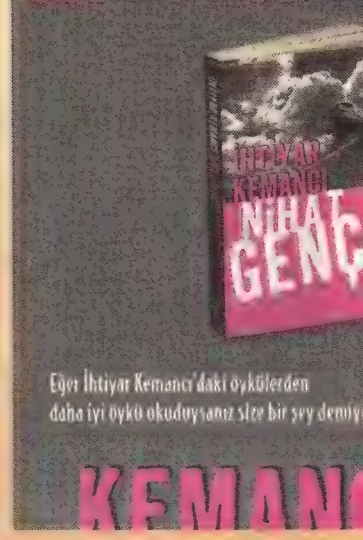

"Gizli af, zaman aşımı"

ATO'nun Raporuna göre, **1995-2004** yılları arasında yıllık ortalama **486 bin**, **2002** yılında **776 bin 653** ve **2004** yılında ise **546 bin** dava zaman aşımına uğrayarak düşmüş. Zamanaşımı adı altında sinsi ve gizli bir affın uygulandığı belirtilen raporda, son 10 yılda toplam **4 milyon 866 bin 803** davanın düştüğü kaydedilliyor..

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Aksamsetasi

Deutschland 1.60 EUR / Österreich 1.70 EUR / Schweiz 2.60 CHF Nederland 1.70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1.20 GBP

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan — Bayır Gülü

Gönül Adamı

Güneri İcoğlu

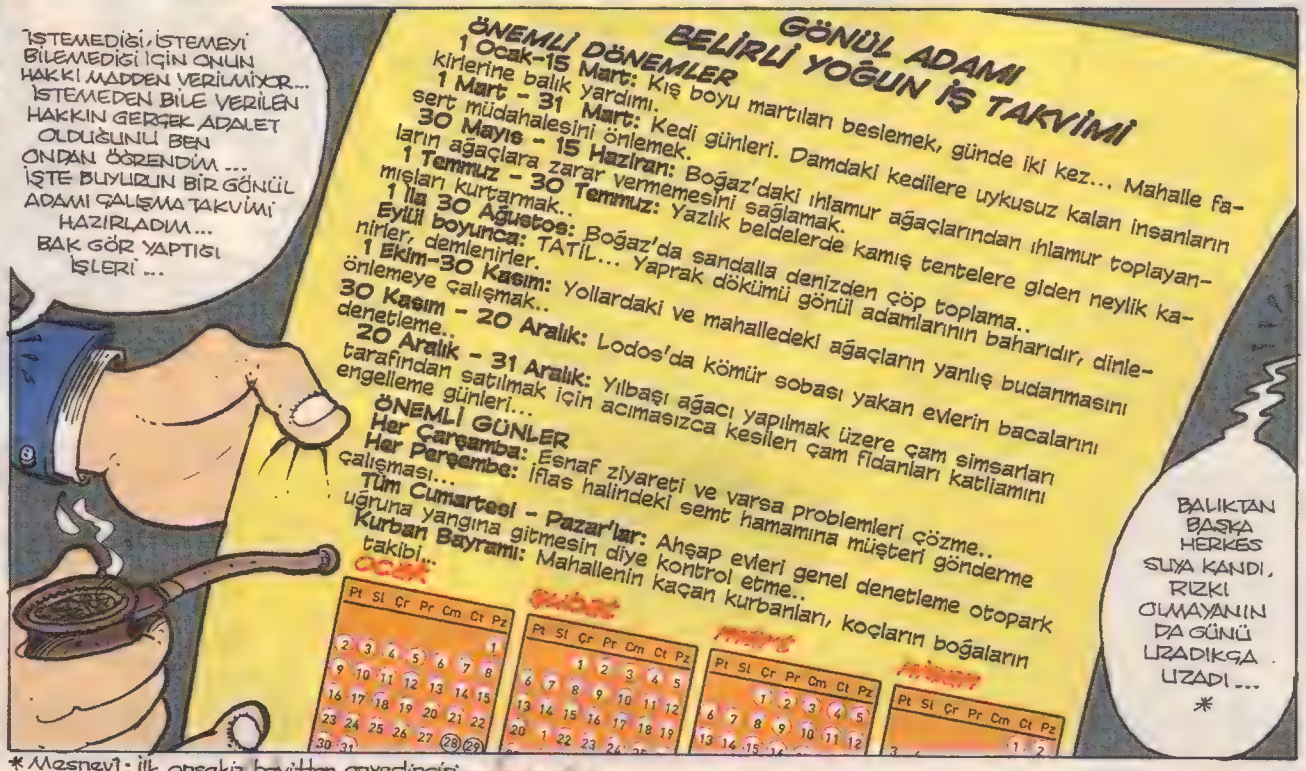

* Mesnevî: İlk onsekiz beyitten onyedincisi.

Akşamsefası

CİNSEL TERÖRİSTLER İŞBAŞINDA

Taksim Meydanı'nda daha önceki yeni yıl kutlamalarından tanıdığımız cinsel terör timleri yine eylemdeydiler.. Misafirperverliğimize örnek davranışlar sergileyip yabancıları öpücük ve pandik manyağı yaptılar...

Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Şemsi Bayraktar'ın, Başbakan danışmanı ve fındık ihracatçısı Cüneyd Zapsu'nun Fiskobirlik'in kredi almasını engelleyerek ihracatçı kazansın diye fiyatı düşürdüğü iddiası ortamı gerdi.. Fiskobirlik başkanı da olayı doğrular nitelikte açıklama yaptı..

LeMan

Bari insanların akıl sağlığıyla oynamayın.. Bingöl depreminde yıkılan Çeltiksuyu pansiyonlu ilköğretim okulunda hayatını kaybeden iki çocuğun ailesine 52 YTL tazminat ödenmesine karar verilmiş..

YARGITAY'DAN BAŞBAKAN ERDOĞAN'A DEMOKRASİ VE KARİKATÜR DERSİ...

Mizah dergilerine ve çizerlere açtığı davalarla nam salan başbakan ve eşrafına Yargıtay'dan şahane bir karar.. Ankara 20.Asliye Hukuk mahkemesi, çizerimiz Sefer Selvi'yi, bir yıl önce Evrensel gazetesinde Tayyip Erdoğan'ın danışmanı Cüneyd Zapsu'yu sırtında taşırken çıkan bir karikatür nedeniyle 10 milyar tazminat cezasına çarptırmıştı... Mahkemenin verdiği ceza Yargıtay'a gitmiş ve 4. Hukuk dairesi 11 Aralık günkü toplantısında, mahkumiyet kararını Erdoğan aleyhine oybirliğiyle bozmuştu.. Bozma kararının gerekçesi ise geçtiğimiz günlerde yayınlandı ve karikatür davalarının peşinde koşanlara ibret vesikası niteliğindeydi: "... Söz konusu karikatür, değer yargısını en çarpıcı şekilde toplumun ilgisini çekerek güldürü özelliğini de katarak ifade etmekte.. Böyle bir benzetmede de kişilik haklarından söz edilemez" Yanda davanın açıldığı 2004 tarihinde yaptığımız kapak karikatürü var.. Anlaşılan Tayyip Erdoğan'ın elem ve ızdırabı nükseedecek..

Şaron'un kalbi doğuştan delikmiş...

Kahire'de BM mültecileri yüksek komiserliğinin ofisi yakınlarındaki bir parkta kamp kuran ve daha insancıl koşullarda yaşamak için başka ülkeye gönderilmeleri isteyen protestocu Sudanlı göçmenlere, Mısır polisi operasyon yaptı; 3'ü çocuk 20 göçmen öldürüldü..

Müjde!!! Yolsuzluğa karşı "insansız gümrük" projesi uygulamaya giriyor..!!!

Amerika, İran'ı vurmak için Türkiye'den üs istemiş..

Sefer Selvi'nin Fotoğraf Albümü

Başbakan Erdoğan, Hikmetyar ile ilgili soru soran Deniz Baykal'a yanlışlarla dolu yanıt verdi.. Hikmetyar resmi davetliydi... (gerçek; Erdoğan'ın davetlisi), O dönemde başbakan'dı(gerçek başbakan değildi..)!!

Özel harp dairesi başkanlığı, kara kuvvetleri komutanlığı ve Cumhurbaşkanlığı genel sekreterliği yapan emekli general Kemal Yamak anılarını yazdı: "Özel harp dairesi özellikle Amerikalıların verdiği destekle kuruldu..Amerika her yıl 1 milyon dolar veriyordu"

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

METİN FİDAN

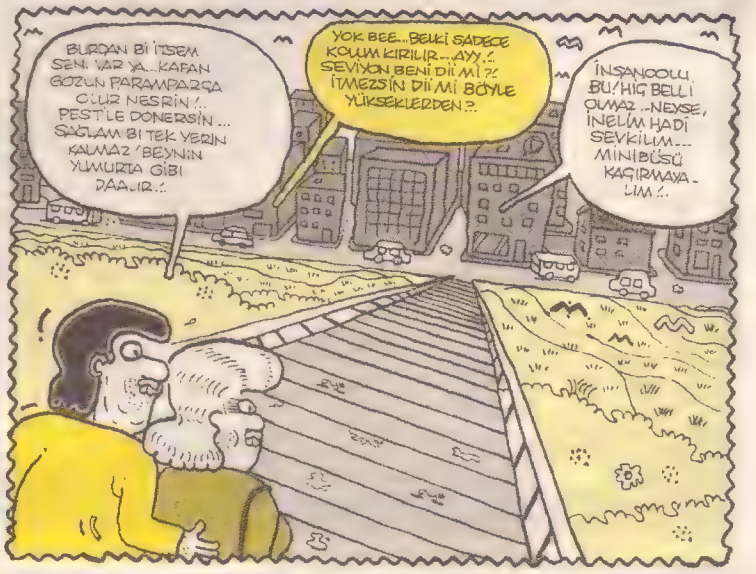

ERDENER ABİ

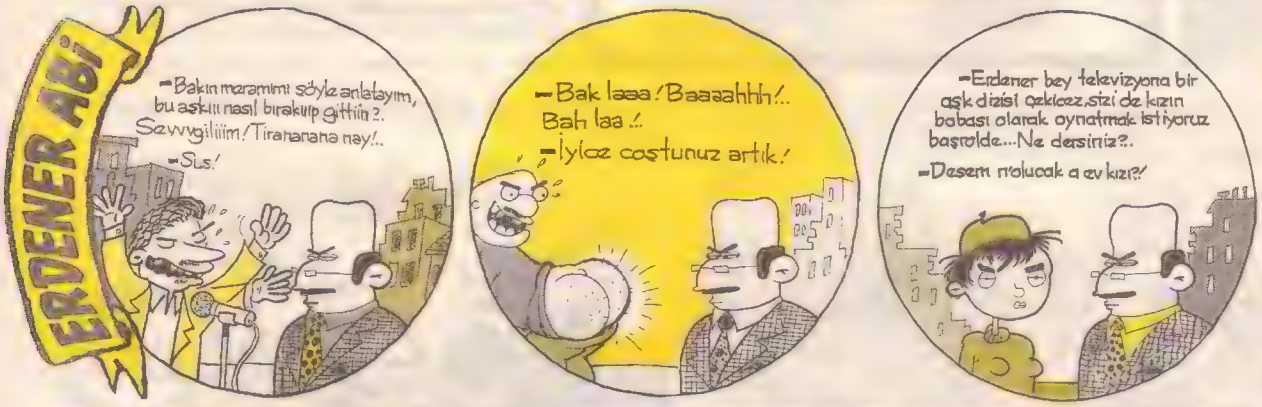

HAMDİ YÜZBAŞI

GEZ MAMUTÇUK

MAHMUT TİBET

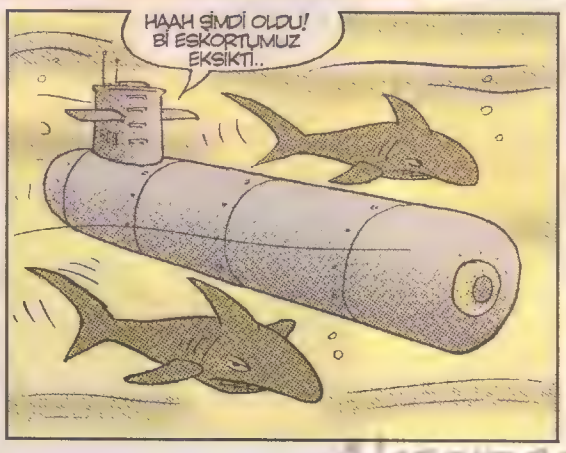

mtibet@leman.com.tr

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Tarihte ilk molotof kokteyli

Erhan C.'na tşk.

DARALLAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

daral@leman.com.tr

ÇAĞDAŞ

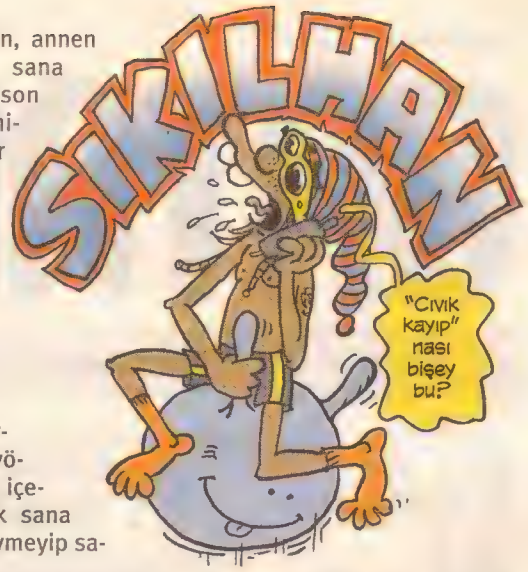

- Sıkılhan, annen ben evet, sana belki de son kez, Eskihisar Topçular Arabalıvapur İskelesi'nden sesleniyorum, seni iyi bir insan olarak yetiştirmeye çalıştık yavrum, lifli gıdaları yemedik sana yedirdik, kalsiyum yönünden zengin içecekleri içmedik sana içirdik, evet, giymeyip sana giydirdik...

- Ne diyon anne yaa, arabalıvapurda gaz tankerinin arkasına düştünüz, zehirlendin mi nedir?

- Hayır daha vapura binemedik. Baban vapur sırasına hariçten dalmaya çalışan siyah bi cipin sahibiyle dalaşıyo. Adam aracından kazma sapı çıkardı, baban da herife tornavida dürttü. Uygar bi biçimde bayram tatili yapmak üzere yola çıktık ama dönemeyebiliriz yavrum. Eğer dönemezsek bizleri çağdaş, lifli besin tüketip günde muhakkak iki litre su içen, hafif egzersiz yapmayı ihmal etmeyen, likopen yönünden zengin domates tüketmeyi prensip edinmiş, tabi ki laik insanlar olarak hatırla. Bi saniye, babanla karacipli adam yere düştüler, babanın poları çamur içinde kaldı. Hay aksi. Evet... Karacipten herifin karısı da bana camdan cama "ağzını yırtarım" hareketi yapıyo... Her neyse kapatmalıyım çocuğum, sebze ye, meyvayı ihmal etme, girişken ol, en az iki lisan öğren, önüne hedefler koy, kafeinden uzak dur. Evet. Kara cipten on yaşlarında bi erkek çocuğu bana dötünü gösteriyo, ben arıycam seni, evet...

- Alo, Bunalgül ben, Sıkılhan, Cıvık kayıp, hemen atla gel. Alarm ederim, lütfaan, Cıvık kayıp...

- "Cıvık kayıp" nası bişey bu?

- Ya cıvık yaa, bizim, daha doğrusu benim muhabbet kuşum. Annem bayram tatiline giderken evdeki bi takım bitkilerlen kuşu bana emanet etti. "Sorumluluk duygun gelişsin" dedi. Ben de modern bi anne gibi Cıvık'la ilgilenmeye başladım, kişiliği otursun diye kafesinin kapağını açtım, "İçinden gelen sesi dinle, kendin ol" felan dedim bu salağa, sen tut kafesten uç, kaç...

- İyi ya içinden gelen sesi dinlemiş hayvan. Kendi olmuş...

- Ya kendin olmak ööle bişey diil ki. Kendin olmak, ne biliim, hani mesela bi spor ayakkabı giymek istiyosun da "ya hoş olmaz şimdı" baskısını bi kenara bırakaraktan gidip o aykabıyı almak giymektir. Sonra diyelim ki gazoz istedin, susadın yani... Ya da yılsonu balosu, okulun en popüler çocuu... eee... Aman harneyse, ne diycem ben anneme "kuş kendi oldu uçtu gitti" mi diycam... Yaa daha bi kuşa sahip olamıyorum ben nası çocuk da kariyer de yapıcam bitaraftan da kendim olup pilav yapmayı istemiycam. Annem kesicak beni...

- E zor tabi. Ama seni seviyorsa mutlaka geri dönecaktır, ehen...

- Sorumsuz bi insan olmaz mısın lütfan Sıkılhan. Alay edilcek zaman mı yani? Siz erkekler hemen atın sorumluluğu üstünüzden de mı? Yığıvrançsınaz. Bilhassa sen, özelinde hayvan bi insansın Sıkılhan Öflan. Hayvanlığın son etabısın, kuduz mikrobu,. sığır sultan, kıloğlan!

- Alo, Sıkılhan annen ben yavrum, evet. Daima sana karşı anlayışlı birer ebeveyn olmaya çalıştık...Herzaman seni bir yetişkin olarak ve hedefleri olan, çağdaş ve...

- Nooldu anne yaa, binebildiniz mi arabalıvapura, çarpışma denizde de devam ediyo mu, karacip kabilesini püskürttünüz mü?

- Evet şu an vapurda seyir halindeyiz. Karaciplilerle sulh yaptı baban. Onlar ve arkalarındaki yeşil minibüs bayram tatili nedeniyle Afyon'daki kaplıcalara gidiyolarmış. Bayram diil gerginlik şenlikleri evet... Yeşil minibüstekiler termoslarından babana çay ikram ettiler. Karacipteki kadın da "Bükük" adı verilen bi hamurişi yolladı bizim arabaya. Şimdilik harşey yolunda ama bi de bayram dönüşü trafiği var, o yüzden dediklerimi unutma. Evet... Hay aksi, karacipli adamla öndeki "Dazkırı Lux Seyahat" otobüsünün muavini kavgaya tutuştu fakat... Aman, çok saçma baban da girdi araya. Yahu çağdaş felan değil bu adam resmen salak, sana ne, ne karışıyosun. Ay ay... "Dazkırı Lux Seyahat" in muavini babanla beraber denize düştü... Arıycam çocuğum, evet, lifli gıdalar, evet...Hayır. Sen de kapat şu dötünü deli velet, ayıp canım... Sana demedim Sıkılhan, evet kapıyorum.

ATİLLA ATALAY

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

BİLGE DANDOLDEN-YUS SUNAR:

AKTARDA VAR MIDIR KURUTULMUŞ KIÇ ÇATALI?!

(1.BÖLÜM)

Barul ülkesi yeni yıla henüz merhaba demişti ki yeni bir kış çatalı krizi̇yle çalkalandı...

BEEY KALK, ÇATALIN YOK!..

Aynı durum bir çok evde yaşanıyordu...

İYİ DÜŞÜN, BİR YERDE Mİ DÜŞÜRDÜN ACABA?..

UFF BİLMİYORUM Kİ..TAMİR İÇİN GİTTİĞİM EVLERDEN BİRİNDE DÜŞÜRMÜŞ OLABİLİRİM...

TAMAM VAZGEÇTİK, KALSIN... KIÇ ÇATALI OLMAYAN BİR USTAYA GÜVENMEM BEN..

YAHU DAHA DÜN VARDI...

Kışlarının çatalını kaybedenler arasında toplumun her kesiminden insanlar vardı. Bunlar ülkenin her yerine dağılarak çatallarını aradılar.

Suya düşen efsanevi kayalarının kabarcıkların da kayboldu kimisi...

FOSSSRRŞŞ

İnsana medeniyete sürükleyen asabi kravatlara yakalanarak sonsuza dek inlemeye mahkum oldu bazısı...

Sonsuz vida uçurumlarına kayanlardan haber alınamadı...

Ama birgün bir şey ortaya çıktı ve yer yerinden oynadı. Kayıp çatallar ulu bilge Dandolden-yus'un arkabahçesinde bulunmuştu...

Bütün çatal mağdurları ve onların yakınları bir anda Bilge'nin evine üşüştüler.. Büyük bir infial vardı...

YUUUH! YUU!

ÇATAL HIRSIZI!!..

BARUL'UN ŞİŞMANI!!!, ÇATAL DÜŞMANI!!!..

Güvenlik güçleri kızgın kalabalığı zar zor zaptettiler... Herkes Dandoldenyus'dan bir açıklama bekliyordu...

Nitekim pencerede gözüktü...Ne diyeceği merakla bekleniyordu...Sessizlik çöktü...

HEPİNİZİN DİBİNE VURAYIM!

YUUU!

BU NE BİÇİM AÇIKLAMA...

AHLAKSIZ MORUK...

AHLAKSIZ MORUK YA..TABİ YA!.. ŞİMDİ ÖYLE OLDUK DİMİ...HEPİNİZ AYAAMIN DİBİNİ YALAYIP, YARDIMET UUU BİLSE DERKEN İYİYDİ TABİ... VERMİYORUM ULAN ÇATALLARINIZI!..

O KIÇ ÇATALLARI BENİM BENİM UMUDUM.GELECEĞİM... VAROLUŞUMUN BİRER PARÇASI...O ÇATALLAR HÜZNÜMÜN BELKEMİĞİNE İNEN DARBE...ONLAR KUŞ CIVILTISI,ONLAR NEŞE... ONLAR MASRURİYETİMİN GÖNDERE ÇEKİLMİŞ BAYRAKLARI!..

NASIL YAA?

AÇIKLAMA İSTİYORUUZ!

Devam edecek.

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

"Kaybeden", "Başarısız" ve Acı Çeken Olmaktan Asla Üzüntü Duymayın!

EZMİ ERSÖZ

Başınıza çok gelmiştir. Arkadaş çevresinde, okulda, işte. Bir anda çok samimi, sıcak, sizi her şeyinizle seven ve kabullenen insanların arasında olduğunuzu hissedip coşkuyla, neşeyle bir şeyler anlatmaya başlarsınız; içiniz sevinçle taşar, o anı elinizden geldiğince uzatmak istersiniz; yüreğiniz çocuksuluk, saflık, yumuşacık esprilerle kamaşmıştır. İçiniz cesaret ve bir sevgiyle dolmuştur ve bu sevginin çevrenizdeki insanların sevgisine eş, "benzer bir sevgi" olduğunu düşünüp ve bir an geçmişteki pişmanlıklarınızı unutup sevgilerinizle ilgili bütün mahremiyetinizi ortaya dökersiniz... Ancak çok kısa bir süre sonra etrafınızdaki seslerin kararlığını, zehirli sessizliklerin başladığını hissedersiniz belli belirsiz. O eski, o iç acıtan pişmanlığın sancısı sinsice sarar yüreğinizi. "Eyvah!" dersiniz, sonra da "Bunlar sandığım, düşündüğüm gibi insanlar değil: Kaybediyorlar, değerlendiriyorlar, geri çekilmiş beni ölçüp biçiyorlar, not düşüyorlar, birazdan yargılar yükleyecekler!.."

Oysa siz biraz önce bütün kaygılarınızdan sıyrılıp onlarla çılgınca bir anın işbirliğini yakalamış sayıyordunuz kendinizi. Bir an için o "ölçüsüz özgürlüğünüzü" hatırlamıştınız yine. İçki içmeden bile sık sık yaşadığınız o kutsal sarhoşluk içine girmiştiniz. Oysa bir anda geri çekilmiştir içinde kendinizi mutlu hissettiğiniz o büyülü deniz. Zavallı bir soytarı, bir geveze, bir yol yordam bilmeyen, bir hafif ve zayıf bir insan olarak hissetmişsinizdir kendinizi yine...

Sizi bir öksüz, bir uçarı, bir amaçsız, bir avare olarak yargılarlar hemen. Ama siz hiç, zaten bir yere kök salmak istememişsinizdir ki. Bir şey olmak, bir dayanak noktası bulup ona sahip çıkarak yaşamak size hep çok kasvetli gözükmüştür. Üstelik ne acıdır ki sizi şu an yargılayanları da kendiniz gibi bir köksüz, bir uçarı, bir amaçsız, bir avare olarak görmüşsünüzdür bir an için. Ruhunuz her zaman olduğu gibi aceleci davranmıştır yine!..

Acele davranmıştır, çünkü siz hep kendinizi daha coşkulu, daha açık, daha heyecanlı olamamakla suçlamışsınızdır da ondan. Geçmişte paylaşma ve içtenliğin olduğunu sandığınız ortamlarda gösterdiğiniz belki o bir anlık tereddütü bile hep kendinize ağır ödetmişsinizdir. Sonra yine pişmanlık. Ancak onca pişmanlığınıza rağmen yine her şeyi unutmuş, içtenlik coşkusuna kapılmış ve ortada kalmışsınızdır. Neden mi? Çünkü sizin dünya bilginiz hiç yeterli değildir. Siz o uçarı, o köksüz, o çocuksu, o hep paylaşmaya hazır halinizle bu dili öğrenememiştiniz. Çoğu kez daha bir kelime bile etmeden ele veriyordunuz kendinizi. Bu dünyadan olmadığınızı. Onlardan olmadığınızı. Sizle çok içtenmiş, size çok yakınlarmış, sizi çok iyi anlıyorlarmış gibi konuşuyorlardı. Ama sizi hep belli bir mesafede tutuyorlardı. Gerçekten ne düşündüklerini, amaçlarını, gizli ortaklıklarını anlamanız hiç mümkün değildi.

Örneğin iş başvurularında bunu çok sık yaşıyordunuz. O nerede olursa olsun kendinizi olduğu gibi anlatma heyecanıyla tanışıyordunuz size iş verecek olan kişilerle. her şeyin böyle daha anlamlı ve doğru olduğunu düşünüyordunuz çünkü. Ve bu duygunun verdiği cesaretle daha da içten oluyordunuz. Ve o anda o kişiler artık sizi kesinlikle tanıyor ve bu bizden değil, diyorlardı. O aceleci ruhunuz yüzünden şansınızı eğer bir mucize olmazsa yitiriyordunuz. Örneğin oturuşunuzdan, sigara içişinizden, çay söylemenizden, çayı getiren çaycı kadına ya da garsona teşekkür ediş biçiminizden de hemen kendinizi eleveriyordunuz. O incelikli kibarlığınız ya da bu dünyada adeta bir misafir gibi yaşayan haliniz, o tok sözlülüğünüz sizi ele veren diğer ipuçlarıydı. Onlarsa bu dünyada kök salmış ve daha kök salmak isteyen, ruhları kabuk bağlamış, "sabit bir merkez etrafında" yaşamayı amaçlamış olanlardı. Sizse hesapsız, köksüz, uçarı, avare, karmakarışık ve en samimi heyecanlara çocuklar gibi atılmaya hazırdınız her şeye. Ruhunuz hep aceleciydi...

Bense onlardan ne kadar uzakta ve sizlere ne kadar yakın olduğumu bilemiyorum. Ama bildiğim bir şey varsa o kutsal, vahşi ve arzu dolu hayatın esas çocukları sizlersiniz. Sakın "kaybeden", "başarısız" ve acı çeken olmaktan üzüntü duymayın. Kendiniz gibi olanları bulun ve bir daha birbirinizden hiç ayrılmayın. Böylesi kaybedip başarısız olmak ve acı çekmek yaşamanın ta kendisidir. Hayat sizin sevgilinizdir, hiç unutmayın!..

cezmier@leman.com.tr

* **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabım Şubat ayı başında **Tekin Yayınları**'ndan çıkıyor.. Kitabın içinde **Yok Karşılığı Yüzünün** adlı şiir albümüm olacak.. Albümün düzenlemesini **Vedat Sakman** yaptı bestelenen şiirleri **Haluk Çetin, Vedat Sakman, Leman Sam** ve ben seslendiriyorum...

* **Anadolu'nun Sesi 92.9, Yok Karşılığı Yüzünün** adlı şiir albümüm bu radyoda çalmaya başladı..

LeMan Kültür
İmam Adnan Sok. No:20
Beyoğlu-İst.
Rezervasyon: (0212) 249 91 13
Giriş: 5 YTL.

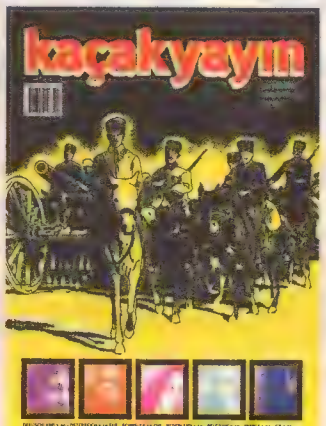

Çağatay İleten (İST)

Ufuk Ünal (İST)

Hasan Ülgüralp & Demir Dedeoğlu (İ

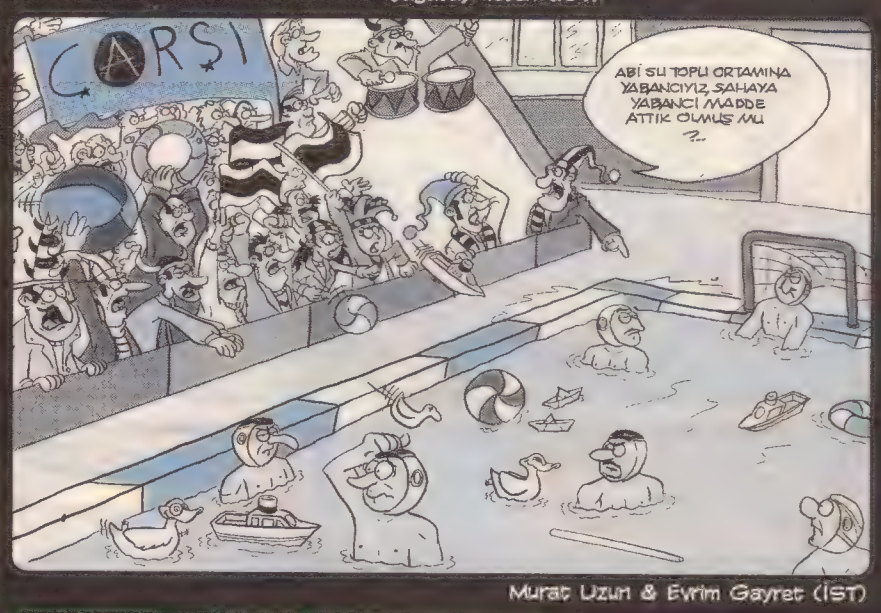

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

(Babası ve Oğlu) Murat & Barbaros Altuğ (İST)

İpek Özsüslü (İST)

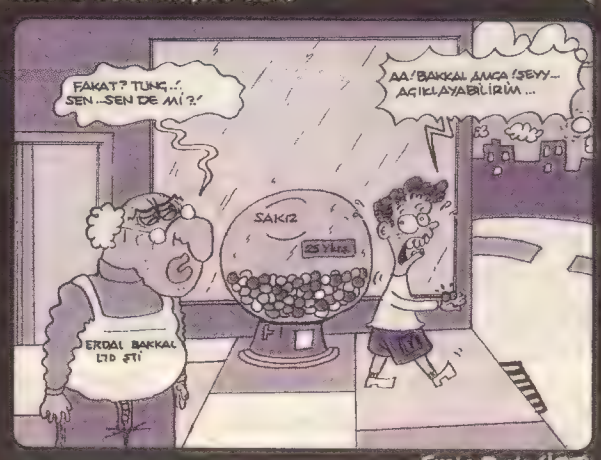

Ersin Perk (İST)

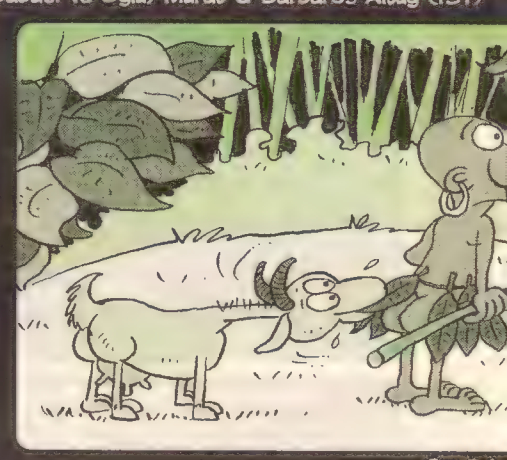

Cemil Ac

Akın Akıncı (İST)

Musa Güneşülke (İST)

Murat Uzun (İST) & Tuncer Çelik (Yalova)

Erdal Kütük (İST)

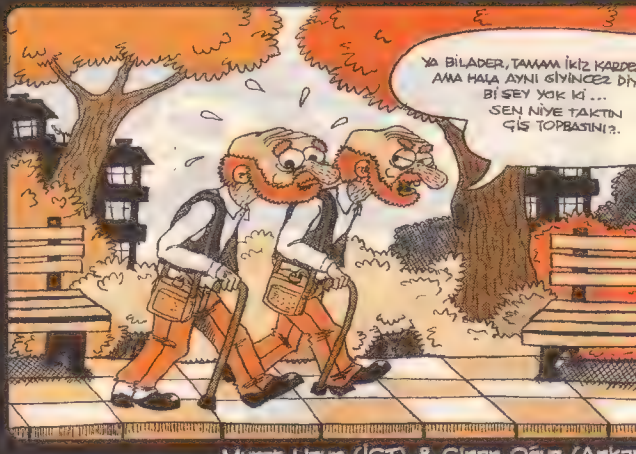

Murat Uzun (İST) & Sinan Oğuz (Anka

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

Erhan Güneş (İs

Doğaç Ergezen (İST)

Harun Durgun (İzmir) & Fatima Yıldız (İST)

Nankör Bebeğime Mektuplar

Neden sabah ağlayarak uyandığımı sana hiç anlatmadım di mi? Rüyamda ağladım... Evet gözüm yaşla uyandım, o iğrenç rüyayı sana aktarmanın belki de tam zamanı şu an... Hayırdır inşallah dediğ duyar gibiyim... O zaman hemen anlatmaya başlayayım;
Ben o yağmurun en güzel yağdığı anda sana evlenme teklifi ediyodum... Elimde sevdiğin papatya ve moda sahilinde sen ve ben... Ama bilirsin utangacımdır, sokakta elimde çiçekle dolaşamadığımd onları pantolonuma sokmuştum... nerden bilebilirdim çiçeklerin yıpranacağını? Bacak kılları dolanacağını? Bu sorunu bi şekilde halledip sana açıldım, sordum; Farklı ve marjinal olsun d **"Heeeyy adamım beraber bi yuvaya ne dersin?"** diye haykırdım ama sonra ne olduysa fark et ki farklı olmaktan çok birden ergen bir repçi olmuştum... toparladım, sorumu yineledim... Ba **"Beraber halk ekmek kuyruğuna girelim, orda cevabımı vericem"** deyip birden kuyruğa do sevinçle koştun... Ardından atıldım ve kuyrukta cilveleşmeye çalıştım, **"sapıtma"** dedin, kendimi ç çektim... Bozuk paraları elime tutuşturup **"3 ekmek bi kepek ekmeği"** deyip geri bir hamle yaptı Sıra bana geldiğinde ben mutlu bi şekilde 3 kepek ekmeee bi normal ekmek alıp yanına süzüldün Bana bakıp **"Daha halk ekmekten verdiğim siparişleri doğru alamayan biriyle evlenemem** deyip hızla yanımdan uzaklaştın... Uzaklaşırken **"oooohhh ekmekte ısıccacıık beaa, hemen e gidip tereyağı bal süreyim"** dediğini duyar, parça parça ekmek kopardığını görür gibiydim...

Eğlenen Meydan

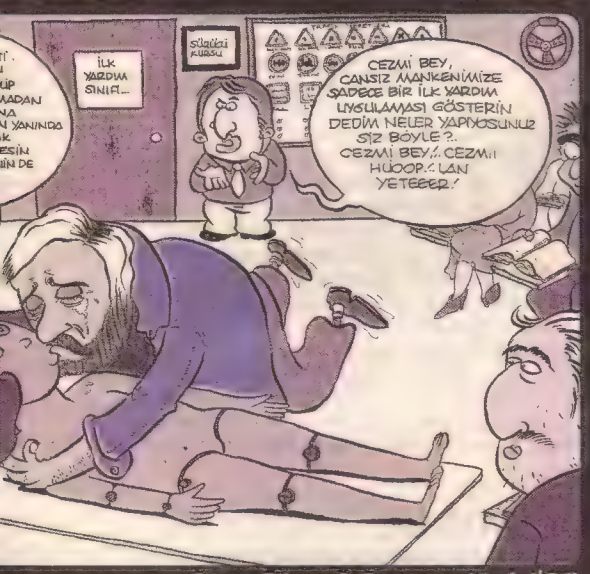

Erhan Güneş & Barbaros Altuğ (İST)

Oğuz Karakaya (Ankara)

Engin Çelik (Kocaeli)

Bayram Şahin (İ

ZAMANE BAYRAMLIKLARI

Kışlık Tişörtlerimizi bulabileceğiniz adresler...

URLUK: ulusoy tesisleri-kamil koç tesisleri (assos, bodrum, marmaris'e akarken susurluk'ta ayran ve tişört molası) / **İSTANBUL:** leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 beyoğlu / prene müzik ve elektronik: mühürdar si akmar pasajı 70/10 kadıköy / köstebek: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) beşiktaş (faruk başoğlu) / ceviz: lamartin cad. 35/1 (taksim iş bankası sokağı) taksim / karikatürcüler derneği: alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 beyoğlu / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak kızılay / ümit usta limon bazaar yüksel cad. 8/a-b/3 kızılay / **ÖDEMİŞ:** mena butik: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **İZMİR:** berfin kitap ve müzike-1. Sk.No: 19 kızlarağası han. kemeraltı (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / kitabe: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 aliağa afiş: (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b karşıyaka / **ESKİŞEHİR:** leman kültür: hoşnutiye mah. lı mahmut pehlivan cad 26/A / **SAMSUN:** Elimin Altı(Ercan Aykan): Karadeniz mah. Aziziye Cad. No:24/A / **ADANA:** safir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **FETHİYE:** Karga müzik kitap tişört: cumhuriyet mah. k. No:10 (eski doğum evi karşısı) / **KONYA:** taraftaryum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** lima final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / **G.AN-** karatarla mah. eskisaray cad. turistik gaziantep çarşısı no:49 şahinbey / **MANİSA:** (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BALIKESİR:** (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16 bandırma.. **ANTAL-**yarlar giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel 50m. yanında)/ oops! Konyaaltı cad. Akdeniz apt. No:11-2 **BARTIN:** umut (ayşe sevtap uzun): kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c yüksel konfeksiyon (Çoşkun yüksel) kum mah. hamam o:7 amasra / **İZMİT:** ıvır zıvır: ömerağa mah. belsa plaza 5-6blok k:1 No:106 **TOKAT:** orhan müzik tişört: g.o.p bulvarı niksar yolu kavşağı No:73-D / **IĞDIR:** yazın kitap dünyası(gülşah istir): atatürk cad. ığdır pasajı 37/2 ığdır /bu arada kariz-adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **Trakya bölge-ış sorumlusu:** Nurdane Arslan: **0535 722 12 59** mizahtrakya@yahoo.com **toptan ve parekende satış ve yazışmalar için irtibat** mahmut çavlı: 0538 4189177 **komikgiyim@gmail.com merkez mah. z sok. no:5-1 yenibosna/İstanbul** (ayrıca t-shirtlerimizi www.leman.com.tr adresinde daha detaylı görebilirsiniz.) **(Dikkat LeMan'da her hafta yeni adresler eklenmektedir)**

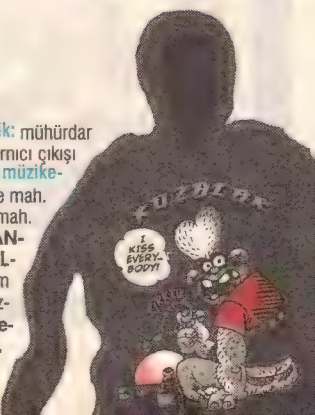

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı Kedi Profesör Yattara Valli

– Hocam mahlenin ağacı var. Ağaça çıkıyorum, ağaçta tepe var. Ucundan eve atlıyorum. Evin üstü kuş yeri. Orda kuş bakıyorum, sonra gine ağaçtan dünyaya iniyorum. Hocam şimdi damdaym hocam. Ağaç gitmiş hocam şu anda neyleyim? Ağaç gider mi hocam?

Rumuz: Gaflet

Cevap: Yavrum, balta var. Adam ağacın dibine balta yapıyor. Ağaç var değil oluyor. Ora rastlamışın. Yangın merdiveni biliyor musun? Döne döne oluyor. Ara oru bul oru.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Düşmanı, timsahlara bindirilmiş askerlerimizi karşısında görünce süper şoke olacaktı. Çok da güzel olacaktı. Olmadı.. Da yüzlerce timsahı kim atacak burdan Arçibild? İkimiz mi?

Sıfırın Altında Sekizinci Herbal

Dev bir ok yapınız ve onun üstüne oturunuz. Sizi dev bir yayla gökyüzüne fırlatsınlar. Siz yine de aya gidemezsiniz. Ben biliyorum abicim. Artı her yeriniz kırılır.

Kral Onördüncü Gufi

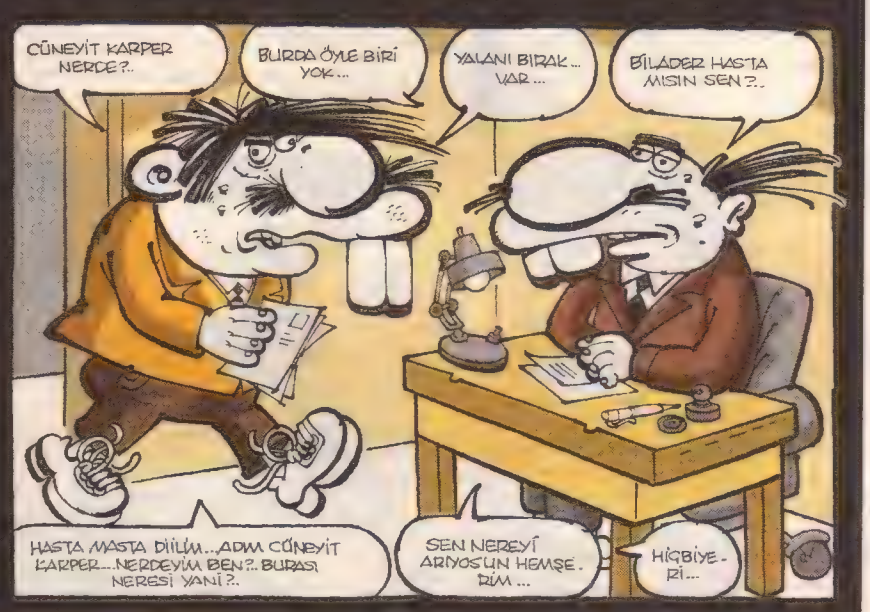

YILBAŞI GECESİ BİNLERCE UZAY GEMİSİ İSTANBUL'U SELAMLADI

Aksaray PAŞAOĞLU

Yılbaşı gecesi elimde inanılmaz bir şişe pahalı şarapla **kloroformlu dev bir medya maymunu** gibi **Çırağan Kempinski**'nin damında muzip ama bir o kadar da **Raj Kapor Avaresi** Tekirdağı köftesi ürkek ama fingirdek çıplak adımlarıyla dolaşırken birdenbire gökyüzü **"abuşşş"** diye müthiş bir sesle aydınlandı ve ben başımı gökyüzüne kaldırdığımda inanılmaz bir hızla birer **independence ebücübüsü ecinnisi inanılmazı gibi** bana doğru gelen yüzlerce uçan daireyle burun buruna geldim. Ve bakınız o anda uçandairelerin o açılan pencerelerinden inanılmaz sarkan yeşil ya da mavi yüzlü binlerce meş'um uzay yolcusu, ellerindeki o ay yıldızlı bayrakları beyinlerini yırtarcasına sallayarak **"Türkiye Türkiye!"** diye tempo tutmaya başladılar. O sırada ışıklar saçan Türkiye'de sanki onlara doğru uçuyordu. Bilmiyorum çok mu uydurdum? Ama işin aslını anlattığımda inanıyorum ki siz de bana hak vereceksiniz. Yılbaşı gecesi KEMPİNSKİ'de inanılmaz bir havai fişek gösterisi yapıldı ve ben gökyüzünde oluşan o **Georges Seurat** tablosu kıllı fırçası yağlıboyası pentürü gubidiği renkser çemberi optiği cümbüşü içinde saniyenin binde biri kadar bir zamanda yukarıda anlattığım o inanılmaz Türkiye gerçeğini gördüm. TÜRKİYE, **2006 yılında da sadece dünyada değil, bütün kâinatta yükselen bir yıldız olacak..**

TÜRK İNSANI İNANILMAZ KÜBİST VE CAZ TUTKUNU

Bu olaydan birkaç gün önceki gece **Lütfü Kırdar** konser salonundaki **Woody Allen** konserindeydim. Türk halkı, pikasso sergisi gibi **Woody Allen** konserine de büyük ilgi gösterdi ve konser biletleri bir günde bitti. Allen her zamanki gibi olağanüstüydü. Hayatımda bu kadar güldüğümü nedense hatırlayamıyorum. **Belki de artık yaşlanıyorum. Yaşlandıkça da inanılmaz manyaklaşıyorum.** Woody çaldıkça onun o inanılmaz ince mizahî nota portesi mezzosopranosuna sarsıla sarsıla çılgın kahkahalarla güldüm sonra aniden durup bir tavuskuşu gibi inanılmaz tiz bağırdım ve memelerimi müthiş bir **horon Rizesi** gibi titrettim. Bir ara yanımda **Judy Fostır** gibi oturan kadına içimden inanılmaz açık saçık birşeyler söyledim ve inanın o fettan kadın hiçbir şey olmamışçasına konseri izlemeye devam etti. Woody, klarneti eşek osurur gibi çalıyor. Tipi de tip değil. Hatta bir ara beynimde şöyle bir neon cümlesi yandı: **"Genç ve güzel eşi bu kayısı kurusu herifte bok mu buluyor?"** Zaten konser boyunca salondakilerin gözleri hep benim üzerimdeydi. Sanırım bana gösterilen ilgi Woody'yi biraz rahatsız etti. O belki önümdeki sırada oturan genç karısına asılmamdan mı bilmiyorum, ben ondan olgunum ya da belki dizlerimin arasındaki dümbelekle coşa coşa onun çaldığı klarneti bastırmamdan mı rahatsız oldu diye ben düşünürken cebimde de yarım limon var ve çıkarıp yalayınca hıyar klarneti de üfleyemiyor. Bu arada Limon yalamaktan yavşamış olgun erkek yüzümle içimden yanımdaki kadına sürekli mahrem kelimeler söyledikçe Woody'nin iğrenç klarnetini duymamak için kulaklarımda aypodumun kulaklıkları var ve en yüksek volümde **Madonna** dinlediğim için içimden değil de dışımdan köpek gibi bağırıyormuşum. Sonunda çember daraldı ve dört kişi vurarak beni salondan çıkardı. Ben bundan şunu anlıyorum. **Türk insanı artık sanatla da inanılmaz ilgileniyor.**

ÇÖZÜMSÜZ "PROGERİA" HASTALIĞINA ÇARE BULAN MÜTHİŞ TÜRK

Bilmiyorum **"Progeria"** hastalığından sözedildiğini duydunuz mu? **İngiliz Daily Mail Gazetesi**'ne göre dünyada tam kırk kişide **"Progeria"** hastalığı var. Bilimadamlarına göre hastalığın çaresi bulunabilmiş değil. Bakınız burada size müthiş bir sır fısıldayayım. **Gerçekte dünyada o hastalığın çaresini bilen bir kişi var ve o da bir Türk.** İnanılmaz değil mi? Bakınız, **"Progeria"** hastalığına yakalanan insanlar bir yılda tam sekiz yaş birden yaşlanıyorlar. Yâni hasta bir bebek **10 yılda seksen yaşına geliyor.** Ve tıp biliminin gücü bu hastalıkla başa çıkmaya yetmiyorken dev bir Türk çıkıyor ve bu hastalığı yenebileceğini ileri sürüyor ve yeniyor. **Nasıl mı?** O hastaları Türkiye'ye getirerek. **Çünkü Türkiye'de bütün insanlar bir yılda 10 yaş ihtiyarlıyorlar.** Progeria hastası bir yılda sekiz yaş ihtiyarladığı için her yıl iki yaş kâr ediyor. Ve daima yaşıtlarından genç kalıyor. Normal bir Türk insanı bir Progreia hastasından daha hızlı yaşıyor, daha genç ölüyor. Siz şimdi bu hastalığa bu inanılmaz çözümü ulan müthiş Türk doktorun adını merak ettiniz. Söyleyeyim: **"Ben!.."** Ayrıca doktor falan da değilim. Türkiye'yi sevmek için doktor olmak gerektiğine de inanmıyorum.

DÜNYANIN ELİNDEN KAÇIRDIĞI FIRSATI TÜRKİYE KAPTI

Sizce 13 rakamı uğursuz mu? **Bence değil. Neden?** Çünkü şu anda Türkiye'yi onüç rakamı kurtarıyor. Bilmiyorum bir **Maseratiniz** var mı? **Maserati** harika bir otomobil. Onun fiatı **368 milyar lira.** O özel olarak üretiliyor. Onun bir tanesi de **Mustafa Koç**'a ait. Şimdi sıkı durun. **2005 yılı içinde Türkiye'de tam 13 adet maserati satılmış.** Bu şu demek: Türkiye geçtiğimiz yılda ekonomik olarak inanılmaz rahatlamış. Bitmedi. **Bir 13 daha var.** Türk insanının cebine 2006 yılında tam **13 milyon dolar** girecek. Hayır hayır **piyango veya loto** gibi uzak bir hayalden söz etmiyorum. Bu çok net bir gerçek. **Real Sociedad**'ın ünlü oyuncusu **Nihat Kahveci** bu sezon transfer olduğu **Spartak Moskova** kulübünden **13 milyon dolar** alacak. Şimdi sıkı durun. **Nihat Kahveci** bir Türk. Dünyanın yüzlerce yıldır uğursuz saydığı **13 rakamı** şimdi Türkiye'nin uğurlu sayısı oluyor. Dünya ülkelerinin kaçırdığı o inanılmaz şans treninin lüks kompartımanına Türkiye yerleşiyor.

Akşamsefası

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

Geçen yaz zamanları... Elbette gece.. Üstad çizer Galip Tekin'in mekanı "Kemancı"ya uğramıştım. Babayla koyu muhabbet.. Epey bi rakı içmiştim. Sanki salyalar fazla bir mebzuliyetle çenemden boşalıyor, hadd-i tabiiyyesinden fazla irileşmiş şişmiş gibi ah o bedenim...Üstad kapıya kadar uğurladı...

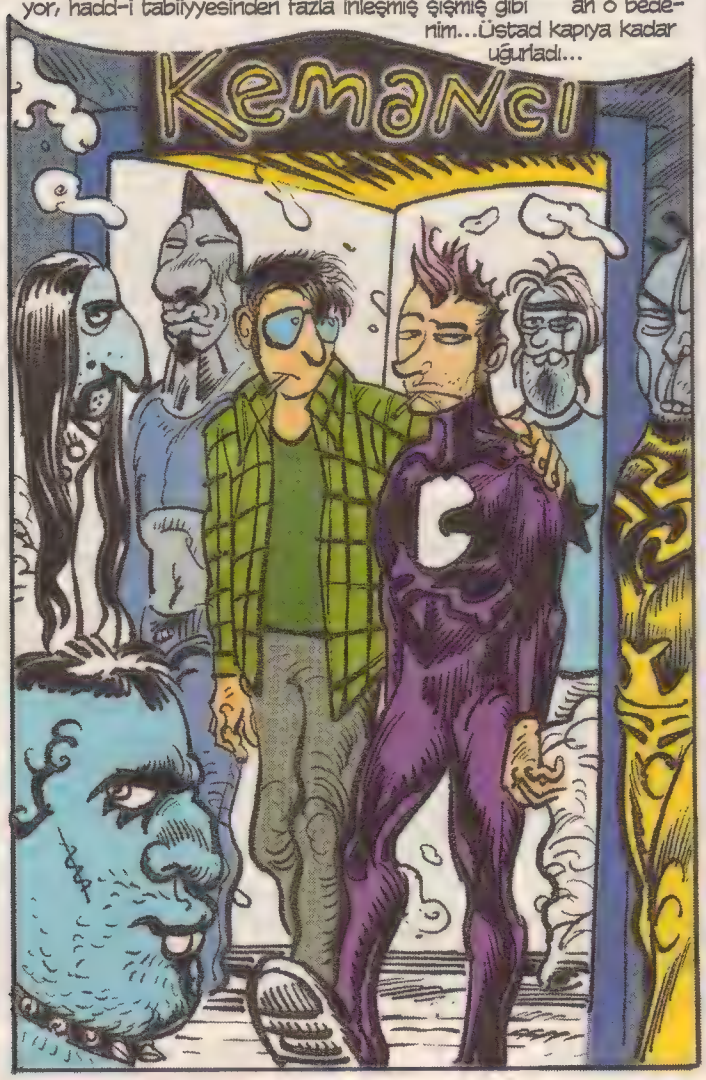

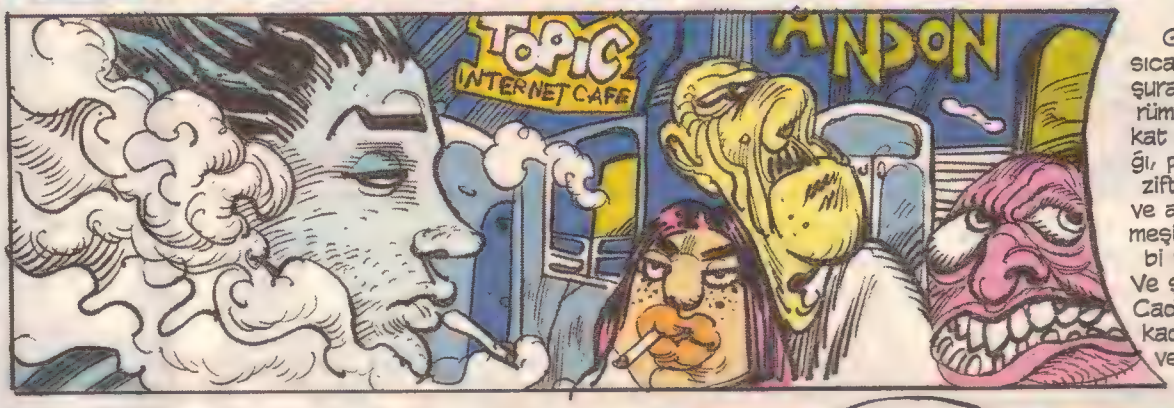

Gece leş gibi sıcak... Evim aha şurası aşağı, yürüme yolu... Fakat pastırma yağı, peynir suyuyla ziftlenmiş siyah ve ağır kokulu bir meşin parçası gibi terliyorum!!. Ve şu Sıraselviler Caddesi de bir o kadar vıkır vıkır ve pis bok!!!

Sarhoş ve tek başına yürümek ne zormuş meğer... Diyar-ı gurbete düşmüş bir adam olarak bütün bildiklerimi göremez oldum... Sonra birisi koluma giriverdi hop diye! Kadınlardan bahsediyor...

İyi de seni ben hiç sevmedim... Fakat bu hayvani mevcudiyetinde munis bir ziyâ var gibi... Sarhoş olduğumu görmüyor musun?. Hangi muhabbete doyamadın?. Tüm itikadlarım üzerine bir karta pençesi gibi çöktün...

Habire kadınları anlatmaya devam ediyor... **"ABİ, HELE BAZI KADINLAR VAR... İNANIR MISIN İNSANIN ŞURASINA GİRİVERİYOR!"** diyerek elini yandan belimden içeri!..

Elini orda tutup iyice bi salladı... Bi yandan da kadınlara küfrediyor.. Yani o vakit durumu kavramaya çalıştım.. Eliyle belimi genişletiyor ki, arkadan cebime giren diğer karanlık ele pay çıksın... Hissetmiyim...

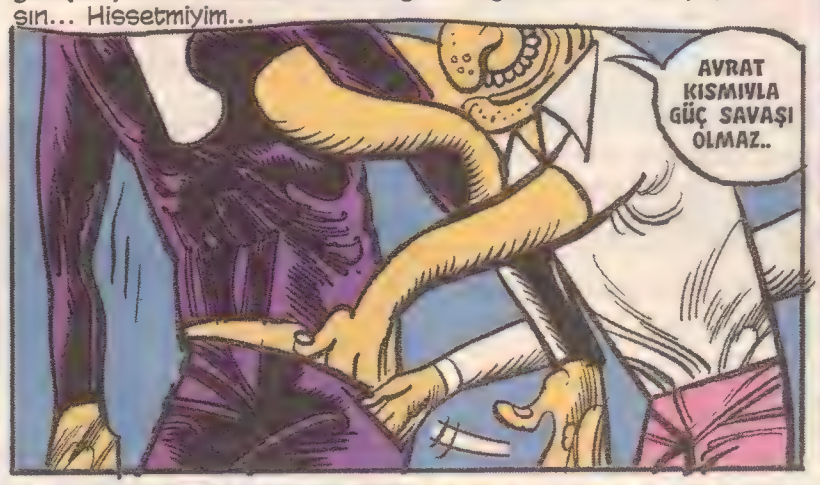

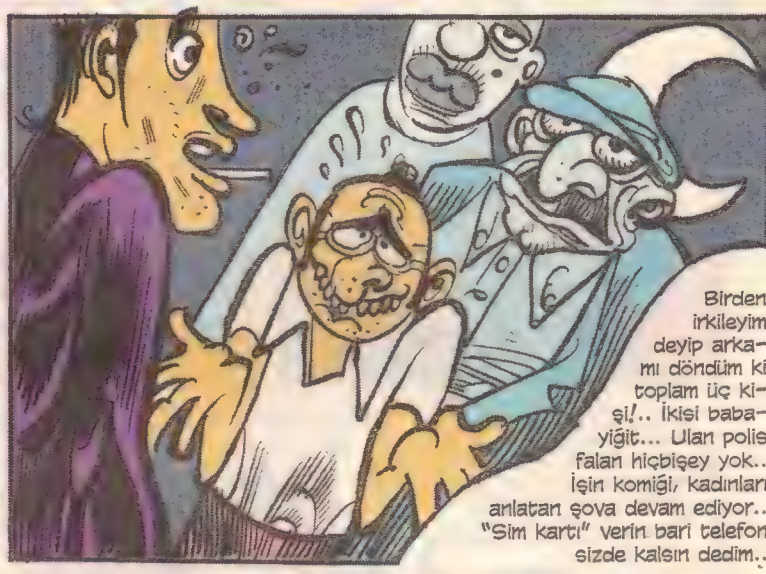

Birden irkileyim deyip arkamı döndüm ki toplam üç kişi!.. İkisi babayiğit... Ulan polis falan hiçbişey yok.. İşin komiği, kadınları anlatan şova devam ediyor.. "Sim kartı" verin bari telefon sizde kalsın dedim..

Allah razı olsun sim kart konusunda mertlik yaptılar niyeyse... Fakat adam bir türlü açamadı telefonun kapağını...

Sonra bana verdi... ben o kafayla hiç açamadım... NOKIA'lar hep böyle!! Mümkünü yok arkadaş...

Taksim İlk Yardım Hastanesi'nin civarındaydık... Hemen gittim kapıdaki bekçiye verdim aleti...Eleman bi güzel açtı verdi...

Simkart çıkardım aldım, telefon gaspçılara aynen taktim ettim.. Öyle muhlis bi gönül, ne bilim bir canşenliği atmosferi oluştu ki o an.. Koluma giren giderayak bira içmeye davet etti sevgiyle... Selam verip ayrıldık..

Akşamsefası

* Hadise ayrıyle yakı, başımdan geçmiştir...

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ, SEVMEDİKLERİ...
Hem yürüyüp, hem yanındaki arkadaşıyla konuşup hem de osuran adamları çok takdir eder, bu kadar komplike işlemi bir arada yaptıkları için onlara olan hayranlığını gizliyemez..

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

DUMUR RÖPORTAJ

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detaylar

dumur@leman.com.tr

(Bu röportaj kayıttan kelimesi kelimesine aynen yazılmıştır...Virgülüne, noktasına varıncaya kadar değiştirmeye kıyamadım...)

"BÖYLE MAL SAHİBİNİ ALLAH DÜŞMAN BAŞINA VERMESİN!..."

Beyoğlu'nda Parmakkapı Sokağı civarındaki bir berberin camında görülen bu sitemkar yazı olağan bir dumur detayı olarak algılanmasın dostlar... Mevzu sandığınızdan derin ve bu röportaj yeni yıla girmeden beş-altı saat önce yapılmıştır ki, yeni yıla saatler kala herkes mandalinasını, çerezini, tedarik ederken berber Celal Abi ise halen canla başla traş ediyordu müşterilerini...

- Kaç para istiyor buraya abi mal sahibi?...

- 1 milyar lira istiyo 9 metrekarelik dükkana...

- Celal Abi peki niye böyle birşey yapıyo abi?...

- Kafe barlar şeyinden şey yapıyo, onlar gibi yapıyor yani...

- Kaç senelik berber bu abi?...

- 36 senelik...

- Kafe bar muamelesi yapılıyor 36 senelik berber dükkanına yani...

- Burayı kafeye vermek istiyo...

- Peki abi bu dükkanın neresi kafe olur ki, 9 metrekare?...

- Arka tarafta yine kendinin olan yeri kafeye kiraya verdi. Burayı da oraya ilave edip yol yapmak, geçiş yapmak istiyo...

- Abi işin zor o zaman yani... Bu kafelerin mevzusu, bunlar kafe kafeye verip senin işini bitirmeye çalışıyorlar diyosun yani... Demekki bu dükkandan oraya, öbür kafeye yol açmak istiyorlar neticede...

- Tam 33 tane dava açıldı buraya... Çıkarmaya çalıştılar çıkaramadılar beni...

- Fakat yine de zor görünüyo senin işin abi...

- Yok canım, tahliye kararı alamıyor ki, ama ne yapıyor; elektriği kesiyo, suyu kestiriyo... Suyum falan yok yahu...

- Şu anda elektrik var su yok öyle mi?... Susuz berber olur mu abi?...

- Elektriği de kesiyo da ben açtırıyorum. Su onun üstüne, tekrar açmıyorlar...

- Abi bir de tek berber koltuğuna kalmışsın, biri kırılmış gördüğüm kadarıyla... Onu da mı mal sahibi kırdı yoksa?...

- Yok neyse ki dükkana giremiyo ama çalıştırmıyorki yav, telefonun telini bile kesiyo, kopartıyo...

- Nee!... Telefon da mı yok?... Telefon da mı onun üstüneydi yoksa?...

- Yok yok diil ama kesiyo... Binanın içinde ya telefonun kutusu, çekiyo kabloyu kopartıyo... Kabloyu çekince zaten gevşiyo kesiliyo...

- Abi naaptın sen yaa?.. Aha televizyon da net göstermiyor, zaten Terete 4'den başka kanal göstermiyo galiba, anteni de bozmuş deme sakın?...

- Anteni de bozdu tabii tabii, bu altıncı antenim benim yaa...

- Çatıdan mı bozuyor yani?...

- Tabii tabii, kırıyo yani, gece ben gittikten sonra anteni de demirle kırıyo...

- Abi bu nasıl iştir, mal sahibi hergün burasıyla mı uğraşıyor?...

- Yaaa, ben gittikten sonra her gece...

- Abi sen eski Münir Özkul ve rahmetli Adile Naşit filmleri gibi olmuşsun yahu...

- Eee, yasal yoldan çıkaramadığı için bu sefer bu yollara başvuruyo...

- İş epey zor gibi görünüyor...

- Çıkaramadığı için birgün belediye zabıtalarını gönderiyo, birgün maliyecileri gönderiyo, her şeyi deniyor...

- .....

- Şu gördüğün 9 metrekarelik dükkana kaç para vergi cezası yazıldı biliyor musun; 441 milyar 430 milyon lira, eski lirayla...

- Ne diyorsun abi yaa!... Yanlış mı duydum yoksa?...

- 441 milyar 430 milyon lira diyorum... Yani vergi kaçakçılığı yapmışım... Ee tabi, mal sahibi şey yaptırdı canım tabii... Ceza yazmışlar böyle...

- Celal abi merak ettim şu an kaç lira kira veriyorsun abi?...

- 100 milyon veriyorum, yani 100 YTL, mahkeme değer biçti bunu, oysa o, 1 milyar istiyor...

- On katı yani... Abi neler oluyor, hayret bişey yaa, yeni yıla girerken eski yılın son gününde dondum kaldım...

- Bak bak bunların hepsi kanun kitapları bak!...

(Hakikaten de o küçücük dükkandaki bütün raflar, dolaplar hemen her yer mahkeme dava dosyaları ve çeşit çeşit, cilt cilt hukuk kitaplarıyla, kalın kalın ceza yasalarıyla doluydu. Berberden çok bir hukuk bürosunu andırır hale gelmişti dükkan...)

- Bu kitapların hepsini okuyorum, harıl harıl çalışıyorum, hiç boş durmam...Bütün kanunları ezberledim...

- Abi var ya dışardan camdaki yazıyı okuyup senle konuşmadan geçip gidebilirdim ama mevzu göründüğünden çok derinmiş...

- Mevzu deriiin sen ne diyosun, bi sürü televizyon kanalı çekti beni ama yayınlamadılar, hiç birisi yayınlamadı, gastede de çıkmadı...

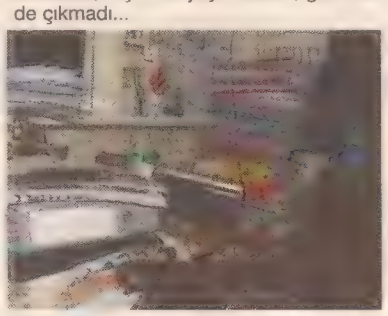

- Esnafı kim yayınlarki abi manken misinki sen?... Bu durum kaç senedir sürüyor abi?...

- 95'den beri sürüyor, 9 seneyi geçti , şimdi 10 seneyi dolduruyoruz... 10 senedir yapmadığını bırakmadı... (Elindeki makasla berber aynasının önündeki dağ gibi yığılmış dava dosyalarını, klasörleri göstererek) Bak bunların hepsi 10 yıllk dava dosyaları bak...

- 36 yıllık berbersin ama şu anda avukatı geçmişsin abi dükkanda hukuk kitapları okuya okuya...

- Avukata değişmem valla kendimi...

- Yani abi 36 senelik berbersin, 10 senelik de avukatsın diyebiliriz...

- Hem de tecrübeli avukat...

Ne yazıktır ki, nice semtlerdeki nice berberler, yorgancılar, yufkacılar, esnaf lokantaları, bu berber kadar dirençli ve azimli olamayıp bir bir eriyip gittiler bir daha dönmemek üzere... Tünel'den Galata'ya doğru inen yokuştaki 49 yıldır şapkacı esnaflığı yapan ve bazen günlerce siftahsız durup zar zor direnebilen yılların şapkacısı iki kadim dosta da burdan sabırlar, selamlar, muhabbetler...

Akşamsefası

Erhan Candan

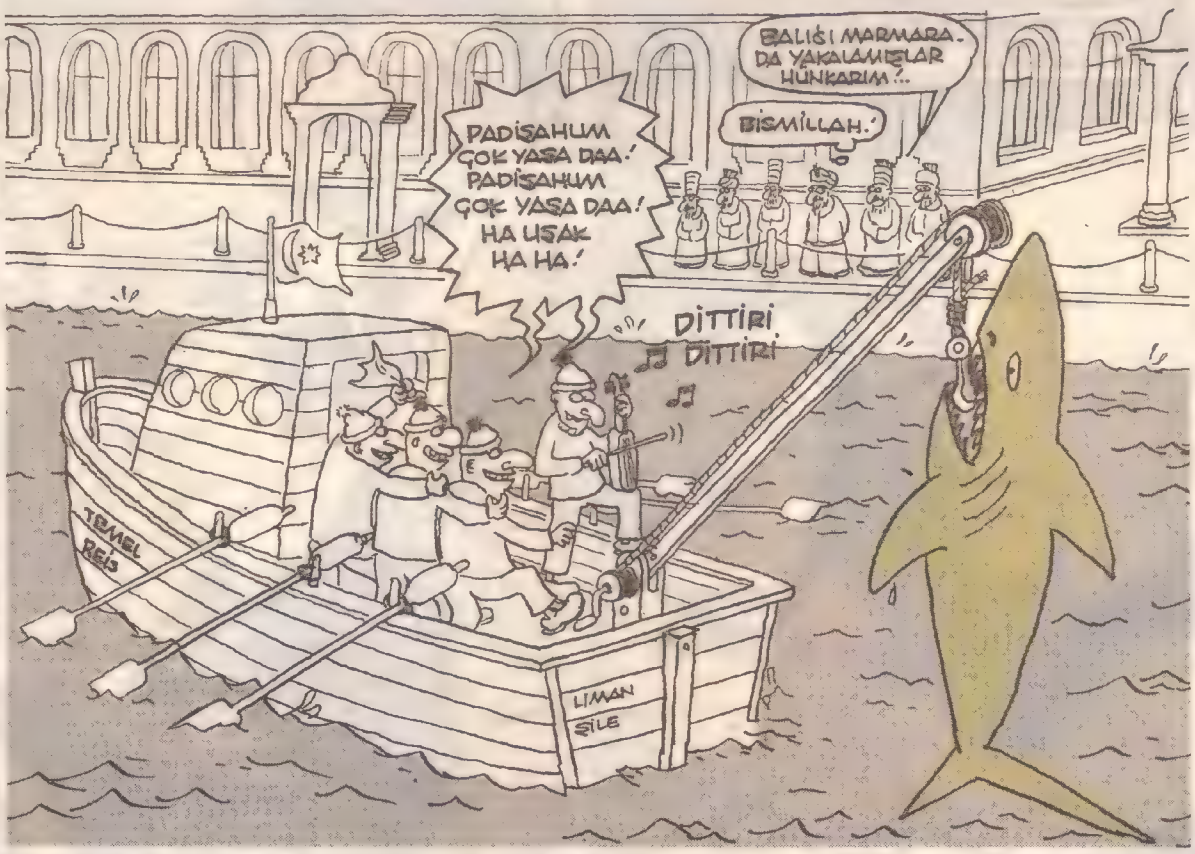

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

NAPOLYON VE GENERALLERİ

SOSYETE FALCISI ERDÜ!.

TABİATIN UNSURU MUHTEŞEM BEY'İN GENÇLİK YILLARI

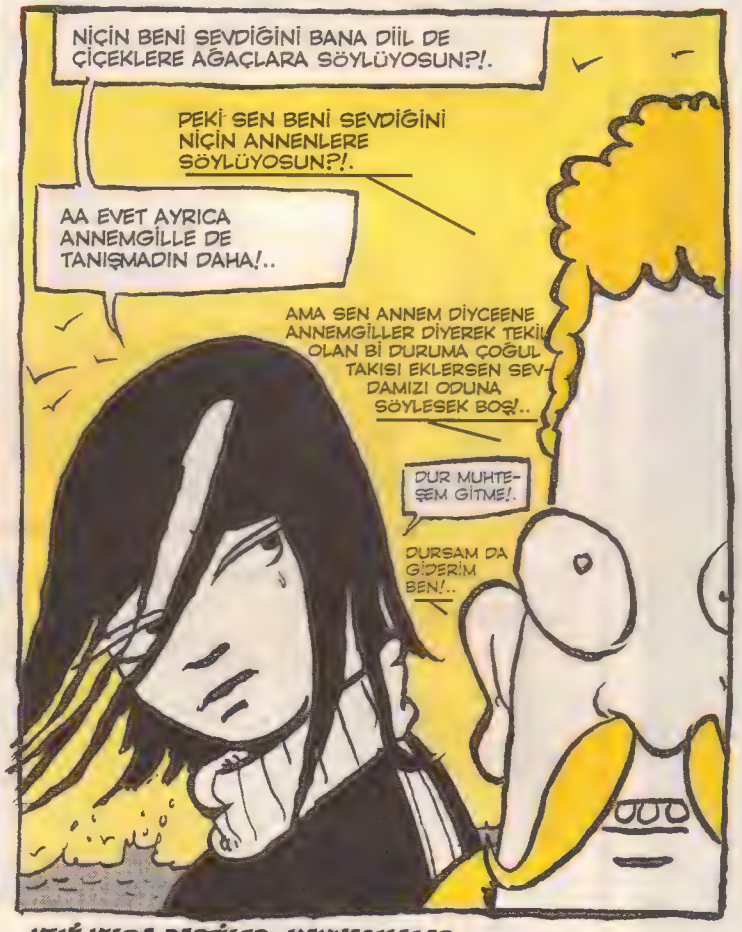

YENİ YILDA PARTİLER, KAYNAŞMALAR

Akşamsefası

-Gezi ve Eylence Rehperi-

AYRINTILAR
METİN FİDAN

Önce Hazırlık: Bi geziye veya eğlenceye çıkmadan önce, kendini bilen ahlâklı postmodern bi insan, bi takım hazırlıklar yapmak mecburiyetindedir! Evvelâ, çişiniz, kakanız var mı bi bakın; sonra yolda gelir zor olur veya başka yerde yaparken zorlanan bi kişisinizdir (Ama geç kaldıysanız da, yarısını yapın, diğer yarısını gittiğiniz yerde yaparsınız!). Daha sonra, dişlerinizi fırçalayın lavaboda mutlaka. Dişler, üçbuçuk dakika, ve daire hareketi çizerek fırçalanmalıdır. Ayakkaplarınızı da süngerle, koni hareketi çizerek boyadıktan sonra, dışarı çıkmaya hazırsınız artık. "Hazırım lan! Yihuu!" deyin! Kendinize, tüm yüreğinizle inanın! Tam kapıdan çıkarken geri dönüp, pantolonunuzu giyin. Sonra, gideceğiniz ortama uygun döpiyesinizi ya da atkınızı takının, montunuzu veya hırkanızı sarının. Şalınızı belinize dolayıp, gömleğinizi omzunuza atın. Bu gibi şeyler çok önemlidir! 'İnsan yattığı kilimden kaplan gibi kıyafetiyle gözönünde belli olur temizliğiyten mi' denir. Bakmayın onlara! Nasıl isterseniz, gönlünüzce, size yakışanı giyin, tıkıştının! Üstüste iki ceket meselâ, zenginlik belirtisidir. Pişerseniz, bi ceketi sonra paltonuzun cebine sokabilirsiniz.

Taksi mi, Otobüs mü: Ahlaklı ve oportuminist bi insan, bu soruya hemen güzel bi cevap verecektir: Minipüs!. Otururken, döpiyesinizin veya pardesünüzün kırışmaması için; giysinizin eteğini kendi kıçınızın altına alın; ki başkası üstüne oturmasın! Eğer, siz birisinin montu veya paltosu üzerine oturursanız, çaktırmayın. Oturmamış gibi yapın! O kişi kendi elbisesinin ucunu, sizin altınızdan çekiştirmeye kalktığında, bastırın kıçınızla aynı anda. Bu bi zenginlik belirtisidir. "Beni hiçbişey yerimden kımıldatamaz, ben oturganım" anlamına gelir. Zorla ve hızla çekerek, sizi cama doğru savururlarsa, gene hiçbişey olmamış gibi yapın! Kafanız 'Zdonk!' diye cama vurduğunda, "Aa, ne komik bi tabela!" bakışlarıyla, neşeli gibi dışarıyı süzün. Birazdan, akşamın ilk eğlenceli saatleri başlayacak sizin için:

Hafif bir Yemek: Önce, hafif bir yemekle başlayın geceye. Arka sokakta, nefis bi pideci var! Çok güzel, bol yağlı pideler yapıyo. Yağlar, fışır fışır akıyo pidelerden. Az yağlı olması için, pideyi peçeteye sertçe bastırın. Bu bi, zenginlik belirtisidir. Daa sonra, bir aperatif alın. Kuruyemişçilerde ve eczanelerde, çeşitli boylarda aperatifler satılmaktadır. Nöbetçi zücccaciyecilerde de aperatif vardır ama, tam 'ape' değildir, biraz yağlıdır! Bunlara hiç kafa yormayın. Biliyomuş gibi yapın. Garsonlara kibar davranın, ve bayanların iskemlesini, bayan tam otururken geriye çekin. Sonra ittirin masanın altına! Sonra tekrar çekin hızla ve sertçe! Bayanlar bu ittirme ve çekme hareketlerinden çok keyif alırlar. Deneyin, görün. Ve artık, asıl yemeği de sipariş edebiliriz: "Aslına bakılırsa, ben ne yemek istiyodum?" diye sorun kendinize! Kalbinizin ve bilinçüstünüzün sesini dinneyin. Arka sokağın, bi arka sokağında, daa güzel bi pideci var! Hem de, yağsız. Patatesli, kıymalı, enginarlı. Halá bi karar veremediyseniz, şef garsona danışabilirsiniz: Çünkü birçok restoranın, o geceye ait özel bir menüsü ve baş yemeği vardır. Şefi, "Şefim" diye çağırmayın ama sakın. Usulca, "Şefika!" deyin. Bu, o ortamlara özel gizli bi kısaltmadır, ve zenginnik belirtisidir. Size yaklaşacak, ve özel yemeği kulağınıza fısıldayacaktır. "Böndöşanbır!" deyin. Bu bir, öküzlük belirtisidir. Deyin de, ebenizinkini görün! 'Böndöşanbır', fransızca 'leziz' demektir. Ama, yemekten ilk lokma alındığında söylenmelidir. Şefika, size asıl yemeği bi tepsi içinde getirecek, ve çatalla boğazınıza sokup, biraz tattıracaktır. Beğenirseniz 'Böndöşanbır!' deyip onaylar; yok eğer beğenmezseniz (çok önemli!) 'Föndöşankır!' deyip reddedersiniz. Bazı kimi restaurantlarda, reddetmeniz de red edilebilir. Hemen tırsmayın! "İstemiyom! Çorba yok mu?" diye sorun. Fakat bunu öyle bir dille, nazikçe ve postmodernce yapın ki, masadaki konumunuz zedelenmesin. Esprili bi şekilde, "Tıka basa yedim evde, altıma zıçabilirim!" diyebilirsiniz. Ama bunu yaparken kesinlikle, 'tıka basa', 'zıçmak', 'ev', 'kalorifer' ve 'harddisk' kelimelerini kullanmayın. Ve sıra, son yemeğe geldi: Son yemek, en son yediğinizden tabaktan bi sonraki yemek çeşididir. Bazı restaurantlarda ve kulüplerde, sürpriz olarak bi 'son yemek' daa vardır! Hattâ şaşırtmaca olarak, o son yemekten sonraki son yemekten sonra da, bi son yemek daa gelir. Bazı yerlerde sabaha dek sürer! Meselâ, masadaki bayannara, bunu bi espri konusu olarak şeedebilirsiniz: 'Uzaydaki sonsuzluk, mikrokozmos ve makrokozmos' diyerek, ortamı engin bilginizle şenlendirin. O sırada, pekmezli kahveniz, veya kerevizli kakaonuz da gelmiş olacaktır zaten. Bir puro yakıp, kahvenizden güzel, seksii bi yudum alın. 'Foşurulp! (İyi gidiyor!)

Gece Yeni Başlıyo! (Dans! Trekking!) Önce, hafif bir dans için, nezih ve sessiz bi dans salonu seçin! Yavaşça, kendi haline bırakarak, serbestçe kıyının vücudunuzu! Gece, daa yeni başlıyo: Daa sert bi dans için, Sinop'taki 'Maridance Clup Dante' yi tavsiye edebilirim: Girişte ücret alınmıyo, ve ilk danslar bedava! Ayrıca garsonları çok nezih, hepsi dans etmeyi biliyo. Niiv Eyç, Progresiv-taverna, Andırgrand ve Undertag türünde müzikler çalınmakta. Çıkışta, para alınıyo. Gece, daa bitmedi: İki kişilik romantik bi dans için ise, bi bayanı dansa kaldırabilirsiniz! Kadın da olabilir. Önce, bayanı uzaktan gözünüze kestirin. Çok yakınınızdaysa eğer, beden dili devreye girecektir: Kafanızı hızla ona doğru çevirip, "Dans?!" diyin, gözünüzü ve dirseğinizi kırpın. "Hayır, yorgunum", derse, kolundan tuttuğunuz gibi piste çekiştirin. Kadınnar, çekiştirilmekten çok hoşlanırlar. Güvennik görevlileri de, adam dövmekten.. Gece, daa yeni başlıyo! "Föntöşankır" deyin usulca. Dilediğinizce saçmalayın.

Doğayla Başbaşa (Gebegük Vadisi!) Artvin ve Edirne sınırında, çok nefis bi konaklama alanıdır! Kabataş iskelesinden bisikletle yirmi dakkada; Harem otogarından treleybüsle iki-beş günde ulaşabilirsiniz. Hafta sonnarı, Münih olimpiyat stadyumu önünden üç otobüs kaldırılmaktadır. Gebegük vadisi, nefis bi bitki örtüsü içinde; üç tarafı göllerle çevrili (bi tarafı bakkal), süper bi dinlenti ve gezintimsi alanıdır. Gecelemek için, çadır kurmak serbesttir. Boş boş, hayállere dalmış yürürken de çadır kurmak serbesttir (erkekler için!) Vadinin on kilometre güneysağındaki 'İbik Mağarası', mutlaka ziyaret edilmelidir! Mağaranın gizemli, efsânevi özelliği; aslında bi mağara değil de, bir tepelik olmasından ileri gelir! Tepenin yamacındaki kırmızı ağaçlardan vuran rüzgar, "Mağaraaa! Nağaraaa!" diye fısıldadığı için; 881 yılından beri oraya mağara denmektedir. Bi de, gerçek bi mağara var ama. Ben gördüm, iyrenç bi yer! Herşeyin sahtesi daha güzel.. Gece daa yeni başlıyo! Köpek hırlamalarından tırsmayın, bi şarkı çığırarak eve geri dönün.

LeMan

Sayı: 739
5 Ocak 2006 Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

- Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
- Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) l Fax: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası ● Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

ÇAY-SİMİT PROBLEMLERİ

Tayyip'le CHP'lilerin 2006 bütçesi atışmalarında oluşan, havuz sorularından sonraki yeni nesil matematik problem türü...

- Keçiören'de bi çaya 300 de... Simiti de "yaauu bu pantolonun cebi çok dar, o yüzden fazla bozuk para alamıyom yanıma" kolpasıyla 250'ye bıraktırsan... Eder 500 bin... Şimdi 4 kişilik bi aile, sırf öğlenleri 2-2 dönüşümlü yese bunları, ayda asgari 200 kaat kalır ki geriye... Çay bardağının üstüne üçüncü şekerlerden köprü bile inşa edilir lan bu parayla!

- (Muhalefetten tepkiler) 6 kişilik aile, 6 demiştik...

- Ayrıca bu 4 kişilik aile, babasının 2/7'si yaşındaki küçük Osman'ın vücudu yalıtkan olduğu için elektriğe para vermeyip, ayda toplam yaşları kadar da kaçak su çektiğinde... 200 eksi 50, çarpı 4 domates, bölü bademcikden... Hmmm, yaauv bu kalan parayla iki buçuk yıla kalmaz Unakıtan'ın oğluyla kankalaşır be ailenin büyük oğlu. Ki babasının 4/7'si yaşında daha o.

- (Baykal'dan artan tepkiler) 6 kişiler dediydik 6... Sağ elimde 5 parmak, sol elimde 1 parmak... Say bak, say baak... Hepsi eder altıı parmak... Bak!

- Bana el kol hareketi yapma, hareketin kralını görürsün allaama... Biz buraya öyle sizin gibi gaste küpürüyle falan gelmiyoruz, üçüncü sınıf matamatik kitabı fotokopisi konuşuyor bak burda...

- (Muhalefet araya girer) Başbakan burdan tüm ulusa mı, yoksa sadece Ulus'a mı sesleniyo! Hangi ulus o ulus açıklasın usulca?

- Türküm, doluyum, akışkanım... Yasam konulduğum kabın şeklini almakdır!!! Hişşt bak önde oturan, cümlenin sonundaki ünlemler senin için. Üç noktayı bırak şimdi, ünlemin sopalarını nereye sokacaksın onu bi düşün sen.

- (İtirazlar) Ama, ama...

- Amanıza koydurtmayın len! Virgül yani... Hani cümlenin ortasında yarım nefeslik ara verdiren noktalama işareti olanından...

- (İtirazlar, masaya vurmalar... inceden bi ritm tutturmalar... arka sıralarda iyce gaza gelip halay başlangıcı belirtileri göstermeler, artan teehey teeeyyler)

- Siz var ya... Bu millet halay olsanız sizi çekmez be, teyyy tehheeeyyy... Sandığa gömücem olum hepinizi... İlla 2006'da diktirip giydirtceksiniz dimi kendinize cepsiz beyaz oy pusulalarını? Bakın Namık Kemal bu durum için "Geçme Namık Kemal köprüsünden ürkütürsün vakvaklan"der...

- (Bağırışlar) Özür dile, çabuk özür dilee...

- İyi de vakvak ifadesi bana ait değil ki! Niye gocunuyon, niye gocunuyon ha vakvak mısın sen, niye yani?

- (Şiire şarkılı tepki başlar) İşin sırrı olindeee, iki kere rafineee...

- E benim de elimde şu demecin var... "Bu millet mazoşisttir, kalçayı saran siyah deri pantolonlarının üstünden çiviyle kanırtıp, günde 50 kırbaç ister en az bünyesine!" Bu ne ha edepsiz, terbiyesizler?

- (Arka sıralardan yanıt gelir) Mazotist demiştim ben... Benzin bağımlılığına dem vurdum kendimce...

- (Baykal'a) Sen lidersen yanında çalıştırdığın adamlara gem vuracaksın arkadaş... Geçen akşam kokteylde gördüm bi tanesini hele, böyle kuyrukları vardı arkasında, tööbee haşa şeytan gibi...

- (Araya girilir) Sataşma, smokinin eteğiydi o... Sataşma, genel kurula konuş... Söz hakkı istiyorum!

- Bak görüyo musun bunu! Gel bu mikrofona konuş sen istersen... Aslında sana burdan başka bişey de gösterirdim ama... müddei iddiasını ispatlamaya mükelleftir...

- (Tepkiler) Türkçe konuş be, bütçe konuş bi artık...

- Canım, gülüm sabırlı olun azcık... Ne diyoduk... 2006 bütçesinde 4 kişilik ailenin küçük Osman'ı hocalarının zihnini okuma yeteneği sayesinde okul kitaplarına para ödemediği gibi, bakkaldan "önlüğün cebi dar, bozuk para sığmıyo" bahanesiyle indireceği bi cetvel, bi pergel ve bide çukulatayla da... Ne etti şimdi? Hah hesaplayın siz! Keçiören'de geçiyo ama bu olay...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

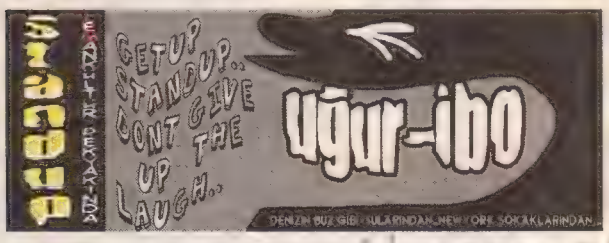

KISA METRAJ

MELİKŞAH

Akşamsefası

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

BEN ARTIK DAYANAMAYACAĞIM MÜDÜR BEY... İSTİFA EDİYORUM...

NEDEN YAHU, ÇOK İYİ GİDİYORDU... MAAŞIN MI AZ GELDİ?..

KISA Bİ TATİLE ÇIKMAYA NE DERSİN!?

ŞAHANE OLUR!..

SELAM BÜYÜK REİS, İSTEDİĞİN ATEŞ SULARI GELDİ... ALTINLAR HAZIR MI?..

UGH!.. GEÇ KALDINIZ, BİZ HEINEKEN LE SPONSORLUK ANLAŞMASI YAPTIK...GEL Bİ BİRAMI İÇ...

Heineken

NASIL BU TATİL İYİ GELDİ DİMİ!?..

ŞAHANE OLDU!..

TUZLUĞU UZATIR MISIN HAYATIM?..

HAY HAY...

TIK

TIK

BUNLARIN İYİCE G.TÜ KALKTI...

EŞŞOLUEŞŞEK, İKİ HAFTALIK HAMİLEYMİŞİM SENDEN!..

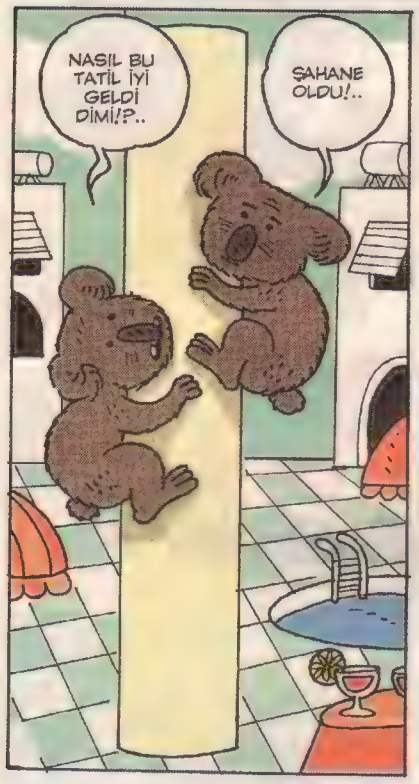

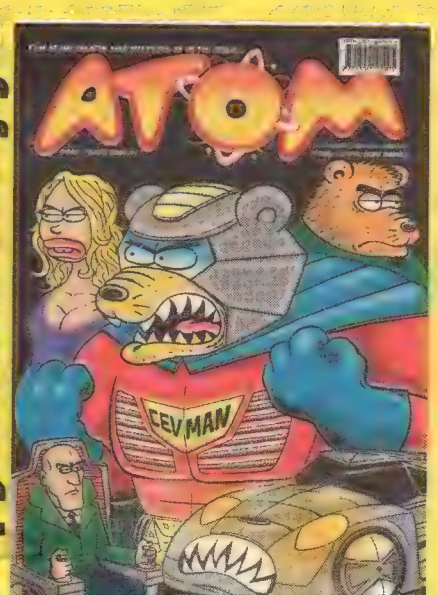

SÜRPRİZ 4 çeşit 2006 takvimiyle birlikte

L. Manyak

Yepyeni bir enerjiyle

ATOM

CEVMAN

Ve yükte hafif pahada ağır filtresiz hususi kokulu bol dumanlı

Harman

Mihri Belli yazdı

Castro konuştu!

Evo Morales

BOLİVYA'NIN SEÇİMİ "AMERİKA'NIN KABUSU"

740

12 Ocak 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/03 Hediyesi 1 YTL (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-1.25 YTL.

LeMan

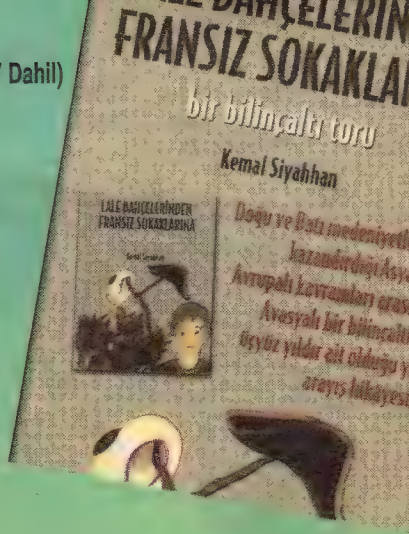

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

SAĞLIKLI BAYRAMLAR

Bu sayıyı hazırlarken gündeme kuş gribi vakası düştü ve bayram hevesi kursağımızda kaldı...

KOLPA YAPMAYIN LAA...KOÇ GRİBİ DİYE BİŞİ YOK!..

HAPŞUU

ÖHH

HAPŞII

ÖHHÖ ÖHÖ

TUNCAY & SUAT ÖZKAN

Aksam Servisi

Deutschland 1.60 EUR / Österreich 1.70 EUR / Schweiz 2.60 CHF Nederland 1.70 EUR / Belgie ... 1.70 EUR / Frankrijk 1.80

KOZZI KONG

Her başarılı erkeğin arkasında mutlaka bir kadın vardır

LeMan

2006

UĞURLU KOZZİ TAKVİMİ

ocak

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

şubat

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

mart

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

nisan

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

mayıs

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

haziran

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

temmuz

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23

ağustos

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27

eylül

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24

ekim

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22

kasım

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26

aralık

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

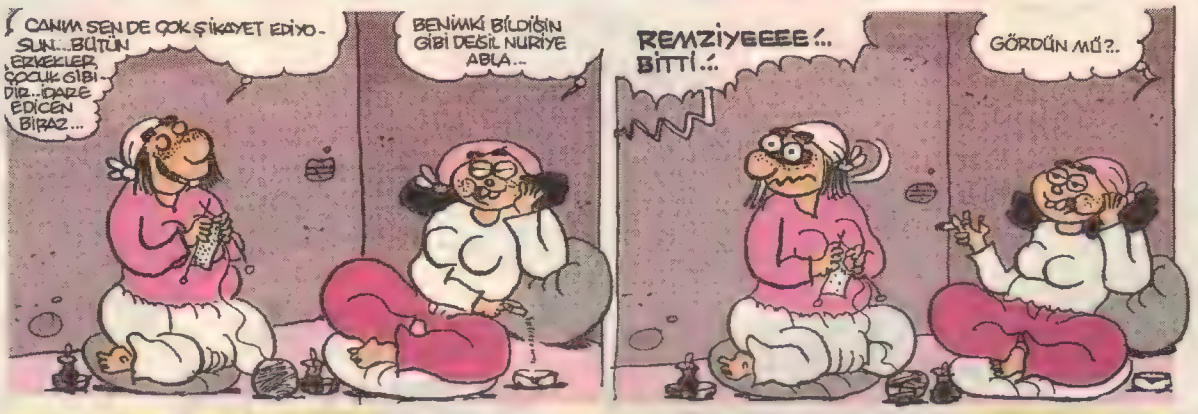

Gönül Adamı

ÇİNERİ İÇOĞLU

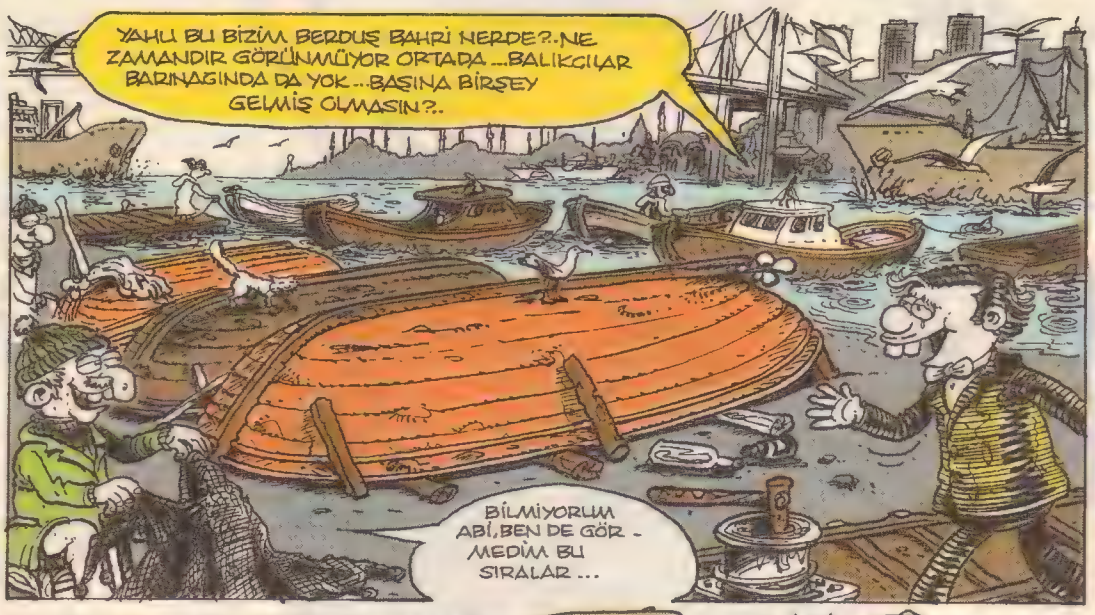

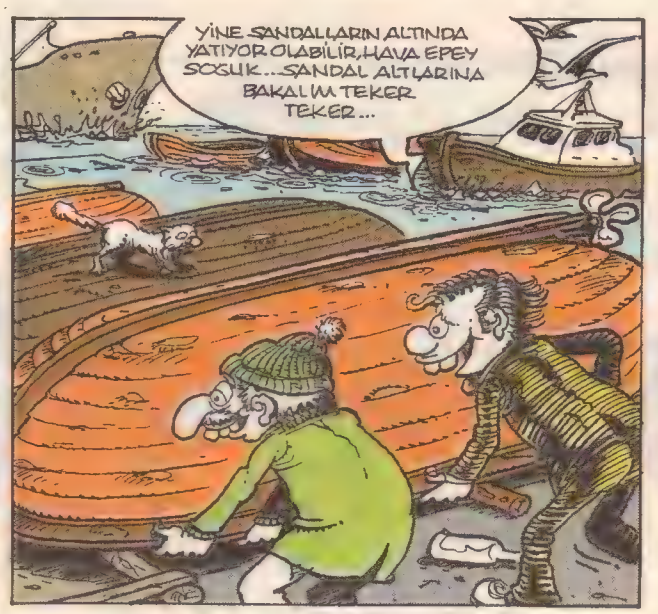

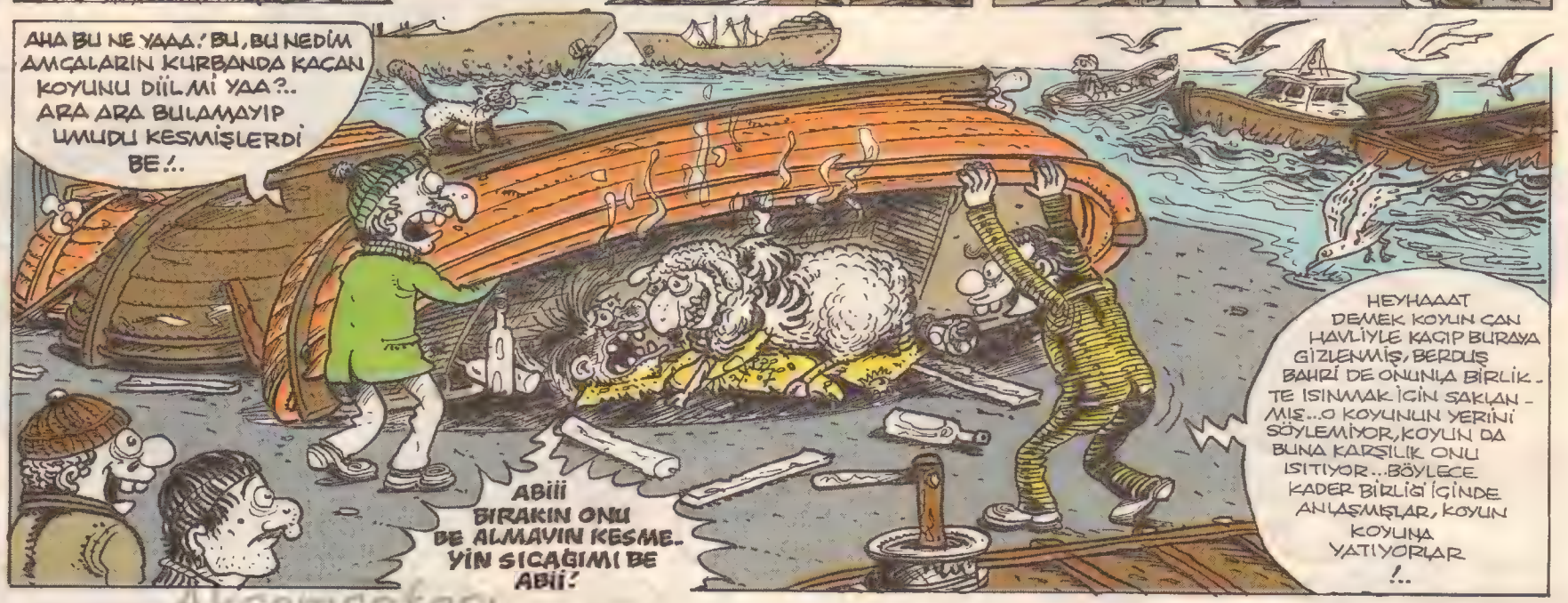

Akşamsefası

Dünyada "maganda kurşununa" en çok kurban veren ülkenin Türkiye olduğu ortaya çıktı. Her yıl 700 kişinin maganda kurşunlarıyla can verdiği Türkiye en yakın rakibi Porto Riko'nun yıllık 300 canına ve açıkara fark atıyor. Arkadan Dominik Cumhuriyeti geliyor..

Bir araştırma, dünyada "kutlama" adı altında serseri kurşuna kurban gidenlerin en fazla görüldüğü ülkenin Türkiye olduğunu gösterdi.. Bir kanunla serseri maganda kurşunu ile ölüme sebebiyet verene 25 yıl ceza yasası getiren California'da bu suç neredeyse görülmez olmuş.. Meclisimiz böyle bir yasa çıkarmak için daha ne bekliyor.. Balkonda insanlar, penceresinde vurulanlar, cafede kurşunlanan bebeler, düğünleri cenaze evine dönenleri mi yoksa döndürenleri mi koruyor kolluyor millete hizmete yemin etmiş vekil şekiller? Birinciliği de tur bindirerek almışız, bundan sonra ne olaki..

(Bir: Çize çize dilimizde tüy bitmişti karikatürü)

Doğalgaz krizi aklımızı devşirdi ama hükümetin bir B planı bile varmış...

Irak'ın kuzeyindeki Beyci kasabasına düzenlenen Amerikan hava saldırısında aynı aileden kadın, çoluk çocuk demeden 14 kişi vahşice katledildi...

KURBANLIK KÖŞE

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

Olası Kurban Haberleri

*** Süper sayıda sevap kazanmak için 102 beygirlik arabasını kurban eden adamın, beygir kesmenin caiz olmadığını öğrendikden sonra, yanlışlıkla koynu yerine kaynını kesmesi...

***** Kesim anında üçüncü gözü çıkan ineğini ikinci bi göz bağı olmadığından (daha çok tırsarak tabi) serbest bırakan adam, ineğinin bi televizyon kanalıyla anlaşması üzerine dizini dövecek... Seri darbeler sonucu bayram yaralılarına biri daha eklenecek!**

*** Elektrikli testere, gatana, ışın kılıcı derken çapkın bakışlarla kurban kesimi yapmanın ne derece caiz olduğu tartışılacak... Kurbanda yanlışlıkla bacaklarını bağlayıp, kendini kesen en derece salak adamaysa söz verilmeyecek...

***** Kaçmasın diye ayağı kesilen... Ve olur da kaçar, bari yolu bulamasın diye zincirlerle çatıya bağlanıp gözü çıkarılan... Bi ihtimal yolu bulursa da uzaklaşamadan yorulsun diye dalağı kopartılan şey... Aaaa...**

Ne be bu? Hiç bişeye benzemiyo lan bu haliyle bu... Evet... Geçeliiim...

*** "Klon koyun benim!" "Hayır klon koyun benem!!!" "Asıl klonlu koyun benim..." "Hayır, klonlu, aman klorlu koyun benim... Eeeh, haay peltek dilime sıçıiim emii... Agıııhaah, ısırmadan önce kes hayvaaan, önce kes!"

Kurbanlık Koyun Şemsi'nin Günlüğü

Geçen bayramdan devam...

8 Ocak: Sevgili günlük... Kurban Bayramı gelirken, sürüden üstüste iki bayram gören ilk koyun ben olucam diye nabzım tavana vurdu valla... (Sahibinin derin dondurucusunda bi bayram unutulan Hamza abiyi saymıyorum tabi)

9 Ocak: Celep Abi hepimize dövmeler, tatuular falan yaptı bu sabah... Ben "forever kınalım" yazalım istedim, ama çarpıda karar kılındı sürü psikolojisi etkisiyle...

10 Ocak: Kamyonetle yanımızdan geçen bi adamdan koyunların da deri döktüğünü öğrendim günlük... Ayrıca otların arasından çıkan 4 yapraklı yoncayı da yemeyip sakladım uğurludur diye...

12 Ocak: Yonca sayesinde yanlarına yerleştiğim evin ufak çocuğu sürekli ağlıyo... Burda güzel bi kolye takıldı boynuma... Dışardaysa gözü bağlı saklanbaç oynayan koyunlar, damlardan atlayan sığırlar... Ortam can, ortam eğlenceli... Küçük ağlıyo hala...

13 Ocak: Önemli gelişmeler için canlı yayındayız günlük... Bıçaklı bi abi geldi az önce... Küçük çook ağlıyo... Baba bıçaklı abiye bişey söyledi... Bıçaklı abi kızdı gidiyo... Evet, küçük ilk kez sevinçli... Bana sarılıyo, öpüyo, okşuyo küçük... Fakat? İnceden ısırıyo mu ne sanki! Küçük şimdide koşarak bıçaklı abiye gidiyo... Bıçaklı abi geri dönüyo... Günlük burdan aktaracaklarım şimdilik bu kadar... Umarım yeni gelişmeler olmaz... Söz sende Banu! Çabuuk keselim yalnız bağlantıyı... keselim çabuk ipi! Çabbuu...

Kurban bayramınız kutlu olsun

Açlık sınırı 542 YTL, asgari ücret 380 YTL..

1 ocak 2006 Taksim meydanı Turist kızı avuçlarken Büyük Türk abazasından yılın vecizesi: "Avrupa birliğine giriyoruz.. Artık bu tip görüntülere alışmalıyız.."

GEÇEN BAYRAM BİR KARİKATÜR ESPRİSİNDE BABAMI ÇİZMİŞTİM MÜPTELA OLMUŞ RAHMETLİ BU BAYRAM DA ÇİZMEM İÇİN BAŞUCUMA DİKELDİ .BEN DE BABAM HACCA GİTTİĞİ ZAMANLARDA ARAMIZDA GEÇEN BİR TELEFON KONUŞMASINI HATIRLADIM VE İLHAM KAYNAĞIM BABAMI BU BAYRAM DA BÖYLECE ANMIŞ OLDUM.

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

metin fidan

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

ERDENER ABİ

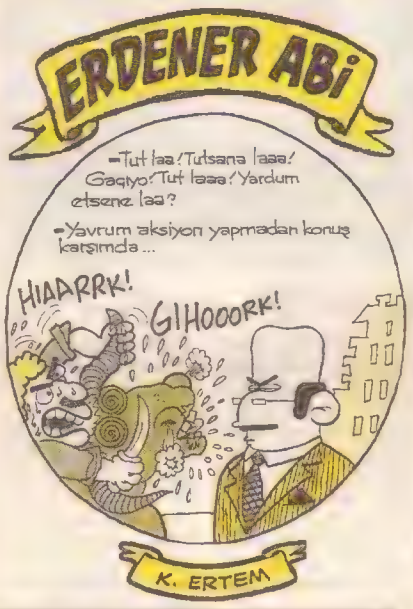

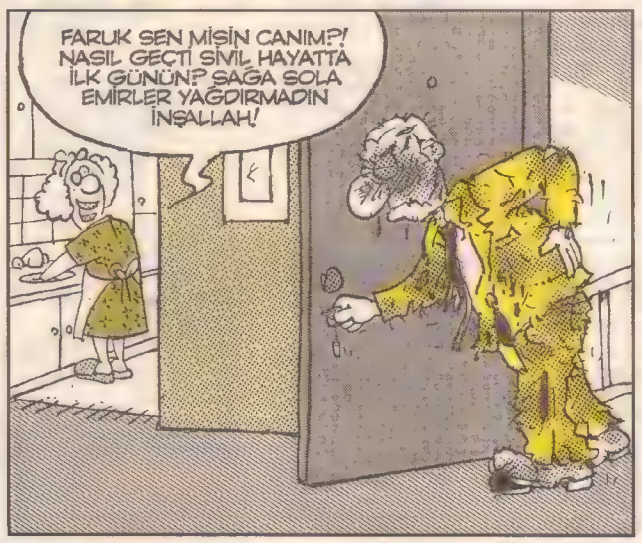

mtibet@leman.com.tr
metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

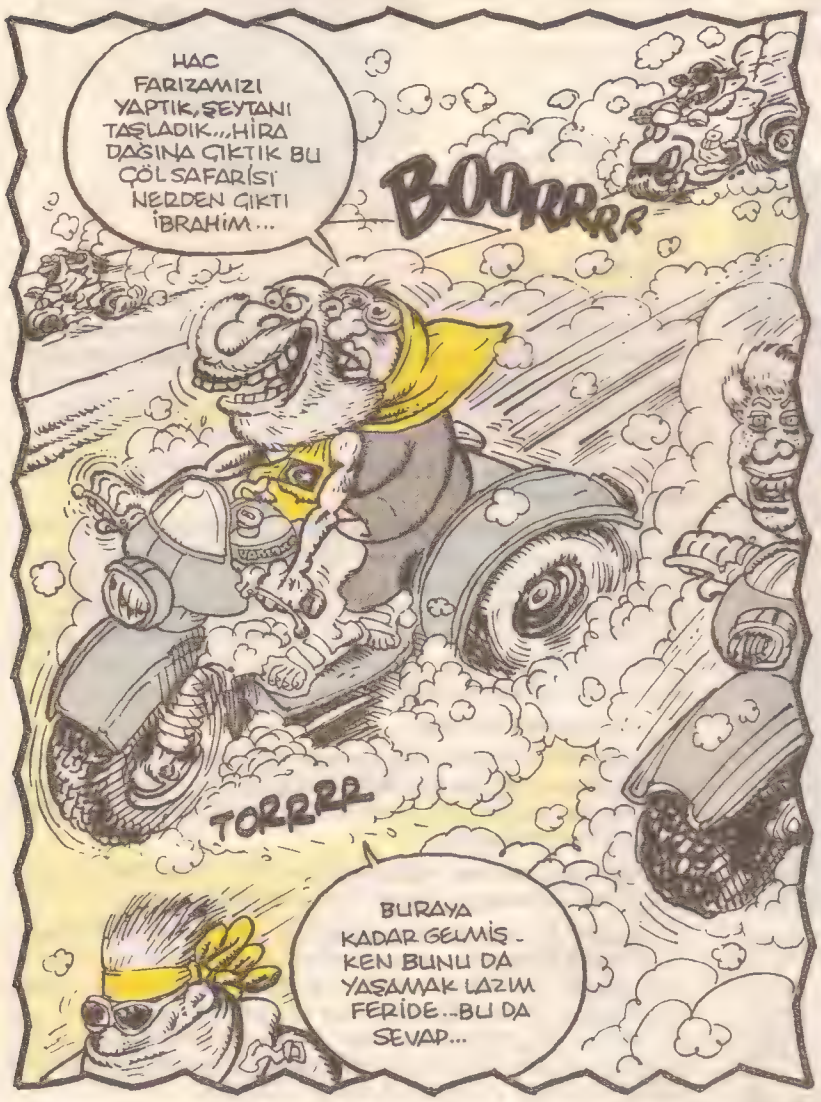

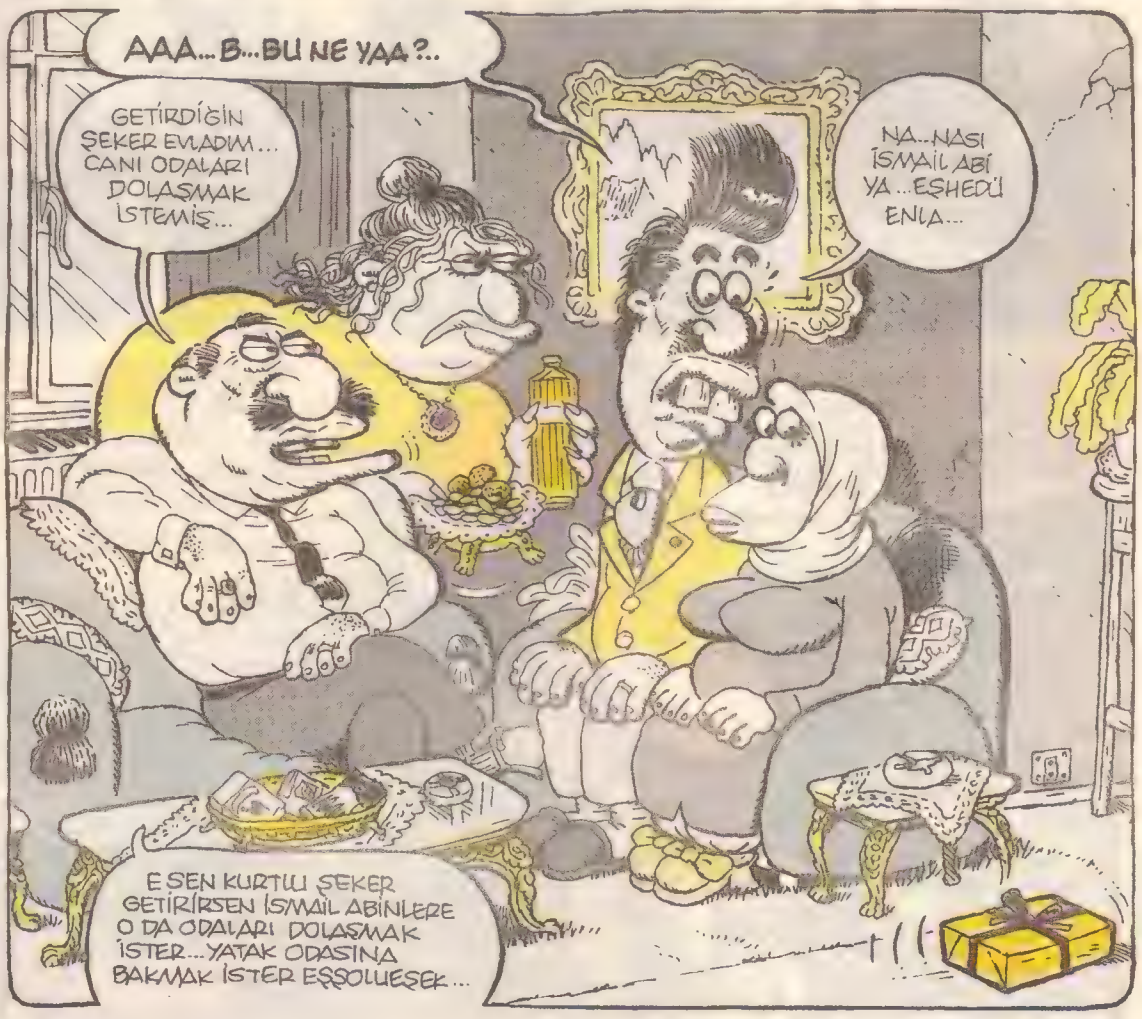

Akşamsefası

DARALAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

daral@leman.com.tr

● BAYRAMINIZI KUTLAR; SAĞLIK, MUTLULUK, STRESSİZ, GERİLİMSİZ, KORKUSUZ, HUZUR DOLU GÜNLER DİLERİM... ÖPÜLDÜNÜZ...

- Alo Sıkılhan, Ömür Dayın konuşuyor, bak bişi sorucam ama doğru cevap ver, kırılmam, ben dayınım, sen gençsin... Yalan yok sizin nesil bizden daha tecrübeli, daha önüç yaşındaykenden her türlü numarayı biliyosunuz, biz o kadar fikfik yapamadık, ortamlar müsait değil idi, tutucu idi... Neyse uzatmıyım, Nadya diye bir kız var mı senin yanında?

- Nadya, ne diye?

- Sarışın, fettan bişi, Kübrik Cumhuriyeti'nden gelmiş, ne dersen "da" diyo. Ben bunu alıp bağ evine kapandımdı da, sonra sabah kalktım yok. Bi ara senin resmine bakıp "bu kim" diye sormuştu, o bakımdan. Hayır yani, daha genç birini arzulamış olabilir. Öyle bişeyse ben aradan çekilirim zaten. Yalnız ona söyle benim cep telefonuylan, zippo çakmağı bi de künyemi geri yollasın. Küpeler onda kalabilir.

- Yok öyle biri Dayı, Kübrik Cumhuriyeti'nden veya Aborijinlerden felan gelen olmadı.

- Sizin alem kalabalıktır yiğenim, rock barlar, Tooman, Manga Konserleri, Duman felan, dayanıyonuz biraya, hop zıp ediyonuz, kim kiminle naapıyo, hangisi hangi pilavdan yiyo, belli olmuyo. Belki yanında bi yerlerdedir de daha henüz görmemişsindir. Dur bak ben benim cebi çaldırıcam şimdi, İbrahim Tatlıses'in "Bileydim" şarkısı şeklinde ötüyo, polifonik... Çalıyo şimdi, duyuluyo mu orlarda bi yerde. Sen git sese doğru, benim telefon Nadya'da...

- ...da, gelmiyo ses felan.

- Oraya getirmiş midir bilemem ama bi de yanında kınalı koç var. Kurbanda keserim diye alıp bağevinin bahçesine bağladıydım, sabah giderken onu da çözüp götürmüş kaltak. Nerden baksan elli kilo löp et vardı hayvanda...

- Hayır dayı yanında sığırla dolaşan biri de yok. Zaten olamaz ben şu anda dişçideyim, köpek dişime dolgu yapılıyo.

- Haa ben de niye ööle ağzında bişeler dolanıyo, o şekilde konuşuyo, yoksa bi taraftan Nadya'yı mı yalıyo diye günahını aldıydım. Gerçi yalarsan bozulmam, neticede geçici bi ilişki bizimkisi. Benim bozulduğum telefonu künyeyi felan alıp gitmesi. Hepsine tamam, koçu niye aldın götürdün be kadın. Haksız mıyım? Kapadın mı? Kapat tabi, gençsin işin vardır, kimbilir hangi cıvırın kuğu gibi boynunu ıstırıp morartıcan o yeni köpek dişinle... Ah lan...

- Allo, Bunalgül ben, Sıkılhan çok korkunç bişe oldu. Var ya yılbaşı gecesi Büzgelerde "Absent" diye bi içki içtiydik biz, ay çok saçma bişeymiş o yaağ, babası getirmiş yurtdışından, içelim dedik içtik, Büzge çok fena oldu. Büfenin üstünden halıya kakasını yaptı.... Baya çıktı bööle büfenin üstüne yerdeki makine halısını nişanlayıp....

- Uhahaha... E, mükemmele yakınmışınız siz ya...

- Çok kötüsıaan. Canım bilerek yapmadı ya kız. Beynimizde hasar oldu resmen. Ben mesela, çarpım tablosunun yediler bölümünü toptan unuttum, naapsam aklıma gelmiyo, ciddiyim. Bi de "lahana" sözcüğünü cümle içinde kullanamıyorum...

- Kullandın ya şimdi.

- Ööle mi yaptım. Yaşasın bi kısmı geri geliyo demek ki beynimin. Bi de yılbaşı gecesinden beri içimdeki sesten haber alamıyorum. Apsenti içtim içimdeki ses sustu. Hani var ya "Yüreğinin götürdüğü yere git" sesi, insana "Özgür ol, gazoz al, çocuk da yap, istemiyosun pilav yapmak, göbeene hızma takasın" filan şekline yol gösteriyo. En son bi, ki yani bayaa sarhoştum o sırada, "Bir denizfeneri bekçisi bul ona kukunu gösterip kaç" dedi, sonra sustu. Baksana sade kahve felan içsem geri gelir mi acaba.

- Bi denizfeneri bekçisi bul ona kukunu gösterip kaç.

- Çok kötüsıaan. Niye dalga geçiyosun yaa, kendimizde diildik heralde o sırada. Bi daha bilmediğim bişi içmiicam. Sen de kalkmış dalga geçiyosun. Beynim yerine gelsin içinde "Hayvan" geçen trilyon tane cümle kurucam sana, yivrançlık dalında İSO 9001 kalite belgesi sahibi, eşek üretme çiftliği, yılan gömlee, ayı lojmanı... Cıddiyim bak, dış görünüşün insan ama dikkatle bakılınca sende hayvan hologramı görülüyo. Hollograaam, hologram...

- Ya, ben diildim o, içindeki ses dedi kızım "bekçi bul" filan die. Çalışmaya başlamış için...

- İç sesim mı? İnanmıyoruum.

- Evet ya, yüreenin götürdüğü yere koştur, kendin ol Bunalgül, gazoz al, kapa bu telefonu, kariyer de yap, pilav etme, kapa telefonu, özgürce kapa, kimliksin sen, koku al sür, kapa telefonu, rüzgara bırak saçlarını, kapa, ört, sınırsızcana...

ATİLLA ATALAY

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

BİLGE DANDOLDENYUS SUNAR:

AKTARDA VAR MIDIR KURUTULMUŞ KIÇ ÇATALI?..

ÖZET: BARUL ÜLKESİNDE YÜZLERCE İNSAN Bİ SABAH UYANIR BAKAR Kİ, KIÇ ÇATALLARI YERİNDE DEĞİL... HER TARAFI ARARLAR BULAMAZLAR... SONUNDA NE GÖRÜLÜR DERİZ?. HEPSİ BİLGE DANDOLDENYUS'UN ARKA BAHÇESİNDE İPLERE ASILMIŞ KURUTULUYOR... HALK, BİLGENİN EVİNİ BAŞAR HESAP SORAR...

PEKALÂ... AFRODİZYAK...

AFRODİZYAK MI?..

EVET LAN!.. AFRODİZYAK NE BİLİYO MUSUNUZ? TEŞVİK EDİCİ... HAREKETE GEÇİRİCİ... AZDIRICI... KUDURTUCULUK...

BİLİYOZ BİLİYOZ, EE?..

BENİ ANLAYIN BEYLER... KODULUMUN DOĞASI GÖRE - VİNİ İHMAL ETMİYOR VE HEPİMİZİ GİDEREK YAŞLANDIRIYOR- BUGÜN BANA OLAN YARIN SİZE DE OLACAK...

NASI YANİ?.. KUŞ MU KALKMIYOR?..

DONK!..

AYI! ÖYLE PAT DİYE SÖYLENİR Mİ?.. ULU BİLGENİN KUŞUNDAN BAHSEDERKEN DESTUR DİYCEN... HER NEYSE. ESKİDEN ŞU BENİM SAPŞAL YAMAĞA BİLE NEFSİM UYANIRKEN Bİ ZAMANDIR BİLDİRCİN GİBİ HATUNLARA BİLE Bİ TARAFIM SEYİRMEZ OLMUŞTU...

Her yola başvurdum. Kaplumbağa kanı, maymun beyni, halı püskülü, printer toneri... Ne söylendiyse denedim. Ama işe yaramadı.

Amiral battı vadisinde C'nin 3'ü karesini getirip suya karıştırarak iç dediler.

Ayrılık vadisinde, uzaklaşan ellerin arasındaki havayı dört kez içime çekmemi söylediler. Ne dendiyse yaptım, olmadı...

VE SON OLARAK 750 TANE KIÇ ÇATALINI ÇALIP, İPTE KURUTARAK TOZ HALİNE GETİR VE ÇORBA KAYNAT DEDİ BİRİSİ...

VE SEN DE MASUM İNSANLARIN ÇATALLARI!

NE MASUMU BE! HANGİ BİRİMİZ MASUMUZ? SORGULATMAYIN ŞİMDİ BANA... AYRICA BURDAKİ DRAMA DİKKAT ÇEKERİM... ÇARESİZDİM BEYLER... NEYSE, ZATEN Bİ HALT OLACAĞI YOK... HEPİNİZİN ÇATALLARINI İADE EDECEĞİM...

EVET, DİZİLİN... ARKANIZI DÖNÜP PANTOLONLARI İNDİRİN... TEK TEK YERİNE KOYCAM ÇATALLARI...

ÇATALSIZ DA BİŞEYE BENZEMİYO BU MERET... EVET... BÜ SENİN...

ŞAP

BU DA SANA UYDU!..

BU...

OOH!..

HİAAAAAHHH!..

ANAM!

YARADIIII!.. İŞE YARADIII!.. AZDIM!.. GERİ DÖNDÜM BEEN! ÖTLİYOO!..

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Dünyanın Tüm Hayat Acemileri Birleşiniz

CEZMİ ERSÖZ

Anlamakta zorluk çekiyorum, dahası hayret ediyorum. Hangi kesimden olursa olsun, ülkemizdeki insanların birçoğu kendilerini nasıl da dengeli, tutarlı buluyor. Ve en önemlisi, bu insanlardan kime sorsanız kendisini tereddütsüz nasıl da haklı görüyor. Yine bu insanlarda şaşırdığım, hatta "hayran olduğum bir yetenek" var. Duygu durumları bulundukları yere göre anında değişiyor ve ona göre vaziyet alıyorlar. Örnekse içki içerken her şeyin çok anlamsız olduğunu, mücadele etmenin bir şeyi değiştirmediğini, dahası hancının da ve yolcunun da sarhoş olduğunu, hatta bir an önce meyhanenin bütün kapılarını kapatıp toplu olarak intihar edilmesi gerektiğini söyleyen birisi, ertesi sabah karşınıza son derece mücadeleci ve yalnız bir savaşçı olarak çıkabiliyor, hatta siz bu kişiyle konuşmanıza akşam kaldığınız yerden devam etmek isteyince anında sizi pasifist, bireyci, ya da uzlaşmacı olarak suçlayabiliyor, ama sen dün akşam hani, toplu olarak intihar etmemizi söylemiştin, diyecek olursanız da, bak arkadaş, orası başka burası başka der ve siz de apışıp kalıyorsunuz.

Bense yapıp, ettiklerime, hayatıma bakıyorum da hiçbir zaman bu insanlar gibi dengeli, tutarlı ve kendimden emin olamadım. Mekanları, duyguları hep birbirine karıştırdım. Hiç duruma uygun vaziyet alamadım. Sürekli çelişkilerimle boğuştum. Ve kendimi hep tanımakta anlamakta güçlük çektim. Oysa bu insanlara sorun, hemen hepsi kendilerini çok iyi tanıdıklarını, hemen hiçbir çelişkileri ve iç bozuklukları olmadıklarını söyleyeceklerdir size. her şeyleri yerli yerindedir bu insanların. Kendilerini normal ve uyumlu bulurlar. Hatta sizin çelişkilerinizi, duygusal alt üst oluşlarınızı, kendinizi kimi zaman tanımakta zorluk çekmenizi ve huzursuzluklarınızı oldukça garip, dahası saplantılı ve marazi bir durum olarak görürler.

Bense çelişkilerim ve sık sık içine düştüğüm yanlışlıklar bir yana, bu dünyada bulunduğum yer bir süre sonra bana yabancı ve garip gelmeye başlamıştır hep. Hiçbir yere tama olarak ait değilimdir sanki.

Siz de benim gibi düşünüyorsanız bu duygunuzu kendilerini hep yerli yerinde ve bulundukları yere anında uyum sağlayanlara sorun isterseniz. Size tuhaf bir mahluk gibi bakacaklardır hemen. Ne demektir efendim insanın kendisini heryerde yabancı ve iğreti hissetmesi, olurmuymuş öyle şey. Evet, bunu derler. Örnekse, bu tip insanlara içtenliğinize kapılır acılarınızdan bahsedecek olursanız, size hemen, biraz sarhoş, biraz deli, biraz da çocuk muamelesi yapmaya başlarlar ve peşpeşe şunları söylerler: "Bak, hayat her şeye rağmen devam ediyor… topla bakalım kendini… hayata dört elle sarılmalısın… Senin bir arkadaş çevren yok mu?"

Kimi kez, bu tip insanlarla birlikteyken, bir söz, bir ayrıntı, bir davranış kafanıza takılır, günlerce çıkmaz aklınızdan ve olup biteni açıklığa kavuşturmak ya da doğrulamak istersiniz bir an önce. Öyle ki günlerce gözünüze uyku girmez, kıvranıp dururusunuz. Ve adeta bu yüzden hayatınızı başından itibaren sorgulamaya başlarsınız. Ve o gün çıkar gelir siz bütün o kaygılarınızı bu insana anlatırsınız bir çırpıda. Ama çok tuhaf bir şey olur, karşınızdaki oralı bile değildir ve oldukça sakin bir şekilde: "Yahu büyüttüğün şeye bak, inan hiç üzerinde durmadım. Nelerle kafanı yoruyorsun.." der. Çıldırtıcı bir kayıtsızlık içindedirler ve her duruma uygun saptamaları ve çarpıcı analizleri hazırdır sizi yargılamaları için…

Farklı sosyal kesimlerden ve karşıt görüşlerde de olsalar bu insanların birbirlerini tanımalarını sağlayan ortak bir şifreleri vardır sanki. Hiç ummadığınız anda hemen anlaşıp kendilerinden olmayanı anında safdışı bırakırlar. Hayatım boyunca bu gizli dilin şifrelerini çözmeye ve bu insanları daha yakından tanımaya çalıştım, ama asla başaramadım.

Varolan sınıfsal çelişkilerin üstünde, sonsuza dek sürecek olan çok temel, varoluşsal ve çözümü imkansız bir çelişkidir bu… Öyleyse dünyanın tüm hayat acemileri, beceriksizleri, hayalperestleri, romantikleri ve tutunamayanları birleşiniz. Çünkü o şaşkın, o tuhaf, o duygusal, o çocuksu ruhunuzdan başka kaybedecek bir şeyiniz yok!..

cezmier@leman.com.tr

*** Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabım Şubat ayı başında **Tekin Yayınları**'ndan çıkıyor.. Kitabın içinde **Yok Karşılığı Yüzünün** adlı şiir albümüm olacak.. Albümün düzenlemesini **Vedat Sakman** yaptı bestelenen şiirleri **Haluk Çetin, Vedat Sakman, Leman Sam** ve ben seslendiriyorum...

*** Anadolu'nun Sesi 92.9, Yok Karşılığı Yüzünün** adlı şiir albümüm bu radyoda çalmaya başladı..

Bayram Şahin (İST)

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

Hekim Ali Babacan (Eşehir)

Koray Lüleci (Bursa)

Yaşar Kemal Turan (Konya)

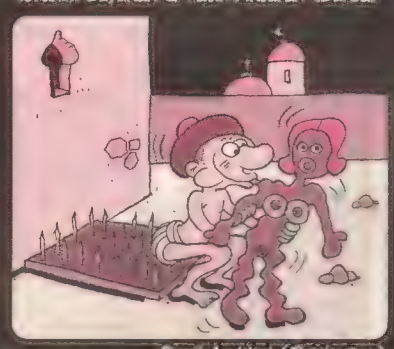

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

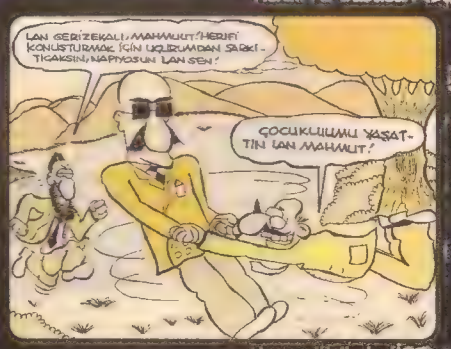

Hasan Uğuralp (İST)

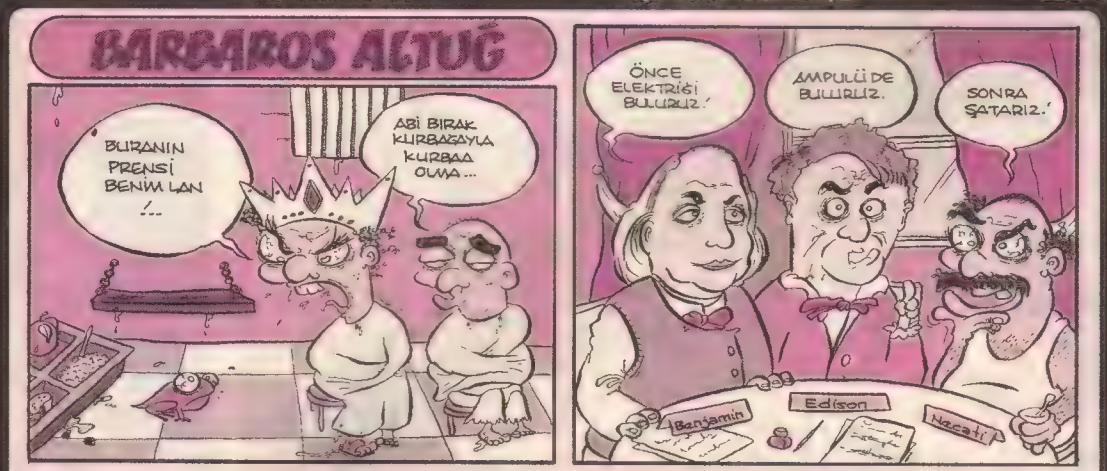

TÜRKİYE SOSYALİST HAREKETİNİN EFSANESİ MİHRİ BELLİ CASTRO'YU YAZDI

İyimserlik devrimcinin erdemidir derler. Castro'da o erdemden bol bol var. Onun lugatında korku sözcüğü eksik. Tam tersine bugün ABD'yi yöneten **Bush** ve çevresinden küçümseme ile karışık bir öfkeyle, bağışlamaz bir eleştiriyle söz ediyor. Ömür boyu ancak soylu düşünce ve duyguları kendine yakıştırmış bir aydının dini imanı dolar olan işadamına karşı küçümseme tavrı onunkisi.

BİZ YENİHARMAN'DA TARİH YAZIYORUZ DİYEN

Prof. Yalçın Küçük:

Hasan Cemal bir itirafçıdır. Bütün hücumları kendi kendinedir. Kendinden nefret ediyor, bunu anladım. Kime ne söylediyse, kendi kendisini hedef almaktadır. İtirafçı kimdir; ölümle yargılanandır, itirafa başlar. Sonra hücresine döner, düşünür, kurtulmam, der, tekrar dilekçe verir, tekrar itiraf eder ve böyle devam eder. Sonra polisi de bıktırır, Hasan budur.

Hayal Yöre ve Bir Uzun Mektup kitaplarıyla gündemde olan yazarımız Oktay Tafta'yla forum

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının adı zikredilmedi hiçbi

2. komutan Markos'un dediği gibi evrensel yasalar, evrensel çözüm ler evrensel sloganlar yoktur, sadece bulunduğun yerde daha iyi b dır. Bu yeni bir şeydir. Bunun da yolu annelerimizin ahlarından ge

LATİN AMERİKA SOLA BOYANIYOR

Güney Amerika'nın modern zamanlardaki ilk yerli başkanının eski İnka Konfederasyonu'nun bu seçimi mitosları akla getirmiyor değil; malum bu kıta mitoslar diyarı. Eski çağlardakilerini ge **Bolivar**, Joaquin Murieta, **Emiliano Zapata**, XX. Yüzyılda Jose Marti, **Camillo Torres**, Augusto Cesar S leleri ve ölümleriyle mitoslaştılar. Yakın yıllardan beri sürüp gelen bir Subcomandante Marcos örneği vam ediyor, duvar resimlerinde de, 70'li yılların ateşliliğiyle olmasa da öyle.

Latin Amerika Uzmanı Adnan ÖZER yazdı...

(Yaş

Engin Çelik (Kocaeli)

Demir Dedeoğlu (İST)

Erdal Küçük (İST)

Akın Akıncı (İST)

rap (İST)

Yıldıray Özliyen (Kocaeli)

Nankör Bebeğime Mektuplar

Öğrenci Meydanı

Sevdiceğim... O çok özel, tamamen orijinali sana ait olan **"İlişki tıkandı, artık bi şiyler bul, aykırı ol, bi şiyleeeer bul"** diyee mongolla gibi kafa sallarcasına veryansın ettiğin cümleni bir kez daha kurdun... Hemen otobüse binip farklı bi şiyler yapmak için düşüncelere koyuldum Uyandığımda ineceğim yeri 3 durak geçmiştim... İlk aykırılığıma imzamı attım diye çok sevindim... İnsanlar **"Heeeeeey çok farklısın çılgınsıınnn, 3 durak ilerde iniyor aykırı adam yaa"** diye bağırıcaklar sanmıştım... Olmayınca içimden sana kızdım.... Sonra cama dönüp trip attım... Dakikalar ilerledikçe anladım ki sen yanımda yokken attığım tribin bir anlamı yoktu. Evet beyin fırtınalarım sonucunda sinemaya gitmemizin ilişkiyi çoşturacağına karar verdim... Akşam erkenden eve geldim, saatlerce hazırlıklar yaptım, sana sürprizlerimi poşetledim sardım...

Ertesi gün sinemaya gittiğimizde 1 litrelik şaşala gazozumuzu koymuştum, kana kana iç diye... Mısırı kendim patlatıp çantaya koymuştum, elin yüzün yağ olsun da filmi rahat rahat izleyeme diye... Ama sen bunları beğenmedin. Herkesin içinde bana bağırdın, filme girmedin, yaptıklarımı anlamadın. Halbuki ne hayallerle hazırlamıştım ben onları... Sen mısırı dilinin altına saklıyacak, sonra bana **"Haniii nirdeee nirdeee mısıırrr aaaaaaa bak yuttum"** diyecektin, ben de **"Kaldır dilini kaldıırrr"** diyecek, dilini tutup cekicektim. Sen **"Canımı acıtıyosun"** diyip ağlıyacaktın, ben "ooohhh bebeğim" diyip sana sarılıcaktım... Bir sinema filmi kadar mutlu biticekti günümüz... Olmadı... İzin vermedin..

EVİM GAYRET

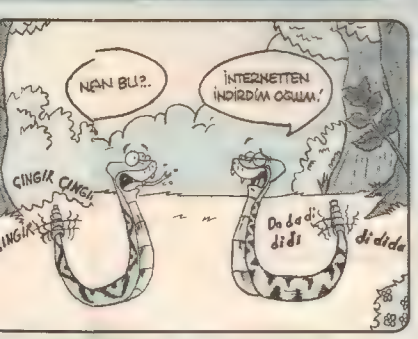

ktay Taftalı'yla forum tadında Adnan Özer, Tuncay Akgün Söyleşisi

imedeı hiçbir ulusalcılık samimi olamaz!

ar, evrensel çözümler, evrensel prensip-n yerde daha iyi bir dünyayı dilemek var-zin ahlakından geçer.

YANIYOR Causachun Coca! Wanuchun yanquis!

ka Konfederasyonu'nun varolduğu topraklardan çıkması tarihin bir iletisi olsa gerek. Bolivya halkının ı. Eski çağlardakilerini geçelim, onlar Amerikanistlerin konusu, XIX. Yüzyılda **Simon Torres**, Augusto Cesar Sandino, **Ernesto Che Guevara** ve Salvador Allende mücade-mandante Marcos örneğini duymayan yoktur. Mitoslar halkın belleğinde yaşamaya de-

(Yaşasın Coca! Defolsun yankiler! Aymara dilinde.)

ERHAN GÜNEŞ

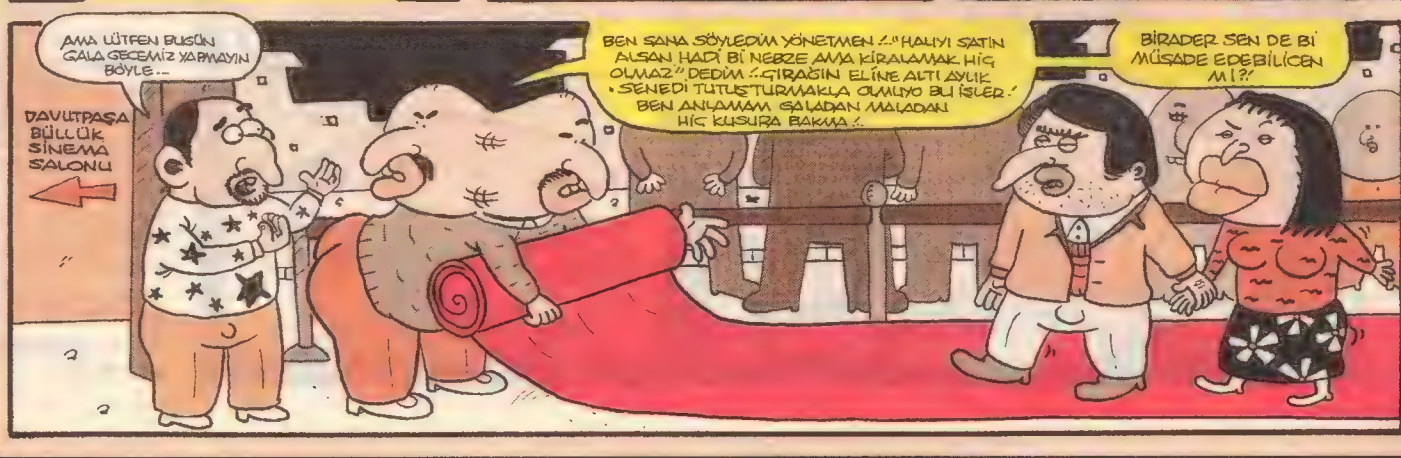

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ...
Siyamlı Kedi Profesör Yattara Valli

-Hocam, tekir mi?
Rumuz: Buyur hocam.

Cevap: Şerit şerit yavrum. Yollar var ince ince. Bulmaca gibi.. Ne tekir mi yavrum?
- Tekir mi yâni hocam?.
- Tamam yavrum..

***

- Hocam, emniyet şeridi ne hocam?
- Git yavrum... Hadi git seni. Sahibin merak eder..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Gün gelecek köpek kaçıran cihaz icad olunacak. İşte o gün ordumuz Dalmaçya bölgesine elini kolunu sallayarak girecek.
Kont Jason Von Ürktümben

Parayla herşeyi satın alabilirsiniz ama herşeyi satamazsınız. Meselâ bir tavuk. Onu ona kim veriyor?. Para icad edilirse inanıyorum ki bu konuda daha net birşeyler söyleyebilirim.
Soruncu Mahlep

TÜRKLE AMERİKALI ŞİMDİ ETLE TIRNAK GİBİ

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde ofisimde **altmışına merdiven dayamış 17 yaşında sivilceli bir yeni yetme gibi içi leblebili gazoz içerken** bir ara içimin kapısı vurulur gibi oldu. Kalkıp açtım. Kapının önünde, **yâni içimde,** uzun saçlı, uzun bıyıklı, **bacağında kıllı baldırları olan** etek giymiş yakışıklı bir adam duruyordu. Onu içeri, **yâni içimden dışarı** buyur ettim. Ve kapıyı kapattım. O anda göğüs boşluğumda **şiddetli bir havlama** hissettim. Kapıyı tekrar açınca, içinden parlak tüylü, sağlıklı bir kurt köpeği **kılları ciğerime deyerek** fırlayıp bıyıklı, **postişli** ve **etekli** sahibinin yanına koştu. İşte o zaman karnımda köpeğiyle yaşayan o yakışıklı adamın, içimde karşı konulmaz bir inatla yaşattığım Türk yanım olduğunu anladım. İçimdeki Türk hemen koluma girip beni ofisin kapısına doğru çekeledi. Anlaşılan günlerdir içimde oturmaktan inanılmaz bunalmıştı. O önden sokağa çıkınca leş gibi sigara ve osuruk kokan içimi havalandırmak için içimin pimapenlerini ardına kadar açtım.

PİKASSO: "TÜRKLER İNANILMAZ BATILI İNSANLAR."

İnanılması biraz güç ama bakınız daha sonra neler oldu. Sokakta o genç ve enteresan adamı bekleyen beyaz bir at vardı. Baldırlı adam, beni **çıtır bir kız gibi** terkisine oturttu ve dörtnala **Dolmabahçe Sarayı'**nın önünden Ortaköy yoluna girdik. Kurt köpeği inanılmaz **dili beş karış sarkmış,** peşimizden koşuyordu. **Emirgân'**a gelince attan inanılmaz inip kestane aldık ve **Pikasso** sergisini görmek için **Atlı Köşk'**ün bahçesine girdik. O anda, köşke gelirken bindiğimiz atın, Emirgân'daki **Atlı Köşk'**ün bahçesindeki o ünlü **at heykelindeki at** olduğunu farkettim. Kapıda inanılmaz kuyruklar vardı. Bir ara müzenin bahçesinde oturmuş önündeki tuale hârika boğaz manzaraları resmeden yaşlı bir adam gördüm. **Onunla bir an göz göze geldik.** Bana hiç kimsenin duyamayacağı bir fısıltıyla İspanyolca olarak: **"Viva Turchia hola Horrapa."** yâni: **"Siz Türkler bayağı Avrupalısınız."** diye seslendi. O anda inanılmaz birşey oldu. İhtiyarın kar gibi beyaz yakasız gömleğinin yakasındaki müthiş kartta **"Pablo Pikasso"** yazdığını görerek dehşete kapıldım. Ve adam yarım saniyeden daha kısa bir süre içinde **buharlaşıverdi.** Ben hemen yanımdaki o etekli Türk'e döndüm. Benim gördüğümü acaba o da görmüş müydü? **Evet görmüştü.** Ama şimdi o da ortalarda yoktu. Tam o sırada inanılmaz bir **"gurşh borhh."** sesiyle ben irkilirken ayak parmaklarımın üstünde tıpırtı gibi ben hissedince, duvardaki altı metrekarelik tablonun ortasından çıkan **siyah Pikasso öküzünün** salyaları ayakkabılarıma akıyordu.

PİKASSO TABLOSUNDAKİ GELENEKSEL TÜRK ÖKÜZÜ

Ben Güler hanıma dönüp ben bu öküz baktım kübik mübik değil dememe kalmadı, çok gerçekçi ve merdivenleri üçer beşer gibi değil de daha çok bacaklarımı **Tan Sağtürk inanılmazı Casette Noisette balesi** gibi sonuna kadar açа açа öküz de peşimde katı toynaklarıyla mermer merdivenlerden bir buçuk ton ve ayakları kayarak ve yuvarlanarak caddeye fırlayıp **canhıraş gibi** Emirgân korusuna ben dalınca öküz de dev kafasını savurta savurta bazen boynuzunu sırtıma basıp ön göğsüme kadar dayıyor. Bazen sekiz okkalık toynağını belime oturttukça ve ensemden içeri arka çatalıma sıcak öküz salyaları aka aka **pis nefesi de tam omurilik soğanımın yanında ılık ılık samyeli gibi esiyor...** Sonunda ben koruda bir ağaca inanılmaz patlamalı ve hafakanca ve çok küçük bir **King Kong** hareketleriyle ben tırmanınca aklımı yemişim ve **Pikasso** gibi bir adam gelerek öküzünü tuttu. Yanında **Chagal, Matisse** falan da var ama hepsinin adı **Ali Veli** olan bunlar öküzü bağlayıp götürdükleri şey öküz de değil boğaymış ve **kurban bayramında kasapların elinden kaçıp hayvan müzeye dalınca** orda trilyonluk tabloya girmiş çıkmış. Ben ağaçta otururken üstteki dalda da baktım içimdeki o etekli Türk oturmuş **tuzlu fıstık** yiyor. O kim mi? **O, Tarkan,** o an gayrı ihtiyari alttan düzgün bacaklarına göz ucuyla kaçamak ve utangaç küçücük bir bakış fırlattım.

ABD BİZİ İNANILMAZ SEVİYOR, BİZ MÜTHİŞ NAZLANIYORUZ

Bunu niçin anlatıyorum. **Ben bu ülkedeki pek çok insandan çok daha Türk'üm...** Bilmiyorum geçenlerde **"Tarkan, Vikingler'e Karşı"** adlı Türk filminin DVD'sini Amerika'da **Mondo Macobro** şirketi tarafından piyasaya sunulduğu ve **Niyork Times** gazetesinde de DVD'nin tanıtımını yaptığı için **siz ne kadar sevindiniz?** Tarkan filmleri şu günlerde Amerika'da inanılmaz ilgi görüyor ve **Amerikalı dostlarımız artık bize inanılmaz sıcak bakıyorlar.** Bakınız ben bir süre önce şunu farkettim. Amerika'da hangi filim ilgi görüyorsa ben içimde inanılmaz o filmin kahramanını yaşatıyorum. Şunu söylemek istiyorum: **"Biz ABD'li Martin Rollinson** albayımı inanılmaz çırılçıplak soymakla zaten ABD'li dostlarımıza karşı **büyük bir ayıp işlemiş olmadık mı?** İşte bakla: Ben onun için şu aralar onlara İran konusunda çok küçük bir üs vermemizin sakıncası olmadığını düşünüyorum. İnanın Türkiye o zaman çok daha güçlü, çok daha Avrupalı ve çok daha Amerikalı olacak. **Bilmiyorum Emirgân'da hafsalama aldığım öküz tepiklerinin de bunda payı var mı?**

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

TANSU DÖKTÜRÜYOR!

Ali Poyrazoğlu, 23 ciltlik Anıtkabir özel Defteri'nden seçtigi bazi bölümleri seyircileriyle paylaştı. Poyrazoğlu, "Bu ülkede Başbakanlik yapmış Tansu Çiller, 5 kez çıkmış Atatürk'ün huzuruna... Beş kez yazı yazmış deftere. Dördü hiç okunmuyor, beşincisini de şimdi ben okuyacagım sizlere" dedi ve Çiller'in metnini okudu:

"Yüce önder. Ulu ve büyük Atam! Doğru Yol Partisi'nin 14'üncü yılını idrak ediyoruz. (Sonra14'ün üzerini karalamis, 15 yapmış) Laik Türkiye Cumhuriyeti'nin ve demokrasinin bekçileri olarak 16'ıncı yılımızda huzurundayız... Davamız yarım asırlık yani 65 yıllık bir davadır. Milliyetçilik ve çağdaşlık yolunda yarım asırdır yani tam kırk yıldır yürüyoruz. Bu ülkenin çimentosu olmanın sevinci içindeyiz. Biz bu ülkenin çimentosuyuz. Bizimle tuğlaları yapıştıracaklar, duvar örecekler, bina yapacaklar, içimize girecekler. İlkelerinin ışığı altında partimizin 17'nci yılını kutluyor saygılar sunuyorum. Görüşmek üzere..."

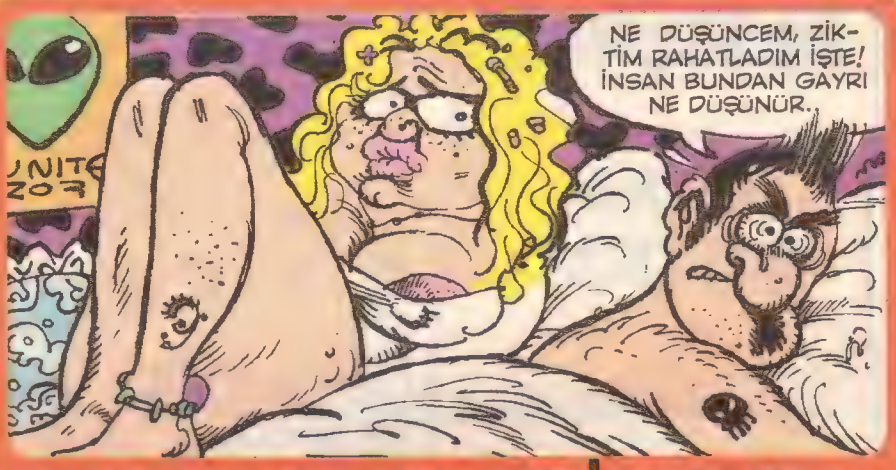

BUNDAN GAYRI NE İSTEREM...

Bizim hep karikatürlere konu ettiğimiz sevişme sonrası "Ne düşünüyorsun?" durumu vardır. Bahsediceem mevzu ise bi ahbabın başından geçmiş.. Gece barda iç iç.. Ordan bi hatun kaldır eve gel.. Hatun maymun mu diil mi, o kafayla anlamadan seviş, sabah ol!.. Bak ki hatun maymun.. (Sevimsiz ve çirkin anlamında) Maymun hanım, sexten sonra sor: "Ne düşünüyorsun?" sende hemen yokardaki cevabı yapıştır bin bir sinirle... peh..

*Akademi yılların... ama ramazan... Beşiktaş'tayım, ulan dedim sıcak bi ekmek alim... pide kuyruğu ama... fırıncı bi ara **"al bakalım kara köpek" dedi**.. kuyrukta bir zenci var! zenci "ben tüğrkçe biliyoğ"... dedi.. tartışma ortamı oldu, zencinin arkasındaki **sana demedi bana dedi** diye araya girdi... öh be..*

Ufakken, evde bi haftasonu.. radyo dinlediğimi hatırlıyorum.. unutulacak gibi diil.. Hapisaneler genel müdürüyle röportaj yapıyolarda.. sohbetin sonunda spiker "Dinleyicilerimize son bir mesajınız var mı?" dedi.. Müdür durdu durdu "... Valla kimse kendine çok güvenmesin, yarın bi gün kendinizi, hapiste bulabilirsiniz" şeklinde başlayan bir laf ettiydi..

Aşşadaki kupür Cumhuriyet gastesinden... Ünlü Ressam Van Gogh arkadaşı A.Koning'e bi mektup yazmış. "İşte bi bölümü: "Hastalık dedikleri bu nedenler ve sonuçlara gelince, sanırım bunların çözümünü Hollandalı kateşistlerin rastlantısal tartışma yöntemine bırakacagım. Yani, salt yontusal bir doğanın imgelemi içinde deli miyim, değil miyim, ya da deli miydim, yoksa hala deli miyim?" OFFF!! Deli-dahiliğin dorukları... Yazıda, Van Gogh'un kendi kulağını kesip kağıda sarıp, kendisini reddeden bir fahişeye vermesinden de bahsediyor.

Van Gogh'un ressam arkadaşı Arnold Koning'e yazdığı bir mektup, hastalığının nedeni konusunda kendisinin de kafasının karıştığını ortaya koyuyor. Koning'in torununa ait olduğu belirtilen mektubun New York'ta Sotheby's müzayedesinde 100 bin pound'a satılması bekleniyor.

HAAAH... İYİCE.

Dedemin mezarını ziyaret etmeye gittiğimde enteresan bi mezar görmüştüm.. Bir toprak yığınının ucuna kara kuru bi taş koymuşlar, üstünde de kırmızı boyayla çarpı işareti... Çarpının hemen altında ufak, bitik bir elyazısı... "Mezartaşı bile istemez.. baştarafima bir taş koyun, üstüne bir çarpı işareti, o kadar yeter." Allahalla?.. E yine olmamışki merhumun dediği.. Dediğini yazmışsınız, İyice belli etmişsiniz yerini yurdunu...

Mücadele yılları... İlkokul bir, iki.. üç.. o vakıtlar habire sabahcıydık.. okulun girişindeki panoda dev gibi bir afiş vardı.. "Veremden korma, geç kalmaktan kork!" yazılı... ben bunu sürekli olarak, **okula geç kalma sakın!** olarak algılamışım... delicesine bir korku, çoşku dolu bin efor!.. gerek yokki... ama işte böyle, kafayı hayatın beton duvarına vura vura..... ne?

Aksumer.az

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ SEVMEDİKLERİ...

Karşıdan karşıya arabalara bakmadan geçen adamlar onun için isyankar adam tipinin en belirgin örnekleridir

Arşamsel Usi

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

GEÇ GELEN ARTÇI ŞOK

Dumurdostları 2006'ya girdik girmesine de deprem ciddiyetine hala giremedik galiba... Zira apartmanlarda, binalarda hala ama hala **taşıyıcı kolon kesme** olaylarına rastlanmakta!... Son aldığım bir duyuma göre İstanbul'un güzide semti Cihangir'de hayli büyükçe bir apartmanda zemin katta oturan biri daire genişletme amacıyla taşıyıcı kolonları yok etmiş... Apartmanın yıkım kararı söz konusu imiş... Ortada nice deprem senaryoları ve beklentileri varken bu nasıl bir zihniyettir yahu?... Üst katlarda insanlar evim, yuvam var zannıyla mutlu mutlu otururlarken birileri alttan alttan yuvasını kazıyorlar binanın ve içindeki insanların...

PARK YAPMAK VE İNSAN OLMAK

Kadıköy'de Yeldeğirmeni semtindeyiz... Yolun kenarındaki beton çiçekliğin bir yüzünde böylesine gayet intizamlı yazılıp düzenlenmiş metal bir levha, diğer bir yüzünde de aynı yazının el işiyle göz nuruyla klasik dumur formatında yazılmış bir versiyonu var; **"Bu dar sokağın ve yan sokağın girişini engelliyor insan olan buralara park yapmaz"** diyor ki, bu el işi versiyonda **"engelliyorsunuz"** kelimesi **"engelliyor"** şeklinde yorumlanmış. Merak etsem de cevabını bulamayacağım sorum şudur; Acaba hangisi daha önce yazılmış; intizamlı metal levha mı, yoksa dışavurumcu bir sanat üslubu taşıyan el işi olan mı?... Eğer metal olan özenli uyarı daha yazıldıysa, el işi sıva üstü fresko tipi duvar yazısına neden ihtiyaç duyuldu, demekki uyarı ve ikazlarda geçerli olan yazım türü bu galiba...

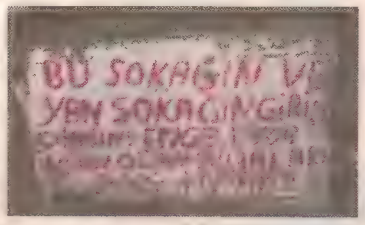

NİKAHTA ÇİLİNGİR VARDIR

"Biriyle evlenince ruhen tüm akrabalarıyla evlenirsiniz..." diye bir çin atasözü var desem, **"Aaa çok doğru sahi..."** dersiniz ama yok bu benim bulduğum dumursözüdür deyince de **"Nasıl yani, olur mu öyle şey?..."** der, itiraz edersiniz. Nasıl mı?... Evet, bir evlilik yaptığınızda karşı tarafın uzak yakın tüm akrabalarıyla da olan bir bağa, bir akite imza atarsınız... Artık eşinizin akrabalarının, sizin üzerinizde genel bir hakkı vardır sanki...Mesela **"en sevdiğiniz kazağınızı size dar gelme iddiası çerçevesinde habersizce kayınbiraderinizin üstünde görürsünüz"** türünden Seinfeld tarzı yaklaşımları bir yana bırakıp konuya geçmeden önce şunu da ekleyeyim. Evlenenler girdiği bu amansız durumda kendini bir nebze avutmak için, **"Yok canım olmaz böyle, saçma bir varsayım bu"** deyip geçerler. Evlenmeyen de bu durumu zaten anlamaz, iyisi mi biz asıl mevzuya girelim; Evlenir evlenmez işi gereği Malezya'da bir müddet çalışması gereken ve eşiyle birlikte Malezya'ya giden mağdur bir enişte öyküsüne geçelim...

Eniştesi Malezya'dayken çilingir çağırıp, evinin kapısını açtırıp, kilitlerini değiştirip bir hafta oturan ve asıl anahtarların bulunduğu ablasının kayınvalidesine yani eniştesinin annesine de kilitlei değiştirdiğini söylemeyen umarsız baldız vakasını hele bir dinleyin ... Baldız kafasına esip sadece bir hafta, oturmak için kimseye söylemeden habersizce eniştesinin evinin kilitlerini değiştiriyor... Böylece Uzakdoğu'daki işini halletmiş enişte eşiyle birlikte Malezya'dan dönünce önce annesine gidip evinin anahtarlarını alıyor ve evine gidip kapının anahtar deliğine bir sokuyor ki, o da ne, çelik kapının bütün kilitleri değişmiş!... Onca uzun bir yoldan gelip kendi evine giremediğini görünce adamcağız neye uğradığını şaşırıyor... Derhal durumu öğrenince baldızın niye böyle birşey yaptığını anlayamadığı gibi eşini de olay yerinde bırakarak annesinin evine gidip üç gün boyunca bavullarını bile açmadan kendi evliliğini değil, tüm insanlık tarihinde evlilik denilen konsepti sorguluyor, sorguluyor da sorguluyor, yapayalnız, tek başına... Daha sonra bu olayı unutmak için kurduğu çilingir sofrasında maalesef tekrar hatırlayıp sorgusuz sualsiz, üç kuruş uğruna tüm kilitleri değiştiren çilingire de lanet üstüne lanet okuyor..

Raziye'ye teşekkürler...

KURBAN OLAM KALEM TUTAN ELLERE

"ADAKLIK KOÇ KURBAN BÖLGE BAYİİ" yazıyor levhada...

Kurbanlık koçun bölge bayisi de oluyormuş demekki. İstanbul Ataşehir'den Dudullu'ya giderken bu bayii...

Nadi Akpınaroğlu/İstanbul

Aha da buyur, biter mi hiç dumur, detayın biri gidip biri geliyor... ***"Koç Kurban Bölge Bayii"*** ne yaa, var mı böyle birşey ya?... Abicim şurda ***"üç gün dumura uğramazsam kurban kesicem şeklinde bir adak adayacak"*** duruma geldik nerdeyse cidden...

BULUNMAZ HİNT KUMAŞI BULUNUR

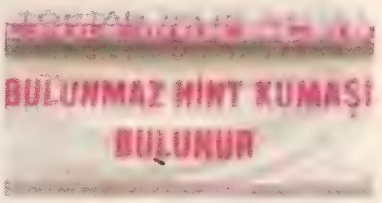

Güneri Abi Bayrampaşa'da çektim bu fotoyu, yorumu sana bırakıyorum ustamız sensin:)

Mutlu günleer abiii...

Ulaş Güzel/İstanbul

Yorumu bana bıraktın ve beni kör dumur kuyularında merdivensiz bıraktın.... Fotoğrafı çektin iyi güzel de dumursal ön araştırmanı niye yapmadın, derhal mekana dalıp nedenler zincirini neden soruşturmadın dumurdostum Ulaş ?... Zira Dumur Detayı görselliğin yanısıra arkasında sağlam bir teori de gerektirir... Acaba ne demek istemiş; aradığınız her çeşit kumaşın olduğunu mecazi olarak esprili bir şekilde anlatmaya mı çalışmış yoksa hakkaten Bulunmaz Hint Kumaşı' mı ithal etmiş, bunun yorumu bulunmaz, Yılbaşı hindisi gibi düşündürür bizi, iyisi mi dumurumuza uğrayalım geçelim...

HUZURLU HUZUREVİ

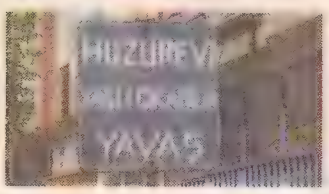

Bu resmi sizlere Sivas'tan yolluyorum.Bana birazcık dumur gibi geldi. Sivas'ta yaşlıların ne kadar iyi korunduğuna inanmanızı istedim biraz da:) Tüm LeMaN okurlarına sevgiler...

Sercan Demirpolat/Sivas

Bir Sivaslı olarak ben de çok gururlandım ve duygulandım yaşlılara gösterilen bu hassas duyarlılıktan. Gördünüz mü ne var sa Sivas'ta var, helal olsun Sivas'ıma... AB'ye böyle girilir işte, hemşerilerimi tebrik ediyorum ve huzurevindeki yaşlı amcalarımın ellerinden öpüyorum...

ZAMANE BAYRAMLIKLARI

Kışlık Tişörtlerimizi bulabileceğiniz adresler...

SUSURLUK: ulusoy tesisleri-kamil koç tesisleri (assos, bodrum, marmaris'e akarken susurluk'ta ayran ve tişört molası) / **İSTANBUL:** leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 beyoğlu / prone müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy / kösebek: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) beşiktaş (faruk başoğlu) / caviz: lamartin cad. 35/1 (taksim iş bankası sokağı) taksim / karikatürcüler derneği: alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı [illegible] / raven: istiklal cad. atlas pasajı no:21 beyoğlu / **ANKARA:** leman kültür: konur sokak kızılay / ümit usta limon bazaar yüksel cad. 8/a-b/3 kızılay / **ÖDEMİŞ:** mena bulık: (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **İZMİR:** berfin kitap ve müzikevi: 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. kemeraltı (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / kitabe: (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 aliağa alış: (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b karşıyaka / **ESKİŞEHİR:** leman kultur: hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **SAMSUN:** Elmın Altı(Ercan Aykan): Karadeniz mah. Aziziye Cad. No:24/A / **ADANA:** safir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **FETHİYE:** Karga müzik kitap tişört: cumhuriyet mah. 504 sok. No:10 (eski doğum evi karşısı) / **KONYA:** taraftaryum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** firma final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** güldem giyim: karatarla mah. eskisaray cad. turistik gaziantep çarşısı no:49 şahinbey / **MANİSA:** smart: (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BALIKESİR:** future sound (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16 bandırma.. **ANTALYA:** akyarlar giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel 50m. yanında)/ oops! Konyaaltı cad. Akdeniz apt. No:11-2 **BARTIN:** umut (ayşe sevtap uzun): kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c yüksel konfeksiyon (Çoşkun yüksel) kum mah. hamam sok. no:7 amasra / **İZMİT:** mr zıvır: ömerağa mah. belsa plaza 5-6blok k:1 No:106 **TOKAT:** orhan müzik tişört: g.o.p bulvarı niksar yolu kavşağı No:73-D / **IĞDIR:** yazın kitap dünyası(gulseh istir): atatürk cad. ığdır pasajı 37/2 [illegible] /bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **Trakya bölgesi satış sorumlusu: Murteza Arslan: 0535 722 12 59** [illegible]ya@mynet.com **toptan ve parekende satış ve yazışmalar için irtibat** [illegible] 0538 4189177 **komikgiyim@gmail.com merkez mah. yavuz sok. no:5-1 yenibosna/İstanbul** (ayrıca t-shirtlerimizi www.leman.com.tr adresinde daha detaylı görebilirsiniz.) **(Dikkat LeMan'da her hafta yeni adresler eklenmektedir)**

Erhan Candan

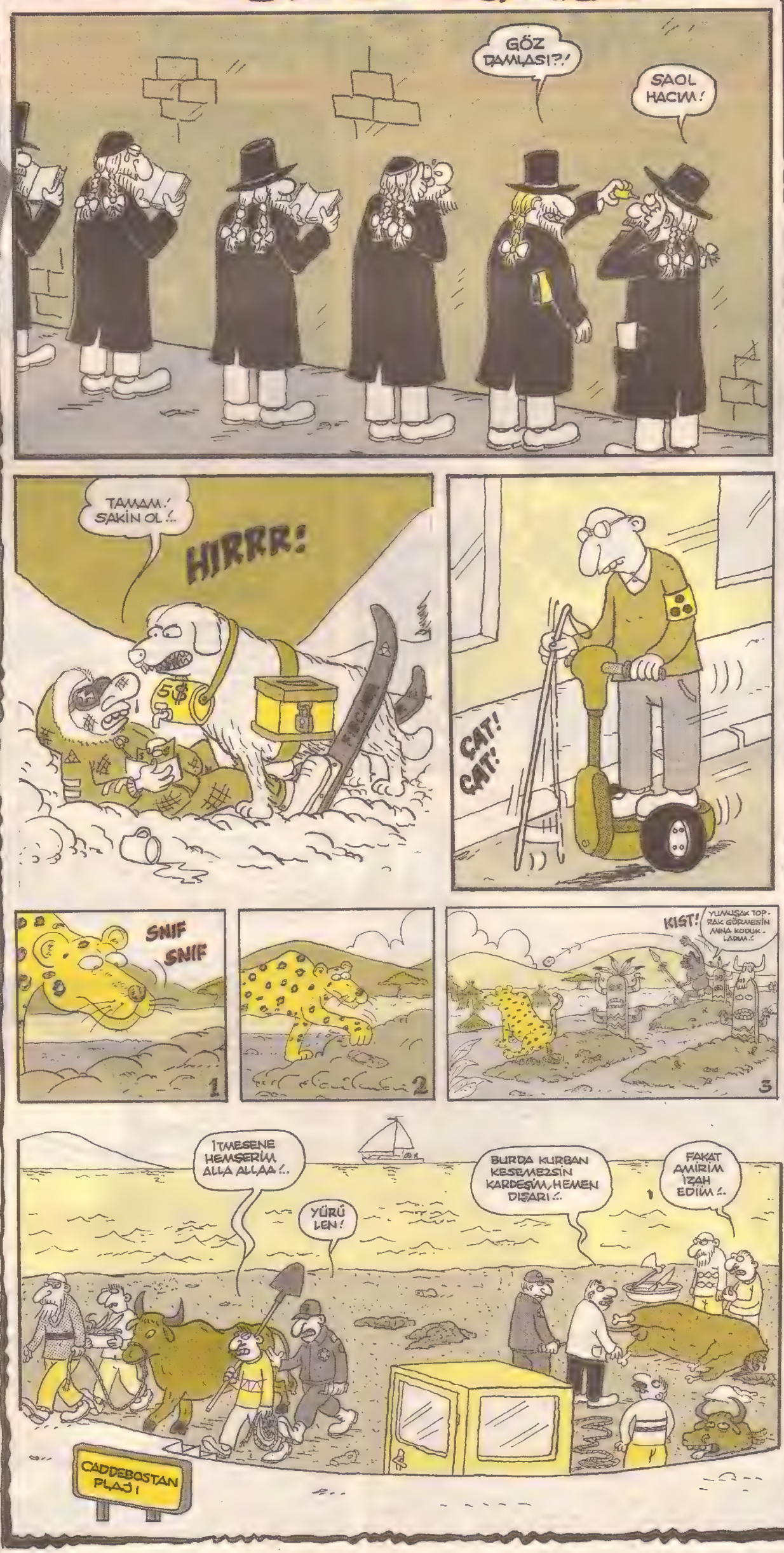

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

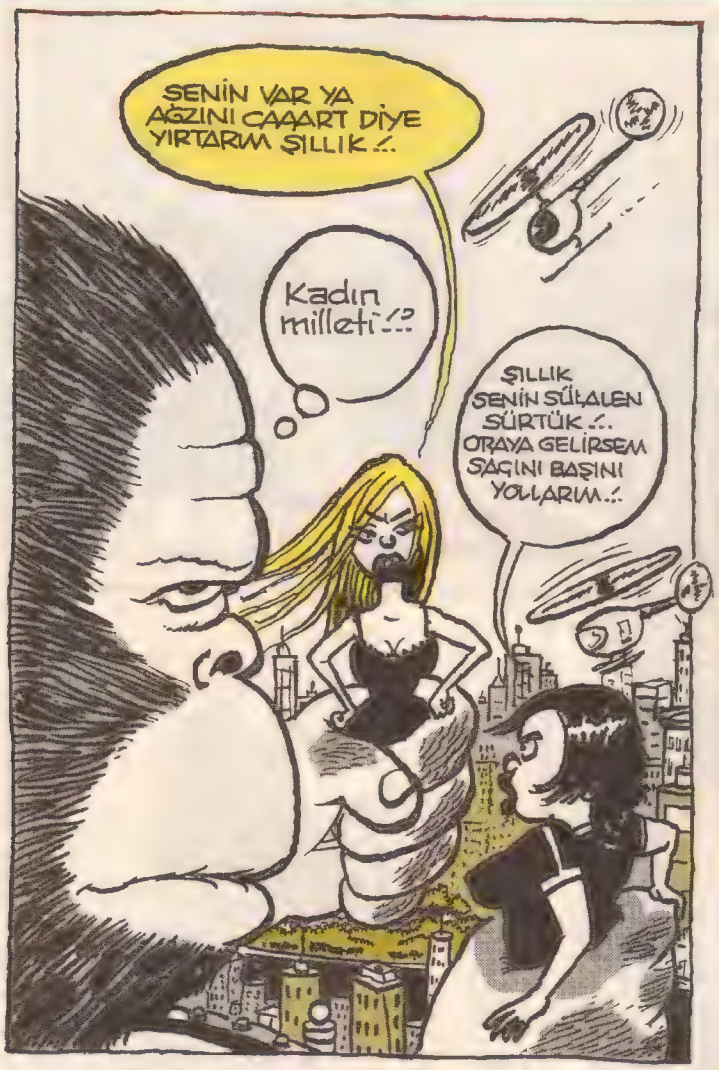

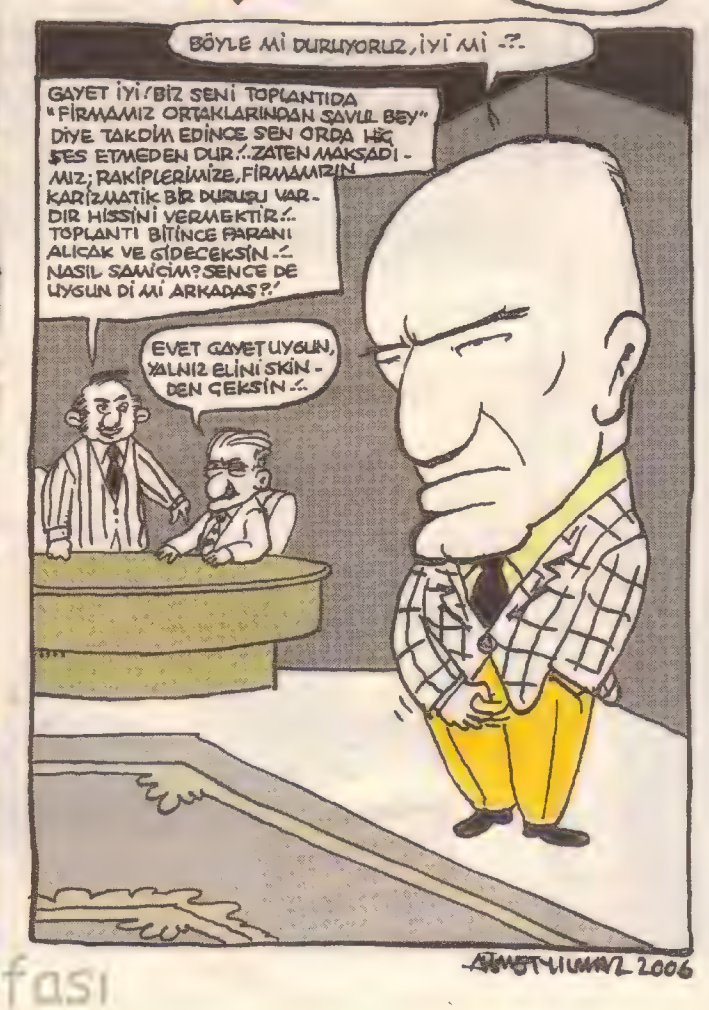

KURBAN BAYRAMINIZ MÜBAREK OLSUN...

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİNE İDAN

Çok yüksek, ve dik bir merdivenle çıkılıyordu 'sanat odasına'. Sıvı basınçlı asansörü, oda yöneticileri de, ürün getirenler de, kimse kullanmıyordu. Sanat odasının garip kuralları vardı. İsmi de hem, ne acayipti. Birçok kişiye komik ve saçma geliyordu. Yeyb, meydandan geçerken, birkaç genç genetik öğrencisinin gülüşmeli konuşmalarına tanık olmuş; bu ve başka merkezlerdeki diğer oda'lar hakkında yapılan alayları, içi acıyarak işitmişti.. Son basamakları da tırmanarak, kapıyı çaldı. Kapı'nın sağındaki resimli duvarda, belki eski zamanları hatırlatırcasına, biraz da bir şaka maksadıyla, küçük bir elektrikli kapı zili monte ediliydi. Geleneklere uyarak zile bastı ama, kapı çoktan, o son basamağa bastığında önünde iki yana ayrılıvermişti zaten: Hollandalı eski bir ressamın çizdiği Don Quijote resmi, uzun mızrak bir kanatta, at ve Donkişot diğer tarafta, ikiye yanıldı, Yeyb içeriye girdi.

Birçok şey, hâlâ göstermelikti. Boyalı resimler, duvarlardaki karalama figürler, eğlenceli kapılar ve içeriye basit ve ve yaratıcı bir ortam süsü veren tuhaf ışıklandırmalar.. Oda görevlileri ise ilgisiz ve soğuktu, her zamanki gibi. Yeyb, bunları fazla önemsemiyordu; gene de böyle bir yere girip çıkabildiği için şanslı görüyordu kendisini. Başka merkezlerde kurulan diğer oda'larda olduğu gibi, Yeyb'in aksatmadan, sürekli geldiği bu odada da, hükümetin 'oda kurallarının' yazılı olduğu büyük tablo, lobideki duvarda ilk göze çarpan şeydi: Sanat'ın, serbetçe yapılabileceği, ve belirli kurallara tâbi tutulamayacağı, özenle belirtiliyordu. Hattâ onlara göre, sanat denen şeyin bir tarifiydi bu. Sonra, sanatta bir başarı ölçütü olarak sunulan kuralsızlığın, küçük kuralları maddeleniyordu ardarda, dikkatlice; kuralmış gibi göstermeden. Yeyb, okudu ve güldü yine! Fazla da alaya alamıyordu gerçi. Meydanda karşılaştığı öğrencilerden ve başka yerlerdeki sohbetlerde sıkça işittikleri, gerçekten ürkütücü şeylerdi: Artık, kimse önemsemiyordu. Sanat, özellikle şu sanat odaları, tamamen gereksiz çabalar olarak kabul ediliyordu. Hükümetin, kimi çevrelere şirin gözükmek için oda'ları kurduğu iddia edilerek, bu gereksiz harcamanın iptali için küçük prostesto yürüyüşleri bile düzenlenmişti. Herkes bir tuhaftı. Yalnızca öfke anında, küçük ve güçlü hisler yaşıyordu insanlar. Bilim, teknoloji kitapları, politikacıların ve işadamlarının, kalp cerrahlarının ve şarkıcıların anı kitapları, gezi yazıları ve asker hatıraları ile Mitolojik hikâyeler dışında, kimse kitap okumayı anlamlı bulmuyordu. Resim ise; ışıklı tabela resimleri, üniforma tasarımları ve şirket logoları haricinde, delice bir uğraş olarak kabul ediliyordu! Bir bakıma, böyle garip bir uğraşta inat ettiği için, memnundu Yeyb. Ama bazen, çabalarını o da anlamsız ve değersiz buluyordu. Çoğu zaman, boğucu bir refleksle sürdürüyordu yaptığı şeyi. Bu gün mesela: Fazla üzerinde durmadığı, hattâ trende gelirken bulduğu birkaç ürünü getirmişti odaya. Onu önemsemeyen, kendisine bir müşteri gibi davranan, sarı ceketli görevlilerin arasından geçerek, sahneye çıktı.

Lobiye girdiğinde, yanında getirdiği diski başka bir sarı ceketliye teslim etmişti. Disk oynamaya başladı, ve Yeyb'in arkasındaki perdede, 'bir yastığa sırtını yaslayan bir adam' görüntüsü belirdi. Yeyb, eliyle göstererek, bu şematik resimdeki yazı balonunu okudu: "Yastık, belirli bir bölgeye yüklenen kuvveti yumuşatır, ve sırta eşit miktarda dağıtarak sızıyı azaltır.." Sahnenin önündeki, ilk koltuklarda oturan oda görevlileri, birbirleriyle fısıldaştı. "Bilgi. Bir bilgi yorumu," dedi bir tanesi. Kabul edildi böylece, Yeyb'in yastık bilgisi. Ardından, "Duygu'yu görelim lütfen!" diye seslendi, başka bir sarı ceketli. Perdede, kanatlarını iki yana açmış, rengârenk bir kelebek belirdi. Yeyb, okudu: "Uzun bir yeşil otun üzerinde duran bi kelebeği, onu ürkütmeden yaklaşarak, aaniden tutabildiğinizde, sanki aslında tutmuyo gibisinizdir, ve parmaklarınızın arasında çok nefis bişii hissedersiniz!." Bu kez, sarı ceketli görevlilerden hiçbirisi konuşmadı. Arka koltukta oturan, hükümetin odalara standart görevliler dışında atadığı bir profesör, küçük bir kahkaha attı. Yeyb'in, odaya getirdiği duygu ürünlerinde sürekli kullandığı şu 'nefis' kelimesini, komik buluyordu. "Ama," dedi gene de, "Ya daha farklı, biraz daha kapsamlı bir duygu istesek senden?.." Yeyb, heyecanlandı. Oda'nın, abonelerinden daha değişik ve farklı işler istemesi hem alışılageldik bir şey değildi, hem de profesörün onunla ilgilenmesi hoşuna gidiyordu. Bir cevap vermedi. Sarı ceketlilerden ayrı, mavi bir önlük giymiş yaşlı adam da başka bir şey demedi; ve "Anı!" diye seslendi arkasına, az önceki görevli: Makine çalıştı, perdede 'klozete oturmuş bir adam poposu, ve üstündeki küçük resimde de yine bir klozete oturmuş bir kadın poposu' belirdi. Okudu Yeyb: "Ben, 'uzun tırnaklı kadınlar kıçlarını yıkarken, tırnaklarının arasına bok kaçıyor mu acaba' diye merak ederek, takma tırnak alıp kıçını yıkayan bir adam tanımıştım. Kırk, kırkbeş yaşlarındaydı. Kızkardeşi ve onun mühendislik öğrencisi oğluyla oturuyordu. Kızıl benekli, komik bir köpekleri vardı. Köpeğin su kabı, çok büyüktü ve nedense baktığımda beni korkuturdu.." Yeyb, anlatırken yaşamak istemişti. O yüzden perdeye kısa bir süre bakakaldı. Ama sonra bunun, daha yüksek bir ücret almak için düşünülmüş bir kurnazlık olacağını hesap ederek, kafasını koltuklara çevirdi hemen: "Anı," tamamdır dedi Profesör. Kimse, fısıldaşarak bile olsa yorum yapmadı. Odada, anılar hakkında genelde hiçbir yorum yapılmazdı. Belki, bilgi tartışılırdı arasıra. Duygular ise, çok daha sessizce izlenirdi. Tabloda, böyle yazıyordu zaten: "Değerli sanatçıların Bilgi yorumları, yaratıcı Anıları ve güçlü Duyguları karşısında, özel yorumlar yapmak yasaktır. Yalnızca, kurul tarafından işin hak ettiği ücret belirlenecek, ve hemen ödenecektir.." Sanki, oda kurallarına küçük karşı koyuşlarda bulunmak, ve belki de böylece odanın sevimsizliğini azaltmak için bilerek oraya getirtilmiş olan profesör, bu tuhaf görevini hatırlamış gibi, küçük bir yorum yapmayı ihmal etmedi: "Takma kadın tırnağı takan o arkadaşınız, tuhaf biriymiş.." Nezaketli bir biçimde, gülümsedi Yeyb. Her zamanki, standart yorumlardan biriydi. Yine de, mavi önlüklü adamın dudaklarında, daha sert ve güçlü bir yorum yapmak istermiş ama yapamayacağı da öğütlenmiş gibi, acıyla kıvrılan gizli bir gülümseme görmüştü sanki.. Sarı ceketlilerden, elinde bir dosyayla oturanı: "Bilgi, Duygu, ve Anı üçlemesi tamamdır!" dedi. Hepsi ayağa kalktı, salondan birer birer çıktılar. Yeyb' de çıktı. Lobideki çekmeceden, bandının bir kopyasını geri aldı. Sonra uzun ve dik merdivenden aşağıya inerek, giriş katındaki vezneye yanaştı. Veznedeki adamın tepesinde, kablolarla asılı duran küçük robot, "Bilgi! anı! duygu!" dedi ve bir fiş çıkardı. Adam sonra robotu susturup, üç farklı şekilde ödeme yaptı. Elindekilere yavaşça bir göz atan Yeyb: "Bir yanlışlık olmalı," dedi. Kafasını kaldırmadan, "Bilgi' ödemelerinde indirim yapıldı," dedi adam. "Önümüzdeki ay, duygu ücretleri artacak ama. Aklınızda olsun."

Sessizce küfrederek, binadan dışarı çıktı Yeyb. Yine de, garip bir şekilde hırslanmıştı. Saluz'un yanına giderken bile, bir sonraki ayın ürünleri hakkında kafa yormaya başladı. Düşünerek köprüyü geçti, meydandan yürüdü, sahile indi. Saluz'u, nostaljik bir mısır tezgâhından, sütlü mısır alırken gördü. Bir tane de kendisi için; ve beraberce oturdular metâl bir kanapeye. "İyi şeyler götüremedim," dedi Yeyb, sıkıntıyla. Sonra, Saluz bir anısını anlattı: "Eskiden, anneanneme, abdest alması için ibrikle su tutardım. O ucuz, plastik ibriğin ağzından akan su, öyle hoş bir eğim çizerdi ki..." Yeyb, üzerinde hâlâ sarı taneler bulunan koçanı yanındaki çöpe fırlatarak, "Harika!" diye bağırdı. "Bana da olurdu bu! Neden, daha önce söylemedin ki?.." Saluz, şefkatle ona sarıldı: "Önümüzdeki aya sakla canım. Başkaları da var hem! Anılarımı ve duygularımı, istediğin zaman kullanabilirsin."

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Motorlu Taşıt: Metres arabası…

Bardaktan Boşanırcasına: Ama halbuki başka bi yerden mi boşanıyo nedir, ne biçim bi tümce bu böyle? Hele tümce ne berbat bi kelime…

Tutankamon: Tarihi bir porno karekteri…

Dernek: Çiçek toplamakla ilgili bi örgüt olabilir…

Çekirdek Çitleme: Bence atalarımız bunu müzik maksadıyla bulmuştu, olay zamanla konroldan çıktı…

Şey: Yalan peşrevi…

Simetri: Defolu asimetrik…

Otomatikman: İlk robot kahraman…

Kökler: Aynı evde yaşayan 4 zenci rallicinin hikayesi…

Böcek: Ateş Ercan'ı…

Doktor Tavsiyesi: Tıp fakültesini yazma, geçinemeyebilirsin…

Topçu Binbaşı: Sportmen subay…

72 Ay Vade: Kendim için kar ediyosam eşeğim mi diyosun yani?..

Modül: Uzay kayığı…

Bakraç: Teneke termos…

Tavsiye Edilen Fiyat: Zengine ucuz, fakire pahalı…

Edevat: Alet olmayan diğer tüm şeyler…

At Yarışı: Jokeylerin olayla alakası yokmuş gibi davranması çok ayıp bişey…

Patak: Kötek izi…

Gel Gelelim: Muhabbet dolgusu…

Kabahat: Çocuksu suçlar…

Cüneyt İnay

Botoks: Sıfat tamlaması…

Misvak: Dünya ördek güzeli.

LeMan

SAYI: 740

12 OCAK 2006 PERŞEMBE

HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
- Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Kozdak dersi

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

KOZZİ BAYRAM ZİYARETLERİNE HER DAİM, ÖNCELİKLE YAZİVENİN EN GÜZELİ, AKRABA TALUKAT VE KADİM DOSTLARININ AHİRETE İNTİKAL EDENLERİYLE BAŞLAR.

Akşamsefası

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

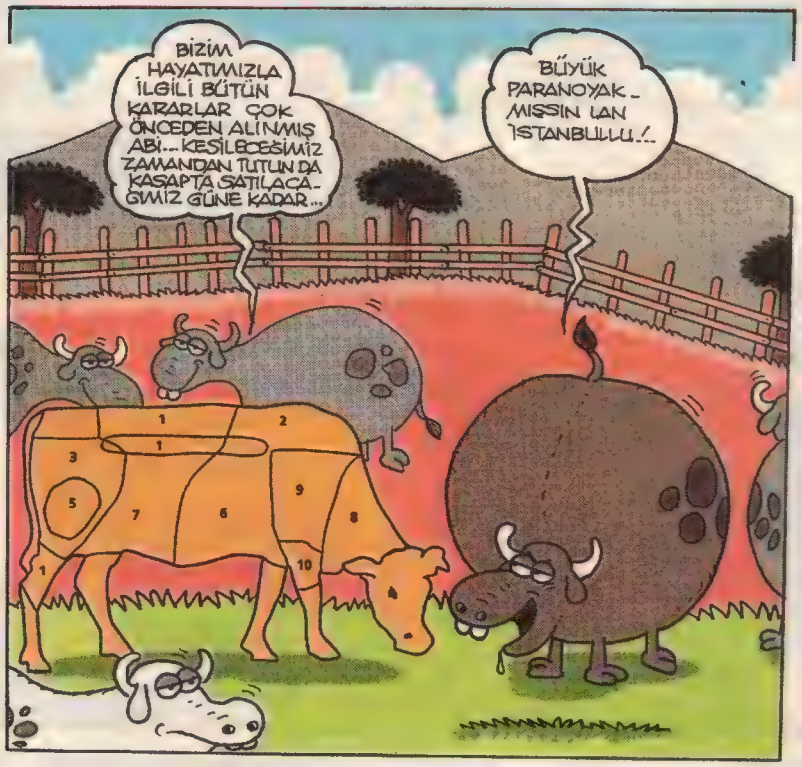

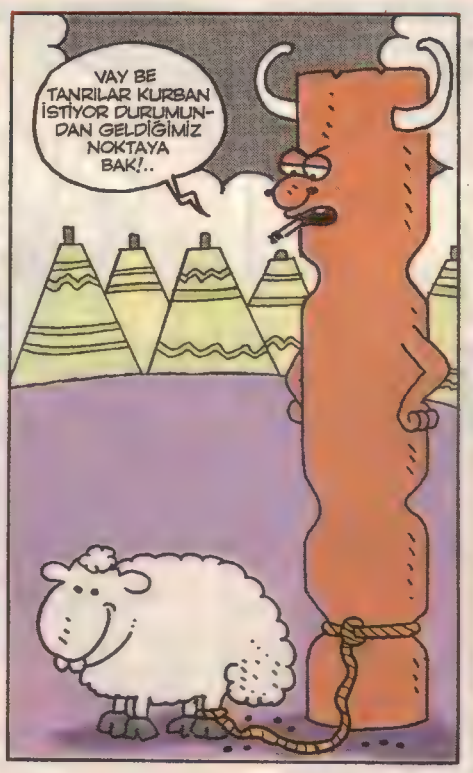

SÜRPRİZ 4 çeşit 2006 takvimiyle birlikte

Yepyeni bir enerjiyle

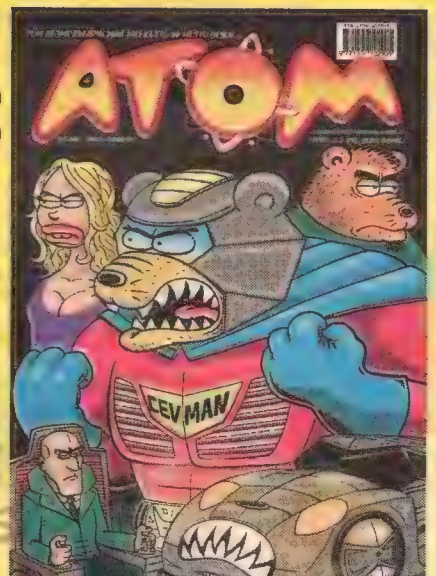

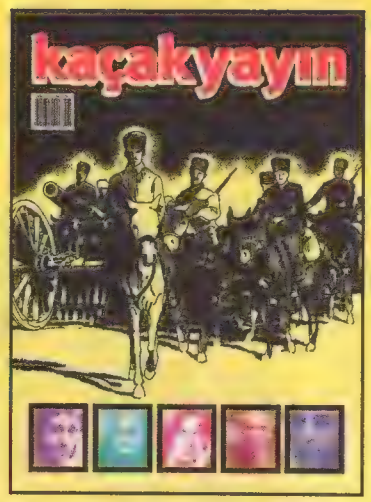

yeryüzüne sürgünlerin dergisi

Yetişkinler ve çocuklar için serüven dergisi

Bayramda ellerinizden öperler

741

19 Ocak 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/04

1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

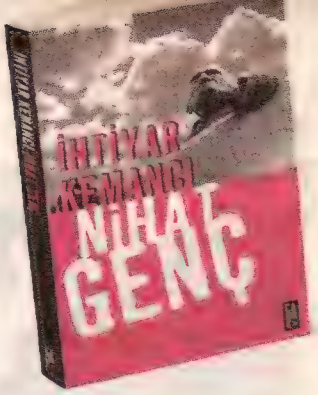

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

MİLLİ KATİL SONUNDA TATİL

DUK DUK DUK DUK

YETER BE SIKILDIM ARTIK! SOKAKLARA ÇIKMAK, BOĞAZDA DOLAŞMAK, SİMİT YEMEK İSTİYORUM, TIKTINIZ KAÇ GÜNDÜR BURAYA!..

OOOFFF BE!..

AZ KALDI BOZMA İFADENİ BİTTİ,BİTTİ!..

101. ÜNLÜ TÜRK
M.ALİ AĞCA

ÇAĞCAĞ 2006

Aksamsefasi

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20 GBP

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR ÇULU

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GEZ ⊛ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

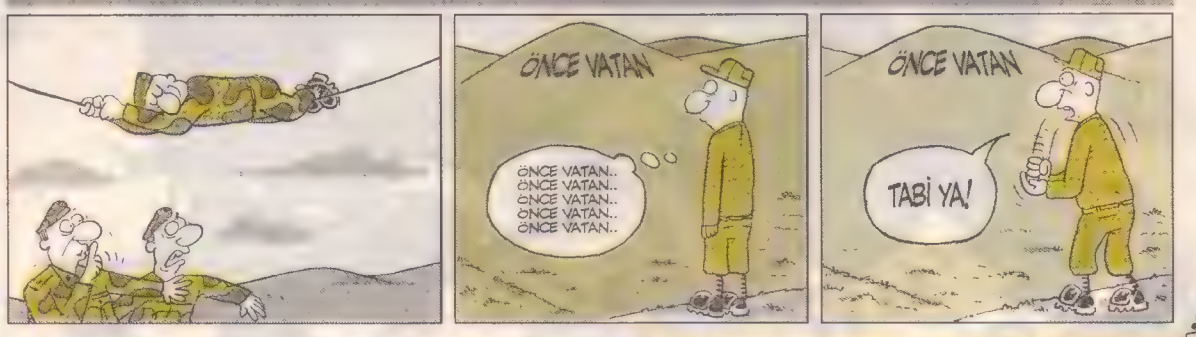

GÖKYÜZÜNDEN GELEN TEHLİKELİ YARATIK

Aksaray PAŞAOĞLU

BU ARADA TÜRKİYE REKOR ÜSTÜNE REKOR KIRIYOR

Türkçe'de **"Bu işin suyu çıktı"** diye hârika bir lâf vardır. İşte aynen geçenlerde de bilmiyorum okudunuz mu Amerikan müziğinin ünlü icracılarından Madonna'nın da şarabı çıktı. Confessions serisi **Madonna şarabı "pinot grigio"** ve **"Cabarnet Sauvignon"** üzümlerinden yapılıyor. Şişesi 40 dolar. Bakınız ben dokuz günlük tatilde Niyork'ta bir barda tam ben bu şaraplardan içip yeni doğmuş geyik yavrusu doğum kesesi zarı yalpalaması abuğu gibi sendeleyerek sokağa çıkınca tepemde inanılmaz beyin fırtınası gibi helezonik ama bir debdebe inanılmazı harekeyni tipi bir **hava sirkülasyonu türbülansı** olunca önce yere ben baktım. Yerde, o ilkçağ kanatlı dinazoru gibi inanılmaz bir ti-reks gölgesi görünce birden bire inanılmaz gazeteci refleksimle şuh ve müstehzi bakışlarımı gökyüzüne çevirdim. İşte o anda o akıldışı **dehşet kartpostalı horizontalı manzarasıyla** karşılaştım. Devasa bir kanatlı, hızla üzerime doğru geliyordu. Hafifçe aralanan ıslak ve sımsıcak dudaklarımın arasından elimde olmadan **rafine ve küçük bir seks çığlığı karışımı** kaçırdım. Neden mi? **Anlatacaz.**

Niyork inanılmazının muhteşem gökdelenleri arasından süzülen o koca kanatlının inanılmaz uzun ve biçimli bacakları vardı. **Size o gece orada neler olduğunu anlatmayacağım.** Ama bakın o anda benim aklıma hemen ne geldi. Türkiye'de artık tek tük de olsa korku filmleri çekiliyor. Ama hiç **"şaşkı"** filmi çekilmedi. Bence Türkiye'de kaliteli bir **"şaşkı filmi"** çekmenin zamanı geldi. Hiç kimse bana bunun bir finans sorunu veya ekipman ya da sinema sanayii bizde yok falan hiç demesin. Kestirme cevabım şu olur: "Grande Bugie" yani: **Koskoca bir yalan...** Çünkü Türkiye artık o eski Türkiye değil. **Türkiye artık rekor üstüne rekor kırıyor.** İşte bir **Erkan Güneş.** Bu müthiş adam ekmek arası jilet ve çivi yeme rekoru için Guines'ten onay bekliyor. Bakınız dikkat ediniz. **Ekmek arası diyorum.** Yâni Erkan Güneş sadece jilet ve çivi değil **ekmek de yiyebiliyor.** "İş istiyoruz, ekmek istiyoruz." sloganı da **"Grande Bugie"** (Koskoca bir yalan) oldu. Bitmedi. **Nejat Şekeroğlu**, küçük dilini çatal yapabiliyor. **O da rekorlar kitabına girmeyi**

Akşamsefası

LeMan

Bu derginin kıymetini bilin...

Gelecekten haber verme konusunda Nostradamus'a rahmet okutan LeMan, son Türk Mesih'i Milli Katil Ağca'nın Türkiye macerasının akibeti konusunda da hedefi 12'den vurdu... İşte aşağıda Ağca İtalya'dan Türkiye'ye cezasını çekmek üzere iade edildiği sırada yaptığımız LeMan kapağı ve kapak yazısı, işte Ağca'nın yeni maceraları.. İzlemeye devam edin...

AĞCA AKTİVİTELERİ

• Vatikan'a gidilip yeni papaya yazdığım alternatif İncil olan Cincirik okunacak... "Madde 1, yaratılış: İlk insan aslında playdo oyun hamurundan çıkan 14 kucaklı çeyrek beyinli bi grimakdı (ben bu adı uygun gördüm, ama siz daha iyi bişey düşünürseniz tartışırız)! Sonra zamelekler ışıkla gelip her bi yanı kundaklayıp patlatdılar ve buna big beng dendi!" (Akıl notu: Papayla tartışma ağızla, silahla değil)

• Ülke itlere, komünistlere, Bizans engizisyoncularına ve Etiler bisküvilerine bırakılmayacak... Hepsiyle asit yağmuru altında yürüyüşe çıkılacak, yalnız dönülecek...

• 5 milyon dolara röportaj, 1 milyon dolara demeç verilecek... En olmadı bi sıcak çaya soyunulacak... Ben senin nişanlınım, aramızda paranın, röportajın önemi mi olur diyen Rabia terkedilecek... (Akıl notu: Canlı terkedilecek. Akıl notu 2: Ağız kullanılacak, silah değil)

• "Beyaz Tüürk kımızlı Tüürk Galler adasından gelir!" Yakalanınca hastanede bu şarkı tempolu söylenip rapor alınacak, askerden yırtılacak... Bi mesihin aya değil bakaya çıkması düşünülemez çünkü...

OLGUN BUDAK

Behiç Pek

Şu Türkiye'de katil olup mercedeslerde gezmek varmış..

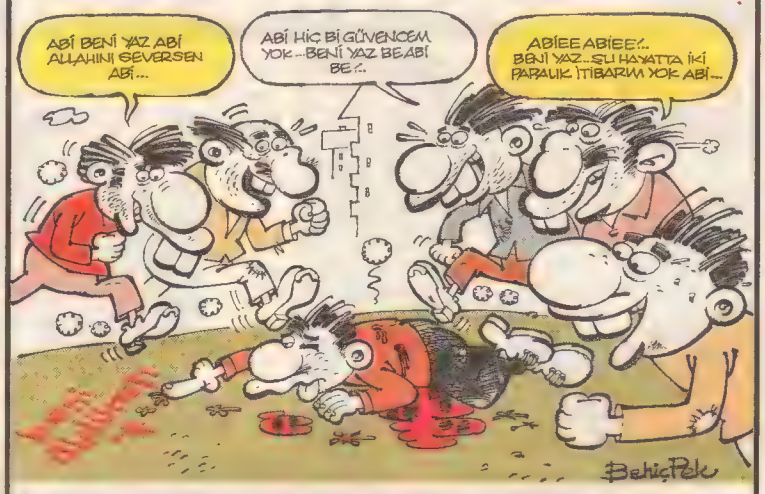

Polis amirleri, gösteri ve mitinglerde polis kasklarının içlerine yerleştirilecek ciplerle polislere emir verip coplamayı engelleyecekmiş..

Kuş gribiyle mücadele tüm hızıyla sürüyor..

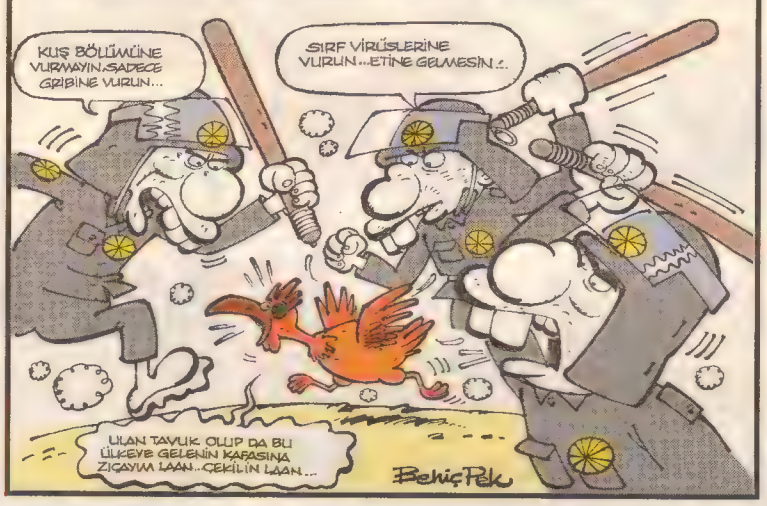

"Ben bu ülkenin bir milimetre toprağının dahi pazarlığını yapmaya yanaşmam" diyen Başbakan Erdoğan'ın, Avustralya gezisinde bor madenlerini BHP Biliton şirketine pazarladığı iddia edildi..

Caretta Caretta kaplumbağlarının yumurtladığı İztuzu plajı DYP'li belediye başkanı Suat Tufan'ın AKP rozeti takmasıyla, Dalyan belediyesine bağlandı..Yaklaşık 7 yıldır plajı isteyen Tufan, AKP'li olmasının ardından Başbakan Erdoğan'dan "plaj devri" müjdesini aldı..

bekliyor. Türkiye dev rekorlar kırmaya yıllar önce başlamış. **Türk Lirası daha 2003 yılında dolar bazında dünyanın en değersiz parası seçilmiş.** (1 USD = 1.672.449 TL) O çok harika.

TÜRKİYE 90+4'TE GELEN GOLLE DÜNYA ŞAMPİYONU

Bu arada hemen can alıcı bir soru sorayım: **Sizce dünyanın en hârika sütü hangi ülkede?** İsviçre mi? Hayır... Peki Hollanda mı? O da değil. Avusturya mı? İlgisi yok. Macaristan mı pekiyi? Yeni Delhi mi? **İyice saçmaladınız.** Venedik mi? **Venedik sizce ülke mi?** Söyleyeyim: **Dünyanın en iyi sütü bence Türkiye'de...** Bu sonuca varabilmek için şu cümleden yola çıkıyorum. Manken Ebru Şallı: **"Sütüm kaliteli bir süttü, oğlum Bero ilk ay 1,5 kilo aldı.."** demiş. Ebru Şallı bir Türk. Türkiye bu koşullarda AB'ye girdiğinde AB'nin tartışmasız lideri olacak. Nedenmi? **Çünkü AB üyesi 25 ülkede yılda 5 bin 864 banka soygunu yaşanıyormuş.** Bu, her 90 dakika başına bir banka soygunu demek oluyormuş. **Türkiye'de sadece 90+4'de iki banka soyuluyor.** Ve artık sıradan bir vatandaşımız bile geceleri üç güzel mankenle çıkabiliyor. Mankenlerin cansız vitrin mankenleri olması da bu gerçeği değiştirmiyor.

BAŞIMIZA NE GELİRSE KÖYLÜLÜKTEN GELİYOR

Bakınız Türkiye'den binlerce mil uzakta, **Niyork**'ta ben bunları düşünürken birdenbire donumun içinde **beyaz bir tavuk yumurtası büyüklüğünde** bir cisim olduğunu farkettim. Elimi daldırıp dondan cismi çıkarınca o sahiden kıçımda yumurta var ve sıcak. Ve onu ben mi yumurtladım derken içimden inanılmaz **"Abooovvv!"** sesi gelince benim içimde yaşayan inanılmaz bir **köylü** var ve gökten inen kanatlıya habire ben yâni içimdeki köylü habire sarılınca gökten inen kanatlı, seksi sinema oyuncusu Uma Thurman'mış ve orada yeni filmi **"Süper EX-Girlfriend"**in çekimleri yapılıyormuş. Ve Uma'yı film icabı uçuruyorlarmış. İçimdeki kıllı köylü uçan memeliyi görünce dayanamayıp saldırınca ben içimdeki köylüyle boğuşuyorum herif kafama botoz gibi mujikle vuruyor ve kentsoylu olduğum için herif uçan kıza sarılırsa kuş gribi acaba olur muyum diye kıza ağzımın suyu da akıyor ama bu cehalete de inanılmaz kalın öküz kafalı **koca bir oha çekiyorum.**

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

Şirket çalışanları toplantı için hazırlanmış, Ekrem bey'i beklemekteydiler...

Fakat Ekrem, evinin salonunda yere yere yığılmış, bambaşka bi alemdeydi...

ÜHÜÜ..NE YAPIYORUM BEN BÖYLE ÜHÜÜ...BUNLARIN ANLAMI NE ÜHÜÜ VAROLMANIN AMACI BU MU? ÜÜÜ...

Şimdi biraz ekremden bahsedelim... Ekrem, varlıklı bir ailenin tek çocuğuydu, sürekli el üstünde tutulurdu...

Ailesi onu en iyi okullara gönderip, istediği her şeyi almışlardı.. Hatta hiç istemediği şeyleri bile..

AL ARABA, FERRARİ!..

AL BOĞAZDAN YALI!

AL ARKADAŞ, YALIN!..

Zaaliim oyun bozaan..

Akabinde aile şirketlerinin başına geçen Ekrem, işleri gayet başarılı yürütüyordu.. Ama işte bigün bişey oldu ve kendini gözyaşları içinde buldu...

zilili zilili zilili!

-- ALO EKREM BEY, GENEL KURUL TOPLANTI İÇİN HAZIR, SİZİ BEKLİYORUZ.

-- FIRK.. BEN GELMİYORUM ARKADAŞLAR! BU KOŞTURMACANIN Bİ ANLAMI YOK ARTIK BENİM İÇİN!

-- FAKAT ŞİRKET..

-- ŞİRKET UMRUMDA DEĞİL, HEPSİ SİZİN OLSUN! BEN DÜNYADAN ELİMİ ETEĞİMİ ÇEKTİM ARTIK!

Evet aydınlanmıştı Ekrem, Buddha gibi!.. Bu dünyaya ait ne varsa bıraktı, parayı, şöhreti, hatta giysilerini...Doğduğu günki gibi çırılçıplak, dağlara gitmek için vurdu kendini yollara...

Öyle bir trans halindeydiki Ekrem, kendisini linç etmek için toplanan kalabalığı bile farketmedi.. Pis dövdüler Ekremi!

BU NE ULAN DALTASAK!

KUPOW KUPOW

BACIMIZ KIZIMIZ YOK MU ULAN SEREFSİZ!.

KUPPOO POOWW

Şimdi bu linç eylemini gerçekleştiren şahıslardan bahsedelim biraz...

KADİR: 32 yaşında, ortalıkdan terk, işsiz! Küçükken babasından çok dayak yedi! Ergenliktan beri penisinin büyük olmasıyla övünen Kadirin karşılaştırmalarla arasının pek iyi olduğu söylenemez.

HULUSİ: 38 yaşında, evli ve 2 çocuk babası olan Hulusi sıradan bir vatandaştı. Patronundan fırçayı yiyip evine dönmekteyken, kendini çırılçıplak yerde yatan bir adamı döverken buldu.

SELİM: 29 yaşında, hayatını koyun psikolojisiyle sürdüren Selim'in ne yapmakta olduğuyla ilgili hiçbir fikri yoktu.

MUSTAFA: 27 yaşında. Sadece can sıkıntısından bu gruba dahil oldu, zaten bi iki tane vurup gidecekti...

Aldığı darbeler sonucunda komaya giren Ekrem, hastaneye kaldırıldı fakat kurtarılamadı!..

EKREM
Ruhuna el-Fatiha
1974-2006

Linç, yani karambol dayaktan bahsetmişken.. Bi keresinde benim de başımdan benzer bi olay geçmişti..Lise yılları, delianlılık çağları (peeh)! Aşşaa mahallenin çocukları bi arkadaşımı sıkıştırıyolardı..

LAN!

Çılgınım ya, gidip müdehale ettim.. 'Nooluyo lan' dememe kalmadı bana bi daldı bunlar! Nereme denk gelirse vuruyolar. Böyle bi anda neolduğunu anlayamıyosun, gerçeklikten kopup fırtınanın dinmesini beklerkengözüne aldığın darbeler şimşek efekti yapıyo kafanda...

OPUA! DUPUA! BOTOOK! PUTOOF!

Neticede bi güzel yedim dayağı, kollamaya çalıştığım arkadaş da kaçmıştı (ya ne olacağıdı)! Akabinde hırs yapıp,Beni döven lavukları tek tek yakalayıp harcamak için intikam yeminimi etmiştim!..

HIRSSS HIRSH!

Ama ertesi gün okulda bişey oldu.. Bişüredir hoşlandığım bi hatun, yüzümdeki morlukların sebebini sorup-soruşturmakla bayaa ilgilendi. Durumdan faydalanıp çıkma teklif ettim, kabul etti.

İlerleyen günlerde aşk sarhoşu olduğumdan intikam yemin pek zikimde olmadı.. Sonra zaten beni döven çocuklarla da arkadaş olmuştuk (niyeyse)? Demek ki aşk da böyle bişey...

HEEEYY HOOYY

MELİKŞAH BEY, KONU DAHA FAZLA DAĞILMADAN Bİ TOPARLAYABİLİRSEK? MALUM VAKTİMİZ DE KISITLI...

Bİ SANİYE..SAYIN KIRŞA ,TOPARLIYORUM :EVET ARKADAŞLAR NE DİYODUM...HAH İŞTE AŞK...

SİYASET MEYDANI

PANTOLON

METİN FİDAN

OOO? İSMAYIL NABER?..

İİİİH!.NNNOOH!.FFF!..

BİLMİYOM ALİ ABİ!.YANİ NASILSIN SORUSUNA ÖYLE YÜZEYSEL Bİ CEVAP VERMEK İSTEMİYOM!.LYLIŞUKLUKTAN KURTULMAK,BAZI GERÇEKLERİ GÖRMEK İSTİYOM!.O YÜZDEN KENDİMİ SIKIP, SİLKİNİYOM!.

ZZAAAH! FFOAEH! İİİ!..IYİYİM GALBA DA .Bİ DAKKA!. NN! BAZI BELİRSİZLİKLER VAR HALA!.

KİMDEN: FUATMUAT@HATMEYL.COM.
KİME: AYLİN214@YAHİİ.COM.
KONU: ELVEDAA!!!(DÖNMEM ARTIK!)

MADEM BENİ TERK ETTİN, ÖYLEYSE ARAMIZDA HERŞEY BİTMELİ!.. ALL! MAİLLERİNİ GERİ YOLLUYOM! SENDE TE BENİM MEYLİM VARSA, YOLLA BANA!. ARAMIZDA HERŞEY BİTTİ Mİ GERÇEKTEN?!!.. VAAAY!.. AL MEYLLERİNİ!. (KALTAK!) :)

EKTEKİ DOSYALAR:
- MERABA FUAT!.DOC.
- CANIM!.DOC.
- KOMİK RESİMLER!.JPEG.
- GÜNAYDIN FUAT!.DOC.
- NABER TATLIM!.DOC.

YANITLA

SALAKH!.. İYİ Kİ AYRILMIŞIM!..

OLUM SÖYLE DİK DİK BAKMA LAN İNSANLARIN GÖZLERİNE... İNSANIN İÇİNE İŞLEYEN TUHAF BAKIŞLARIN VAR..LAN! BAKMA LAN!.

YAV NAPIYM PEKİ YA? ARKADAŞLIK ETMEK İSTİYOM SİZİNNE...GÖZLERİM BENİM.BÖYLE İŞTE...İSTEMEDEN BAKIYOM!..REDDETMEYİN BENİ!..KONUŞURKEN KAFAMI EŞEBİLİRİM?..

OFF!.. CİYUVV! CİVV! CİYUVV!. CİVV!

AYRILMAK İSTİYORUZ!.. ARAM.ZDA, TEN UYUŞMAZLIĞI VAR..

??TEN UYUŞMASLII NE LAN?! ENTEL KUNTEL SEBEPLER SÖYLEME BANA!..ADAM GİBİ BİŞİY SÖYLE...AYRILIYM.BOŞAYIM SİZİ!..SEN BİLİYON MU LAN, NE BU TEN UYUŞMAZLIĞI?..

YOK, BİLMİYOM!.. SANKİ!... DUYDUM GİBİ AMA!..

TEN ŞEYİ OLABİLİR O..CİLTTE OLUYO!.SİVİLCE FELAN GİBİ... İSİLİK YA DA...

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

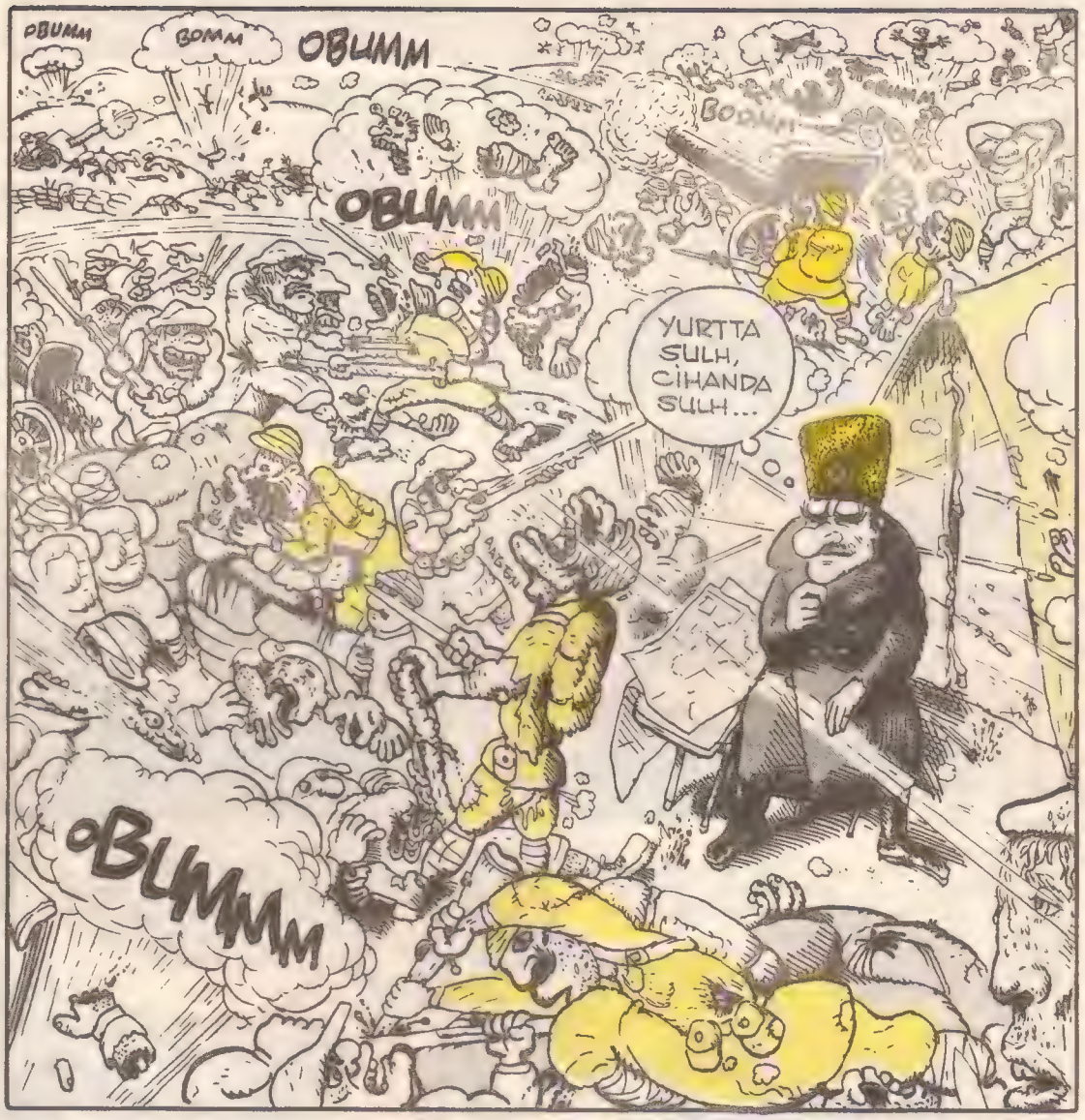

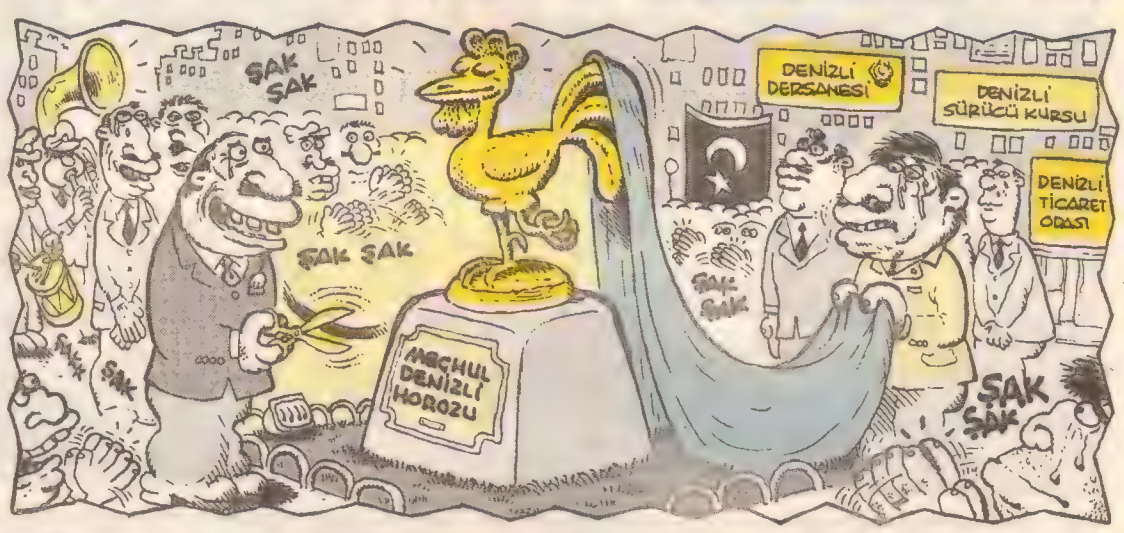

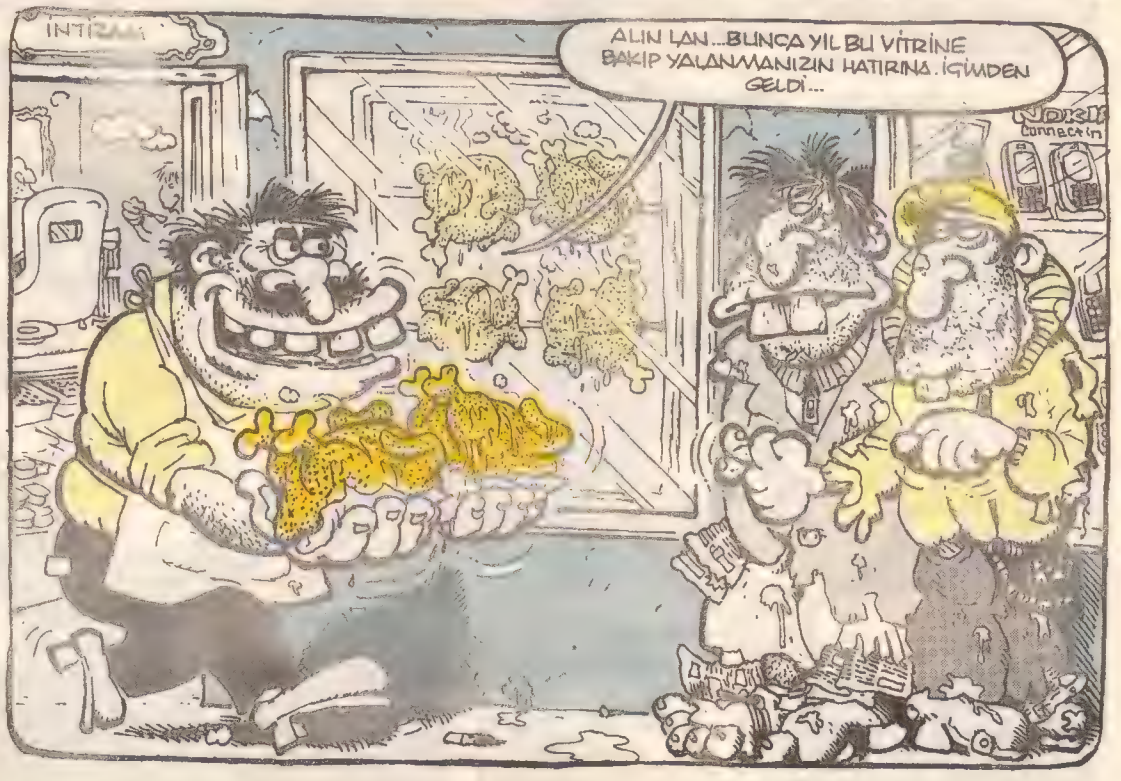

Akşamsefası

DARALAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

daral@leman.com.tr

ÇAĞCAĞ

- Kardeş naaber, Hırgürkan ben, şerefsiz ne arayıp ne soruyosun. Gerçi ben isimsiz bi kahramanıyım bu ülkenin, bilen de bilmeyen de arayan da sormayan da sağolsun. Belde silah, elde telefon, deli yürekte komple vatan sevgisi, omuzda kara palto, ekmeğinin peşinde dürüst ve delikanlı bi kimseyiz. Bi de beyaz atkı. Bizi bilen bilir, hain ve şerefsizlerin selamı kelamı lazım değil. Bi de siyah jip...

- Peki.

- Kapatmayın hemen satılmışlar. Kimsiniz de suratıma telefonu kapatıyosunuz lan siz.

- Lale devri çocuklarıyız biz, ehe...

- İyi, topla çeteni de gel, bi Kartal-Pendik Minibüsü yollıycam size, lazımsınız. "Gurur duyma işi" var bi tane. Kimle gurur duyucağımızı söylemiycem, o büyük ismi görünce şok çaşırıcaksın, düzeltiyorum, çok şaşırıcaksın.Heyecan duyuyorum.

- Ağca'yla mı gurur duyunulucak?

- Si... Yani evet... Kusura kalma heyecandan italyanca konuştum. Şu anda kendisi Pendik sahili "Rainbow Aile Çay Bahçesi'nde 27 yıl aradan sonra, uğruna gasp, cinağyet, tapanca, piçak, boğma teli, muşta ve şiş şeettiği topraklarda yetişmiş bir kumpir yiyor. Haberi geldi. Hadi sen de topla gel o Lale Devresi arkadaşlarını, kalabalık olalım sahipsiz zannetmesinler bu üç tarafı denizlerle çevrili topakları, heyecandan topak dedim, düzeltiyorum, toprakları... Vatikan'dan bile üç minibüs adam geliyo. Alo? Pronto? Alo, Sıkılhan lan, alo, orda mısın pronto... Pronto, kapadın mı lan şerefsiz...

- Si...

- Siecem ben sizin tahtanızı şerefsiz yavvuşaklar! Bittiniz olm siz. Pronto... Alo... Kapa bakalım, bene, vabene, Sıkılhan Efendi. Şunu bil, biyere kaçamazsın olm, devrelerine de hiç güvenme, lale devresi felan koruyamaz seni, koriyora della serra gastesini hiç mi okumadın lan, Papa yi indirdik, Şerın Stonu öptük, sana mı dokunamıycaz şerefsiz!

- Allo, Sıkılhan bak ne diycem, senca Memed Ali Ağca gerçekten de kutsal kasenin yerini biliyo mudur? Büzge "biliyo" diyo. Büzge anlar böyle şeylerden, Da Vinci Şifresi, Martı, Kaşağı felan, Dan Bravn'ın bütün kitaplarını okudu.

- Huhahaha... Şifreli mi konuşuyosun Bunalgül, nası yani Martı, Kaşağı filan?

- Ay yanlış söyledim di mığ, Kutsal Kâse değil, Fatima'nın Sırrı diycaktım. İkisi de gizamlı ya, birden karıştırdım. Ya ben bööle gizamlı şeylere bayılıyorum yaa, çok sürükleyici yani. Ağca'nın boncuk mavisi kazağı da çok hoş ama sırlar filan da biliyo, ayrıyetten Papaylan feys tu feys görüşüyo, mütiş di mığ?

- Gurur da duyarsın sen şimdi

- Ya yok kınıyorum tabi de, yani sır felan şeysi, şifre, kriptoteks, adyömersi, kutsal kâse, pessvörd, forbiden zone, enteresan olaylar bunlar yaa. Gördüğümüzün ötesinde şeyler var diyorum ben... Gerçi Büzge "Tapınak Şövalyesi" görmüş bi keresinde. Topağacı'ndaki evlerinde oturan eski kiracı da "Gizli Seçilmiş" miş...Hani vardı ya Kurtlar Vadisi'nde Endi Garsiyagil felan, onlarınkinden yani.

- Gizli seçilmişler telefonu dinliyo olabilirler Bunalgül, kapatalım istiyosan ben seni daha sonra güvenli bir hattan arayıp üç kere çaldırır kapatırım...

- Hat temiz ama sen öküzsün Sıkılhan Öflan... Niye dalga geçiyosun insanla, kanatlı hayvan!

- Her neyse benim yumurtlamam lazım, gidiyorum...

- Gidiyosun neden? Çünkü sığsın. Ben sana sırlar var şifreler konulmuş, gizli seçim oluyo diyorum, ööle düpdüz salak bi herif olduğun için derinlemesine bakabilen bi erkek diilsin. Ha, şu olur, bana inanmıyosundur ozaman açar Büzge'nin annesine sorarsın, bakalım Topağacındaki evlerinde oturan eski kiracı neymiş... Herif taşınırken musluktan ampule herşeyi söküp götürmüş, "Gizli seçilmiş" diye şikayetçi bile olamamışlar...

- Anlıyorum.

- Anlamıyosun efendim, bişeden anlamıyosun. Hele kadın ruhundan hiç. Yani bi gizam bi sır, sürüklayıcı bişey, bir heyecan. Tamam kadın ilişkide güvence arar, ama keşfedecek bişe, bi adrenalin, bi heyecan da arar. Aç istediğin Kozmo'yu oku, heryerde yazıyo.

- Peki öyleyse, şimdi kulağını aç da iyi dinle ve duyduklarını kimseye söyleme. Henüz Fatima'nın sırrını bilmiyorum ama sana Çisil'in sırrını vericem eğer hazırsan: Çisil'in bi ayağı altı parmaklı... Ama sen duymadın bunu... Böyle bi konuşma olmadı, tanışmıyoruz...

ATİLLA ATALAY

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Hocam, özür dilerim hocam. Tam kuş tutu" cam. İyicene pısıyorum, siniyorum, afedersin kıç oynatma haşama" sına geçiyorum, atıla" cam tam. "pisssst eşşş-şoolueşşek" olu" yor, nası kaçacaamı şaşırıyorum. Az dolanıp gene geliyorum. Kuş gene orda. Atılım ha" zırlığı yapıyorum, aynı ses davudi gibi "Pi" isssst eşşş-şoooluˮ eşşekˮ ediyor. Etrafta da hiç kimse yok ho" cam. çıldırayım mı?

Rumuz: Çok renkli

Cevap: Papağan yavrucuğum.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Neyse ki Brandenburg şövalyesinin salladığı koca kılıç zırhıma geldi.. Kim? Ben mi evde unutmuşum zırhımı? hadi canım.. A-a.. sen niye yarımsın? Kimin? Benim mi öbür yarımsın? Yapma yav...

Kral hem beşbuçukuncu hem altıncı Şarl..

Ampulü buldum bulmasına... Güzel de yanıyor... da... Asıl önemlisi söndürmek için söndürgeç gibi bir aygıt lâzım çok acilen. dünya fatura geliyo üç aydır.

Tomas Edison

KUŞ GARİBİ

H5N1 BİR BİLSEK BU NEDİR?.

İşte insanların tam manasıyla idrak edemedikleri bir gündem karmaşası daha... Tüm görüp seyrettiklerimizden sonra belki de bunun adının "gündem gribi" olması daha akla yatkın... Gelişmiş teknoloji ve bilim çözemeyeceği bir durumla karşılaşma endişesi içinde... Zira bu tür bir kuş gribinin insandan insana bulaşma olasılığı az da olsa var... Evet durum ciddi aslında... Fakat cihanşümul medyamızın murakabe kutusundan (televizyon) olayların yansıma tarzıyla durumun ciddiyeti çözüm bulma yönünde değil de panik, korku ve dehşet yönüne doğru meyletti... Öyle ki, geçtiğimiz bayram boyunca Tem otoyolunda kaçan boğa kovalamalarını bile geri plana itip cümle alem kuş olduk kaldık. Uçan kuşa borcu var misali insanlar uçan, uçamayan bütün kanatlılara kapattılar kendilerini. Nerdeyse gökten melek inse kuş gribi var diye kaçacak hale geldiler. Deniz kıyısında, sahil bölgelerinde oturanlar, martı konacak diye zaten kapalı duran pencerelerine, evin içinden bile yaklaşmıyorlar... Televizyonda "kuş tüyü, kaz tüyü yastıklardan kuş gribi bulaşır mı?."

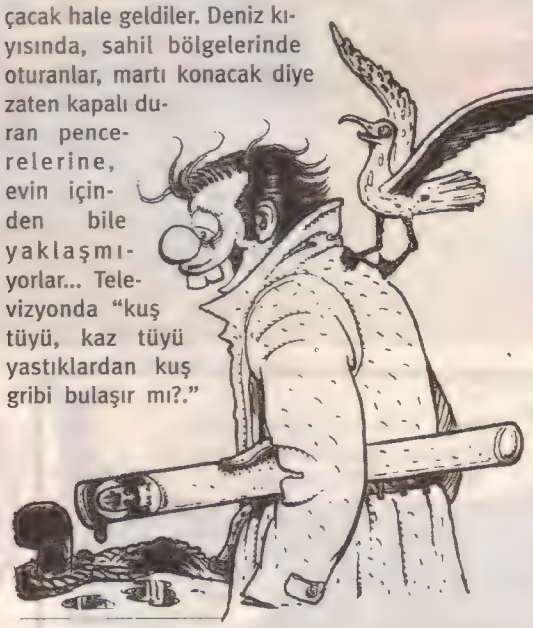

tartışmaları yapıladursun, cesur ve atak vatandaşlar kuş tüyü anorakları giyerek gövde gösterisi yaptılar, kafalarını cesaretle kuş tüyü yastıklara sürdüler... Olayın gitmediği uzak yakın hiç bir nokta kalmadı... Neler duydum bir bilseniz... İnsanlar güvercin var diye camii avlularındaki şadırvanlarda abdest bile almaz olmuş, yolda yürüyenler güvercinli camii avlularından geçmemek için yollarını değiştiriyorlarmış... Evinde muhabbet kuşu olanların bir

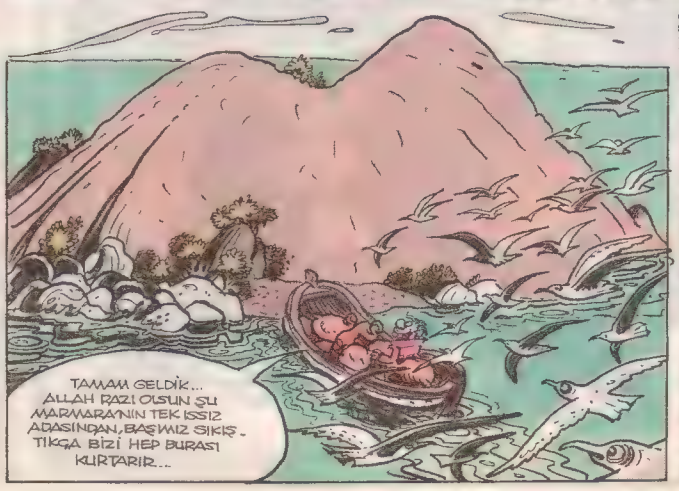

Akşamsetası

GÜNERİ İÇOĞLU

dumu

dumur@leman.com.tr detay

bölümü yoğun kuş gribi muh-nönü kuş pazarına ya da p-kuşlarını iade etmeye kalkı-kuşu sahipleri ise yemleri bi-fese doğru avuç avuç atıp ka-larıma inanamıyorum... Tavu-anoraklara, muhabbet kuşun-da sıra İstanbul'un değişme-lir sonunda... Tabii ki, bizi-martılarla haşır neşir olmas-ben de Beyaz hoca gibi bu k-larda aranır oldum. Gönül A-gribi konusuyla gittiğim bir T-lığım bir kat daha arttı. Röp-Çarşısı'nın yanındaki kuş v-başlandı... Bu pazarın esnaf-sanlar bu pazardaki evcil h-hatta kuş yemcilerini-la yollarını değiştiriy-tek bir siftah yapmadı-dükkanlara da çokça mu-liyormuş... **"Bizi kuşlar değiş-dürecek ama açlıktan öldür-**" Abicim bunun adı tavuk ve-insanlara doğru bilgi verilsin-tanbul'un yeri göğü kuştur-tam elli yıldır var ve bu tav-olur fakat hiçbir zaman bu s-madı ortalığı..." diye haykır-düşüren bir şey söylüyorlar-sanların ölü kuşlar gösteri-amacıyla medyadan üç beş k-Yeni Camii'nin ordaki güver-verme teşebbüslerini tespit-sürüyorlar... Eğer bu iddia d-de H5N1 virüsünden de daha-demektir ortada; Fütursuz V-

Gelelim martılarımız-senedir her sene bu ay-bir kuş gribi hikayesi çiz-ne, hiç bir açıdan bu kadar v-memişti... Özellikle İstanbul-dur, yüzyılların mimarisi bi-miştir. 700 sene öncesinde-yordu bilmiyorum ama evler-medreselerin bir köşesinde-

etinden sonra Emi-
oplara muhabbet
r. Bazı muhabbet
metre uzaktan ka-
rlarmış... Duyduk-
kuş tüyü yastığa,
den medyatik yol-
tifi martıya da ge-
önül Adamı'mızın
bebiyle bu aralar
la bütün program-
ı, Martılar ve Kuş
portajında şaşkın-
ja Eminönü Mısır
emleri pazarından
an halindeydi. İn-
ncıları, kuşçuları,
ünce hemen telaş-
rmış... On gündür
gibi bu pazardaki
et kuşu iadesi ge-
inçsiz insanlar öl-
valla!..." diyorlar,
dır kuş gribi değil,
fen, eğer kuşsa İs-
i bu Pazar burda
ebası da her sene
ki gibi olmadı, yık-
ar. İnsanı dehşete
rada; bazı kötü in-
nsasyon yaratmak
koparmak uğruna
re fare zehirli yem
kleri iddiasını öne
ysa kuş gribinden
ikeli bir durum var
t Virüsü; FVV.

leri tasarlanmış ve bir uslup olmuştur... Bu yönde bu ciddi durumun bir ucu en sonunda bir lokma simite muhtaç martıya gelir. Bu durumda olaya nasıl bakmak gerekir bilemiyorum. Evden dışarı çıkmayan evcil muhabbet kuşuna ve kuş tüyü yastığa göçmen kuşlardan nasıl virüs bulaşır onu da bilemiyorum, martıların durumu bilimsel açının neresinde bunu da henüz bilemiyorum...Gönül Adamı'mıza gelince; karakteri itibarıyla, tüm kainatı her zerresiyle aynı önem derecesiyle görmektedir. Bu yüzden ona göre Vahdet-i Vücud halinde her şey kutsaldır ve önemlidir. Her şeyi hassas düşünmek onun gönlünün mayasında vardır. Ancak yüreği yanmış mazlum insanlara ve bir lokma simite muhtaç martılara birazcık daha yakın hisseder kendini ve bunları biraz daha fazla düşünmekle mükelleftir... Bu itibarla kuş gribi konusunda iki sene önce Şubat 2004' te çizilen macerasında Gönül Adamı simit lokmalarının içine kuş gribi ilacı koyup öyle atmıştı martılara... Benimle bu konuda yapılan röportaj sırasında biz de bunu uyguladık, mümkün olduğunu gördük. Hem simitle karınları doyuyor hem de kuş gribine karşı bağışıklık kazanmış oluyorlar... Geçen sene çizdiğim bir kuş gribi hikayesinde de; "sürekli martılarla beraber, kuş gribi varsa bunda vardır" diyerek Gönül Adamı'nı karantinaya almışlardı, bir süre evinden çıkmasına izin verilmemişti... Bu sene de bu kez tüm martıları peşine takarak Sivri Ada'ya gidiyor ve kendi kendilerini karantinaya alıyorlar....

Bu arada ben bu yazıyı yazarken olumlu bir haber geldi TV'den; Kuş Gribi Ulusal Koordinasyon Merkezi kurulmuş... Kamu oyunu bilgilendirme işini ve açıklamaları bu merkezden başka kimse yapamayacakmış. Yani artık TV'de o tavuk boğma, hindi kovalama türünden dehşet görüntülerini görmeyeceğiz umarım...

Bayram boyunca trafik kazalarında yaklaşık 70 kişi öldü, 200 küsür yaralı var, bir de şu bulaşıcı trafik virüsüne bir çare bulunsa...

Ben de son üç-dört
Gönül Adamı'nda
um fakat hiç bir se-
n bir duruma gelin-
veri göğü kuş dolu-
na göre biçimlen-
virüsüne ne deni-
phesinde, camii ve
n yapılmış kuş ev-

KAZAKLARDA KUŞ GRİBİ YOKTUR

İşte şu dumur detayına bakın!... Olay Çorlu'da geçiyor, arkadaşlarımla bir mağazanın vitrininde rastladık ve dumur gribi olduk... Bunu sizin görmenizi istedik hemen fotoğrafını çekip gönderdik umuyoruz ki sevgili Leman okurlarıyla da paylaşırsınız, Leman'i seviyoruz...

Büşra/ Serim/Ecem/Çorlu

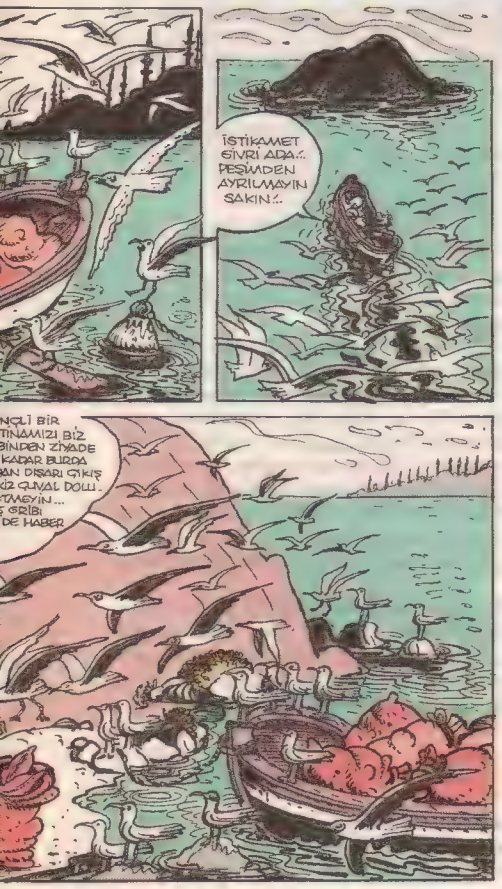

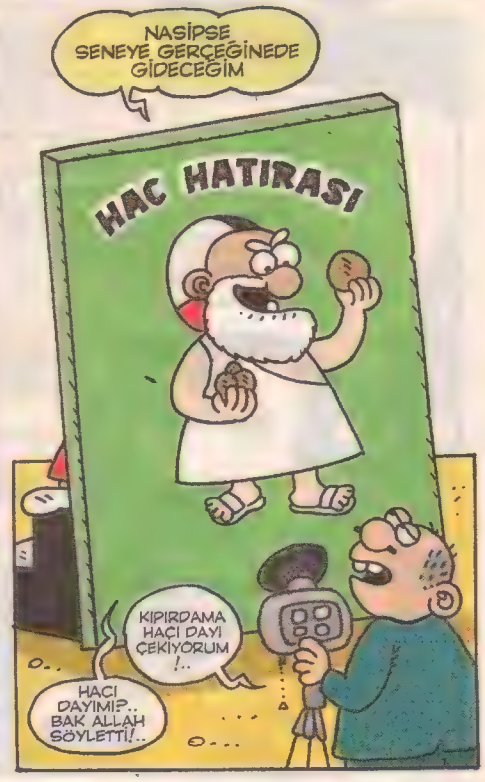

Akşamsefası

Akşamsefası

ŞİDDET KÜLTÜRÜNDEN ANLAMLI HİÇBİR ŞEY ÇIKMAZ..

Bugün sol gruplar neden birbirinden böylesine kopuktur? Hatta çoğu grup ve parti birbirinden düşmanlık derecesinde nefret eder? Geçmişten bugüne uzanan sol-içi şiddettin nedenleri üzerine yeterince düşünüldü mü? Sanmıyorum.. Solun en büyük sancılarından biriydi bu bence. Geçmişin en trajik hatalarından biri olarak görüyorum bunu.Sosyalistler, bu sorunu tartışmaktan, sorgulamaktan nedense hep kaçmıştır. Oysa bugün yaşanan sorunların, çözümsüzlüklerin ve çıkmazların en önemli nedenlerinden biri de bu sorunun gizlenmesi, saklanması, hatta yok sayılmasıdır bence.

Ben çok sancılı bir okulda okudum. 1977 yılında girdiğim **Şişli Siyasal Bilgiler Fakültesi**'nde sol içi çatışma çok yoğundu ve hatta zaman zaman, akıldışı boyutlara ulaşırdı. Sol içi şiddet dediğimiz şeyle ben her gün iç içeydim diyebilirim. O gün de bütün bunlara bir anlam veremiyordum, bugün de son derece patolojik geliyor bana. Bizim okuldaki faşistler sayıca çok azdı. Bazen çok erken gelip, okulu işgal ederlerdi. Sonra bir çatışma çıkar, okuldan kovulurlardı. Azılı kişilerdi bunlar. Ama sonuç olarak, üniversitemize sol egemendi. İrili ufaklı birçok sol fraksiyonun bir arada olduğu bir okuldu. O günkü koşullarda **Türkiye solunu** oluşturan fraksiyonların önde gelen kişileri, neredeyse bizim okuldaydı. **Türkiye Komünist Partisi'**nin kimi ileri gelenleri, **Halkın Kurtuluşu**'nun şefleri, **Devrimci Sol'un** önde gelen isimleri bizim okuldaydı. Öyle ki, fakültemizde çıkan bir kavganın etkileri bir anda **Kütahya**'ya, **Ankara**'ya **Mardin**'e ya da **Van**'da ulaşıyordu. Kavgalar, çatışmalar bu şehirlere doğru neredeyse dalgalar halinde yayılıyordu. Çok korkunç görüntüler ortaya çıkardı. Çelik sandalyeler insanların kafalarında patlardı. Zaman zaman silahlar da çekilirdi. Ambulans yaralıları taşırdı hastaneye. Hemen her gün birçok kişi gözaltına alınırdı. Ve ne tuhaf ki, sonra da kavga eden arkadaşlar sakinleşir, aşağı kantine iner, birlikte çay içerlerdi. **Niye bu kavga, bu şiddet? Niçin sorunlarımızı halledemiyoruz**? diye de kendi aralarında konuştuklarına tanık oluyordum. Bazı sorunları çözmek için arada bir eylem birliğine gittikleri de olurdu. Ama çoğu kez bir atılan bir slogan yüzünden, dağıtılan bir bildiri, ya da fraksiyonlardan birine mensup bir kişinin yaptığı bir konuşma nedeniyle yine aynı görüntüler ortaya çıkardı. Bence olay, nereden bakarsanız bakın, anlaşılması çok güç bir patolojiydi. Çünkü sonuçta, bu insanların savunduğu değerler az çok birbirine yakındı. Zaman zaman eylem birliğine gitmelerinden belliydi yakın olduklan. Faşizme karşıydı bu insanlar, emperyalizme karşı mücadele veriyorlardı ve öncelikle emekten yanaydılar, sömürüye karşıydılar ve tam bağımsız bir **Türkiye** özlemi içindeydiler. Bu kadar yakın değerleri savunan insanların, birbirlerine vahşice saldırmalarına anlam vermekte zorlanıyordum. Benim okuldaki görevim, kavga eden insanları ayırmaktı çoğunlukla. Ya arkadaşlar, yapmayın, etmeyin, birbirinize kıymayın, demekti. Ben bu yüzden faşistlerden çok, solculardan dayak yedim. Hatta bir gün, **Halkın Kurtuluşu**'ndan bir grup arkadaşımla, **Devrimci Sol**'dan tanıdığım birkaç kişi birbirlerine kıyasıya girdikleri anda, **yapmayın arkadaşlar çok ayıp oluyor, yazıktır**, derken; **Devrimci Sol**'dan bir arkadaş bana çok ciddi bir yumruk atmıştı. Dudağımın patladığını hatırlıyorum. Birkaç gün sonra bana vuran çocuğu yalnız başına yakaladığımda yanına gidip, **arkadaşım bir seninle arada sırada çay içiyoruz, dertleşiyoruz. Bana neden bu kadar acımasızca vurabildin?** diye sorduğumu hatırlıyorum. Çocuk gözlerime baktı, **o an öyle gerekiyordu**, dedi. Şok olmuştum. Evet. Sosyalistler, demokratlar, anti-faşistler o yıllarda faşizme karşı, faşist örgütlenmelere karşı kıyasıya mücadele veriyorlardı. Bu, yapılması gereken mücadeleydi. Fakat bu mücadele sırasında bir çatışma kültürü oluşuyordu. Bu kültür, grupları, örgütleri, fraksiyonları tepkisel, çoğu kez alıngan, içe kapalı ve en çok kuşkucu yapıyordu. Bu kültür, gruplar arasındaki gerilimi, saldırganlığı daha da artırıyordu. Bir tür bumerang gibiydi. Geri gelip bağımsız bir **Türkiye**'yi özleyen, özgürlüğü, demokrasiyi özleyen insanları içine alıp, parçalıyordu. Şimdiki **Türkiye İşçi Partisi** hareketi o zaman **Üçüncü Dünyacılar** diye anılıyordu. Okuldaki sol gruplar, bu fraksiyondan olan kişilere karşı çok büyük bir tepki duyuyorlardı. Hiç unutmadığım ve unutamayacağım bir olaydan söz etmek istiyorum size. Bir gün **Üçüncü Dünya** görüşünü savunan arkadaşlar toplu halde okulumuza gelmişlerdi. Sol gruplar onların okula girmesine izin vermediler ve bir kavga çıktı. Kavga büyüdü ve bu grubu savunan kızlardan biri yere düştü. Bu sırada masalar, sandalyeler, sopalar havada uçuşuyordu. Yere düşen kız, hamileydi. Ve hamile kız yerde acımasızca tekmeleniyordu.

Yanılmıyorsam, 1995 yılında beni **Almanya**'nın başkenti **Berlin**'e çağırmışlardı. **Berlin**'de **Türkiye**'li solcuların kurduğu **Ada** isimli bir dernek vardı. Bu dernekte yaptığım konuşma sırasında konu, ölmek ve öldürmek üzerine açıldı. Ben şöyle dediğimi çok iyi hatırlıyorum: Kim **olursa olsun, bir insanı öldürürseniz, artık siz kendiniz olmaktan çıkarsınız**. Ölüm ve öldürmek üzerine felsefi bir konuşmaydı bu. Salondan biri ayağa kalktı ve, **yani şimdi sen, bir naziyi bile öldüremez misin**? diye sordu. Ben de, **öldüremem**, dedim. Öfkeyle salondakilere döndü ve **kim çağırdı ulan bu adamı buraya?** diye bağırdı. Ortalık bir anda karıştı, ve biraz sonra salondakilerin yarısı boşalttı orayı. Sevgili dostum, **Sezai Sarıoğlu** da oradaydı. **O da ayağa kalkıp, arkadaşlar bu yaptığınız yanlış, Cezmi Ersöz, burada kendi fikirlerini söylüyor. Onun fikirlerine saygı duymanız gerekir**, dedi ama salon boşalmıştı bir kere. Evet. Ben, **kim olursa olsun, kimseyi öldüremem,** dediğim için o gün **Avrupa**'nın ortasında protesto edilmiştim. Sol içi çatışmanın ve kimi gruplar arasındaki derin düşmanlığın nedenlerini bütün boyutlarıyla, siyasal, kültürel, tarihsel, sosyolojik süreçlerini bence masaya yatırmak gerekiyor. Geç bile kalındı aslında. Bizim okulda ve birçok okulda **Devrimci Yol**'cuların, **Kurtuluş** grubundan kişileri kovalayıp, birbirlerinin beyinlerine kurşun sıktığını hatırlıyorum. Bu düşmanlığın nasıl bu boyutlara geldiğini, bütün nedenleriyle sorgulamak gerekiyor. Bu şiddetin nedenlerini ben öncelikle ülkemizin kültürel yapısında arıyorum. Çünkü bizler, **Türkiye**'nin birçok kurumunda; aile olsun, okul, sokak, askerlik ve iş hayatı olsun, hep ezilerek, baskı altında, çoğu kez aşağılanarak yetiştik. Güce tapmak öğretildi bize. Dolayısıyla elimize güç geçtiği zaman, refleks olarak biz de başkasına bunu hemen uygulayabiliyoruz. Peki bunu yapabiliyorsak, bizim devrimci kimliğimiz nerede kalıyor. Bence devrimci kimlik bu toplumda, en üst değerlere sahip olması gereken bir kimliktir. Vicdanıyla, içtenliğiyle, cesareti, insan sevgisi, çoğulculuğu, evrenselliğiyle en değerli kimlik bence budur. Peki, bu değerli kimliği savunduğumuzu iddia ederken, bir grup bildiri dağıttı, öbürü farklı bir slogan attı, öbürü farklı şeyler söyledi diyerek birbirimize nasıl böylesi acımasızca şiddet uygulayabiliyorduk?

Burada, devrimci kimlik anlamındaki dönüşümün eksik kaldığını görüyoruz. Burada, bireysel anlamda dönüşümün yetersiz olduğunu görüyoruz. Ve çoğu kez örgütün Doğruları, insanların tek tek vicdani Doğrularından üstteydi. İnsanlar vicdanlarını dondurmuş, kendilerini örgütün Doğrularına adamışlardı. Vicdanlarına bakmak yerine örgütün doğrularına endekslenmişlerdi. Bu, bir süre sonra vicdanın kısırlaşmasına, körlenmesine, hatta zaman zaman yok olmasına neden oluyordu.

Burada, bir diğer sorun da, örgüt şeflerinin, fraksiyon liderlerinin kendi konumlarını korumak için grup çatışmalarını, yani sol içi çatışmaları körüklediği gerçeğini unutmamak gerekir. Küçük olsun, benim olsun anlayışı ne yazık ki bizim aramızda da vardı. Gücünü korumak ve bu gücü altındaki insanlara empoze etmek anlayışı bizim kültürümüzde çok yaygın bir hastalıktır. Biz bu kültürü hiç sorgulamadan, kendi dünyamıza mal etmiştik. Okuldaki o çatışmada yere düşen hamile kıza tekme atıldığı an, kendimle şöyle bir yüzleşme yaşadığımı hatırlıyorum: **Bu şiddet kültüründen anlamlı hiç bir şey çıkmayacak**! Burada büyük bir eksiklik var, derin bir çarpıklık var. Peki öyleyse fikir özgürlüğü nerede burada? Özgürlükçü sosyalizm nerede? Bin çiçek açsın, bin fikir yarışsın anlayışı nerede? Ben sana fikrimi söylediğim zaman, sen bana saldıracaksan, nerede kaldı savunduğumuz özgür dünya? Çoğu kez farkında olmadan ya da olarak, biz kendi içimizde otoriter bir kültür yaratmıştık. Sol içi şiddet, bu toplumdaki otoriter kültürün uç boyutlarda kristalize edilmiş bir haliydi sanki.

Örneğin ölüm kültürü... Yani cenazeler üzerinden prim yapma kültürü yaygınlaşmıştı en son zamanlarda. Bizden şu kadar kişi şehit oldu, biz bu kadar arkadaşımızı kaybettik. Sizden daha çok şehit verdik, siz bizden daha az şehit verdiniz mantığıydı bu. Hiç unutmuyorum; bir gün birinin cenazesi morgdan alınıp mezarlığa götürülecekti. Ve bu kişiye aynı anda iki grup, iki farklı sol grup sahip çıktı. Bir grup diyordu ki, bu bizim şehidimiz, biz gömeceğiz, töreni biz yapacağız. Öbür grup tam tersini iddia ediyordu. O, bizim cenazemiz. **Okmeydanı**'nda birden silahlı çatışma çıktı. İki grup birbirine kıyasıya girdi. Bu çatışma anında tabutun devrilip içindeki cesedin yere düştüğünü çok iyi hatırlıyorum. Sonradan öğrendik ki, ölen kişi iki gruba da ait birisi değilmiş. **Milli Piyango** satıcısıymış, hiçbir politik yanı yokmuş. Bu trajik olayı asla unutacağımı sanmıyorum...

Bütün bu sol içi çatışmaların ve şiddet kültürünün, sosyalizme inanmış insanları yaraladığını, dahası onları büyük bir güç kırıklığına uğrattığını düşünüyorum. İşin ilginç yanı, birbiriyle çatışan gruplar, birbirlerine en yakın, söylemleri birbirine en benzer gruplardı. Bu da bir başka anlaşılması güç bir sorundu...

(devamı haftaya)

cezmier@leman.com.tr

SİSTEM BENİ IŞIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

Dergiden mesai arkadaşımız Murat'a askerde bi vatandaş anlatmış.. Türki Cumhuriyetlerinden birinde mafyatik, ensesi kalın bir zat-ı muhteremin, kilometrelerce telle çevrilmiş, onlarca özel güvenliğin kuş uçurtmadığı, içinde villasının da bulunduğu arazinin bir bölümünde şahsına özel bir esrar tarlası var.. Bu kodaman abi, daha tazecik rus kızlarını anadan üryan soyup, esrar tarlasının içinde bir ileri bir geri bi kaç tur koşturttuktan sonra, sofa'da hazırladığı masanın üzerine sere serpe uzatıp, itinayla her bir yerini yalamaya başlıyor.. Tabi akabinde körpe'nin üzerine yapışmış esrar polenleri abi'de dehşetengiz bir kafa yapıyor.. Tabi bu güzide atraksiyon, zaman zaman söz konusu abinin samimi dostlarının da katılımıyla grup seks - esrar partisi karışımı bir şölen havasını yakalıyormuş.. Ben de diyorum ki o ilahi kuvvete, rica etsem, kaçırdığım fısatları sırtıma sürer misin?

YOK MU BENİ SKEN!

KAYAYLA DOST GÜNEŞLE CANCİĞER

Dikkatinizi çektimi bilmem.. NTV Haber kanalında, hava durumunu sunan bir abi var.. öyle bir garip bi samimiyetle, dolgun ses tonuyla sunuyor ki, mevzu hava durumuysa "ihtimal padişahım belki derya tutuşa..." Enteresan bir vücud dili... Sanki dinlemesek dövecek gibi...

"Balkanlardan bir soğuk havam geliyorki ağzınıza layık..." diyesi var.. Adam, güneşle bulutla dost olmuş adeta... Emekli, 2 kız çocuk babası gibi bir havası var.. Permatikten şaşmaz... Evde otorite sahibi... Bi dönem çok sigara içilmiş... Şile'de yazlık. Araştırdık bulduk. Aslında meteoroloji mühendisi ama ilk Eurovision şarkı yarışmasında finalist olmuş. 45'lik bir plağa imza atmış. Adıda Gökhan Abur.

Karısı, hava durumunu sunmaya başladıktan sonraikigün konuşmamış abiyle... Ekranda ders verir gibi, milletin gözünün içine bakarak sunuyorsun diye...

Belkide kendi babam geldi aklıma... O da sunsa böyle sunardı... Bazen bahsederim arada... Eski ülkü ocakları başkanı diye.. Bana bir eziyetini görmedim.. Hitabeti sağlam, aydınlık bi adamdır.

Seda sayan üç yıl evvelde Mahsun Kırmızıgül'le inliyordu: "Seviyorrruuum" "Bir dahha söyleeee" "Sevviyorruuuuum.." Şimdi de Nihat Doğan'la... "Bi Taaaanesinndeen" "Bi Taaaneesiineeee.." Ben anladım ki Seda Sayan düet hastasıymış.. Neyse bize ne arkadaşım.. Sevgililer ipek, araya giren köpek.

TİKSİNDİM..

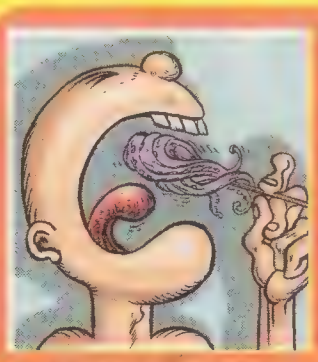

Nicedir TV'de belgesellerde iyi bişey denk gelmiyordu.. En nihayetinde Latin Amerika'da bir ülke... Canlı canlı ahtapot yiyolar... Fakat bununda bir üslubu varmış.. Uygun kavrama ve yutma metodlarıyla yemezsen çatala sardığın ahtapot yutarken vantuzları girtlağına, yemek borusuna yapışıyor ve sende boğuluyorsun... Ölenler varmış.. hele bi tanesine hastaneye kaldırıyorlardı... Ağzından ahtapotun kolları, bacakları çıkıp oynuyordu... Görüverince hayattan tiksindim..

FAKE BEBEĞİME!

İnternet'te dolaşmayı bende seviyorum.. Fakat milleti de embesil yerine koymayın artık be kardeşim... "üzümü sayda ye.. elmayı soyda ye" deyu öğrendik atadan, dededen. Yüzyıllardır forward edilen mailler var.. Arkadaş hiçmi bıkmadınız artık.. Neymiş?.. Vay efendim, sinemeda koltuğa otururken dikkat edinmiş.. Götünüzü altına minik bi AIDS şırıngası konmuş olabilir. Bazen telefon klübelerinin jeton yuvasına da koyuyorlarmış bu şırıngadan... Gayri ihtiyari elimizi oraya atınca... Aman arkadaşlar hepimiz dikkat edelimmiş... Ulan oğlum jetonlu telefon mu kaldı... Jetonlu telefonlar Amerika'da, Newyork'ta... Mevzunun tamamen Amerikan malı olduğu o kadar belli ki... Vatandaş yurdumda asfalttan domatis toplarken aclıktan... Ne ara götüne girdi AIDS şırıngası... Allah'tan interaktifte vaziyetin adı da belli... FAKE... Yalan, dolan yani... En acayip mailde iki gün önce geldi... Meğer efil efil esiyomuş net ortamlarında... Japonya'da ölü doğan bebekler afiyetle kesilip, doğranıp lüks lokantalara pahalı fiyatlarla satılıyormuş.. Kimiside satın alıp evinde kesip yiyor.. Fotoğraflar var.. Muslukta yıkanıp doğranan bebek.. Tabakta bebe başı, domatis, bebe ayaa, patatis... Bütün internet alemi dehşette muğa goyim..

Sen bunları bırakta evvela dedenin mezarına git bir dua oku.. Çökük kabir taşları. sürü sürü, tümsekler arasında parlarken ayışığı.. Kurukemikli et diye bastığın toprağına sesini.. Ne tabib-i adli, ne polis... Anlayamaz hiç kimse..

Akşamsefası

HAYATIMI KARARTAN BİR İFTİRANIN HİKAYESİ

Hadise şöyle gelişti. **Pertev Aksakal** adlı bir yazarın bundan on yıl kadar önce **"Bir Yerel Yönetim Deneyimi: Fatsa"** adlı kitabıyla başladı. Kitapta **Fatsa** olaylarını anlatır. Pertev **Aksakal** bugünlerde **özgürlükçü/solcu** bilinen **Birgün** Gazetesi'nde yazıyor ve malum Dev-Yol siyasetinde bir kimlik. **ÖDP** çevrelerinde tanınır. Bana ne?

Yanılmış olabilirim ama okuduğumu hatırlıyorum, gerçi hafızaya çokta güvenilmez ama, yine aynı siyasetten ve yine **Birgün** Gazetesi yazarlarından **Melih Pekdemir'in** de bu malum cümleyi alıntı yapıp aktardığını sanıyorum...

Pertev Aksakal'ın kitabında şu cümleler geçiyor: **"Ankara'dan gönderilen tim komutanı Yüzbaşı Nihat Genç Fatsa'da nokta operasyonlarda bulundu!"..** Yani cinayetler işledi, adamlar öldürdü, kafa kesti, falan filan.

Bana ne, bir isim benzerliği. Niye üstüme alayım. Hayatımda **Fatsa'ya** hiç uğramadım. **Fatsa'yı** sadece **Trabzon** otobüslerinin otobüs camından gördüm. Ancak bu isim benzerliğinin hayatımı bir felaketler yumağına doğru sürüklediğinin farkında değildim. Ben yine de tedbirini aldım. Tedbirim şuydu. **Pertev Aksakal** ve **Melih Pekdemir** isimlerini çok iyi tanıyan ve bu camiada hatırı sayılıp sözü geçen **Tanıl Bora'ya** durumu söyledim. "Bu isim benzerliği sağda solda konuşuluyor, başıma iş açıyor, arkadaş bir zahmet bu **Nihat Genç'in** o **Nihat Genç** olmadığını bir küçük not düşürüp belirtsin!"..

Tanıl Bora çok çalışkan bir insandır, çalışkan insanlara hayranımdır, pek becerikldir, çekip çevirmeleri iyi bilir, **Ermeni Konferansı** tartışmalarına kadar da ağzımı açıp tek laf etmedim, edemem, terbiyeli çocuklardır. Ancak, bir küçük düzeltme, not, yazmadıkları gibi bugüne kadar şahsımdan bir küçük özür dahi dilenmedi...

Kitapta kullanılan bu cümle büyük bir şayiyaya sebep oldu, kulaktan kulağa yayıldı, çığ gibi büyüdü...

Çok iyi hatırlıyorum, **Leman'da** karşı bir yazı yazıp bir takım isim benzerlikleriyle alakam olmadığını öfkeyle söyleyip savunma yaptım..

Ancak, kendime dedim ki, niye bu kadar kıllanıyorsun.. Şimdi biri çıkıp yeni **Yeni Zelanda**'da hırsızlık yapmışsın dese, ben de çıkıp hayır yapmadım hiç bulunmadım açıklamalar/savunmalar mı yapmalıyım.

Bana ne? Yani saflığımın kurbanı oldum. Bana ne? diye geçiştirebileceğimi sandım. Birilerinin bu cümleyi bir büyük iftira kampanyası olarak kullanabileceğini hesap edemedim.

Şimdi sizlere, on yıl içinde karşılaştığım yüzlerce küçük felaketten sütunumun ölçeğinde sadece birkaçını özetleyeyim.

Konur Sokak'ta on yıldan beri işportacılık yapmakta olan Bilim Sanat kitabevinin hemen önünde bir Ali vardır. Birgün Ali bana, **"ağbi okulda bütün arkadaşlar senin için o Fatsa'da adamlar öldürdü, tim yönetti, operasyonlar düzenledi, onunla konuşmayın, selamlaşmayın diyorlar"** dedi..

Neye uğradığımı şaşırdım! Bu daha ne ki?

Şimdi **Yeni Harman** dergisinin editörlerinden **Gürkan Hacır**'la tanışmak bakın nasıl nasip oldu. Bir TV'de muhabirdi. Beni bir kenara çekip: **"Ağbi sana selam vermeye dahi insanlar korkuyor, sen Fatsa'da böyle böyle yapmışsın, hani ben de bu soruyu sorarken korkuyorum?"..**

"Yok kardeşim, isim benzerliği kardeşim, ya ne yapabilirim, iftira" diyerek savunmalar yapıyorum, boşuna..

Birgün üniversitede konuşma yapıyorum. Konuşmanın ortasında onlarca genç ayağa kalktı. **Katiller dışarı,** diye bağırmaya başladı. Tabi iki çıkmadım. Gençleri yanıma aldım, konuştum.Sakinleştirerek izah ettim. Çocuklar bir müddet sonra utandılar. Ama örgütte, dergide, herkesin bu düşüncede olduğunu isimler vererek, kimi **Pertev Aksakal**'ı kimi yine **Fatsa'yı** anlatan **Melih Pekdemir** ismini verdi. Herkesin referans kitabı ben de bulup okudum.

Yine birgün lokantada eski arkadaşlar beni rakılı muhabbetli bir yemeğe davet ettiler. Yemeğe örgütten ünlü bir oda başkanı da davetli.. Sofrada beni görünce, **"ben Fatsa'da cinayetler işlemişlerle yemeğe oturmam"** deyip sofraya oturmadı, helal olsun adama.. Ama bana ne?..

Bunlar daha ne ki? Neler var, onlarca küçük hikaye. Uzamasın. Uzatmak isterseniz **Halk Evleri'nin** ve **ÖDP'nin** tüm şubelerine uzanın, herkes bilir bu muhabbeti..

Ben **Fatsa'da** hiç bulunmadım. İşte nüfus cüzdanım. İşte hayatım. Asla böyle birşey yok desem de kimseyi inandıramıyorum.

Siz olsanız ne yaparsınız. Önüme çıkana ya kardeşim isim benzerliği bana ne? desem de, bir örgüt, malum örgüt, seminer verir gibi bütün **militan** kadrosuna bunu anlatıyor. Onlar da bu şayiyayı ister istemez kulaktan kulağa yayıyor.

Oysa, onlarca şehirde bu çocuklar şevkle coşkuyla aşkla dinlediler seminerlerimi. Sarıldılar bana. Yüzlerce kez konuşma yaptım onlara. Beni ilk günden beri bir kahraman yazar gibi karşıladılar. Sorun gençler değildi, durumu anlatınca anlaşıyorsun, ama yukarda **"ağbi"** kadrosundan birileri fışfışlıyor, bu **iftiraları** karanlıkta ortalığa salıyorlar...

Şöyle de bir çevrem var. Son yirmi senem **sol camialarda** geçti. Tanımadığım adam, oturmadığım kurum, seminer vermediğim yer, insan, yönetici yoktur desem harfiyen doğrudur. Ne zaman bir yemeğe, masaya otursak, hemen sözü burdan açarım. "Yahu arkadaşlar böyle böyle... Bir hikaye uyduruyorlar. Ben **Fatsa'da tim** yönetmişim..?" .. Masada kahkahalar yükseliyor. Laf geyiğe dönüyor. Gülüyor kırılıyoruz. Ama yakın arkadaşların hiçbiri işi ciddiye almıyor. Yani **iftira** mekanizmasının bizi tanımayan gençler üzerinde **vahşice** yönlendirildiğini kavrayamıyorlar..

İletişim yayınlarından düşünce adamı **Ömer Laçiner,** soylu, açık, temiz ve lafını esirgemeyen bir insan.. Ona saygım hep sürecek.. Ama **Ömer Laçiner'e** dahi bir türlü bu facianın derinliğini anlatamadım..

Mesela benim kitaplarım **İletişim Yayınları'ndaydı. Birikim Dergisi** de **İletişim** yayını. Bir defasında çizgi romanlar üzerine **Levent Cantek** isimli akademisyen **Birikim**'e yazı verir. Yazıda Türkiye'deki **çizgi romanlar** değerlendirilir. Pek tabii laf **Leman'a** gelir. **Leman** aşağılanır. Hadi burayı geçelim. Yazı **Leman**'a gelmişken, **yazarımız, Nihat Genç için** de bir cümle kullanır. Cümlesi şu: **"Şaibeli yazar Nihat Genç"..**

Bu cümleyi okur okumaz, **Tanıl Bora'ya** öfkeli sert küfür dolu bir faks çektim. **Tanıl Bora'yla** aylarca konuşmadım. **Tanıl Bora** ise, benim lüzumsuz hassasiyet gösterdiğimi, hastalıklı bir öfkeyi sormadan peşinen belirttiğimi, yazarın böyle bir imayı kastetmediğini söyledi...

BİRGÜN

Ben de saflıkla kendime, yahu doğru diyorlar, niye üstüme alınıyorum, aklımı .ikiyim..

Neyse, **Ahmet İnsel** ve **Murat Belge** isimleri İletişim'in en üst yöneticileri. Geçtiğimiz yıl medyada Ermeni Konferansı nedeniyle aramız açıldı. Bir yığın karşılıklı yazı.. Sonra malum, beni **İletişim'den** attılar.

Ahmet İnsel, Radikal 2'de beni neden attıklarını anlatırken yine o meşum tuhaf cümleyi kullandı: **"Tescilli faşist!"..**

Murat Belge de aynen tekrarladı, **faşist**. Yahu kardeşim hayatımda hiçbir örgüte üye olmadım, hiçbir davam olmadı, hiçbir sicilim tescilim olmadı, hüküm giymedim, ceza almadım, birine tek bir tokat dahi atmadım, aleyhimde tek bir imalı söz çıkmadı, mahkemeye hiç çıkmadım, suçlanmadım, ne demek tescilli..

Tescilli olduğuna göre **kayıt** olmalı. Yoksa **Ahmet İnsel** ve **Murat Belge** şu meşhur **Fatsa iftirasını** mı ima etmek istiyor.

Şimdi kendilerine sorsak, hayır başka şeyleri kastettiklerini söylerler. Ama on yıl boyunca ben, onlar neyi kastediyorsa öyle düşünmek istedim. Şimdi müsaade edin, onların neyi kastettiğine artık ben karar vereyim, çünkü, **suçlanan, mağdur edilen, iftira atılan, benim..**

Ne yapabilirim? Hayatım ortada, mahkemeler ortada, kayıtlar ortada, hakkımda onlarca basın davası açıldı, bir yığın avukatlar kümesi hayatımı lime lime edip raporlar hazırladı. Çocukluğumdan girip her bokumdan çıktılar, kaç defa soruşturulduk, rapor edildik, birşey bulup çıkaramadılar..

Ama bir tescillidir lafı gidiyor.

Söyleyen de az buz değil, **Ahmet İnsel, Murat Belge**. Okumuş insanlar. Yazdığı yer **Radikal 2**... Bu insanlar bu kadar haksız ağır insanlık dışı bir iftirayı nasıl seslenirir, bilemem..

Ve, ve...

Geçtiğimiz hafta dananın kuyruğu koptu..

Ben, **SKY TV**'de **Orhan Pamuk'u** eleştiren bir konuşma yapınca, araştırmacı-gazeteci **Rıdvan Akar, Birgün'deki** köşesinden bana sert bir cevap yazdı.

Ağzına geleni söylüyor, beni **burjuva yazarı mı** yapmadı, beni **medyanın adamı mı** yapmadı. Neyse. Kendi görüşleridir, geçelim.

Rıdvan Akar bey yine aynı yazısında o **meşum** cümleyi kullandı: **"Biz onu Fatsa'dan biliriz!"**...

Rıdvan Akar, kültürlü, tanınmış, sevilen, okumuş bir gazeteci. Demek ki bu şayialar beyfendiye kadar gelmiş, inanmış, gerçek sanmış ve sütununa döşenmiş...

Telefona sarılıp **Rıdvan Akar**'ı aradım. Kardeşim, ben hayatımda **Fatsa'ya** hiç uğramadım. Bu **iftiradır**. Birileri bunu ima edip duruyor.. **Mağdurum**. Bu iftira şöyle başladı, şu kitapta çıktı, sonra **ÖDP'liler Dev-Yollular** yaygara kopardı ve birçok arkadaşım sandığım yazarlar susarak bu iftiranın önünü açtı.."

Rıdvan Akar bey **"bir dakika bekleyin Nihat"** deyip telefonu kapattı. On beş dakika sonra beni aradı. **"Nihat bey ben Fatsa'da Dev-Yol davasından arkadaşları aradım. Böyle bir Nihat Genç varmış. Bizimkiler onlarla aynı kovuşta yatmış. Okuma yazması olmayan biriymiş, sizden özür dilerim!"**..

Eeee, sonra. **"Yarın birgün Gazetesi'nde bu yanlışlığı düzeltip sizden özür dileyeceğim"**, **"teşekkür ederim"** deyip yarını beklemeye koyulduk.

Bu arada boş durmayıp **Birgün Gazetesi'ne** açıklama gönderdim. Ancak ertesi gün gazeteyi aldım, düzeltme yok.

Yeniden **Rıdvan Akar**'ı aradım. Yeniden bir ikinci açıklama yazıp gönderdim. **Rıdvan Akar** telefonda şunları söyledi: **"Birgün gazetesi düzeltmemi yayınlamadı. Bana birgün izin ver. Yarın da yayınlamasalar Birgün'den ayrılacağım. Ve senden özür dilediğim açıklama yazısını, yani yanlışlığı internet sayfamda yayınlayacağım!"**...

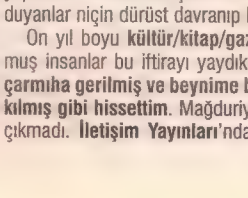

"Tamam, sağol" deyip kapattım. Ertesi gün **Rıdvan Akar** bey sözünde durarak, dürüst temiz bir insanlık örneği gösterip **"Nihat Genç'ten özür dilerim, isim benzerliğiymiş"** diye **özrünü** yayınladı. Bir küçük nefes aldım..

(Ancak kafanız karışmasın diye ayrıntıya girmiyorum. Benim şahsi düşüncemdir, yazar "Ankara'dan giden Yüzbaşı Nihat Genç diye bir cümle kullanmıştı. Yani hem yüzbaşı hem cahil olamaz, hem Fatsalı yerli, hem Ankara'dan gitmiş, kafam karıştı... Çünkü orda bir Nihat Genç varmış okuma yazması yokmuş, içerde yatmış dediler. Yani ben bir isim benzerliğine dahi inanmakta güçlük çekiyorum..)

Durumu toparlayalım. Üniversite gençlerinden sokaktaki işportacılardan oda başkanlarına ve meşhur gazeteciler Rıdvan Akar'a ve meşhur yazarlar **Ahmet İnsel, Murat Belgeler'e** kadar yayılmış bir şayia...

Ne şayiyası, adamlar gerçekmiş gibi yazıyor..

Oysa bu çevrelerin ilişkilerini/bağlantılarını/dostluklarını en iyi bilen **Tanıl Bora**'ya on yıl öncesinden defalarca rica ettim, birküçük not düzeltme yapsalardı bu facialar başıma hiç gelmezdi. Üstelik **Tanıl Bora** kendi dergisinde **Nihat Genç için "şaibeli Nihat Genç"** deyip kuşkuları daha da derinleştirmişti...

Peki bunu niçin yaptılar? İhmal mi ettiler? Yoksa sessizlik içinde bu iftiranın dallanıp budaklanması işlerine mi geldi? Yoksa yazar kimliğimle bir alıp veremedikleri mi vardı!. Bilemem, yorum sizin.

Sevgili okuyucu. Burada size, **Rıdvan Akar'dan Ahmet İnseller'e** kadar yazılarına konu olacak ve açıkca aleni söylenecek kadar yaygınlaşmış inanılmış bir şaibenin doğrusunu adam gibi yazıp söyledim.

Örgütlerden derneklerden üniversitelere ve sokaklara ve gazetecilere kadar kulaktan kulağa nasıl yaygınlaştığını birkaç küçük örnekle aktarmaya çalıştım..

Şimdi, itham ediyorum, suçluyorum!

Bu kadar kahpece, bu kadar vahşi, bu kadar acımasız bir saldırıyı bana niçin düzenlediler. Niçin beni arayıp sormadılar. Niçin benim yazılı sözlü açıklamalarıma hiç itimat etmediler.

Birgün Gazetesi'nde yazar **Pertev Aksakal** ve **şürekası** ve yakın **siyaset dostları** bir **özür,** bir **yanlışlık,** bir **düzeltmeyi** onyıllar boyunca niçin yapmadı... **Sessizlik** işlerine mi geldi.. Bu iftirayı duyanlar niçin dürüst davranıp bana sormadı..

On yıl boyu **kültür/kitap/gazete** köşelerini tutmuş insanlar bu iftirayı yaydıkça yaydı. **Kendimi çarmıha gerilmiş ve beynime bu iftirayla çivi çakılmış gibi hissettim.** Mağduriyetime kimse sahip çıkmadı. **İletişim Yayınları**'nda arkadaşlara, neredeyse ağlayarak yalvararak ne olursunuz şu feci durumu düzeltin diye kaç kez ricalarda bulundum.

Siz oturmuş dünyanın bu ülkenin en güzel hikayelerini kitaplarını yazıyorsunuz, ama birileri çıkıp **"ha o mu Fatsa'da cinayetler işledi"** diyor..

Beni seven koruyan yok mu, bana acıyan yok mu, on yıl boyunca bana bir geçmiş olsun diyen yok.. Hayatımı yazarlığımı kimliğimi ahlakımı onurumu şerefimi hedef aldılar ve bir iftirayla nokta atış, beni gençlerin dergilerin yazarların gözünden silmeye çalıştılar..

Bir arkadaşım **"üzülme Nihat Genç, bu kahpesinsi saldırılar seni büyütür"** dedi. Hayır ben böyle büyümek istemiyorum. Benim kitaplarım ortada, **yazılarım/kitaplarım** büyük.

Ve **ÖDP** çevresi ve **Birgün Gazetesi** çevresi ve **İletişim çevresi** ve **Dev Yol çevresi**, bu dedikodu iftirayı öylesine **şehvetle ağızlarını ballandırarak iştahla hazla anlattılar ki..**

Bugün bu cümleleri benim için söylemek, kaleme almak ne kadar zor, samimiyetim olan, oturup kalktığım, dürüstlüğüne güvendiğim insanları itham ederken bin kez düşünüyorum. On yıldır tartıyorum.. Ama gerçek bu, birileri bu iftirayı ortalığa salıverdi, birileri gaz verdi, birileri hiç umursamadı...

İşte **Rıdvan Akar** gibi üstün bir gazeteci dahi bu iftiralara gerçek gibi inanıp sütununda yazıyor..

Sonunda maskeleri düştü. **Liberal, solcu, özgürlükçü,** diye kaç insan hakları bildirisine imza atmışlardır. Yazılarında kaç kez kişi hakları insan hakları diye isyan etmişlerdir, ama kendi yaptıkları bu...

Bu korkunç iftirayla hayatımı söküp çöplüğe atmaya çalıştılar.. Yoksulluğu ve onuruyla yazarak savaş veren bir yazara daha ölümcül bir darbe düşünemiyorum. **Hunharca**, keyif için bu iftirayı düzenleyip piyasaya sürdüler, üstelik, kulaktan kulağa, alttan alta, yani sinsice...

Peki, bu şayia, bu iftira gelişirken benim kusurlarım olmadı mı? Biraz da size bu şayia yayılırken ben nelerle uğraşıyordum, yani, yazarlığımla ilgili birkaç küçük hikaye anlatayım...

Leman'a başladığımda **daktilom** dahi yoktu. Bir çanta daktilom vardı ve şerit mekanizması bozuktu. Yani tuşlara vurduğumda şerit dönmüyordu. Bu yüzden bir başkasının ben tuşlara vurdukça yanımda oturup şeriti eliyle yavaşça çevirmesi gerekiyordu...

Tamire götürdüm, ağbi mekanizma değişecek, işe yaramaz, dedi.. Bir küçük daktilo alabilmem için yazdığım yazıdan para almam gerekiyor, bunun için de bir ayın dolması gerekiyor..

Ben bir ay boyunca tuşlara vurdum, şerit dönmedi. İşinden yorgun argın dönen eşim hemen yanıma oturuyor ve ben tuşlara vurdukça eliyle şeriti çeviriyor. Bir süre sonra yorgunluktan uyuyakalıyor. Yalvarıyorum eşime, ne olur uyuma, ne olur dönsün şu şerit. Belki bileniniz yoktur, ben **Türkiye'nin** en hızlı daktilo yazan **daktilo şampiyonlarına** katılmış bir yazarım ve daktilomun şeriti dönmüyor... Yumruklarım böyle böyle sertleşti.. Bir ay boyunca bir elimle tuşlara vurdum diğer elimle şeriti çevirdim.. Böyle böyle ıstıraplar korkularla tabi attaki bütün canlılar gibi ben de kabuk bağladım..

İlk beş/altı ay yazılarımı postalayacak bir faksım yoktu. (sonra **Leman** eski faksını gönderdi). Faks için postaneye koşuyor, sıraya giriyorum. Posta memuru yazının içine bakıyor, inceliyor. Sonra fakslıyor. Bazen yazının içinde kuşkulu **"devlet"** gibi kelimeler görünce suratıma şüpheyle bakıp polis çağırıyor. Postane içinde bir odaya çekiliyorum. Yazım okunuyor sonra müsaade ediliyor. Yazımı eline alan **polisler** yüzümü tekmeler gibi konuşuyor benimle.. Ne kadar şarkı dinlesem bunları unutamam..

Sonra çok yakın bir arkadaşımın bürosundan ricayla çekmeye başladım. Her hafta arkadaşı faks için rahatsız etmiş olmalıyım, tavrı şekli değişti. Ne zaman faks çekmeye gitsem, bana angarya işler yüklüyor, mesela sabah çaylarını neden demlemediğimin hesabını soruyor, hatta bakkala gönderip sigara aldırıyor. Yani bir faks çekeceğiz diye bürunun kölesi ofisboy elemanı gibi çalıştırılıyorum. Arkadaşım biraz ince biraz kibar olsaydı kimbilir belki daha asil bir insan olurdum.

Leman'dan gelen para yetmediği için arada bir işporta yapıyordum. Çünkü kitaplar hala pahalı. Bugüne kadar kazandıklarımın beşte dördünü **kitaplara** yatırdım. O günlerde büyük gazetelerden yazarlık teklifleri geldi ama bağımsız değildiler. O günlerde birçok arkadaşım **rapor** yazıyor, **proje yazıyor, yazarlık** dışında da kazanıyordu..

Ben kimseye **rapor** yazmadım, **proje hazırlamadım**. Hayatım boyunca **devletten** dahi **burs** almadım, **kredi** almadım. Hiçbir **kooperatiflik, ortaklık, şirket** işine girmedim. Hiçbir partiye **danışman** olmadım, hiçbir **ideolojiye** yanaşmadım.. Bildiğim tek şey, **kızdırılmış bir kalbim vardı, ızgara üstünde ondan akan cızırtılı suyu ekmeğe banıp kitaplar yazacaktım.. Öfke doluydum.. Kelimelerle yumruk yumruğa konuştum..**Odun yığınlarını ateşe verir gibi onlarca şöhret delisi esersiz yazarı kahkahalar atarak yaktım.

Leman'a başladığımda birkaç **çok sıkı romanım** vardı ama beni kesmiyordu. Kafama koydum. **Leman'da** bu toprakların **en güzel hikayelerini** yazmalıydım...

Odama kapanıp maya karar verdim. Günde sadece akşam vakitleri 16-19 arası dışarı çıkacağım, gerisi paso evdeyim.. Yüzlerce hikaye. Zamandan daha uzun bir süre.. Bu yüzlerce hikaye kitaplaşmadan kendime asla yazar demeyeceğim dedim...

İşte **İhtiyar Kemancı, Edebiyat Dersleri** ve nicesi raflarda dizili duruyor. **Hepinize meydan okuyorum**, sizler bu topraklarda bu hikayelerden daha güzellerini biliyorsanız bana da söyleyin.. Tanrılarla peygamberlerle yoksullarla geceler boyu yıllar boyu sevişip süsledim onları... Pırıl pırıl... Matbaa/basın/dergi işinde otuz yıldır aralıksız çalışıyorum ancak ilk kitabımdan başlarsak profesyonel yazarlığım 20 yılı aşkın...

Hayatım boyunca en çok şu eleştiriyi aldım profesyonel değilsin, kitaplarını tanıtmıyorsun.. Evet, doğru ama, kitabımı tanıtmayla geçireceğim bir haftada yirmi kitap sayfası daha yazabilirim. Dedikleri doğruydu, **kitaplarımı boğdular, onlar boğdu ben yenilerini yazdım...**

Psikolojim şuydu, hayatım boyunca not tutmuş insan değilim; olaylar hikayeler duygular kafamda nasıl şekillenmişse o şekilde kağıda geçmeliydi. Gençliğim boyunca yaşadığım hikayelerin gerçekliği duygusallığı zihnimdeki canlılığı sıcaklığı kaybedilmeden hemen yazılmalıydı, acelem buydu. Toplantı davetlerine dahi gitmedim. Geceleri dışarı hiç çıkmadım. Bu hikayeler yazılmalıydı. Çünkü **Türkiye halkı tarihinin en acımasız en kanlı trajilerini geçitinden geçiyordu, insanlık dışı yüzlerce hikayenin/acı dolu hayatın yüzüne bakan yoktu...**

Ve şimdi şimdi, yüzbinlerce insan hikayelerimi okumaya başladı.. Yurdun ve dünyanın dört bir yanından mektuplar akmaya başladı. Bu yüzlerce hikayede cılız bilekli bir yazar dünyayı hırsla alımlıyor gazoz kapağı gibi büküyor başka bir insanlık haline sokuyordu... kitap dergilerini/kültür köşelerini/hobi dingleri tutmuş torpilli yazarlar kitaplarımı yok saydılar... İşte yüreğimi yakan bir örnek: **İhtiyar Kemancı** kitabım. Henüz üç baskıda... **Oysa ben o kitabı şarkıların ilahilerin kokulu sularıyla yazdım...**

Herkes **Aydın Doğanların Fethullah hocalarını dergisi/gazeteleriyle** şöhret olurken, **ben ahlağın lezzetiyle kelimeleri örste dövüp kılıcıma su verdim..** Beni boğmaya çalışanlar sadece büyük medyanın kültür/kitap dergileri değildi, gücü yeter her **bok böceği küçücük dergilerinde** kıskançlıktan kuduruyordu...

Bakın, mesela, **Ankara'da** çıkan **Öykü İmge** dergisi elliye yakın günümüz yazarına, son yirmi yılda en beğendiğiniz on hikaye yazarının ismini söyleyin, diye anket yapıyor.

Ve yazarların ağzından üçyüz'ün üstünde günümüz yazarı adı çıkıyor. Bu üçyüz yazar içinde sadece **Nihat Genç** yok. Yani bu ülkenin üçyüz'üne dahi giremedik. Oysa bu topraklarda en çok okunan, o yazarların hepsinden daha çok okunan yazarım. Ve o yazarlar içinden birçoğu bana defalarca delice hayranlıklarını yüzüme karşı defalarca söylemişti, ama, yazmaya gelince, korkuyorlar mı saklıyorlar mı?..

Nerden bilebilirim, bu eziyet verici hikayeleri yazanların, kütükten tezgahtan zekalarını...

Bir örnek daha, yine kendine hikaye eleştirmen diyen **Ömer Lekesiz** adında bir herif, **hikaye antolojisini** çıkartıyor, yüze yakın hikayeci konu ediniyor. Bilin bakalım sadece ve sadece kimin adı yok **Nihat Genç'in**.. Ne oldu? Hangisi yazar, hiçbiri? Bu yüzlerce isim nerde? Torpille kayırmayla dergiyle geçirmekle yazar mı olunurmuş? Olunmadı...

Bırakın bu topraklarda hikayeleri en çok okunan yazar **Nihat Genç** içini rahatça boşaltsın, edebiyatın ahlağını kirleten terbiyesizleri tekme tokat dövsün... Onlar arkadaş torpilleriyle, medya desteğiyle, ideolojik dostluklarla edebiyat yaptıklarını zannettiler..

Akşamsefası

Bu topraklarda en çok sansür yiyen en çok ambargo koyulan yazarım ve şimdi size soruyorum, yazar olarak şimdi kimi tanıyorsunuz? Hangisinin eserini?

Onların beyni iltihaplı! Onları, benim gibi yazarlar kırbaçlarıyla dövüp ve boyunlarına yavşaklık halkası takıp köşe köşe sayfa sayfa gezdirerek tedavi etmeli!

Müsaade edin, beni muzaffer bir yazar yapan kelimelerimi kutlayayım. Ellerini sıkıp, ayağa kalkayım, onlar bana dünyanın eski yazarlarını ve coğrafyaların en güzel elmalarını getirdi...

Onlar ise intihar cinayet piskopatlık bozukluk taşıyan bir yığın zehirli anlaşılmaz metinler ürettiler..

Onlar hiçbir zaman gerçek bir yazarın ejderha gibi gürlediğini bilmeden ölüp gidecekler..

Ve sonra, **18 yıl** kitaplarım için **medyaya** çıkmadım, kendimin reklamını yapmadım, okuyucuya ekrandan yüzümü göstermedim, 18 yıl sonra, ağır kürek mahkumu kendimi tahliyeye karar verdim, uçmaya başladım...

Edebiyatın onuru ahlağı için kitaplarımı yazmaya koyulduğum o **18 yıl** içinde, o odada, **iftiralarla** beni boğup canımı bezdirip kirleteceklerini sandılar. Oysa, **18 yıl** sonra beynimin bütün damarları çelikleşerek hakiki düşmanları tanıyarak dışarı çıktım.

Bu yoksul yazar sırf sizin gibi düşünmediği için katillikle suçladınız onu.. Sizler o bokları yerken, bizler, bir köle hareketsizliğiyle önünüzde eğilir gibi mi duracaktık. Cinayetle suçladınız, hiç utanmadınız!

Şimdi, yer gök beni konuşuyor, sadece geçtiğim bir ay içinde programın dolu bahanesiyle geri çevirdiğim konuşma davetlerinden birkaçını sıralayayım: **İran, İspanya, Kazakistan, Polonya, Hollanda, Almanya... Yurt içinden hergün üç/beş davet...**

Ben kitap üstüne kitap yazdıkça sokaktan gelmiş bu yoksul yazarın karşısında sus pus oldular. İfşa ettim onları, rezil ettim. **Aydın Doğanlar'ın kucağında oturuyorsunuz dedim. Ülkemiz seksen milyar dolar soyulurken oralarda sırf şöhretiniz maaşınız sürsün diye sesinizi çıkartmadınız dedim. Bu cümleleri çok sık kullandığım için beni cezalandırdılar, ya iftira düzenlediler ya bu iftiraya sessizlikle katıldılar.**

Oysa soylu yazarlar iyi kalpli de olmalı.

Sonunda dünya gözümle bugünleri de gördüm. Hepsinden büyük değerli hakedilmiş bir şöhretim var. Müziğe dökülmüş ve müzikten dökülmüş kelimelere kimse karşı koyamaz. İnsan sesinin en asil çığlıklarıyla kitaplarımı doldurdum.

Lütfen şu cümleyi de kurmama müsaade edin, tertemiz bir memleket evladı olmak istedim. Onları **Aydın Doğanlar Fethullah hocalar** maaşlıyordu, beni ise, ortaokul çocukları cep harçlıklarıyla her hafta bayiden alıyordu. O halde bu gencecik çocuklara, soylu, harbi, lezzetinden yenilmez hikayeler yazmalıydım.

Şimdi kendimi bir ağaç gövdesi gibi kabuklarım kabarmış hissediyorum, kuşu da tanıyorum, rüzgarı da, kimse çizemez. Bir cesaret bir delilik hevesi neşeyle hiç bitmedi içimde.

Özür dilemeyi bilmeyen, düzeltme yapmayan, iftiraya sessizlikle katılan ve alttan alta iftiraya gaz veren insanların vicdan taşımadıkları ortada. Vicdansız insanlara küfretmek haybeyedir.

Ama içimdeki acıyı tarif için bir küfür geliyor aklıma, gırtlağımı ciğerlerimi yararak çıkmaya çalışan bir küfür, acımı ancak bir küfür tarif edebilir.

Kızılay'da geziyor bir deli. Üstü başı yırtık saçı sakalı hiç yıkanmamış. Özelliği durmaksızın bağırarak küfrediyor. Onun kadar rahatım. Bazen peşinden gidip sokaklar kaldımlar boyunca bağıra bağıra söylediği küfürleri topluyorum. Çok acı çekmiş bir deliye benziyor, küfürleri ağzının tam ortasından demir bir sopa gibi çıkıyor. Ağzını doldura doldura söylüyor, sokaklar küfürleriyle patlıyor.

Küfrün güzelliğine bakın! .mına koduğumun ayıları.

Böyle küfürler savurdukça melek kadar saflaşıp bir kuş gibi havalanıyorum. .mına koduğumun ayıları. Bu küfrün bilgeliğine, ışıltısına, derinliğine, kabadayılığına, hikmetlerine hayranım. Nasıl kocaman bir coşku taşıyor. Dağ gibi ağır, demir gibi sert ve nasıl yüksek alay taşıyor: .mına koduğumun ayıları.

Bu küfre dikkat edin, kafası karışık değil, bu küfür bulanık değil, aksine, canlılık kaynıyor, opera gibi Pavarotti gibi söylenmeli...

Bu yoksul yazar sırf sizin gibi düşünmediği için katillikle suçladınız onu.. Sizler o bokları yerken, bizler, bir köle hareketsizliğiyle önünüzde eğilir gibi mi duracaktık. Cinayetle suçladınız, hiç utanmadınız!

Ama gazetelerinizde özgürlükçü bilmiş solcu yazılar yazıyorsunuz.. Yoksul gençleri kandıran, yoksulların beynini ezip iftiralarla parçalayan bu küstah bu postallı vicdanları kimden aldınız..

Türkiye'de sol niye yok, çünkü delikanlı yok. Bu iftiranın hesabını on yıl boyunca sizler sormalıydınız, tam tersine, **büyük küçük dergi/parti hepiniz** bu iftira kampanyasına doludizgin katıldınız...

Utanmaz herifler kaç genci kandırdınız.

İşte bu satırlarda sizlerin o pis karanlık iftiracı yüzünüze tükürüyorum. Hadi cevap verin. **Nihat Genç**'in bu erkek sesi karşısında söyleyecek birkaç cümleniz kaldı mı?

Artık siz sokak sokak utancınızdan kaçacak, ben de o katil bozması iftiracı suratınızın peşinden kovalayacağım. Sizi bir ömür tekme tokat kovalayacağım.

Biz, sizin gibi **Avrupalı** olamadık. Sizin gibi **insan hakları şampiyonu** olamadık. Sizin gibi **hem solcu hem Aydın Doğancı olamadık**. Sizin gibi hırsızlığı aşikar suçüstü yakalanmış **Orhan Pamuklar'ı** destekleyemedik.

Kardeşlerim. Ben boşluğa hikayeler yazmıyorum.

İşte yıllardır size yazılar yazıp beyinlerinizi yıkayanların ruh hastası deli saçması iftiraları, saldırıları, hikayesi.

Bir **Dostoyevski** bir **Dickens** romanına benziyor. Yüzlerce aydın sokaktan işportacılık yaparak yazar olmuş genç bir yoksul adama, **"katil"** diyerek suçluyor, boğuyor, ezmeye çalışıyor. Alın filmini çekin.

Gazetelerini, dergilerini, kurumlarını, odalarını, yönetimlerini, torpillerini, tuttukları her yeri bu iftirayla kuşanıp döşüyorlar.

İftira kampanyasıyla benden insanın en büyük desteği ahlağı onuru şerefi kopartmaya çalıştılar.

İnsan yavrusunu birazcık tanıyabilselerdi... İnsana dair o derin kuvvetin insanı ne denli heyecanlandırıp uçurduğunu bilirlerdi.

Tarihin derinliklerine gömülmüş soylu yazarları birazcık tanıyabilselerdi... O yazarların gönderdiği kutsal ayetler gibi kelimelerin bizleri zırh gibi nasıl ebediyyen koruduğunu bilirlerdi.

Tarih içinde ezilmiş, dövülmüş, suçlanmış, yere düşmüş, beyni parçalanmış, kovuşturulmuş, yakılmış, iftiralarla örülmüş kaç yüz yazar hikasi okuduk. Keşke o yazarların gün ışığına hiç çıkmamış kelimelerinden haberleri olsaydı.. O kelimelerin asırlar sonra dahi hiç çürümediğini... Bir elmas bıçak gibi parladığını... Başımızda taç elimizde kılıç olduğunu... Düştükleri her yeri hala delik deşik parçaladıklarını bilirlerdi...

Hayatım boyunca insanlığın o muhteşem yazarlarının kelimelerini aradım. O kelimelerle yıkandım. O soylu insanlar gibi kalleşlere iftiracılara değil... Aya mehtaba sevgiliye bahara rüzgara yağmura gecelere ve kelimelere bakarak büyüdüm.

Azap dolu koca on yıl geçirdim. Çok üzüldüm. Canım çok yandı. Kaya parçası değildim. Çocukluk günlerini durmaksızın kaleme alan bir yazardım.

Bilmem söylemiş miydim, çocukların hiçbir inancı yoktur. Ne üzerlerine el basıp yemin ettikleri din.. Ne uğruna öldükleri bir ülke... Çocuklar oyun ister... Kahramanca oynamak ister. Birinci olmak ister..

Böyle bir çocuk tanıyorum çocukluğumdan. Topu, inanılmaz çalımlarla çevirir, döndürür, kimse ayağından topu alamazdı. Onu yenmek, geçmek, mümkün değildi. Birebir tek kale maçlarda hiç yenilgisini görmedim.

Onu hiç yenemeyeceklerini anlayan mahallenin çocukları **"o var ya, onun annesi orospu"** demeye başladı.

Bugün gibi hatırlıyorum. Çocuk bu dedikodudan habersiz. Her sabah erkenden topunu alır kapımızı çalardı. **"hadi çıkın oynayalım"** diye.. Anneler babalar çocuklarını göndermez, onun annesi orospu onunla oynamayın diye tenbih ederdi.

Ama ertesi gün çocuk yine elinde top kapımıza dayanırdı...

Sonra... Mahalle arsasında bir büyük duvar. Karşısına geçer tek başına akşama kadar topu duvara vurur... Topa öyle hızlı vurur ki çocuklar yüzümüze çarpar diye yanına da yaklaşamazdı.

Tekrar vurur, dönerek vurur, röveşatayla vurur, parendeyle vurur, frikik çeker gibi vurur.

O çocuk gibi, bu duvarları yıkana kadar topu o duvara bu satırlarda vuracağım..

Duvarın karşısında tek başına bir çocuk. Çocuğun yeri duvarın karşısı.. O yer... Karşısında duvar, ayağında top...

Hayat herkesin yerini tayin eder..

Yazarlar, o kutsal bağımsız eyvallahsız yerlerine böyle yerleşir..

Hepimiz biliriz, o duvarları ancak, hayatın yıkamadığı insanlar yıkar..

Duvarları surları delememiş toplarınız yoksa... karakteriniz yoktur. Üslubunuz yoktur. Kimliğiniz yoktur...

Son bir müjde, dizlerim hiç çözülmedi. Sözlerim hiç kararmadı! Kardeşlerim, yorulmadım...

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Erhan Candan

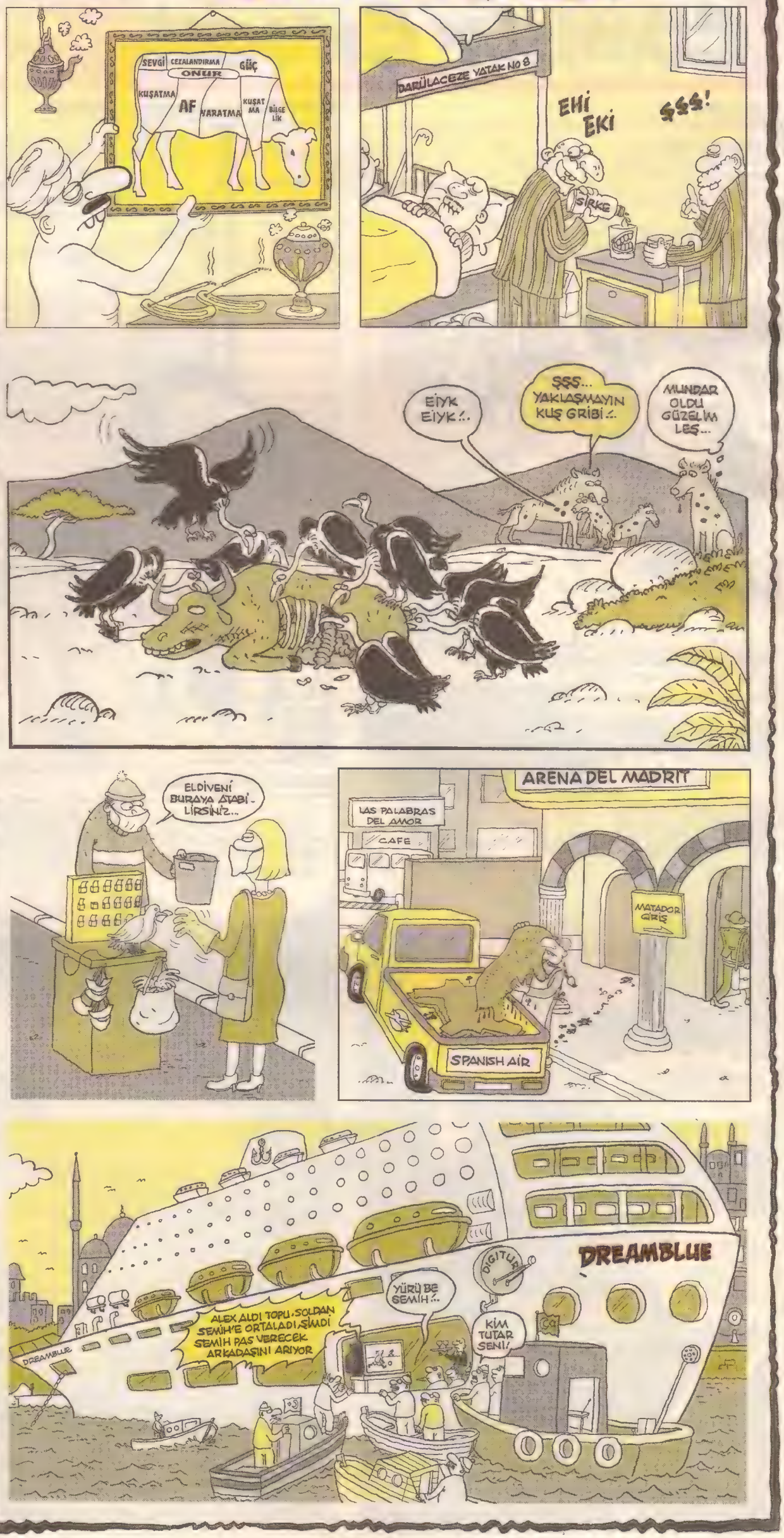

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KUŞ GRİBİ

NASA VE ASTRONOT DÜNYASI, BAMBAŞKA

DEDEKTİFLİK VE MÜŞTERİ POTANSİYELİ

BAYRAMLIK SİNEMALAR

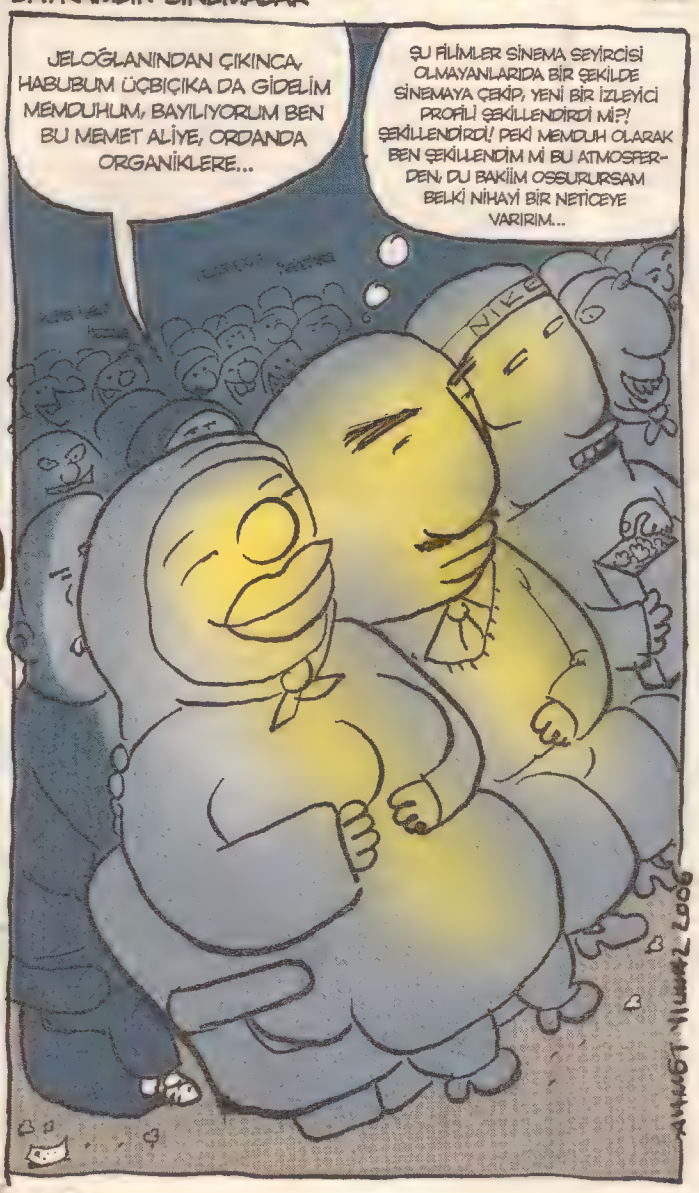

AYRINTI YARIŞMA -1

AYRINTILAR metin fidan

Şartnâme: Birbirimizle diil, kendi kendimizle yarışmak annamında bi yarışmadır bu. Ben da yarışıyom meselâ şu an. Onsekiz yaşından onbir gün almış, otuzdokuz yaşından iki gün vermiş her dergi okuru katılabilir.

Şurtnâme: Tilbilgisi kılavuzları krameri ve i mlay hataları göz önnde bulundurulacaktır. Şaka bi yana; en dibine kadar ince ayrıntılı cevaplar terçih sebebidir. Devrik cümle, az cümle ve kaykık kelimeler sorun diil; düzeltir toparlarız noolcek. İçinizden gelenleri yazabilirsiniz! Kopya 'iç' kullanmak yasaktır.

Jüri: Ayşenur Rafgen, Melih Rafgen (eşi), Nik Meysın, Rabırt De Niro, Kadıköy çarşıdaki evcil Kaz, Üst komşu.

Ödüller: Birinciye: Bilmiyom ki. İkinciye: Bilmiyom. Üçüncüye: Hiç bilmiyom. Beşinciye: 'Pantolon' orijinal çizimi heralde.

Katılım Adresi: Posta, e-posta, elden, avuçla, telepatik, bağırarak.

-SORULAR-

1- "Dolu kibrit kutusundan yere dökülen ve saçılan kibritleri; düzelterek, üçer beşer toplarken; üstüste bindirip aldığım sekiz kibrite, hırsla bi kibrit daha eklemek için yaptığım o riskli hamle sonrasında; Tıkırt kıtırt! ederek demetten geri kayıp tekrar yere düşen üç kibritin ardından; elimdeki kıskaçta, her an dağılıp düşecekmiş gibi kalan dengesiz kibrit demetini son bi umutla kavradığım aanı..." Düştüğünde zor toplanan şeylere, veya onları düşerken son anda tutabilme anlarına bi örnek daha veriniz; ve o anki duygunuzdan azcık bahsediniz:

2- "Baş parmağımı, hoparlör veya volkmen ses düğmesi üzerinde gezdiririrken, tırnağımı düğmedeki küçük tırtıklardan birine sabitlemeyi, böylece düğmeyi en ufacık oynatışımda bile, volümün tüm kontrolünün elimde olduğunu güvenle hissedebilmeyi..." İnsan vücudu ve eşya arasındaki bu 'Hoş Temas ve Sabitleme' duygularına, iki kısa örnek veriniz:

3- "Bir kağıdı, top haline gelinceye dek buruşturduktan; ama doymayıp biraz daha buruşturduktan sonra; gene de tam yuvarlak bi top gibi olmadığını hissedince '.....leri' tamamen azalıncaya kadar zevkle ve hırsla buruşturmayı..." Cümlede, noktalı yerlere gelecek (buruşturmanın mükemmel geçtiği hissini yaşatan) o kelimeyi ve yaşattığı duyguyu, gene ek bi cümle içinde yazınız:

4- "Dışarı çıkarmak için hazırlanan ve kapı kenarına konan, ağzı bağlanmış çöp poşetine; bulduğu birkaç çöpü daha atmak istiyordu, Semih. Fekat, torbanın kördüğüm yapılmış kaba saba düğümü karşısında, bi an bocaladı..." Semih'in, torbanın ağzını açmadan, küçük bi aralıktan içeri atabileceği 'üç ilginç çöp'ü ve atma biçimini yazınız:

5- "Otuzyedi ekran, Saman kağıt, Dı bestof, Güyaa, Aşağı mahalle, Yu es bi çıkışı, Depeç Mod, Faynıl Fantazi, Artur Sii Klark, Cenıfır, Sözde..." gibi; ilginç tamlamalardan, kavramlardan, ve okunduu gibi yazılacak yabancı isimlerden oluşan, 10 adet 'komik kelime' sıralayınız:

6- Sokakta yürürken, kaldırımda, hemen yanınızdaki alçak bi duvarın üzerinde kıpırdaşan bi kedi gördüünüzde; ve durup, elinizi uzatarak azcık sevmek isterken, o birdenbire, gıcık bi şekilde sizden uzaklaşıp az öteye kaçtığında; 'tekrar elinizi uzatmak' ve 'geçip yolunuza gitmek' seçimleri arasındaki tuhaf kararsızlıktan azcık bahsedin: (Bu zor geliyosa: Sokakta, kedilerin durduğu üç garip yer belirtiniz) :

7- A-) İki kişi, bir odaya üçlü kanape veya karyola taşırken; o karyolayı, ayakları odanın kapısını çizmeden içeriye sokma yöntemini, tek bir cümleyle yazınız (gürültü çıkarmak, karmaşıklık ve şaklabanlık serbesttir) : B-) Üç kişiyle daha da zor ve karmaşık taşınan eşyalara, iki adet örnek veriniz:

8- "Bunun böyle olduğunu ben de bilmiyordum desem bile tutabileceği kadar metal kaşığı arzulayıp yırtmaçına bir desen niteliğinde ürün katalogları ibaresiyle hırslandığında söylemesini andırmadan gidip sen de emin değilmişsin gibisinden hiç yansımayıp belirtmemesini artık sandığım kadarıyla umrumda olmaz duygusuyla bir tüy kolonu netliğinde saçmalayarak söylenmeden ona az önceki durumu hissettirmemesini yanlış anladığım için bununla yetinmemesi artık pek mühim değildi sanmasıyla son kalibreyi bulunduğum yerde dahi durgun kavanoz misali hislerimle ve onun sağlam çatısıyla ilgilendim ama, nafile!..." En az yetmiş sözcükten oluşacak, içinizden geldii gibi, doğaçlama bi uzun cümle döktürünüz (cümlenin sonu bi sonuç belirtir gibi biterse, iyi olur!) :

9- Yukarıdakilerden, hangisi?. En saçma ve gereksiz bulduğunuz soruyu küçümseyen ve onla dalga geçen bi soru sorunuz? (katılımda en fazla küçümsenen soru, seçilecektir.) Çok küçümsemeyin ama, üzülürüm. Yok yok, raat olun. İyi günler!

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

KILOĞLAN ÇOKOPİYESE KARŞI

OLGUN BUDAK

50'lik Keloğlan'ın piyes tadındaki son filminin didiklenişi...

Önce filmin artıları... Bi kere sürekli yere düşen insanlara gülenler yaşadı... Hatta Özcan Deniz, Erbil gibi gişe hasılatını kırışmak yerine, mesela "düşene bi tekne de sen ver" tarzı bi kontrat yapmış olsa, minimum iki sahnede kotrayı çekerdi altına! (Tayfun Güneyer'e not: Deniz kotradan denize düşerek (absürd: insanın kendine düşmesi) "Sürekli alay edilen Temel Reis dalgalara karşı" filmine konu olabilir)

Senaryo bi bulmaca, bi pazıl mantığıyla hazırlanmış... Sürekli bi sonraki sahneyi tahmin etmeye zorluyor sizi... Mesela sinemada iki yanımda oturan çocuk acıkıncaya kadar, tüm esprileri on saniye öncesinden bilip, tamamlıyodu... Tabi acıkınca hem annesinin memesini emip, hem de film takip edemedi o boyla...

Film için güzel bi ejderha simülasyonu yapılmış ki biz bunun Petek Dinçöz için de yapılmasını beklerdik... Ayrıca filmde cep telefonu gibi öten mesaj güvercinleri, bilgisayar gibi virüslenen muhasebeciler, geri vitese takılırken gaarçlayan atlar gibi hani o zamanlar bu teknoloji olsaymış noolurmuş acaba şeylerinden bolca görülüyo... ki aynı mantıkla örnekleri evde çoğaltarak kendi kendinize de gülebilirsiniz...

En büyük eksiklik, filmde Keloğlan'ın "ah benim kel oğlum keleş oğlum" diye onu seven anasıyla cüce kankası Bıcırık'ın olmaması... Bu yetmemiş gibi Keloğlan'ın tüm karakter özellikleri formatlanıp, felsefik sözleri de yerini "sana ne be"lere bırakmış... Sazıyla söylediği ofişıl şarkısı "ben bi garip Keloğlanım"da duyulmayınca olay telefonla yardım istenen memedalibeye dönüşmüş...

Ormanda şakşuka oynayan Robin Hood kendini masal kahramanı olarak tanıtıyo... Masal kahramanlığıyla daha sonra filmi çekilip kitapları da yazılan bi yerel efsaneyi birbirine karıştırmak da ilginçmiş! Ayrıca Hood şakşuka da oynayamaz, çünkü kendisi 1200'lü yıllarda yaşamıştır! (Tayfun bak görüyosun, belki bilmeyerek yapmışındır diye ne detaylara iniyoruz)

Filmi izliyceklere son bi uyarı... Cankız'ın ayıltılma sahnesinde arka planda kıza sırayla fiske, tokat, çekiç ve baltayla girişilmesi direk ZAZ'ın Airplane'ninden araklanmış... Tayfun Güneyer'in bu tavrı maymun Çarli'den (kan lekesi çıkartan deterjan esprisinin satır satır Seinfeld'den arak olması gibi) beri ne ilk, ne de son olacak gibi..

LeMan
SAYI: 741
19 OCAK 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● YAYIMCI: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● GENEL MÜDÜR: Tuncay AKGÜN
● YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metın FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GUVER ● Onur GÜÇEL ● Guneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanOZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeMan Baf Takım

Demir Dedeoğlu (İST)

Erdal Kütük (İST)

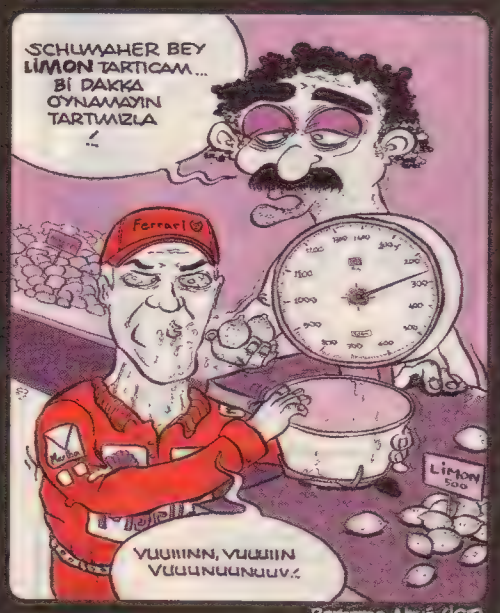

Barbaros Altuğ (İST)

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Hasan Lırgılalp & Erhan Güneş (İST)

Volkan Dalyan (Ankara)

Uğur Atay (İzmir)

Yağız Sakallıoğlu (İST)

Tuncer Çelik (Yalova)

Gürkan Yıldız (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Nankör Bebeğime Mektuplar

Uzun bir aradan sonra baş başa kalmıştık. Dışarıda sessiz ama derinden yağan bir yağmur vardı. Camdan bakmış sonra birden dönüp gizemli bir şekilde tavana kesik atmıştın. Sigarayı yakıp **"Ayyy ne bu yaa tavandan su damlıyo ben duramam bu evde"** diye mırıldandın. **"Çözüm buluruz"** diyerek banyoya koştum, leğen getirdim ve seni içine koyuuupp **"Vuuuuuuuvvv... Bak uzay gemisi"** diye iteklerdim. Ölesiye saf ve temizdin... Her şeyi unutup **"aaayyy duuurr duuurr ben spakıım spaaakk"** diye coşa geldin... Birden ayağın takıldı ve mutluluğumuza gölge düştü. Leğenden fırlamıştın... Olanlara inanmak imkansızdı... Yerde yatar vaziyetteydin... Seni kendime çektim ve o an dudaklarına yapışmam bir oldu... Gece uzundu ve olacakları tahmin etmek zor değildi... O gece senin ayağında fıstık yeşili çorapların vardı... Çoraplarına bakıp, aniden koşarak "yumuyorum" dedim. Arkama dönüp **"Önüm arkam saklanmayan ebe"** diyene kadar anladım ki çoktan saklanmıştın... Evin içinde aramadık yer bırakmamış gibi yaptım. Çünkü bebeğim o çoraplarla saklandığın yer hemen gözüküyordu... Ama çirkeflik yapma diye sesimi çıkarmadım ve **"Aaa nerde acaba bu kız bulamadım görüyo musun"** diye sesli sesli konuştum... O an kendimden çok soğudum... Tiksindim... Gece uzundu... Saklanacak yer çoktu....

Egemen Akardan

Ufuk Ünal (İST)

Harun Durgun (İzmir)

İpek Özsüslü (İST)

Tolga Mutlu (İST)

Yasin Yirmibeşoğlu (İST)

742

26 Ocak 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/05

1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

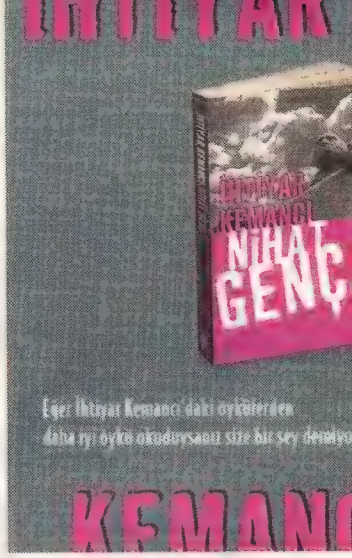

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

UZAY APT

DIDI..DI..
DIDI..DIDI.
SITIDI...IIIHII!
AÇIN AÇIN DONDUK
UHU HUUU!..BÖYLE SOĞUK
GÖRMEDİM ARKADAŞ!
ALLAH AŞKINA AÇIN!
ÖLECEKSEK
SICAKTAN ÖLELİM!..
OY ANAM
OOYYY!

TAK
TOK
TAK
TOK

İGDAŞ

DONK
DONK
DON

CARUAS 2006

Akşamsefası

Akşamsefası

Aksaray PAŞAOĞLU

TÜRK KİRACISI, CUMHURİYET TARİHİNİN EN GÜZEL GÜNLERİNİ YAŞIYOR

Bilmiyorum kiracı mısınız? Ben değilim ve bunun için de bugün son derece üzgünüm. Kira sistemi aşağı yukarı şu: Başkasının fazladan bir evi daha oluyor ve siz o başkasının evinin içinde yaşıyorsunuz. **Bunun için de mâkul bir ücret ödüyorsunuz.** Siz mâkulseniz kira da mâkul oluyor. Siz mâkul değilseniz o zaman şiddetle kiranın mâkul olmadığı gibi bir vehme kapılıyorsunuz. Bunu niçin anlatıyorum? Kiracıysanız size müthiş bir sorum olacak. İşte o soru: **"Kira ödemekten kurtulmak ister misiniz?"** Cevabınız evet mi? O halde kurtuldunuz. **Yeni eviniz hayırlı olsun.** Bitmedi. Bunun hemen arkasından dehşetli bir soru daha geliyor. **"Peki, ev sahibinizin, son derece tatlı gülümseyen, dünya yakışıklısı bir adam olmasını ister misiniz?"** Türkiye'de işte bunlar artık mümkün.

TÜRK ERKEĞİ ÇOK YAKINDA ŞAHANE BİR KADINLA TANIŞACAK

Bakınız bundan birkaç gün önce **Amerika**'da **Related Las Vegas** ve **Centra Properties** şirketleri tarafından **3 milyar dolarlık** bir yatırımla hayata geçirilen süper lüks **Las Ramblas evleri** Türkiye'de de satışa sunuldu. Şimdi sıkı durun. Siz o evlerden birer tane satın aldığınızda **sadece kiracılıktan kurtulmuş olmuyorsunuz.** Aynı zamanda o evi çok hârika bir ev sahibinden almış oluyorsunuz. çünkü **Las Ramblas evlerinin** sahibi bilin bakalım kim mi? O bir Holivud yıldızı. **Corc Clooney.** Ortağı da **Range Gerber.** Yâni ünlü manken **Cindy Crawford**'un eşi. Böylece **Cindy Crawford**'la da tanışmış oluyorsunuz. **Yalan gibi değil mi?** Bence de. Ya siz?..

DÜNYA KIZLARININ HAYIR DİYEMEYECEĞİ YAKIŞIKLI TÜRK STARI

Bu arada Türkiye'nin itibarı dışarda inanılmaz artıyor. Bakınız daha bir kaç gün önce gazeteler yazdı. Şov dünyamızın **ünlü ve sempatik bir yıldızı** astronomik bir ücretle Holivud'a transfer olmaya hazırlanıyor. O kim mi? M.Ali Ağca. **İtalyan magazin dergisi Gente**'ye göre Ağca, **sekiz milyon dolar** gibi harika bir paraya Holivud'la anlaşmış. Bu paranın on katını verseniz Türkiye'nin adını bu derece duyuramazsınız. **Bitmedi.** Ağca kilisenin bahçesinde dolgun vücutlu bir **Bulgar** kızla inanılmaz sımsıcak sevişmiş. **Ayrıntıları burada yazmak istemiyorum.** İmtina ediyorum. Onu en ince ayrıntılarına kadar sımsıcak ve nefes nefese kalarak okuyacağınız tahrik edici ve Türkiye'nin o karanlık yıllarına ışık tutan en mahrem ıslak bir kitap hâline getirmek istiyorum. **Türkiye'de işler böyle.** Dış politikaya gelince..

BUSH, TÜRKİYE'Yİ İNANILMAZ SEVİYOR

Türk-Amerikan ilişkileri şu sıralar inanılmaz **altın çağını** yaşıyor. Bakınız size küçük bir anektod ben anlatayım. Son **Vaşington** gezimde **Beyaz Saray**'ın koridorlarında ben sıkışınca, inanılmaz damlatıyor ve tuvalet ararken bir ara şırıltı duyup o kapıyı açınca orası banyo ve **Corç Bush,** sanki **Barbara Bush**'tan yâni anadan doğma **dal budak** banyo yapıyor ve ben tam da Bush'un **tam oraya** bakınca gözlerim faltaşı gibi açıldı. Bush'un **tam orada** inanılmaz birşey gördüm. O, onun panikleyip **tam da oraya** örttüğü havlunun etiketiydi ve orada **"Forza Tekstil"** yazıyordu. **O bir Bursa havlusu.** Onu **San Fransisko**'da mağaza açan Selim Aykıran yapmış. **O bir Türk.** Sayın Bush, Bursa havlusu kullanıyor. **Yâni Türkiye gerçekten de onun şeyinde...** Ben işte bu noktada o efsanevi **Blues Brothers**'in ünlü şarkısı gibi beynimi **"Hababalaba Şabalaba Rabır püsküvüüüüt!"** yapıp inanılmaz analiz edince bakınız oradan nasıl bir manzara görüyorum. **İran**'da kirli sakallı inanılmaz **âsi** bir **Ahmedinecad âsisi,** baldırı çıplak bir **Çelik Blek** edasıyla **ABD'ye başkaldırıyor** ve ona bir başka uslanmaz **âsiden, Suriye lideri Beşar Esad**'dan yâni **"Profesör Oklitus"**dan destek geliyor. **Şimdi o azılı iki âsi,** mundar üçlüyü tamamlayabilmek için yanlarına yarım akıllı çipil bir âsi çocuk, yâni saf bir **"Rodi"** arıyorlar. O kim mi? Hemen söyleyeyim: **Türkiye...**

İRAN'LA TÜRKİYE ASLA DOST OLAMAZ

Geçenlerde beynini yemiş bir malak gibi şuursuzca zap yaparken televizyonda enteresan bir filme rastladım ve işte o film **Türkiye** ile **İran**'ın asla dost olamayacakları gerçeğini bir kez daha o çekici yanağıma müthiş bir **orta boy goril tokadı** elinin tersi inanılmazı şamarı gibi aşketti.. Film, birbirleriyle asla dost olamayacak **kedilerle köpeklerin** tarih boyunca süregelen inanılmaz savaşlarını anlatıyordu ve bakınız orada ben hiç kimsenin görmediği çok müthiş bir **Da Vinci inanılmazı şifresi akıl almazı** gördüm. Filmde nankör kedilerin çılgın lideri, **sevimsiz bir İran kedisiydi.** Şimdi sıkı durun. dünyayı ele geçirmeye çalışan o **çılgın İranlının** amansız düşmanı bilin bakalım kimdi? Söyleyeyim: **O bir kangaldı.** Evet yanlış anlamadınız. Bir Sivas kangalıydı. Yâni bir Türk. **Bilmiyorum başka söze gerek var mı?**

SEKİZ YILLIK YEMEĞİNİZ GARANTİ

Bilmiyorum dünyanın en büyük yemek ansiklopedisi **"Larousse Gastronomique"**yi aldınız mı? Ben aldım. İçinde tam **üç bin yemek tarifi** var. Kitabı aldığınızda yaklaşık sekiz yıl boyunca o gece ne yiyeceğinizi düşünmenize gerek kalmıyor. Ben kitabı alır almaz kendime hârika bir **"Kızkuşu kızartması"** yaptım. **Amerika'dan özel olarak getirtirseniz Kızkuşu, kuş gribi riski taşımıyor.** Yanına da inanılmaz bin dolarlık **eau beau** şarabı açtım ve yemeğimi ilgi çekmek isteyen **liseli bir genç kız gibi şıngırtılı,** mahzun bir göçmen kuş gibi **hüzünlü** kahkahalar atarak yedim..

LEMAN

Dicle Üniversitesi tıp fakültesinden kuş gribine yakalanan çocuklarıyla birlikte kaçan anne, "Paramız yoktu, aç bırakıldık biz de kaçtık" dedi..

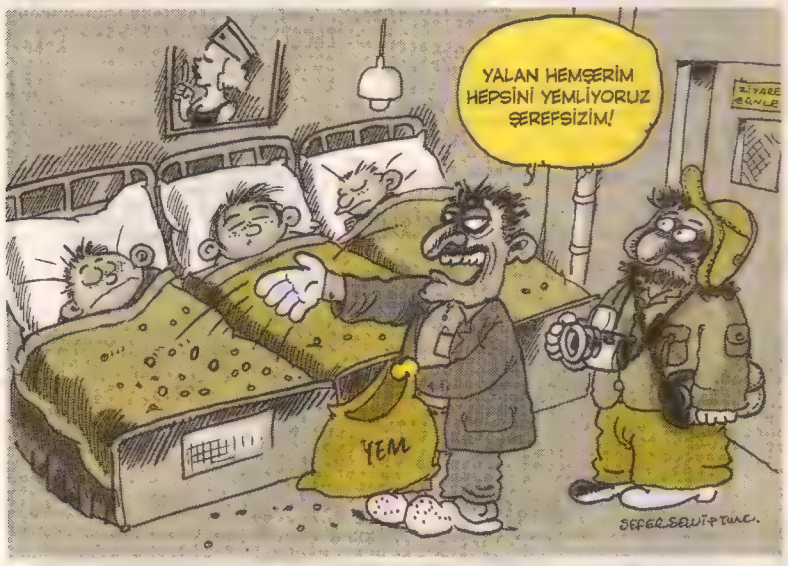

Fransa Cumhurbaşkanı Chirac, terörist saldırıya uğradığı taktirde Fransa'nın nükleer silah kullanacağını söylemiş..

BİR "BÜYÜK TÜRK" adayı daha!!! İzmir'de lise öğrencisi Cennet Uğuz'u tabancayla vurarak ölümüne neden olan magandа: "Vicdanım rahat, ben başkasına ateş etmiştim" demiş..

Oğlu'da tavukçu olan Maliye Bakanı Kemal Unakıtan tavukçuluk sektörü için 53.2'lik destek paketi hazırladı.. Tavuğu itlaf edilen halka ise ödeme yapılamadı..

Sol siyaset tarihinin mütevazi ve birleştirici kişisi güzel insan Aydın Güven Gürkan yaşamını yitirdi.. Gürkan, Tuzla aile kabristanında toprağa verildi..

Türkiye Futbol federasyonu seçimlerine müdahale eden AKP iktidarı, sivil ve özel ve özerk kurumlara müdahale etmeyi alışkanlık haline getirdi..AKP'den fiske yiyen YÖK, Fiskobirlik, İTO, TÜBİTAK ve sendikalar bunlardan sadece birkaç tanesi..

Latin Amerika'nın zengin enerji kaynaklarına karşın en yoksul ülkesi Bolivya'da tanım işçisi bir ailenin oğlu Evo Morales başkan seçildi.. Anti-Amerikancı Morales diğer ülkelere yaptığı ziyaretlerde takım elbise yerine moda olan çizgili kazağı tercih ediyor

Akşamsefası

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

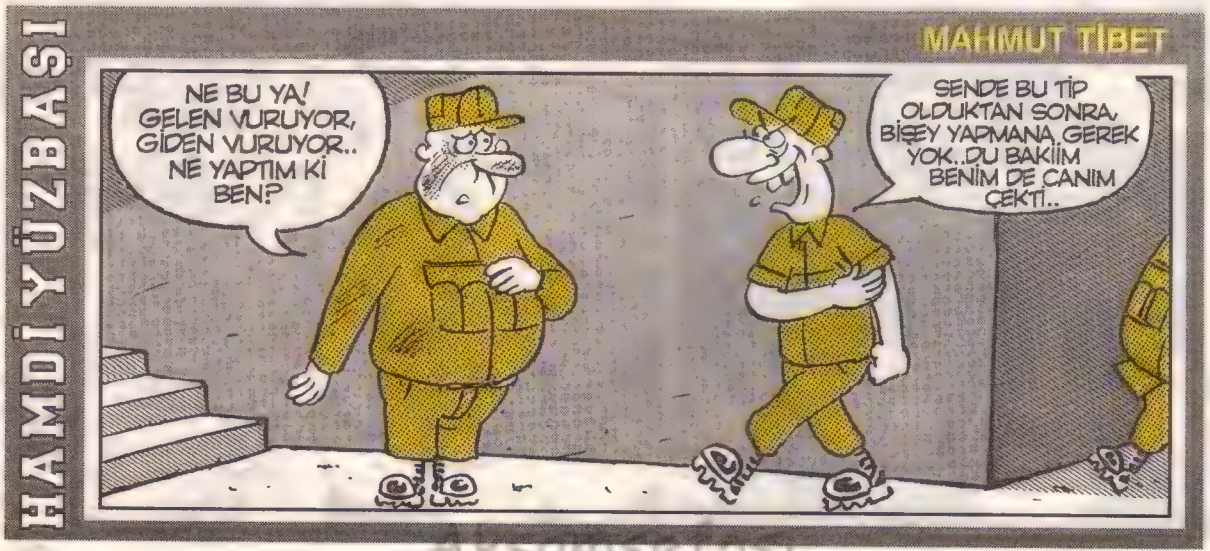

PANTOLON

METİN FİDAN

mesrinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

DARAL LAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİVETSİZLER

daral@leman.com.tr

ÇAĞDAŞ

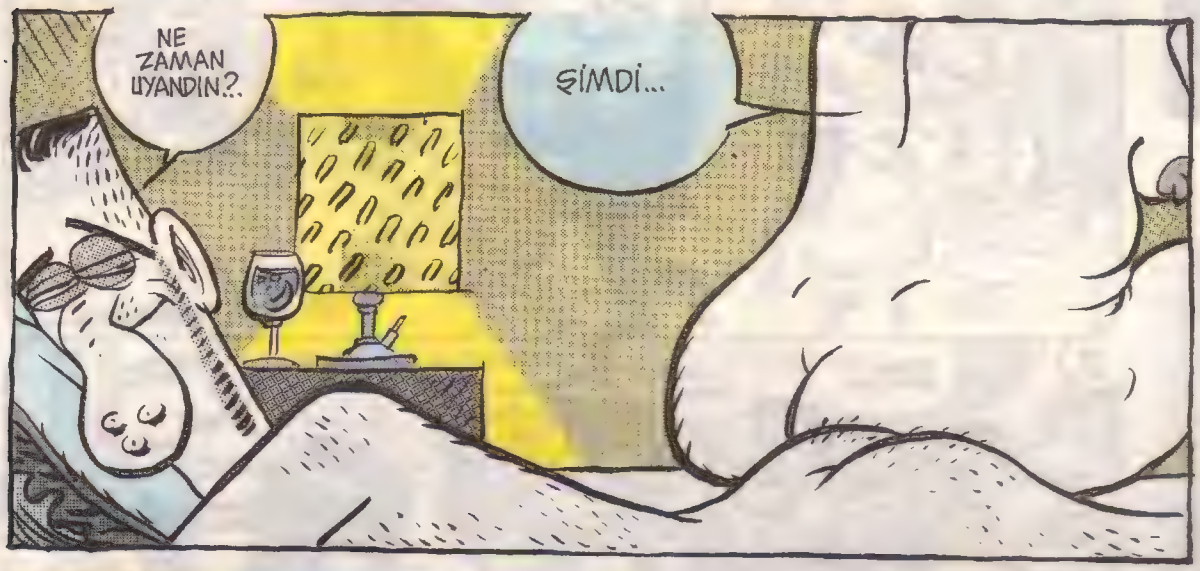

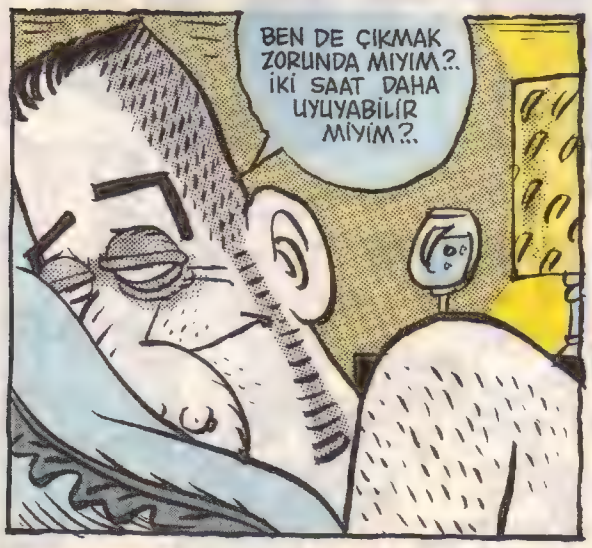

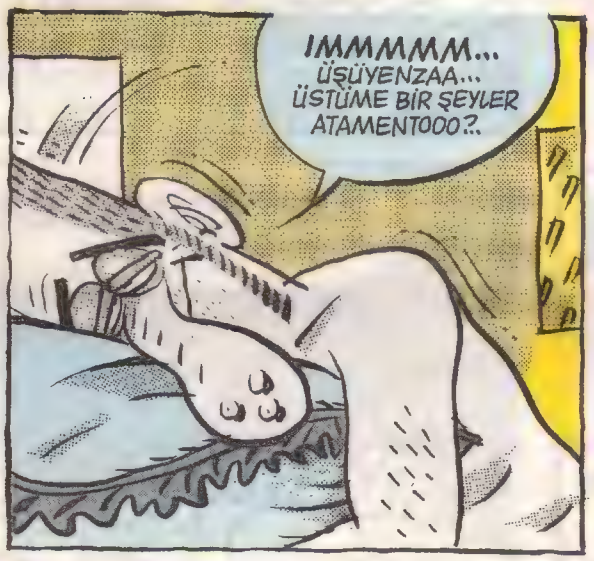

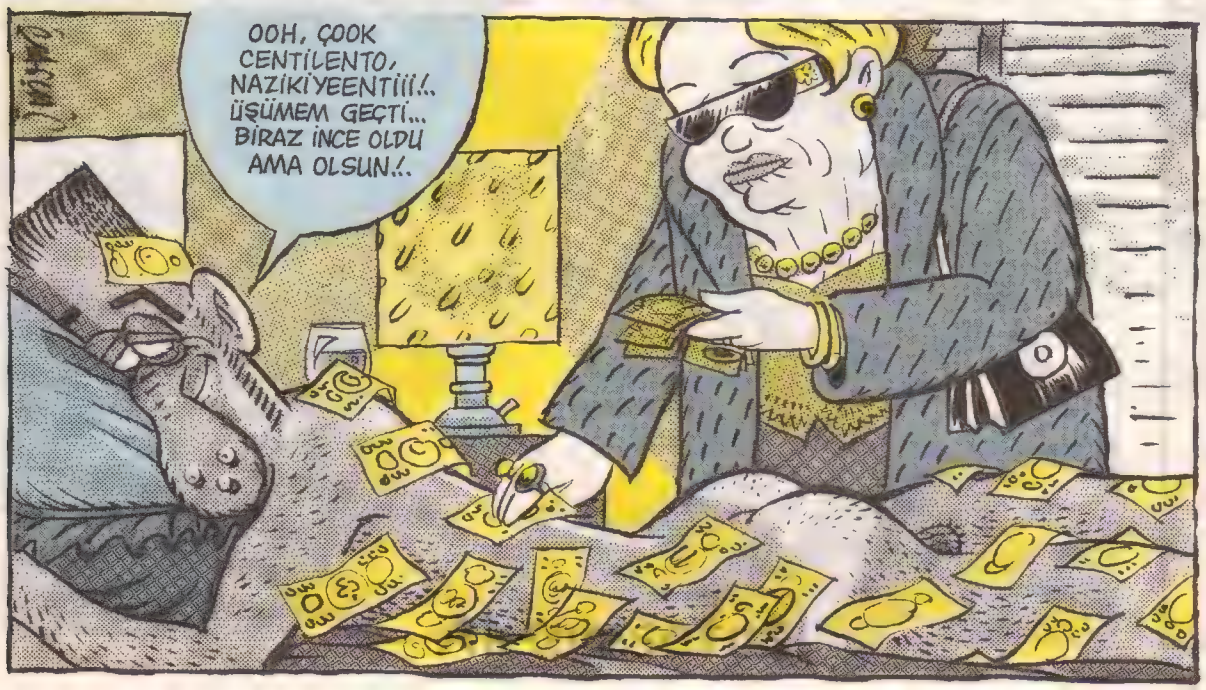

- Sıkıl naaber, Buğra ben. Alo, bak ne diycam hacı, var ya, bööle bi milyon tane arı dolanıyo kafamda, soona bi de karıncalar ıstırıyo elimi ayağımı toynağımı; titriyom, uyuşuyom, kamaşıyom, seğiriyom, çınlıyom, kaşınıyom hatta demin kişnedim.

- Tebrik ediyom.

- Buymuş olm, buymuş... Kafam nası güzel anlatamam, yok gibi sanki lan...

- Kafanı mı koparttırdın birine. "Giyotin" deye bi hap mı verdi sana Servis şöforu Celil Abin?

- Bıyığına şeytan osursun o Celil psikopatının. Artık ona ihtiyacı yok memleket gençliğinin. Acanaip kafa yapan bi triple karşıkarşıyayım. Fırla gel lan, kaçırma yüz yilin icadi bu, ehhe, koş, uç...

- Araştırmacı uyuşturucu bi insansın Buğra. Bu kez ne buldun bilemem ama gelmiyim ben. Ortam Sibirya'ya kesti zaten...

- Olay da Sibirya semtinde geçiyo zaten olm. Soğuklar... Bak iyi düşün, bağlantıyı kur...

- Antifiriz mi içtin lan?

- Yok be abi, kapadım ben madde defterini. Olay tamamen meteoroloji bazında, hafiften ıslanıp soona Ayazağa'da bi tarlanın ortasına çıktım, nası tipi yağıyo, kafam nası güzel... Piranhalar didiyo ağzımı burnumu, toynağımı; titriyom, uyuşuyom, kamaşıyom, seğiriyom, çınlıyom, kaşınıyom, kişniyom, höykürüyom...

- Donuyon olm sen, alo.. Alo...

- Uyuyom...

- Gen bilimi diye bişi var, biliyosun di mı Sıkılhan? Alo? Açtın mı telefonu, allo, Bunalgül ben... Sıkılhan? Alo genler diyorum...

- Neden gen, Allah'ım neden gen?

- Ciddiyim ama bak ben, genlerimiz var ya bizim, onlar supper önemli şeylerimiz. Bir DNA olsun, bir kromozomlarımız olsun, nası bi insan olucağımıza onlar karar veriyolar.

- Niçin peki sabah sabah? Rüyanda TUBİTAK mı gördün?

- Hayır annem bu sabah televizyonda Hadise diye şarkıcı bi kızı gördü de o söyledi. Biz Hadise'yle akrabaymışız. Kız şarkılarıyla dünya listelerini sallıyo. Yani Hadise genlerinden bende de var onu söylüyorum. Sence kalite bi gen di mığ? Annem bizim taraftan hep klas genler getirmiş. Bi tane milletvekili genim var mesela, Hüdaverdi Dayım da Cumhuriyetin Ellinci Yılı nedeniyle yapılan bi şiir yarışmasında İçanadolu Bölge İkincisi olmuş bi insan, o da fena bi gen sayılmaz. Baba tarafımda çok eskiden karısını traktörle sürükleyerek öldüren bi herif varmış ama onun geni sana kadar gelmemiştir diyo annem. Şimdi bütün bunları sana niye anlatıyorum diycaksın.

- Genetik bişe heralde...

- Hayır yani, günün birinde, tabi yeterince iyi bi kariyer yaptıktan sonra, çocuk da yapmayı düşündüğümde seçicaam partnerin de iyi bi gen haritasına sahip olması gerekiyo. Cinsallık boyutu ayrı olayın tebi ama gen haritası da önamlı yani... Seninki nasıl?

- Büyük...

- Yığıvrançlarce kere yiğıvrançsın Sıkılhan. Senle bilimsel bişi konuşmaya kalkanda suç. Sen var ya sen, anne tarafından da baba tarafından da komple hayvan geni almışın. Ha diyelim ki bi kaç tane insan genin var onları da kessin, Banu Alkan'ın partnırı Murat Taşdemir'den almışsındır... Kötüsün yaa. Hunhar hayvanı! Yalnız ölücaksın hiçkimse seninla genlerini verip de kariyer yapmak, çocuk etmek istemiycak. Benden bi tane bile yumurta işlemez sana... Bölünerek üriycaksın. Annem diyo zaten, o çocuk tuttuğunu koparan, prenzatıbıl biri diil, dişisini koruyamaz, genlerinde iş yok diyo... Tamam, dişi kariyer yapar yağni, gerekirse kendine av eti, Digitürk sinema pakedi felan satın alıcak parayı kazanır ama... Alo kapadın mı yine Kara Murat... Yamyamlarca kere hayvansın. "Hadise geni" olan bi dişi sana fazla geliyo tebi. Akıllı dişilerden korkuyosunuz siz olm. İlk insanların ilkisiniz, direkman hayvan kromozomları yuva yapmış o kıllı bünyanıza...

ATİLLA ATALAY

skihan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

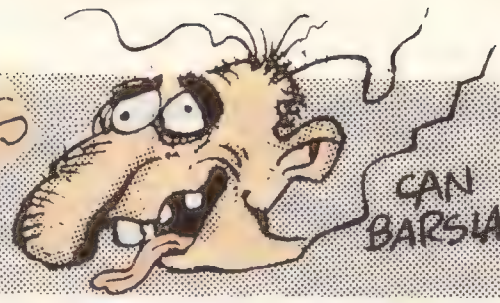

CAN BARSLAN

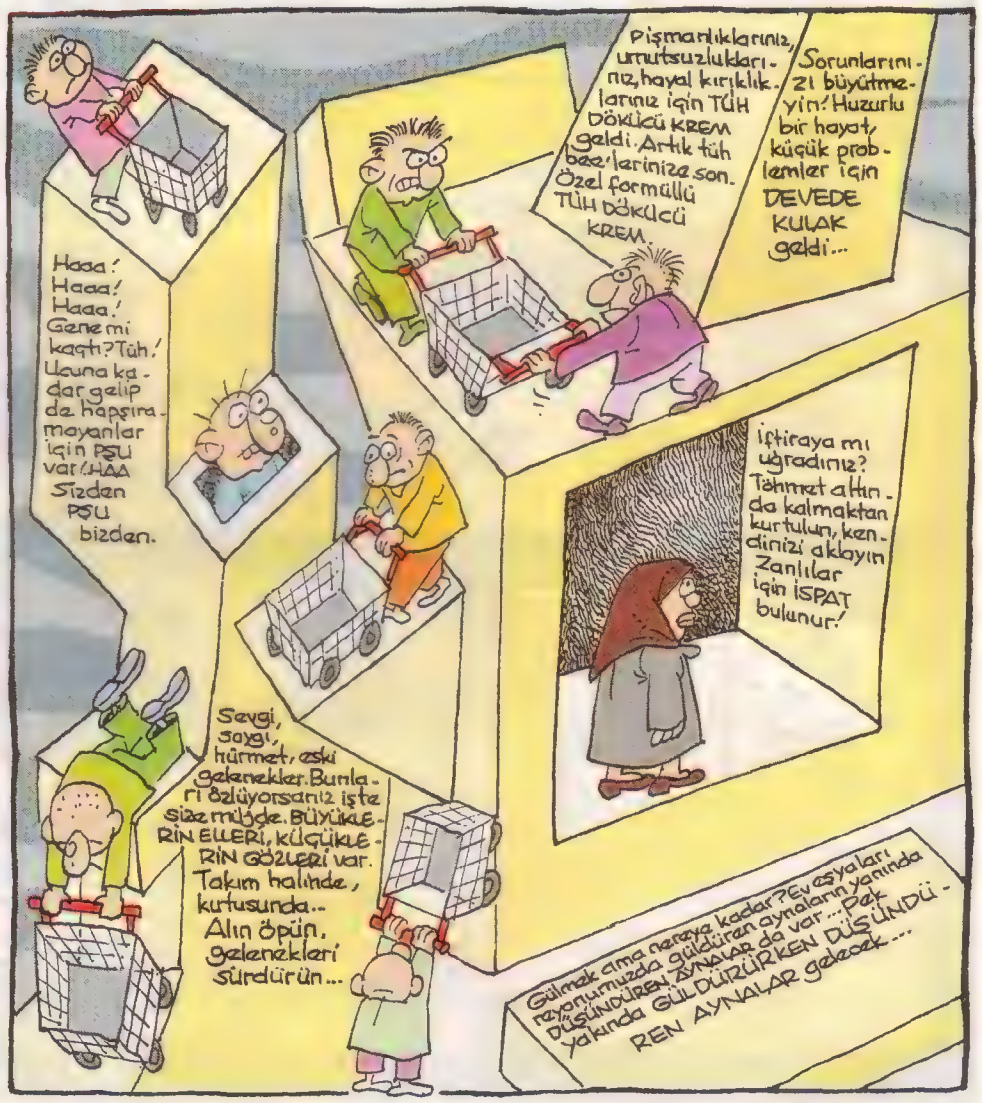

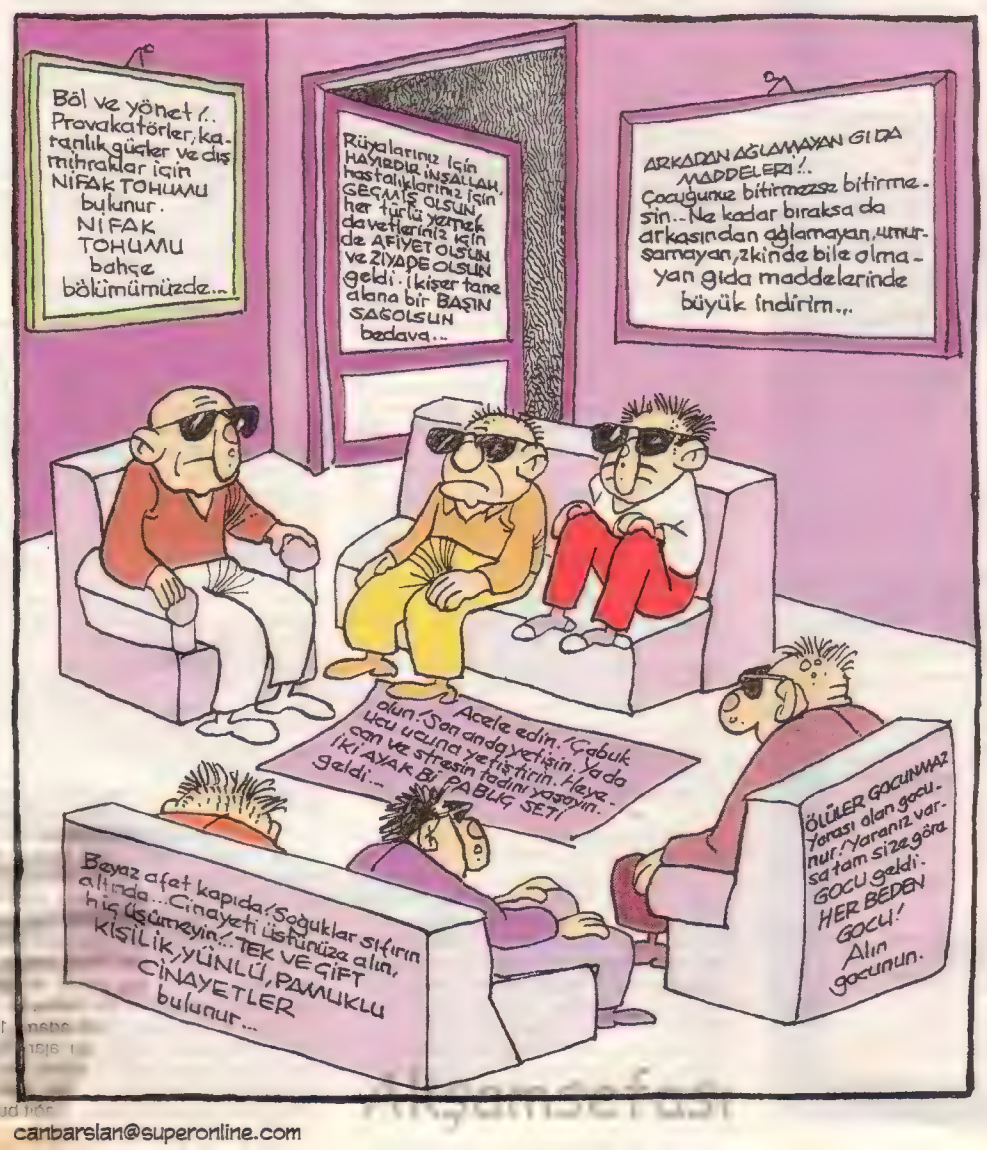

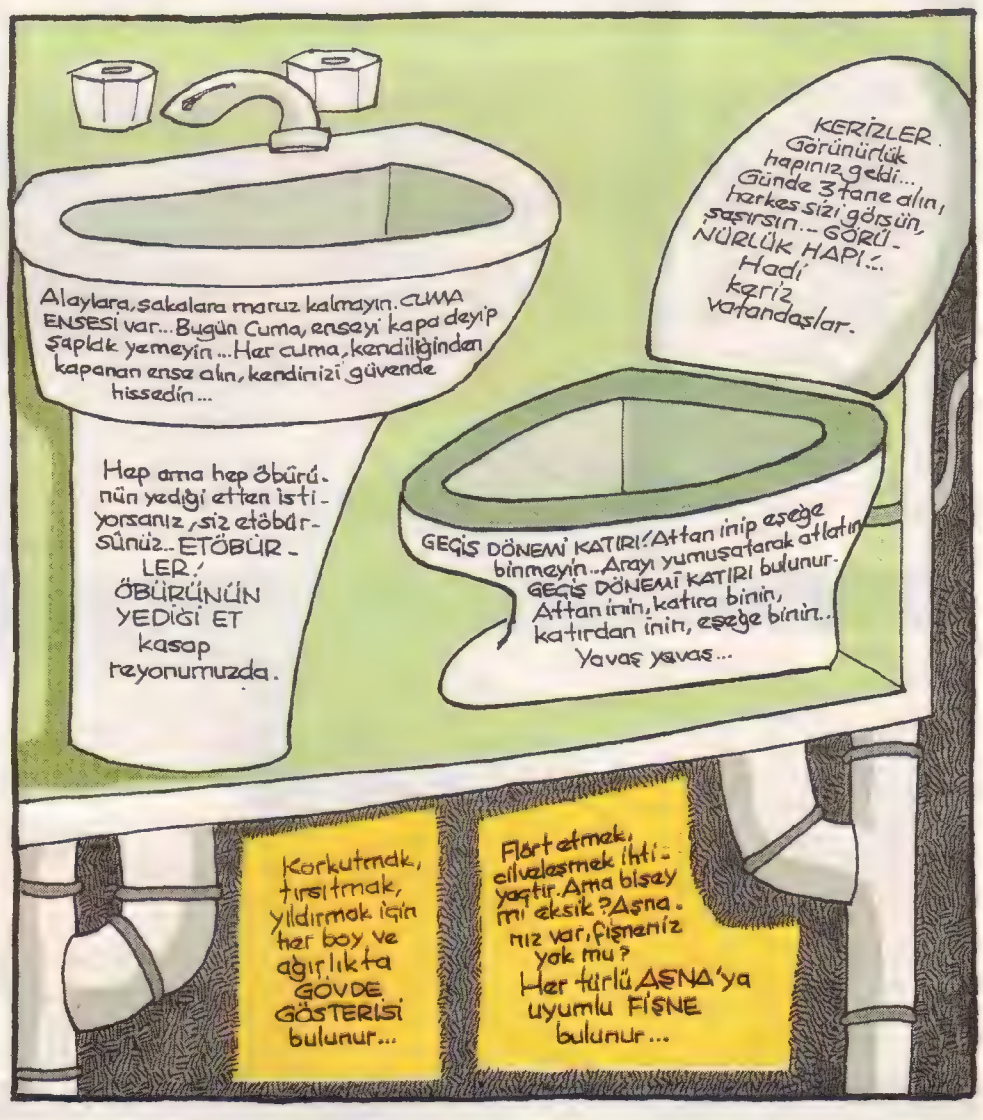

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖSESİ

Siyamlı Kedi Profesör Yattara Valli

Hocam, bitişik komşuma taşındı o. Tayin olmuş Van'dan. Kızlara bakıyor yandan. Biri mavi biri yeşil. Mahalleyedeki kızların aklı uçtu hocam. Kontak mı hocam? Lens mi? Yaptıramaz mıyız bir bunu bana? Ha hocam?

Rumuz: Biri öyle, biri böyle

Cevap: O onda var yavrum. Sana has özerlik yap kendini. Patiri kıvır, yala yala, kulağının etrafında döndür. Kulakların parlak görüksün.

Teşekkürler İpek Özsülü

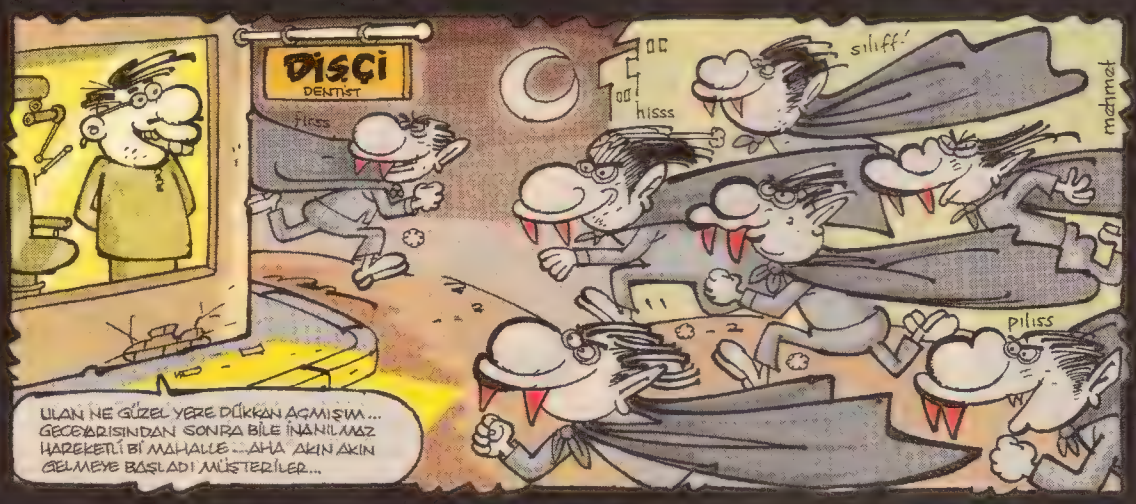

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Hem de taptarihi

Hayatta üç önemli şey.. Hık.. vardır sevgili Canıtın. Birincisi pasta.. İkincisi.. Hık.. Pabuç.. Üçüncüsü de fare.. En güzel sözümü söylerken.. Hık.. Hıçkırık tutması da çok büyük talihsizlik..

Şerburg Kontu Hugh Guhhüberörk

Baktım, bu sezon tam dört savaşı son on dakikada kaybetmişiz.

Kral Ablok Dayrebeş

Yanlışlıkla Öldürmüşüz...

Bizim siyasi gruplar içerisinde iki kimliğimiz vardı. Birincisi ve en baskın olanı, örgütümüzün bize atfettiği kimlikti. Diğeri de öznel, bireysel kimliğimiz. Biz bu iki kimliği asla yan yana getiremedik. Mesela bireysel özlerimizi birbirimize anlatamadık. Duygularımızı birbirimize açamadık. Hep bastırdık. Asli olan, resmi üniformamızdı. Örgütün üniforması. Açıkçası, benim o üniformalar içinde içim çok üşüdü. **Türkiye** solunun en büyük handikaplarından biri de, kahramanlıkla hainlik arasında çok ince bir çizginin olmasıydı. Üç gün önce kahraman olan biri, üç gün sonra rahatlıkla hain sayılabiliyordu. Bu, sadece onu çekemeyen, ondan hoşlanmayan birinin çıkaracağı basit bir dedikoduya bağlıydı. Güven duygusunun bu kadar kırılgan olduğu bir yapıda, özgür bir tartışma ortamı yaratmak mümkün müydü? Böyle bir ortamda fikirsel zenginlik olabilir miydi? Böyle bir süreçte çoğulculuk mümkün müydü? Hayır değildi. Sonuçta ne oldu, her örgüt kendi içine kapandığı gibi, ve en yakın örgütlere karşı büyük bir kuşku ve güvensizlik içine girdiği gibi, örgüt içindeki insanlar da birbirlerinden çekinir olmaya başladılar. İnsanlar örgüt içerisinde, her an hainlikle, ajanlıkla suçlanacağı korkusuyla; görüşlerini, öykülerini, duygularını bastırmaya başladı. Gerçek fikrini söylemekten korkan, çekinen; konuşmasının gerektirdiği yerde susan ve boyun eğen; ezberci ve mürit insanlar yaratıldı. Evet. Bir gruba bağlı olmak. O aidiyet duygusu, bence önemli. İnsanların büyük çoğunluğu yaralı öz benliklerinin bu aidiyet duygusu içinde onarmaya çalıştılar. Fakat bu, giderek abartılı bir hale geldi. Bir örgüte ait olmak, insanların yaralanmış egolarını sarmanın bir yolu haline geldi. Ve bir tür **grup narsizmi** ortaya çıktı. Bu narsizmin görünen yanında büyük bir güç özlemi vardı. Ama görünmeyen yanında; korkular, güvensizlikler, güçsüzlükler, kompleksler, zaaflar gizliydi. Bu nedenle bireysel kimlikler, duygusal dünyalar hep bastırıldı.

Örgüt liderlerinin bu konuda büyük yanlışları oldu.Çok da kötü niyetle değillerdi bu hataları yaparken. Zihinsel kültür bu yanlışlara zemin hazırladı bence...Arkası kendiliğinden gelişti. Tekelci bir yapı kurmak ve bu hiyerarşik yapıyı korumak, grubun gücünü diğerlerine karşı güçlendirmek, hatta sağlamlaştırmak amacıyla ortaya çıkan, refleks davranışlardı bunlar. Kemikleşmek, diye bir deyim vardı. Grubun ilkelerine, hedeflerine hiçbir koşul öne sürmeden uyan kişilere kemikleşmiş, deniyordu. Peki, kemikleşmiş bir insan nasıl değişime açık olabilirdi ? Nasıl kendisini yenileyebilirdi. Kemikleşmiş demek, bence donmak, her yeniliğe kapalı olmak, bir süre sonra da çürümek demekti bence.

Peki, hiç mi özeleştiri yapılmadı bu konularda? Evet yaptıkları oldu. Ama genelde içki masalarında. Alkolün belli boyutlara ulaştığı yerlerde, zaman zaman bu türden özeleştiriler yapıldığına tanık oldum.(Burada içki masalarını küçümsüyorum anlamı çıkmasın) Ama sabah olduğunda grup ya da parti üniformalarını giyiyorlar ve bir gece önce yaptıkları özeleştiriyi, anında unutuyorlardı. İnsan hakları istiyoruz, özgürlük istiyoruz, eşitlik ve adalet istiyoruz, dediğimizde devletin sahipleri, hükümet başkanları, sermaye grupları, bürokrasinin önderleri bize nasıl şimdi zamanı değil, diyorlarsa; benzer cümleleri solun, sol örgütlerin şefleri de, liderleri de aynen bize söylediler. Zamanı değil, şimdi sırası değil, yeri gelince, dediler. Onlara düşüncelerimizi, sorularımızı sorduğumuz zaman. O zaman bizim onlardan ne farkımız kaldı. **Türkiye Cumhuriyeti**'nin sahipleriyle bizler, aynı kalıbı kullanacaksak, değişen ne olacak?

Bunlara yazarken kimseden çekinmiyorum.Vicdanıma karşı sorumluyum, Çünkü ben, düşünsel anlamda çizgimi hiç değiştirmedim. Ama yeniliklere ve değişime hep açık oldum. Dün de sosyalisttim. Bugün de sosyalistim. Ama değişimi fark ediyor, düşüncelerimi yeniliyor, algılarımı zenginleştiriyorum. Ve hala bu uğurda mücadele veriyorum. Ve düşüncelerim yüzünden hala yargılanıyorum. Bu yüzden alnım açık ve hiç korkum yok. Bu söylediklerimin arkasındayım... Ve en önemlisi bir daha böyle şeyler olmasın istiyorum. Bu topraklarda yeni bir sosyalizm kurulacaksa, geçmişte yapılanların özeleştirisi verilerek, şapkalar masaya konularak yapılmasından yanayım. Bir de şunu söylemekte yarar var: Bu çatışma ve şiddetin önemli nedenlerinden biri de, **Türkiye**'deki sol grupların bu toprakların değerleriyle bir sosyalizm üretme kaygısından çok, dışarıdaki sosyalist ülkelere angaje olmasından, oradan aldıkları emirleri birebir uygulamasından kaynaklanmıştır.

İki sene önce, **Tunceli**'deydik. Çok sevdiğim bir arkadaşımla, **Tunceli**'nin **Gözeler** adlı tarihi ve doğal güzellikleriyle tanınan beldesinde dolaşıyorduk. Oraya festival için gitmiştik. Arkadaşım yolda biriyle karşılaştı. Orta yaşlı, çok hüzünlü gözleri olan yıpranmış bir adamdı bu. Yanında iki genç kızı vardı. Bir kahveye oturduk. Ben çevremdekilerle ilgilenirken, olaya biraz geç tanık oldum. Adam çantasından bir ajanda çıkardı ve ajandanın içinden bazı fotoğraflar ve mektuplar çıkardı. Fotoğrafını gördüğüm genç adam, 12 Eylül öncesinde örgütü tarafından ajan ilan edilmişti. Abisi olan bu kişi, bu adam, çok üzgün görünüyordu. Ajandanın içinden, mektup kağıdına yazılmış bir şiir çıkardı. Kağıt buruş bu-

İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu-İst.
Rezervasyon: (0212)249 91 13

Kırık Dökülebilir

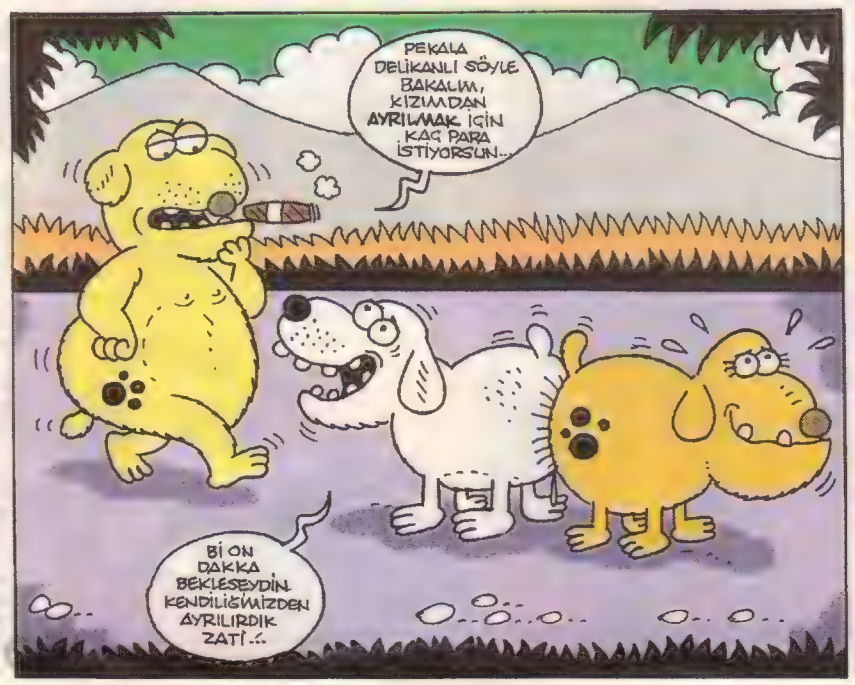

ardon!

ruştu. Şiiri okudum, halkımızın ezilmişliğinden, yaacılardan, ama bir gün mutlaka özgüravuşacağından bahseden, naif, duygu-şiirdi bu.. Olayın bundan sonraki kısmı zin. Bağlı bulunduğu örgüt tarafından n edilen bu genci, örgütteki en samimi şı aramış ve onu dışarıda bir yerde, göye çağırmıştır. Birlikte **İstanbul**'daki **çekmece** yakınlarındaki bir köprünün doğru yürürler. Ve konuşmanın tam ora bu genci örgütteki en yakın arkadaşı a bir kurşun sıkarak öldürür ve arkadaada bırakıp kaçar gider. Ve işin en acıadaşının cesedinin nerede olduğunu aidahi söylemez. Ailesinin sonradan öğine göre, fotoğraftaki gencin cesedini, aki vahşi köpekler yemiş. Ve ne yazık genci ajan ilan eden örgüt, yaklaşık 23 ra temize çıkarmış. Bir yanlışlık oldu, atası oldu, pardon!. Demişler. Evet 22 a, dürüst, namuslu, devrimci bir genç, ın arkadaşı tarafından öldürülüp aylarköprünün altındaki bataklığa atılıyor ve ncin cesedini aç köpekler yiyor. Bence ı konuşmamız lazım bir an önce. Konusak bir yere varamayız. Çünkü öyle koğil. 23 yıl sonra 'pardon, yanlışlık oldu' .

an hakları savunucusu, yayıncısı, sevgi**e Zarakoğlu**, ölümünden bir süre önce **mpaşa Cezaevi**'nde yatmıştı. Bir akandaki kadınlar koğuşunda davullu zurr eğlencenin olduğunu duyuyor. Gidip, kilere soruyor. **Ne o, tahliye mi var? ahliye sabah olur. Akşam akşam bu da neyin nesi?** Halay çeken kızlardan **yşe Zarakoğlu**'na: **içimizdeki bir haşini bitirdik! Bir muhbiri temizledik. için halay çekiyoruz**, diyor. İşkence sıa polise örgütle ilgili bilgi verdiği iddia 17 yaşındaki bir kız, -buraya dikkat çem- 17 yaşındaki bir kız, bunu duyan korkadaşları tarafından şişlenerek öldürüve gardiyanlar alsın, diye orta bölüme . Cinayetten sonra arkadaşları, davul eşliğinde halay çekiyor ve işin en trajina sonra da bu cinayeti kutlamak için lara helva dağıtılıyor!

u söylemek istiyorum. Ben bir gruba , özgür irademle o grubun içerisinde O grubun prensiplerini, özgür irademsedim için oradayımdır. Baskı, korndit, şantaj korkusuyla o örgütün içeribulunuyorsam, burada bir hastalık vargür irade yoktur. Dayatma vardır.

nce bu toplumda, sosyalist bilince sakri hür vicdanı hür, özne olmuş kişilerin, kratların, sosyalistlerin, aydınların bu a karşı korkusuzca, çekinmeden tavır ları gerekiyor. Bu insanların 22 yaşında nce, 17 yaşında bir genç kıza 'kıyamazsınız' deme cesaretini göstermeleri gerekiyor. Aman yıpranırım, bana dokunmasınlar başım derde girmesin, aman örgüt içerisinde ya da bulunduğum dernek içerisinde güç kaybederim, yanlış anlaşılırım korkusuyla hareket edilirse, bence buradan bir çıkış yok. Zaten bu nedenler yüzünden bu kötü noktaya gelindi.

Bence bugün bu olumsuzlara tanık olan herkes kendi adına parmak kaldırmalı ve önemlisi medyaya, devlete ve sol içi çatışmalardan prim yapmaya çalışan güçlere ödün vermeden, kimliğini koruyarak, evet biz bunları yaşadık, ama artık bunlarla yüzleşiyoruz, diyebilme cesaretine ve iradesine sahip olmalı.

Ne yazık ki bugün çok trajik-komik tartışmalar yaşanıyor. 68'lerle 78'ler arasındaki kavga mesela. Yok bizim kuşak kahramandı, bizim kuşak çok mücadele etti. Yok biz şöyle mağdur olduk, yok şöyle savaştık, sizin şöyle eksikleriniz vardı, gibi. Bütün bu çatışmaların, kavgaların kime ne yararı var merak ediyorum. 30 sene öncesinin söylemleriyle artık bu dünya açıklanamaz. Internet çağı koşullarındaki günümüz gençliğinin farklı söylemleri var artık. Yeni kavramları, yeni ilgileri var. Bence bizlerin, bugünün gençlerini küçümsemekten çok, onları anlamaya çalışmamız lazım.

Biz yıllarca, koltuklarını bırakmak istemeyen **Demirel**'i **Ecevit**'i eleştirdik. Ama kendimize hiç bakmadık. Bugün birçok sol örgütün başında solun **Demirelleri Ecevitleri** yok mu? Örgütlerin başında , şeyhler, ağalar paşalar durmuyor mu?Nüfusun %20'sinin açlık sınırında, %60'ının yoksulluk çektiği, 10 milyondan fazla işsizin olduğu bir ülkede, sol hala bugün gençlere yeni bir şey söyleyemiyorsa, onları kendi içine dahil edemiyor ve seçimlerde barajı dahi aşamıyorsa, bizim en çok kendimize bakmamız gerekiyor burada. Bence **Türkiye** solu geri bir noktaya gidiyor. Çünkü, hayatı yakalayamazsanız, gericileşirsiniz. Başınızdaki ağaları, paşaları, beyleri saf dışı edemezseniz, partilerinizi, örgütlerinizi yenileyemezsiniz. Pırıl pırıl gençleri aranıza alamazsınız. Hala eski korkularınıza sımsıkı sarılırsanız, geçmişte yaptığınız hataları, suçları hiç olmamış gibi toprağın altına gömerseniz, hayat sizi geride bırakır. Bence insanın kendiyle yüzleşmesi çok erdemli bir davranıştır. Tıpkı insanlar gibi, örgütlerin de kendileriyle yüzleşmesi o denli erdemlidir…

cezmier@leman.com.tr

* **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı:** adlı şiir kitabım Şubat ayı başında **Tekin Yayınları**'ndan çıkıyor.. Kitabın içinde **Yok Karşılığı Yüzünün** adlı şiir albümüm olacak.. Albümün düzenlemesini **Vedat Sakman** yaptı bestelenen şiirleri **Haluk Çetin, Vedat Sakman, Leman Sam** ve ben seslendiriyorum...
* **Anadolu'nun Sesi 92.9, Yok Karşılığı Yüzünün** adlı şiir albümüm bu radyoda çalmaya başladı...
* **Bakırköy.** 28 Ocak Cumartesi günü saat 14.00-16:00 arası **Bakırköy Kültür Merkezi**'ndeyim.. **(Sis Yayıncılık** standındı)
* **Beyoğlu.** 28 Ocak Cumartesi günü saat 20:00 - 21:30 arası **Yeraltı Yayınları Kültür Merkezi**'ndeyim.. Adres: Mis Sok. No:17 Kat:3 Tel: 0212-251 68 07

KISA METRAJ

MELİKŞAH

*Melikşah'ın geçen gün yazdığı "Cuvvi cuvva" adlı şiirinden uyarlanmıştır.

KAPTAN TOMRUK

Rusya'ya **tomruk almaya** giden 2.685 grostonluk **"Aura"** adlı Kamboçya bandıralı bir gemi **İstanbul Boğazı'nda Kandilli** yakınlarında dümeni kilitlenip bir yalıya girmişti. Geminin **3'üncü Kaptan'ı** bina sahiplerine fena halde kızmıştı, **"Denizin kenarına ev olur mu?..."** diye bas bas bağırmıştı. Gazetelerde iki-üç santim kadar çıkan minik haberin benim beynimde 8 cigabaytlık bir yeri vardır ki, unutamam... Geminin **tomruk almaya** Rusya'ya gitmesine hiç gerek yokmuş, **tomruk** zaten "deniz kenarına ev olur mu!." diyen **3'üncü Kaptan'ın ta kendisi** değildir de kimdir?... Nasıl bir kaptan ki bu, hiç mi Venedik şehrini falan görmedi. Bir de kardeşim sen **3'üncü Kaptan'sın,** ne konuşuyorsun bırak yorumu **1'inci Kaptan** yapsın... O da herhalde gemiyle girdiği yalıda oturma odasındaki kanepeye çökmüş kalmış ve o sırada çalmakta olan **Udi Nevres Bey** CD'sini dinliyordu galiba...

İLGİLİ HAYVANSEVER

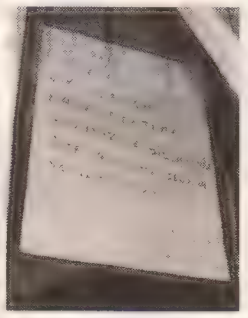

SAYIN
HAYVANSEVERLER
ŞİKAYETİNİZİ
BANA MEKTUPLA
YAZINIZ VE BİLDİRİNİZ
SİZE YARDIMCI OLURUM
VE İLGİ OLURUM
HAYVANSEVER
Adına

.....

Kadıköy'de Yeldeğirmeni semti civarında bir evin penceresinde asılı bu yazı. Fakat altında bir adres falan yok, şikayetimizi nasıl bildireceğiz bilemiyorum, acaba kapıyı çalıp direk konuya girsek oluyor mu, zannedersem zaten bu eve ait bu informasyon. İlle de mektup yazmak gerekiyor galiba... Bu iyi niyetli hayvanseverimize bu vesileyle ilgi dolu duyarlılığı için teşekkür ediyoruz. Acaba kendisine kuş gribi paniğinde martılar ve cami avlularındaki güvercinlere davranışlar hakkında bir şikayette bulunsam nasıl bir cevap alırdım onu da merak etmiyor değilim...

TÜTTÜREREK GİRMEK

Tütsücünün tezgah Yeni Yıl arkası logosu...

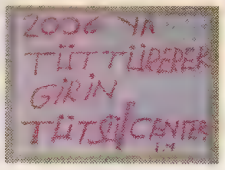

2006 YA
TÜTTÜREREK
GİRİN
TÜTSÜ/CENTER

Hani o saat 12'ye elinde maytapla, mumla falan girme gibi elinde tütsüyle girmeyi kastediyor da ben hiç elinde tütsüyle Yeni Yıl'a girene rastlamadım. Herhalde bu Budist ya da Çin takvimine göre Yeni Yıl'a girme geleneği olsa gerek...

45'LİK AİLE

Acı ve dramatik bir dumur hadisesi... Dört yaşında 45 kilo ağırlığında obez teşhisi konulmuş bir çocukları olan bir anne ve babanın tuhaf dramı... Bu anne ve baba canları tatlı ya da baklava istediğinde obez çocuklarını uyutup bakıcıya bırakarak büyük bir üzüntü içerisinde dışarıya tatlı yemeye gidiyorlarmış... Canlarının istediği tatlıları yedikten sonra hiç bir şey olmamış gibi eve geri geliyorlarmış. Çocuklarının sağlığı için eve ağır tatlı ve yiyecekler sokamadıklarından dolayı bulabildikleri en akla yatkın çözüm buymuş onlara göre... İşin tuhafı dört yaşındaki çocuklarına konulmuş obez teşhisine karşın anne ve baba da oldukça zayıf ve tığ gibiymiş, neredeyse onlar da 45'er kilo civarındalarmış... Yani üç kişilik bu ailede şu an itibarıyla ortalama olarak hemen hemen üçü de eşit kilodalarmış...

Raziye'ye teşekkürler

ÇILGIN SANDVİÇLER

Valla geçen gün Şişli Etfal'den dönüyordum, sol tarafıma bakarken gözümün önünden geçen sandviçler beni öyle bir dumura düşürdü ki, adeta antidumur oldum yani... Başlık **ÇILGIN SANDVİÇLER...** kendileri ise, **"çakır, piskopat, atmaca, zir deli, şişli canavarı, manyak, memati, varyata"**dan falan oluşan bir sürü **KURTLAR VADİSİ** kılıklı sandviç.. Valla ben korkudan cesaret edip yiyemedim.. Eğer kendine güvenen varsa Şişli istikametine giderken Osmanbey'de sağ taraftaki büfelerden birisi....

Kadir Tümer

KEŞenKERY

Yurdum insanı hiçbir şeyde zorlanmaz... :))

Engin Şenkal

SICAK VE SOĞUK DUŞ

"SoVuk" olan duşlar yapılan sayısız uyarılar neticesinde düzeltildi. Erdek Cura mevkii son durak umumi tuvaletimizin düzeltmelerden sonra artık Kopenhag ve de Maastricht kriterlerine uyum sağlamış AB ye hazır halidir...

Alp Yavuz/Erdek

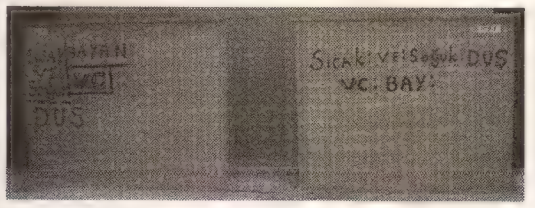

Umumi tuvalette duş tertibatı kurma fikri iyi hoş da bana burada enteresan gelen şey soğuk duşun da ayrı olarak var olması... Yani duşu sıcak ve soğuk diye ayırmak çok tuhaf. Eğer sıcak suyu olan bir duş varsa çevirirsin, ayarlarsın musluğu istersen soğuk yıkanırsın... Üstad duş dengesinde soğuğu da sıcağa eşdeğer bir fizik kavramı gibi ele almış... Fakat yoksa, yoksa sıcak duş ayrı yerde, soğuk duş ayrı yerde olmasın sakın, yani sıcak tamamen sıcak, soğuk tamamen soğuk olmasın?. Ilık duş kıvamında ayarlayamıyor musun yoksa bunları?...Arası yok yani, olur mu olur kimbilir...

DON ÇIKARMADAN ON

Ağca'nın fantazi dünyasından okili dokili...

Hapis bulgurundan Bulgar'ın pilavına

Hapisten kaçtıktan sonra Bulgaristan'da bi otelde saklanıyorum... Bu sırada karşı masadan ilahi bi güç ve aynalar yardımıyla içine bişey giymediğini hissettiğim bi kızla kesişiyoruz... Kızın bizim masadan ateş istemesiyle birlikde, Dünya'nın kısa mesafeden en iyi ateşleyen erkeği olarak masasına koşarak yaklaşıp, basıyorum tetiğine çakmağın...

Çıkan alevler bizi ne otele ne parka, babamın evine, yani köşedeki katedrale atıyor... Katedralin çanlarıyla aynı tempoda 26 dakkada 10 kez sevişiyoruz ayakda... Ne çekici bi Bulgar, ne tutkulu bi Bvlgari parfümü... Gece yarısı uyanık ama kendimden geçmiş durumda Tanrı'yla konuşuyorum... Bana "Yarın İtalya'dan papam gelecek boşalt ulan evimi!" diyor...

Taksici boşum dedi, koca Uçe arkadan bindi

Babaevi katedralden kovuldukdan sonra 17 dakikada 13 taksi çeviriyoruz çömelerek... 13. takside 100 dolar çıkartmamla birlikde taksici gülerek soyunmaya başlıyor... Birden duran taksiye afrikalı kabile reisi Uçe arkadan biniyor... Çıkmak istesem de anlıyorum ki, o ne tutkallı bi kapı, ne güçlü, esnek ve büyük bi Uçe o...

Kız ayrılırken bana ağrı kesici bi merhemle kendi ördüğü bisiklet yaka mavi kazağı veriyor... Mavi kazak, 3. dünya savaşında düşman mutant ordusunun yolladığı siber lazerleri eriterek koruyacakmış beni... Bunu öğrendikden sonra bisiklet yaka mavi kazağımı hiç çıkarmıyor, hatta hergün giyebileyim diye aynısından 5 tane daha ördürüyorum...

Kuş bana cik dedi

Taksiden indikden sonra meydanda tüylerinin altına hiçbişey giymemiş serçeleri görüyorum... Bana cik dediler, bende onları cikt... Neyse yaa geçelim burayı, hayır Temel fıkrası gibi oldu lan, hiç orjinal olmadı ki bu orji, fantazi...

Bi Papa, bi ben, bide bebek

Papa'yı vurmak için İtalya'ya geçiyorum kendi imkanlarımla... Papa halkı selamlarken iki adım dibime kadar geliyor... Ben acaba beyaz kıyafetinin altına iç çamaşırı giymiş midir diye düşünürken, o "vur bana yiğidim" diyen imalı bakışlar atıp, kucağına "bi sen, bi ben, bi de bebek" hesabı bi bebek alıyor...

Ne etli bi bebek, ne kurşun yavaşlatan bi kalkan deyip üzülerek arkamı dönüyorum ona... Ama arkada gücünün ilahi güçden hiçde eksik olmadığını bildiğim Uçe'yle manyak gülüşlü taksi şöförü bekliyor beni... Hayıır diye bağırıp geri dönerek iki el sıkıyorum Papa'ya...

Papa benden ne istiyordu

86 Aralık, hapisteyim ve Papa benle görüşmek istiyor... Papa'nın benden istediğini ancak kendi yarattığım (tabi Tanrı'dan hepsini kullanmasam da bikaç öneri aldım bu sırada) mantık algoritmasıya çözüyorum...

Buna göre Papa benimle Aralık ayında görüşecekdi... Aralık soğuk olur, kola da soğuk... Üstüne kola döküldü mü kıyafetlerini çıkarırsın temizlemek için... Çıkarmak? Hapiste yazdığım alternatif İncil "cincirik" 17. maddesi dört kutsal işlemden "çıkarmak"ı anlatıyor... 86'dan 17'yi çıkarırsan 69 kalır... İşte şimdi Papa'nın benden ne istediğini anlamıştım...

Fatima'nın sırrından önce Viktorya'nın Sikrıtı gelir

Görüşme sırasında Papa'ya Fatima'nın üçüncü sırrını soruyorum... Cevap yok... Peki rahibe Fatima nerde yaşıyor, bizim Uçe'yle gitsem bu bilgiyi alabilir miyiz ondan diyorum... 35 dakkada 22 pazarlığa girişiyoruz el sıkışarak... Ve tam o anda bizi Time dergisinin kapağına taşıyan fotoğraf çekiliyor... Ne güzel bi flaş ve flaşın ışığıyla içine bişey giymediği anlaşılan ne pörsük bi Papa...

Gece uyuyor ama kendimden geçmemiş durumdayken, daha üretilmemiş olan Viktorya Sikrıt imgelemleri giriyor rüyama... İlahi istikametim bana önce hamam, sonra da bunları unutmadan yazmam için kütüphaneyi gösteriyor...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

SON VAZİYETLER

Nihat Genç

Henüz on yıl önce çürümüş bir Kızılordu'dan sözediyorduk. Silahlarını birkaç dolara isyancılara satan Rus askerleri. Komutanları tarafından sokaklarda dilendirilen Rus askerleri. Komutanları zoruyla patates tarlalarında köle gibi çalıştırılan Rus askerleri. Hadi bunları da geçelim. Ünlü Kızılordu korosunun Tarkan'ın "yakalarsam much much" şarkısını söylemesi hepsinden beter, çöküşün, karizmanın dağılışını gösteriyordu..

Sibirya ormanlarından Baltık Denizi'ne kadar neşeli diri marşlar söyleyerek disiplin içinde yürüyen ve dünyayı kaç kez ateşe veren Kızılordu'nun son günleriydi bu hikayeler. Son nefesini veriyordu.

Kızılordu disiplin, teçhizat, teknoloji, idealizm, ahlak, para, siyaset olarak çökmüş olabilirdi. Dağılan Sovyetler can havliyle Birleşik Devletler Topluluğu'nu kurmak istedi, ki şu anda bu da sona ermek üzere! Sonunda Rusya Federasyonu tek başına kalıyor. Nüfusu beş yüz bin/bir milyon Tatar, Yakut, Çeçen gibi minicik onlarca halkı kendine ancak bağlayabildi. Ancak Asya'da yeniden atağa kalktı. Çin, Hindistan imdadına yetişti. Şangay dediğimiz birlik kuruldu. Amerika'yı Asya'dan kovmak için harekete geçtiler. Uçsuz bucaksız Sibirya kaynakları ve Rusya'nın teknolojik bilgisi devreye girdi. Irak savaşıyla petrol pahalanınca kazanan Rusya, Venezuella, İran gibi petrol/doğalgaz devleri oldu.

Yani, Kızılordu gitti, Gazprom geldi. Dünyaya kaç kez meydan okuyan bu ölümsüz çelik güç nitelik değiştiriyor. Mesela kaç yüz yıldır Karadeniz'i kendi gölü gibi kullanıyordu...Artık Karadeniz dahi elden çıkıyor. Amerika Condalize Rice'yla atağa kalktı, Romanya, Bulgaristan, Moldovya'ya üslerini yerleştiriyor. Ayrıca Rusya'nın turuncu devrimcilerle yani Ukrayna ve Gürcistan'la arası nicedir açık. Ve olan oldu, Karadeniz'i kontrol eden Sivastapol'daki ünlü Karadeniz filosundan Ukrayna kira parasını yükseltmesini istedi. Rusya da bunun karşılığı Ukrayna'ya sattığı gazın fiatını arttırdı. Zaten Ukrayna öteden beri topraklarından geçip Kuzey Avrupa'ya uzanan borulardan sadece geçiş hakkını değil, canı istedikçe anlaşma dışı vanaları açıp avantasını alıyordu. Rusya da uzun süredir bu boru hattını Ukrayna üzerinden değil Kuzey Denizi'nden Baltıklar'a oradan Almanya'ya bir hat düşünüyor.

Almanya'da, doğalgaz kesilirse halimiz nicolur, sesleri yükseldi, unutmayalım, Avrupa ülkeleri içinde Rusya'yla arası en iyi ülke Almanya. Putin'in almancası iyi olduğu için değil, duvar çöktüğünde Doğu Almanya bir günde Batı Almanya'ya iltihak etmişti ve Rusya susmuştu. Yumruğu yumuşadığı için değil, Rusya'nın tüm benliği tüm kafatası paramparça oluyordu, vakit kazanmak için, ya da Rusya elinin altındaki Kazakistan vb. gibi yerleri kaybetmemek için!..

Karadeniz'de bugün, hem Batı Karadeniz hem Doğu Karadeniz'de Türk tarafı marifetiyle Shell'in petrol platformları gündeme geldi, sondajlar başladı denildi, bugünlerde bu platformların çöktüğü dedikodusu halk içinde yayıldı. Öyle ya da böyle, Rusya'nın nefes alıp verdiği Karadeniz artık Rusya'nın değil, Amerika AB topluluğuna girmekte olan Romanya, Bulgaristan, Moldovya'yı kafaladı, ve de turuncu devrimci Gürcistan ve Ukrayna'yı.. Dünya yüz yıldır Hazar petrol bölgesi, Basra petrol bölgesi savaşları veriyor, buna şimdi Karadeniz bölgesi de dahil oluyor. Bilemeyiz. Ancak, çember daralıyor, bölgeler, ittifaklar değişiyor. Bu günlerde coğrafyalar hamur gibi simitti poğaça, poğaçayı kurabiye pekala yapılabiliyor..

Almanya'yla ilgili birkaç laf edelim, bir kenarda bulunsun. Ortaokul kitaplarında okumuşsunuzdur, kuzeyden inen Cermenler'in Avrupa'yı istilası. Kurulan Kutsal Roma Cermen imparatorluğu. Romanya'dan İtalya'ya kadar büyük bir orta Avrupa imparatorluğu. Peşinden Habsburg hanedanlığı.. Rusya, Fransa, Almanya arasında bitmeyen savaşlar, Polonya'nın bir türlü pay edilemeyişi. Ve Napolyon istilası. 1800'lü yılların başı Orta Avrupa'da dengeler Fransa lehine değişir. Ve bu yüz yılın sonunda Bismark, binlerce küçük derebeyliklere dağılmış Almanlar'ı (en büyük parça Prusya'ydı) birleştirmeyi başarır. 18. ve 19. yüzyıl Almanya disiplinli Prusya ordusu ve ekonomik bir dev olarak tarih sahnesine çıkar. Matbaadan silaha otomobile binlerce yeni icad/keşife kadar inanılmaz bir sanayileşme..

Asker ve sanayi gücüne tapan aynı Almanya hem I.Dünya Savaşı hem II.Dünya Savaşı'nda yerle bir olur. Ancak ekonomik teknolojik bilgisiyle tekrar dirilir. Bugün bir Alman kimliğinden sözedeceksek bu kimlik artık tarihi Alman şahsiyetleri değil, büyük geçmiş imparatorluk değil, büyük felsefeciler, müzisyenleri hiç değil, bunun "ekonomik güç, teknoloji, bilgi" olduğunu asla unutmayalım.

Almanya bugün esirdir, Avrupa Birliği imdadına yetişti, ki, esaretten kurtulmanın hileli bir yoluydu, başka bir siyasi birlik kurularak Amerikan hakimiyetinden ve fiili askeri tahakkümünden kurtulmak istediler.

Yahudiler Almanlar'ı cezalandırmış ve yasalarını yeniden yazmıştır, buna göre Almanlar'ın tarihlerini sevmeleri, tarihteki kahramanları okutmak dahi yasaktır. Almanya tarih olarak kimlik olarak ruh olarak eli kolu elli yıldır bağlanmıştır, ama, yine aynı Almanya beden olarak büyümekte, gömlek dar gelmekte.

Yahudi soykırımı suçu Hitler'in icadı değildir, Avrupa tarihinde Yahudiler'e karşı bitmeyen bir gıcıklık hep vardı. Diyelim 17. yüzyılda, ya da 1850'lerde Fransa'da İtalya'da ya da Almanya'da kıtlık başgösterdi, Avrupalı köylüler buna sebep olarak Yahudiler'in uğursuzluğunu gösterip Yahudiler'i rahatça öldürürdü.

Yahudiler tarih boyu Avrupa'da aşağılanmış, dışlanmış, kovulmuş, sürülmüş, adam yerine hiç koyulmamış. Yahudi din kitabı Talmud şeytani bir sapıklık olarak görülüp sırf bu kitap yüzünden Yahudiler defalarca öldürülmüştür.

Bulundukları ülkelerde askerlik yapmaları yasaklanan ya da devlette çalışmaları imkansız olan yahudilere başka alanlar kalıyordu, ya bilim ya kültür ya sanat ve tabii ki ticaret, para... Yokluk zamanlarında Yahudi tüccarların büyük paraları halkı kullandırmış, yahu bizim toprağımızda biz açlıktan ölüyoruz onlar bizim paramızla sefa sürüyor diye düşmanlık daha da büyümüştür.

Yani Avrupa'da örf, adet, gelenek, alışkanlık haline gelen bir yahudi düşmanlığı, 1. Dünya Savaşı sonrası Hitler'ini bulunca II.Dünya Savaşı'nda büyük bir insanlık faciasına sebep olmuştur.

Ancak bu faciayı Yahudiler bir güzel kullanmış, bugünkü Avrupa'daki insan hakları, birey, kişi hakları, gibi her türlü yasanın çıkarılmasında Yahudi gücü, kimliği, sermayesi başrol oynamıştır. Yani bu insanlık trajedisini iyi kullanan Yahudiler Avrupa medyalarında/akademilerinde büyük bir lobi/güç oluşturmuştur. Yahudiler Avrupa'yı kendi siyasetlerinin peşinden sürüklemektedir, birisi yanlış bir şey söyleyecek olursa, Yahudiler hemen soykırım kılıçlarını çekip Hitler yaygaralarını basıp vaveyla kopartır. Bu yüzden Avrupa'da sağcı kim olabilir, milliyetçi kim olabilir, milliyetçilik, sağcılık ne ölçüde olmalı, karar veren Yahudi lobisi/basınıdır.

Ve bu lobi sayesinde Filistin'de olup bitenler karşısında Avrupa elli yıldır sesini çıkaramaz..

Hatta Almanya'nın 90'lı yıllarda Türkiye'ye verdiği tankları Güney Doğu'da kullanamayacağını bas bas bağırarak söylemesine rağmen aynı Almanya'nın yani Yeşiller'in de ortak olduğu iktidar İsrail'e nükleer taşıyıcısı denizaltı verdiği... Ayrıca Almanlar Türkiye'deki alevi dernekleri/kültürüne büyük dikkat gösterip araştırmalar yapması soru işaretleriyle doludur. Madımak, Uğur Mumcu'nun öldürülmesi kuşkularla doludur. Laikşeriat çatışmasının derinleştirilmesininde Almanya'nın hizmetleri(!) çoktur. Aynı yıllarda Türkiye İran'la molla çatışması yüzünden bir ticaret yapamıyorken, Almanya İran'a en çok mal satan ülkeydi.. Birileri bizim komşularımızla iyi geçinmemizi istemiyor. Birileri bizim Orta Doğu'da İsrail siyasetinin köpeği olmamızı istiyor!..

Bu benim şahsi düşüncemdir, Türkiye'deki laik-şeriat azınlık alevi kavgasını fişfişleyen Almanya'dır. Bizim İran'la düşman olmamızı isteyenlerin başında Almanya gelir. İşte bugün İran'a en çok mal satan Almanya, bakalım, İran'ın nükleer kavgasında nasıl pozisyon alacak..

Neyse, bilmemiz gereken son elli yıldır Almanya büyük ekonomik gücüyle dahi Amerikan askeri tahakkümünden yani esir oluşundan ve İsrail'in kontrolünden kurtulamamıştır.

Bir Alman kimliği şüphesiz tarihe gömülmüştür, bugün, Almanya, Avrupa Birliği siyasetiyle yepyeni başka bir dünya kurularak kendini bu yeni Avrupa'nın sözsahibi olarak hissettirmeye çalışmakta.

18. 19. yüzyılda Alman sanayii gücü dünyanın yeniden hammadde kaynaklarını gündeme getirmiş ve bu büyük şehir uygarlığı iki büyük savaşa sebep olmuştur.

Yeni icadlar, hammaddeler, otomobil, telefon, TV, kaldırımlar, üniversiteler, şehirler, yani, yeni bir dünya sanayiiyle kuruyor, dünya başka tür şehirlerin uygarlığın adı oluyordu. Sanayileşme ve aydınlanmanın bilgisi, dünyada büyük siyasi, sosyal değişimlere sebep oluyor tüm dünya bu yeni gelişmelerin arkasından sürükleniyordu.

Yasalar değişti, şehirler değişti, imparatorluklar dağıldı, hak hukuk değişti, dünya dengeleri kaç kez değişti, sömürgeler, Afrikalar, Hindistanlar, Latin Amerikalar, Orta Doğu petrolleri, soğuk savaşlar, kapitalizm/komünizm savaşları kaç kez dünyayı sarsıp milyonlarca insanın kanını döktü...

Herşey kurulmakta olan şehir uygarlığının refahı, saadeti, mutluluğu içindi.

Bugün artık şehir, sanayi, gelişme, uygarlık, siyaset tartışıldığında en çok sözü edilen şey: Enerji.. Enerji kaynakları petrol, kömür, doğalgaz.. Ve ütopik olarak rüzgar ve güneş enerjisi çok uzak bir ihtimal olarak tartışılıyor..

Batının önümüze koyduğu şehir uygarlığı, yeniden tartışılıyor. Herkes şehirde yaşamak zorunda değil. Köyler küçük çiftlikler pekal dünyayı kirletmeden ve sömürmeden ken kaynaklarıyla yaşayabilmeli. Yani, sanayileş me ve şehirleşme insanlığın tek mutluluk re fah kaynağı değildir..

Geçtiğimiz yüzyılın başı dünyayı payla şanlar için kritik soru ve iki büyük savaşa se bep olan sıkıntı buydu, sömürge kaynakla olmadan bu büyük sanayiileşme/şehirleşm uygarlık kurulabilir miydi?..

Aynı soru yine gündemde. Kritik sorumu hala yaşıyor. Dünyanın petrol ve doğalga kaynakları dünyaya yeter mi? Nereye kada yeter. Avrupa'ya çalınmış işgalle sömürü müş Orta-Doğu petrolü gelmese Avrupa de mokrasi kurabilir mi? Gazsız demokrasi ku rulabildi mi?.

Daha hafif bir soru soralım, doğalgaz/pet rol olmadan şehir kurabilir miyiz? En iyimse tahminler enerji kaynaklarının 2050'ye kada tükeneceği yolunda. Enerji kaynakları dünya ya yetmiyor.

Epeyce konuşulan Çin ve Hindistan. Çin v Hindistan bundan otuz yıl öncesine kada köylü toplumlardı, hala büyük ölçekte köylü ler. Ancak Çin uyanıyor, Hindistan uyanıyo ları gerçek oluyor. Ne demek uyanıyor Şehirleşiyor, sanayileşiyor, nükleer sahib teknoloji sahibi, çeliğe, petrole, lastiğe, kalo riferlere, telefonlara, büyük barajlara ihtiyaç ları var.

Bugün bir an için, Çin'in topyekün köyler den şehire inip şehirleşmesini düşünelim, tü müyle şehirleşmesi halinde dünyanın otomo bil ve enerji kaynakları Çin'e yetmiyor. Çin v Hindistan'a yetecek kadar araba/doğalga sağlayacak kaynak yok. O halde, Çin her ye re hücum ediyor, bugünlerde Afrika'da gir mediği ülke yok, Kazak petrolüne saldırıyo İran'a saldırıyor, herkesle andlaşma ticare içinde, hatta Afrika'daki her ağacın kerestesi ni hesap ediyor.

Çin ve Hindistan'ın yarı nüfusundan fazla sının köylerde eski halinde kalmasından baş ka şans yok. Şehre indiklerinde bu kadar in sana yetecek kaynaklar için yepyeni bir dün ya gibi bir gezegen bulunup Çin'e hediye edilmesi gerekiyor. Yani Çin'in şehirleşmesi için bir kızıl gezegen bulunmalı.

Oysa Çin'in bir kızıl gezegeni zaten vardı Köylü nüfusu, köy içinde kendine yeten çift likleri, geleneksel tarım, aile yapısı, dünyadan uzakta kendi hayatlarını kurmuş milyarlar...

Zaten, elektriği batılılar bulmuş ve o gün den beri bu elektriğin faturalarını doğululara sömürülerek ödüyordu. Şimdi elektriği doğu lular kullanmak istiyor, faturayı şimdi kim ödeyecek?

Bu büyük fatura dünya pastasından yeni den bölüştürülerek. Yani dünyanın siyas sosyal sanayi ticaret dengeleri, büyük ittifak lar hatta Birleşmiş Milletler yapı olarak değiş mek zorunda!..

Milyarlarca Çinli Hintli, otomobil istiyor çikolata istiyor, kalorifer istiyor, telefon isti yor, kaldırım istiyor, ilaç istiyor.

Avrupa sanayileşirken tüm dünyayı sö mürdü, Latin Amerika'yı Afrika'yı Uzak Do ğu'ya batının şehirlerine taşıyıp müreffeh bi demokrasi kurmaya çalıştı..

Şimdi Çin ve Hindistan'da sanayileşmek istiyor, bunlar nerden bulacak?..

Çin ve Hindistan'ın petrole muhtaç büyü mesi, Kazakistan Özbekistan ve Türkmenis tan'ı da büyütüyor, çünkü bu ülkelerden pet rol alıyor. O halde başta Kazakistan, büyük petrol gücüyle Rusya'ya olan geleneksel si yasi bağlantısı zayıflıyor, kendine güç geliyor Türk kardeşleriyle Orta Asya'da birleşmek is tiyor. Asya'nın bu büyük petrol güçleri yavaş yavaş siyasi dengeleri değiştirmekte.

Yalnız dengeler mi değişiyor? Yoksa bildi ğimiz dünyanın siyasi yapısı mı değişiyor.

Şimdi yazımıza başlayabiliriz.

İran nükleer silah yapmak istiyor. Aslında "nükleer silah" değil "nükleer enerji" diyor ancak biliniyor ki nükleer enerji üreten tekno loji bilgi, anında, nükleer silahı da yapabilir.

Ayrıca nükleer araştırmalara bugünkü mollalar başlamadı, taa Şah zamanında Av rupa'nın gizli desteğiyle nükleer tesisler ku rulmuştu. 1985'li yıllarda İran Şah'ın çalış malarını kaldığı yerden devam ettirdi. Ve bu gün nükleer güç olmak istediğini dünyaya haykırarak söylüyor.

Nükleer silah büyük teknolojik bilgi gerek tirir. Ancak silah üretmek kadar gizlemek de büyük bilgi gerektirir. Şimdi İran'ın gizli tesis lerini kim bulabilir, ki vursun. Ayrıca nükleer bombalar gittikçe çantalaşıyor, yani, Alman lar bu balistik füzeleri denizaltıya yerleştirdi ğine göre, kimbilir daha nerelere saklanabili ve nerelerden atılabilir.

Hint Okyanusu ya da Akdeniz'de dönüp duran binlerce ticari gemi bu bombaları taşı yabilir mi, casusluk işi, teknolojik gelişme nerelere kadar ilerledi. Mesela Lübnan'ın İs rail sınırını koruyan Hizbullah'ın eline İran bu silahlardan verirse?

Gizlenmesi, taşınması, atılması, kimlere verileceği, kimlerden alınacağı herşeyi büyük gizlilik ve büyük casusluk isteyen nükleer

bombanın İran'ın eline geçmesi, İran'ın siyasi derinlik olarak ne kadar büyüdüğünü bize gösteriyor.

Mesela daha önceki cumhurbaşkanlarından Rafsancani söylemişti: İsrail bir tane var ama müslüman devletlerden onaltı tane, bizi vururlarsa geriye onbeş kalır, İsrail giderse yokolur...

Ahmedinejad İsrail kavgasını daha da ilerletti, tehdit üstüne tehdit fırlattı, ki, kasıtlı yapıldı bunlar. Bunlar İran'ın artık büyüdüğünü ve İran'ın dünya dengelerini ince ince fazla hesapladığını gösteriyor.

Dünyada nükleer dengeyi Birleşmiş Devletler'in beş daimi temsilcisi ayakta tutuyor. Ancak İsrail, Pakistan, Hindistan ve Şimdi İran'a kadar yayılmış durumda..

ABD'nin İran'ı bodoslama vuramayacağı ortada, karşılığında Basra Körfezi'nin İran tarafından topa tutulması Avrupa'nın ve ABD'nin 70'li yıllarda yaşadığı petrol paniğini yeniden başlatır. Ayrıca, nereye vuruyorsun?

Silahsız ordusuz bir Irak'a ABD ordusu hala sahip olamadı.. Vururum lafları kuru gürültü... İran da vurursa peki, işte kızıl kıyamet!..

ABD, BM'nin Güvenlik konseyine havale edecek. Güvenlik konseyi en sonunda İran'a ambargo uygulayabilir. Peki ambargo tutar mı? Pek tabii Hindistan, Çin ambargoyu aleni delecek ve İran'a büyük ihracatı olan Almanya, Fransa, İngiltere gizli delecek... Yani başka ülkelerin/şirketlerin üzerinden.

İran diyor ki, güvenlik konseyi üyeleri İsrail'in nükleerine neden göz yumuyor? Bunun cevabı yok, o halde İran haklı.. Ayrıca İsrail Golon tepelerini işgal etmiş, yine göz yumuluyor..

Hem Güvenlik konseyi hem İsrail dünyaya şunu kabul ettirmek istiyor, bizim nükleerimiz var, olacak, ama sizin olamaz! Buna müsaade etmeyiz. Hele İslam ülkesinin asla olamaz..

Çıngar başlıyor..

İşte İran Avrupa'ya İsrail'e ve Birleşmiş Milletler'e meydan okuyor, hayır, benim de olacak..

İran gücünü nerden alıyor? Petrol ve doğalgaz... Hindistan'la doğalgaz hatları bugünlerde döşenmek üzere.. Çin, Hindistan, Türkiye, aklınıza gelebilecek onlarca devlet doğalgaz zengini İran'a muhtaç..

Ayrıca İran, Amerika'dan durmaksızın dayak yiyen, sömürülen, aşağılanan onlarca müslüman arap devletine "bakın nasıl meydan okuyorum" diyerek, siyasi olarak "ağbi" konumuna yerleşmeye çalışıyor. Yani İran, petrol/doğalgaz gücünü siyasi olarak kullanıp bu nükleer dengelerle ciddi ciddi hesaplaşmak niyetinde.

Avrupa şehirlerinin geçtiğimiz yüzyılın başında sanayileşmesi hammadde, petrol, kauçuk ihtiyaçlarının iki büyük dünya savaşı ortaya çıkarttığını unutmayalım. Ve bugünkü siyasi dengenin II.Dünya Savaşı sonrası oluştuğunu da..

Şimdi Latin Amerika sol hükümetlerle Amerika'ya karşı bir set oluşturuyor. Amerika'nın serbest ticaret gümrüklerine/küreselleşmesine/IMF'ne inançları hiç yok.

Ve İran, Hindistan, Çin, Kazakistan, Rusya, dünya dengelerini değiştirmek, Amerika'yı durdurmak, dünya pastasından daha büyük pay alabilmek için atağa geçmiş durumda.

Zaten, Çin/Hindistan'ın sanayisi/teknolojisi/ticareti geliştikçe dünyanın dengeleri değişmek zorunda.

Nükleer dengeler değiştikçe Birleşmiş Milletler'in yapısı değişecek. Mesela koca İslam dünyasından koca Afrika'dan Güvenlik Konseyi'nde temsil yok.

Zaten öteden beri Birleşmiş Milletler'de küçücük Afrika ya da ada ülkelerinin bir oy hakkına sahip olmaları adil olmadığı şeklinde tartışılıyordu. Ve büyük devletler kararları küçücük devletlerin (iki yüze yakın devlet) hiç sormadan Güvenlik Konseyi vasıtasıyla sorunları çözmeye çalışıyor.

Öyle ya da böyle, İran'ın meydan okuması dünyada nükleer dengeleri ve Birleşmiş Milletler'in yapısını tartışmaya çoktan açtı bile.. Batı artık eskisi gibi bizim dediğimiz olur bizim dediğimiz kanundur, demekte zorlanıyor!..

Değişmekte olan bu dengelere bir de ülkemizden bakalım.

Bilindiği gibi geçtiğimiz yıl ABD büyükelçisi Edelman içişlerimize saygısızca sömürge valisi gibi müdahale eden söz sarfedip istenmeyen adam gibi dışlanmış ve ABD tarafından geri çağrılmıştı. Uzun süredir ABD elçiliği boştu.

Ancak Edelman giderken "ben size gösteririm" gibisinden bir tehdit fırlatır hali vardı. Ve Edelman gider gitmez PKK mayınları ülkemizde patlamaya başladı. Ki, kendisi buradayken büyükelçilik binasında PKK'lılar ağırlıyor, görüşmeler yapıyordu, ayrıca elçilik yaptığı diğer ülkelerde de elçilik binasını yasadışı örgütlerle ortak kullanmasıyla meşhur.

PKK mayınları Amerika'nın işaretiyle patlıyor, işaretiyle sona eriyor. Bugünlerde Ross Wilson ABD Türkiye elçilik görevine başladı, ilk işi, PKK mayınlarını durdurmak.

Elçinin ikinci işi, Türk-Amerikan ilişkilerini fazlasıyla çatırdatan Kuzey Irak'daki askerlerin başına çuval geçirme hadisesini yeni başdan düzenlemesiydi. Hürriyet Gazetesi manşetlerine hadise yeniden taşınarak yeni aktörler başka türlü konuşarak, Türk gururu güya onure edilmeye çalışıldı... Yani Türkiye'yle bir barış havası, olmuş ne yapalım unutalım, havası Hürriyet manşetiyle yaratıldı..

Yeni elçinin üçüncü işi, CIA ve FBI şefleri ülkemizi ziyaret etti, dünya bu büyük ve anlamlı ziyaret ile merak altında kaldı... Türkiye'de Amerikan ilişkileriyle ilgili yeni bir müttefiklik, yeni çalışmalar gündemdeydi..

Yeni elçi iyi çalışıyordu, ki, Büyükanıt Amerika'ya seyahat etti, pek memnun döndü, ayrıca şimdi, Milli Güvenlik Kurulu sekreteri Alpogan Amerika'ya gidiyor? Kimlerle mi görüşecek? Önce Edelman'la, sonra Condaliza Rice'yla, sonra, Bush'un manyak güvenlik danışmanlarından İsrail'in herşeyi Stephen Hadley ile... Ayrıca Hava Kuvvetleri Komutanımız İsrail'e gidiyor!.

Gelişmeler şunu gösteriyor. Amerika öteden beri AKP hükümetiyle ciddi ilişkilere girmişti, ancak, AKP'nin tereddütlü Orta-Doğu siyaseti Amerika'yı bunalttı. Amerika şimdi yeniden eski ve sağlam dostları "askerlerle" ilişki tazeliyor.

AKP'yi değil, "askerleri" yeni müttefik ilişkisinde başrole koymalarının bir sebebi de AKP'nin müslümanlığı ve İran'a karşı oluşturulacak laik-şeriat, molla tartışmalarında askerlerin daha iyi rol oynayacakları olabilir.

Yeni Amerika elçisi Ross Wilson fazla hızlı çıktı, çünkü, gazetelerimizde alttan alta İran'a karşı haberler sinsice yayınlanmaya başladı.

Bir psikolojik hareket başladı. İran'ın nükleer silahlarının Türkiye'ye doğrultmuş gibi saçma sapan haberlerden tutun, Hakkari'de Türk ordusunun İran füzelerine karşı savunma hazırlıyormuş gibi asılsız haberler.. İsrail İran'ı Türkiye üzerinden vuracak gibi asılsız haberler.

Psikolojik bir hareket. Ki, hedefleri Türkiye'de yeniden İran düşmanlığını geliştirmek.. 90'lı yıllarda olduğu gibi..

Anladığımız şu, Amerika Türk ordusunu yeniden İran ve Suriye'yi sıkıştırmak için kullanmak istiyor.

Pek yakında ülkemiz basınında İran karşıtı, Molla düşmanı, İran bizim göya milli düşmanımızmış gibi tuhaf sinsi haberlere/tartışmalara hazır olun..

Bugünlerde sayın yeni elçimizin görevi de zaten bu, Türkiye'yi yeniden İran ve Suriye'ye karşı tutabilmek..

Kardeşlerim. İşte burada bizler devreye girmeliyiz.

Biz, başkaları adına hesabına komşularımıza düşman olmaktan bıktık usandık. Onların hatırına yüz yıldır ticaret dahi yapamadık, ama onlar milyarlara dolar ticaret yapabildi.. Artık biz de komşularımızla ticaret yapmak istiyoruz ve düşmanlaşmak istemiyoruz, zaten ortak kültürümüz dinimiz adetlerimizle eski günlerdeki gibi kapılarımızı her şekilde birbirimize açmak istiyoruz.

Bizim de tarihten akan milli felsefemiz bu.. Biz artık batılı müttefiklere, Natolar'a, Avrupalılar'a güvenip komşularımızla düşman olamayız, müslümanlara el kaldıramayız..

Ya da batının kaç zamandır gündemde tuttuğu, fundemalist, islam, vahabi, el kaide, terörizm, saddam lafları yanına hemen Ahmedinejad yerleştirilmeye çalışıyor, Beşar Esad getirilmeye çalışıyor, bunlara inanmayalım.

Amerika ve İsrail bizden İran ve Suriye'ye, Araplar'a yani komşularımıza karşı çıkmamızı istiyor.

Şimdi düşünelim.

Geçmişte soğuk savaş yıllarında Nato/Varşova paktı yani demirperde gerginliğinde Türkiye Avrupa'nın ileri karakolu oldu..

Bedelini ağır ödedik. Türkiye'de iç savaşlar çıktı, kaç tane darbe çıktı, ayrıca bu yoksul ülke ekonomiye eğitime sağlığa değil silahlara ordusuna yatırım yaptı..

Ve sonunda Avrupa Birliği'ne bizi almadılar, komünizme karşı cansiperane savaştığı halde Türk ordusunu yeni kurulması düşünülen Avrupa silahlı gücüne almadılar. Amerika'ya üsler, nükleer yerleştirecek yerler verdin, Rusya'ya karşı halkını heba ettin telef ettin, karşılığında köpekliğinle kaldın..

Ayrıca hem Amerika hem İsrail Türkiye'nin güvenlik istihbaratı, içişleri, askeri güvenlik gibi her alanına derinlemesine sızdı..

Türk komutanlarını arap düşmanı islam düşmanı yetiştirmek için seminerler verdi, laik-şeriat çatışmasını düzenledi, müslüman halkla ordumuz arasını açtı, gerdi, ülkeyi ortadan bölünecek noktaya getirdiler.. Bizi Irak'a İran'a Suriye'ye düşman yapmakla kalmadılar, bizim topraklarımızdaki İncirlik Üssü'nü kullanıp Kuzey Irak'ta bize düşman olabilecek bir Kürt devletini ortaya çıkarttılar.

Üstelik Avrupa'yı elli yıl Rusya'ya karşı koruduğumuz halde, Avrupa duvar çöker çökmez Sovyet ülkelerini bağrına bastı. Ayrıca topraklarımızda Alevi, Kürt, azınlık, alt kimlik tartışmalarını başlattı ve cumhuriyetimizi tartışılır hale soktu..

O halde, yakın tarihten ders çıkartmalıyız.

Amerika sırf PKK'yı bir müddet susturuyor diye Amerika'yla yeniden her türlü ilişkiye giremeyiz. Amerika'yla ancak, bizi komşularımızla, müslüman kardeşlerimizle, coğrafyamızla düşmanlaştırmayacak "ittifaklar"a girebiliriz..

Ülkemizde Amerika'yla yeni bir "müttefiklik" ilişkisi işte bu son günlerde tesis edilmekte ve ödümüz kopmaktadır. Köpeklikten bir türlü kurtulamadık. Amerika yine böyle istiyor diye komşularımıza el kaldıramayız.

Türkiye ayağa kalk! Sağcılar solcular Fenerbahçeliler armutlar müslümanlar aşırılar Türkiye halkı ayağa kalk! Ülkemiz yeniden kafakola getirilmektedir. Ülkesini tarihini insanlığı şerefini seven herkes, ordumuzu Amerika yeniden ayartmıştır, bir manyak maceranın arefesindeyiz.

Bu müttefikliğin hedefi, başta İran'ın nükleer bombalarını durdurmak, yani İran ve Suriye'yi sıkıştırmak..

Diğeri Karadeniz'de sıkıştırılan Rusya'yı daha da yalnızlaştırmak..

Bütün bu köpekliklerimiz karşılığında Amerika'nın bize verdiği tek siyasi rüşvet, PKK mayınlarını bir müddet durdurmak.

Ülkemiz başta Amerika, her ülkeyle her türlü güvenlik/ticari/serbest gümrük ilişkilerine pekala girebilir.. Girecektir de.. Ancak, geçtiğimiz elli yılın acı dersleri ortada...

Biz artık müslüman Orta-Doğu'ya düşman olmak istemiyoruz.

Komşularımızla kavga hiç istemiyoruz.

Ülkemiz topraklarında şehirlerle/bölgelerle/dağlarla/türkülerle, azınlıkmış/kimlikmiş diye kardeş kavgası hiç istemiyoruz!..

Bunun için çok çalışmalıyız, basında çıkan haberleri takip etmeliyiz, bizi İsrail dümenine yerleştiren ve bizi Suriye'ye İran'a ve hatta Rusya'ya karşı yine ileri bir karakol gibi kullanmaya çalışan bu "siyaset"i tanıyalım!

İşimiz zor, elli yıl daha köpek olmak istemiyorsak, Amerika'ya başka tür bir müttefiklik öğretmeliyiz!..

Bizi komşularımıza kışkırtmayan, bizi komşularımıza düşmanlaştırmayan bir müttefiklik istiyoruz!.. Ama bizi ille de komşularımızla çatıştıracak bir müttefiklik istiyorlarsa artık Amerika'yı bu topraklardan ebediyyen kovacak bir siyasetimiz olmalı.

Kardeşlerim bizim müslüman kardeşlerimize/komşularımıza elimiz kalkamaz.

Kalkarsa, bu kalleş siyasetin açıklamasını, şerefsizliğini bin yıllar boyunca açıklayamaz utançla acısını çekeriz..

nihatg@leman.com.tr

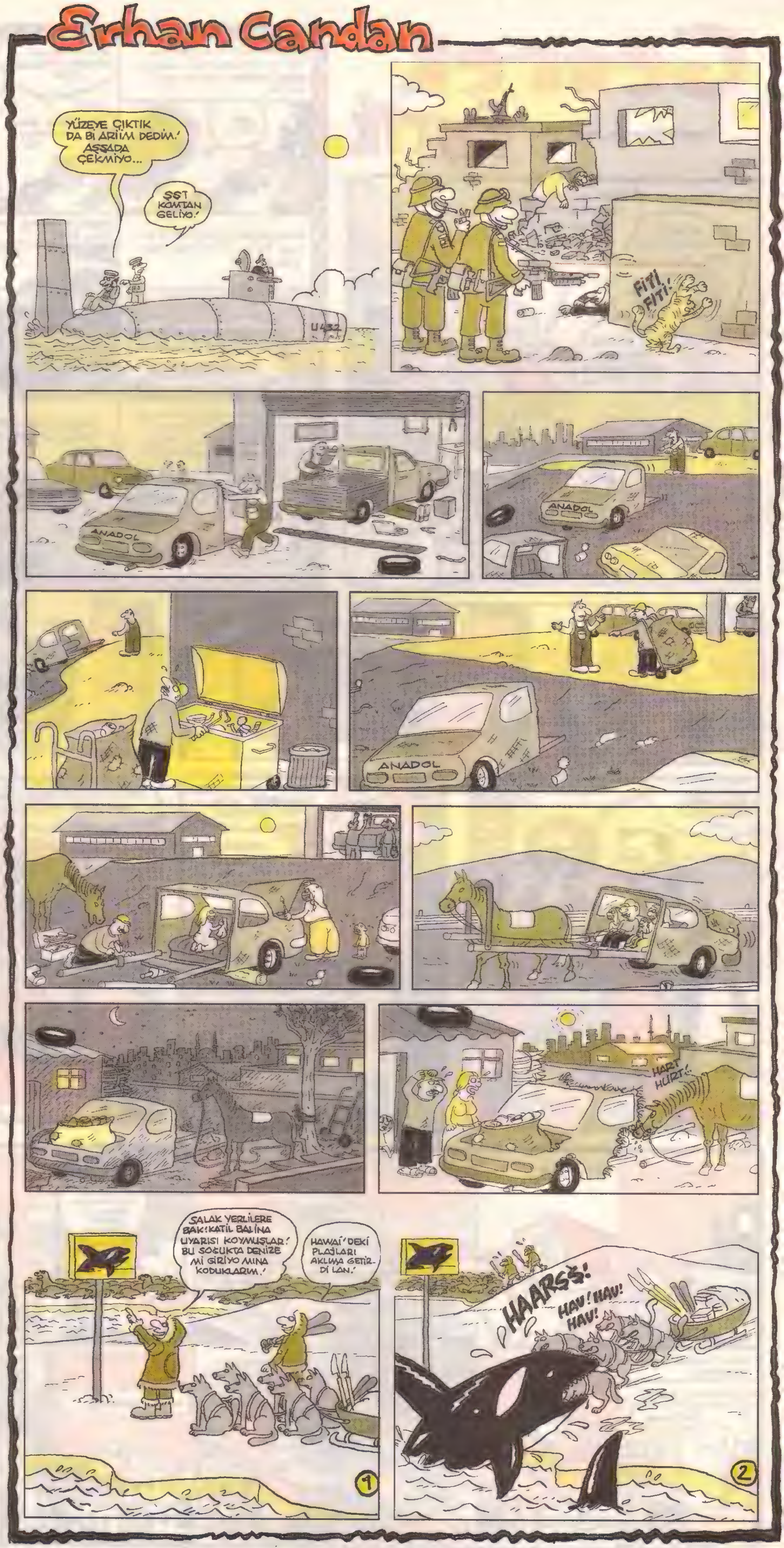

Gevrek Eyrik

eyrik@leman.com.tr

Dosya kapatılır.

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Kocaman, karmaşık, ve bakımsız bir bahçeydi. Bu üçü de, onu acayip gizemli yapıyordu zaten!. Sekiz dokuz yaşlarında olmalıydım. Mahalledeki, 'bahçe' sıfatını hak eden diğer bahçelerden, çok daha başka birşeydi. Sürekli etrafında dolanırdım: Birçok bölgeden ve yönden, dev bahçeye girebilmek mümkündü. Kocaman ve tozlu yapraklı incir ağaçlarının bulunduğu kısımdan, dallara tırmanarak. Aşağı yoldan, gizemli bir küçük patikayı tırmanarak. Üst yoldan, yıkık ve dağınık çitleri aşarak. Yan tarafından, tellere kendini çizdirmeden. Öbür yanı ise, büyük bir evdi; sadece oradan girilemezdi.. Misket veya gazozkapağı oynadığımız taşlı yolun serin, nefis gölgeleri, bu bahçenin ağaçları tarafından sağlanıyordu. Arasıra oyundan kafamı kaldırıp, gizemli bahçenin karmaşasına gözümü diker, bir gün o gölgeli ve hışırtılı karmaşanın içinde huzurla kaybolacağım bir günü düşlerdim. Elbette, örneğin saklambaç, kayış filan oynarken, içimizden bazıları büyük bahçeye saklanmayı akıl etmişti. Ama bu çok sık olmazdı. Bahçenin sahipleri olarak bilinen, büyük taş binanın ikinci katındaki garip aile, ve içeride, gölgelerin arasında dolandığı dil dile dolaşan büyük bir kurt köpeği, her canımız çektiğinde bahçeye dalmamıza engeldi.. Girişlerden en çok, aşağı yoldaki, o tuhaf patikayı tırmanarak çıkılan girişi severdim. Biraz da gizlilik sağlardı bu yol; caddeden, meraklı komşulardan uzaktı; ve bütün girişler içinde en gizemli olanıydı! Belki de, tek istediğim oydu: Her ne halta yanıycaksa, biraz gizem.. Bunun, keşfetmek anlamına geldiğini henüz bilmiyordum. Gizemli tutkular, enteresan arzular ve süslü başka duygularla adlandıramıyordum, o zamanki isteklerimi. İçeriye girme ve bahçede kaybolma isteğim, dizimi kaşıdığımda olduğu gibi, beynimi arasıra kaşındıran, güçlü bir hevesten ibaretti. İsteğimi tanımlamaya çalışsaydım eğer, ya çok daha önce girerdim, ya da hiçbir zaman bunu yapamazdım.

Aslında, daha önceden birkaç kez girmiştim gizemli bahçeye. Ama bunlar sadece, top kaçtığında, içerden topu almak için yapılan mecburi girişlerdi. O anlarda da zaten, topu kimin alacağı konusunda kısa süreli bir tartışma yaşanırdı. Atan, alırdı genelde. "Ben almak istiyorum!" diye ortaya fırlamak isterdim, topu atan olmasam bile. Sonra, başka birisi cesaretlenirdi. Derken, bahçe kadar karmaşık bir top alma eylemi gerçekleşir; sırayla ve plânsız dalardık içeriye: Birisi, ilk giren olur, topun yerini tesbit etmeye çalışırdı. Garip, kocaman çalıların tuhaf şekillerinden, ürkütücü dikenlerden ve dev gövdeli ağaçların karanlık kovuklarından ürkerek dışarı çıkar, başka birisi girerdi onun arkasından. O, topu bulur, eline alıp geri dönmeye cesaret edemeden, yola nişanlayarak bir tekme vurur, ama top çitlere veya incir ağaçlarına çarparak, tekrar gölgelerin arasında kaybolurdu. Birkaç deneme daha; ve uzun bir uğraştan sonra topu nihayet çıkarmış olurduk. Oyuna devam etmeden çimenliğe otururduk, ve herkes bahçeye girdiğinde ilginç birşey ne gördüyse, heyecanla onu anlatırdı. Aramızdan birkaçı, kocaman yırtıcı dişli, kapkara vahşi köpeği gördüklerine emindi. En azından, 'çalıların arasından duydukları hışırtılar ve hırıltılar' başka ne olabilirdi ki, diye düşünüyorlardı. Sonra, belki bir insan da vardı hem; dev yaprakların ve ürkütücü, vahşi otların arasında! İkinci kattaki tuhaf ailenin, dışarı seyrek çıkan, bir iki kez mahallede rastladığımız tuhaf oğullarıydı belki. "Hayır" diye itiraz edenler olurdu: Babasıydı o, ve bizi bir yakalarsa, elindeki o ilginç ağaç sopasıyla, "ağzımıza zçardı!" kesin? Hayır. Dedeleriydi, bazılarımıza göre. Eğilerek yürüdüğüne, küçük adımlarıyla otların arasında fazla ses çıkarmadığına göre, gizemli bahçede en sinsi hareket eden yaratık, o canavar ihtiyardı. Sadece yüzünü gördüğümüzde bile, bize öyle korkutucu bir bakış fırlatacaktı ki, bağırarak geri koşacak, tellerin veya dikenli çitlerin üzerinden uçup, kollarımızı kanatarak yola atacaktık kendimizi!. Köpeği, veya ihtiyarı görüp görmediğime emin değilim; gölgelerin arasından bazı tuhaf hışırtılar işitmiştim ama. Gene de, top için bahçeye daldığımda gördüğüm en ilginç şey; o içinden geçilen çalıydı! Benim boyumdan biraz daha uzun, kocaman bir çalı yığınıydı. Belki de bir iki çalının tuhaf bir birleşimiydi. İçinden geçildiğini bilmiyordum. Topu bir an önce almak için kalbim güp güp atarak, gizemli bahçede saçmasapan, bir o tarafa, bir bu tarafa koşuştururken, birdenbire, büyük bir hışırtıyla o çalının içinden geçmiştim! Ortası, top mermisi yemiş bir kale duvarı gibi delikti. Sonra, bunu tam olarak anlatamadım ötekilere. Zaten akılları, vahşi köpekteydi.. Bir gün; vahşi köpeği, veya başka ilginç her ne varsa kendim görmek için, tek başıma girdim gizemli bahçeye!

Aşağı yoldaki küçük patikanın önüne gelip durdum, ve aşağıdan bahçeyi izledim bir süre. Buradan, daha da ürtücü ve gizemli duruyordu: Ağaçların köklerini görüyordum neredeyse, bakımsız toprağın tuhaf tepeciklerine, kirli ve uzun otlar arasındaki ilginç çöplere bakıyordum. Sonra, dik patikayı tırmanmaya başladım, arasıra elimle yerden destek alarak. Arkamdaki binanın, ikinci katının balkonuyla aynı hizaya gelmiştim. O tuhaf ailenin balkonu! Durup, 'kapı açılır ve birisi dışarı çıkar mı' diye baktım. Balkon kapısı kapalıydı ve tül perdesi örtülüydü. Üç ayakla patikayı tırmanıp, ayağa kalktım. Bahçe, önümdeydi! Adımımı attım ve otların arasına daldım. Hangi tarafıma gideceğimi bilmiyordum. Hem, arayacağım kayıp bir top filan da yoktu ortada. Sanki, tanıdık birşeymiş gibi, onu görürsem bütün korkum azalacakmış gibi, önce, o içinden geçilen çalıyı aramaya koyuldum. Ama plânlı ve düzgün bir arama olmuyordu bu! Gene bir o tarafa, bir bu tarafa sürükleniyor, birşeyden ürküp ordan geri dönüyor, dışarı çıkmayı da kendime yedirmeyip, başka bir yöne sapıyordum sonra. Kısa bir süre sakin olmayı becerebildim; yoksa hiç gezemiycek, böyle ter içinde koşturmuş olacaktım. Bir an oluşturduğum bu güvenle, bitkilere yakından bile baktım, dikenleri sıvazladım. Ama, içinden geçtiğim o çalıyı bir türlü göremedim. 'İçi artık kapanmış olabilir mi' diye düşündüm. Belki de, içi filan yoktu, ben o gün hızla geçerken, ona bir 'iç' açmıştım!? Fazla vaktim yoktu, üzerinde çok kafa yoramadım; otların arasına elimi daldırıp, aralarındaki garip çöpleri karıştırmak, belki daha önceden gizemli bahçeye kaçmış bir plastik topu aramak istedim. Renkli, tuhaf şekiller vardı otların arasında. Ama elimi fazla daldıramıyordum; çünkü öyle uzundu ki otlar; elimin, toprağa değemeden içeride kaybolacağını sanıyordum. Birkaç tane, benim boyumdaki ürkütücü dev dikene fazla bakmamaya çalışarak, yoluma devam ettim. Ve, hiç tahmin etmediğim, zihnimi karmakarışık yapan başka bir tuhaf şeyle karşılaştım. Bahçenin, çıkışları! Aslında, girişleri.. Yolda, kenarda oyun oynarken, gizemli bahçeye kaçamak bakışlar fırlatırken gördüğümüz, bahçeyle aramızdaki engeller, çitler, teller, tuhaf kapılar. Girişler! Yoksa, çıkışlar mıydı? Onlardan birinin, tam önündeydim işte. Ben içeride olduğuma göre, o bir çıkıştı?! Ama, bahçeden fazla oyalanmadan çıkmak istediğimi, öte taraftaki yolu daha çok sevdiğimi düşünürsem, belki de mahalleye bir 'giriştı' burası?! Zihnimi toparlayamıyordum. Oraya bakarken ne düşündüğümü tam bilmiyordum ama, çıkışsa eğer, onun girişini; veya girişse orası eğer, onun çıkışını, buradan, aksi yönden izlemek ne kadar güzeldi! Birşeyin içinde veya dışında değil, ortasındaydım belki. Ya da aynı anda, her iki tarafta. Biraz daha izlemek, biraz daha anlamak istiyordum! Büyülenmiştim. Sonra, zihnim yoruldu; ve vahşi köpek, ya da sopalı ihtiyar efsanesi beliriverdi aklımda. Patikaya koşturdum. Balkona tekrar göz ucuyla bakarak, aşağıya indim. Bahçenin alt duvarıyla, tuhaf ailenin oturduğu binanın arasındaki dar koridorda, tepeden, kalın bir su borusu geçiyordu. Büyük bir iş başarmış olmanın verdiği heyecanla, boruya asıldım ve kendimi dört kere yukarı çektim. Sonra yorulup bıraktım, mahalleye geri döndüm.

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Trabzan : Laz asansörü. Yukarı çıkmak için de kullanılabiliyo...
Şovalye : Demirdöküm jokey...
Temiz Kağıdı : Niye savcılık veriyo ki, hamamdan alaydık...
Vardiya : Çalışkanlar ülkesi...
Hansel ve Gratel : Diabetik kardeşler...

Hayvani : Vanlı birini bu şekilde selamlayan İngiliz turist dayağı yer, ayrıca hakeder de...
Katatoni : Akıl hastası tıp oynarsa...
Telef : Ne yani koyunlar rahmetli olamıyo mu?...
Monoton : Stereo olsa iki ton geliyo yani...
Tekir : Bekir'in kedi hali...
Fındıkkıran Balesi : Bu baletler de beceriksiz beabi. Bende öyle pipi olucak var ya, hindistan cevizi kırardım şerefsizim...
İhtiyaç Kredisi : Şarap alıcam desek ne kadar verirler acep?..
Vatandaşlık Numarası : Ahmet Abi'ninki 1'dir heralde...
Rıfkı : Duygusal papaz...
Cıbıldak : Tüyleri dökülmüş ördek...
Erik Rakısı : Yanına da kavun yerine, kivi keseriz artıkın...
Alüminyum Folyo : Robot derisi...
Fiyaka : Karşıyaka'nın eski ismi. Ama çok eski...
Pis Yedili : Cüceler sonunda Prenses'e kaydı galiba...
Tuz Gölü : Eh iyi, boğulduktan sonra uzun süre tazeliğimizi koruycaz demektir...
Yeniçeri : Yok yaa. En yenisi 250 yaşındadır lan, atma...

Gündelik Eşya : Masa takvimi...
Kutup Yıldızı : Ayı ünlü nihayet oldu herhalde...
Ruj : Sarhoş Rus...
Birikim : Soru olsa soranı döversin. İyi ki diil...
Yarı İletken : Demek aynı zamanda yarı da iletemeyen, o noolcak?..
Çıtkırıldım : Sittir lan gerçekten kırılmış olsan bu kadar kibar konuşabilir misin?..
Armut Koltuk : Oldu olacak muza özeneydin de ailecek oturaydık. Sssalakk!..
Suni Deri : Belki de oyuncak öküzden elde etmişlerdir...
Veliaht Prens : Yazık lan, babası kral olduğunu göremiyecek...

AKUT KISA FİLM YARIŞMASI

AKUT, tüm sene boyunca devam edecek 10. Yıl Etkinlikleri kapsamında **"AFETLER VE ACİL DURUMLAR"** konulu bir kısa film yarışması.düzenledi. Ayrıntılı bilgi ve yarışma formuna www.akut.org.tr adresinden ulaşılabiliyor...

kozak arası

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

SİBİRYA'DAN İNŞAAT İŞİ TEKLİFİ ALAN KOZZİ HAZIR SİBİRYA SOĞUKLARI GELMİŞKEN DURUM DEĞERLENDİRMESİ YAPAR..

KOZZİ HATIRLI DOSTLARI SAYESİNDE AGCA'DAN GÖRÜŞME İZNİ KOPARIR...

Kışlık Tişörtlerimizi bulabileceğiniz adresler

SUSURLUK: ulus eri-kamil koç tesisleri (assos, bodrum, marmaris'e akarken susurluk'ta ayran ve tişört molası) / **İSTANBUL:** leman kü istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu** / prens müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 **kadıköy** / köstebek: hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş** (faruk başoğlu) / lamartin cad. 35/1 (taksim iş bankası sokağı) **taksim** / alemdar cad. yerebatan sarnıcı çıkışı **sultanahmet** / istiklal cad. atlas pasajı no:21 **beyoğlu** / **ANKARA:** konur sokak **kızılay** / limon bazaar yüksel cad. 8/a-b/3 / **ÖDEMİŞ:** (nezihe uzunkol) saraçoğlu cad. no:5 **İZMİR:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı** (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / (Yalçın Kaya) kültür mah. hükümet cad. no: 6 **aliağa** (hüseyin kocabaş) 1718 sok. no:2/b **karşıyaka** / **ESKİŞEHİR:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A / **SAMSUN:** Elimin Altı(Ercan Aykan): Karadeniz mah. Aziziye Cad. No:24/A / **ADANA:** safir giyim: cemal paşa mah. 2. sok no 26 (pasta pastanesi sokağı / **FETHİYE:** Karga müzik kitap tişört: cumhuriyet mah. 504 sok. No:10 (eski doğum evi karşısı) / **KONYA:** taraflaryum: sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 / **VAN:** star 2000: postane cad. sanat sokak no:2 deseniz herkes gösterir / **BURSA:** fima final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 / **G.ANTEP:** güldem giyim: karatarla mah. eskisaray cad. turistik gaziantep çarşısı no:49 **şahinbey** / **MANİSA:** smarı (akın aktepe) yarhasanlar mh. konuk cad. no:117 / **BALIKESİR:** future sound (cansu şıkyıldız) hükümet cad. no16 **bandırma**.. **ANTALYA:** akyarlar giyim: altındağ mh. güllük cad. 65/b (ring hotel 50m. yanında)/ oopsi Konyaaltı cad. Akdeniz apt. No:11-2 **BARTIN:** umut (ayşe sevtap uzun): kemer köprü mah. 27 mayıs cad. 66/c yüksel konfeksiyon (Çoşkun yüksel) kum mah. hamam sok. no:7 **amasra** / **İZMİT:** ıvır zıvır: ömeraga mah. belsa plaza 5-6blok k:1 No:106 **TOKAT:** orhan müzik tişört: g.o.p bulvarı niksar yolu kavşağı No:73-D / **IĞDIR:** yazın kitap dünyası(gülşah istir): atatürk cad. ığdır pasajı 37/2 **ığdır** /bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın... satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **Trakya bölgesi satış sorumlusu: Murteza Arslan: 0535 722 12 59** mizahtrakya@mynet.com **toptan ve parekende satış ve yazışmalar için irtibat mehmet çevik** 0538 4189177 **komikgiyim@gmail.com merkez mah. yavuz sok. no:5-1 yenibosna/İstanbul** (ayrıca t-shirtlerimizi www.leman.com.tr adresinde daha detaylı görebilirsiniz.) **(Dikkat LeMan'da her hafta yeni adresler eklenmektedir)**

LeMan
SAYI: 742
26 OCAK 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● YAYIMCI: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● GENEL MÜDÜR: Tuncay AKGÜN
● YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyum-cular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

ENGİN ÇELİK

İZZET GABLİK ÇIKAR ŞUNLARI..!

BAYRAM ŞAHİN

Nankör Bebeğime Mektuplar

Bana ayrılmadan önce hep **"Bizim aşkımızı anlatsana, nasıl tanıştığımızı anlatsana"** diyip durdun... Bilirdim ki gayet iyi duygularla bu soruyu bana her buluşmamızda sordun… Ne inkar edeyim, benim de hoşuma gidiyordu, ama gün geçtikçe bu soruyu sormandan nefret ettim ara ara… Yüzüne gülsem de, ağzımdaki ayranı ince musluk gibi dişlerimin arasından sana **"fiçüüüüüüüv"** diye tükürmek istedim. Ama kıyamadım, yapamadım… Üstündeki kazağı sana büyük bir kampanyayı kovalayıp da almıştım. Onun leke olmasına göz yumamazdım. Konuya nerden girsem nasıl başlasam bilemiyorum… Evet artık aşkımızın tarihini ölümsüzleştiriyorum… Şu an bu satırları yazarken kadim dostuma duygulu bir sesle **"laan hiiiiiştt ucuuum bitti laaan oluuum ujjj varmı sende 0.57?"** diye sordum. **"Heeee vaaar ama evde... Şaka şaka hemen bozulma vaaar ama 007 hibine seni"** diye cevapladı. Kadim bildiğim insandan ilkokul 5 beyinli bir cevap alıcağımı inan hiç düşünmemiştim bebeğim. Ama hıçbir şey bana engel olamazdı. Sorunumu çözüp tarihimizi yazmaya devam ediyorum. Evet duygu yüklü cd'siz çalışan aşk tanrıçası, daha dün gibi hatırlıyorum seni gördüğüüüm o ilk günü… Okul kantınında hamburgerine ketçap sıktırıyordun. Ben sırada olduğunu görünce sana yer vermek yerine hemen sıradan kaçtım, gittim. Uzaktan seni izledim. Zira sırada beni **"Abiiiii bii sosisliiii verirmisin, abiii banada bi sosisliii"** derken görüp defalarca tekrarlamama rağmen bir türlü yemeğini alamayan biri olduğumu, yani asosyal olduğumu, ezik, tırtonun önde gideni olduğumu anlamanı istememiştim. Belki de başlamadan bitmiştim…

Ayşenur Mertoğlu

YASİN YİRMİBEŞOĞLU

MADA FAKA

VOLKAN DALYAN

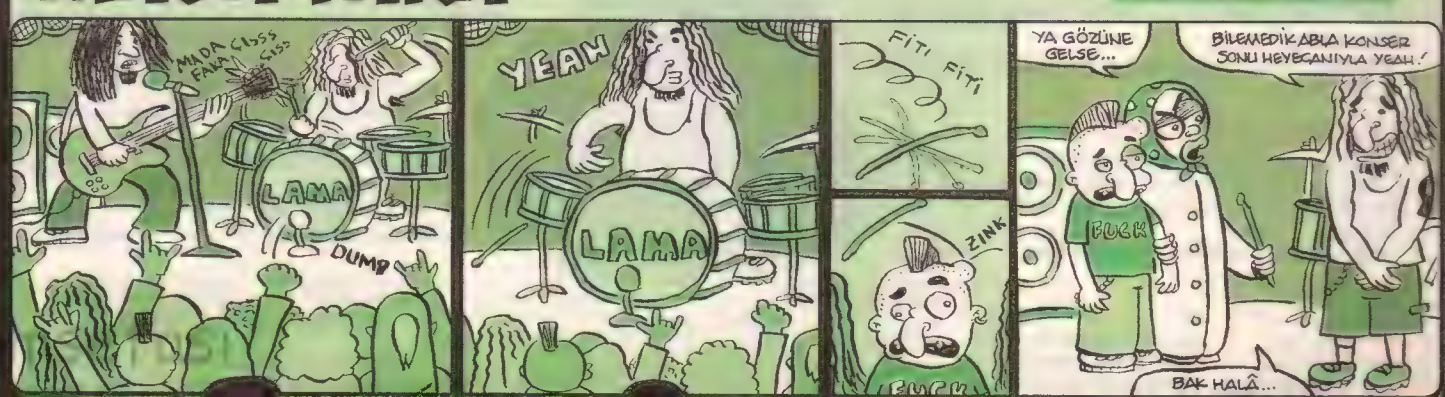

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GB

743

2 Şubat 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/06

1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

MAL SERVETİ MÜLK SERVETİ NEDİR ONUN İLK SERVETİ.. MAL DA YALAN MÜLK DE YALAN VAR BİRAZ DA SEN ŞAİBELEN!

KEMAL ABİ BUNLAR HEP SENİN BAŞININ ALTINDAN ÇIKIYO HA! REMZİ SEN DE Bİ ALEMSİN KURTARAYIM DERKEN BİTİR? DİNİZ BENİ!

RAMSEY

BAŞKANIM! HALKIMIZ- DAN BİRİ OLDUN ÇIKTIN İKİ DAKKADA ÇEKİNMEDEN VER ŞİMDİ SERVET BEYANINI!

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR GULU

TÜRK HALKINDAN GİZLENEN KIRMIZI ÇANTANIN ESRARI

Bilmiyorum gazetelerde o fotoğrafı gördünüz mü? Geçen perşembe Ankara'da olağanüstü bir gün yaşandı. **İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw** Türkiye'deydi. Straw'ı taşıyan uçak Esenboğa Havalanı'na indikten bir süre sonra inanılmaz yavaşladı ve yarım dakika sonra da durdu. Merdiven, uçağın gövdesine yanaştırıldığında kapı inanılmaz açıldı ve önde Straw arkasında da **İngiltere'nin Ankara Büyükelçisi Peter Westmacott** göründü. **Westmacott**'un elinde pek alışık olmadığımız **kırmızı bir bond çanta** vardı. İşte o anda flaşlar patladı ve o müthiş fotoğraf karesi önce rotatiflerden gazete sayfalarına, oradan da Türk halkının inanılmaz kolektif hafızasına kazınıverdi. O anda orada bulunan herkesin kafasının arkasında bir yerde sucuk kalınlığında mavi renkli florasandan yapılmış müthiş bir soru işareti belirdi? **O meş'um kırmızı çantanın içinde acaba ne vardı?** Onu anlatacağım.

PUTİN BECEREMEDİ, TÜRKYE RUSYA'YA DERS VERDİ

Bu arada geçtiğimiz pazar günü yâni **29 Ocak**'ta Türkiye'de **inanılmaz güzel birşey oldu** ve Türkiye müthiş olumlu bir döneme girdi. O ne mi? Söyleyeyim. **29 Ocak'ta Çin takvimine göre köpek yılına girildi** ve Çinli uzmanlar köpek yılının sakin bir yıl olabileceğini söylüyorlar. Güzel olan başka birşey daha var. Köpek yılından önceki yıl **horoz yılıydı** ve o bitti. Biliyorsunuz **horoz yılı bir kanatlı.** Ve onun bitmiş olması Türk insanını inanılmaz rahatlattı.

Bu arada **12. Altın Koza** Film Festivali'nde **Yeliz Yeşilmen**'in kaldığı otel odasındaki **kaz tüyü yastıkların** birdenbire kaybolmasını da ben biraz buna bağlıyorum. Biraz uçtum mu? Ama uçan sadece ben değilim. **29 Ocak'tan bu yana bütün Türkiye uçuyor.** İşte size dehşet güzel bir haber daha. 50 yıl sonra dünyadaki doğalgaz rezervleri tükenince, Rusya Ay'da bulunan **Helyum3 izotopunu** dünyaya taşıyıp uranyum yerine yakıt olarak kullanacakmış. Bunu ben söylemiyorum. Rusya'da bulunan **Energiya** şirketinin müdürü **Nikolay Sevastiyanov** söylüyor. Buradan **Yoldaş Putin**'e akıcı bir **Tolstoy** Rusçasıyla bir "günaydın" çekiyorum. **"Hopskava Putreçki güniva."** Sayın Putin. Çok afedersiniz ama o sizin yapmayı düşündüğünüzü, **Türkiye 40 yıl önce yaptı.** Ruslar aydan gelecek gaza **"Ay gazı"** diyorlar. Ama acaba şunu biliyorlar mı? Evinde **"Aygaz"** kullanmamış Türklerin sayısı iki elin parmaklarını bile geçmez.

Aksaray PAŞAOĞLU

ÇANTANIN İÇİNDEN İNSANIN KANINI DONDURAN GARİP SESLER GELİYORDU

Esenboğa Havalanı'nda gazeteci arkadaşların ısrarlı soruları üstüne **Straw** ve **Westmacott** bir an gözgöze geldiler. Önce ikisinin de yüzleri limon gibi sapsarı oldu. Sonra, **fotoğraf çekilmemesi ve gördüklerimizi hiç kimseye anlatmamamız şartıyla** o çantayı açıp içindeki **"o şey"**i bize göstermeye karar verdiler. Hepimiz nefeslerimizi tutmuş, kalbimiz duracak gibi bekliyorduk. Ve **Straw** çantanın kapağını açtı. **İşte o anda yıkılmamak için iki yanımda duran gözbebekleri inanılmaz büyümüş iki gazeteci dostuma tutundum ve kusmaya başladım.** Çantanın içinde **akıl almaz birşey** vardı. Buna az sonra devam edeceğim.

BEŞ YAŞINDAKİ TÜRK ÇOCUĞU TÜRK EKONOMİSİNİN GELECEKTEKİ LOKOMOTİFİNE OMUZ VERİYOR.

Sizce Türkiye şahlandı mı? **Bence şahlanmadı.** Türkiye gemi azıya aldı. Bakınız ülkede ekonomi inanılmaz iyiye gidiyor. Örnek mi? **Eskişehir Açık Cezaevi**'ndeki mobilya ve demir atölyeleriyle ekmek fırınında çalışan **120 mahkum,** kurumun **3 milyon YTL** kâr etmesini sağlamış. Umut verici. Neden? Önümüzdeki günlerde ve aylarda Türkiye'deki mahkûm sayısında inanılmaz patlamalar yaşanacağına inanıyorum. **Türkiye'de artık beş yaşındaki çocuklar bile hırsızlıktan yedi kez yakalanabiliyor.** Yâni cezaevleri yakında Türk ekonomisinin lokomotifi olacak. Türkiye'de akıl almaz kârlar yaşanacak. Hem de sektör mü ne demek lâzım bilmiyorum bu alanda çalışan insanlar herhangi bir yolsuzluk yaptıklarında kendilerini zaten cezaevinde bulacaklar.

KIRMIZI ÇANTADAN ÇIKAN TARİFSİZ KÂBUS

Yazımın başında anlattığım olaya döneyim. Yâni **Jack Straw**'ın esrarengiz kırmızı çantasına. Straw o çantayı açtığında çantanın içinden **tavuk bacaklı, goril kafalı, yarasa kanatlı** üç yaratık çıktı. Ellerindeki ışın tabancalarını tehditkâr tavırlarla sallayarak **"Dünyayı yokedecez biz."** diye inanılmaz desibelli bağırdılar. Biraz daha yakından bakınca o üç yaratığı dehşet içinde kalarak tanıdım. Bir tanesi İran'ın baldırıçıplak başkanı **Ahmedinecad**'dı. İkincisi **Hamas**'ın kadın milletvekili **Umm Nidal Ferhat** (54) ki sayın Bush **"Terörü bırak, silahla barış olmaz."** derken o inadına tüfekle poz veriyor. Üçüncüsü **Bolivya**'nın çağdışı Apaş başkanı **Evo Morales.** Zaten benim kanımı da diğerlerinin silahlarından daha çok Morales'in şuursuz sözleri donduruyor. Morales: **"Maaşımın yarısını kesin. Milletvekilleri de daha az maaş alsın. Bizlerden kesilen paralar çalışanlara verilsin."** diyor. Belki Esenboğa'da yaşadığım bu tüyler ürpertici olaya inanmadınız. Gerçekten de inanılır gibi değil. Ama o sırada yanımda Sedat Ergin,Ali Kırca, Uğur Dündar gibi Türk halkının güvendiği isimler de vardı. Ve gördüklerimi onlar da gördüler. Hâlâ inanmamakta ısrar ediyorsanız o zaman itiraf edeyim ki **o gün orada öyle birşey yaşanmadı.** Hepsini kıçımdan uydurdum. Ama inanın bunun yaşanmasını çok isterdim. **Çünkü bu kâbusu ben hergün yaşıyorum ve bu ülkede beni anlayan çok az insan var..**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

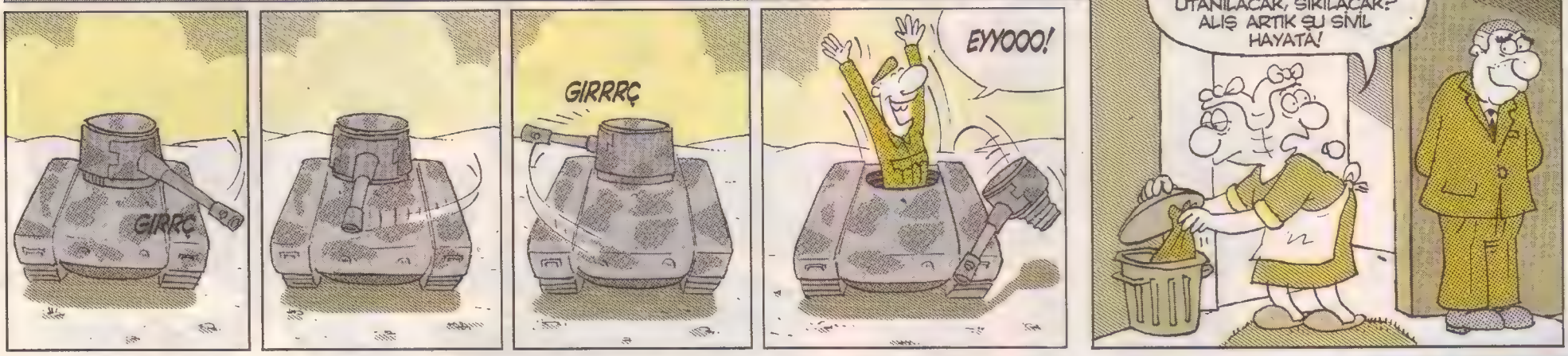

KEMAL ABİ'NİN İNCİLERİ

Unakıtan'ın patlayan her olayı sonunda yaptığı, olası çok pişmiş hazırcevaplıkları...

Tatlı Kaçaklar: Çamlıca'daki villam size göre çok katlı bi kaçak, bana göre çok tatlı bi kaçık... İçine sizden akıllı, şirin mi şirin bi elektronik güvenlik sistemi kurdum kestiğim elektrik direklerinden... Her giriş çıkışımda arıyor üstümü nükteden şey... kheh heh... şeffaflığın hastası, naylonların hassası... çılgın valla bu...

Tabela yazarı değilim: Rüzgarda bizim bakanlık levhasının "i" harfi düşünce, "Mal ye Bakanlığı" kalmış geriye... Sonra bak, tabelayı tarihten silip yenisini taktırma işini niye Ofer'e vermişim! Kheh heh, yaav bi kere bu işi biz mi daha iyi yaparız, yoksa Ofer mi? Kör müsünüz, adamda dev gibi bi kaynakcı gözlüğü var, kompetan olmuş bu gide gele yauuv...

Tarihden silerim, talihimden silemem: Ofer'le otelde görüşmeme kızmış bu kızışmışlar... Hayır adamla dışarda görüşsem... Sonra soğukda üşütüp cırcır olsam... Bu sefer de oğlum 4 ton mısır patlatırken "darısı benim başıma" diyen kızım, tuvalet kağıdı satışıyla indirecek cukkayı... Talihimden zenginliği, bünyemden yağları silemem, naaapıyim...

Aston Villa'da oyuncu değişikliği: Rüyamda alevlerin içinde, köprünün hemen dibindeki geniş arsama ikinci bi villa yaptırmak istiyor, ama engelleniyorum... Hemen yanımdaki kazanda Tayyip beliriyor... Ondan beni tırmığıyla depeleyerek engelleyen kırmızı tenli, kuyruklu ve çift boynuzlu görevliyi değiştirmesini istiyorum... Tayyip, burda kalvanistlik sökmez Kemalabi derken, iliklerimize kadar ısınıyoruz sıratın öte yanında...

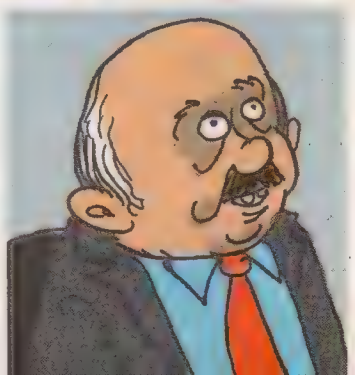

Akşamsefası

leman

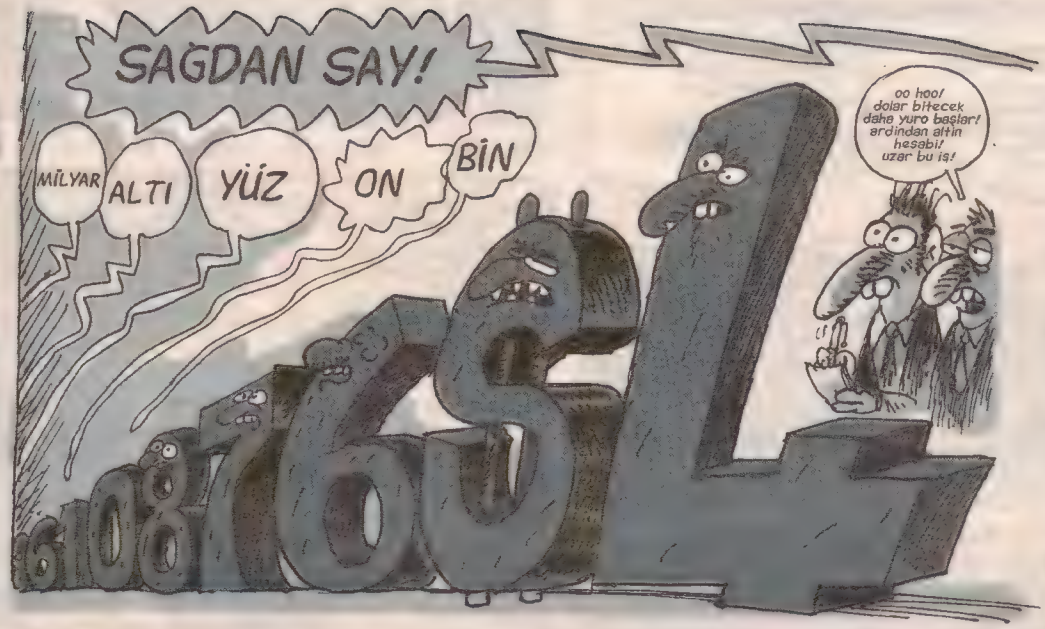

Maliye bakanı Kemal Unakıtan'ın daha önce üç kez mühürlenen Çamlıca'daki kaçak iki villası imar planında yapılan minik(!) bir değişimle affa uğrayıp yasal olmuş???

Adalet bakanı Cemil Çiçek, savcıları düşünce özgürlüğü ile ilgili soruşturmalarda daha titiz olmaya davet etmiş..

İnsanın insana ettiği zülme bak? Mudurnu'da Sosyal Yardımlaşma vakfı, hasta çocuğu için 50 YTL yardım isteyen seyyar satıcıya yardım için kar temizleme şartı koydu..

Ankara Ticaret Odası'nın yaptırdığı araştırmaya göre "çocuk suçlu" sayısı hızla artıyor..Çocukların özellikle mala karşı işlenen suçlarda kullanıldığı dikkat çekiyor..

Harici dayatmalarla kapanma sırası tekel fabrikalarında.. Adana ve Malatya tekel fabrikalarının kapatılmasını protesto etmek için işçiler eylemde...

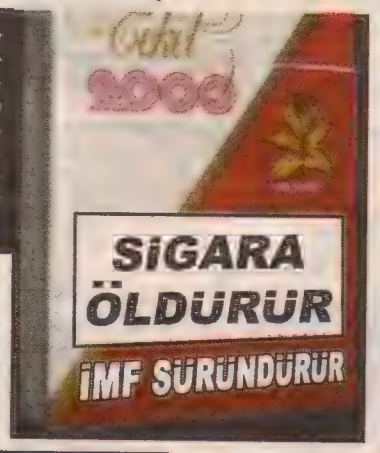

Latin Amerika ülkelerinden Bolivya'nın ilk yerli asi ve mütevazi Devlet başkanı Evo Morales, 4319 dolar olan maaşını yarıya indirdi…Morales meclis üyelerine de aynı çağrıyı yaptı..

TRT Ankara radyosu koro sanatçılarına Yunanistan konseri dönüşü Pavarotti dinledikleri için "Kapatın lan şu gavur müziğini" diyen, bu duruma karşı çıkan bir sanatçıya da "vatan haini" diyen TRT Ankara Radyosu çoksesli müzikler müdürü Ergin Erenoğlu'na tepkiler sürüyor..

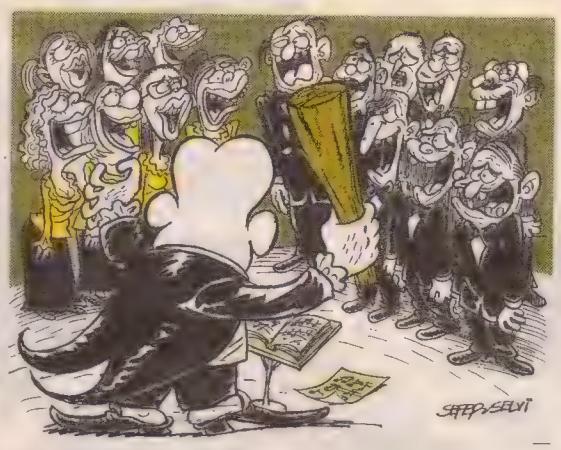

Almanya'da ırkçılık hortluyor.. Başbakan Angela Merkel'in eğitim uzmanının, "Almanca konuşmayan okulunun bahçesini süpürsün " önerisinin Berlin'deki Herbert-Hoover okulunda uygulanması Almanya'yı ikiye böldü…Ateşli tartışmalar sürüyor.

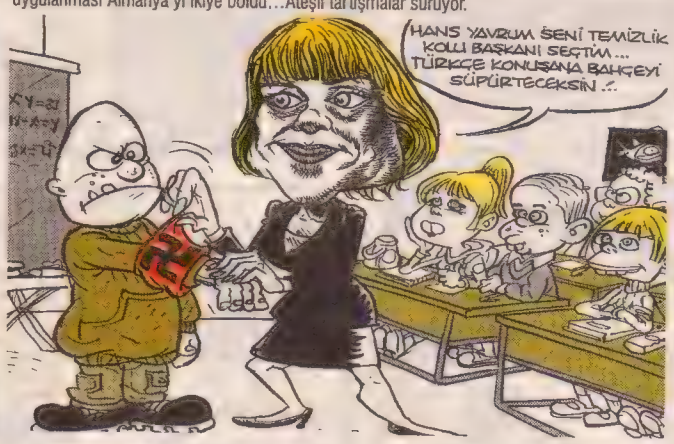

Amerika ve İsrail, Irak'ta olduğu gibi yine nükleer tesisleri bahane ederek bu kez İran'a musallat oldu.. Maşa İsrail, bombalamak için İran'da 60 hedef belirlemiş..!!!

Kemalabi kanunları bunlar: Geçenlerde küçük, minicik, ezsem bit gibi çıkırt sesi çıkacak bi grup esnafla buluştum bi kaavede... Hep bi ağızdan konuşuyo bu çemçük ağızlılar... Yok iş yokmuş, artan vergiler çokmuş... Behheeey, Kemalabi kanunları bunlar yavrum, hamurabi kanunları gibi şişmanlatmaz, zayıflatır fit tutar adamı...

Cüzdan farkı: Kaavedekiler ilk kim konuşacak diye taş-kağıt-makas yaparken... ben babalar gibi çıkarıp kodum cüzdanımı masaya... Cüzzamlı gibi vuuuuv yaparak geri çekilip sus kesti birden hepsi... Sonra tek tek aradım çorap içlerinden 14 kayıt dışı marka çıktı... Çoraplar delinirse bütçeler delirir deyip, gevrek gevrek kheh heh'leyerek kaçtım ordan... markalarla... hesabı ödemeden bide... İşte sonra bunlar beni yakalayıp şikayetçi olarak, altdaki kanunu çıkartmaya zorladılar...

En son çıkan Kemalabi kanunu: Kheh heh, her kim bir kahveden hesabı ödemeden ve 14 adet marka çalarak kaçar gibi çıkarsa, hiç hesap sorulmadan affedile...

Bi lokma bi hırka: Desem de mal canın yongasıdır... Enteller yogayla rahatlayınca iyi, Unakıtan yongayla rahatlayınca kötü! Hem iyi bişiy olmasa bu, dünyanın en zengin adamı Bill Gates bi işlemcisine binlerce yonga takar mı hiç kheh heh?

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

METİN FİDAN

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

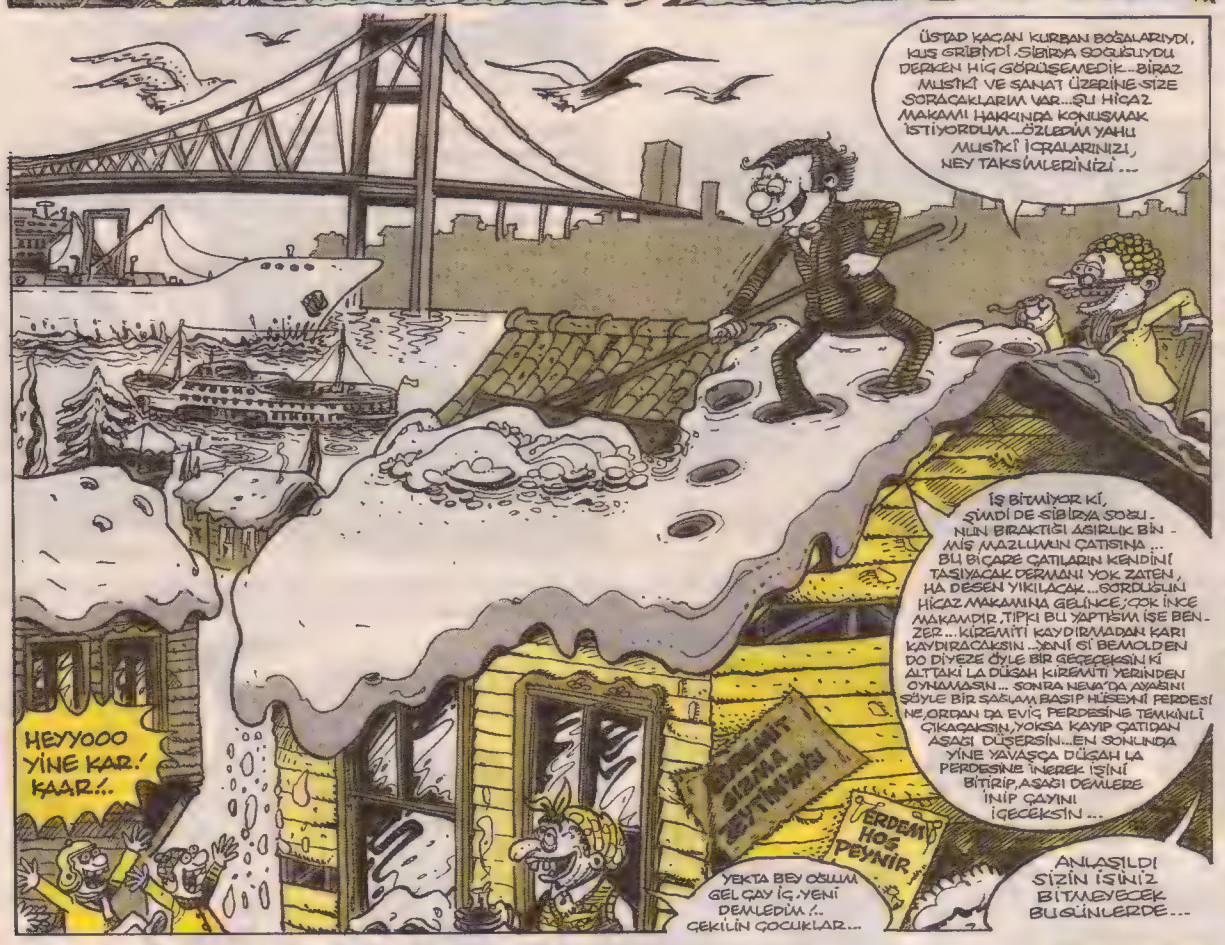

HAMDİ YÜZBAŞI

★★★

MAHMUT TİBET

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

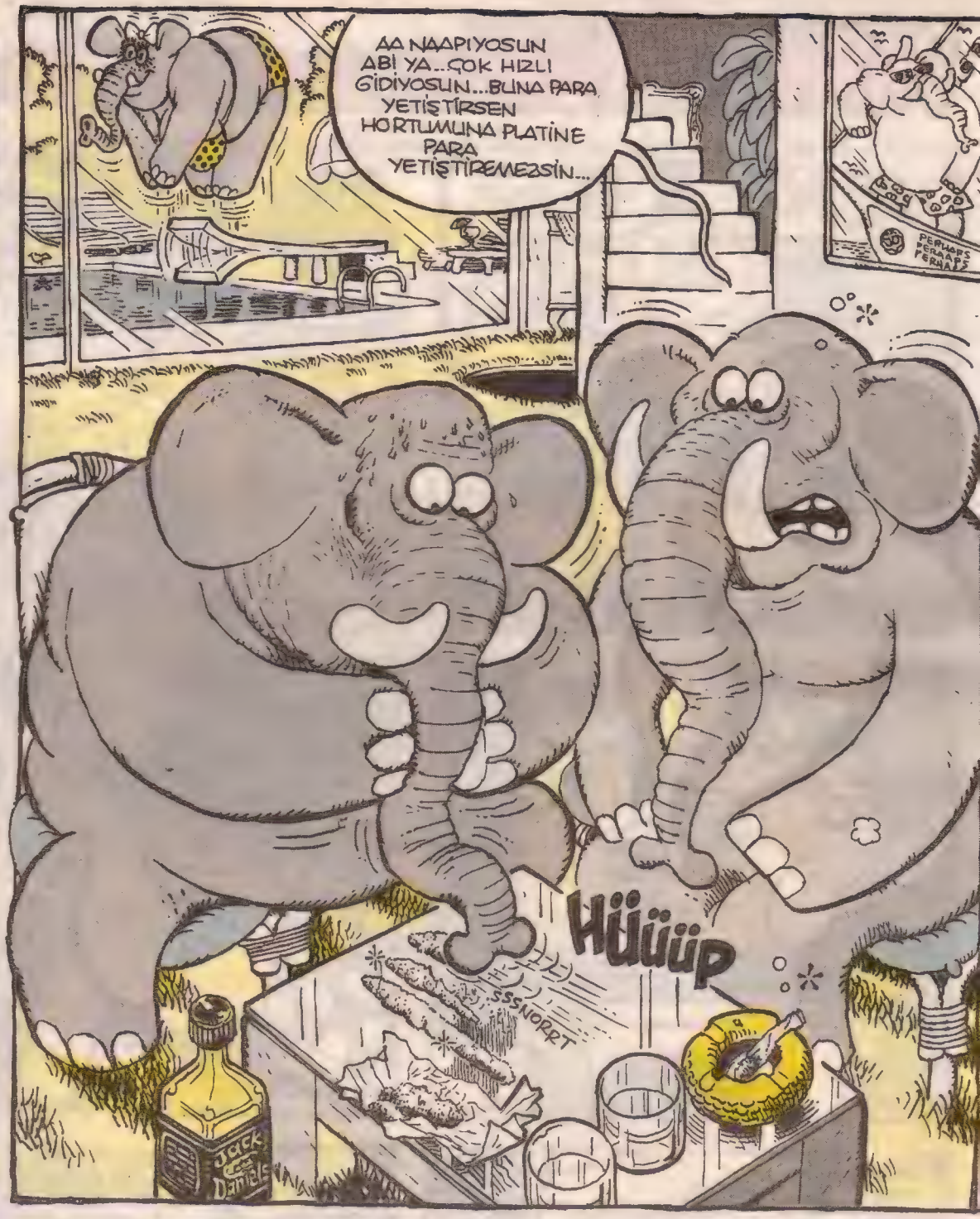

DARAL'LAR TİMSAH TRİPANOZOMİGAMBİYETSİZLER

daral@leman.com.tr

Daral'ın Kanada'lı kuzeni Tuğçe'nin Kanadalı olmasının hikaye ile ilgisi yoktur...belki de vardır...

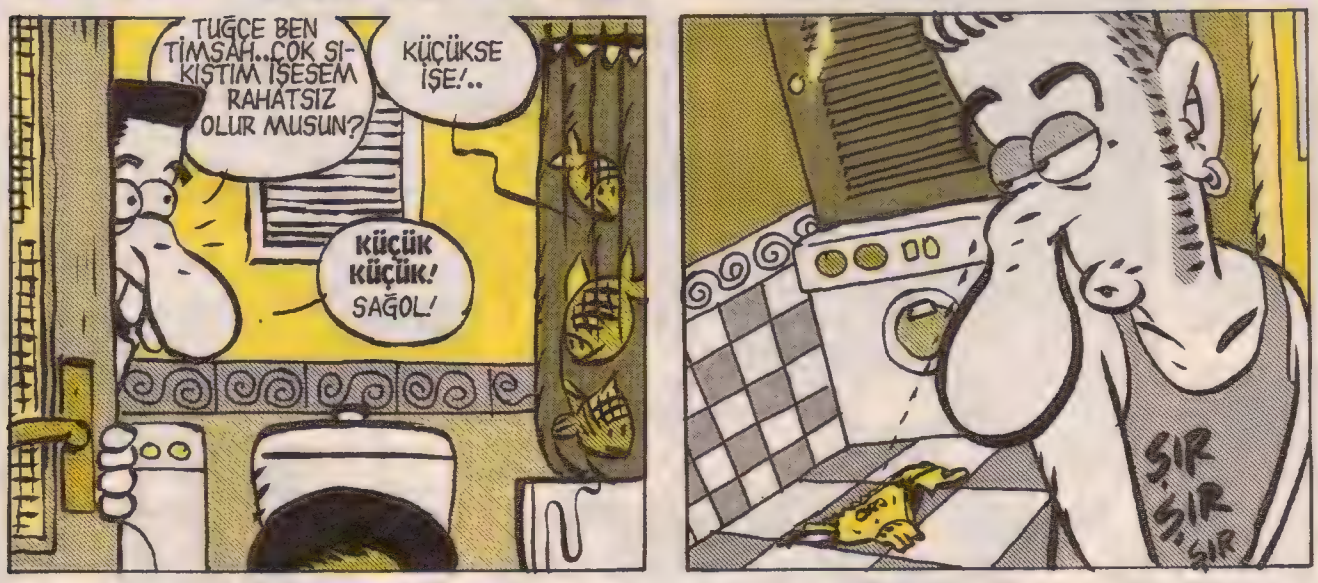

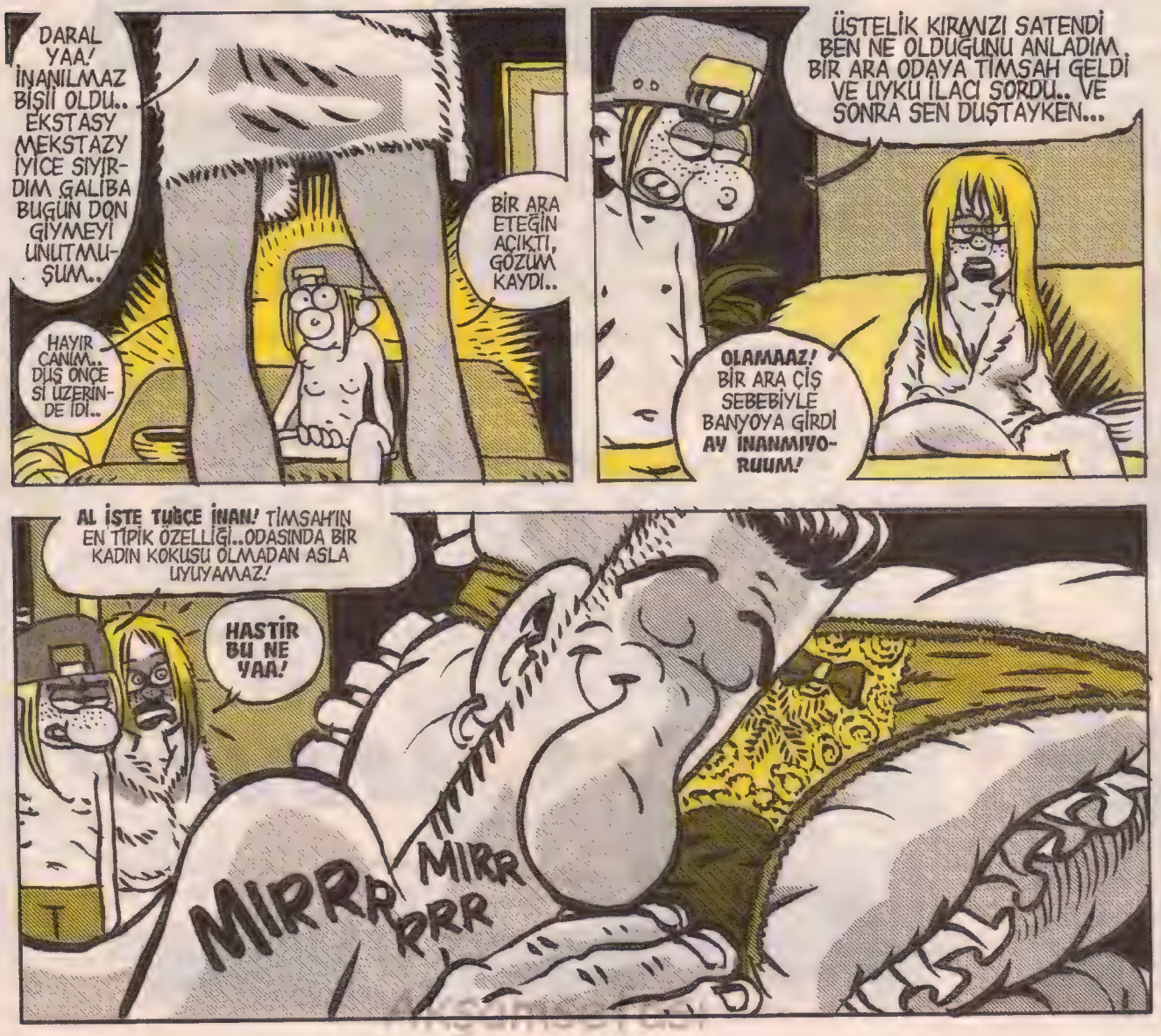

- Alo, Sıkıl koçum naaber, ben Hırgürkan. Sevdiğim, dürüst ve çalışkan bi kardeşimizsin, sana çok mühim bi tarih sorusu sorucam. Yanımda mısın? Benimle beraber misin, omuzomuza mıyız, ölüm dediğin bir nedir gülüm?

- Tarih sorusu dediğin bunlar mı abi? Hayırdır, boşlukta mı hissediyosun kendini. "Ağlıycak bi omuz lazım" desem, sana gelmez... Boş bi arazide şişelere ateş etmek ister misin, ferahlarsın.. Ehehe...

- Dalga geçme şerefsiz, daha tarih sorumu sormadım. Şimdi soruyorum, yaz:

- Ha bi de yazılı yani? Eee? Pencere kenarı "A", sıra kenarı "B" mi?

- Be ağzına kodumun dingili bi sus lan. Unutursan diye yaz dedim. Bak ben ciddiyim aslanım, hayat memat meselesi. Her neyse, soruyorum: Endülüs Emevileri bir kimdir? Kaç kişilerdir, tarihte nerelere takılmışlardır...

- Bilemedim aniden. Ödevin son teslim tarihi ne zaman...

- Böyle ödevlerin zamanı olmaz koç. Çizgisiz dosya kağıdına yapılmaz bunlar, görüldüğü yerde çizilir...

- Nası yani, bir Endülüs Emevisi mi gördün?

- Lavuğun iddası o, Endülüs Emevisiyim diyo... Ortanca kızkardeşim Dövnur'u bi geyik istemeye geldi de. Pek kara kuru bişey. Şopar felan girmesin soyumuza diye ağzını aradım ben bunun. Olur a, sütü bozuk, ırkı karışık, idüğü belirsiz , çapsız biri çıkar... Çok var bunlardan, İstanbul'u yaşanmaz hale getirdi soyuna çaktığımın pijleri. Herneyse, Dövnur'un yanında mırın kırın etti bu. Daha sonra bi tenhada önüne çıkıp piçak filan gösterdim, bet beniz attı elemanda. Korktu da mı söyledi bilmiyorum artıkın "Endülüs Emevisi'yiz biz Abi" dedi... Yiyo galba beni bu lavuk. Sen bi araştır, ara cepten. Pusudayım şimdik ben, neticeye göre takıyım diyorum herife bıçağı... Sonra da, elmecbur, bacımı bıçaklıycam...

- Yok be Hırgürkan çocuk öyle diyosa öyledir. Endülüs Emevileri tarih boyunca düzgün, ekmeğinin peşinde, milletini seven, silahı belinde, çapkınlık yapsa bile evdeki karısını ayrı tutan, uzun toplara hâkim, kriptoteksi çözmüş, mafyacell hattı sahibi, eee, cip, karacip araba süren ve... Herneyse işte, sen elini kana bulama yani.

- Sıkarım bak Sıkıl doğru söyle... Niye bu kadar uzun cümleler kuruyon lan? Sana ne elden, kandan felandan... Bana bak lan... Yoksa... Sahi, siz nerden geldiniz Sıkıl?

- Hobitt... Hobitiz biz hoca...

- Bittin lan sen. Ciddi ol dedik şerefsiz, kahpelik etme, delikanlıca cevap ver dedik. Kardeş yerine koyduk, Can Sıkılhansın dedik, hainlik ettin. Yazıklar olsun sana, bekle, işim bitsin gelip sıkıcam ayağına bacağına, yazıkların efendisi...

- Naaber lan vuruşkan yeğenim... Alo Sıkılhan, Ömür Dayın arıyo aslan parçası. Müsait misin? Hayır yani iş üstündeysen, konuşturmıyım seni terli terli... Hehehe... Ah ulan ah siz yok musunuz. Aptamil çocukları sizi, Milupa kuşağı... Bizim gibi kuru ekmekle büyümediniz tabi, paso vitamin, erken serpildiniz, cemiyet değişti, cinsellik serbest, habire vuruşun, gün sizin gününüz Aptamil Çocukları... Biz lale devri çocuğuyduk anasını satiim, ortamlar böyle serbest diildi... Sene seksenbir, İclal diye irice bi kız vardı "Düve İclal" derdik biz buna... Düve ineğin çıtırı yani...

- Bişi mi söyliycektin dayı...

- Buralara adam boyu kar yağdı da onu diycektim Sıkılhan. Al gel arkadaşlarını, ortam var ya Discovery Kanalı gibi, bi penguen eksik şerefsizim. Bak doğa çok bakire buralarda, hep diyorum bi gelmediniz şöyle kızlı erkekli bi grup yapıp da lan... Kızak var ona pinilir kayılır, kardanadam, odun ateşi, olmadı gölü deler, alabalık tutarız. Konyak felan içilir, ne biliyim mevzuu açılır... Yalnız bişe diycem: öyle bayan arkadaşların beni görünce birden içerlemesinler, benim surat şu an yasyamuk da. "Neden dayı" diyeceksin, af buyur yüz felci oldum ben. Ayazda dolaşırken yel vurdu suratıma, şöyle hafif bi sağa doğru yamuldu ağzım felan, dodaklarda his yok. Babamgile sorsan "Kudurdun da çarpıldın işte sonunda" diyo ama olay tamamen bilimsel. Gerçi siz gelene kadar zannediyorum geçer. Fizikman sağlam bi insanım yani, üç gün uyumasam uykuyu aramam. Malum biz burda balla kekikle besleniyoruz, bendeki bünye çakalda yoktur, samimiyim. Sen izah et durumu bayan arkadaşlara da ürkmesinler anlatabiliyo muyum? Alo? Bana bak, hani sizin nesil şekilci biliyoruz yani, yamuk surat şık durmaz diyosanız kar kalkınca gelin, o zamana kadar geçer zaten. Kar eriyince Çovalak Şelalesi azar burda, tabiyat harikası, dijital fotoğraf çekilir, konyak içilir, mevzuu açılır... Alo... Alooooo? Alo...

ATİLLA ATALAY

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

TP SUNAR önüne bir hedef koyan ve bu hedefe ulaşmak için duygusal bir adamın herşey yapan adam...

Bundan daha duygusal ve daha iyilik dolu nasıl olunabilir bilmiyorum...

YİNE AĞLIYOR MUSUN HAYATIM?..

İKİ KİŞİ DAHA ÖLMÜŞ KUŞ GRİBİNDEN...

BENCE ABARTIYOSUN... KENDİNİ BİRAZ FAZLA ÜZÜYORSUN..

Yanlış...Kendini üzmekten çok daha fazlasıydı...Kendini adamak istiyordu... Karmakarışık kafasında bin tane fikir uçuşuyodu, ama ne?Ama nasıl?..

KALP HASTALARI...KANSERLİLER... ŞİFA BEKLEYEN MİLYONLARCA İNSAN... İÇİM DAŞLANIYOR...BİŞEYLER YAPMALIYM...

ÜHHÜ HÜÜRK!..

YİNE BİR HASTALIK HABERİ Mİ OKUDUN?.. YETER AMA ARTIK!.. BENİM DE SİNİRLERİMİ BOZUYORSUN!..

KEŞKE BİR BİLİM ADAMI OLSAYDIM... KEŞKE YENİ İLAÇLAR ARAŞTIRAN LABORATUVARLARDA ÇALIŞSAYDIM...YA DA HİÇ DEĞİLSE DOKUNUŞLARIYLA SAĞLIK VEREN Bİ ŞİFACI OLSAYDIM...

BAŞKA BİŞEY KONUŞTUĞUN YOK...BEN GİDİYORUM... ASIL SENİN TEDAVİYE İHTİYACIN VAR!..

Dit dit dü dit dut!..

ALO, KAMİL... SEN HALÂ ŞU İLAÇ FİRMASINDA ÇALIŞIYOSUN DİMİ?GÜZEL... Bİ RİCAM VAR YA...

AŞLINDA FABRİKAYA YABANCILARIN GİRMESİ YASAK AMA..MADEM ÇOK İSTİYORSUN...

EVET EVET!..İNAN BANA HAYATIM DEĞİŞECEK BURADA...HAYALLERİM, İDEALLERİM GERÇEKLEŞECEK...

İLAÇ KAZANI BURASI DEMEK?..

EVET AMA DAHA Bİ SÜRÜ İŞLEMDEN GEÇİYOR...

Bİ İLAÇ BULMAK VE HERKESİ İYİLEŞTİRMEK İSTERDİM DOSTUM...AMA BUNU YAPAMAM... BELKİ DAHA DA İYİSİNİ YAPARIM!..

NE?..

KENDİMİ İLAÇ YAPMAK!..VÜCUDUMUN HER HÜCRESİNİ KÜÇÜK HAPLARA DÖNÜŞTÜRMEK VE HASTA İNSANLARIN İÇİNE GİRİP O LANETLİ ÖLÜMCÜL İBLİSLERLE SAVAŞMAK...

AAAAA..!

HEEEEYY!

Bir sürü işlemden geçti. Değildi, eridi, ayrıştı...

Ve kaynaştı...Hayalindeki gibi, küçük haplara, renkli kapsüllere ya da sihirli şuruplara dönüşmedi, ama...

SİZE FİTİL YAZIYORUM... DAHA ETKİLİDİR...

Yine de istediği gerçekleşti... Binlerce hasta insanın vücuduna girdi ve o kutsal savaş alanında gözüpek ve kaygan bir cengaver oldu...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ:

Prof. Yattara Valli

Upuzun bembeyaz tüylü bir adam, elledi oramı buramı midemde var mıymış hülser yoksa kanlarımda mı ne kolhestirol. Dedi ki: "Üç beyazdan kaç." Bu bir ne? Beyaz fahre, beyaz kuş, beyaz balık mı ne?

Rumuz: Hastalıkların perçesinde

Cevap: Yavrucuğum yime. Yiyorsun onları. Oluyor öyle. Yime, gözünü seveyim yime. Ne mi ye? Clyer.

İpek özsüslü - teşekkürler...

GÜZEL SÖZLER... amaaa bayaa güzel...

Yahu şu sarayın kapısından çıktınız mı? Çıktınız. Hah. Üç gün dümdüz gidin, ilerden sola dönün, direk devam edin, tepeden kıvrılın, ağaç var. Bak baştan anlatıyım. Ya siz öküzsünüz ya ben anlatamıyorum bilâder. Sittiredin vazgeçtim. Kuşatmıycam o şatoyu.

Carnegi derebeyi
Tariffo Adreses

Horrr.. Horrr.. Zzzhhh.. Horr.. Abi uyandıralım mı kralı? Şşş.. Sus lan tarihe geçecek sözlerin..

Hizmetkar İkinci
Donald

SERDAR AKKOYUN.

İKİLİ DELİLİK: ZAVİDAN VE SİMAVİ

MANDA VEDAT & STAJER A

SIĞIR ABUZER & ŞARZİVE

KUDUZ ŞARZİVE & TİKSİNEN

CEZMİ ERSÖZ

Hayat Acemileri...

Anlamakta zorluk çekiyorum, dahası hayret ediyorum. Hangi kesimden olursa olsun, ülkemizdeki insanların birçoğu kendilerini nasıl da dengeli, tutarlı buluyor. Ve en önemlisi, bu insanlardan kime sorsanız kendisini tereddütsüz nasıl da haklı görüyor. Yine bu gibilerde hep çok şaşırdığım, hatta "hayran olduğum bir yetenek" var. Duygu durumları bulundukları yere göre anında değişiyor ve ona göre vaziyet alıyorlar. Örnekse bir yerde içki içerken her şeyin çok anlamsız olduğunu, mücadele etmenin bir şeyi değiştirmediğini, dahası hancının da ve yolcunun da sarhoş olduğunu, hatta bir an önce meyhanenin bütün kapılarını kapatıp toplu olarak intihar edilmesi gerektiğini söyleyen birisi, ertesi sabah karşınıza son derece mücadeleci ve yalnız bir savaşçı olarak çıkabiliyor, hatta siz bu kişiyle konuşmanıza akşam kaldığınız yerden devam etmek isteyince anında sizi pasifist, bireyci, ya da uzlaşmacı olarak suçlayabiliyor, ama siz **dün akşam hani, toplu olarak intihar etmemizi söylemiştin**, diyecek olursanız da, **bak arkadaş, orası başka burası başka** diyor ve siz de apışıp kalıyorsunuz.

Bense yapıp, ettiklerime, hayatıma bakıyorum da hiçbir zaman bu insanlar gibi dengeli, tutarlı ve kendimden emin olamadım. Mekanları, duyguları hep birbirine karıştırdım. Hiç duruma uygun vaziyet alamadım. Sürekli çelişkilerimle boğuştum. Ve kendimi hep tanımakta anlamakta güçlük çektim. Oysa bu insanlara sorun, hemen hepsi kendilerini çok iyi tanıdıklarını, hemen hiçbir çelişkileri ve iç bozuklukları olmadıklarını söyleyeceklerdir size. her şeyleri yerli yerindedir bu insanların. Kendilerini son derece normal ve tutarlı bulurlar. Hatta sizin çelişkilerinizi, duygusal alt üst oluşlarınızı, kendinizi kimi zaman tanımakta zorluk çekmenizi ve huzursuzluklarınızı oldukça garip, dahası saplantılı hatta hastalıklı bir durum olarak görürler.

Bense çelişkilerim ve sık sık içine düştüğüm yanlışlıklar bir yana, bu dünyada bulunduğum yer bir süre sonra bana yabancı ve garip gelmeye başlamıştır hep. Hiçbir yere tam olarak ait değilimdir sanki.

Siz de benim gibi düşünüyorsanız bu duygunuzu kendilerini hep yerli yerinde ve bulundukları yere anında uyum sağlayanlara sorun isterseniz. Size tuhaf bir mahluk gibi bakacaklardır hemen. **Ne demektir efendim insanın kendisini her yerde yabancı ve iğreti hissetmesi, olur muymuş öyle şey.** Evet, bunu

Akşamsefası

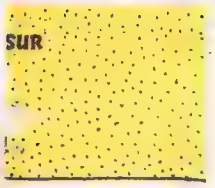

İNDE AŞIRI SOLCULARMIŞ SYA'YA HAYRANMIŞ.' Bİ OLURSA ADINI "RUSYA" HEP!.SONRA TEPKİ N "EN İYİSİ TERSTEN U KOYİM "DEMİŞ!.

SINIF ÖĞRETMENİ BUNAK EDİP VE TALİHSİZ ADAŞ

SEKSENLERİN TÜM SEVENLERİNE..

er. Örnekse, bu tip insanlara içtenli-ze kapılır acılarınızdan bahsedecek sanız, size hemen, biraz sarhoş, bi-deli, biraz da çocuk muamelesi yap-a başlarlar ve peşpeşe şunları söy-r: **"Bak, hayat her şeye rağmen am ediyor... topla bakalım kendi- hayata dört elle sarılmalısın... Se- bir iyi arkadaş çevren yok mu?"** mi kez, bu tip insanlarla birlikteyken, öz, bir ayrıntı, bir davranış kafanıza r, günlerce çıkmaz aklınızdan ve biteni açıklığa kavuşturmak ya da rulamak istersiniz bir an önce. Öyle ünlerce gözünüze uyku girmez, kıv-o durursunuz. Ve adeta bu yüzden tınızı başından itibaren sorgulama-aşlarsınız. Ve o gün çıkar gelir siz n o kaygılarınızı bu insana anlatırsı-ir çırpıda. Ama çok tuhaf bir şey karşınızdaki oralı bile değildir ve ol-a sakin bir şekilde: **"Yahu büyüttü- şeye bak, inan hiç üzerinde dur- ım. Nelerle kafanı yoruyorsun.."** Çıldırtıcı bir kayıtsızlık içindedirler ve duruma uygun saptamaları ve çarpı-nalizleri hazırdır sizi yargılamaları ..

rklı sosyal kesimlerden ve karşıt gö-rde de olsalar bu insanların birbirle-anımalarını sağlayan ortak bir şifre-vardır sanki. Hiç ummadığınız anda en anlaşıp kendilerinden olmayanı da safdışı bırakırlar. Hayatım boyun-ca bu gizli dilin şifrelerini çözmeye ve bu insanları daha yakından tanımaya çalıştım, ama asla başaramadım.

Varolan sınıfsal çelişkilerin üstünde, sonsuza dek sürecek olan çok temel, varoluşsal ve çözümü imkansız bir çelişkidir bu... Öyleyse dünyanın tüm hayat acemileri, beceriksizleri, hayalperestleri, romantikleri ve tutunamayanları birleşiniz. Çünkü o şaşkın, o tuhaf, o duygusal, o çocuksu ruhunuzdan başka kaybedecek bir şeyiniz yok!..

Annelerdir bütün cinayetlerin sebebi...
Alnının seyirmesi bundan...
Ve geçmişle yaşaman...
İnsanda gizli faşizm,
aşk sadece güzel bir dekor...
Unut diyorlar bana geçmişini,
oysa alnım kanıyor her gece;
Yalnızlığım bile kimsesiz,
her gece umudum diye
alnımdaki kanı öpüyorum...
Annemin ölüsünü öper gibi...

cezmier@leman.com.tr

* **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabım Şubat ayı başında **Tekin Yayınları**'ndan çıkıyor.. Kitabın içinde **Yok Karşılığı Yüzünün** adlı şiir albümüm olacak.. Albümün düzenlemesini **Vedat Sakman** yaptı bestelenen şiirleri **Haluk Çetin, Vedat Sakman, Leman Sam** ve ben seslendiriyorum...
* **İstanbul/Beyoğlu.** 11 Şubat Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası **Beyoğlu İstiklâl Kitabevi**'nde yeni çıkan şiir kitabımı ve şiir-müzik albümümü imzalayacağım.. Bu etkinlikte **Leman Sam, Vedat Sakman** ve **Haluk Çetin** olacaklar.
* Yazılarımla her ay **Kaçak Yayın**'dayım

Kırık Dökülü

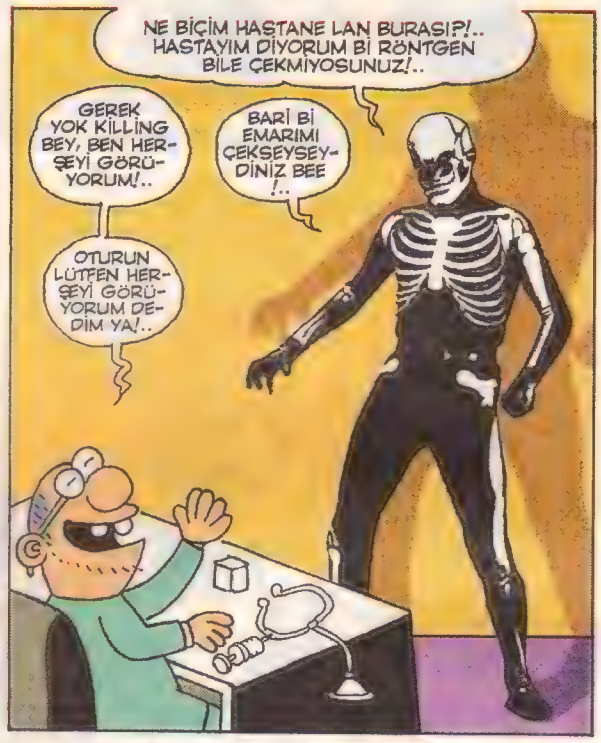

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ... SEVMEDİKLERİ...

Hesap makinalı kol saati takan adamlardan hiç hoşlanmaz, bu adamların bu saatle birlikte vermek istedikleri mesajı alamaz.

Akşamsefası

DUMUR LAPA LAPA

Dumurdostları bu hafta konumuz kar... Sibirya Soğuğu'yla gelen karın ardından beyazlığa doğru dumur gözüyle bir bakalım, kar bize ne detaylar getirmiş, görelim...

Kardan Dumurdan Adam

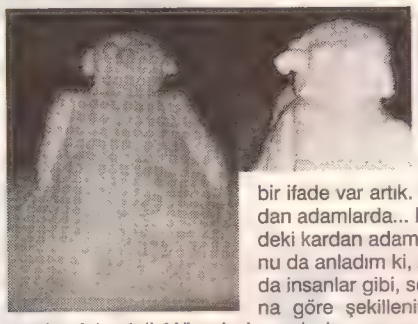

Şunu söylebilirim ki, Sibirya Soğuğu'yla birlikte çeşitli sanat akımları da gelmiş, plastik sanatlar açısından AB yolunda hayli önemli bir gelişme bu. Çünkü bu seneki kardan adamlarda çok değişik postmodern arayışlara girilmiş... Ayak-gövde-baş şeklinde üç yuvarlaktan oluşan klasik tonton kardan adamlara artık pek rastlanmıyor...Yüzlerinde bir ifade var artık. Bir duygu, bir espri, bir konu var bu sene kardan adamlarda... Değişik semtlerdeki kardan adam tespitleriyle şunu da anladım ki, kardan adamlar da insanlar gibi, semtine, mekanına göre şekilleniyor. Sultanahmet'te Arkeoloji Müzesi civarında bu çevreyi yansıtan tarihi görünümlü kardan adamlar görülüyor. Mesela **Ayasofya'nın** önündeki kardan adam, düz burunlu antik heykeller gibi. Coşkusal bir şaşırtıcılık bu... İfadenin keskinliğine bakar mısınız; tam Ayasofya'nın önünde, zamanın ılık yollarında kar gibi eriyip giden İmparator Justinyen'in bütün korku ve acılarını dile getiriyor sanki ya da bana öyle geliyor Sibirya Soğuğu'nun sert ayazında. Erimese bu kardan adam direk müzelik...

Bu turistik, arkeolojik bölgeden çıkıp, görsel sanatçıların, özellikle de karikatürcülerin bolca yaşadığı **Cihangir' e** geliyoruz. İşte tam muhitine göre yapılmış başarılı bir üç boyutlu kardankarikatür adam... Yine semtiyle uyumlu güçlü ifade ve cekete, düğmelere varıncaya kadar ustaca işlenmiş detaylar, havuç gerektirmeden karla yapılmış bir karikatür tipi burnuyla kıpır kıpır duran beyaz gerçeklik...

Boğaz'a **Yeniköy'e** uzanalım... Benim favorim bu devasa kardan adam. Kafasında büyük boy trafik kukuletasıyla bu da yerine, mekanına uygunluğunu gösteriyor. Zira burası Boğaz'da trafiğin yoğun olduğu bir yer. Çok uzaktan bile 'ilerde çevirme var' gibisinden görünüyor. Bir de bunun bir özelliği, yüzü görünmediği halde Hogwart büyücülük okulu Harry Potter tarzında gizemli bir ifadesi var. Çünkü trafik kukuletası yüzüne gölge düşürmüş, karanlık yüzünde öne çıkık burnundan başka birşey gözükmüyor ama bu görünmeyen yüzün ifadesi o kadar güçlü ki, birden dile gelip **"trafik canavarı olmayın"** diye konuşsa şaşırmam...

Vurkaç Karkapat

Sibirya Soğuğu'yla gelen ve günlerce süren kar yağar da oto hırsızları yeni formüller bulmaz mı?... 30-40 santim karla kaplı arabaların camını kırıp alacaklarını aldıktan sonra da kırdıkları camı karla kapatıyorlarmış. Böylece mağdur, karlar eriyince bir bakıyor ki, cam yok, arabanın içi su içinde, giden gitmiş...

Kar Giribu

"HAÇEN PURDAN GEÇMEYUN KAR GİRİ-BU VARDUR DİKKAT..." Büyükdere semtinde caddede dar kaldırımda yürürken karşımıza böyle bir ikaz çıkıyor... Yukardaki ahşap evin çatısından kar düşüyor diye koymuşlar ama bu yazıyı okurken takılıp uzun süre çatının altında kaldığım için az kalsın dumurlar çığ olup üstüme düşüyordu...

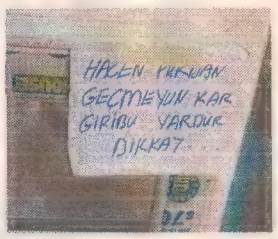

Medeniyet Dersi

Gülhane Parkı'nın yüksek sur duvarlarının önündeyiz... Surların bir yerinde irice bir köşe taşının üstünde **"MEDENİYET EFENDİLİKTİR"** yazıyor, yazıyor, yazıyor da medeniyet bu sözü, taşa keskiyle işleyerek, nakşederek yazdığında kendini gösterir ya, aslında medeniyet o yazıyı en turistik bir yerde böylesi bir şekilde kara kömürle yazmamaktır... Peki ya bunun karla ne alakası var diyeceksiniz, tabii izah edeyim; her taraf bembeyaz karla kaplıyken, bir tek kömürle yazılmış bu yazı kapkara göze çarpıyor bembeyaz bir örtü içinde...

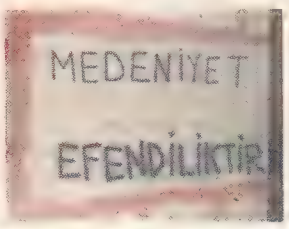

BİLELİM TANIYALIM

Zürnazen Madralı Asım Efendi Hayratı

İzmit'in Bekirpaşa Mahallesi'nde 80' lerden kalmış 3 metrekarelik kasetçi dükkanı... Vitrininde **"Zürnazen Madralı Asım Efendi Hayratı"** yazılı bir resim arkasında da plastik damacanalı su makinalarından var... Karar veremiyorum damacanadan yapılmış hayrat mı daha çok dumur, Asım Efendi'nin anısının o dükkanda hala yaşatılıyor olması mı (resme bakacak olursak dükkanın geçmişinden çok daha eski olsa gerek Asım Efendi'nin zürnazenlik yaptığı yıllar), yoksa tüm korsan CD müzik piyasasına rağmen o kasetçinin hala varlığını sürdürüyor olması mı?... Erkek egemen bir ortam olduğundan dolayı o zaman cesaret edip giremedim dükkana ama eğer önümüzdeki günlerde oralara yine yolum düşerse bu sefer önce kendim sonra sizler için öğreneceğim Asım Efendi'nin gerçek hikayesini...

Solmaz Albayrak/ İzmit

Kadim musiki üstadlarına olan saygı ve sevgimden dolayı ben buna dumur gözüyle bakmayıp mutlaka kıymetli bir zat-ı muhterem olan Zurnazen Madralı Asım Efendi' yi tanıtmak ve tanımak yönünde ele alıyorum durumu... Eğer gerçekten Zurnazen Madralı Asım Efendi hakkında bir bilgi öğrenirsen ve varsa eserlerine ulaşabilirsen çok sevinirim... Burda ilginç olan bana kalırsa, hayratın, dükkanın içinde olması ve su içmek isteyenlerin zaten çok küçük olan dükkana girmesi... Zira benim bildiğim hayratlar dış mekanlarda olur fakat kasetçi dostumuz böyle niyet etmiş ve böyle bir hayır yapmış, Allah kabul etsin... Ayrıca belkide Zurnazen Madralı Asım Efendi bu dükkan sahibinin ve çok yakın bir akrabası olabilir. Bu az bilinen musiki ustamızı saygıyla anıyoruz...

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

ZATEN HİÇ YOKTULAR?

Burda Cihangir'de bazen uğradığım kimi dostlar var... Bohem hayatın çocukları.. Grafiker.. Ajansta metin yazarı.. Kostüm dekoru.. Gezip tozmakta, diskoya, partiye gitmekten de geri durmazlar.. Günler mukadder minimal özgürlükte şahane gelir geçer.. Severimde onları.. Fakat geçen ay sonu uğradım birine.. Hepisi aynı eve toplanmış.. Masanın başındalar. Masanın üzeri fiş, fatura dolu!... Lan?.. Vergi iadesi beyannamesi dolduruyolar!! Wayyyy!! O şahane dansları, içkili işret alemleri hep sabah ezanına kadar mıydı yani?? Haldır huldur fatura dolduruyolar.. Önce bi güldüm bi güldüm.. Sonra işin boku nerden çıktı?.. Elemanlardan biri eşcinsel.. Özü, sözü bir, açıksözlü lafını esirgemez.. Birden hiddetlendi cep telefonuna sarıldı bu.. "Biz bu yumuşatıcı kremleri nerden aldık?.. Her nerden aldıysak vergi iadesine girmiyormuş!" diye gayzla, sinirle bağırınca ben de mızıldadım kendi kendime.: *Elmayı soyda ye.. Üzümü sayda ye...*

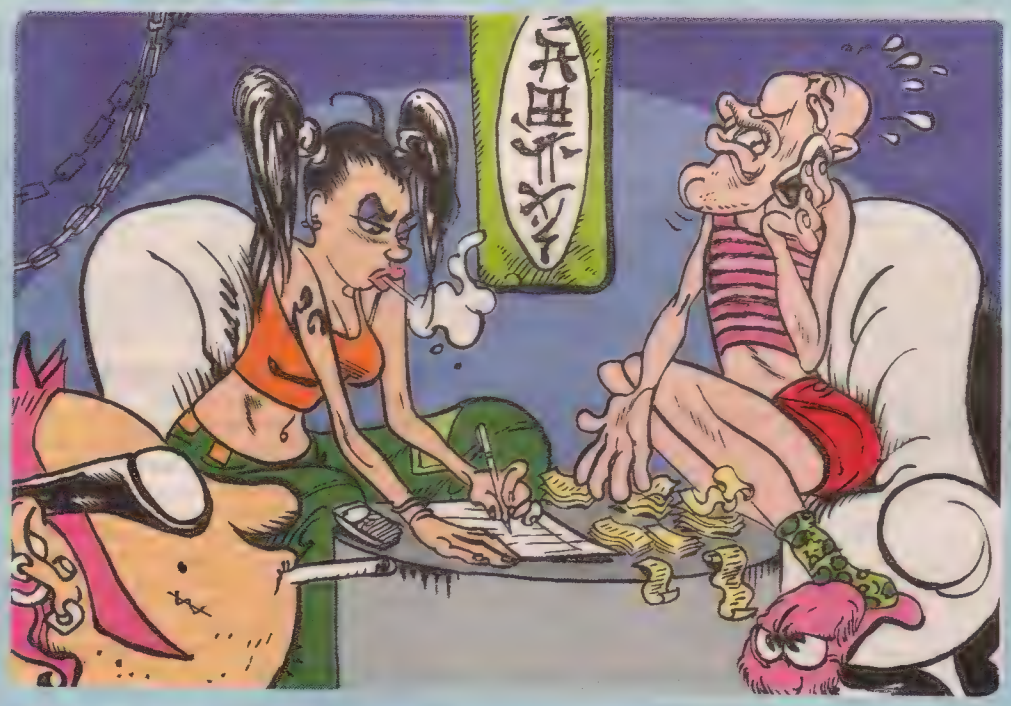

ÇELEBİ MEYDAN MUHEREBESİ

Çok az bi kısmınız bilir.. Bazen köyler arası savaş olur. Dedem bunlardan birini anlattıydı. Bayaa bildiğin ülke savaşı.. Horazak köyüyle Zımzık köyü birbirine alev alıyor.. Sülalemsi, kan davası gibi bi mevzudan işte.. Dedem o zamanlar genç.. Civan zamanları.. Tutmuşlar ovada buğday tarlasında buluşmuşlar.. Ellerde kazmalar, tırpanlar.. HOBAAAA diye girişiyolar.. Resmen MALAZGİRT gibi... öyle şahane anlatıyoki.. Aazım açık dinliyorum.. Civaran ileri gelen en yaşlı dedelerden biri olayı duymuş.. Kalkmış elinde koskoca bi söğüt gövdesiyle tarlaya gelmiş.. Hiç kimseye vurmadan o koca ağacı arada ileri geri gezdirerek milleti ayırmaya çalışıyormuş eylemeyiiin eylemeyiiin diye :)

HERKES YILAR

CEM YILMAZ

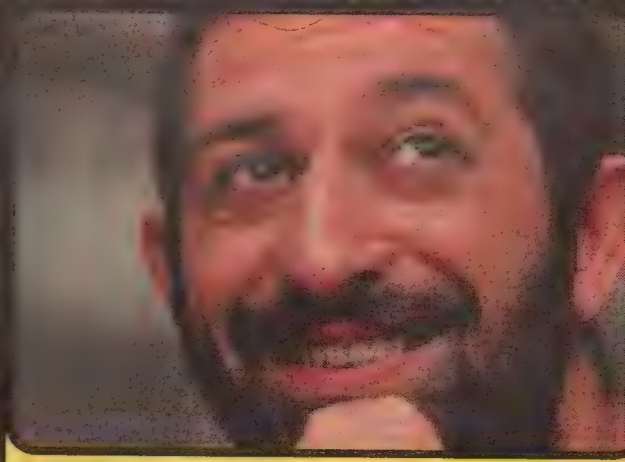

Cem Yılmaz hakkında kalkıpta bişeyler söylemem.. Teorik olarak ayıp.. En nihayetinde bu camiadan vücut bulup yetişmiştir.. Röportajlarına denk geliyorum.. Herşeyden bıkmış.. Doyma noktası ötesinde bir garip yalnızlık.. beraber heralde bi dört beş yılım geçti.. Habire histerik kahkahalar atardı.. Huylanır uzak dururdum.. İyi bir karikatürist olacağına ihtimal vermiyodum.. Olmadıda zaten.. Ama daima hırslıydı.. "Sosyete Polisi" diye bi köşe yaptı.. Editör kızdı.. Tuttu "Kandilli Rasathanesi"ne çevirdi köşenin adını.. O da olmadı herneyse.. Ünlü olduktan sonra, bi ara gelmez oldu bu.. Kalktık biz gittik evine.. Hizmetçi açtı kapıyı.. Arkadaşlarıyız dedik.. "Cem Bey, arkadaşlarınız geldi!" "Allahallaa.. Benim arkadaşım yokki.." diye geldi bu.. Makara kukara falan fıstık.. Yemek yiycez.. Sokaktaki köfteciden alimiyum folyo kaplarda dandik köfteler ısmarladı.. Hepimiz kadar cimri işte.. İstesem borç vermez.. Dev ekranda saatlerce pleysteyşın.. Ordan ver elini bowling salonu.. Aşırı sıkıldım.. İyi de bizde de böyle.. Hakikatli yalnızlık böyle bişey.. Herneyse, bugün modern sanatlar gelip Cem Yılmaz'a toslamıştır.. Kolay zengin olma yöntemleri de gelip toslamıştır.. Nihayetinde dahidir. İlgilendiğim bunlar değil.. Ama yalnızlık nasıl olur da gittiği yoldan gelir?.. Şöyle gelir.. Ön koltuklara V.I.P deyip 250 milyona platin kartla rezerve etmekle gelir.. Sahnede dev ekranda Ferrari'yi balyozla parçalama happeningleriyle gelir.. Bana sorsan şahane bişey.. Ama ötekinin içi acıyor.. Aklı gidiyor böyle şeylere.. Vatandaşın götüne açlıktan yılan kaçmış çünkü.. Aklına kazınır!

Peki, kişinin kendi varlığının farkına varması bir akıl hastalığı mıdır?.. Babaerenlerin "doyma noktası" tarifi kesin ve nettir. Asılan finalde yok olmak olduğu için, farzolan varlık evhamıdır.. Ete kemiğe bürünmek en acı şey! Yok olmadığın sürece asıl huzur yok.. Cem Yılmaz'ın sıkıntısının sebebi, daha çok emsallerinin hakikaten vasıfsız ve gerzek olmasıyla alakalı.. Cem maalesef "muhabbet"i kaybetmiştir.. Muhabbette bizim camiada vardı.. Herşeye rağmen bizdendir, bu da bize mutluluk verir işte...

Konuyu, üstad Ahmet Yılmaz'ın bi borsa karikatürü diyaloglarıyla toparlıyorum..

"Efektif alış: ALAMAZSIN... Efektif satış: SATAMAZSIN... ...Naapalim piyasa böyle.."

BİZ YİYİNCE OLMAYANLAR

Hülya Koçyiğit'le Serdar Gökhan'ın oynadığı ve bütün senaryonun bir dizi reenkarnasyon vakasına dayandığı bir Türk filminde, Macar prensesi Koçyiğit'in adı "Amorfia" Serdar Gökhan'ın ki ise "Kral İzobar"dır. Amorf'un sözlük anlamı şekilsiz demek. İzobar ise "eş basınç eğrisi" demektir ve lise coğrafyasında okunur.

ŞİŞMANLIK VE NİZAM-I ALEM

Dergimizin bilgisayar grafik operatörlerinden **Barış** adlı bi eleman var. Serinkanlı, sakin, pozitif ama şişmandır. Sekiz yıldır şişman! Şimdi hiphopla falan uğraşıyor ama yine de şişman.. Geçenlerde kendi şişmanlık tarihine küçük bi yolculuk yaptık.. Bana dedi ki "Annelerimiz gözünde sağlıklı çocuk, yemeği bolca yiyen, eti budu yerinde çocuktur. Hal böyle olunca daha ergenlikte obez oluyo insan" dedi.. Hade leen dedim.. Lise yıllarında ne hikmetse her görüşün temsilcileri bunun sınıfına denk gelmiş. "Siyaseti biraz takip edersen, her siyasi görüşten biraz fikir sahibi olursan kamın doyar." Nasıl mı?.. Refah Partisi MGV (Milli Gençlik Vakfı) Temsilcileri Cuma günleri vaaza götürür sonra bol kepçe yemek yedirir. Yemek için hiçbir vaaz kaçırılmaz.. Vay efendim ertesi gün ülkücülerin toplu yemeği.. Öteki gün "Nizam-ı Alem"cilerin iftar sofrası... Günler habire böyle gelmiş geçmiş. Ve işte bugün Barış bir türlü bünyeden atamadığı yağlarla 500 kilo...

BÜRONUN YÖNETTİĞİ MEDYA

Ülkemiz basınının tepe kadrosunda çalışanların çok iyi bildiği bir Amerikan şirketi/bürosu var. Bu büronun dış politika konusunda basını nasıl yönettiği, ne iş gördüğü, onlarca yıldan beri hangi haberleri nasıl düzenlediği, büyük gazetelerdeki dizileri/röportajları/haberleri nasıl yönlendirdiğini basında çalışan çok insan iyi bilir.

Ama halk, okuyucu bilmez.

Dış politikamız bir Amerikan bürosu tarafından yönetilir.

Peki bugüne değin hiçkimse çıkıp neden bu servisin/büronun nasıl çalıştığını, hangi haberleri hangi çıkarlara göre düzenlediğini anlatmamış, yazmamış, söylememiştir.

Hep, genel ifadelerle Türkiye'yi yahudiler yönetiyor, Amerika yönetiyor, ya da komplo/tezgah ya da gizli servis işi, ya da haberler servis edildiği söylenir ama gerçek bir büronun varlığından sözedilmez.

Ama bu büro bir gerçek. Türkiye'yi yahudiler yönetiyor gibi genel ifade tamamen saçma. Bir Amerikan bürosu ülke gazetelerine tamamen hakim, bu da saçma.. Peki ne? Amerika ve İsrail istihbaratına hizmet eden ve Türkiye'de kamuoyunu belirlemek/yönlendirmek için onyıllar boyu çalışan bir büro var...

Medya/basın için bu denli hayati önemde bir "lobi/büro'dan halk neden habersiz. Oysa üst düzey editörler bu şirketin/lobinin/büronun çalışmasını/yöntemlerini iyi biliyor. Hangi röportajlar onundur, hangi haberleri onlar düzenler, hangi gazetelerde nasıl servis yapılır iyi bilirler...

Peki halktan/okuyucudan niçin gizlenir?

İçimizden birileri bir site kurup günbegün gazeteleri/manşetleri tarayıp işte bu haberleri takip etmesi lazım, "bu büro haberleri" diğer haberlerden ayıklanarak ortaya çıkartılmalı ve o zaman Amerika ve İsrail'in basınımızdaki derin gücü anlaşılabilir.

Ülkemizde yüzlerce cin gazeteci binlerce derin zekalı yazar var, yıllardır medyamızı yöneten bu Amerika bürosunun varlığından ve çalışma sisteminden bir cümlecik neden bahsetmezler!

Şirketin adını bilemem, ama çalışma şeklini, faaliyet alanını, görevlerini, hangi siyasete hizmet ettiğini, hangi durumlarda manşetleri ve dizi yazıları kullandığını artık hepimiz tane tane takip edebiliyoruz..

Şirket Amerikan elçiliğine direk bağlı değil ama Amerikan hükümetine/savunmasına bağımlı vakıflarla ortak çalışıyor, bir lobi şirketi gibi. Amerika'daki vakıflar ve bu vakıflara bağlı büyük sermaye şirketleri tarafından besleniyor.

Yılda yüz milyon/ dört yüz milyon harcama yaptığını söyleniyor, belki daha fazla daha az. Büyük medyaya onlarca yıldır Amerika ve İsrail lehine haberleri servis yapıyor. Ve yanında, büyük medyada Amerika ve İsrail karşıtı haberleri soruşturuyor, kolluyor, karşı haberler hazırlattırıyor.

Her büyük gazetenin editörya mutfağında bu servisle ilişkide bir gazeteci mutlaka barındırılır. Büyük medyanın yazışleri kadrosu bu isimleri tanır.

Şirket (ya da büro/lobi) Türkiye'deki büyük işadamlarına bağlı gazeteleri siyasi olarak kontrol etmek ve yönlendirmekle görevli..

Neler yapıyor? Birincisi. Öncelikle direk haber düzenlemesi yapıyor. Amerika ve İsrail istihbaratına/çıkarlarına yönelik haberler/röportajlar/dizi yazılar hazırlattırılıyor. Kendilerine yakın gazeteciler bilgilendiriliyor. Karşı propaganda düzenleniyor. Kamuoyu düzenleniyor. Psikolojik hazırlık yapılıyor. Altan alta ince ince haberler tertipleniyor. Kamuoyu yavaş yavaş belli konularda bu tezgah/servis haberlerle yönlendirilmeye çalışılıyor.

Büro onlarca yıldır aralıksız çalışıyor. Örnek mi? Yüzlerce haberin arkasına girip dökümünü çıkartmak mümkün. Ama mesela birkaç sıkı örnekle büro çalışmasını izleyebiliriz.

Mesela büronun en son çalışmalarına göz atalım, İran'a karşı, İran nükleerlerini anlatan, Türkiye'yi bu nükleerlere hedef gösteren, yani İsrail ve Amerika'nın dümeninde, İran'a müdahale hazırlığını müttefiklik ilişkileriyle yönlendirmeye çalışan bütün haberler/röportajlar/dizi yazılar bu büronun marifeti..

Yani, hedef, İsrail ve Amerika'nın İran'a müdahalesini haklı çıkartacak yazılar/tartışmalar/çalışmalar/haberler/röportajlar, işte bu son bir ayda okuyun, takip edin, arkasına girin..

Şimdi mesela cin bir iletişim öğrencisi, ya da acar bir gazeteci, pekala son bir ayda basınımızda İran ve nükleer başlıklı haberlerin dökümünü çıkartabilir, bu büronun faaliyet alanını, hangi gazeteleri/gazetecileri kullandığını yani bağlantıları çok basitçe ortaya çıkartabilir.

Bu büronun çalışma yöntemlerini birkaç haberi inceleyerek öğrenebilir ve Amerika'nın ülkemizde hangi gazeteleri/gazetecileri kullandığını, hangi zamanlarda hangi görüşleri devreye soktuğunu anlayabiliriz.

Mesela Irak'a savaş hazırlığı günlerinde sağcı, müslüman, muhafazakar gazeteleri iyi kullanıyordu. Şimdi İran'a savaş hazırlığı, tuhaftır laik, çağdaş türü başka gazeteleri kullanıyor.

Mesela Cumhuriyet Gazetesi'nde geçtiğimiz günlerde Mustafa Balbay imzasıyla İran'ın nükleer çalışmalarına üzerine bir dizi yazı yayınlandı. Tipik büro işine benziyor. Tertip işi olduğu kokusu açık. Hazırlanış, sunuş, planlanış şüphe uyandırıyor. Elimde şüphesiz Uğur Mumcu gibi belgeler yok ama haberin sunuluşu, zamanlaması ve hedeflediği psikoloji... ve ben de bir yazarım eşşek değilim. Niçin laik-çağdaş bir gazetede sunuluyor, o da siyasi hazırlığı mı bize öğretiyor. İran'a vurulacak, o halde, molla düşmanlığı laik kesimde daha hızlı kabul görüp devreye sokulabilir mi?

Artık bizler basınımızda dış politika haberlerini büro işi mi değil mi diye kuşkuyla ayıklamaya çalışıyoruz ve büro işi olmayan haber bulmakta zorlanıyoruz.

Mesela tipik büro işi bir haber verelim. Geçtiğimiz ay Hürriyet Gazetesi'nin manşetiyle Kuzey Irak'ta askerlerimizin başına çuval geçirme haberi hazırlandı. Şimdi bu manşeti hatırlayın, iyi takip edin, neyi amaçlıyorlardı.

Çuval hadisesiyle Türkiye halkında Amerika'ya karşı sert bir öfke oluştu. Bu sert gerilimi düşürmek istediler. Aslında olay tam da öyle değilmiş demeye getirdiler. Biz de karşılığını aldık gibi Türkiye onure edilmeye çalışıldı. Yani bir yumuşatma hareketi.

Peki bu yumuşatmaya neden ihtiyacımız var, bizlerin değil onların ihtiyacı var, Amerika yeniden yanına Türk ordusunu istiyor İran'a vurmak için, o halde, aradaki psikolojik pürüzlükler öncelikle çözülmeli. Yani orduyla/Amerika arasında yeni bir müttefiklik ilişkisi için kamuoyunda bir psikolojik hazırlık yapılıyor..

Bu kadar basit. Bizim tezgah dediğimiz, komplo dediğimiz, tertip dediğimiz, servis dediğimiz bu haberler, bu büro tarafından hayatımıza manşetlerden sokuluyor, siyasi yapımız, psikolojimiz darmaduman ediliyor.

Mesela büro işi başka bir çalışmaya değinelim. Irak'taki seçimlerden bir yıl öncesine kadar gidelim. Tam bir yıl NTV hergün Barzani haberi verdi. Etli yıl boyunca Orta-Doğu'da daimi hiçbir muhabir tutmayan medyamız Barzani'nin hemen yanına bir muhabir koymuş. Ne mi olmuş. Aralıksız hergün her saat başı Barzani haberi düzenlendi..

Açıyoruz dünya gazetelerini Barzani'den bahseden yok, ya da Barzani haberleri üç ayda/iki ayda bir veriliyor, ama bizim NTV hergün veriyor, her saat başı veriyor. Bunun mantığı var mı? Mesela Barzani bu haberlerde "Kerkük'ü alacağım" diyor. Evet bir kere duyduk, Kerkük'ü alacakmış, peki Kerkük'ü alacağım haberini binkez vermenin, aylarca aynı sözü ekranda Barzani'nin ağzından vermenin anlamı ne?

Anlamı psikoloji? Türkiye'de aşırı sağcı milliyetçi galeyanla bu haberler arasında derin psikolojik çatışmalar inşa edildi.. Ya da Türkiye'nin Kerkük'e girmesi ya da savaşa katılması gibi bilemem artık, neyi amaçladılar.. Ama ortalık kan gölüne döndü, toplum gerildi, galeyanlar bir yandan, ordu neden Kerkük'e girmiyor çığlıkları, diğer yandan..

Şu soruyu soralım, bir TV, bir haberi, gereğinden çok fazla hadi bilemedin üç fazla beş kat veriyor, versin, peki aynı haberi bin kat fazla neden verir? İç savaşa, galeyana getirecek bir psikolojik hareket. Ya da Kuzey Irak'taki oluşum Türkiye'ye bu haberlerle razı ettirildi... Görev tamamlandı. O gün bugündür tek bir Barzani haberi göremedik. Çünkü Türkiye Kuzey Irak'la iyi geçinmeye başlayan yeni bir siyasi döneme sokuldu.

Şimdi NTV'ye soralım, tam bir yıl, Barzani haberi verdin, bunu bir kere ver on kere ver, her saat başı binlerce kez niye verdin? Dünya basınında Barzani haberleri normal seyrinde giderken, sizin dünya basınından farkınız neydi?

İşte bu büro faaliyetlerini ortaya çıkartmak için hangi haberleri manşete niçin çekiyor hangisini ısrarla tekrarlıyor gibi bir haber üzerinde ayrıntılarıyla çalışmak gerekiyor.

Medyamız işgal altında olduğu için, Türkiye okuyucusu büro haberlerini iyice elemek, ayıklamak, tanımak, tartışmak zorunda..

Çok iyi bir okuyucu olmadan önünüze sürülen haber ve yorumları büro işi, servis işi, tezgah işi, gizli servis işi olup olmadığını konusunda uzmanlaşmak zorundasınız.

Çünkü sizi kek görüyorlar, çünkü sizi şebek yerine koyuyorlar, çünkü sizin siyasi psikolojik dürtülerinizle oynuyorlar, kah sizi Barzani'ye düşman kah sizi galeyancı kah sizi İran'a düşman pekala anında yapabiliyorlar..

Peki bu büro başka ne işler yapıyor?

Şunları yapıyor: Türk medyasındaki patronların iş alanlarını biliyor takip ediyor, ortaklıklar kuruyor, önlerini açıyor, destekliyor. Türk medyası patronlarının ortaklıklarını bulun çıkarın, Amerikalı ortaklıklarını bulun, Avrupalı ortaklıklarını bulun, çıkarın, bu haberlerin rüşvetinin karşılığı nasıl holdingler kurulmuş öğrenin..

Yani bu büro medya sermayesini takip edip yabancı ortaklıklarının önünü açıyor, yeni yatırımlara referans oluyor, okey diyor, destekliyor.

Ancak genç okuyucu burdan şu sonucu çıkarmasın, bu büro medyaya tam hakim değildir, olamaz, böyle de niyeti yoktur... Yüzlerce gazeteciye/yazara hiç karışmaz. Gazeteleri bütünüyle yönettiği söylenemez. Haftada bir ayda bir gerektiğinde kullanır manşetleri/röportajları. Bunları saf okuyucular için söylüyorum, "madem öyle bu gazeteler diğer güzel haberleri nasıl yapıyor" diyorlar. Tabii ki yüzlerce yazar/gazeteci kadrosuyla gazeteler normal çalışma düzenlerini sürdürüyorlar.

Bu büro iki türlü çalışıyor, bir "spot" manşetler/röportajlar/diziler, ikincisi: Bazı gazetecileri kafalamak, otellemek, gezilemek, toplantılamak, davetlemek, vakıflamak.

Dış politikasını büro haberleriyle besleyen medyamızda başka sonuçlar da ortaya çıktı. Şöyle, büronun hazır haberlerine alışık medyamız dış politika konusunda tembelleşti. Otuzyıllar boyu Orta-Doğu gibi kritik bölgede/burnumuzun dibinde daimi bir gazeteci tutmak/istihdam etmek akıllarına gelmedi. Ayrıca büro haberleriyle beslenen medyamız dış politika konusunda bu büronun tavsiye ettiği, sevdiği, büyüttüğü yazarlar/gazetecilerle bir medya bünyesi oluşturdu.

Bir başka zararı da şu oldu, medyamızda bu büro dışında fikir ileri sürebilen, yani çok yönlü düşünebilen yazar-çizer kalmadı. Melesa açıyoruz Almanya'dan bir dergiyi yazar "yahu İran'ı niye vuralım bu ne saçmalık" diye bir yazı kaleme alabiliyor, ama, bizim medyamızda "yahu İran'ı niye vuralım" diye bir yazı henüz yazılmadı.. Farklı bakabilen, Amerika ve İsrail mantığı dışında düşünebilen gazetecimiz kalmadı..

Dış politikamızın İsrail-Amerika dümenine yerleştirilmesinin temel sebebi budur, Türkiye'de, farklı uluslararası yorumlar yapabilmek imkanı bu büro tarafından tasfiye edilmiş, bertaraf edilmiş, gündem dışı tutulmuş, yok sayılmıştır. Bu büro için İsrail ve Amerika mantığı dışında tek cümle etmek, şeriatçı mollacı olmak demek, ya da intihar bombacısı destekçisi olmak demek, ya da dünya gerçeklerinden habersiz olmak suçlamasıyla ciddiye alınmamak demektir.

Unutmayın, batılılar yüzlerce yıl kolonilerini sömürgelerini bu bürolar vasıtasıyla yönetti.

Unutmayın, bu büronun haber/ilişki ağlarını bilemezseniz, Uğur Mumcular'ın katillerini elli yıllar daha boşuna arar dursunuz..

Unutmayın, bir de fikir özgürlüğü, demokrasi, basın özgürlüğü gibi laflar vardır, bu laflar kekler şebekler bitler pireler armut okuyucuları kafalamak içindir!..

> "Leman Dergisi gençlik ve mizah dergisi, cesaret örneği gösterip sayfalarını açtı. Alışıldık olmayan uzun uzun yazılarla derginin sayfa düzeni dahi karıştı, yazılar sayfalardan sayfalara taşıyor, izlemek mümkün değil. Ne yapalım, Türkiye değişiyor, dünya değişiyor, fikirler değişiyor, ucundan kenarından yeni düşünceler söylemeliydik. 90'lı yıllar herşeyin bittiği umutların karardığı ideallerin hayattan çekildiği vahşi yıllardı. Medya, Susurluk, Tansu Çiller, Erbakanlar, İslamcı holdingler, laik-şeriat tartışmaları, Uğur Mumcular'ın ölümü, Madımak gibi ülke darmadağın sert sosyal siyasi depremlerle yıkılıyordu. Sağlam ve emin bir yerde taviz vermeden gücümüz yettiğince bağımsız durabilmeliydik. Bu dergide bu sütunda kirlenmeden yıkılmadan eğilmeden susmadan ülkemiz/insanlık üzerine konuşmaya çalıştık."

> "Bu medya işte o medyadır, hala neşeli, hala kendine güven içinde, hala tanınmış reklam şirketleri, hala bankalarla bağlantılı holdingleri ve hiçbiri iki gün içerde yatmadı. Oysa aynı günlerde bir slogan atan ya da fındık fıstık çalan yıllarca hapis damlarında çürüyordu.. Bunları söyledikçe cezalandırıldık, bunları yazdıkça kitaplarımız/yazılarımız/hikayelerimiz işte bu medya tarafından "yoksayıldı"..

> "Onların sansürleri suskunlukları yoksaymaları milyon dolarları ekranları işe yaramadı. Milyon dolarlı TV'ler aşağılık, sünepe gizli servislere çalışan yazar türünü ortaya çıkardı. Oysa, bizim gibi dergiler, soyluluk, onur, ahlak, bağımsızlık kavgasını bu devasa medya imparatorluğuna karşı hala soluk almadan veriyor.. Susturamadılar, durduramadılar.. Onların rotatifleri TV'leri reklam şirketleri dostları torpilleri holdingleri milyar dolarları onlarca cici boyalı dergisi vardı.. Bizim sadece kalemimiz!.."

Bir Bilmecem Var Çocuklar

Şimdi de medyayı kişisel bir yönden kendimle ilgili sorgulamak istiyorum. Onüç yılı geçkin Leman'da yazıyor patır patır kitaplar yayınlıyorum. Onüç yıl önce, daha da öncesinden, sağın/solun tüm türevleri benim yazılarımı keyiflerine ideolojilerine uygun görmedikleri için yazacak yer bulamadım. Leman Dergisi gençlik ve mizah dergisi, cesaret örneği gösterip sayfalarını açtı. Alışıldık olmayan uzun uzun yazılarla derginin mizanpajı (sayfa düzeni) dahi karıştı, yazılar sayfalardan sayfalara taşıyor, izlemek mümkün değil. Ne yapalım, Türkiye değişiyor, dünya değişiyor, fikirler değişiyor, ucundan kenarından yeni düşünceler söylemeliydik. 90'lı yıllar herşeyin bittiği umutların karardığı ideallerin hayattan çekildiği vahşi yıllardı. Medya, Susurluk, Tansu Çiller, Erbakanlar, İslamcı holdingler, laik-şeriat tartışmaları, Uğur Mumcular'ın ölümü, Madımak gibi ülke darmadağın sert sosyal siyasi depremlerle yıkılıyordu.

Sağlam ve emin bir yerde taviz vermeden gücümüz yettiğince bağımsız durabilmeliydik. Bu dergide bu sütunda kirlenmeden yıkılmadan eğilmeden susmadan ülkemiz/insanlık üzerine konuşmaya çalıştık. Tarihten iktisattan topraktan zeytinden peynirden bitten pireden fareden kavaktan madenden siyasetten binlerce yazı yazdık.

En önemlisi tüm değerleri allak bullak eden medyayı karşımıza aldık tekme tokat savaş başlattık. Türkiye'de hiçbir yazar/dergi sağcı zihniyeti ve medyayı bu denli sert ve dobraca eleştirmedi, kafa tutmadı. Mahkemeler, tazminatlar..

Nihayetinde onlarca kitabım vitrine dizildi, bu büyük Don Kişot kavgayı merak ederseniz Leman'ın eski ciltlerine müracaat edin. Yazar çizer edebiyatçı romancı hikayeci dediğiniz insanlar ise onların reklam şirketlerinde çalışıyor, onların gazetelerinde bir köşe aldıklarında sevinçten şekilden havalara giriyordu.

Medya dediğimiz çeşitler çeşidi, islamcısı, serti, ılımlısı, holdingcisi, yeni zengini, mafyacısı, fethullacısı, tarikatcısı, uzanlısı, dinç bilginlisi, aydın doğanlısı, bilimum..

Türkiye işte bu medyanın marifetiyle 90'lı yıllarda seksen milyar dolar soyuldu. Dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük soygunudur bu.. Onlarca yıl aynı medya tek satır yazmadı. Rezillikler skandallar ortalığa dökülünce Korkmaz Yiğitler'in mahkeme ifadelerini dahi yayınlamadılar.. Ve aynı yılların sonunda bu soyguna katılanlar Demirel tarafından Cumhurbaşkanı Köşkü'nde devlet üstün nişan madalyasıyla ödüllendirildi.

Canımız yanmıştı, boru değil, az buz değil dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük soygunu, bankalardan seksen milyar... İşte bu yüzden kitaplarım medyanın sağcısı dincisi solcusu tarafından tek satır olarak tanıtılmadı, bahsedilmedi, ilgilenilmedi, çünkü bu sütunlarda adlarını verdik, bağırdık, küfrettik..

Bu medya işte o medyadır, hala neşeli, hala kendine güven içinde, hala tanınmış reklam şirketleri, hala bankalarla bağlantılı holdingleri ve hiçbiri iki gün içerde yatmadı. Oysa aynı günlerde bir slogan atan ya da fındık fıstık çalan yıllarca hapis damlarında çürüyordu.. Bunları söyledikçe cezalandırıldık, bunları yazdıkça kitaplarımız/yazılarımız/hikayelerimiz işte bu medya tarafından "yoksayıldı"..

Bugün hala piyasamız medya dergileri gazeteleri sağcısı dincisi liberali bütün çeşitliliği ve fütursuzluğuyla yakmaya yıkmaya parçalamaya yoksaymaya devam ediyor. Medyamız işgal altında, yazarlar koloni subayları gibi, editörler sömürge valileri gibi..

Bu medyanın onlarca yıl kitaplarımızdan ismimizden bahsetmemesi çok normal. Dincisi niye bahsetmiyorsa Aydın Doğancısı da o yüzden bahsetmiyor. Zaman, Yeni Şafak, Radikal, Milliyet, farketmiyor. Yıllar yıllar var ki, on baskıları/ on beş baskıları kitaplarımız devirdiği halde tek satırcık, bir cümlecik yer bulamadık..

Bizim için bu asla korkunç bir felaket hiç değil, çünkü, dergimize, kitaplarımıza güvenimiz sonsuz. Kitap yazıyla beceriyle beyinle düşünceyle kaleme alınır. Torpille, tanıtımla değil. İşte kitaplarım vitrinlerde saltanat sürüyor. O zavallılar bir nebzecik bahsetse ne bahsetmese ne? Kimseye ihtiyacımız yok, aşağılık zavallı köpek yazarlara hiç ihtiyacımız yok. Onların medyalarına sütunlarına holdinglerine kimseye eyvallahımız yok.

İşte sizler gençler Türkiye basın gördü, bu amansız kuşatmayı yardık geçtik. Bu sansürleri ambargoları yıktık kırdık paramparça ettik. Kitaplarımızı dergilerimizi yüzbinlere taşıdık..

Onların sansürleri suskunlukları yoksaymaları milyon dolarları dünyaya yayılan büyük TV kanalları işe yaramadı. Kendi yazarlarına durmaksızın on bin kez reklam yapanlar, bizlere tek bir kez, evet, bu maç böyle açık fark sürdü, onlar ekranda/gazetede yüzbinlerce defa döne döne tanıtıldı, biz ise tek bir kez duyurulmadık, tanıtılmadık, ne oldu? Nerdeler?

O şöhret ettiği yazarlar şimdi hangi gizli servislerin vatan hainliği oyunları oynuyor, o şöhret ettiği yazarlar hangi gazetelerin ek/ilavelerinde evcilik aşkcılık oynuyor?

Türkiye halkı/okuyucular gerçek dürüst tertemiz yazarları görünce, okuyunca, buluşunca bu zavallılarla eğlenmeye başladı.

Medyanın şöhret ettiği bu yazarlarla eğlenmeyen dalga geçmeyen daşşak geçmeyen okuyucu, dergi, insan kaldı mı? Dünyanın neresinde halk/gençler yazarlarıyla bu kadar alay eder, daşşak geçer? Orhan Pamuk, Ahmet Altan, Elif Şafak, Tuna Kiremitçi ya da diğerleri, dünya edebiyatında en çok dalga geçilen yazarların adı oldu.. Açın internet sayfalarını, girin herhangi bir üniversitenin kantinine, bu kadar alaya alınan eğlenilen hangi konumuz var başka!. Türkiye halkının köy kahvelerinde gülüp eğlendiği eşek hikayelerinden sonra ortaklaşa en çok gülüp eğlendiği isimler/yazarlar bunlar ve bunların türevleri!..

Oysa biz burdayız, alkışlarla burdayız, kahramanca burdayız, lezzetli hikayeler yazmaya devam ediyoruz, medyanın hortumcunun şöhret delisinin ipliğini pazara çıkartmak için hep burdayız..

Onların sansürleri suskunlukları yoksaymaları milyon dolarları ekranları işe yaramadı. Milyon dolarlı TV'ler aşağılık, sünepe gizli servislere çalışan yazar türünü ortaya çıkardı. Oysa, bizim gibi dergiler, soyluluk, onur, ahlak, bağımsızlık kavgasını bu devasa medya imparatorluğuna karşı hala soluk almadan veriyor..

Susturamadılar, durduramadılar..

Onların rotatifleri TV'leri reklam şirketleri dostları torpilleri holdingleri milyar dolarları onlarca cici boyalı dergisi vardı..

Bizim sadece kalemimiz!..

Bu topraklar yani siz genç okuyucular, milyar dolarlı holdinglerin matbaalarıyla minicik incecik bilekli yazarların kalemiyle nasıl savaştığına şahit oldunuz..

Hepinizin önünde savaştık. Hepiniz gördünüz, "ya bu çocuk nasıl söylüyor bunları", "ya bu çocuk nasıl yazıyor bunları, dediniz.. Yazdık. Küfrettik. Bağırdık. İtin köpeğin götüne soktuk..

Ve tezgahlara başvurmadık ve komplolara inanmadık ve belden aşağı vurmadık ve adaletsiz davranmadık ve ahlakdışı tavır hiç sergilemedik. Dürüst ortada aşikar ve kanunlar önünde bu savaşı verdik..

Bu yüzden, dincisi Zamanı Yeni Şafak'ı Aydın Doğan'ı hep birlikte sayfalarını bize kapattı, Elif Şafaklara Ahmet Altanlara Orhan Pamuklara ve türevlerine açtı..

Onların cici yazarı olmadık, onların şımarık yazarı olmadık, onların okşayacağı mesafede durmadık..

Şimdi bulmacamızın soldan sağa ilk sorusunu soralım.

Bu son onbeş yıl ne oldu da, Cumhuriyet Gazetesi ve kitap eki, Radikal Gazetesi ve kitap eki, Milliyet Gazetesi ve kitap eki, Zaman Gazetesi ve Kültür eki, hepsi, Nihat Genç kitaplarını tanıtmadı. Duyurmadı. Hiç yokmuş gibi davrandı.

Soldan sağa islamcısı milliyetçisi solcusu laiki tek satır bahsetmedi..

Ben, yazılarımda kitaplarımda neler söyledim ki ne boklar yedim ki bu kadar geniş bir cephe kuruldu, bu kadar ortakça bir düşmanlığın sansürün ambargonun hedefi oldum..

Söylediğim tek şey vardı, ülkemizi seksen milyar soydunuz, susuyorsunuz!..

Sağcı/solcu/liberali/dincisi, hepiniz söyleyin, Nihat Genç ismini gizleyerek çıkartarak yoksayarak onbeş yıldır tek cümle tanıtmayarak ne yapmak istediniz?

Susturmak mı?

Peki sustum mu? Yoksa aksine büyüdüm mü?

Şimdi bulmacamızın yukardan aşağı sorusuna geçelim..

Diyelim yaptığımız iş dergiciliktir, yazarlıktır, yani yazı/çizi işidir. Bugünlerde de kitabın değeri yoktur, kitapevlerini holdingler ve medya ele geçirmiş kendi borusunu öttürmekte, tamam, böyle diyelim.

Ya ekranlar?

Tam bir yılı aşkın süredir SKY Türk TV'de haftalık konuşmalar yapıyorum. Biliyorsunuz medyada Tanrı raitingdir..

Raiting raporları öyle böyle değil süper, aklın almayacağı büyüklükte, eşi benzeri yok, TV tarihinin görmediği yaşamadığı yüksek raitingler. Basket maçı futbol maçı gibi raiting alıyoruz.

Bana en yakın programdan elli kata altmış kat fazla raiting geliyor. Ki hepsi ölçüm işi, hepsi hesaplı, kayıtlı, reklamverenlerin raporlarında yayınlanıyor!.

Ve ülkemizin onlarca gazetesi, ki, hepsinin TV yorum/değerlendirme/tanıtım sayfaları var. Yüzlerce TV tanıtım sayfası. Yani TV'de olup bitenleri değerlendiren, tanıtan yazarlar/köşeler, mesela Ali Atıf Bir gibi Burhan Ayeri gibi Koloğlu gibi nicesi..

Bu sütunlarda, ekranlarda yüzde bir buçuk/yüzde bir raiting almış programlar bile defalarca göklere çıkarılırken, bu programlardan tam elli kat fazla raiting almış

Aksamsefasi

Erhan Candan

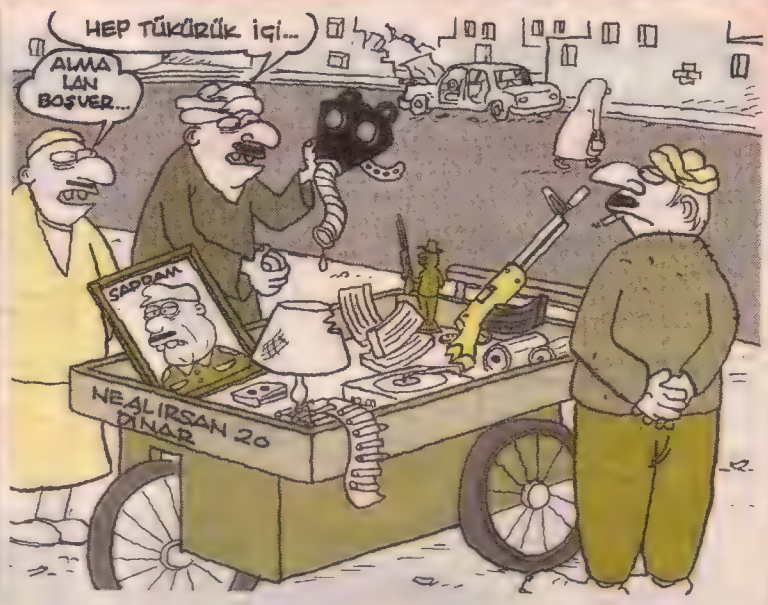

benim konuşmalarımdan heniz hiç bahsedilmedi.

Bir tanesi değil, hepsi elele vermiş gibi, anlaşmış gibi, Cumhuriyeti, dincisi, tarikatcısı, Hürriyeti, Milliyet'i aklınıza gelen hepsinin bütün TV sayfaları yorumcuları henüz tek satır bahsetmedi. Oysa bir yılı aşkın program sürüyor ve bir yılı aşkın aynı yüksek raiting sürüyor.

Üstelik programımızda siyaset felsefesi gibi, kültür felsefesi gibi son derece ağır, derin, edebi, psikolojik siyasi ve sosyal meseleleri tartışıyorum. Yani onların anlayışına göre hiç puan almayacak konularda konuşuyorum..

Şimdi soruyorum, siz tek bir yazarın konuşmasıyla bu kadar yoğun ilgiyle izlenen yüsek raiting raporunu bir yıldır aralıksız getiren bir TV programı gördünüz mü?

O halde, yetmiş gazetenin yetmişi de anlaşmış gibi neden tek satırcık bahsetmedi..

Tek bir satır, düşünün tek bir cümle, bahsi dahi geçmedi..

Hadi susturun. Niçin boyun eğeyim, niçin sizin gibi kucağa oturayım. Niçin boynumu eğeyim. Gider hayatımın geri kalan kısmını bir çayocağında sürdürürüm. Yazarlıkmış ekranmış sizin gibi götümü yırtmam. Birilerine ağbi hiç demem..

Siz o devekuşu minnacık beyninizi kuma sokmaya devam edin. O kiralık beyninizi Seda Sayanlar'ın götüne takmış gidiyorsunuz.

Götümün kenarları!

Gelin bu sansürün psikolojik boyutlarını tartışalım.

Ben edebiyatçıyım, dünya edebiyatı, felsefe, psikoloji, okudum. Rahatlıkla şunu söyleyebilirim, dünyanın her yerinde her çağında hırsızlığa/yalan söylemeye en yatkın insanlar, yoksullar, altta kalanlar, hakkı yenenler, gücü olmayanlar, karnı aç olanlar, sigortasızlar, umutsuzlar, çaresizlerdir.

Edebi okumalarımda gördüm ki, hali vakti yerinde olanlar, zenginler, ağalar, beyler, imtiyazlılar, dokunulmazlar, üsttekiler, burjuvalar, aristokratlar, daha dengeli daha dürüst daha samimi konuşurlar..

Çünkü yoksulların dürüst olması zordur, açlık ve güven sorunu yaşayan insanlar yırtmak için her yolu dener. Oysa zenginlerin dürüst olması onlara pahalıya oturmaz. Uzun meseledir, başka zaman tartışınız. Batıda burjuva ve aristokrasi, hukuku, adaleti, asaleti, inancı, Tanrıyı, büyük soylu değerleri ayakta tutan sınıfın adıdır.

Yoksulların büyük insani değerleri koruması, saklaması, ödüllendirmesi zordur, örnekler çok azdır, olanlar varsa da mesihvari, peygamberani fazla dervişçe ve büyük romanların konusudur. Yani yoksulun yalan söylemeyenini çalmayanını bulmak zordur.

Medyamızda çalışan yazarlara bir bakın, anneleri, babaları, tarihleri, aileleri ortada, hepsi dar bütçeli yoksul ailelerden gelmişler.

Ne yapsınlar, hepsi, bir patrona/gazeteye kapağı atıp geçimlerini/varlıklarını güç bela sürdürmekte. Babadan serveti arsası olmayanlar patronlarına sadakatla bağlanmak zorunda. Şimdi bu yoksul adam "hakikatı" dürüstçe mi söyleyecek yoksa patrona göre mi söyleyecek.

Bu yoksul dar bütçeden gelen yazarlar işimden atılırım, sigortam, geçimim, çocuklarım, kiram, evim ne olur korkusuyla "gerçeği" söyleyebilir mi? Medyanın yakın tarihinde işinden olmuş ve bugün sürünen yüzlerce yazar kaybolup gitti..

Direnen birkaç kişi vardır ama direnmeleri zordur. Ekmeğimden olurum korkusuyla yaşayanlar ahlak dürüstlük toplum değer Tanrı emek soyluluk adalet gibi konularda içtenlikle konuşamazlar.

Kendi beğenilerini ifade edemezler, içlerinden geldiği gibi konuşamazlar, eleştiri, takdir, beğeni, övgü konusunda patronlarına ya da gazetelerini düşünmek korumak kollamak zorundadırlar.

Yoksulların dürüst olması kolay değildir, bu yüzden, medyada zor bela kendine iş bulmuş bu yüzlerce yazarın psikolojisini iyi anlayalım..

İkinci gerçek şu, medyayı oluşturan bu yüzlerce gazeteci/yazar gazetecilik/yazarlık dışında yaşayamaz. Çünkü hem eser hem meslek sahibi değiller. Bir meslek edinip karınlarını doyurma becerileri yoktur. Eser ve meslek sahibi olmayan insanlar bulunduklarını işyerlerine patronlara/gazetelere ölümüne bir yalakalık ve sadakatla bağlanır.

Oysa yazarlar/gazeteciler kariyerleri yani eserlerinin gücüyle medyada varolmalı, ama, böyle değil, torpille yerleştirildiler.

Bir insanın adaletli davranabilmesi için eserine ya da mesleğine kültürüne güvenmesi gerekir.

Yoksa işler köpekliğe sarar. Hünerine güvenemez kalemine güvenemez atılırsam mahvolurum diye kara kara düşünür.

O halde susacak, görmeyecek, duymayacak, ortalığı karıştırmayacak, o halde, köpekleşecek.. Ve biri bağlandığı patronuna gazetesine laf attığında "havlayacak"..

Hür düşüncenin en büyük trajedisi budur, düşünebilmek için kendinizi güvende hissetmelisiniz..

Fikrin en büyük dramı budur, karnınız aç ise soylu düşünceler sahibi olamazsınız..

Yazarlığın en büyük prensibi şudur, köpekler yolu bilmez, çünkü onlar sahiplerinin arkasından gider.

Hayat dersimize iyi çalışalım. Yoksullar adil olmakta zorlanır, dürüst olmakta güçlük çeker, ahlak dağıtamaz, ama...

Yoksullar öfkelidir, çok öfkeli.

Medyamızdaki yazarlara iyi bakın: Öfkeleri alınmış.

Öfkeleri alınmış insanlar tarihin en tehlikeli insanlarıdır. Bir dişli bir makina parçası çelikten bir yüzey gibi..

Bir takım bürolar bu insanlara kendi öfkelerini/nefretlerini transfer eder. Mesela Amerika onlara İran nefreti, İsrail ise Arap düşmanlığı aşılar..

Soğuk neşesiz güvensiz insanlardan hayatım boyu öfkeyle tiksinti duydum.. Yoksulluk yalnızlık ve iç neşenizden fışkıran delirmiş bir öfkeniz yoksa, başkalarının bombalarına siyasetlerine hırsına şöhretine arzularına şehvetine nedime olursun, garson olursun, hizmetçi olursun..

Ve Amerika bunları dinç seri atak uyanık tutmak için her yıl "yeni başlayanlar için yaşama sevinci" benzeri yine büro işi psikolojik test kitapları yayınlar..

Öfke insanın ilk gününden beri var, ama öfkesi alınmış insanlar yeni dünyanın klonlanmış uzaylaştırılmış boşluklaştırılmış tesirsizleştiriliş etkisizleştirilmiş şaşırtılmış bozuklaştırılmış ve böylelikle her türlü katakulli tezgah içine servise hazır hale getirilmiştir.

İnsan ruhu/sinirleri meteorolojiden beterdir, iner, çıkar eksi artı rüzgar fırtına, bunlar nasıl insan, aynı ısıda aynı renksizlikte aynı klima aynı ışık tonu aynı koltuk masa sandalye..

Böyle bir dünyaya düştük, acı duymamak için insan olmaktan kurtulmak mı istiyorlar!

Ben bu felsefeyi hatırlıyorum, batıda hazırlandı bu, acıyı sevinci korkuyu endişeyi tümüyle insandan kaldırmak istiyorlar, işte, üç/beş kuş ölümcül sıçtı diye tüm tabiatı soykırımdan geçirip tüm canlıları öldürüyorlar!..

nihatg@leman.com.tr

MEDYAYI, POLİTİKAYI, KÜLTÜR SANAT ORTAMLARINI, ALEMLERİ HARMANLAMAYA DEVAM EDİYOR...

LeMan Kültür
İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu-İst.

Avrupa'da yılda 140 gösteri yapan ve Almanya'da politik kabereyi yeniden geri getirdiği belirtilen Muhsin Omurca sadece tek gösteri için LeMan Kültür'de.. Kaçırmayın!

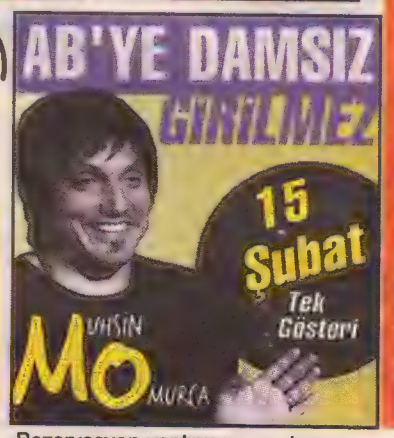

Rezervasyon yaptırmayı unutmayın..
Tel: (0212)249 91 13

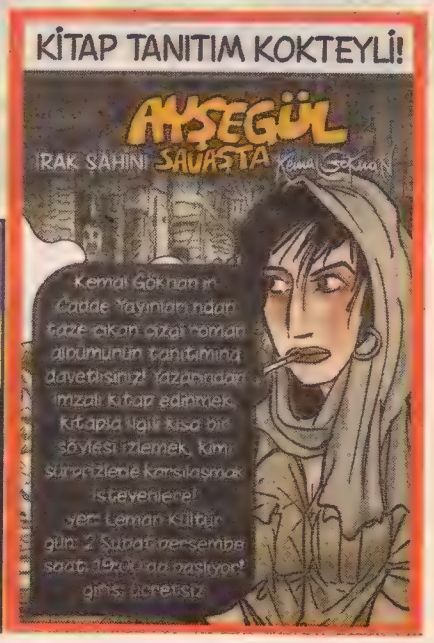

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

-POTPURİ-
(Denemeler)

AYRINTILAR
m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

Kar, Kış...

Kış mevsiminin en sevmediim tarafı.. Ee?. Imm.. Yok! En sevmediim bi tarafı yok. Diğer mevsimlerde olduğu kadar gibi sevdiğim tarafları veya sevmediim tarafları var. Bu konuda çok değişik, farklı bişey söyleyebileceğimi zannetmiyorum! Geçelim diğer konuya:

Yaz, Cumartesi... Cumartesi mevsiminin en sevmediim tarafı.. salı'ya denk gelmesi!. Onun dışında kendisinden gayet memnunum. Bi de, pazartesi sendromu vardır ki; sırf 'sendrom' kelimesini kullanmak için bu cümleyi kurdum! Pişman diilim.

Pişmanlık... Hayatta hiçbişeyden pişman olmamaya çalıştım. Çabucak pişman olanlara da ağzım açık, şaşınp durdum. Birşeylerden pişman olanlardan, sorduğumda, doyurucu, mantıklı bi yanıt alamadım hiç. Bana hep, insanlığın en büyük zaafı ve büyük bir güçsüzlük alameti olarak göründü şu pişmanlık duygusu. Ben daha çok, bunun aksine, kafamı duvarlara vurmayı sevdim. Pişmanlık, nasıl bir küçüklük ve güçsüzlük işareti sayılıyorsa, duvarlara kafamı vurmak da o kadar erdemli ve saygın görünmüştür bana! Üstelik, o bunalımlı anlarımda yine dikkatli ve saygın davranmış, salonun yan duvarına değil de (o duvarın arkasında komşunun yatak odası var) tuvaletin duvarına vurmuşumdur kafamı. Kimileri, çok bilmiş dostlar, zaman zaman şunu sora gelmişlerdir! 'Bre densiz, pişmanlık ile, kafayı duvara vurmak, aynı şey sayılmaz mı hele, söyle?..' O anlarda, susmuşumdur hep. Çünkü bilirim ki, söz gümüşse, sükut altındır! Ağzımdan, tek laf alamazlar.

Kır Çiçekleri... Kimi zaman, şehir hayatından bunaldığımda, tasımı tarağımı toplar, alır başımı, şehir kenarına çıkarım. Bazen, dışına da taştığım olur. Ama genelde içerde kalmaya çalışırım. Bi girer çıkarım ya da en fazla.. Şehrin, beton binalardan uzak, bülbül sesleriyle çınlayan, yemyeşil tepelerinde ve ovalarında bir ağaca sırtımı yaslar, günlüğüme notlar alırım. Bir kır çiçeği farkederim sonra, az ötemde. Bana dostça gülümseyen... Ah, kır çiçekleri!.. Kır, çiçekleri... Evet, çiçekler... Ee, aslında, şimdi şöyle; ben çok fazla şey bilmiyom Kır çiçekleri hakkında! 'Kır pidesi' hakkında yazmak istemiştim ama (patatesli, peynirli), romantik olmaz diye uygun görmedim. Şehir dışına da fazla çıktığım filan yok. Geçen ay halamları görmeye, Pendiğe kadar gittim, o kadar. Minibüs çok kalabalıktı. Göztepe'den sonra oturabildim anca! Minibüsçünün, farklı bozuk paraları koyduğu, uzun bir plastik rafı vardı, pek hoşuma gitti. Bunu, etüd defterime not aldım.. Eetüüüd! Eetüüt!. Özür diliyom; bi punduna getirip 'Etüd' demeyi de çok istiyodum, o yüzden heyecanlandım... Pund!? 'Punduna getirmek' de güzelmiş ki! Ama, yok. Öyle herşeye heyecanlanan bi yapıda değilim!.. Yapı??.. I ıh!.. Hoparlör??.. Hayır!

Yarışma... Bu sütunda, 'Ayrıntılar' başlığı altında düzenlenen 'Ayrıntı yarışması', son sürat devam etmektedir. Daha önce, katılım şartlarında, yarışma yanıtlarını gönderme tarihiyle ilgili, bi bilgi verilmemiştir. İsteyen, istediği zaman gönderebilir. İstediği yarışmanın yanıtlarını, istediği başka bi yarışmaya sunabilir! Ne üzücem tatlı canımı. İsteyen hiç göndermez, içinde tutar, gönlünde saklar yanıtları!. Eskiden, yarışmalar da bir başkaydı.. Şimdi ise, öyle mi? Kimsenin ilgilendii felan; 'dur bi yarışıyım' dediği yok. Gerçi, biz de biraz kazık sorduk ama.. Beş kişiden cevap geldi yahu! İçlerinden iki kişi de, yanlış anlamış üstelik, 'Abi, şaka değil, dii mi?' diyorlar, dalgasına sanıyorlar.. Eh, biraz dalgasına oldu; yani ben de eğlendim yarışma sorusu hazırlarken ama. Yanıt gelirse de değerlendirmeden bırakmam elbet. Şindi, bunu duyup da kimseler öyle haldur huldur hücuma geçmesin! Gururlu biriyim, hislerim var; utanır, kasılır, hiç bi yanıtı kabul edemem sonra! Öte yandan, gönderilen yanıtların, üçü de, oldukça kapsamlı ve ince ayrıntılı yanıtlardı! Onlara daha sonra, 'yarışma cevapları haftasında' yer vereceğim, ve yazarlarına hediyelerini göndereceğim. Şöyle de yapabiliriz; o üç arkadaşla Taksimde buluşalım biz?! Yanıtları versinler bana, ben okuyım hemen; burada yayınlamama gerek yok yani, ayıp olur şindi diğerlerine?! Ben de hediyelerini orada, elden takdim edeyim?! Tuhaf mı çok? İsteyen, istediği yanıtı verebilir tabii. Birisi bişiy sormadan da yanıt verebilirsiniz! Özellikle o tür yanıtlar çok etkileyici oluyo zaten.. Bu arada, gene dalgaya geldi gibi. Yine şaka olarak anlaşılacak herşey! Neyse, nasıl anlanıyosa uzaktan, öyle anlaşılsın canım. Hiç olmadı, kendim yazarım yanıtları, bir bir! Elim, armut mu topluyo?! Oturur, eşek gibi yazarım.. Hmmm? Dur, sahte isim yapayım! Sahte isimle, okur göndermiş gibi cevap yollayım kendime? Tüh, ağzımızdan da kaçtı şindi; yapamayız. Gerçi gelen üç gerçek yanıt da, sahte isim gibi (nik neym'li filan) bişeydi. Ne zormuş yav, bu zamanda yarışma düzennemek. Ama, dediğim gibi, muhabbeti güzel oluyo bakın! En azından bana bi meşgale çıktı. Şindi diğer konuya geçebiliriz.

Elbiseler... İnsanın, üzerindeki kıyafetle değerlendirilmesi, aklımı hep meşgul eden meselelerden bir tanesi olmuştur. Kişileri, kılık ve kıyafetlerine göre değerlendirmek, ortaçağdan beri süre gelen, rönesans (ortaçağ hangi zaman oluyo tam bilmiyom!) (bu arada, zırt pırt "tam bilmiyom", "tam bilmiyom" diyerek de, bi tür samimiyet duygusu yaratıyom elbet!) (samimimiyet duykusunun sınırları, çerçevesi nedir, onu de pek, iyice tam bilemiyom!), rönesans, barok edebiyat ve kübik erotizm sonrası, yükselen değerler; ve karşımızdaki insanı, üzerindeki eşyalarla, bir mal gibi görmeye başladık. Kılık kıyafet, vizyon ve imaj devrimi bu sırada patladı. Halbuki, bir eski hırka, bir yırtık fanila (bi nefis atkı, bi güzel bere, bir kalın palto, bi lacivert gömlek, bir sağlam bot, bi süper ceket, bi kombinezon, bi sıcak eşofman, bi harika kadife mont) yeter de artar insana! Geçen gün, söylemesi ayıp, bi mağazanın vitrininde çok hoş bir kazak gördüm! Gredi kartına dört taksit yaptıklarını söylediler. Şu işe bakın ki, kredi kartım yoktu yanımda. Hemen bir, 'otomatik kartbanka şubesi manyeto merkez update cihazına' uğrayıp, yandaki büyük, kırmızı kolu çektim. Mikrofona, 'Moşi moşi! Acil, minyatür manyeto kredi kartı istiyom' dedim. (Minyatür kredi kartlarını, normal gredi kartıyla vâdeli tasarruftan üç puan düşerek, beş takside veriyolarmış.) Kafam karışmıştı ama, tamam dedim! Karşı taraftaki buğulu bayan sesi, "Bonus olarak, işyerinizi genişletme ve otomobil tekerleği kredisi kazandınız" dedi. 'Tamam, ne yapacaksınız? dedim. 'Dükkânınıza balık tezgâhı kurucaz, ve sekiz buçuk metre genişleticez" dedi. Gerçi benim küçük bir, uçak ve gemi maketi dükkanım vardı ama, olsun. Gelmişken bir parça hisse senedi ve biraz Rus romanı bozdurup (Dostoyevski'leri filan cep melodisine dönüştürüyolar), biraz da kişisel banka psikolojik raatlama yardımı aldım (manyetolu bankamatiin, helezonlu titanyum koridoruna kafamı uzatıp, '.nına goyduklarım! Şerrefsüzler, Laayn!' diye bağırdım, o arada kulağımı da yıkadı bi robot kol), ve oradan ayrıldım. Döndüğümde, kazak çoktan satılmıştı! Üzülmedim ama hiç. Bir garip hırka aldım ben de: İtalyan modeli, gümüş düğmeli, ipek fermuarlı, enfes bi hırkaydı! Minyatür manyeto kredi kartıma sekiz taksit yaptılar. Üstelik bonusum da çıktı. Başka yeni, taze bonuslar da varmış, üst reyonda! Bonusları, dört takside veriyolarmış. Bulunsun diye, irisinden, beş tane nefis bonus aldım.

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

harala gürele

ÇAĞÇAĞ

harala gürele'de 1988 yılında çizmiş olduğum bu hikayede neredeyse iki onluk sene boyunca ne değişmiş ne değişmemiş,genel bir bakış..

Masadaki birinci adam: Soran sorgulayan adam artık günümüzde pek karşılaşılan bir insan cinsi olmadığı gibi karşılaşılınca da sokak değiştirilerek kaçılan bir şahsiyet olmuştur.. Masada ve hayatta iktidarını kaybetmiştir.. (dönüşü olur mu, olursa da muhteşem olur mu bilemiyoruz)

Gelelim ikinci adamımıza.. Ciddi bir muhabbetin en can alıcı noktasında sulu zırtlak esprileriyle dalan, masayı sulandırıp ciddiyete limon sıkan bu masa sakası cinsi bugün de varlığını **"diyosuncu"** olarak devam ettirmektedir.. Ciddiyetle söylenen her cümleye karşı diyosuncular,en canalıcı tespit yada saptamada **"diyosuuun!"** diyerek muhabbeti bitirirler..

Üçüncü tür: Herşeyi zamana bırakan "son sözcü"ler de yirmiyıl sonra pek de haklı çıkmamış, o gün zamana bıraktıkları Türkiye sorunları bugün daha ürkütücü ve endişe verici haldedir.. Üçüncü şahıs fiyaskodur..

Dördüncü değişen ise köylülük muhabbeti olmuş.. O zamanlar muhabbetler arasında sempatik köylülük yakıştırmaları ve sataşmaları artık günümüzde bıçak gibi kesilmiştir.. Sempatik köylü antipatik bir figür olarak algılanmaktadır.. Devlete hakim olan köylülük kente de hakim olduktan sonra radyoya televizyona,dizilere,sinamalara,şarkıya,türküye kısacası kültüre de hakim olmuştur.. Kendinden farklı olana tahammülsüz bu iktidar; belde, belediye, devlet, cemaat, ümmet elbirliği ile özgürlüklerin önünde duvarını karabasan gibi yükselttikçe yükseltmektedir.. Köylülük artık kıllanma unsuru olmuştur..

Beşinci değişken ise o zaman sosyal arkadaşlık masaları günümüzde azalarak hızla erimekte,sohbet masaları silinirken evlerdeki bilgisayar kasaları insanın yeni sosyal alanı olmaktadır..

Son değişen şey ise o günlerden bu günlere 25 yılı bulan çizerlik yaşamımda **Çağçağ** her hafta taze taze çizerken son zamanlarda eski iş koma arsızlığındaki yükseliştir..**Özür diler..**

LeMan

SAYI: 743

2 ŞUBAT 2006 PERŞEMBE

HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü** : Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Erhan Güneş (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Gökhan Akbaba (İST)

Demir Dedeoğlu (İST)

Emrah Koçak (İST)

Nankör Bebeğime Mektuplar

İçimde bambaşka bir heyecanla uyandım. Halı saha maçında arkadaşlar ilk defa bana **"Gel lan sende defans olursun işte"** demişlerdi ve direkt maça çağırmışlardı... Heyecanlıydım... Sonra soyunma odasında birden ortama soyutlandım... Benim onlar gibi ne uzun çoraplarım, ne arkasında ismim yazan formam, ne de kramponlarım vardı. Benim Sümerbank'tan babamın getirdiği cırt cırtlı beyaz spor ayakkabılarım, ortaokuldan kalma beden eşofmanım vardı... Sonra heyecanımın da senin aşkından dolayı olduğuna kanaat getirip maç içinde kaleciye **"Oğluuum salakmısın para veriyosun sonra burada mal mal atlayıp zıplıyosun. Çık ve şovunu yap"** deyip kaleye geçtim. Sonra da kaçtım... **"Hem param da cebimde kaldı"** deyip sana çiçek almıştım... Kırmızı gülleri elime alıp sana çılgıncasına SMS'ler attım. Hibine hibine yazıp yollayıp seni kızdırıcak, sonra da güllerle gönlünü alıcaktım... Bu kombinasyonumla güller boşa gitmemiş olucaktı... Hemen toparlanıp yukarı kata sizin dersliğin önüne gelip beklemeye koyuldum... Uzaktan ceylan gibi seke seke göründüğünde babamın belgesel yorumları aklıma geldi. **"Laaaan şerefsiiizzz sırtlaaan nasıl kıyarsın o ceylana!.. Canına kurban olduğumunun belgeselcisi müdahale etsene ipneee... Senin de yavrun çoluğun çocuğun vaaar, etme bulma dünyası bu"** diye çıkışları aklıma geldi. İşte benim babam böyle mert biriydi bebeğim... O an yüzüme ağlamaklı bir ifade çökmüştü. Yanına koştum, hızlıca kolundan tutup seni kendime çevirdim... **"Ayyyy bıraaak kolumu, canımı acıtıyorsun"** demene zaman kalmadan **"nedeenn SMS'ime cevap yazmadın heee nedeeenn?"** diye bağırdım. Özür dileyip boynuma sarılmanı beklerken **"Aaayyy nerden buldun sen beniiim nümeromuuu"** dedin. **"Ben bulurum"** şeklinde salak saçma bir özgüven eksikliği cümlesi kurdum... İşte tanışmamız acısıyla tatlısıyla böyleydi bebeğim...

Egemen Merdan

İbrahim Büyükak (Bursa) & Fatima Yıldız (İST)

Akın Akıncı (İST)

Murat Arslan (Van)

Bayram Şahin (İST)

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

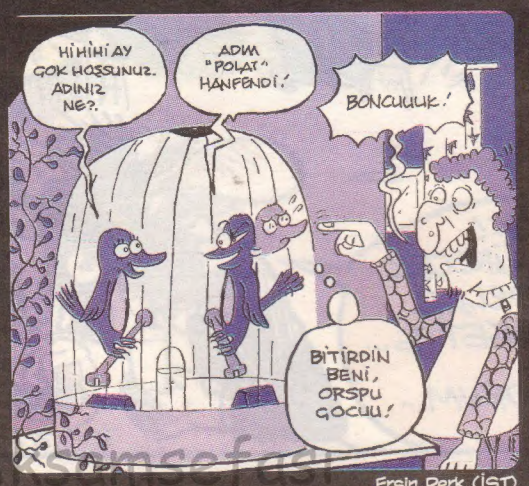

Ersin Perk (İST)

İlhan Kaplan (Tekirdağ)

Doğan Devrim Akıncı (İST)

LeMan

BEZGİN BEKİR 2006

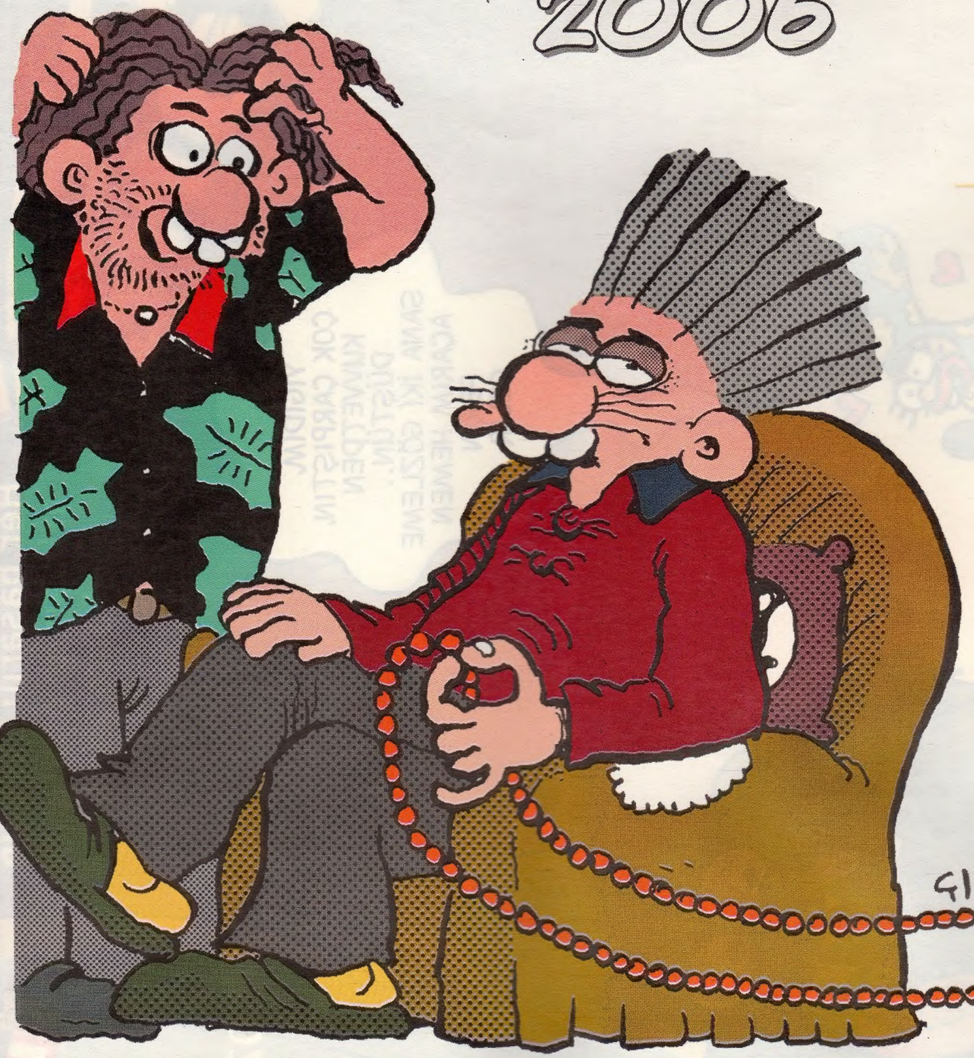

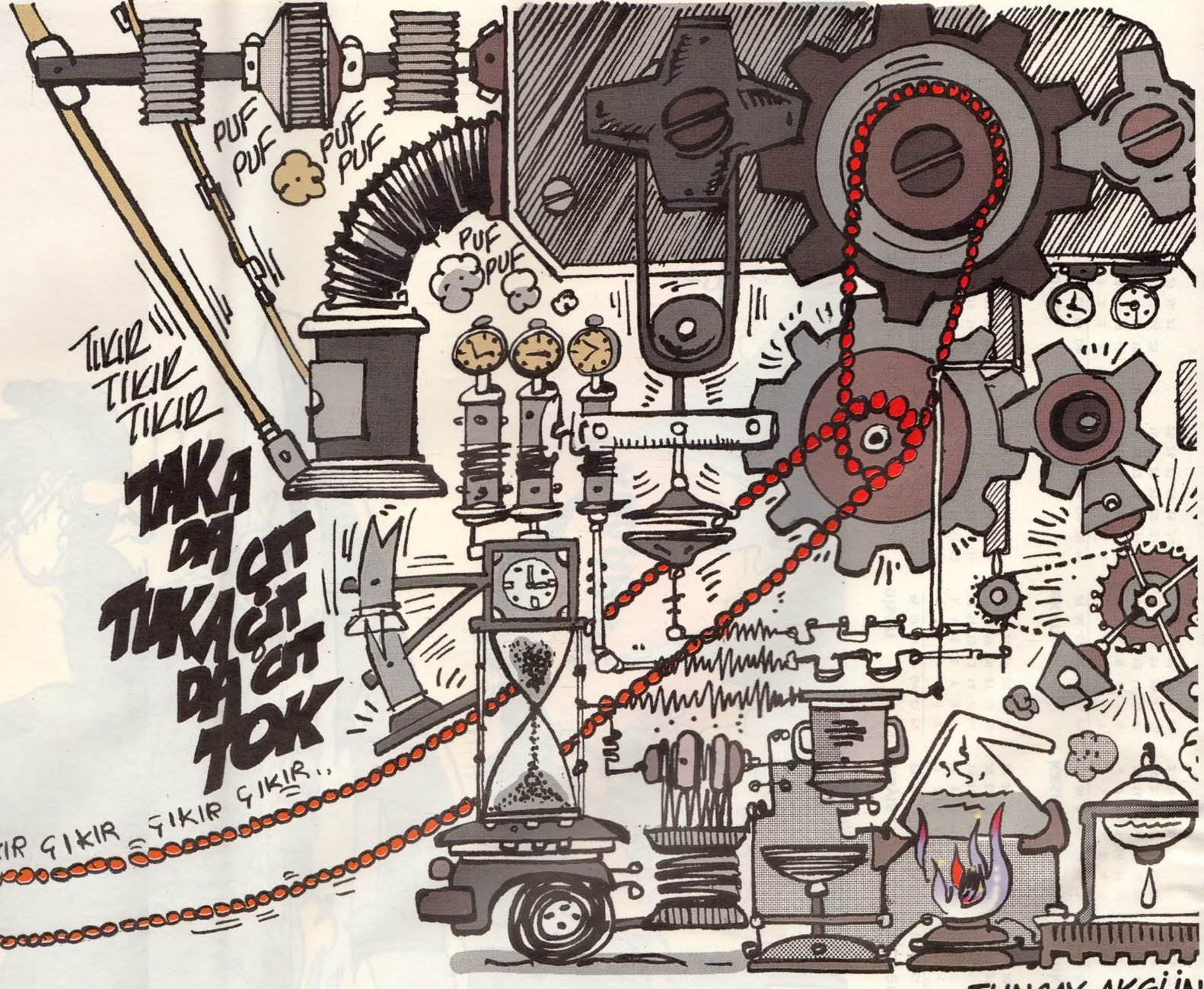

TUNCAY AKGÜN

ocak

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

şubat

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

mart

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

nisan

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

mayıs

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

haziran

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
				2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

temmuz

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ağustos

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

eylül

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ekim

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

kasım

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

aralık

Pt	Sl	Çr	Pr	Cm	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31